İDEAL GELİN ADAYI PROJESİ

İGAP

Sinem İşler

Parola yayınları

Tüm İdeal Gelin Adaylarına...

1. BÖLÜM

Yüzünde silemediği gülümsemesiyle kaldırımda ilerleyen genç kız, kendisini bekleyen yeni hayatını hayal ederken mis gibi havayı içine çekerek derin bir nefes aldı. Çabaları neticesinde Amerika'ya gitmesine sayılı gün kala, aslında ürktüğü halde heyecanla bir an evvel gerçekleşmesini arzuladı. Her ne kadar ailesinin baskısından bunaldığı için kaçtığını kabul etse de önünde yürüyen tombul kalçalı kadın başta olmak üzere hepsini çok özleyeceğini düşündü.

Bir yandan baskıladığı mutluluğunu içinden yaşarken, apartmanların bahçelerini süsleyen rengârenk çiçekleri izleyerek annesinin peşinden yürümeyi sürdürdü. Evlerine giden son dönemece geldikleri sırada, kadının aniden başını çevirmesiyle hemen toparlanıp ölgün bir ifade takınmaya çalıştı. İçinden taşan duygulara rağmen üzmek istemediği annesine, masumane bir bakış atarken "Acele et hadi, senin yüzünden zaten geç kaldık." diye bağırması üzerine hâlâ sinirli olduğunu anladı. Elindeki alışveriş torbaları ile hızını arttırıp, Sabuşcuğuna yetişerek gönlünü almak için şirinliğe soyundu. Dudaklarını şımarık bir üslupta büzerken, "Sabuşcuğum, aşk olsun ama. Ben ne yaptım şimdi?" demesiyle kalçasında duyduğu acı ile çığlık eşliğinde yerinden sıçradı.

"Aaahhh!"

"Allah'ın cezası, utanmadan bir de soruyor?"

"Ay anne yaaa, ne yapıyorsun? Senin bu çimdikleme huyun yüzünden morarmadık yerim kalmadı!"

"Sen ne yaptığını çok iyi biliyorsun, küçük hanım."

"Ooff, kesin moraracak!" Poşet tutan elinin kenarı ile kalçasını ovuşturan genç kız, zaten sinirli olan annesini daha fazla kızdırmaktan çekinerek şikâyet etmekten vazgeçti. Mücadelesinin son ayağında kötü ayrılmak istemediği kadına "Sabuşcuğum..." diye seslenmesiyle şeytanı bakışlarına maruz kaldı. Kızgın da olsa kendisini büyük bir aşkla sevdiğini bildiği için hiçbir şey olmamış gibi sırıtarak konuşmaya devam etti.

"Yapma böyle ama bak beni de üzüyorsun. Sen merak etme anacığım, eve gider gitmez gevreklerin yanına peynir, zeytin koyup güzel bir tabak hazırlarım. Biraz da domates ile salatalık doğradım mı tamamdır. Büyütecek bir şey yok."

"Tabii, senin için büyütecek hiçbir şey yok zaten. Kolunda saat olan sensin, anneannenin geleceğini de biliyordun. Sorumsuzsun, Asena..."

Gözlerini pörtleterek oflayan genç kız "Ay amma abarttın ha! Naime Sultandan bahsediyoruz, her halükarda şikâyet edecek bir konu nasılsa bulur." derken annesinin kavga etmek için bahane aradığını, asıl kızgınlığının başka olduğunu bilerek kendisini dizginlemeye çalıştı. 3 gün daha sabretmesini söyleyen içgüdülerine rağmen, evde hali hazırda bekleyen yeni mücadeleyi düşünerek sinirleri bozuldu. Hemen silkindiği gibi olumsuz ruh halinden sıyrılarak, olabildiğince mülayim bir tarzda ortamı yatıştırmaya soyundu.

"Sanki hiç gelmediği yer, haftanın 4-5 günü zaten bizde... Hem Ege de evde olduğuna göre sorun yok demektir."

"Ay hâlâ konuşuyor, kime çektin bilmem ki?"

"Anasının kızı, tabii ki sana çekmişim."

Sözlerini bitirmeye fırsat kalmadan kadının hain bakışını yakalayan genç kız, gardını aldığı sırada beklediği hareket gelince bu sefer erken davrandı. Kendisine uzanan el amacına ulaşamadan yana doğru sıçrayıp, sahibine ters ters bakarak "Yok anacığım, sen kesin kafayı yedin! 21 yaşına geldim, hâlâ çocuk gibi sıkıştırıp duruyorsun. Senin

yüzünden inanılmaz reflekslerim gelişti, pire gibi oldum. Manyak ettin beni yaa..." diye kızgınlıkla çemkirdi.

"Sen zaten manyaktın çocuğum, hiç normal olmadın ki!"

"Tebrik ederim anne, bravo! Gittiğim zaman bu söylediklerine çok pişman olacaksın. Keşke, Asena yanımda olsa da..."

"Yeter be, kes... Bakıyorum yine arabeske bağladın Asena Hanım, o ayaklarını öğreneli çok oldu. Aferin sana, okulda aldığın drama dersleri işe yaramış, biraz daha zorlarsan ağlamayı bile başarırsın. Ah o babana kaç kere söyledim, *'Bu kız numara yapıyor, kanma.'* diye. Ama yoook, dinleyen kim..." Kafasını iki yana sallayarak sesini kalınlaştıran kadın, kocasının üslubunu taklit ederek *"Sabahat Hanım, rica ederim böyle şeyler söylemeyin. Bahsettiğiniz kişi, kerimemiz."* derken alayla kızına baktı. "Kerimeymiş, haahh... Bir o anlamadı zaten, senin ne bok olduğunu!"

Sinirlenince ağzını bozan anasına "Anneee!" diye bağıran genç kız, duyma mesafesini kolaçan ettikten sonra önüne döndü. Kendisini takmayan kadının sözüne kaldığı yerden sürdürmesi üzerine, kafasını başka konuyla dağıtana kadar kolay kolay sakinleşmeyeceğini anladı.

"Kerimemiz; asil ve iyi yetişmiş bir Türk kızıdır. Asla yalan söylemez ve numara yapmaz. Bu konuşma tarzınızdan, hele ki kızımız hakkında söylemiş olduğunuz fütursuz sözlerden dolayı teessüf ederim! *Ay teessüf edermiş,* yesinler... Başını kitaplarından kaldırsın da kızını, benim tanıdığım hali ile görmeye çalışsın."

"Ay sabır ya!" Ortamı gevşetmek için işi zevzekliğe vurup "Sabuşcuğum, sen şiir yazsana, acayip kafiyeli konuşuyorsun. Bak vallahi..." derken temkini elden bırakmayıp annesinin tepkisini izledi. Gözünün ucuyla hareket eden eli görünce, söyleyeceklerini yarım bırakarak olay mahallinden uzaklaşmayı seçti.

"Bir de utanmadan alay ediyor, densiz. Ah Hüseyin Efendi, aahh... Sımarta şımarta kafamıza çıkarttın bunu, kızım oldu diye buldumcuk oldun. Senelerin öğretmeni, elinin altından binlerce öğrenci geçmiş adam... Ne yapıyorsun da kandırıyorsun bir bilsem, nasıl izin verdi biricik kızının gavur ellere gitmene, bir anlasam!"

"Meslek sırrı Sabuşcuğum, hele sana hiç anlatamam. Ayrıca babama da laf söyletmem, ergen psikolojisinden anlıyor adam."

"Ergenmiş, koca dana! Yirmi bir yaşına geldin, aklın hâlâ beş karış havada. Kazık kadar oldun, utanmadan ergenim diyorsun. Ama yoookk doğru ya, bedenin büyüdü ama çocuklarla oynaya oynaya yetişkin olacağına bırak ergeni, aklın 3 yaş grubunda takılı kaldı."

"Hiiiç kusura bakma Sabuşcuğum, sözlerini üzerime alınmıyorum. Ana sınıfı öğretmenliğini neden seçmek zorunda kaldığımı hatırlatırım. Ben size ne demiştim; hukuk fakültesi, işletme veya kamu yönetimi yazayım diye yalvarmadım mı? Üzerine daha bir sürü bölüm saydım, onlardan birisini okuyayım dedim. Kim izin vermedi Sabahat Hanım, ha?"

"Öööff, başlama yine! İyiliğini düşündük diye suçlu biz mi oluyoruz?"

"Vallahi orasını ben bilmem, şikâyet etmeyeceksin o zaman. Naime Sultan ile birlik olup canavar gibi üzerime saldırdınız. Zehirli sarmaşık gibi dört koldan etrafımı kuşattınız. Yok efendim, istatistikler varmış... O bölümlerden çıkanlar ya evlenemiyormuş ya da boşanıyormuş. Damat adaylarının en revaçta aradığı kadın tipi öğretmen olanmış. Hem tüm gün mesai mi yapacakmışım, sonra nasıl çocuk büyütürmüşüm... Devam edeyim mi, Sabuşcuğum?"

"Hayır, dersem susacak mısın?"

"Hayır... Siz değil misiniz beni, ana sınıfı öğretmenliğini yazmam için zorlayan? Aldığım puanla en iyi hukuk fakültelerine bile girebilirdim. Karışmayın kızıma dediği halde babamı bile dinlemediniz, alttan alta fikrimi değiştirmek için kulis çalışmalarınızı sürdürdünüz. Yaşım küçüktü, etkinizde kalıp istediğim bölümleri yazmaktan vazgeçtim. Ama maymun gözünü açtı anne, artık eskisi gibi beni yönlendiremezsiniz. Al işte istediğiniz oldu, bir sene sonra anaokulu öğretmeni çıkacağım."

"Senden de ne öğretmen olur ya! Dilim kopaydı da karışmayaydım, ben ne bileyim senin anormal olduğunu."

"Çok ağır konuşuyorsun anne ama!"

"İstediğim gibi konuşurum, ben anneyim. En son staj yaptığın ana sınıfından içeriye girdiğimde, yaşadığım utancı hâlâ unutmadım! Yirmi tane bebeyle yerlerde yuvarlanarak oyun oynuyordun. Üstündeki çocuklarla boğuşman hâlâ gözümün önünde... Sınıf arkadaşlarınla öğret-

men de oturmuş, öğretmen adayı cazgır kızımı seyrediyorlardı. Kadın lafa tutmasa, arkama bakmadan kaçacaktım. Artık neyini sevdiyse, Nuriye Hanım yarım saat seni övdü."

"Allah razı olsun, çok tatlı kadındı."

"Ya, sorma... Uyanıktı, uyanık. Yok efendim, stajın olduğu günler sen gelene kadar çocukları sınıftan içeriye sokamıyormuş. Çocuklarla bu kadar iyi anlaşan ve gönülden seven bir öğrenciyle hiç karşılaşmamış. Yorgunluk nedir bilmeden akşama kadar onlarla oynuyormuşsun! Aileleri gelince gitmemek için direniyorlarmış, sen okuldan ayrılana kadar bekliyorlarmış. Ha bir de arkandan ağlıyorlarmış."

"Oooyy, kıyamam." Oyun arkadaşlarını düşünerek mutlulukla gülümsemeye başlayan genç kız "Canlarım benim ya, bebeklerim." diye söylenirken karşı atak gecikmeden gelince, gönül rahatlığıyla anasına döndü. Özünde çok merhametli olan kadının gerçek duygularını bildiği için olumsuz yorumunu umursamadan dinledi.

"El âlemin çocukları işte, sana ne?"

"Sabuşcuğum, kızgınlığından öyle söylüyorsun. Ben senin ciğerini bilirim, en az benim kadar seversin çocukları."

"Sevmek ayrı şey aaa benim aptal kızım, koynuma alıp analık edecek değilim. Ya senin yaptığına ne demeli, stajyer öğretmen olarak gittiğin okulda düştüğün durum normal mi? Kadın, hayatından tabii memnun olur, sayende akşama kadar yan gelip yatıyor. Nasılsa çocukların her ihtiyacıyla ilgilenen birisi var. Oh ne güzel hayat, hiçbiriyle uğraşmak zorunda kalmadan günü dinlenerek geçiriyor. Çocukların sana düşkün olması da doğal olarak işine geliyor. Tövbe tövbe, aklıma geldikçe cinlerim tepeme çıkıyor. İnsanın bir ağırlığı olur canım! Ben de öğretmen kızımı, iş yerinde göreyim diye hevesle hazırlanıp gelmiştim. Kazık kadar kız, çocuk musun da yerlerde boğuşuyorsun?"

"Ay ne yapasaydım? Dayanamıyorum, çok tatlılar. Çocuklarla oynamayı sevmek suç mu?"

"O senin dediğin 5-6 yaşlarındayken olur, 21 yaşındayken değil! Bir türlü olgunlaşamadın gitti." deyip damağını şaklattı *'Cık cık cık cık'* diye.

Annesinin dilini damağında şaklatmasıyla gayrı ihtiyarı gülmeye başlayan genç kız "Anne kız, senin şu cık cıklamanı çok özleyeceğim

vallahi..." derken bir yandan burnunun direği sızladı. Erkek kardeşi dâhil çocukluklarından beri hepsinin ağzına sakız olan hareketi bir daha ne zaman duyacağını düşünerek duygulandı. Konuşarak geldikleri yol sokak kapısının önünde son bulurken, kapıyı çalan annesinin yüzündeki ifadeyi görünce son yorumunu kullanacağını anladı. Haftalardır yurt dışına gitmekten vazgeçmesi için amansızca savaş veren kadının, yeni bir çıkarma yapmaya geçmesi üzerine içinden kendisine küfretti.

"Gitme o zaman... Anneciğim, yol yakınken gel vazgeç yavrum. Yalvarırım gitme, anacığını buralarda hasretle yolunu gözlerken bırakma. Gurbet ellerde harcarlar seni çocuğum, elin gâvurları acımasız olur. Safsın sen güzel kızım, yapamazsın oralarda."

"Fesuphanallah! Ay elin gâvurlarına bağladın yine... Ya benim neyim eksik, neden yapamayacakmışım? Saf falan değilim ben. Bugüne bugün: Naime Sultan'ın torunu, Hüseyin Öğretmen ile senin kızınım, bundan daha geçerli referans mı olur? Yemin ediyorum anne, içimi çürüttünüz. Baydınız artık ya... Ana kız gitmeyeyim diye ağız birliği yaptınız, başımın etini yediniz. Yıllardır deli gibi ders çalışıyorum, adama demezler mi, *'Sen salak* mısın*?* 'diye..."

"Kim ne derse desin, evladımdan daha kıymetli değil."

"Anlamak istemiyor musun, kazanılmış hakkımı neden sokağa atayım, Sabuş ya? Her şey ayarlandı, yüksek mercilerden izinler koparıldı, uçak biletim bile alındı. Ona rağmen hâlâ vazgeçireceğim diye konuşup duruyorsunuz. Ben istiyorum. Beeenn, gideceğim işte..."

"Elinin körüne git, nankör! O yüksek merci olacak babamla da henüz işim bitmedi. Soracağım ben ona, anaya danışmadan bu kadar önemli bir konuda arkamdan iş çevirmeyi. Hain, görür o gününü..."

"Ooofff!"

"Ah Hüseyin Efendi, aahhh... O sınava girmeden önce benim haberim olacaktı ki, bakalım gidebiliyor muydun? Sanki yangından mal kaçırıyorlar, insan bir kere danışır. Her şey olup bitmiş, devlet sırrı gibi anadan saklanmış..."

"Allaaaahhh!"

Ege'nin kapıyı açmasıyla çaresizce erkek kardeşine bakan genç kız, işaretle 'Yine mi?' diye sorması üzerine başıyla onay verdi. Evdeki huzursuzluktan bıkan çocuğun, gözlerini pörtleterek devirmesi üzerine

umutsuzca yardım dilendi. Mesajı alan veledin kurnaz bakışlarını yakalayınca, pazarlığa oturacaklarını vadeden ifadesini cömertçe sergiledi. Bir yandan bitmek bilmeyen söylemlerini sıralayan kadının peşinden içeriye girerken "Ege, çabuk düşün." diye fısıldayıp yanına sokuldu.

"Ben bostan korkuluğu muyum, hiç mi hakkım yok üzerinizde? Üvey ananız mıyım haa, Hüseyin Efendi mi taşımış dokuz ay karnında..."

"Vay be, bu sefer annem iyice delenmiş!"

"Evet, bütün yol boyu söylendi! Acilen dikkatini dağıtmamız lazım, yoksa bu muhabbet akşama kadar bitmez. Hele anneannem olaya dâhil olursa, bu benim sonum olur. Aklında bir şey var mı, Ege?"

"Ne vereceksin?"

"Şimdi pazarlığın sırası mı len?"

"Ben işimi garantiye alayım da. Eee..."

Ellerini beline koyan genç kız, dik dik kardeşine bakarken, "Ne istiyorsun?" diye terslenerek memnuniyetsiz bir yüz ifadesi takındı. Üstünü değişmek için arka koridora yönelen annesine kısa bir göz atıp, önüne döndü. Numara çektiğinden bihaber olan saftiriğe zayıflık gösterirse, elinde koz kalmayacağını bildiği için ayaküstü pazarlığa oturdu. "Abartma yine."

"GTA'nın ilk üç oyununu?"

"Çüşşş..."

"Tamam, biraz fazla olmuş olabilir. O zaman, ikisi desem!"

"Bir daha dene bakayım."

"Birinciyi alırım, ikinci oyunun da kullanma hakkını isterim. Kusura bakma abla, aşağısı kurtarmaz."

"Anlaştık." diyerek kardeşiyle el sıkışırken, yaklaşan seslerden annesinin geldiğini anlayarak kenara çekildi. Zora düştükleri zaman pazarlık adı altında birbirlerine yardımcı olmalarının, bahaneden ibaret olduğunu bildiği için sevgiyle kardeşini izlemeye koyuldu.

"Annecim, sabahtan beri seni bekliyorum."

"Vallahi de billahi de en sonunda sütümü haram ettireceksiniz."

"Anne, beni dinliyor musun? Sana anlatmak istediğim çok önemli bir konu var diyorum. Ama önce babamla mı konuşmam gerektiğine karar veremedim?"

Oğlunun kendisine soru sorduğunu anlayınca söylenmeyi bırakan kadın"Ne? Yok oğluşum, tabii ki dinliyorum. Ne gerek var canım, ben dururken neden babana gidecekmişsin? Geri zekâlı ablanın yapacağı iş o." diyerek hırsla kızına bakmayı da ihmal etmedi.

"Anneee, kırk kere söyledim sana, bana oğluşum deme diye... Çocuk muyum ben? Geçen gün Hakan'ın yanında da aynısını yaptın, rezil ettin beni. Senin yüzünden sokağa çıkamaz oldum, önüne gelen oğluşum diyor dışarıda."

"Terbiyesizler! Ben anneyim oğluma, her şeyi söyleyebilirim. O mendebur, seninle aramdaki ilişkiyi kıskanmıştır. Anlamıştım zaten oğluşum, o çocuk yaramaz. Kötü arkadaş, insanı rezil de eder vezir de... Gördün mü bak, nasıl sözüme geliyorsun."

"Onu da nereden çıkardın anne ya, pes diyorum! Hakan'ın ne saygısızlığını gördün?"

"Ben anlarım annecim, yılların deneyimi..."

"Bingo!" Numaradan sinirlenmiş gibi davranan Ege'ye annesine çaktırmadan zafer işareti yapan genç kız, arkasını dönüp yürümeye başlarken "Ben odama gidiyorum, zaten seninle hiçbir şey konuşulmaz." diye terslenmesiyle sırıttı. 10 numara oyunculuk çıkaran kardeşine hayranlık duyarak, iyi yetiştirmiş olmanın haklı gururunu duydu. Konunun ne olduğunu öğrenemediği için meraklanan annesinin, birazdan kendisine danışacağını düşünerek yüzündeki memnuniyeti silmeye çalıştı. Tahmin ettiği gibi Ege'nin arkasından bağırınca, takındığı masum ifade ile gelecek soruyu bekledi.

"Ay oğlum, önemli bir şey anlatacağım demiştin? Hay Allah, ne oldu acaba? Ergen tabii, davranışlarına hâkim olamıyor."

"Haklısın anneciğim."

"Asena! Kızım, bu ne anlatacaktı acaba, senin haberin var mı?"

"Yok anneciğim, ben de şimdi öğrendim."

"Ay çok merak ettim!"

"Hı hı..." Sonuna kadar açtığı gözlerini ilaveten hak veren tavrıyla başını sallarken "Ben de." diye ekleyerek gülmemek için dudağını sıkıp kadını onayladı.

"Damarı da tuttu mu kafasını kessen konuşmaz! Kızım, sen git konuş şununla, bir ağzını ara bakayım. Aaayy! Allah muhafaza, yoksa âşık falan mı oldu bu oğlan? Alimallah tam sınav senesi, vallahi mahvoluruz!"

"Yok Sabuşcuğum, nereden çıkarttın onu... Merak etme, ben şimdi derdi neymiş öğrenirim."

"Ay hadi yavrum, sana güveniyorum. Ben daha fazla oyalanmadan annemin yanına geçeyim, geç kaldık diye sinirlenmiştir."

"Aman haa, gecikme."

İmayı umursamadan uzaklaşan kadının ardından kardeşinin odasına yönelen genç kız, yaslandığı duvarda kendisini bekleyen Ege'nin eline bir beşlik çakıp geri çekildi. Ergenlik dönemine girdiğinden beri ağır abi tavırlarına bürünen zıpırın, sarılma ve öpülmeye karşı alerjisine anlayış gösterip üzerine atlama dürtüsünü dizginledi. Lafı hiç uzatmayan delikanlı gözlerini kısarak "Mal nerede?" diye sorması üzerine eski ters tutumuna geri döndü.

"Vereceğiz dedik ya len... Sözüm söz, birazdan getiririm."

"Tamam, eski alışverişlerimizde güvenirliliğini kanıtladın."

"Sağ ol be!"

"Yalnız, bu defa anneme ne palavra sıkacaksın çok merak ediyorum! Abla, geçen sefer yaşadıklarımı daha unutmadım, yine başımı derde sokma. Hatırlarsan, senin yüzünden bir hafta ikisinden kurtulamadım."

"Aman ne bileyim ben öyle yapacaklarını!" Kardeşine pis pis sırıtan genç kız "Ne desen haklısın, beni bile bunaltmışlardı. Merak etme, sana âşık olan kız hikâyesini bir daha hayatta kullanmam. Bu sefer anlatacağımla ilgili hiçbir şey duymayacağına garanti veriyorum ablacım." demesiyle başını yana eğen Ege'nin şüphe ile yüzüne bakması üzerine pişkince sırıttı.

"Ne diyeceksin ki?"

"Söylemem canım, sır."

"Ablaaaa!"

"Bağırma len, içeriden duyacaklar. Henüz hangi bahaneyi kullanacağıma karar vermedim. Ege, sormayı unuttum, anneannem geciktik diye kızdı mı?"

"Bir şey söylemedi, sadece suratını buruşturdu. Alacağınız olsun, sizin yüzünüzden 2 saat nasihat dinlemek zorunda kaldım. Naime Sultan kendini aşmış, senden ümidi kesince şimdi de bana sardı."

"Anaaa, ne oldu len?"

"Ne olacak, seni evlendiremediği için kafayı bana taktı! Onlarca kişinin mutlu yuva kurmalarına vesale mi vesule mi ne, bir şey olmuş!"

"Vesile olmuş! Yani, neden olmuş, olanak sağlamış."

"Aman bana ne ya, ne olmuşsa olmuş! Kendi torunlarını evlenmeye ikna edemediği için sizi dik başlı olmakla suçladı, anlaşılan bunu kendisine gurur meselesi yapmış. Başta Gizem abla olmak üzere ikinize de verdi veriştirdi. Hadi o, huysuzun tekiymiş, en çok sen anneannemi hayal kırıklığına uğratmışsın, falan filan... Devamında dinlemek zorunda kaldıklarımı tekrarlamak istemiyorum."

"Hadi ya, iyi yırtmışım!"

"İhaleyi bana bırakarak! Anlaşılan senin yolundan gideceğimden korkuyor."

"Ne alaka?"

"Onu anneanneme sor! İlk önce evliliğin ne kadar önemli olduğunu, sonra da ailenin kutsallığından bahsetti."

Naime Sultan'dan her daim dinlediği laflar olduğu için şaşırmayan genç kız "Eee!" diye sorarken kardeşinin buruşturduğu yüzü karşısında dikkat kesildi. Altından ne çıkacağını, Naime Sultan'ın yine ne haltlar karıştırdığını merak ederek, konuşmaya başlayan kardeşini dinlemeye devam etti.

"Buraya kadar her şey iyiydi. Sonra apartmanlarına yeni taşınan ailenin 12 yaşındaki kızını anlatmaya başladı."

"Neeee?"

"Abla, anneannem o kızı bana eş olarak beğenmiş!"

"Ee yuuhh diyorum artık! Nasıl olur ya, ben daha 13 yaşındayım demedin mi?"

"Şaka mı yapıyorsun, sence yaşımı bilmiyor mu? Ağaç yaşken eğilirmiş, şimdiden kızı göz hapsinde tutmaktan zarar gelmezmiş. Annesi çok hanımefendi kadınmış, kızını da çok güzel yetiştiriyormuş. Allah'tan sadece geleceğe yatırım yapıyormuş, ikimiz de okullarımızı bitirip meslek sahibi olana kadar evlenmemiz uygun değilmiş!"

Kardeşinin pes etmiş ifadesi karşısında dayanamayıp gülmeye başlayan genç kız "Oklar yön değiştirdi! Bu kadın beni öldürecek." derken ağzını bir karış açarak aptal aptal karşısındaki çocuğa bakakaldı.

"Sen gülersin tabii, nasıl olsa çekip gidiyorsun. Yok efendim, kız çok hanımefendiymiş, nerede nasıl konuşulacağını biliyormuş. Ailesi de çok saygılı, derli toplu ve ahlak sahibi insanlarmış. Unutmadan, kız sakız gibiymiş!"

"Yani beyaz tenli, çok sever! Yıllardır tenim yanmasın diye denize gitmeme bile karışıyor. Kadınlar, güneşin altında saatlerce yatıp dalak gibi yanıyorlar, hiç makbul değil diyor. Halime baksana, kaşını saçını siyaha boyamış albino[1] gibiyim. Başıma sarmayayım diye korkumdan itiraz da edemiyorum."

"Ööff, çok saçma! Haaa abla, bir de kızın kalçaları genişmiş."

"Onu niye söyledi ki?"

"Merak edip aynısını ben de sorma talihsizliği yaşadım. *'Kalçası geniş olan kadın, kolay doğum yapar.'* dedi, abla ya!"

Kendisini hemen arkasındaki yatağın üzerine atan genç kız, sınırlarını aşan konunun Ege'nin mizahi anlatımıyla harmanlanması üzerine kahkahalarla gülmeye başladı. Salondan duyulmaması için ağzını kaparken bir yandan elini karnına bastırarak doğrulmaya çalıştı. Gülmeyle somurtma arasında gidip gelen ifadeleriyle başında dikilen kardeşine "Ay, ay karnıma ağrı girdi, ay çok özür dilerim ablacığım." diyerek alay ettiği için af diledi. "Vay be, topun ağzında olan sadece ben değilmişim demek ki! Anladın mı şimdi Egeciğim, senelerdir neler çekiyorum Naime Sultan'ın elinden...

"Ya daha sen gitmeden bana sarmaya başladı! Ne olacak benim halim, bekâr yaşatmaz bunlar beni... Abla, ne olur beni de götür, yalva-

---

1 Albino: Genetik bir sağlık problemi. Albino genellikle beyaz deriye, hafif saçlara ve görme sorunlarına neden olan, pigment melaninin azalması veya yokluğundan kaynaklanır.

rıyorum. Yemin ederim on sekizimi göremeden evlendirir anneannem beni..."

"Saçmalama be, o kadar kolay değil. Uyanık ol biraz, sana kaç kere söyledim çok zora düşünce babama sığın, o işini bilir. Annemi de anneannemi de idare eder. Başın ağrımasın istiyorsan, sen beni dinle..." Yataktan atlayıp ayağa kalkarken, "Ben salona gidiyorum, annem çatlamıştır kesin." diyerek kapıyı açıp çıktı. Bir süre koridorda dikilip sırıtma ifadesinin geçmesini bekledikten sonra üzerini değiştirmeye zamanı olmadığı için Naime Sultan'ın eleştirilerini göze alarak salona yöneldi.

2. BÖLÜM

Odadan içeriye girmesiyle anneannesi ile göz göze gelen genç kız, başköşede kı tekli koltukta oturan namı diğer Naime Sultan'a doğru ilerledı. Delici bakışları altında yürürken, her zamanki gıbi tayyör gıyen kadının topuz yapılı saçlarından ve bakımlı görünüşünden ödün vermediğini düşündü. Yaşına rağmen dimdik duran ve ev ayakkabıları içindeki ayaklarını manken edasıyla hafifçe yan koyarak oturan kadının aristokrat duruşuna gülümsedi.

Önünde eğılırken anneannesinin kraliçe edasıyla kendisine uzanan elini tutarak "Oooo Sultanım, hoş geldin." derken elini öpüp başına koydu. Yanaklarını da öptüğü kadının hemen önünden çekılip, görüş açısında kalmamak ıçın yan tarafına geçıp oturdu. Arkasından gelen yorumla, bır ıhtımal gıdeceğı için eleştiri oklarından kurtulmanın hayal kurmaktan oteye geçmeyeceğini anladı.

"Evladım, görüyorum ki yine o kot denılen pantolonlardan giymişsin. Hiç evlenecek yaşa gelen bekâr bir genç kıza yakışıyor mu çocuğum? Çok ayıp Asena, bu konu hakkında seninle kaç defa konuştum."

Gözünü tavana dıken genç kız, oflamamak için kendisini sıkarken "Fark etmeseydin şaşardım zaten." dıye kısık sesle söylendi. Konunun burada bitmeyeceğini, hiç anlaşamadıkları halde kuzenı Gızem'in ne kadar güzel giyindiğinden kapı açıp gıyim önerılerine geçeceğini bildiği için ışık hızıyla düşünmeye başladı. Dikkatleri kendi üzerinden

uzaklaştıracak konuda karar kılınca, Naime Sultan'ın tekrar başlamasına müsaade etmeden annesine döndü. Ege'nin sorununu merak eden kadına, "Sabuşcuğum, meseleyi ben hallettim, sen merak etme." deyip arkasında yaslanarak gelecek yeni soruya hazırlandı.

"Ne oldu kız, neymiş konu?"

"Annecim, önemli bir şey değil, dedim ya? Hiç uzatma istersen."

"A-aaa, neden? Ay anlatsana kızım, çatlatma insanı!"

"Çok ısrarcısın anne." Gülmemek için dudağının kenarını ısırırken, başını öne eğip, "Utanıyorum Sabuş ya, bence hiç altını deşme..." diyerek performansına duyguları da kattı. "Zaten Ege'ye de söyledim; sakın annemle konuşma, git babama danış dedim."

"Aaaayyy, ay ne oldu? Yine benden bir şey gizliyorsunuz değil mi? Allah cezanızı vermesin, arkamdan iş çevirmeye doymadınız! Hemen anlatmaya başla yoksa o kemiklerini kırarım, Asena."

"Vallahi Sabuşcuğum, benden günah gitti kendim arandın. Sonra bana kızma ama..."

"Anlat dedim!"

"Peki, sen bilirsin. Şey, eee... Ege, sabah uyandığında şeyi kalkmış işte, bütün mesele oymuş." demesiyle yüzüne boş boş bakan kadının sorusu karşısında kahkahayı patlatmamak için dudağını ısırmak zorunda kaldı.

"Ne şeyi kalkmış?"

"Ne kalkmış, Sabahat?"

"Anne nereden bileyim, yanında soruyorum işte! Ne diyorsun kız sen, adam gibi anlat şunu?"

"Sabuşcuğum, anla işte şeyi... Kuş, kuş... bu saftrik de korkmuş tabii."

"A-aaa! Ne kuşu kız?"

"Aydın vardı ya televizyonda, program yapıyordu hani... Aydın'ın kuşu deyip duruyorlardı, belki çağrışım yapar dedim. İşte o kuştan, açılımı; pipi anne, pipi..."

"Aaaaa! Terbiyesiz, görgüsüz. Üstüme iyilik sağlık, ne biçim konuşuyorsun öyle? Senin yaşındaki bekâr bir kıza yakışıyor mu? Sabahat, hep söylüyorum sana, şu kızı bir adam gibi yetiştiremedin diye..."

"Ay kusura bakma anne! Kız, utanmıyor musun anneannenin yanında edepsiz laflar kullanmaya? Nasıl konuşmak o öyle, pipiymiş! Böyle mi söylenir, sen iyice sapıttın artık."

"Allah Allah, siz sordunuz, başka nasıl anlatacaktım? Erkek cinsel uzvu desem, daha mı edepli olacaktı?"

"Utanmaz, hâlâ karşılık veriyor! Hem suçlu hem güçlü..."

"Yemin ediyorum anne, Freud[2] sizinle tanışsaydı psikoloji bilimini bırakır ıssız bir adaya yerleşirdi. Muhtemelen bir daha da insanların arasına geri dönmezdi." demesiyle bilir bilmez hiçbir şeyden geri kalmayan anneannesi konuya dâhil olunca arkasına yaslandı. Kızgın bakışlarını kendisinden çeken annesinin Naime Sultan ile diyaloga geçmesi üzerine bugün de yırttığını düşünerek rahatladı.

"Sabahat!"

"Efendim anne."

"Freud kim kızım, biriyle mi görüşüyor bu yoksa?"

"Ay nereden çıkardın anne, yok öyle bir şey! Ben sana kim olduğunu sonra anlatırım. Aklı sıra bizi aşağıladı haspam, bilahare konuşacağız seninle küçük hanım."

"Aman anne ya, benim ne suçum var? Ege ile konuş diyen sendin, şimdi de suçlu ben oldum. Ben sana anlatmayayım demedim mi? Oğluşunu babama havale ettiğimi söylediğim halde, ısrarın yüzünden konuşmak zorunda kaldım."

"Sus artık, şimdi sırası değil! Bir daha bu konuyu duymak istemiyorum, gitsin babasıyla erkek erkeğe konuşsunlar. Tövbe tövbe!"

"Aklın yolu birdir, sözüme geldin işte." derken keskin kulakları ile kapı gıcırtısı duyunca, babasının çalışma odasından çıktığını anlayıp hemen devreye girdi. "Anneciğim, ben de Ege'ye aynısını söyledim zaten. Babam aydın adamdır dedim, güngörmüştür. Ülkemizin geleceği olan gençlere yol göstermeyi kendisine amaç edinmiştir. Onları, Atatürk ilke ve inkılâpları doğrultusunda vizyonu olan, geleceğin yetişkinleri olarak yetiştirmek için..."

"A-aaa, başladı yine! Sabahat, ne diyor bu şimdi durup dururken?"

---

2 Freud: Sigmund Freud, nöroloji alanında uzmanlaşmış ve psikanalizin atası olarak anılan Avusturyalı bilim insanıdır.

"Babası geliyor anne! Ne zaman böyle konuşmaya başlasa, Hüseyin Efe de arkasından ortaya çıkar."

"Aaa, destur bismillah! Ay kıza malum mu oluyor yoksa?"

"Emin değilim anne, onu henüz çözemedim. Gördüğün gibi büyük üstat ve bilirkişi de geldi."

Annesi ile Naime Sultan'ın aralarında fısıltıyla konuşmalarına aldırmayan genç kız, babasının salona girmesiyle yüzü aydınlandı. Sakin ve ağırbaşlı doğası ile idolü olan babasına bakarken, kendisine yurt dışında okumasına izin verdiği için hâlâ kızgın olan annesinin sert tutumunu kapatmaya çalıştı.

"İyi insan lafının üzerine gelirmiş. Böyle oturmak ister misin, babacığım?"

"Otur kızım, rahatsız olma çok kalmayacağım." Eşiyle kayınvalidesinin kendisine bakmadıklarını gören adam, tepkileri karşısında gülme isteğini baskılayarak, kendisine sevgiyle bakan ilk göz ağrısına döndü. Prensesinin güzel yüzüne karşı, "Saygılı kızım benim, seninle gurur duyuyorum." diyerek ihtiyacı olduğunu düşündüğü değeri söze döktü.

Yaşına rağmen yetişkinlerin sürekli müdahale ettiği bu ortamda, kendi yöntemiyle özgür kalma, birey olma mücadelesi veriyordu. Kendisi de bir şekilde hepsini idare etmiyor muydu? Her ne kadar eşini ve çocuklarını çok seviyor olsa da yaptıkları yanlışların da farkında değil miydi? Aileyi idame ettirebilmek için bir kişinin fedakârlık yapıp, taraflar arasında köprü vazifesi görmesi ve herkesin suyuna giderek ortak payda da birleştirmesi gerekiyordu. Asena'ya sınava girmesi ve gösterdiği üstün başarı sayesinde kazandığı bursa onay verdiği için, hâlâ kendisine kızgın olan kadınları da bir şekilde yola getirirdi.

Ne de olsa beraber geçirdikleri uzun yıllar, her birinin zayıf noktasını öğrenmek için yeterli zaman sağlamıştı. Gurur duyduğu iki çocuğunun da kıvrak zekâlarını kendisinden aldığını düşünerek, sıkıştığı yerde prensesinin yanında harekete geçmeye hazırlandı. Hem uzayan tatsızlığı hem de evin hanımlarıyla arasını düzeltecek konunun, ilk kıvılcımlarını çakmakta fayda olduğunu düşünüp evinin assolistine döndü.

"Hoş geldiniz valide hanım."

"Hoş bulduk."

Israrla kendisine bakmayı reddeden kadına "Afiyettesinizdir inşallah?" derken kızgın da olsa aldığı terbiye müsaade etmediği için cevap vereceğini bilmenin rahatlığıyla hatırını sordu. Cümlenin sonuna *'Evladım.'* diye eklemediğine göre bu sefer biraz uğraştıracağını düşünerek sırıttı.

"Çok şükür."

"Memnun oldum." Özellikle uyguladığı saygılı ve mesafeli tavrıyla hiç kimseye pabuç bırakmayan Naime Sultan'ı dize getirirken, mesleğinin verdiği kıvraklıkla oyununa başladı. "İzninizle, çıkmam gerekiyor. Okulumuza yeni tayin olan, bekâr..." Bu kısma gelince özellikle durup vurguladığı, medeni halini sindirmesini bekleyerek "Matematik öğretmenimize, ev bulmasına yardım edeceğime söz verdim." diye gözleri parlayan kadına yem attı. En büyük hobisi, evlilik kurumuna yeni çiftler katmak olan kayınvalidesinin buna duyarsız kalamayacağını biliyordu. Çocuğu harcadığını, muhtemelen yakında evli bir adam olacağını düşünürken, Naime Sultan'ın bu konudaki başarısına güvenerek gönül rahatlığıyla sözlerine devam etti. "Çok saygılı ve temiz bir delikanlı, sizin memleketliniz olduğunu duyunca bunu kendime görev addettim."

"Ay, çok iyi yapmışsın evladım! Kimlerdenmiş acaba sordun mu? Ne de olsa toprağımın insanı, kaliteli bir insan olmasına şaşırmadım. Adı neymiş?"

"Fikret, efendim."

"Ne zaman geldi evladım?"

"Bir hafta kadar oluyor validem."

"Ay yavrum benim, gurbet ellerde tek başına kalmış çocuk! Oğlum, benim apartmanın yanındaki blokta boş daire var. Orayı da gösteriver evladım, hem komşu oluruz. Hay Allah, kimlerden acaba!"

"Tabii, efendim." Uygun tellere dokununca akordu düzelen kadına gülümserken, karısının bariyerlerini kaldıracak kestirme yolun buradan geçtiğini bildiği için birazdan açılacağını ümit etti. Özünde iyi bir insan olmakla birlikte, her şeye müdahil olan valideciğini meraklandıracak kadarını anlatmaya devam etti. "Söke'nin yerlisi, eski ailelerinden birinin oğluymuş. Kısmet olur da bir gün tanışırsanız, ayrıntısını kendiniz öğrenirsiniz artık. Bir akşam yemeğe davet etmeyi düşündüm ama Sa-

bahat Hanıma eziyet olur diye vazgeçtim. Bu seferlik dışarıda yedirmeye karar verdim. Arzu ederseniz sizin adınıza, ortak tanıdıklarımız var mıdır diye sorarım."

"Aaa hiç olur mu öyle şey! Ne eziyeti olacak canım... Hem sevap, bekâr çocuk ev yemeklerine özlem duyuyordur. Tabii ki yemeğe davet etmen uygun olur, değil mi Sabahat?"

"Bakarız anne!"

"Ne demek bakarız, o nasıl söz, Sabahat? Duymamış olayım, ben seni böyle mi yetiştirdim? Ayıp ayıp, bu tavrı sana hiç yakıştıramadım! Kocan, seni düşünmüş de misafirini dışarılarda yedirmeye kalkmış, teşekkür edeceğine söylediğin şeye bak."

"Ama anne!"

"Sabahaaaat... Sanırım hatanı fark ettin. Bu kadar zarif ve iyi niyetli bir kocan olduğu için çok şanslısın kızım, Allah ayırmasın. Ne kadar düşünceli bir insansın, tebrik ederim evladım."

"Estağfurullah efendim, o sizin iyi niyetiniz. Şahsınıza layık olmaya çalışıyorum. Benim şansım, sizin gibi özel bir kayınvalideye sahip olmam." Nabza göre şerbet verirken, herkesi yönettiğini zanneden sevgili kayınvalidesinin kıvama geldiğini görünce, gülümseyerek, *'Dinsizin hakkından imansız gelir, Naime Sultan!'* diye içinden ekledi. Sonuna kadar açtığı gözleriyle tenis maçı izler gibi bir ona bir diğerine bakan kızına ve konuşmaya başlayan Naime Sultana dönmeden önce çaktırmadan göz kırpmayı da ihmal etmedi.

"Ah evladım, bilmukabele aynı duyguları paylaşıyoruz."

"Sizinle konuşmak çok güzel validem, kusuruma bakmayın biraz daha oyalanırsam korkarım geç kalacağım. İnsanları bekletmeyi sevmediğimi bilirsiniz, izninizle ben artık çıkayım."

"İzin senin evladım, hayırlı günler olsun. Fikret oğluma, söylediğim daireyi de göstermeyi unutmasın inşallah."

"Merak etmeyin validem, unutmam. Çok düşüncelisiniz." İlk cepheyi bertaraf edip esas fethetmek istediği hedefe dönen adam, hâlâ küskün duran karısına "Sabahat Hanım, gelirken getirmemi arzu ettiğiniz bir şey var mı?" diye sordu.

"Yok, Hüseyin Efendi. Teşekkür ederim."

"Rica ederim." Annesinden çekindiği için huysuzlanamayan karısına gülümserken, resmi bir üslupla verdiği cevap karşısında başını salladı. Selam vermesinin ardından, bu kadarına da şükrederek koridora yönelirken validesinin söyledikleriyle sırıtmaya başladı. Sayesinde Sabahat ile arasındaki husumeti kısa süre sonra düzelteceklerine emin olduğu için ağırdan alarak ilerlemeye devam etti.

"Sabahat, kızım ne oturuyorsun? Aaaa kızım kalk, kocanı yolcu et."

"Ne gerek var canım, kendisi gider."

"Ay destur bismillah! Ben seni böyle mi yetiştirdim. Kendi kızımı tanıyamaz oldum, insan eşine böyle mi davranır? Kalk çabuk kalk, adam gidiyor."

"Offff anne ya!"

"Utanmaz, bir de cevap veriyor. Yaşını aldıkça huyun değişti senin! Cık cık cık cık... Gör kızım gör."

"Hıı! Neyi anneanne?"

"Ortada değil mi? Bunlar sana ders olsun, ileride kocana nasıl davranman gerektiğini gör. Saygı olmadan bir evlilik yürümez. Evin erkeği ailenin temelidir, el üzerinde tutulması gerekir. Ben olmasaydım senin annen olacak kadın, zor tutardı bu asil adamı elinde..."

"Doğrudur Sultanım!" Hayretle düne kadar kızını fişekleyen anneannesini dinleyen genç kız, izlediği sahneden sonra babasına bir kere daha hayranlık duydu. Adamda peygamber sabrı olduğuna karar vererek, evde ki hâkimiyetine rağmen yaşlı kadına bir kere bile saygıda kusur etmediği için hayret etti. Her zaman *'Aile büyüklerimiz başımızın tacıdır. Ektiğini biçmek isteyen insan, çocuklarına güzel örnek olur. Büyüklerine saygıda kusur etmez.'* öğretisiyle savunduğu Naime Sultan'ın, belki de bu yüzden babasının karşısında hemen yelkenleri suya indirdiğini düşündü.

Kişiliği ile herkesin saygısını kazanan, sevilen ve sayılan Hüseyin öğretmenin kızı olmaktan onur duydu. Ne zaman zora düşse veya canı sıkılsa dert ortağı olan babasının, doğru cevapları kendisine buldurana kadar yönelttiği sorular ile sorgulayan ve sorun çözen bir insan olmasında ki payını inkâr edemezdi. Yaşadığı zorluklara rağmen sahip oldu-

ğu mücadeleci kişiliğin, sayesinde vücut bulduğunu düşünürken Naime Sultan'ın kendisine seslenmesiyle yanına döndü.

"Asena!"

"Efendim anneanne!"

"Sen beni dinliyor musun?"

"Tabii ki, sultanım. Eee... Ne oldu?"

"Börekten laf açtım, hiç oralı olmadın! Aklın başka yerde gibi geldi."

"Börek mi, ama..."

"Bahane istemem. Bugün için sana verdiğim börek ödevini unuttuğumu sanıyorsan çok yanılıyorsun. Hâlâ burnuma herhangi bir koku gelmiş değil."

"Ay Naime Sultan, sana inanamıyorum ya! Üç gün sonra gurbet ellere gideceğim, sen hâlâ el açması börekten bahsediyorsun. Sabahtan beri alışverişteydik, anca eksiklerimi tamamlamaya çalışıyoruz. Hangi arada yapacaktım?"

"Ben anlamam kızım, o başka bu başka. Ben her zaman ne diyorum, bir kadın her yere yetişmeli, evine de, çocuklarına da, işine de, kendisine de... Önceliklerini belirleyeceksin ve her zaman bir B planın hazır olacak."

"Ya biliyorum ama bu sefer yetiştiremedim işte!"

"O zaman ona göre planını yapsaydın, zayıflık kabul edilemez. Becerikli ve güçlü kadın, mutlaka bir çözüm yolu bulur."

"Buldum zaten, gelirken simit aldım."

"Haahhh, oldu mu şimdi? Yarın öbür gün evlendiğin zaman, kocanı simitle mi ağırlayacaksın?"

"Ooff!"

"Ben sana ne öğrettim, bir erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer. Fakat tek başına yetmez. Yeri geldiği zaman cilveli olacaksın, kocan dahi olsa asla bakımsız insan içine çıkmayacaksın. Özellikle bu affedilemez ve kendisine saygısı olan bir kadın için ötelenemez. Bak annene, son iki yıldır saldı kendini, göt göbek maşallah aldı başını gidiyor. Hadi o, menopoza girdim hormonlardan diyor, senin mazeretin

ne? Bakıyorum da maşallah kaportan yerinde, sınırdasın anlayacağın. Şimdi gençsin, bir iki doğum yaptın mı vay haline..."

"Anneanne, sen ne diyorsun yaaa, ben şişman mıyım? Parmakla gösterilen mankenlerin bile bu kadar ince beli yok, benim göğüslerime sahip olmak için kadınlar para verip silikon taktırıyor."

"Önlem almana engel değil. Kalçaların için ne diyeceksin, Asena Hanım?"

"Tamam, kalçalarım biraz geniş olabilir ama o da genetik, yani benim suçum değil. Ya börekten kapı açtın, nerelere geldin?"

"Uyarmak, büyüğün olarak benim görevim. Öğrettiklerimi tekrarlamazsan ileride becerikli bir kadın olamazsın. Hep söylerim; hayatta muvaffak olabilmek için çocukluktan itibaren iyi bir eğitim alınması şart."

"Daha ne yapayım ya? On yaşımdan beri yaptırmadığın yemek kalmadı, televizyonda ki yarışma programı gibi geçtin masaya, verdin veriştirdin!"

"Nankör, hepsi senin iyiliğin için!"

"Bana sordun mu, belki ben istemiyorum!" Sesinin yükselmesi ile kaşları çatılan kadının kızdığını anlayınca, geri adım atan genç kız derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalıştı. Giderayak kırmak istemediği halde, kendisine proje gözüyle bakan anneannesine dayanamayıp "Türk mutfağından sınav bile yaptın, yetmedi dünya mutfağından kurs aldırdın..." diyerek baskıladığı sesiyle çıkışmaya devam etti. Tam yaptırdığı işlerden konu açacağı sırada, odaya giren annesinin müdahalesi ile sesini kesti.

"Ne oluyor burada, yine tartışıyor musunuz?"

"Ne olacak, saygısız kızın ödevini yapmamış. Suçlu olduğu için de zeytinyağı gibi üste çıkmaya çalışıyor. Eee Sabahat Hanım, buna ne diyeceksiniz bakalım? Evlenip ele karıştığında, Naime Sultan'ın torunu bu muymuş demezler mı? Kızmakta haksız mıyım?"

"Aman anne sende ya, ben de bir şey oldu zannettim! Benim derdim zaten bana yetiyor, bir de sen başlama lütfen... Kalk kız, çayı koydum git tabakları hazırla."

"Tamam!"

"Maşallah, şimdi böyle mi oldu, Sabahat Hanım? Besle kargayı oysun gözünü, kendi kızımın annesine söylediği sözlere bak! Size verdiğim emeklerin karşılığı bu laflar mı? Size dert oluyorsam ben gideyim Sabahat, rahatsızlık vermeyeyim."

"Anneeee!"

"Hayatımı; çocuklarım ve torunlarıma adadım ben, bir ömür verdim. Tabii ya, kurt kocadı artık, bak hepinizin maskarası oldum."

"Ay anne, sen yaşlandıkça alıngan oldun! Ya ben ne dedim şimdi sana, söylediklerimden bunları..."

'Amanın, kaçmanın tam zamanı!' Ana kızın tartışmalarından faydalanan genç kız, alışkın olduğu diyalogları, annesinin özürleri eşliğinde son bulacağını bildiği için içeriğine takılmadan harekete geçti. Konuşmalar hararetle devam ederken, duvar kenarını kullanarak dikkat çekmeden salondan ayrıldı.

Mutfağa girmesiyle dolapları kurcalamaya geçip, eline geçirdiği malzemeleri bankoya yığmaya başladı. El alışkanlığı ile bir yandan yayıntısını toplarken, pratik hareketlerle ezdiği kakaolu bisküvilerle kremayı karıştırdı. Naime Sultan'ın ağzını kapatmak için hazırladığı bulamaca, eritilmiş çikolatayı da kattıktan sonra hızlıca toplar yapmaya başladı. Hindistan cevizine bulamasıyla bir şeye benzeyen tatlıdan, bir tane ağzına atıp kalite kontrolünden de geçince sırıtarak kendisine tam not verdi.

Hazırladığı resim gibi tabaklara minik tatlılardan eklerken, inatçı kadına böreği unutturacağını umdu. "Allah'ım, üç gün kaldı sadece üç gün... sen sabır ver." diye söylenerek çayları koyduğu tepsiyi aldığı gibi salona yöneldi. Problemlerini çözmelerinin ardından gündemdeki yeni dedikodulara geçen kadınlara, anneannesinden başlayarak servis yapmaya başladı.

"Berhudar ol evladım... Görüyor musun Sabahat, kız olsun çamurdan olsun diye büyüklerimiz boşuna demeniş. Güzel kızım benim, insan yaşlandıkça gençliğinin kıymetini daha iyi anlıyor. Olsun çocuğum, gençsin hata yaparsın, bizlerin görevi büyük olarak affetmek. Tabii ki yeri geldikçe uyarılarımızı yapacağız."

"Teşekkür ederim anneanneciğim." Yüzüne yapıştırdığı gülümseme ile hazırlıklarını almaya giderken "Allah'ım, sen bu kuluna acı, ay

delireceğim artık ya!" diye söylenerek mutfaktan içeriye girdi. Tabakları alıp salona döndüğü vakit, sakin kalması için kendisine telkinlerde bulunarak 3 gün sonra bu işkencenin biteceğini yineledi.

"Sultanım, çarşı pazar derken böreği yetiştiremem diye korkum. Sabahın köründe kalkıp, senin için adını taşıyan tatlıdan yaptım. Sultan Beğendi, bakalım sen beğenecek misin? Vallahi güzel olsun diye çok uğraştım."

"Ah çocuğum benim, anneannesinin torunu! Gördün mü bak, kanında var kadınlık. Hıımm, Sultan Beğendi ha? Maşallah. Görüntüsüne diyecek bir şey yok, bakalım tadı nasıl? Hayret, adını hiç duymamıştım."

Ben de! diye içinden geçiren genç kız, soru sorarcasına kaşlarını çatan annesine gülümseyerek servisini yaptı. Kendi tabağını alıp yerine geçerken, hindistan cevizli toplardan birini ağzına götürüp bir parça ısırdıktan sonra şarap tadarmış gibi ağzında dolandıran kadını izlemeye koyuldu. Hım hım, sesleri çıkaran anneannesini merakla takip ettiği sırada, lokmasını yutmasıyla ifadesinden beğendiğini anlayıp rahatladı. Takdir eden ifadesi ile kendisine dönünce, meşhur sorularını yöneltmesini bekledi.

"Tadı değişik! Ama hoşuma gitti, güzel olmuş. Aferin çocuğum, nasıl yaptın anlat, ben de öğreneyim?"

"Anneanneciğim, şimdi anlatmak uzun sürer. Biraz alengirli, ben gitmeden önce yazıp sana bırakırım. Afiyet olsun, beğenmene sevindim." Tam rahatlayıp tabağına uzandığı sırada, anneannesinin, 'Şimdi çocuğum, tatlı yiyelim tatlı konuşalım.' diyen ünlü lafını duyunca, sırtındaki tüyler diken diken oldu.

"Görüyorum ki, okumak için Amerika'ya gitmeye kararlısın."

"Evet! Bir aydır söylemekten dilimde tüy bitti."

"Tamam, artık kabullendim."

"Çok şükür!"

"O çocuk değişim programı mıdır, nedir?"

"Öğrenci değişim programı!" diye sözünü düzeltmesiyle lafını kestiği için tersçe bakan kadın ile polemiğe girmekten çekinerek sustu.

Sonunu nereye bağlayacağını tahmin ederek, isteksizce konuşmanın gidişatına odaklandı.

"Her neyse... Okulun son sınıfını orada bitireceksin. Dün Hafize Teyzenler, kahveye geldi."

"Gelmez olaydı!"

"Efendim?"

Ağzında geveledeği lafı anlayamayan kadına,"Ne iyi yapmışlar da gelmişler diyordum, anneanneciğim." diye karşılık veren genç kız, kendisini zorlayarak gülümsemeye çalıştı.

"Ya evet, öyle... Ordan buradan derken, söz senden açıldı. Kısmet işte, bir süre önce ilkokul arkadaşıyla yolları kesişmiş."

"Maşallah... Hafize teyzede ki hafıza da fillerle aşık atacak kapasitede. 60 yıl önceki arkadaşını nasıl tanımış, hayran olmamak elde değil."

"Zevzeklik etme, tanımış işte. Arkadaşı olan Rukiye Hanım, Aydın eşrafından Gazioğlu ailesine gelin gitmiş. O bölgede tanınan ve ismi saygıyla anılan çok köklü bir aileymiş."

Daha fazla dayanamayan genç kız, işin ucunun nereye varacağından emin olunca, "Ne güzel, aferin ona. İyi de Naime Sultan, bana ne bunlardan? Ne diye anlatıyorsun ki el âlemin kadınını?" diye hırsla parladı. Giderayak, yurtdışında kaçmamın başlıca sebebi önüne sürülünce, bütün telkinlerine rağmen kendisine engel olamadı. İlk tepkinin annesinden gelmesi üzerine iki ateş arasında kaldığını, babasının evden uzaklaşmasını fırsat bilen kadınlar tarafından pusuya düştüğünü anladı.

"Ne biçim konuşuyorsun anneannenle, kadın senin iyiliğin için uğraşıyor."

"Ne iyiliği ya, kimseden bir şey istediğimi hatırlamıyorum! Ben konunun sonunu anladım anne, yemezler. Gitmemi engellemek için kısa yoldan başımı bağlamaya çalışıyor. Yok Aydın eşrafındanmış, efendim şunlarla evliymiş, durumları çok iyiymiş. Arkasından da kadının oğlu varmış, arabası bilmem neymiş, işi şöyleymiş, seni el üzerinde tutarlarmış. İstemiyorum ya, evlenmek istemiyorum... Hem ben Amerika'ya okumaya gidiyorum."

"Asena, saygısızlık etme... Dinlemeden nerden biliyorsun kızım, önce bir adam akıllı anlasana."

"Aynı filmin farklı versiyonlarını defalarca seyrettim anne, hatta başrolde oynadım. On yedinci damat adayından sonra sizi dinlemeyi kestim. Üç aşağı beş yukarı hepsi aynı... Ben bu sefer almayayım Naime Sultan, kendine başka bir kurban bul."

"Saygısız!"

"Anneanne anlamıyor musun, 3 gün sonra yola çıkıyorum. Hâlâ pes etmiyorsun ya hayret ediyorum sana! Gitmeyeyim diye yapıyorsanız boşuna uğraşıyorsunuz, bilesiniz."

"Sabahat, görüyor musun kızın büyükleriyle nasıl konuşuyor! O kadar titizlenmeme, şu tutumu hak ediyor muyum? İyi birer evlilik yapsınlar diye bütün çabalarıma rağmen. kendi torunlarıma söz geçiremedim. Gizem huysuzu ile buna harcadığım emekle, yirmi kişi daha evlendirirdim."

"Gözüne dizine dursun anneanne ya, senden koca isteyen mi var? Yüzün üzerinde insan evlendirdin, rekorunu kıran yok!" Bir annesine bir Naime Sultan'a bakan genç kız, gittikçe sınırlendiklerini fark etmesiyle vites küçültüp "Doymadın başarıya, evlendirme programlarının senden haberi olsa yeminle ünlü olurdun. Vallahi peşini bırakmazlar." diyerek konuyu hafife almaya çalıştı. Son çırpınışları olan serzenişlerini de, sinirine yenilerek iyi idare edemediğini fark etti. Asla altta kalmayan anneannesinin çıkışıyla, bu işten bir an evvel sıyrılmak için düşünmeye girişti.

"Terbiyesiz! Nankör şey, koca kadınları utanmadan maymun ettin kendine."

"Estağfurullah. Lütfen duygu sömürüsü yapmayalım, sen talebini söyledin ben de istemediğimi. Hem ben daha çocuk sayılırım, şunun şurası 21 yaşındayım. Liseyi bitirdiğimden beri evde kalmış muamelesi görüyorum."

"Senin yaşındayken benim iki çocuğum vardı, üçüncüsü de yoldaydı. Neler çektim senin haberin var mı? Çocukmuş, tohuma kaçtın sen, tohuma..."

"Allah Allaaaah, çocuk yaşta evlenip üç çocuk yaparken bana mı sordun? Hem kendi ağzınla söylüyorsun, sen çekmişsin ben de mi bir

sürü sıkıntı çekeyim? Belki biraz daha özgürlüğümü yaşamak istiyorum. Okul bitince bakarız dedim yine de vazgeçmediniz. Deli ettiniz beni ya!"

"Doğru konuş anneannenle, dinlemeden anlamadan yine sonuca vardın. Sana hemen evlen diyen mi var, bir tanış bakalım hoşlanırsan çocukla görüşürsün."

Annesinin araya girmesiyle hedef değiştirip diğer yanına dönerken "Velev ki öyle, nasıl olacakmış o? Aramıza koca okyanus giriyor, uçakla bile neredeyse bir günlük yol. Hafta sonları pastanede mi buluşacağız, ortada bir ülkede mi anlaşacağız?" diyerek farklı bir bakış açısı ile kadını mantığa davet etti. Pek işe yaramayacağını bilmekle birlikte ya tutarsa babında cevabını beklerken, yeni atak Naime Sultan'dan gelince ana cepheye geri döndü.

"Evladım, internet denilen bir şey var. Giriyormuşsun ona, yanımdaymışsın gibi karşılıklı konuşuyormuşsun. Hem mesaj da yazıyormuşsun, oradan anlaşırsınız olur biter."

"Pes diyorum anneanne, sizden korkulur! Hatta ben, bilfiil korkuyorum. Onu da mı keşfettiniz, desenize artık insanlara sanal âlemde bile rahat yok. İleride siz *'www.evlendiriyoruz. com'* diye site bile kurarsınız. Valla, iki aya kalmadan bütün eş bulma sitelerini sollarsınız."

"Evlendirme sitesi mi, eş mi bulunuyormuş orada? Nasıl oluyormuş o işi, bana bir göstersene? A- aaa, ilk defa duyuyorum, çok merak ettim şimdi!"

"Oooff!" Çığlık çığlığa bağırmamak için kendisini zor tutan genç kız, hissettiklerinin aksine boş boş yaşlı kadına bakarken ne cevap vereceğini şaşırdı. Ne söylese Naime Sultan ile baş edemeyeceğini kabul ederek, suyuna gidiyormuş gibi davranmaya karar verdi. "Dönünceye kadar beklersen gösteririm anneanne, istersen dayıma rica et. Malum, kendileri bilgisayar dehası..."

"Aman eksik olsun, konuştuklarından hiçbir şey anlamıyorum. En son yeni aldığım televizyonu nasıl kullanacağımı göstersin diye çağırdım, iki saat bir şeyler zırvaladı. Onu gönderdikten sonra komşunun 8 sekiz yaşında ki oğlu anlattı da öğrendim. Sen onu bunu boş ver, teklifime ne diyorsun onu söyle!"

"Pes etmeyeceksiniz değil mi? Tamam, kabul ediyorum anneanne ama şimdi görüşmem. Siz bana damat adayının mail adresini verin, ben yerleşir yerleşmez kendisi ile iletişime geçerim."

"Çocuğum, bir kere gitmeden görseydin. Hafize Teyzenler, oğlana haber vermek için bekliyor. Aydın şuracıkta sayılır, bir yerde oturur hem birbirinizi görür hem de tanırdınız."

"Yaaa evet, gitmeden önce üstüne bir de söz kestik mi tam olurdu! Öyle değil mi, Naime Sultan?"

"Yok canım, o kadar çabuk olur mu o işler."

Kadına bakıp acıyla sırıtan genç kız "Olur olur, üniversiteye başladığım ilk yıl bana yaşattıklarınızı daha unutmadım. Mühendislikten Soner'i hatırlar mısın? Hanı çocukla ikinci kere görüşmeye çıkacağımı öğrenince yakama yapışmıştınız, şeceresini çıkartmıştınız. Sözlenmeden gezemezsiniz, el âleme rezil oluruz diye başımı yediniz. İzmir gibi yerde millet ortalıkta fink atıyor, ben ikinci görüşmede yakayı ele veriyorum. Ha sonra Kadır'e ne demeli, o aşamaya bile gelmeyi başaramadım. İşte o olayda yakayı ele verdiniz Naime Sultan, sizin yüzünüzden bir daha günlük yazmadım, olanı da yırtıp attım. Bunun için anneme teşekkür etmem gerek sanırım, öyle değil mi Sabuşcuğum?"

"Kız kısmı başıboş bırakılmaz! Seninde kızın olsun o zaman anlarsın Asena Hanım, bu ortamda insan çocuklarını korumak için neler çekiyor."

"Tamam, anne ya tamam, eski defterleri açmayalım!" Asla haklılığını kabul etmeyeceklerini bildiği için geri adım atan genç kız, şu bardağı atlatırsa damat adayının icabına bakabileceğini düşünerek "Benim son sözüm bu. Kabul ederseniz gidince netten konuşuruz." diyerek kollarını birleştirip ödün vermez bir şekilde arkasına yaslandı. İfadesinden pes ettiği anlaşılan Naime Sultan'ın çantasına uzanmasıyla, rahatlayarak damadın fotoğrafı ve bilgilerini içeren zarfı çıkarmasını izledi.

"Buna da şükür."

"Tebrik ederim, olaya çok profesyonel yaklaşıyorsun sultanım. Bir şirkette çalışıyor olsaydın, muhtemelen kısa sürede üst düzey yönetici olurdun." Uzanıp anneannesinin elindeki zarfı alan genç kız, içinden çıkarttığı resme bakmasıyla otuzların başında, bıyıklı ve hafif kelleşmeye başlayan saçları ile sert görünümlü adama. *'Iıyy! Bu ne ya? Bari*

gülümseyen bir fotoğrafını verseydiniz! ' diye içinden geçirdi. İfadesini korumaya çalışarak, kadınları huylandırmamak için resmi inceliyormuş gibi yaptı. Diğer kâğıttaki bilgileri de okuyup, başını merakla kendisini inceleyen kadınlara kaldırdı.

"Ne kadar yakışıklı adam, değil mi çocuğum?"

"Yaaa, evet Naime Sultan, çok..." Daha fazla tahammül edemediği muhabbeti bu noktada sonlandırmak için ayağa kalkarken, zarfın içine tıktığı resim ve not kâğıdını eline alıp boşalan çay bardaklarını bahane etti. Mutfağa dönmesiyle küçük parçalara ayırdığı zarfı çöpe atıp, "Güle güle amca..." diyerek dolabın üzerinden kopardığı not kâğıdına birkaç harfini hatalı yazdığı mail adresini kaydetti. Nihayet bu işi de sonuca bağladığını düşünerek gülümserken kâğıt ile birlikte çayları koyduğu tepsiyi içeri taşıdı. Anneannesinin hevesle alıp çantasına atmasını, buruk bir tebessüm ile izledikten sonra yerine geçerek kendi hayal dünyasına geri döndü. Kapının çalmasıyla yerinden fırlarken, kurtuluşa giden yola koyulup "Selen'dir anne." diyerek hızlı adımlarla koridora yöneldi. En yakın arkadaşının gelmesine altın bulmuş gibi sevinerek, sımsıkı sarıldığı genç kızın yanaklarından öptü.

"Canım benim, tam zamanında hoş geldin."

"Ne oldu kız, seninki yine içerde mi?"

"Hı, sorma. Sözde gitmemi kabullendiler ama vazgeçirmek için son golünü atmaya çalışıyor."

"Ay inanmıyorum ya, yine mi kısmet bulmuş? Of Asena, senden ayrılacağıma bu kadar üzülmesem, valla gittiğine sevineceğim!"

"Canım, benim için sevin çember daralıyor. Bu yılı da atlatabilirsem, evlenmeden önce tatlı bir hatıra olarak haneme yazacağım. Ayrıntıları sonra anlatırım, oyalanmayalım. Önce salona geç, Naime Sultan'a merhaba demezsen kara listelerine girersin. Biraz konuşun, sonra ben seni çekiştirip götüreceğim. Unutma, kısa bir süre direneceksin, çok da abartma yoksa akşama kadar hep beraber evcilik oynarız."

"Ay tamam be, biliyorum! Sanki ilk defa geldiğim yer. Her seferinde aynı şeyleri anlatıp durma. Senin yüzünden Naime Sultan, bir gün benim başımı yakacak haberin olsun. Hadi yürü, şu saygı şeysini bitirelim."

Gözünü belerterek koridora yönelen genç kız, arkasından gelen Asena ile içeri girince her zamanki yerlerine oturan kadınlara gülümseyerek rolünü oynamaya başladı. Cici kız formunda giyindiği etek ve bluzdan oluşan kıyafetleri ile yaşlı kadının önüne kadar salınarak ilerleyip "Naime teyzeciğim." diyerek önce onun ardından Sabahat teyzeciğinin elini öpüp hatırlarını sordu. Bu eve geldiği her zaman olduğu gibi, karşılarına geçip yaşlı kadını taklit ederek hanım hanımcık oturdu.

"Ah çocuğum, tatlı kızım. Berhudar ol evladım, el öpenlerin çok olsun. Nasılsın?"

"Teşekkür ederim, Naime teyzeciğim... Sağlığınıza duacıyım." Seneler önce Asena tarafından öğretilen lafları sıralarken, "Sizi iyi gördüğüme mutlu oldum, efendim." diye ekleyerek oflamamak için kendisini zor tuttu. Dostuyla yakın ilişkisini sürdürebilmek için haftada üç beş kere oynamak zorunda kaldığı oyunu, hakkını vererek icra etmeye devam etti. Her ne kadar performansı konusunda kendisiyle gurur duysa da artık sıkmaya başladığını da kabul etmek zorunda kaldı.

"Güzel kızım benim, her zamanki gibi çok naziksin. Maşallah. Elbisen çok yakışmış, bayıldım. Hayallerimin torunu, Asena da biraz seni örnek alsaydı ne iyi olurdu."

"Estağfurullah teyzeciğim, Asena bir tanedir."

"Orası öyle de bazen çok dik başlı olduğu su götürmez. Selencigim, ailen nasıl çocuğum?"

"Çok şükür, hepsi iyiler."

"Oh oh, çok sevindim, Allah daim etsin. Okulun bitmesine de az kaldı sayılır. Mezuniyetine bu kadar az zaman kalmışken keşke babanı ikna edebilseydin. Sevdiğim bir ahbabımın oğlunu sana öyle çok yakıştırıyorum ki sorma. Tanışır, anlaşırsanız en azından bir söz keserdik."

Defalarca duyduğu sözler karşısında utanmış gibi yaparak başını öne eğen genç kız "Biliyorsunuz efendim, okul hayatım bitmeden önce lafını bile duymak istemiyor. Hayırlısı inşallah, çok düşüncelisiniz teyzecim." diyerek repliğini tekrarladı. *İmdaaaat...* diye bağırma arzusu duyduğu sırada yan taraftan duruma müdahale gelince, ayağa kalkan Asena'ya minnetle baktı.

"Selen, sana hazırlıklarımı gösterecektim, hadi odama geçelim."

"Naime Teyzemle konuşuyorduk, Asenacığım."

"Sen nasılsa buradasın, canın istediği zaman gelir devam edersiniz."

'Allah korusun!' diye içinden geçiren genç kız, artistik bir hareketle kalkarken, kadınlara dönerek mahcup bir ifadeyle gülümsedi. "Ayıp olacak ama iyi madem geleyim. Kusura bakmayın, ne de olsa yolcumuzu kırmak olmaz."

"Kızım, rahat bıraksana çocuğu, şurada iki kelam konuşturmadın."

"Başka zaman konuşursunuz, anneanne." Selen'in elinden tuttuğu gibi çekiştiren genç kız, kadınlara boşta kalan avucunu açıp üzgün bir ifade sergileyen arkadaşına "Abartma..." diye fısıldadı. Salondan çıkarken son duydukları cümle Naime Sultan'ın, "Sabahat, sana hep söylüyorum, bu kızı hiç iyi yetiştiremedin." diyen sözlerine gülüşmeler eşliğinde odaya girdikten sonra alışkanlıkla fısıltıyla konuşmaya başladılar.

"Bu yılın Oskar ödülünü sana vereceğim! Anneannem sana bayılıyor."

"Mümkünse az bayılsın! Ay senin yüzünden çektiklerime bak ya, yeminle iflahım kesildi."

"Az kaldı, kurtuluyorsun."

"Allah korusun be deli, onu kastetmediğimi biliyorsun."

"Ne yapayım kızım, çocukluğumdan beri bir tane bile arkadaşımı beğendiremedim. Annem, o olmazsa Naime Sultan bir kulp buldu. Ben de onlar için kendi ellerimle seni yarattım." derken kardeşi gibi sevdiği arkadaşına bakıp pis pis sırıttı.

"Ha ha ha, çok komik... Kız Asena, şu damat adayını görsem mi acaba! Naime teyze bu kadar methettiğine göre belki de hoşuma gider ha, ne dersin?"

"Manyak mısın sen be, baban numarasını uydurmasam şimdiye kadar evlenmiş ve ikinci bebeni emziriyor olurdun. Okul da hak getire artık. Sen merak etme, ben bahsettiği kişiyi biliyorum. Tanısan kaçacak delik arardın, bana güven."

"Aman aman kalsın! Tamam canım sana inanıyorum Allah sana sabır versin. Bilfiil içinizde yaşamasam ev değil televizyon stüdyosun-

da sil coın çekiliyor zannederdim. Kaç kurtar kendini arkadaşım, bu seneyi bekâr çıkaramayacağına sonunda ben de kanaat getirdim!"

"Sağ ol Selen'im. Beni bir tek sen anlıyorsun, tabii bir de Gizem." Bir yandan konuşurken kafasını çevirip saate bakarak "Kurtuluşuma, 74 saat 37 dakikam kaldı." diye bilgi verdi. "Naimeciğim boş durmuyor, bugün yeni bir damat adayıyla gelmiş. Sen gelmeden önce tanıtım konuşması yaptık, eh biraz da tartıştık."

"Tövbe yarabbi, bu kaçıncı ya? Çetele mi tutuyor, ne yapıyor?"

"Ondaki çevre, devlet erkânında yok. Ahtapot gibi her yere kolu uzanır. Müthiş bir eş dost edinme kapasitesi var, girdiği ortamda hemen yer bulur. Misafir ağırlamak dışında evinde oturduğu mu var, hatun davetlerin ve kadın günlerinin gözdesi. Sosyal hayatı, sanatçıları kıskandıracak kadar zengin. Düğün demek dedin mi, Naime Sultan'ın yeri başköşededir. Evlendirme konusunda ki başarısı da bilindiği için çocuklarına iyi bir kısmet arayan anaların gözünde, ne kadar popüler olduğu da malum. Maşallah, annem de izinden gidiyor. Yemin ediyorum Selen, babamla Ege olmasa erkek ırkından nefret ettirecekler, o kadar yani..."

"Kıyamam, canım ya! Bu sefer ki neyin nesi?"

"Aynı hikâyenin farklı bir versiyonu. Adamın resmini getirmiş, ekstra Türk Malı taş fırın erkeği... Kelli felli, bildiğin amca kıvamında bir adam anlayacağın..."

"Resmini göstersene, kız!"

"Artık çok geç, mail adresiyle birlikte yırtıp attım. Görmeye bile tahammül edemedim, onlara da internetten görüşmeyi kabul ettiğimi söyledim."

"İnternet!"

"He vallahi, doğru duydun, internet." Kaşlarını kaldırarak şaşkın bir ifadeyle kendine bakan arkadaşına sırıtırken, "Selenciğim, artık hiç kimse güvende değil. Naime Sultan, sanal âlemin nimetlerinden haberdar oldu. Çok ilgisini çekti, yakında ağa erişim sağlayacağına ve yeni avlar arayacağına eminim." demesiyle kahkahayı patlatması üzerine kapıyı işaret ederek sessizce katıldı.

"Ay inanılır gibi değil!"

"Şişşt... Sussana kızım, Sabuşun antenlerine takılacağız şimdi."

Gözünü yine kapıya diken genç kız, alt kısmında ki aralıktan gölgeyi fark edince işaret çakarak, "Ya Selenciğim, işte böyle..." diye başlayıp yüksek sesle konuşmayı sürdürdü. "En büyük üzüntüm, özellikle annem ve sevdiklerinden uzakta olmak..."

"Haklısın canım, bizler de seni çok özleyeceğiz. Keşke gitmeseydin be Asena..."

"Hadi len, saçmalama!" diye fısıldamasının ardından Selen'in eline vurup, "Çok düşündüm hayatım, Naime Sultan'ın her zaman dediği gibi *'İnsan önüne çıkan fırsatları değerlendirmeli.'* Ne yaparsın, içim yansa da her şey geleceğim için..." Teranelerine bir süre devam edip ardından okuldaki kız arkadaşlarıyla ilgili saçma sapan alışıldık konulara geçti. Gölge kaybolunca yerinden fırladığı gibi son kontrollerini çekip yalnız kaldıklarına emin oldu.

"Tamam, tehlike geçti."

"Kızım, Allah sana sabır versin! Üç senedir şahit olduğum halde şu olaya hâlâ alışamadım, sen nasıl dayanıyorsun anlamıyorum?"

"Ne yapayım Selen, halimi görüyorsun, sen söyle? Evden mi kaçayım, kendimi balkondan mı atayım?"

"Saçmalama be, Allah korusun!"

"Kız kısmının başıboş bırakılmazmış, her yaptığı kontrol edilirmiş. Aslında sebep başka; ikisi de birbirinden meraklı, özel hayat mevhumunu algılayamıyorlar. Her şeye müdahil olmak istiyorlar. Biz; klasik küçük kasaba hayatını, İzmir'in göbeğinde yaşatmaya devam eden otantik bir aileyiz. Annemle Naime Sultan, gelenek ve göreneklerinden asla ödün vermediği gibi aynısını çocuklarından da bekliyor. Kendileri gibi olmayan hiç kimseyi de beğenmiyorlar. Modern bir şehirde yaşayıp bu beklenti içerisinde olmaları, sonunda beni de Ege'yi de numaracı yaptı. Şu çektiklerime on yaşındaki çocuklar bile tahammül edemez. Ben de neyin ne olduğunu biliyorum ama baş edemiyorum."

"Ne desen haklısın canım!"

"Babam bu kadar anlayışlı olmasaydı, beni şimdiye kadar kırk defa akıl hastanesine yatırırlardı. Boşuna mı 3 senedir Ingilizce öğrenmek için kursa gidiyorum, notlarımı yüksek tutacağım diye deli gibi

ders çalışıyorum. Sen hiç ana sınıfı bölümünden burs kazanıp da dışarıda okuyan birisini duydun mu? Tabii babamın da teşvikleriyle... Ay Allah muhafaza, bunu annem bilse resmen biteriz. Bu günü görmek için senelerdir savaş veriyorum. Bir de yüksek lisans için burs kazanmayı becerebilirsem, yırttım demektir."

"Oofff ya, haklısın da ben sensiz ne yapacağım buralarda?"

"Benim için de senden ayrılmak çok zor."

"Aklıma ne geldi kız, olmadı ordan bir Coni bulup evlen, nasıl fikir?"

"Aman sağ ol, almayayım. Allah hepsini sahiplerine bağışlasın. Ben burada ki damat adaylarından kaçarken, oradakiler eksik olsun."

"Kız öyle deme... Belki şöyle yakışıklı, dişine göre bir tane bulursun. Sendeki bu güzellikle, adamlar bir kere gördü mü peşini bırakmazlar zaten. Fıstığım benim, güzel arkadaşım..."

"Selen'im, o senin güzelliğin."

"Yaa, ne demezsin, pösteki kafamla de mi?"

"Saçmalama! Başladın yine, kendinin ne olduğunu bir türlü anlatamadım gitti." derken gür ve kıvırcık olduğu için sürekli tepesinde topladığı halde, hayatında gördüğü en güzel saçlara baktı. Açtığı zaman spiral şeklindeki minik lülelerin bal rengine ve ela gözleriyle uyumuna duyduğu hayranlığı dile getirmek istedi. Acı hatıraları hatırlatan saçlarından nefret ettiği için Selen'i üzmekten çekinerek konuya açmaktan vazgeçti. Hassas doğasını hesaba katarak, duygularını saklayıp alaycı bir edayla "Hem olmaz olsun öyle fizik, neyime yaradı ha? Naime Sultan sağ olsun, sayesinde kimseyle ikince sefer görüşemedim." diyerek olayı şakaya vurmayı seçti. "Kadın, ajan gibi... Hangi anneanne, bölüm başkanının sekreterini ayarlayıp casusluk yaptırır. Ne anlattıysa o salak da dünden razıymış, yaptığım her hareketi, konuştuğum kişileri haftalık raporlar halinde anneanneme sundu."

"Hatırlıyorum, zaten cadı karının tekiydi. Sayende bende nemalandım."

"O kadar olacak canım, anneannem torununun arkadaşlarını da boş bırakmaz. Ayrıca seni, ideal gelin adayı olarak gördüğü için yatırımını da kontrol ettirmiş oluyor."

"Ay sağ olsun be!"

"Bizde böyle kızım, sen de ucundan kıyısından tatmış oldun. Bu acısı, sayelerinde okulda kimseyle çıkmıyorum diye lezbiyen olabileceğime dair dedikoduya sebep olmaları!"

"O birinci sınıftaydı ya... Kampusun bütün yakışıklıları peşine düştüğü halde, hiç birisiyle ilgilenmeyince doğal olarak söylenti oldu."

"Salaklar!"

"Herkes kendi yaşadığını bilir. Boş ver Asena, nasılsa aşk acısı çekiyor deyip bertaraf ektik."

"Ne yapaydım, ben her şeyin farklı olmasını isterdim. İkinci görüşmemizde, *'Annenlerin gelip beni ailemden istemeleri lazım Tarık, bu iş çok uzadı.'* desem kafayı yediğimi zannederlerdi.

Asena'nın mimiklerini katarak kurduğu cümle ile elini ağzını kapatarak usturuplu gülen genç kız, giderayak beraber yaşadıkları hatıraları zevkle andı. Kendisine katılan arkadaşıyla tekrar geçmişe dönme arzusu duyuran tatlı günleri düşünürken "Ay kız, ne yakışıklı çocuktu o." diyerek takıldı. "Bölümün bütün kızları, bir dönem senden nefret etti. Oğlan aşkından eridi bitti, camlardan, kapılardan kedi ciğere bakar gibi seni izleyerek yılı bitirdi."

"Git Allah aşkına... Raporlarda oda vardı, zamanında çapkınmış diye kara listeye girdi. Sayesinde bir dönem burnumdan geldi. Allah'ın her günü uyarılarla gidip geldim okula, Naime Sultan'dan kaç defa çapkın erkekler konusunda konferans dinlediğimi unuttum. Kızım, ben erkeklere karşı bağışıklık kazandım, çok güçlü aşılarım var, aman salla gitsin Seloş. Kusura bakma çay koymayı unuttum, bekle iki dakikaya geliyorum."

Konuşmasına fırsat vermeden yerinden fırlayan genç kız, bir koşu mutfağa geçerek çayları doldurup, tabaklara hazırladıklarından koyup geri döndü. Uydurduğu tatlıdan bir ısırık alan arkadaşının, "Kızım bu harika bir şey, senin yaptığını bilmesen hazır mı diye sorardım! Ay çok lezzetli, bayıldım." demesiyle gülümsedi.

"Doğal olarak her zaman ki gibi ben yaptım, adını da Sultan Beğendi koydum. Bugün börek ödevim vardı, yapmayınca Naime Sultan'ın çenesini kapatmak için çay demlenirken ne bulduysam karıştırdım işte..."

"Ay sen öldüreceksin beni, çayı demlerken uyduruvermiş! Mükemmel bir şey bu ya... Asena, seninle tanışmadan önce ben 47 kiloydum, sizin eve gele gide 10 kilo üzerine ekledim."

"Hatırlıyorum, çıroz gibiydin."

"Sayende gardırobumu yenilemek zorunda kaldım. Ama en çok yemeklerini ve pastalarını özleyeceğim. Bu ortamda sen nasıl fil gibi olmuyorsun, hâlâ aklım almıyor!"

"Kızım sanki bilmiyorsun, Naime Sultan kilo almama acayip kızar, yediğimi içtiğimi sürekli kontrol eder. Ayrıca, Haziran ayı girdi mi haftanın üç, dört günü düğündür, kına gecesidir oynayarak geçiyor. Malum, hatun beni de gösterecek ya giydirip süsleyip paket gibi yanında taşıyor. Biraz fazla oynuyorum diye bozuluyor ama ben de bir daha gelmem o zaman deyince susuyor." Kaşlarını kaldırıp anneannesini taklit ederek *'Asena, biraz ağır ol kızım, dansöz müsün sen çocuğum. Tövbe tövbe...'* deyince, sözünü bitiremeden gülmeye başlayan Selen'e katıldı. "Kış sezonu daha kesat geçiyor, ona rağmen iyi kilo almıyorum."

"Mmmm, muhteşem..." Kendi tabağındaki tatlıları bitirdikten sonra Asena'nınkine dadanan genç kız, son parçayı da yutup elini karnına götürerek, "Kesin bir kilo daha aldım. Asena, hep senin yüzünden." diye utanmadan çıkıştı.

"Hayda! Yeme o zaman, ben mi zorladım?"

"Kendime engel olamıyorum kızım, çok güzel yapıyorsun."

"Sen de on yaşından beri, hem evde hem de konu komşudan yemek kursu alıp, sürekli sınava tabii tutulsaydın benden aşağı kalmazdın, merak etme."

"Bizimkilere sizin evi anlatıyorum, bana inanmıyorlar biliyor musun? Abarttığımı söylüyorlar. Yalanımızın ortaya çıkmayacağını bilsem, sırf gerçek olduğunu kanıtlamak için size getirirdim."

"Yaaaa, öyle bir hata yap da gör gününü... Elini veren kolunu kaptırıyor kızım, sözde evlenmene izin vermeyen babanı da ablukaya alsınlar. Derdini de anlatamazsın, söylemedi deme... Kurtarıcı olarak beni de bulamazsın ona göre, kendi başının çaresine bakarsın artık."

"Yok, aman almayayım. Ciddi değildim zaten! Asena, yarın yoğun olursunuz, ben o hengâmeye girmeyeyim. Ama yolcu etmeye mutlaka geleceğim hayatım. Ben artık kalkayım canım."

"Kalsana, hem akşam Gizem ile ikizler gelecek, hep beraber otururuz."

"Sağ ol hayatım, ev zaten kalabalık tadını kaçırmayalım. Kuzenlerinle güzel zaman geçir. Canlarım benim, hepsine benden çok selam söyle. Asena, seni çok özleyeceğim bir tanem."

Yüzü düşen genç kız, arkadaşına sarılıp yanaklarından öperken "Ya ben de seni çok özleyeceğim, Selen! Of, keşke beraber gidebilseydik." diyerek dolan gözleriyle dostu, sırdaşı ve kız kardeşi yerine koyduğu kıza sevgiyle baktı.

"Keşke... Sensiz bu yıl okul çok tatsız tuzsuz olacak. Kız, sakın ağlamaya başlama, bu bizim sonumuz olur." Birkaç sefer bitmek bilmeyen ağlama furyasına yakalandıkları için harekete geçen genç kız, sızlayan burnuna inat ortamı gevşetmek için, "Haa Asena, sen yine de göz ucuyla da olsa Coni'lere arada bak, kendine olmasa da benim için bakarsın." diyerek koridorda ilerlemeye devam etti.

"Sus be manyak mısın nesin, annem duyacak şimdi! Giderayak *'Elin gâvurları'* konulu konferansı dinlettireceksin bana... Ay söylemeyi unuttum, Seloş; Naime Sultan, ne dese beğenirsin, *'Bak kızım, söylediklerimi iyi belle, sünnetsiz erkek mundar olur, helal değildir. Hem zaten cenabet geziyor onlar. Sakın çocuğum, uzak dur, hiçbirine yan gözle bakma.'* dedi."

Bir türlü ayrılamadığı arkadaşını lafa tutan genç kız, ikinci bir gülme furyasının bitmesini bekledikten sonra hâlâ salonda oturan kadınların yanına döndü. Selen'in ailesiyle vedalaşmasını içi burularak izlerken, kendisi olmasa da gelmesi yönünde ki teklifleri bertaraf etmesini dinledi. Bu sene okulun çok yoğun olacağından dem vurup, müsait oldukça mutlaka uğrayacağını söyleyen arkadaşı ile yanlarından ayrılarak yolcu etti. Zorlanarak gönderdiği dostunun arkasından, sokak kapısını kapatmasıyla kolunda ki saate bakarak 1 saat 37 dakikanın daha geçtiğini görüp sevindi. Derin bir nefes eşliğinde kendini hazırlayıp Naime Sultan ile gerçekleşecek yeni bir çekişmeye doğru yürümeye başladı.

3. BÖLÜM

Kâbus gibi geçen 3 günün ardından babasıyla beraber havaalanına gelen genç kız, ilk işlemlerini yaptırdıktan sonra yanına oturduğu adama hayranlıkla baktı. Bozulan sinirleri yüzünden kendisini hasta gibi hissederken, babasının sakin doğası ruhuna ilaç gibi geldi.

Dünden beri annesinin bitmek bilmeyen ağlama krizleri, kızının üzülmesine sebep olduğu için Naime Sultan'ın suçlayıcı söylemleri yüzünden bezdiğini hissetti. Mutluluğuna gölge düşüren evdeki yas havasından, uzaklaşmasıyla bir nebze olsun kendisine geldiğini fark etti. Allah'tan, peşlerine takılmak isteyen akraba, eş, dost eşrafına *'Kimsenin rahatsız olmasına gerek yok, Asena da sizin üzüntünüzden kötü etkileniyor. Kız, uzun yola çıkacak bu kadar hüzün yeter, biraz sakınleşmesi için müsaade edin. Havaalanında rezil olmayalım, vedalaşmanızı evde yapın... Hem oralarda ayılır bayılırsınız, validemin tansiyonu çıkar...'* gibi söylemlerle önlerini kestiği için şükretti. Bütün ısrarlara rağmen ödün vermeden direnen ve cenaze evini andıran ortamdan çekip alması sayesinde kendisine geldiğini kabul etti. Sessizce yan yana otururken, içerideki salona girmesine az vakit kaldığını görünce, rahat rahat vedalaşmak için yanında oturan adama döndü.

"Babacığım, her şey için çok teşekkür ederim. İyi ki varsın, iyi ki benim babamsın, seni çok seviyorum."

Kızının güzel yüzüne bakarken gözleri dolan adam "Ben de kızım, ben de seni çok seviyorum. İyi ki sen de varsın, iyi ki benim evladımsın."

"Sizi çok özleyeceğim."

"Biliyorum. Asena, hiçbir şeyi kafana takmanı istemiyorum, burayı merak etme göreceksin hepsi alışacaklar. Gönül ferahlığıyla git... Özlem mutlaka olacak, onun haricinde insanoğlu her şeye alışıyor. Birinci hedefin sağlığın olsun, onun dışında gününü dolu dolu yaşamaya bak. Benim için bir iyilik yapmak istiyorsan; lütfen, kendine dikkat et çocuğum. Bir aydır yeteri kadar nasihat dinlediğini biliyorum, o yüzden fazla bir şey söylemeyeceğim." diye her zamanki gibi kısa ve net konuştu.

"Merak etme babacığım, seni utandıracak ya da üzecek hiçbir şey yapmam. Kendimi herkesten korurum, namusunuza asla laf getirmem."

Duydukları karşısında buruk bir gülümseme ile kızına bakan adam, baskı altında geçen hayatının dışa vurumunu içi acıyarak dinledi. 21 yaşına geldiği halde, hâlâ kendisini utandıracağından korkarak yaşayan çocuğunun masumiyetini gözlerinden okudu. Her zaman aklı başında ve çocuksu yanına rağmen olgun bir insan olduğunu bilerek, üzerinde kurdukları baskıdan dolayı eşiyle, kayınvalidesine içinden sövdü.

Asıl kendisine kızması gerektiğini düşünürken kızının ellerini avuçlarına alıp, kendisininkinin bir eşi olan yeşil gözlerine karşı "Güzel kızım, sen beni utandıracak hiçbir şey yapamazsın. Sana karşı duyduğum sevgi, şartlara tabii değil... Şunu bil ki; her ne olursa olsun, benim çocuğum, kalbimin sevgilisisin." diye söze girdi.

"Babaaam!"

"Gücüm dâhilinde elimden gelen maddi manevi her şeyi, sana ve kardeşine vermeye çalıştım. Emeklerimin karşılığını boş çıkarmadın Asena, alman gerekeni zaten fazlasıyla aldın. Yetişkin olarak kendi ayaklarının üzerinde durman gereken bu yol ayrımında, yanında olamasam da sevgimle kalbinde, bilgimle de beyninde olacağım. Gönlüm; yüksek lisansını parayı basıp yaptırmayı isterdi, ama gücüm malum. Yeterince çabalarsan ne ala, yok olmadı dersen evin burada... Başımın üzerinde yerin var. Senden sadece iki dileğim var, biraz evvel de belirt-

tiğim gibi sağlığına dikkat et, bana evlat acısı yaşatma... İkincisi ise, hayırlı bir kul ol. Benim söyleyeceklerim bu kadar, gerisi sana kalmış."

Gözlerinden yaşlar süzülmeye başlayan genç kız, babasının, hayırlı bir kul olmasına istinaden sözlere dem vurarak, "Evlat, diyecektin herhalde babacım." deyince adamın itirazı karşısında şaşırdı.

"Hayır... Doğru duydun, tam da anlatmak istediğim gibi, *'Hayırlı bir kul ol.'* dedim. Asena, borcun bana değil, Allah'a... Ben emanetçiyim, sen de bana bahşettiği hediyemsin. Sahibin ben değilim güzel kızım, isteyerek ve severek bakmakla yükümlü olan kişiyim. Bundan sonrası sana düşüyor, doğrusuyla yanlışıyla ben bu kadar yetiştirebildim. Yaptıklarının sorumluluğu sana kalmış. Benim veya annen için değil, iyi bir kul olarak kendin için yaşa, onun içinde zaten hepsi mevcut."

"Ne demek istediğini çok iyi anladım, baba! Teşekkür ederim." Bir nevi özgürlüğünü veren ve her daim varlığıyla yanında olacağını ifade eden babasına duyduğu minnetle üzerine atıldı. Bedenine sarıldığı sırada, İstanbul'a kalkacak olan uçağın anonsu yapılınca daha fazla dayanamayıp ağlamaya başladı. Canı gönülden sevdiği adamın yanaklarından öptükten sonra yüzünü silerken "Başımla bir babacım. dileklerini yerine getirmek için elimden geleni yapacağım. Lütfen, sen de kendine ve annemle Ege'ye iyi bak, sağlıcakla kalın." diyerek kollarından sıyrıldı.

Kızı ile beraber yerinden kalkan adam "Sen de bebeğim... İyi yolculuklar güzel kızım." derken omuz çantasını takmasını bekleyip yolcusunu kontrol noktasına götürdü. El sallayarak uzaklaşan evladı gözden kaybolana kadar bekledikten sonra artık tutamadığı gözyaşlarıyla evinin yolunu tuttu.

***

Aktarmalarla geçen uçak yolculuğundan serseme dönen genç kız, en nihayet yaşayacağı yeni şehre varınca heyecandan eli ayağına dolandı. İlk defa hava yolunu kullandığı için diğer yolcuları takip ederek bulduğu bavulları ile ilerlerken, bulunduğu ortamı ürkek gözlerle izlemeye başladı. Deli gibi atan kalbi, sakin görüntüsünü yalanlayarak aynı anda hem mutluluğu hem de korkuyu tatmanın karmaşasını yaşadı.

Çevresinde ki İngilizce konuşan, ırk olarak farklı oldukları fizikle-rinden ve ifadelerinden okunan güruhun arasında kendisini yapayalnız hissetti. Kendisini karşılamaya kimse gelmezse ne yapacağı endişe-siyle, ürkek adımlarla yanında kalacağı yeni ailesini aramaya başla-dı. "Allah'ım, sen yardım et rabbim! Ya bir terslik olursa, ya onları bulamazsam? Ay ben elin Amerika'sında ne yaparım!" derken "Asena Korkmaz." Yazılı levhayı havada görünce şükürler eşliğinde yanlarına yürüdü.

Yorgunluğun üzerine paniğin de verdiği sersemlikle, adamla kadı-nın doğru dürüst yüzlerine bile bakmadan konuşmaya geçti. Farkında olmadan kendi lisanında "Ay çok şüküüüürrr, nihayet sizi buldum! Val-lahi aklım çıkmıştı. Çok bekletmedim inşallah... Merhaba, ben Ase-na Korkmaz, sizinle kalacak olan yeni öğrenciyim. Tanıştığımıza çok memnun oldum." diyerek elini uzattı. Karşısında ki çiftin anlamsız yüz ifadeleri ile kendisine baktığını fark edince, alışkanlıkla Türkçe konuş-tuğunu anladı. "Anaaam, gariplerim ne dediğimi anlamadılar tabii! Ay canım, nasıl da saf saf bakıyorlar, kim bilir hakkımda ne düşündüler! Muhtemelen biz ne yaptık diyorlardır. Salaksın kızım, sen..." diye güle-rek aynı cümleleri İngilizce tekrarladı.

Kırklı yaşların başında görünen iriyarı, Amerikan futbolcularına benzeyen adam ile nispeten minyon yapılı, sarışın mavi gözlü karısı-nı merakla süzdü. Sevimli bir tavırla gülümseyen kadının, "Merhaba, ben Lauren, eşim Jack... Yeni ailen de diyebiliriz, aramıza hoş geldin Aysena." demesiyle tokalaşmak için uzanan elini tuttuğu gibi kendisi-ne çekerek sarıldı. Yeni tanıştıkları insanlarla bu kadar samimi olma-ya alışkın olmayan kadının, şaşkınlığını fark edemeden yanaklarından öptükten sonra aynı işlemi "Jack amca..." dediği adama da uyguladı. Sıcak yaklaşımı karşısında neye uğradıklarını anlayamayan adamla ka-dının, gülmeye başlamaları ile rahatlayarak gevşedi. Etrafına enerji sa-çan sevimli bir ifadeyle harekete geçmelerini beklerken, Jack amca'nın adını seslenmesi üzerine bakışlarını çevirdi.

"Aysena..."

"Efendim, Jack amca!"

"Senin yaşında yeğenim olduğunu hatırlamıyorum. Yani anlayacağın, amcan değilim. Alışkın olmadığım bir hitap. *'Jack'* dersen sevinirim."

"Ya! Tamam, Jack... O zaman Lauren'a, teyze demem de uygun olmaz değil mi?"

"Kesinlikle hayır. Sadece, Lauren!"

"Peki, nasıl istersen." *'Bunu annem ve Naime Sultan kesinlikle duymamalı!'* diye içinden eklerken kadınla adamın birbirlerine anlamlı bakışlar attıklarını görüp sebebini merak etti. Her ne kadar sıcakkanlı bir yapısı olsa da ailesinden aldığı çekingen yanı ile bir hata mı yaptığını düşünüp endişelendi. Ailesi aklına gelince yerine vardığına dair eve nasıl haber ulaştıracağını düşünürken, Lauren cebinden çıkarttığı telefonu uzatması ile şok oldu.

"Aysena, ailene vardığını bildirmek istersin diye düşündük."

Lauren'ın düşünceli yaklaşımı karşısında çok etkilenen genç kız, kırk kere teşekkür ettikten sonra çok kısa konuşacağının sözünü vererek gülümseyen kadının elinden telefonu aldı. Annesini ararsa iki saat kapatmayacağını bildiği için gelmeden kafasına not ettiği Türkiye kodlarını girip, babasının telefon numarasını çevirdi. Adını söyleyen adamın, tok sesini duyunca burnu sızlayarak karşılık verdi.

"Babacığım!"

"Kızım, iyi misin yavrum? Seni karşılamaya geldiler mi?" Babasının endişeli sesi karşısında gözleri dolarken, belli etmemeye çalışarak "Vardım babacığım, merak etmeyin çok iyiyim. Telefon, yanında kalacağım aileye ait, o yüzden uzun konuşamayacağım. Jack Amca ile Lauren Teyze beni havaalanında karşıladı." dedi. Nasıl olsa Türkçe anlamadıklarını düşünerek, yetişkin insanlara ismiyle hitap etmesini yadırgayacak olan ailesine açıklama yapmaya gerek kalmadan konuyu ört pas etti. "Güler yüzlü çok tatlı insanlar."

"Çok şükür, içim rahatladı." diyen babasının ardından, annesinin *'Hüseyin Efendi, Asena mı arıyor yoksa?'* diye bağırmayı duyunca, konuşmak istediği halde başına gelecekleri bildiği için hemen müdahale etti.

"Baba, telefon emanet, annemle konuşmaya başlarsam çok uzar. İnsanlara ayıp olmasın, sen durumu anneme anlatırsın, olur mu?"

"Tamam kızım. Allah'a emanet ol, kendine iyi bak yavrum."

"Sağ ol babacığım, siz de lütfen. Anneme onu çok sevdiğimi söyler misin, beni merak etmesin çok iyiyim." derken arkadan ağlamaklı sesiyle kadının *'Kızım, bebeğim benim. Ah annecim, gurbet ellerde tek başına nasıl yaparsın? Hüseyin, ben de kızımla konuşacağım.'* diyen laflarını duyunca içi burularak telefonu kapattı. Bir yandan kendisini izleyen Lauren'a gülümserken, yanağından süzülen yaşları silerek teşekkür eşliğinde telefonu uzattı. Tek başına yeterli gelmeyince "Allah razı olsun, bu iyiliğini unutmayacağım. Kısmet olursa bir gün mutlaka öderim." diyerek Türkçe ekleme yapmayı da ihmal etmedi.

"Efendim! Ben ne dediğini anlamıyorum, Aysena."

"Özür dilerim Lauren, alışkanlık işte farkında olmadan ana dilime dönüyorum. Ne kadar düşünceli ve nazik olduğu söylüyordum. Sanırım bir süre, benim bu iki dil arasında gidip gelmelerime katlanacaksınız."

"Hiç önemli değil, uyum sürecindesin olur öyle şeyler. Evet, artık evimize gidebiliriz. Uzun yoldan geldin, yorgun olmalısın."

Bu kadınla çok iyi anlaşacaklarını düşünürken "Biraz." diyen genç kız, yürümeye geçmeden önce arkasına dönmesiyle, sürüyerek zor taşıdığı bavulları Jack'in eline aldığını görünce ağzı açık kaldı. "E yuhh yani! Babam bile arabaya koyarken yardım almıştı. Bunlar ne yiyip içiyorlarsa kesinlikle normal değiller!" Yine Türkçeye geçmesi üzerine sorarcasına bakan adama "Teşekkür ederim." deyip kendisini bekleyen Lauren'ın koluna girivердi. İrkilen kadına sırıtarak, Türk adetleri ile tanışmalarından zarar gelmeyeceğine karar verdi.

Ailesinden ve çiftin çocuklarından konu açarak muhabbet etmeye başlayınca, gevşeyen kadının da katılmasıyla minibüs cinsi arabalarına kadar konuşarak yürümeye devam etti. Yola koyulduktan sonra Lauren'ın geçtikleri yerleri tanıtması üzerine, merakla çevresini izlemeye, ilgisini çeken yapıları sorarak bilgi edinmeye çalıştı. Otobandan çıkıp trafiğin azaldığı ve bahçe içinde ki müstakil evlerin bulunduğu bir muhite gelince, ortamın güzelliği karşısında hayran oldu.

Arabanın evlerden birisinin önünde durması üzerine, etrafına bakıp, *'Amerikan rüyası dedikleri bu olmalı!'* diye düşünürken Jack'in açtığı kapıdan dışarı çıktı. Lüküstürüm bitkisiyle diğer evlerden ayrılan yemyeşil bahçeyi, çimlerin üzerinde duran oyuncakları hayretle ince-

ledi. Özgürlük kokan ortamda, doğayla iç içe sakin bir hayat yaşayan insanlara gıpta etmekten kendisini alamadı. Jack'in bavullarını indirmesini beklerken, merdivenlerden inen 7 yaşlarında ki biri kız diğeri erkek olan çocukların, çiftin ikizleri olduğunu tahmin etti. Annelerinin renklerini alan sarı saçlı ve mavi gözlü çocukların çok güzel olduklarını düşünürken, kapının yanında Jack'in küçük bir kopyası olan nispeten koyu saçlı oğlanı gördü. Hemen arkasında en büyükleri olan suratsız bir ergenus belirince, takımın tamamlandığını anladı. Kendisine çevrilen dört çift mavi göze hayranlıkla bakarak, sırıtma eşliğinde hepsine hitaben konuşmaya başladı.

"Allah'ım, sen nelere kadirsin. Şu gen havuzunda ki renkliliğe bak ya! Maşallah... Arkadaş, bu hiç şaşmaz mı, onlara var da, bize yok mu? Aaayy aralarında karaçalı gibi kalacağım. Oooyyy kuzularım benim, çok tatlısınız canlarım." Kendisini anlamadıkları için uzaylı gibi bakan çocuklara 32 dişini göstererek "Merhaba, ben Asena... Nihayet sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." diye anladıkları dile döndü. Aralarında en girişken olduğu ifadesinden okunan küçük kızın, sevimli bir tavırla kendisini ve kardeşlerini tanıtmaya geçmesi üzerine çocuğa şimdiden bayıldı.

"Merhaba Aysena, ben Nathalie... Bu da ikiz kardeşim, Nathan. Abimin adı Jackson, ablamın da Sharon..."

"Nathalie, Nathan, Jackson ve Sharon... Oooyy, ne kadar güzel isimleriniz var."

"Teşekkür ederim, annemle babam koymuş. Aysena, sen neden garip konuşuyorsun?"

"Garip mi? Nasıl konuşuyorum canım, anlamadım!"

"Ne söylediğini anlıyorum ama garip işte! Hem konuşurken çok komik sesler çıkarıyorsun."

"Yaa!" Ufaklığın, dili dönmediği için şivesini ve Amerikan İngilizcesiyle örtüşmeyen cümle kurumundan bahsettiğini fark edince, yılların alışkanlığıyla kafasını kaldırıp aile büyüklerine baktı. Evlerine gelen misafire böyle bir şey söylese, en yakında ki yetişkin tarafından hemen uyarılacağını ve sarı kart alacağını düşünerek, aklı sıra çocuğu savunması gerektiğini hissetti. Müdahale etmek şöyle dursun aralarında

geçen diyalogu gülümseyerek dinleyen Lauren'a aynı şekilde karşılık verip, öz güvenini nereden aldığı anlaşılan küçük hanıma geri döndü.

"Anadilim İngilizce olmadığı için ancak bu kadar öğrenebildim, Nathalie. Eminim sen ve kardeşlerin, hata yaptığım zaman doğrusunu bana öğretmek için yardımcı olursunuz."

Yakınlık kurmak için ilk adımları atarken, hevesle onay veren kıza gülümsediği sırada ergenusun burun kıvırıp içeri girmesi üzerine arkasından "Yaa, demek öyle, tavrımı da koyarım diyorsun ha? Sen daha beni tanımıyorsun güzelim, merak etme elime düşersin. Bekle canım, ben sana yapacağımı bilirim. Bugün bana müsaade et, biraz dinleneyim elbet bir açığını bulurum." diye seslendi. Küçük bir kahkaha eşliğinde kendine yine garip bakan çocuklara takılmaya, içinden geldiği gibi konuşmaya devam etti.

"Ay aşklarım, ne tatlısınız siz öyle. Yerim sizi... Ben bu işi çok sevdim ya, istediğim gibi konuşuyorum hiçbir halt anlamıyorsunuz, çok zevkli."

Ne döndüğünü anlamayan ikizlerin şaşkınlığından faydalanıp, ellerini kapuğu gibi yürürken tekrar dil değiştirerek "Gelin bakalım, yorgun ablanızın biraz oturması lazım. Canlarım benim, sizinle çok güzel günler geçireceğiz. Jackson, hadi sen de gel tatlım." diye yanından geçtiği çocuğa da seslendi. Mesafeli duran oğlan da peşlerine takılınca, hep beraber evden içeriye girdi. Çocukların yönlendirmesi ile geniş bir holden geçip, salon olduğunu tahmin ettiği odaya bakarak merakla çevresini inceledi. Her şeyin büyük boy ve çocuklara göre düzenlenmiş olduğunu görünce, eşyaların rahatlık temel alınarak seçildiği düşündü. İnsanın içini ısıtan sıcak aile yuvasını şimdiden sevdiğini ve bu evde güzel zaman geçireceğini hissederek gevşedi. Koltuklardan birisine yerleşirken, saatlerdir uçakta oturduğu halde stres ve gerginliğin etkisiyle yorulduğunu fark etti.

"Ooohh, çok şükür."

Muhtemelen deli olduğundan şüphelendiği için kendisini uzaktan izleyen Jackson dışında ikizlerle şimdiden yakınlık kuran genç kız, iki yanında oturan çocuklarla muhabbet etmeye girişti. Karşı koltuktan hayretle kendisini izleyen Lauren ve Jack'in, bu kadar kısa sürede ailesiyle kaynaşmasına şaşırdığını düşündü. Hâlbuki henüz yerine alışa-

madığını, sıkıştırma aşamasına gelmesiyle ileri ki günlerde daha çok şaşıracaklarını hesaba katarak gülme dürtüsünü dizginledi. İlk günden korkutmamak için ağırdan alarak, Türk kadınının sıcak doğasını ilerleyen zamana saklamayı uygun gördü. Bir taraftan meraklı arkadaşları ile muhabbet ederken, kendisini incelemelerini anlayışla karşılayarak sakin davranmaya özen gösterdi.

Bir süre önce yanlarından ayrılan Jack ile Lauren'ın, sofrayı hazırladığını görünce yerinden fırladığı gibi devreye girdi. Yardım teklifine itiraz etmelerine rağmen, birisi çalışırken oturmaya alışkın olmayan doğası ile ada bankonun üzerinde duran tabakları salonda ki masaya yerleştirmeye girişti. Eline aldığı koca kâse haşlanmış mısırla, ayrı bir tabağın içinde ki patatesi görünce, "Allah Allah! Bu ne şimdi, yemek yemeyecek miydik?" diye dudak bükerek masanın ortasına koydu. Arkasını dönmesiyle Jack'in, koca bir parça etin yanında ikişer tane haşlanmış brokoli ile brüksel lahanası bulunan tabaklarla geldiğini görünce, öğürme sesi çıkaracağı sırada kendini zor tuttu.

"Anaaam! Ben geldim diye bu özel yemekleriyse, hapı yuttun kızım sen! Alimallah, iki aya kalmadan kesin 36 bedene düşersin. Ay nasıl yiyeceğim o garip şeyleri ya?"

Bir yandan söylenirken surat ifadesini gülümseme konumunda sabit tutan genç kız, merakla kendisini izleyen üç çift göze şirin görünmeye çalıştı. Lauren'ın merdivenin başına geçip, "Sharon, yemek yiyoruz." diye seslenmesi ile korktuğu anın gerçekleşmek üzere olduğunu anladı. Sofraya geçen çocuklarla beraber kendisine gösterilen yere oturduktan sonra suratsız ergenusun da katılmasıyla yemeğe başladı.

"Rahat ye Aysena, tabağında ki domuz eti değil. İnanışınıza göre domuz etinin yasak olduğunu biliyoruz."

Şüpheyle tabağı incelemesini yanlış anlayan Jack'in, açıklamasına teşekkür eden genç kız, *'O kadarını anlamıştım zaten... Asıl sorun, hayatımda bu kadar kalın kesilmiş ve büyük bir et parçasını yememiş olmam! Ya şu iğrenç görünümlü lahanaya ne demeli! Ay Allah'ım, karnabahara bile razıyım... Gözünü sevdiğim karnabahar, zamanında sana burun kıvırdığım için çok özür dilerim!'* diye içinden ekledi. İki parmak kalınlığında ki ete tüksürdüğünü belli etmeden çatalını batırıp ucundan yavaşça kesti. Tahmin ettiği gibi orta yeri kırmızı görünen ve az piştiği

anlaşılan kısmına bakarken gözleri yuvalarında büyüdü. Bir an vejetaryen olduğuna dair yalan söylemeyi içinden geçirince, bütün yıl orada kalacağını düşünüp hemen fikrinden vazgeçti.

Annesi olsa şu koca porsiyonu kuşbaşı doğratıp, böldürdüğü parçaları üç yemekte kullandırırdı. Küçücük çocukların bu kadar büyük bir eti nasıl yediklerine anlam veremeyerek, besmele eşliğinde çatalında takılı duran cesedi ağzına attı. Korktuğu kadar kötü olmadığını anlamasıyla nispeten rahatlarken, iç kısımlardan uzak durarak kenar hattı boyunca kestiği küçük parçaları yemeye başladı. Baharat var mı diye masaya göz gezdirince, hayal kırıklığına uğrayarak tabaklarının yarısını bitirmiş olan çocuklara baktı. *'Ah yavrum, nelerle besleniyor bu bebeler, suratsız olmalarına şaşmamalı!'* diye içinden geçirirken kendini zorlayıp yemeğe devam etti. Gözü kaydıkça bakışlarını kaçırdığı brüksel lahanası ile nasıl baş edeceğini kara kara düşünerek yüzüne ateş bastı.

Muhtemelen kaynar suyla yakın temasta bulunmak dışında hiçbir alakası olmayan brokoliyi, ağzına atınca şansına küfretme arzusu duydu. Çiğnedikçe kapı gıcırtısına benzer sesler çıkaran tatsız tuzsuz sebzeyi zorla yutup, zafer kazanan bir insan edasıyla kafasını kaldırdı. Kendisi dışında herkesin tabağını boşalttığı görünce, utançla diğer parçayı da ağzına atarak aynı işkenceyi tekrarladı.

"Yemeği beğenmedin mi, Aysena?"

Büyük bir ayıp kabul edilen soru karşısında, "*Yoo, estağfurullah!* Tabii ki beğendim..." diye itiraz ederken, hemen çark edip anlayacağı dilden nazikçe cevap vermeye girişti. "Gayet güzel, teşekkür ederim. Uçakta yemek yemiştim Jack, o yüzden çok geldi. Maalesef daha fazla yiyemeyeceğim çok doydum." demesiyle tabağındaki ete çatalını batırıp önüne koymasını ağzı açık kalarak izledi. Anlar korkusuyla içinden *'Yuhh, boşan da semerini ye!'* diye söylenerek, ortadaki tabakta duran son mısırı alıp kemirmeye girişti.

Ayıp olmasın diye bürükselli lahanalardan hiç olmadı bir tane yemesi gerektiğini düşünerek, kendisini bekleyen insanları daha fazla sofrada tutmak istemediği için cesaretini toplamaya çalıştı. Çatalına aldığı sebzeye nefretle bakarak, içinden üçe kadar sayıp derin bir nefes eşliğinde ağzına attı. Bir süre çiğnemeden öylece durduktan sonra, tek

parçada yutamayacağını anlayıp gözünü duvardaki bir noktaya sabitledi. Dualar eşliğinde çiğnemeye başlarken, kulağında çınlayan garch gurçh sesleri eşliğinde *'Allahım sen utandırma yarabbim! Çok şükür rabbim.'* diyerek yuttu. Hemen akabinde çektiği işkenceden yaşaran gözleriyle suya uzandı. Kana kana içip ağzındaki iğrenç tadı temizledikten sonra kendisini savaştan çıkmış gibi yorgun hissederek arkasına yaslandı. Tam daha fazla yiyemeyecek kadar doyduğunu belirtip, bu güzel yemekler için teşekkür edeceği sırada Jack'in sözleriyle tüyleri diken diken oldu.

"Aysena, lahanadan pek hoşlanmıyorsun sanırım. Ben de hiç sevmem, keşke yemeseydin."

"Ay aşk olsun ya, bunu şimdi mi söylüyorsun?" diye kendisini tutamayıp adama çıkıştı. Anlamadığını görünce rahatlayarak, gelecek günleri hesaba katıp nazikçe çok hoşlanmadığını itiraf etti. Genç kadının boş tabaklarla yerinden kalkması üzerine, yorgunluktan isyan eden vücudu ile son bir gayret sofrayı toplamaya yardım edip kendisini koltuğa attı. Belli etmemeye çalıştığı halde oturduğu yerde uyuklaya başlayınca, Lauren'ın ısrarına boyun eğip odasına götürmesine müsaade etti.

"Kusura bakma Lauren, bana ne oldu bilmiyorum! Gözlerimi açık tutmakta bile zorlanıyorum, normalde bu saatte uyumam."

"Jet lag[3] yaşıyorsun hayatım, alışana kadar birkaç gün sürer. Ülkeniz ile aramızda neredeyse yarım günlük saat farkı var, orada şu an sabah olmak üzere. Vücut saatin çalışıyor, dinlenirsen kısa sürede toparlanırsın."

Biraz daha bu pozisyonda durursa ayakta uyuyacağını öngören genç kız, "Haklısın, ilk defa böyle bir şey başıma geliyor!" dedikten sonra odayı tanıtan kadını hayal meyal dinledi. Lauren'ın iyi geceler dileyip yanından ayrılmasıyla, yatmakla bavulunu açıp yerleştirmek arasında tereddüt yaşadı. Yapamayacağına kanaat getirince eşyalarını yerleştirme işini sabaha bırakıp, yan gözden diş fırçasına alarak banyoya yöneldi. İçi geçtikçe silkinerek ihtiyaçlarını gördükten sonra ancak el yordamıyla saçlarını açarak olduğu gibi yatağa devrildi.

---

3 Jet Lag: Vücudun biyolojik saatiyle, seyahat edilen yerin saatinin uyuşmaması ve vücudun bocalaması anlamına geliyor

Sabahın ilk ışıkları ile gözlerini açan genç kız, nerede olduğunu anlayama çalışırken panikle yerinde doğrulup etrafına baktı. Dimağının açılmasıyla Amerika'da olduğunu ve yeni hayatının ilk gününe uyandığını fark edince, rahatlayarak derin bir nefes aldı. Tatlı bir heyecan bedenini ele geçirirken, her anlamda kendisini yenilenmiş ve enerjik hissederek kalkmanın hazzını yaşadı. Bir yıl boyunca yaşayacağı alanı inceleyince, beklediğinden geniş bulduğu odada kendisine ait banyo ve tuvaletin yanı sıra, her türlü ihtiyacının düşünülmüş olmasına hayret etti.

"Vay be, hayal gibi! Allah'ım, heyecan bastı iyi mi... Ben gerçekten burada mı yaşayacağım, anam kendim bile inanmakta zorlanıyorum. Başardım..."

Bir yandan söylenmeye devam ederken, ev halkı kalkmadan önce işlerini tamamlamak için fırsatı olduğunu düşünerek oyalanmadan yataktan aşağıya indi. Yola çıktığı kıyafetlerin hâlâ üzerinde olduğunu görmesiyle, muhtemelen gece yorgunluktan bayıldığını anladı. Naime Sultan'ın gözünde affı olmayan davranışa hainçe sırıtırken, banyonun yolunu tutup elini yüzünü yıkadı. Hızlı hareketlerle üzerini değiştirip hazırlandıktan sonra gürültü yapmamaya özen göstererek bavullarında ki eşyaları yerleştirmeye girişti.

4. BÖLÜM

Sharon dışında aile üyeleri ile geçirdiği 2 günün ardından, yeni hayatına ve evin işleyişine uyum sağlayan genç kız, okullar açılmadan önce gelmesini istemekle Lauren'ın ne kadar haklı olduğunu düşündü. Karşılıklı olarak birbirlerini tanımaları gerektiğini söyleyen kadın sayesinde, geçiş sürecini kolay atlattığını ve beraber zaman geçirerek aralarında ki buzları kırdıklarını kabul etti. Annesinin, erken geldiğinden haberi olsa ortalığı ayağa kaldıracağını düşünerek, derdini anlatamayacağı için böylesinin daha iyi olduğuna karar verdi. Henüz bahçe harıcında evden dışarıya çıkmadığı halde, ortama alışmasını sağlayan genç kadına ve çocuklara minnettarlık duydu.

Okuyacağı üniversite de memur olarak çalışan Lauren ile köklü bir inşaat firmasında teknik eleman olan Jack'i tanıdıkça, bu güzel insanlara duyduğu hayranlığın katlanarak arttığını hissetti. Daha lise çağlarındayken birbirlerine âşık olan çiftin, okul biter bitmez evlenmeye karar vermelerine ve bütün zorlukları aşarak yakaladıkları uyumlu hayata hayranlık duydu. Seçimleri yüzünden okul biter bitmez iş hayatına atılan karı kocanın, uzun süre çocuksuz yaşamalarının ardından çocuk sahibi olmaya karar vermelerini, bunun üzerine üçer sene ara ile kalabalık bir aileye dönüşen hikâyelerini de ilginç buldu. Lauren'ın anlayışlı yapısına bayıldığını, Jack'in ise sakin ve sevecen doğasını babasına benzettiği için her ikisine de kolay ısındığını düşündü.

Hayatlarını gayet güzel idare ettikleri halde, bazı konularda inanılmaz başarısız olduklarını da kabul etmek zorunda kaldı. Özellikle Lauren'ın, bütün iyi niyetine rağmen mutfak ve ev işlerinde çok beceriksiz bir kadın olduğunu görmezden gelemedi. Bebelerin halini ve evin dağınıklığını annesi görse, kesin üç gün yataktan çıkamaz hasta olurdu. Naime Sultan'ın ne yapacağını hayal dahi edemeyince, kafa patlatmaktan vazgeçip bulunduğu ortama geri döndü.

Eve yerleştiğinden beri sabah kahvaltı diye yedikleri mısır gevrekleri ile ne idüğü belirsiz bulamaçlarından tiksinmesinin yanında çok sağlıksız olduğunu düşündü. Gün içerisinde mutfağa yığdıkları paketlerden saçma sapan hazır yiyecekleri yiyen çocuklara içinin acıdığını hissetti. Hele akşam saatleri oldu mu, karı kocanın, *'Ne yiyeceğiz?'* diye birbirlerine sormasına bir türlü anlam veremedi. Araya girmemek için kendisini zor tutarken, mutfağa geçen çiftin hazırladıkları yapış yapış soslu makarnadan da dışarıdan gelen pizzadan da nefret etti.

Sorumluluğu paylaşmalarını hayranlıkla izlerken, 4 çocuklu bir çiftin plansız programsız anlık yemek hazırlamalarına bir türlü anlam veremedi. Boş oturmaya alışkın olmadığı için üzerine bir de kendisinin eklenmesiyle, suçluluk duygusunun önüne geçemedi. Kötü hissetmesine sebep olan uygulamayı nasıl deleceğini düşünürken, ev sahiplerini kırmadan mutfak işlerini ele alması gerektiğine karar verdi. Küçük bir başlangıç yaparak öncelikle ev sakinlerini yeni tatlara alıştırmaya, bunun için de acıktıkça mutfağa giren çocukları kullanmanın uygun olacağına kanaat getirdi. Çocukların yine mutfağa dadanıp yiyecek arandıklarını fark edince, gazete okuyan kadının yanına çekinerek yaklaşıp. "Lauren..." diye seslendi.

"Efendim, Aysena."

"Şey... Mutfakta bir şeyler hazırlayabilir miyim?"

"Aysena, burası senin evin, canın ne istiyorsa hazırlayabilirsin! Yabancı gibi hissetmeni istemiyorum. Lütfen, bunu bir daha sorma gereği bile duyma..."

Onayı bu kadar kolay almasıyla sırıtarak karşılık veren genç kız "Tamam, öyle yaparım. Yine de teşekkür ederim." der demez hedefine yöneldi. Annesinin yatıya gelen bir misafire bu cevabı verdiğini düşününce, kahkaha atma arzusunu baskılayarak gülmeye başladı. Sürekli

kendisini takıp ettikleri halde hâlâ yanaşmayan çocukların gözetiminde, dolap kapaklarını açıp kapayarak her yeri kurcalamaya girişti. Hayretler içerisinde evdeki malzeme bolluğunu ve abartılı miktarda bulunmasını inceledi.

"Allah Allah, bu ne ya, aç kalacaklarından mı korkuyorlar acaba, ya da kıtlık çıkacağından!" Eline aldığı paketin üzerini okuyunca "Şuna bak, yazık son kullanma tarihi geçmiş. Günah ya!" diye söylenirken, yanına gelen Nathalie'nin sandalyelerden birine oturup merakla seyretmesini görmezden geldi. Nasıl olsa kendisini anlamadıkları için rahatça konuşmaya devam ederek, hâlâ uzak duran oğlanlara bakmadan ilgisizce arkasını döndü. "Maymunlar sizi, şimdi ordan bakıyorsunuz ama yakında hepinizi kölem yapacağım. Asenaaa Asenaaa, ay pardon Aysenaaa diye peşimde dolanacaksınız." derken pis pis sırıttı.

Bir yandan yüzlerce defa yaptığı tariflerden, malzemelerini eşleştirdiklerini bulup büyük bankonun üzerine sıralamaya başladı. İşe girişmeden önce ellerini yıkayıp, kendisini takıp eden çocuklara bakarak "Minik aşklarım benim... Bugün size bir ders olsun, kiminle aşık attığınızı görün, ayağınızı ona göre denk alın. Benimle iyi geçinin, mutlu kalın..." dedikten sonra işe girişti. Tariflerinin anca yeteceğine karar vererek, çarpı ikiye bağlayıp becerikli ellerle hızlı hızlı çalışmaya başladı.

İlk grup tatlı kurabiyeyi, bir süre inceledikten sonra nasıl kullanacağını keşfettiği fırına atınca, hemen poğaçaları hazırlamaya geçti. Akabinde fırının boşalmasını beklerken, robota koyduğu malzemeler ile kek hamurunu da bir çırpıda halletti. Akşam yemeğini düşünerek, buzluktan aldığı dana etini açılması için dışarı çıkartmayı da ihmal etmedi. Kısa süre sonra mis gibi kurabiye kokularının eve yayılması ile ergenus da dâhil olmak üzere herkesin mutfağa doluşmasıyla hedefine ulaştığını anladı. İfadesinden şoka girdiği anlaşılan Jack'e bakınca, şimdiden bir köle sahibi olduğunu fark edip sırıtarak karşılık verdi.

"Tanrım! Aysena, gözlerime inanamıyorum, bunlar gerçek mi?"

"Önemli bir şey değil, Jack. Geldiğimden beri beni çok güzel ağırladınız, sevecek misiniz bilmiyorum ama kendi kültürüme has yiyecekler hazırlayıp size sunmak istedim."

"Şaka mı yapıyorsun, sırf kokusu bile insanın iştahını kabartıyor!"

"Umarım tadı da hoşunuza gider."

"Ben şimdiden bayılacağıma eminim! Lauren, Aysena'nın böyle bir yeteneği olduğundan haberin var mıydı?"

"Hayır! Mutfakta bir şeyler hazırlayabilir miyim diye sorunca, bu kadarını beklemiyordum. Hayatım, bu hazırladığın ne?"

"Islak kek yapıyorum. Keki fırından çıkarınca, üzerine dökmek için sosunu hazırlıyorum."

"Vaayy! Sana nasıl yardımcı olabilirim, istersen ver onu ben karıştırayım."

"Çok sevinirim, Lauren. Altındaki kâsede kaynar su var, çikolatalar eriyene kadar kabın içerisine az az süt ekleyeceksin."

"Olmuş bil!"

"Anne, bir parça şundan tadabilir miyim? Lütfen!"

"Olmaz, Nathalie. Kuralımızı biliyorsun hayatım, sofrada yiyorsak hep beraber başlayacağız."

"Ooff, peki."

"Ahh yavruuumm, kıyamam kuzuuumm! Ay içim parçalandı çocuğa, iyi mi? Merak etme bebeğim, az kaldı, birazdan Aysena ablan sizi beslevecek " diye söylenerek hareketlerini hızlandıran genç kız, birçok konuda özgür yetiştikleri halde asla temel kuralların dışına çıkmayan çocuklara hayranlık duydu. Lauren ve Jack'in, aileleri üzerinde ki otoritelerini sarsmak ve özel alanlarına girip düzenlerine müdahale etmek istemediği için konuya sessiz kaldı.

Bir taraftan yeni ortağıyla beraber hazırlıkları tamamlarken, karşısına yerleşen meraklı ev sakinlerinin yorumlarını dinlemeye devam etti. Ne yaptığına dair ardı ardına gelen sorulara, mütevazı bir tavırla cevap vermeyi de ihmal etmedi. Üstteki fırından pişen kurabiyeleri çıkarıp bankoya koymasıyla, uzaylıymış gibi bir kendisine bir tepsiye bakan aile üyelerinin şaşkınlığını fark etmemiş gibi yaptı. Davet bekledikleri belli olan ev sakinlerine, hem zaman kazanmak hem de biraz ızdırap çektirmek için ağırdan almayı tercih etti. Naime Sultan'ın özel spesiyali olan, kabuklu doğradığı limonlar ile şekeri yoğurarak hazırladığı limonata sürahilerini, buzdolabından aldıktan sonra yeni pişen poğaçaları da fırından çıkardı.

Kabarmaya başlayan kekini kontrol ederken, artık zamanı geldiğine karar verip *'Açlık sofuluğu bozar, küçük hanım... El mi yaman hey mi yaman, şimdi de ukalalık yapıp çek git bakalım de görelim.'* diye düşünerek sakin bir ses tonuyla ergenusa seslendi. "Sharon, rica etsem bardak ve tabakları çıkarır mısın?" *'Yoksa git, sana yemek falan vermi yorum.'* diye içinden ekleyerek, tepkisini görmek için göz ucuyla kıza baktı. Önce gerileyen yabaninin, kös kös bardaklara uzanması üzerine hainee gülümsemesini önüne dönerek sakladı.

İşlerini tamamlayıp yanlarına dönünce, ağzında lokma varmış gibi yalanan Jack'in trans halinde tepsilere bakmasına acıdı. Kendisine gülümseyen Lauren'la göz göze gelerek, aynı şekilde karşılık verdi. Beceriksiz de olsa kendisine her daim iyi niyetle yaklaşan bu kadını, çok sevdiğini düşündü.

"Hazırız."

"Ben senin bu kadar yeteneklı olduğunu bilmiyordum, Aysena!"

"Yok canım, öyle birkaç şey biliyorum işte. Türk halkı olarak, hamur işlerine düşkünlüğümüzle tanınırız." Utanarak kendisini öven kadınla konuşurken, Jack ve çocukların yiyeceklere saldıracak kıvama geldiklerini görüp yeteri kadar işkence ettiğine karar verdi. Kendisi de yerine geçtiği sırada, önlerinde boş tabaklarıyla bekleyen ev halkına "Lütfen, buyurun." diyerek start verdi.

"Ne oluyor ya? A-aaa!" İkişer üçer tabağına kurabiye dolduran çocukların halini hayretle izlerken, yetişkinlerin de onlardan farkı olmadığını görünce ağzı açık kaldı. On dakika içinde çekirge sürüsü geçmiş gibi boşalan tepsilerden kendi payına düşen kurabiyeleri yerken, "Ah yavrum! Aç anam bunlar, aç..." diye acıyarak yerinden kalktı. Oturmadan önce fırından çıkarıp dinlenmesi için kenara koyduğu ıslak keki bankodan alıp masaya yerleştirdi. Nispeten sakınleşen Deveson ailesinin, artık daha makul hızla yemeye başlayıp, övgüler eşliğinde masada ne var ne yoksa süpürmelerini duygulanarak izledi.

"Aysena!"

"Efendim, Jack!" Kendisine hayranlıkla bakan adamın "Yoksa sen aşçı mısın?" diye sorması üzerine şaşıran genç kız, konumunu abartmadan ne cevap vereceğini şaşırdı. Arkasından gelen yorumla, ukalalık kabul edilmeyecek uygun bir bahane aramaya başladı.

"Görüntülerinden geçtim, lezzetleri inanılmaz! Senin yaşında olan bir kızın, bu kadar muhteşem pastalar yapabilmesi inanılmaz. Aklıma başka bir şey gelmiyor!"

"Şey, eee! Hayır, aşçı değilim. Biraz anlarım işte Jack. Hem yemek yapmayı severim."

"Bana biraz fazlası var gibi geldi!"

Sebebini anlatsa, anlamayacaklarını ya da kendisini yadırgayacaklarını düşünen genç kız, "Yok canım o kadar da değil, benim ki sadece özel bir ilgi." diyerek konuyu geçiştirmeye çalıştı. Şüpheyle bakan adama gülümserken, yemek yapmanın çocukluğundan beri eğitiminin bir parçası olduğunu söylemeye çekindi. Daha fazla deşmelerini istemediği için masayı toparlamaya kalkınca, çocuğundan yetişkinine kadar herkesin harekete geçen ailenin bu alışkanlığını sevdiğini düşündü. Ortalığı toparladıktan sonra ikizlerle ve Johnson dışında herkesin dağılmasıyla, sevircilerinin gözetiminde doğradığı eti tencereye atıp pirinç ıslattı.

"Evet canlar, beni izlemeye mi karar verdiniz?"

"Kalabilir miyiz Aysena, lütfen?"

"Sormana bile gerek yok, Nathalie... Yanımda olmanızdan çok memnunum."

"Ben de memnunum! Ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeği, pilav ve bir sürpriz..."

"Yaa! Ama daha yeni yemek yedik, neden yine yapıyorsun?"

"Hıımm, güzel soru! Çünkü olması gereken bu, gecenin bir vaktı yetişsin diye yarım yamalak yemek yapılmaz. Ayrıca, lezzetli ve adam gibi pişmiş bir et yemek istiyorum. Ha unutmadan, katı besinlerden içim dışım kurudu. Böyle giderse peklik yaşamam olası... Tabii doğal olarak bunları sana söyleyemem. Bakalım sorunu, suya sabuna dokunmadan nasıl cevaplayacağız." diye Türkçe başlayıp, merakla yüzüne bakan kıza anlatmaya koyuldu. "Çünkü bu biraz zaman alan bir yemek, akşama kadar ancak pişer güzelim. Bizim evde çok sevilir, o yüzden tatmanızı istedim."

Bir yandan minik cadının bitmek bilmez sorularını cevaplarken, buzdolabından üst yaprakları solmuş marul ve sebzeleri temizleyip suya bastırdı. Dolabın birinin dibinde keşfettiği, henüz torbaları açılma-

baharatları görünce, altın bulmuş gibi sevindi. "Kullanmayacaksa neden almış ki bunları? Hoş iyi yapmış" diye söylenirken, ne zaman kendi dilinde konuşsa gülen seyircilerine sırıttı. Araştırmalarına devam ettiği sırada, bir köşede atıl halde duran ekmek yapma makinesini görünce ağzı açık kaldı. Hiç kullanılmadığı görünüşünden belli olan makineyi okşarken "Canım benim, senin kıymetini bilemediler mi? Allah Allah, zannedersin ki ev sahipleri lokanta işletiyor! Aayy, Naime'ciğim şimdi burada olsa, kesin; *'bu ne perhiz bu ne lahana turşusu'* derdi. Canım ya, onu bile özledim! Kesin kafayı yedim, manyağım ben!" diyerek sağını solunu kurcaladı. Parçalarını söküp temizlemesinin ardından, ekmek yapmaya karar vererek içine malzemeleri koyup çalıştırdı.

"Eveeet, Asena Hanım bu da tamamdır. Et pişiyor, salata doğranacak, pilav on dakikalık iş, bir iki meze gibi bir şeyler de kıvırırsam bu iş bitti demektir. Ay çorba da mı yapsaydım acaba? Hızımı alamadın galiba, abartma kızım onu da yarın yaparsın. Vallahi yemek yapmayı özleyeceğimi birisi söylese gülerdim, demek ki bunun için 3 gün aç kalmam gerekiyormuş!" derken aklına gelen fikre, çocukları da katmaya karar verdi. Malzemeden bol bir şey olmadığına göre hoş karşılanacağını düşünerek boş gözlerle kendisine bakan gariplerine dönüp ellerini çırptı.

"Sizinle beraber bir Sultan Beğendi yapalım mı, canlarım?"

"Aaaa! O ne Aysena, oyun mu?"

"Ay ben seni yerim ya sarı kafa, ne tatlı şeysin sen!" Kendisine engel olamayarak kıza sarılırken, "Haaa, oyun oynayacağız." diyerek çocuğun yanaklarından öptü. Minik hatunun kahkahalar atarak karşılık vermesi üzerine, bütün engelleri yıktığını, yakında sıkıştırılacak kıvama geleceklerini tahmin etti. 3 bücürüne yapacakları tatlıyı anlatıp, ne düşündüklerini sordu. Hevesle evet cevaplarını alınca, hepsine el yıkamaya banyoya postaladı.

Bebeleri çalıştırırken kendisi de boş durmayıp, kıtır kıtır ama ağızda dağılan en sevdiği tatlıyı, badem ezmeli kurabiyelerini yapmaya koyuldu. Bir yandan çocuklara talimatlarla yönlendirerek, arada ufak mudahaleler ile hamuru kendi başlarına hazırlamalarını denetledi. Kakaolu bisküvileri kırarken, çeneleri de elleri ile beraber çalışan küçük parmakları ısırmamak için kendisini zor tuttu. Jackson'ın yönelttiği so-

ruları duyunca, büyük oğlanı da kazanmaya yakın olduğunu anlayarak iyice mutlu oldu.

Badem ezmesini fırına atarken topların yapılma aşamasına geldiğini görünce, bir iki tane gösterip hindistan cevizi döktüğü tepsiye atarak yuvarlamayı öğretti. Hemen akabinde bir kenara oturup, her şeyi kendi başlarına becermenin zevkine varmaları için izlemeye başladı. Biçimsiz de olsa tatlı topları ortaya çıktıkça, neşeleri ayyuka çıkan çocukların sesine misafirleri geldi. Kapı ağzından kendilerini izleyen çifte çok mu ileri gittiğini düşünerek mahcup bir ifadeyle bakarken, önce birbirlerine sonra kendisine dönüp gülümsemeleri ile derin bir nefes aldı. Karısıyla beraber yanlarına gelen Jack'in, konuşmaya başlaması üzerine ne söyleyeceğini merak ederek dikkatle dinledi.

"Senden özür dilemek istiyorum, Aysena! Daha doğrusu sana bir özür borçluyum."

"Yaa! Neden, Jack?"

"Lauren, senden ilk bahsettiği zaman çok tepkili davranmıştım. Okullarına, çocuk gelişimi bölümünden yabancı uyruklu bir kız öğrenci geleceğini, şartlarımızın uyduğunu ve bizimle kalmasını isteyince başta itiraz ettim. Uzun konuşmalar ve tartışmalar sonucunda şartlı olarak kalmanı kabul ettim."

"Yaa, şartın neydi?"

"Bizimle yaşamaya uygun olmadığını düşünürsem, çocukları bahane edip seni başka bir ailenin yanına yerleştirmek konusunda anlaştık. Sharon'ın herkese karşı genel tavrı malum, okula ve sana, onu öne sürmemiz yanlış anlaşılmaları engeller diye düşündük. O yüzden erken gelmeni istedik, ben de işten bir hafta izin alıp gözlemlemek için evde kaldım. Anlayacağın, okul açılmadan önce burada olman için asıl ısrar eden bendim."

"Anladım! Tabii, haklısın..."

"Yanlış anlamanı istemem, sonuçta yabancı ve hiç tanımadığım bir insanı evime kabul ediyordum. Çocuklarımı ve hayatımızı nasıl etkileyeceğini kendi gözlerimle görmeliydim. Açıkçası beni çok şaşırttın Aysena, beklentimin fazlasıyla üzerine çıktın! Konu sadece güzel pasta veya çörek yapman değil, her anlamda. Genç bir kadın olarak kendini bu kadar güzel yetiştirmiş olman takdirimizi kazandı. Çocuklarla

kısa sürede yakınlık kurman, güler yüzlü ve sıcakkanlı bir insan olman evimize renk kattı. Bizimle beraber yaşadığın için çok memnunuz. Ön yargılı davrandığım ve sürekli açığını aradığım için üzgünüm, işte bu yüzden senden özür dilemek istedim. Şimdi geriye baktığım zaman, iyi ki Lauren beni ikna etmeyi başarmış diyorum. Bunu bilmeni istedim."

"Çok teşekkür ederim Jack, bunları bana anlatmak zorunda değildin, kendine saklayabilirdin. Çekincelerini çok iyi anlıyorum ve sonuna kadar sana hak veriyorum. Kim olsa evine yabancı bir insanı alırken tereddüt eder, bunda yadırganacak bir şey yok." derken sevgiyle baktığı çifte gülümseyerek gerçek duygularını ortaya döktü. "Ama haklısın, bence de iyi ki Lauren seni ikna etmeyi başarmış. Sizinle birlikte olmaktan çok memnunum, Jack."

"Ben de çok memnunum."

Sarı kafanın ortaya atılarak yaptığı yorum ile alışkanlıkla kendi diline dönen genç kız "Ay ben senin memnun olan dilini yerim! Kız, sen kadar tatlı şeysin, aşkım benim, bitanem... Yok yaa bu böyle olmayacak, yakın zamanda mutlaka ısıracağım seni." diye bağırdı. Surat ifadesinden güzel bir şeyler söylediğini anlayan ufaklığın, halından gayet memnun olduğunu gülmesinden anlayınca saldırmamak için kendisini zor tuttu. Tekrar konuşmaya başlayacağı sırada Nathan'ın, hindistan cevizine buladığı tatlı topunu babasına uzatmasıyla aralarına girmekten vazgeçip izlemeye koyuldu.

"Baba, bunu ben yaptım, bir tane yer misin?"

"İstemez miyim, ver bakalım! Vaaayyyy! Lauren, şundan bir tane tatman lazım, muhteşem bir şey... Aysena, nasıl yaptın bunu?"

"Ben yapmadım, sadece neyi karıştıracaklarını söyledim. Her şeyi sa..." Sarı kafalar diyecekken son anda susarak, "Çocuklar yaptı." diye ekledi. "İçindekileri merak ediyorsan tarifi onlardan almalısın."

Annesiyle babasına anlatmaya geçen ve Jackson'ın da aralarına katıldığı curcunayı zevkle izleyen genç kız, *'Bir kişiyi daha kazandım, eder beş... Geriye sadece biri kaldı, ona da bir hafta zaman veriyorum. Bekle beni Sharon, senin için de planlarım var.'* diye düşünürken sırıtarak kaşlarını oynattı. Yıllardır yaptığı için hayatının parçası haline gelen ve evinde sıradan bir iş olan yiyecek hazırlamanın, bu kadar takdir görmesine hem şaşırdığını hem de hoşuna gittiğini kendisine itiraf etti.

En son anne ve babalarına topları yapmayı öğreten çocukları ailesi ile baş başa bırakıp, fırında ki bademli kurabiyeleri çıkararak bulduğu temiz bir havluyu örtü. Bu çekirge sürüsünden kalırsa, gün içerisinde yemeleri için dolapta bulduğu kavanozlara doldurmaya karar verdi. Lauren'ın, işlerinin biten çocukları el yıkamaya göndermesiyle, yaptıkları dağınıklığı hızla toplamaya girişti. Genç kadının yanına yanaşıp yardım etmesi üzerine, bir yandan muhabbet ederek çalışmaya devam etti.

"Çocuklar çok mutlu oldular, ilk defa böyle bir şey yapıyorlar! Fark etmişsindir herhalde, ben yemek konusunda pek becerikli değilim. Aysena..."

"Sen mükemmel bir annesin Lauren, anlayışlı ve çok düşüncelisin. Çocukların da aynı senin gibi sıcakkanlılar." derken içinden *'Sharon dışında... Tabii şimdilik.'* diye ekleyip devam etti. Kadını rahatlatmak adına biraz da kendisinden bahsetmesi gerektiğini düşünerek, hayatının gerçeklerini anlamak için ufaktan giriş yaptı. "Bu kadar işinin arasında harika şeyler başarıyorsun... Lütfen bana bakma, ben anormalim."

"Anormal!"

"Evet... Muhtemelen hayatında, Naime Sultan ile Sabahat Hanım gibi faktörler yoktu."

"Naimasul. eee..."

"Naime... Sultan... Anneannem. Diğeri yani, Sabahat de annem. İkisi de ev işleri ve yemek yapma konusunda çok katı kurallara sahiptir. Çocukluğumdan beri aklına gelebilecek bütün ev işlerini öğrenmem için eğitim veriyorlar."

"Aaaa! İyi de neden, daha çok gençsin."

"Her ailede olmasa da bizim kültürümüzde, kız çocukları küçük yaşlardan itibaren muhtelif ev işlerine yardımcı olur."

"Bu çocukken derken, kaç yaşından bahsediyorsun?"

"Kendimi bildim bileli... Tam bir yaş veremem ama 10 yaşımdan beri hemen hemen her yemeği yaptığımı söyleyebilirim. Önce ufak tefek getir götür işleriyle başlar sonra yoğunluğa göre bir düzen alırız. Okul zamanı yemekleri annem yapar, onun dışında sofra kurma ve toplama bana aittir. Tatil dönemleri, sınav dönemi dışında hafta sonları yemek ve diğer bütün işler bana aittir."

"Hem okuyup hem de evde çalışıyorsun, öyle mi? Ne kadar güzel. Aysena, sen sürekli ailenle mi oturuyorsun?"

Ne demek istediğini anlayan genç kız, kahkahayla gülerek, "Bu yaşta diyecektin, değil mi?" diye sordu. "Ah bir bilseydin." diye Türkçe de ekleme ihtiyacı duydu.

"Evet!"

"Lauren, bizde özellikle kız çocukları, evlenene kadar aileleriyle birlikte yaşar. Tabii istisnalar var ama çok ender."

"Evlenene kadar mı, işte bu çok garip! Peki, erkek arkadaşıyla birlikte olmak istediklerinde ne yapıyorlar?"

Otomatikman ana diline dönen genç kız "Hah, şimdi açıkla bakalım Asena, erkek arkadaşıyla birlikte olmak diyor ya! Annem söylediklerini duysa, deliye dönerdi. Naime Sultan ise 3 kızın var, utanmıyor musun diye başlayıp saatler süren bir nutuk atardı." derken yüzü gözünün önüne gelince sırıttı. Kendisini kaşlarını çatarak izleyen kadına bakarak, nasıl açıklayacağını düşünmeye başladı.

"Ne dediğini anlamıyorum, Aysena! Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır, özür dilerim. Bazı yönlerden çok farklıyız, nasıl anlatacağımı bilemediğim için sesli düşünüyordum. Lauren, yine istisnalar dışında biz, evlenmeden önce erkeklerle birlikte olmayız."

"Hıı! Bu senin, şey olduğunu... Yani, şimdiye kadar hiçbir erkek arkadaşınla birlikte olmadığın anlamına mı geliyor?"

"Evet... Sorma şeklin, *'Sen uzaylı mısın?'* der gibi. Seni şaşırttığımı biliyorum, ne yapayım biz de böyleyiz işte."

"Şey, tabii olabilir! Çok özür dilerim Aysena, amacım seninle alay etmek değildi. Senin yanımıza alma durumu gündeme gelince, ülkenizde ilgili araştırma yapmıştım. Orada bu tip konularda hiç bahsetmiyordu! Birçok farklı kültürü içinde barındıran, konum itibariyle Asya ve Avrupa'dan etkilenmiş, ilginç bir yer olarak düşünmüştüm. Özellikle tarihi yerleri ile tatil beldelerine bayıldım. Resimlerine bakınca, İzmir de bana çok modern bir şehir olarak göründü."

"Orası öyle, ama bu özünü değiştirmez. Özellikle büyük şehirler, dediğin gibi birçok yönden daha farklı. Bizim ki gibi çekirdek aileler,

gelenek ve göreneklerini gittikleri yerlere taşıyor ve adetlerini sürdürüyor."

"Yani evlenene kadar hiç..."

"Hı hım..." Sözlerini yarım bırakan Lauren'ın ne kast ettiğini anlayarak, sırıtma eşliğinde başını sallarken, "Otuzumda da evlensem veya bekâr yaşamayı da seçsem, durum bu... Hiç bir şey fark etmez." demesiyle elini açılan ağzına kapaması üzerine kadını şoka soktuğunu tahmin etti.

"Ama sen güzel bir kızsın! Erkek arkadaşların, bunu sorun etmiyor mu?"

"Haydaaaa, erkek arkadaş diyor! Çok kazık yerden soruyorsun, Lauren ya... Şimdiye kadar anlattıklarımdan, bu sonucu mu çıkarttın? Tamam, beni yine anlamadığını biliyorum." Derin bir nefes alıp özür diledikten sonra genç kadının anlayacağı şekilde kesin ve net olarak, "Lauren, benim hiç erkek arkadaşım olmadı." diye bir çırpıda olanı itiraf etti.

"Aman tanrım! Sen, ciddi misin?

"Evet... Babam da bir erkek, doğal olarak annemle evlendiklerinde beklentisi bu yöndeydi. Yani, özetle toplumumuzun sadece kadınlarını ilgilendiren bir konu değil, o yüzden erkek arkadaşım olsaydı bile sorun olmazdı. Karşı taraf beklentiye girmediği gibi aksine saygı duyardı ve iyi anlaşıyorsak evlenmek isterdi. O yüzden ilişkimiz uzun soluklu olmazdı, hemen tarafların aileleri devreye girer ve evlendirilirdi."

"Ama Aysena, sen 21 yaşındasın!"

"25 de olabilirdi, fark etmez. Biliyorum, anlattıklarım sana çok garip geliyor. Bunu tam manasıyla anlayabilmen aile yapımızı ve özellikle bizimkileri sana anlatmam gerekir. Bu da çok uzun sürer, ileride boş bir zamanımız olunca konuşalım olur mu?"

"Jack, bunu duyunca şoka girecek! Umarım seni yargıladığımı düşünmüyorsundur. Garip geldiğini kabul ediyorum ama ne yalan söyleyeyim cazip bir tarafı da var!"

Lauren'ın kahkahalarla gülmeye başlamasıyla kendini tutamayan genç kız, farklı kültürlere dâhil oldukları halde ortak paydalarda buluşabildiklerini düşünerek dostuna katıldı. Sesleri duymasıyla yanlarına

gelen Jack,'in "Kızlar, ne oluyor burada?" diye sorması üzerine, ne diyeceğini bilemediği için karısının cevap vermesini bekledi.

"Yok bir şey hayatım, kız kıza konuşuyorduk! Ailemizin yeni üyesi, çok ilginç ve marifetli olmasının yanında sıra dışı özelliklere sahip..."

"Evet, fark ettim canım."

Hâlâ gülmeye devam eden genç kadın, ne dediğini muhtemelen anlamayan kocasına başını sallarken daha fazlası olduğunu işaret etti. Gözleri kısılan adama "Sonra." diye fısıldayıp işine geri döndü. Kurabiye doldurduğu kavanozun kapağını kapatmasıyla, meraklı eşine dönerek "Kocaoğlan, biz alışverişe gitmeyecek miydik?" diye sordu.

"Evet, hayatım. Seni bekliyorum."

"Hazırım."

"Lauren, şey... Sakıncası yoksa alışveriş listenize üç, beş parça malzeme eklesem, olur mu?"

"Sormana bile gerek yok, hele bu kadar güzel yemek yapıyorken. Geldiğinden beri evden dışarı çıkmadın, istersen sende bizimle gel."

"Olur, sevinirim! Beş dakika zamanımız var mı, yemek pişmek üzere baharatını ekleyip kapatacağım."

"Acele etme hayatım, biz de ancak hazırlanırız."

"Tamam, hemen gelirim."

İşini halledip ocağın altını kapatan genç kız, koşar adım odasına çıkıp üzerini değiştirip hafif bir makyaj yaptıktan sonra salona indi. Asena'nın, anne ve babasıyla alışverişe gideceğini öğrenen çocuklar da peşlerine takılınca, hep beraber doluştukları araba ile şenlik havasında yola koyuldu. Marketin park alanında araçtan inmeleriyle, alışkanlıkla ufaklıkların ellerinden tutarak izlendiğinden habersiz ilerlemeye koyuldu. Günlerdir evde kapalı kalmanın da etkisi birleşince, neşeli dostlarıyla beraber kollarını sallayarak marketin ön kapısına doğru yürümeyi sürdürdü.

5. BÖLÜM

Bitme aşamasına yaklaşan inşaat projesi için iç tasarım malzemelerini yerinde görmeye gelen genç adam, iş arkadaşıyla beraber yapı marketten çıkarken gördüğü sahne ile yavaşladı. 3 sarışın çocukla beraber ağır adımlarla yürüyen kadından gözlerini alamadı. Ellerinden tuttuğu küçükler ile kollarını sallayarak ilerlemesini, ikisiyle de eğilerek konuşmasını hayranlıkla izledi. Evli ve çocuk sahibi bir kadın olduğunu farz ederek, arzu uyandırıcı vücudunu görmezden gelmeye çalıştı. Asıl dikkatini çekenin, beline kadar uzanan düz siyah saçlarıyla çocukların saçlarının tezat olduğunu düşünürken aralarına katılan çifti görünce kaşları havalandı. Tanıdık gelen adamla kadına dikkatle bakınca, şansına inanamayıp, "Hey James, şu giden bizim Jack, değil mi?" diye sorarak yıllardır beraber çalıştığı iş arkadaşının onaylamasını bekledi.

"Nerede?" Cevap vermesine sıra kalmadan Gabriel'in baktığı yöne kafasını çeviren genç adam, Jack'in iri cüssesinden tanıyıp, "Evet o..." diye onaylarken, gözü yanlarında yürüyen kadına takıldı. "Vaayy! Yanındaki fıstık kim acaba?"

Yürümeyi bırakan genç adam, dikkatle incelediği kadını izlemeye devam ederek, "Bilmiyorum, ilk defa gördüm! Demek elinden tuttuğu çocuklar Jack ve Lauren'ın ikizleri, diğer oğlan da Jackson!" derken gözleri kısıldı. Genç kadının bekar olma ihtimaliyle, farklı bir gözle hedefe bakmaya başladı. Sarışın grubun arasında, uzun siyah saçları

ve kıvrımlı vücuduyla göze batan genç kadın ilgisini çekince merakına yenildi. Üzerine giydiği sıradan kot pantolon ve tişörtle bile, dikkat çeken incecik beliyle dolgun kalçalarını arzu uyandırıcı buldu. Kendisine güvenli yürüyüşü ile salınan kalçalarına, henüz yüzünü görmeden vuruldu. Kadında, anlam veremediği, adını koyamadığı bir şeyin farklı olduğuna karar verdi. Erkeksi içgüdülerini dürten, uyaran ve sahip olma arzusu duyuran…

Peşinden gitme isteğini baskılayarak seyretmeyi sürdürdüğü sırada, bir kadına karşı en son ne zaman böyle hissettiğini düşündü. Saçlarını attırarak ilerleyen kadınla, henüz tanışmadan etkilenecek kadar hemcinslerinden ne farkı olduğunu merak etti. Tek başına bedeni olamaz diye içinden geçirirken, genç kadını ellerinden tuttuğu ikizlerle güle oynaya mağazaya girene kadar seyretti. Etrafını kuşatan sarışın kadınlardan sonra esmer bir hatunun, gözüne çok cazip görünmesini farklılık arayışına yordu. Kim olabileceğini düşündüğü sırada, yanından gelen yorumla hoşnutsuzca dostuna döndü.

"O bel neydi arkadaş, hayatımda hiç o kadar kıvrımlı bir vücut görmedim! Hayret, senelerdir Jack ve Lauren'la görüştüğüm halde bu kadına hiç denk gelmedim, kim acaba? Ne dersin Gabriel, çocukların bakıcısı olabilir mi?"

"Bilmiyorum, belki!"

"Yüzü neye benziyor, açıkçası merak ettim! Hadi gel, peşlerinden gidip tanışalım."

"Hayır!" James'in kadınla ilgilenmesi üzerine hemen tepki veren genç adam, erkeksi bir içgüdüyle duygularına ortak olmasından hoşlanmadı. Kendisine bile garip gelen sahiplenme dürtüsü baskın çıkınca "Muhtemelen çirkindir, hep öyle olmaz mı zaten. Hadi yürü James, burada çok oyalandık, daha bir sürü işimiz var. Bay Novak gelmeden önce, planların son durumunu tekrar incelemek istiyorum." diyerek konuyu değiştirmeye çalıştı. Aklı kadında kaldığı halde, dostunun daha fazla ilgilenmesini istemediği için tanışma işini daha sonraya bıraktı. Daha fazla burada oyalanmanın anlamsız olduğuna karar verip, arabasına binmesinin ardından yanına yerleşen dostuyla beraber yola koyuldu.

"Haklısın, güzel olsa çocuklarla ne işi var! Gidelim de bir an evvel şu işi halledelim. Gabriel, akşam David'in partisine gidiyoruz, değil mi?"

"Hı hı." Bir yandan arabayı kullanıp James'in konuşmalarını yarım yamalak dinlerken, hâlâ genç kadını düşünerek etrafına saçtığı ışığa ve enerjiye takıldı. Çocuklarla kurduğu yakınlığı ve neşesini bir türlü aklından çıkaramadı. *'Jack'in nesi oluyor acaba, çok farklı bir fiziği vardı! Egzotik, evet doğru kelime bu... Keşke James'e sormak yerine, bir bahaneyle yanından ayrılıp peşine düşseydim!'* diye içinden geçirirken aptallığına hayıflandı.

"Gabriel, sen beni dinliyor musun?"

Kendisine seslenen James'in şüpheyle kendisine baktığını fark etmesiyle "Evet!" derken düşüncelerinden sıyrılıp ana döndü. Duygularını anlamasından çekinerek, inşaat alanıyla ilgili bir şeyler zırvalayarak devam etti. Ne kadar çabalasa aklından çıkmayan kadının hatırası ile boğuşurken *'Nasıl olsa yarın Jack'i görünce, ağzından laf alırım.'* diye karar verdi. Bir an önce konuşmak ve bu egzotik kadınla tanışmak aklına düşünce, akşam için gitmeye söz verdiği parti gözüne hiç cazip gelmedi. Yine aynı şeyler yaşanacak ve kendisini kucağına atan kadınlardan birisiyle yatakta son bulacaktı. Farklı yüzler, duygudan yoksun bedensel tatminler ile yeni güne bir yabancıyla uyanmanın verdiği hoşnutsuzluk karşısında "Yaşlanıyorum herhalde..." diye söylendi.

"İyi misin dostum, şimdi de kendi kendine konuşmaya başladın!"

"Merak etme, iyiyim. Dün gece geç uyudum, dikkatimi toplamakta zorlanıyorum. Akşam partiden erken ayrılabilirim, dinlenmeye ihtiyacım var."

"Hayret, daha önce hiç şikâyet ettiğini duymamıştım! Kim bilir, güzel bir hatunla tanışırsan, belki fikrini değiştirirsin."

"Bakarız, James..." *'Hiç zannetmiyorum!'* diye içinden eklerken inşaat alanına giren genç adam, arabayı park ettikten sonra dostuyla beraber şantiyeye yöneldi. Odasına girmeleriyle masaya serdikleri planları incelemeye başlayarak, olası hataları sorgulamaya girişti. Birkaç ufak değişikliğin ardından son hali ortaya çıkarınca gerinerek yerinden doğruldu. Ayaküstü bir şeyler atıştırdıktan sonra akşam programına hazırlanmak için evinin yolunu tuttu.

***

Hiç istemediği etmediği halde bahanesi olmadığı için partiye katılmak zorunda kalan genç adam, daha arabasından inerken geldiğine pişman oldu. Açık havayı tercih ederek binanın arkasına dolanmasıyla, havuzun ve bahçenin etrafına gezinen kalabalığa, ellerinde içkileri ile muhabbet eden gruplara isteksizce baktı. Pist olarak düzenlenen havuz başında, dans adı altında ayakta sevişen çiftlere burun kıvırdı. Özellikle bu akşam, içinde hissettiği sıkıntıya ve isteksizliğe anlam veremedi. Kafasını dinleme arzusuyla, evine dönmeyi ve soğuk birasını açarak televizyonun karşısında uzanma isteği duydu.

'Neden bugün?' Kafasını kurcalayan soruyu "Uzatma da ortama katıl!" diye söylenerek cevaplarken, kendilerine doğru gelen kadınlara zorlama bir gülümseme gönderdi. Saatlerce hazırlandıkları belli olan güzellerin, gereksiz bir öz güvenle yanına sokulmalarını eleştirel gözlerle izledi. Neredeyse vücutlarının yarısını açıkta bırakan elbiselerine ve davetkâr ifadelerine rağmen, bedeninin tepkisiz kalmasını, kolay erişilebilir olmalarına yordu.

"Gabriel..."

"Eee, hanımlar!"

İsmini söyleyerek yaklaştıklarına göre muhtemelen bir yerde tanıştığı, fakat hepsi birbirine benzediği için hatırlayamadığına karar verdi. Tahmin ettiği gibi iki yanına geçip kollarına girmeleriyle, içinden geçirdiklerine kendisi de hayret ederek aralarından sıyrılmak istedi. 15 yaşında ilk cinsel denemelerini yaşamaya başladığından beri, hiç bir kadının peşinde koşmadığını düşündü. Aklına takılan *'Neden bugün?'* sorusuna; alışveriş merkezinin önünde rastladığı kadının mı sebep olduğu gelince rahatsızlık duydu. Sıcak doğası, etrafına yaydığı enerji ve sıradan kıyafetlerin içinde bile ben buradayım diyen seksi vücudu... Çevresinde bulunan kadınları incelerken onunla kıyasladığını fark etmenin şaşkınlığını yaşadı. İçlerinden herhangi birisinin, ellerinden tuttuğu çocuklarla gülüşerek yürüdüğünü düşününce gülmeye başladı. Son anda ismini hatırladığı sarışının, ısrarla konuşmaya devam etmesiyle yanına döndü.

"Aşkım, partiye geldiğimden beri seni arıyorum."

"Ya, öyle mi?" Gereğinden fazla dolgun dudakları ile estetik harikası yüzünde ki şımarık ifadeye bakarken, nezaket icabı memnunmuş gibi davrandı. Silikonlu göğüslerini koluna sürtmesiyle eş zamanlı yaladığı dudakların, verdiği mesaja aldırmadan "Nasılsın Lidya?" diye mesafeli bir tavırla hatırını sordu.

"Lily! İyiyim, sevgilim. Ne zamandır seni görmeyi istiyordum."

"Lily..." Kadının samimiyetine bakılırsa, geçmişte yakınlaştıklarını düşünerek canı sıkılan genç adam, asıl meselenin hatırlamaktan ziyade şu an itici gelmesinden kaynaklandığına karar verdi. Kırmızı boyalı tırnakları göğsüne uzanınca okşamaya sıra kalmadan yakalayıp, öpülmek için uzanan dudakları görmezden geldi. Yukarıdan kadına bakarken "Üzgünüm Lily, bir arkadaşıma sözüm var, beni bekliyor. Gitmem gerekiyor, sonra tekrar görüşürüz." diyerek elinden sıyrılmaya çalıştı.

"Bende gelseydim, aşkım!"

"Olmaz, özel konuşmam lazım." Vücuduna yapışan kırmızı pençeli parmakları söküp, vaatte bulunurcasına "Sonra..." diyerek aralarından sıyrıldı. İlerlemeye devam ederken James'in şimdiden bir kadınla samimiyeti kurduğunu görünce, konuşabileceği tanıdıklarına bakarak yanlarından geçti.

"Kahretsin! Neden bugün? Kendine bir tane Lily, Saly, Naly, Mily, Sony veya adı her neyse bulup eğlenmene bak!" diye söylenerek yürümeyi sürdürürken, bir süre gruplar arasında dolanıp ayaküstü muhabbet etti. Kararına rağmen üçüncü kadını da başından savdıktan sonra, radarına girdiği bir diğerinin kendisine doğru geldiğini görünce, *'Tamam, buraya kadar, bir Kity veya Coly daha çekemeyeceğim!'* diye düşünüp ardına bakmadan hızlı adımlarla partiyi terk etti.

Bir yandan arabasını kullanırken, ne zaman uzun soluklu bir ilişkiye başlasa ya da hoşlandığı kadınla beraber yaşamaya kalksa, kaprisleri ve kıskançlıkları ile bunaltan sevgililerini yüzünü buruşturarak hatırladı. Başta güzel giden ilişkinin zaman içinde bütün cazibesini kaybederek, lüzumsuz istekler, evlenme talepleri ve ağlama krizleri ile bitmesinin handikabını yaşadı. Kendisine gayri meşru yollarla sahip olmak için çevirdikleri dolapları da unutamadı. Tatsız deneyimleri yü-

zünden duygusal birliktelikleri, tek gecelik ilişkilere bırakmaya karar veren kendisiydi.

Aklına son sınıfta okurken, bir sene beraber yaşadığı Melani geldi. İlk defa âşık olduğu ve hayatını birleştirmek istediği kadın... Artık varlığını hatırlamasa da yaşadığı ihanet, hayatının dönüm noktası olan kadın... Sadece karşı cinse değil, sayılı dostu dışında insanlara şüphe ile yaklaşmasına sebep olan kadın...

Gözünün önünde canlanan sahneleri uzaklaştırmak için nefretle silkinerek, *'Neden bugün?'* sorusuna aradığı cevapla arabayı park edip aşağıya indi. İşin içinden çıkamayacağını anlayınca, en iyisinin gidip yatmak olduğuna karar verip evin yolunu tuttu.

6. BÖLÜM

Haftanın ilk iş gününe enerjik bir ruh haliyle başlayan genç adam, aklından çıkmayan kadın hakkında bilgi edinmek için öğlen arasına kadar zor dayandı. Odasından ayrılması ile inşaat alanının yan tarafına dolanıp, işçilerin dinlenmek ve yemeklerini yemek için kullandıkları bölümde Jack'i aramaya başladı.

Adamlara selam vererek yürüdüğü sırada kahkaha seslerini duyunca, başını geldiği yere çevirmesiyle hedefinin iri cüssesini aralarında gördü. Duraksamadan Jack'in yanına ilerlerken, "Yok böyle bir şey, tam bir hazine kucağımıza düştü. Çocuklar şimdiden kıza âşık oldular." diyen adamın kimden bahsettiğini merak etti. Dikkat çekmek istemediği için hemen konuya atlamak yerine, konuşan dostunun karşısına geçerek hepsine selam verdi.

"Hazine mi buldun, Jack?"

"Evet, dostum... Harika, tam zamanında geldin. Önce şundan tatman lazım, sonra yorumlarını bekliyoruz."

"O da ne demek?" Aralarına buyur eden elemanlarının yanına yerleşirken, sırıtma eşliğinde ortada ki tabakta duran şekilsiz kurabiyelerden ikram etmeleri üzerine şüpheyle bakarak sebebini anlamaya çalıştı. Israr artınca "Bu da ne böyle?" diyerek uzanıp bir tanesini eline aldı. Ortamın sessizleşmesiyle iyice huylandığını saklarken, koca adamların komik bakışları altında garip yiyecekten küçük bir ısırık aldı. Görüntü-

sünün aksine ağızda eriyen kurabiyenin, nefis kokusu ve muhteşem tadı karşısında gözlerini açarak hayretini belirtti.

"Vaaayyy bee! Tanrım, harika bir lezzeti var."

"İşte bu be, böyle söyleyeceğini biliyordum adamım."

"Bu ne Jack, nereden aldın bunu?"

"Badem ezmeli kurabiyeymiş! Orası uzun hikâye, sen yemene bak. Acele etmeni tavsiye ederim, kurabiyelerin talibi çok."

"Anlaştık!" Gülüşmeler kesilene kadar kalan son kurabiyeleri soluksuz yiyen genç adam "Bu pastanenin adresini mutlaka istiyorum, dostum." demesi üzerine tekrar gülüşmeler başlayınca kaşlarını kaldırıp "Ne?" diye sordu. İlk yorum Sam'den gelince, çenesi düşük olan adama dönüp merakla dinlemeye koyuldu.

"Jack'in bahsettiği hazine işte bu, patron. Bu, buz dağının, sadece görünen kısmı..."

"Sen neden bahsediyorsun, hiçbir şey anlamadım! Gerisi de mı var?"

"Hem de nasıl... Lauren, çocuk gelişimi bölümünde okuyan bir son sınıf öğrencisini, değişim programı ile eve almak istemiş. Bizim Jack de hem yabancı uyruklu, hem de tanımadığım birisini evimde istemem diye kabul etmemiş."

"Yaa! Nereliymiş bu öğrenci?"

"Türkiye..."

"Eee!"

"Neyse ki Lauren, uzun uğraşlar sonunda Jack'i ikna etmeyi başarmış."

"Güzel!" Konunun nereye varacağını merak eden genç adam, dahası Jack'in yanındaki kadınla alakası olabileceğini düşünüp dikkatle dinlemeye koyuldu. Bir sebeple ortada garip bir şeylerin döndüğünü düşünürken, ortaya Davson atılınca ona döndü.

"İyi ki de ikna etmiş. Gelen kız, tam bir muamma! Daha 21 yaşında ama her eve lazım bir şey!"

"Neden?" Kulağında çınlayan "*Kız*..." kelimesi ile bütün duyuları alarm verirken, bahsi geçen kişinin alışveriş merkezinin önünde gördüğü egzotik hatun olduğunu düşünerek oturduğu yerde dikleşti. 21

yaşında, öğrenci değişim programıyla gelen, Türk uyruklu ve anladığı kadarıyla yediği kurabiyeleri yapan kadın... Haklı olduğunu söyleyen içgüdüleri öğrendiklerini kafasına kaydederken, altından daha neler çıkacağına duyduğu merakla, onaylamaların kesilmesini bekledi.

"Dün mutfağa girmiş, kısa süre içerisinde bir sürü pasta, çörek, kurabiye ve tatlı yapmış! Baksana, Jack'in ne kadar memnun olduğu halinden belli değil mi, patron?"

Davson'a şaşkınlıkla "Evet!" deyip sırıtırken kedi gibi gerinen adama göz atıp bilgi kaynağına geri döndü. *'Hafta sonu sizi gördüm.* 'diye başlayıp Jack'ın ağzını aramayı düşünürken, konuya ortadan dalmanın heyecanıyla devamını bekledi. İlgisini belli etmek istemediği için konu hakkında olabildiğince sakin görünmeye çalışarak adama odaklandı.

"Yetmemiş, bugün için yediğin kurabiyeleri, eee... Neydi? Nasıl diyordu, Jack?"

"Kıvırıverdim!"

"Hah, evet! Kıvırıvermiş."

"İlginç!"

"Dur, daha bitmedi patron... Onca hazırlığın arasında akşam için üç çeşit yemekle salata ve iki üç çeşit de meze kıvırıvermiş. Hatta ekmek bile yapmış! Jack, hayatında bu kadar lezzetli et yemeği tatmadığını söylüyor."

"Sen ciddi misin, Davson? Jack, adamım neden bahsediyorlar bunlar. Biraz abartmadınız mı?"

"Ne diyorsa o, Gabriel... Tamamen gerçek ve birebir yaşadığım bir deneyim. Örneğini biraz evvel tattın, abarttığımı söyleyebilir misin?"

"Hayır, çok lezzetliydi!" Kadınla ilgili beklentisinin çok ötesinde bilgiler öğrendikçe, algı sorunu yaşayan genç adam "Yine de fazla sıra dışı..." diyerek duygularını ortaya koymaktan kendisini alamadı. Tekrar lafa dalan Davson'un daha neler anlatacağını bilmediği için yorum yapmak yerine susmayı tercih etti.

"Bizde aynı şeyi düşündük, patron... Yetmiyormuş gibi hem güzelmiş, hem de çocuklarla çok iyi geçiniyormuş! Anlattıklarının gerçek olduğuna kanaat getirince; bizim Nick ile John, henüz görmeden kızla

evlenmek istediklerini söyledi. Ben de bizimle kalmasını teklif ettim ama Jack'i ikna edemedim. Muhitine yanaşmamızı bile yasakladı."

Evlenme muhabbeti açılınca, ne kadarının şaka olduğunu anlamaya çalışan genç adam, yan taraftan Sam'in 'Tanrım, uzaylı olmasın sakın?' diye lafa atlamasıyla gülmeye başlayan adamlara katıldı. Ortamdan yüz bulup "Jack, bana da mı vermezsin?" demesi üzerine, hainçe sırıtan adamın yorumunu çok şaibeli buldu.

"Üzgünüm patron, mümkün değil. O çok özel bir kız, bana emanet ve öyle de kalacak."

"Demek öyle!"

"Evet."

"Hey adamım, konuyu dağıtma... Daha neden içki içmediğini anlatacaktın!"

"Tamam Sam, hazır ol geliyor. Akşam..." Dostlarına bakıp memnuniyetini vurgulamak için susarak, göbeğini okşayan genç adam "Yediğim muhteşem yemekten sonra, hep beraber salona geçip birer kadeh şarap içmeyi teklif ettim. Aysena'nın itiraz edeceği hiç aklıma gelmedi, nazikçe teklifimi geri çevirdi. Doğal olarak şarap sevmediğini düşündüm. Bunun üzerine diğer alternatifleri sayınca, içki içmediğini belirtti!" diyerek sözlerini sindirmeleri için bekledi. Karşısında ki devamında ne geleceğini merak eden adamlara göz gezdirip "Aynen sizin gibi ben de şaşırdım ve neden içmediğini sordum." derken akşam yaşadıklarını tekrar hatırlayıp gülmeye başladı. Sebepsiz yere kendisine katılan dostlarının sakinleşmesini bekleyerek, uygun anda sözlerinin vurucu kısmına geri döndü. "Bana aynen şöyle cevap verdi; *'Biz, bir dönem televizyonda, Nuri Alço ve Tecavüzcü Coşkun izleyerek, travma yaşamış bir neslin çocukları oluyoruz.'* dedi."

"Tecavüzcü Joskun mu?"

"Coskun, Coşkun gibi bir şey! İsimlere takılma Sam, lisanına dilim tam dönmüyor. Bahsi geçen adamlar, Aysena'nın annesi ve annesinin, televizyonda seyrettiği film artistleriymiş."

"Eee, sonra!"

"Bu Nuri Aljo denilen herif, köyden ve kasabadan büyük şehre gelen kızları bulurmuş. İyi kalpli bir abi gibi yaklaşarak, ellerine içine

uyuşturucu konuşmuş gazoz verirmiş. Sonra Tecavüzcü Joskun lakaplı adam da kızlara tecavüz edip kötü yola düşürürlermiş!" demesiyle ağzı açık kalan adamların bir süre yüzüne boş boş bakmasını izledi. Gabriel'in komik ifadesine dayanamayıp sırıtırken "Yani, en azından ben öyle anladım." diye sözlerini tasdik etme ihtiyacı duydu. Sam'in kıkırdamaya başlamasıyla kahkaha tufanı ortamı sarınca, gözlerinden yaş gelene kadar dostlarına katıldı.

"Jaaack, Jack!"

"Ne var, Sam?"

"Ooff Tanrım, gülmekten konuşamıyorum! Ne olur, devamını da anlat!"

"Tamam, hazır olun bu kısım efsane! Çocukluğundan itibaren bu iki adam anlatılarak büyüdüğü için Aysena'da bir nevi fobi oluşturmuş. *'Sakın ev dışında içki, özellikle gazoz ve bilumum içeceklerden sana veren olursa, asla alma... Hiç kimseden yiyecek bir şey kabul etme, özellikle portakal ve benzeri meyveleri.'* diye sürekli uyarılarak büyümüş."

"Bu ne şimdi?" Daha fazla dayanamayan genç adam, bir taraftan gülmeye devam ederken, "Portakal olduğuna emin misin Jack, diğerlerini anlamaya çalışıyorum ama bu beni aştı!" diyerek hiç istemediği halde adamın sözünü kesti.

"Ben anlatanın yalancısıyım Gabriel, o konuda duygularımız örtüşüyor! Sözde filmlerden birisinde, portakalın içerisine uyuşturucu enjekte ediyorlarmış. O kadar çok söylenmiş ki, sonunda kendisi de saplantı haline getirmiş. *'Eh, evde de içki içilmeyince, doğal olarak alışmadık.'* dedi."

"Çok garip!" Duyduklarına inanmakta zorlanan genç adam, kafası iyice karıştığı için açık vermekten korkarak aklına takılan onlarca soruyu yutmak zorunda kaldı. Bütün anlatılanları birleştirince doğru yolda olduğuna, bahsi geçen kadını gördüğüne emin oldu. *'Aysena...'* ismini, görünüşü gibi farklı ve ilginç buldu. Öğrendiklerine eklenince ilgisi daha da arttı. Bir şeyler daha öğrenme hevesiyle "Jack, erkek arkadaşıyla beraberken de içmiyor muymuş?" diye sorarak ağız aradı. Yıllardır tanıdığı dostunun ciddi bir ifade takınarak konuşmaya başlaması üzerine, koruyucu tavrına anlam veremeyip kaşları çatıldı.

"Erkek arkadaşı yok. Aysena, ailesiyle yaşıyor ve adetleri bizden çok farklı."

"Anlayamadım, nasıl farklı?"

"Baya bir farklı işte!"

"Bu kadar anlattıktan sonra merakımızı normal karşılaman lazım! Çok şaibeli konuşuyorsun, biraz açar mısın?"

"Çok ilgilendin patron!"

"Bunu sen mi söylüyorsun, Sam? Bu kadar muhabbet yeter, daha fazlası Aysena'nın özeline girer."

"Haklısın!" Çok ileri gittiğini fark edip toparlanırken, Jack'in söyleyiş tarzı ve takındığı garip ifadesinden, bildiği özel konular olduğunu ama anlatmayacağını anlayıp kısa kesti. Beklentisinin ötesinde bilgi sahibi olduğu halde, bir türlü yetmediği için beklemeyi sürdürdü. İşlerinin başına dönmek için ayaklanan adamların tarif isteme faslını dinlerken, *'Ben direk yapanı istiyorum.'* diye içinden ekleyerek gitmeye hazırlanan Jack'e katıldı. Engel olamadığı dürtüleri yüzünden sıradan bir şeyden bahseder gibi "Eee, bu genç hanımla ne zaman tanışıyoruz dostum?" demesi üzerine, canı sıkıldığı anlaşılan adama şüpheyle baktı. Lauren ile mükemmel anlaştıkları ve karısına çok düşkün olduğu için sebebini kötüye yormak istemedi. Huzursuzca kıpırdanan Jack'in ağzını açıp kapattıktan sonra konuşmaya geçmesini bir şekilde tekliften hoşlanmadığına verdi.

"Bakalım, Aysena daha yeni geldi. Biraz çevresine alıştıktan sonra bahçe partisi vermeyi düşündük."

"Doğru, ne de olsa uzun süre burada kalacak. Kurabiye için teşekkür ederim dostum, harikaydı."

Özellikle konuyu değiştirip inşaatın gidişatıyla alakalı birkaç meseleyi ortaya atan genç adam, onun için yanlarına geldiği havası verdikten sonra yerinde inceleme yaparak odasına yöneldi. Şehir merkezinde bulunan şirket binasından işi takip etmek yerine, proje inşaat aşamasına geldiği andan itibaren şantiye alanında çalışmanın faydasını da görmüş oldu. Hem işi yakından kontrol edebilmesi, hem de şirket çalışanlarıyla yakın ilişkiler kurması açısından en doğrusu olduğunu bir kere daha ispatladı. Aysena'yı yakından tanıyana kadar rakip olabilecek kimseyle

uğraşmak istemediği için James'in başka bir proje de çalışıyor olmasına sevindi.

Öğrendiği bilgiler kafasında dolanırken, ofisten içeriye girerek kapıyı arkasından kapattı. Masasının başına geçip oturduğu sırada, Nuri Alço ve tecavüzcü adam aklına gelince yine gülmeye başladı. Anlatılanları garip bulmasının yanı sıra, mantıksız olduğunu düşündü. Ona rağmen hâlâ ilgisini çekmesine de anlam veremedi. Takıntı haline getirmesini, sıra dışı ve farklı olana duyulan ilgi ve bunların üzerine eklenen, kadını ilk gördüğü zaman hissettiği çekime yordu. Egzotik olarak nitelendirdiği kadını, çevresindeki kadınlarla kıyaslayınca her açıdan farklı olduğunu kabul etti. Jack ile konuşmasının, Aysena'yı iyice merak etmesinden başka bir şeye yaramadığını düşündü.

"Aysena!"

Adını sesli olarak söylerken, kulağında bıraktığı etkiyi sevdiğine karar verdi. Muhtemelen tanıştıktan kısa bir süre sonra diğer kadınlar gibi kendisini kollarına atacaktı. O anı hevesle beklediğine karar verdi. Yine de o zamana kadar avının peşine düşme hissinin verdiği heyecan, içinin kıpır kıpır olmasına sebep oldu.

"Demek şimdiye kadar hiç içki içmedim ha! Hem de 21 yaşında olduğun halde."

Dudaklarını büzüp inanamayarak başını sallarken, 13-15 yaşlarında ki çocukların bile sünger gibi içtiklerini bildiği için kızı kafasında bir yere oturtamadı. Parmaklarını birbirine geçirip kollarını gererek, hepsini bir seferde çıtırdattıktan sonra kararlı bir şekilde bilgisayarına uzandı. Bir süre adının yazılışını bile bilmediği kadını nasıl arayacağını düşünüp, yerel üniversitenin öğrenci işleri ile başlamaya karar verdi. Yarım saat geçmeden bilgisayar kullanmada ki maharetini göstererek, ekranda vesikalık fotoğrafıyla birlikte bilgilerinin bulunduğu sayfaya ulaştı. Kadının resmini ilk defa görmesiyle oturduğu yerde dikleşirken, ekrana iyice yaklaşarak alıcı gözle incelemeye başladı. İri yeşil gözleri ile gülümseyerek karşıya bakan yüzün güzelliği karşısında istemsizce yutkundu. Tahmininde yanılmadığı halde bakışlarını ayıramadığı kadını; beklentisinin çok ötesinde bulmanın şaşkınlığını yaşadı.

"Vay be, bu kadar güzel olabileceğini tahmin etmemiştim!"

İyice iştahını kabartan ve sahip olma dürtüsünü güçlendiren resmi, içine sindirmeye çalışırken biraz daha ileri gitmeye karar verdi. Bazı kısımlar yabancı bir dilde yazıldığı için bilgileri okumadan geçip, ismiyle soyadını bir kâğıda not etti. Asena Korkmaz... 9 Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü... Resmının üzerine gelerek, bir kopyasını masa üstüne atmayı da ihmal etmedi. Hakkında daha fazla bilgi edinemeyeceğini anlamasıyla, okul ekranını kapatıp masa üstünde duran fotoğrafını büyüttü.

Koltuğuna yaslandığı gibi ellerini başının arkasına yerleştirerek, uzunca bir süre kadının yüzünü inceledi. Saçlarının siyaha yakın koyu tonuna rağmen, sarışın denilebilecek kadar açık tenli olmasını ilginç buldu. Kaşlarıyla aynı renkte olduğuna göre boya ihtimalini eledi. Geniş alnını süsleyen kalkık kaşları ile gür ve uzun kirpiklerinin arasında, iri zümrüt taneleri gibi pırıl pırıl parlayan yeşil gözlerine hayran oldu. Yukarı doğru eğimli üst dudağının altında, dolgun görünümlü alt dudağı içini gıcıkladı. Bu açıdan bakıldığında tam olarak anlayamadığı halde, burnunun da yüzüne çok yakıştığına kanaat getirdi. Kulaklarına taktığı zarif, küçük inci taneli küpelerine bayıldı.

Kızın ifadesinde zarafet, duruluk ve nereden aklıma geldiyse masumiyet okunduğunu düşündü. Yanağının bir kenarından sarkan iki tutam saçı, eliyle alıp kulağının ardına sıkıştırma isteği duydu. Kendisini şaşırtan bir istekle, kollarını indirip tekrar ekrana yaklaştı. Avının, halinde ki bedeninin yanına, yüzünü de koyarak iyice kafasına kazıdı. Yatağında saçları çarşaflara dağılmış ve muhteşem vücudunda çıplak olarak nasıl görüneceğini hayal etti. Uyarılan bedeni sınırı geçince, inlememek için kendini zor tuttu. Bu kadınla bir gecelik ilişkinin yetmeyeceğine karar verip, doyana kadar görüşmeyi kafaya koydu.

Arzuların etkisinde ki bedeniyle gelecek günleri düşünerek hainceyi sırıtırken, eline aldığı kâğıttan adının harflerini arama motoruna yazıp aratmaya başladı. Kızın facebook sayfası olduğunu görünce, tereddüt etmeden sorgusuz sualsiz bu işi çözecek olan kişiyi aradı. İkinci çalışta açılan telefona "Simon, sana bir isim kodlayacağım, o kişinin facebook hesabının şifresini kırabilir misin dostum?" diye sordu. Karşı tarafın onay veren sözlerini dinledikten sonra "Tamam söylüyorum." diyerek ismin harflerini kodladı.

"Yabancı birisi galiba!"

"Evet, Türk... Simon, şifreyi kırman ne kadar sürer?"

"10-15 dakika da hallederim! Yaptığımızın suç olduğunu biliyorsun değil mi adamım?"

"Evet, sorumluluğu alıyorum. Benim için önemli bir konu, senden telefon bekliyorum."

"Olmuş bil..."

Telefonunu kapatmasının ardından bilgisayara geri dönen genç adam, masa üstündeki resme gözlerini kısıp bakmaya devam etti. Kafaya bir seyi taktı mı, hedefe kilitlenme huyunu babasından aldığını düşündü. Başarmak için araştırmanın ve mücadeleye hazırlıklı çıkmanın önemini bildiği için yaptığından gocunmadı. Sonuçta bilgi güçtü. Yanlış da davransa, aşkta ve savaşta her şey mubahtı. Kadın hakkında ne kadar fikir sahibi olursa, avını o kadar yakın takip edebilirdi.

"Siktir! Ağır ol, iyice kaptırdın kendini... Ne o öyle, av, avcı?"

Aklından geçirdiklerine gülerken, erkeğin doğasında olan ilkel avlanma güdülerinin depreştiğine karar verdi. Şimdiye kadar gerek duymadığı için bu arzuyu işine ve yeni projelere kanalize ettiğini düşünerek, durumdan heyecan duyduğunu inkâr edemedi. Telefonunun çalmasıyla ilk çalışta numaraya bakmadan açıp "Evet." diye cevapladı.

"Buldum adamım, kodluyorum. d-i-s-i-k-u-"

"Simon, yavaş söyle anlamıyorum."

"Tamam, baştan alıyorum."

'disikurthırr' Harfleri kâğıda yazdıkça ortaya çıkan anlamsız kelimeye bakan genç adam, kadının facebook sayfasını tekrar açıp mail adresi ile şifreyi girdi. Ekranda kızın gülen yüzü belirince, omuzlarını gerip merakla incelemeye başladı. Yazılanları daha iyi anlayabilmek için sayfayı dil bölümünden İngilizce olarak seçti. Bazı cümleler anlaşılır olmasa da hiç yoktan iyi olduğuna karar verdi. Fotoğrafının yanında yavrularına doğru eğilmiş dişi bir kurt resmi görünce şaşırdı. "Neden, kedi köpek değil de kurt resmi koymuş acaba!" diye söylenerek sayılı kişiden oluşan arkadaşlarını taradı. Jack'in ne söylediğinden ziyade ihtimal dâhilinde herhangi bir rakibi varsa bilmek istedi. Soyadları ve göz renginin benzerliğinden yola çıkarak, kardeş olduklarını tahmin ettiği

oğlan dışında uygun kriterlerde birini göremeyince hayret etti. Çoğu kendi yaşlarında olan arkadaşlarını geçip, çoğunluğu hemcinsi olan arkadaşlık isteklerine bakınca bu seferde acaba erkeklerden hoşlanmıyor mu diye hayıflandı.

Kafa karışıklığı ile tekrar ana sayfaya dönüp, yarım yamalak çevrilen yazıları okuyarak fotoğrafları incelemeye geçti. Saatlerce çoğu yetişkin insanların da bulunduğu aile eğlencesi ya da düğünde çekilmiş açık saçlı, toplu saçlı, oynarken ve kızlarla otunıp gülüşürken görüntülenen resimlere hayranlıkla baktı. İşin ilginç yanı sadece kendisini değil beraber resimlendiği Türk kadınlarını, Aysena kadar olmasa da güzel bulmanın şaşkınlığını yaşadı. Vesikalık fotoğrafının kadının güzelliğine haksızlık ettiğini düşünerek, beğendiklerini açtığı bir dosyaya göndermeyi de ihmal etmedi. Biraz daha ileri gidip özeline girerek, arkadaşları ile yazışmalarını okudu. Anlayabildiği kadarıyla erkekleri içeren yorumları görünce rahatladı. Neyse ki korktuğu gibi değildi. Çoğu uzun elbise içinde ve oynarken çekilen resimlerde ki vücuda baktıkça arzuları ayyuka çıktı.

Araştırmasını derinleştirdikçe video çekimlerinin olduğunu fark edip, hemen birinin üzerine tıkladı. Kameramanın kendisine odaklandığı belli olan kayıtta, arap ezgilerini çağrıştıran müzik odayı doldurdu. Aysena'nın kanlı canlı hali karşısında, yutkunarak iyice ekrana yaklaştı. Yılan gibi kıvırdığı ince belinden bakışlarını zorlukla ayırıp, müziğin ritmiyle salladığı kalçalarını bir o yana bir bu yana atmması karşısında gözleri yuvalarında büyüdü. Elleri bedeniyle uyumlu çalışırken, göbeğiyle acayip hareketler yapıp göğüslerini sallayan kadını ağzı açık kalarak seyretti. Başının dönmeye başladığını hissedince, nefes almayı bıraktığını fark edip derin derin soluklandı.

"Tanrım! Bu da ne böyle? Bu kadın gerçek olamaz!" diye söylenirken transa geçen zihni, karşısında ki afet dışında düşünme yetisini kaybetti. Ellerini estetik hareketlerle indirip kaldırdığı sırada arada kalçalarını tutan, bazen yavaşça bazen de anıden kendi etrafında dönen hatunu aç kurtlar gibi takip etti. Beraber oynadığı kadınlarla kahkaha atmasına, ekranın diğer ucundan gülerek karşılık verdi. Aynı kaydı dördüncü kez izledikten sonra onu da bilgisayara yüklemeyi ihmal etmedi. Bulduğu farklı çekimlerin hemen hepsinde, yine aynı türde dansları ya-

pan Aysena'yı defalarca seyrederken, yanına gelip kulağına bir şeyler söyleyen yaşlı kadını merak etti. Kadını öperek göndermesinin ardından Aysena'nın, bir süre olduğu yerde sakince oynaması, şarkı hızlandıkça yine kıvırtmaya başlaması ilgisini çekti. İzledikçe neşeli ve sıcak bakışlı kadının, hareketlerinden ziyade yüzünün her ifadesini beynine resmen kazıdı.

Kayıtlardan birinde 15-20 kadar kadının, birbirleri ile yan yana sarılıp ritmik bir hareketle ileri gidip sonra bir iki adım geri gelmesini, hemen akabinde sağ ve sol bacağını sırasıyla attırmasını çok garip buldu. Bir nevi yerel dans olduğunu düşünürken, kulağında yankılanan ilginç müziğin ritmi arttıkça grubun başındaki Aysena'nın elindeki mendili sallayarak beraberindekileri hızlandırmasını gülerek seyretti.

"Tanrım, sen ne tatlı şeysin böyle!" Kendisini tutamayıp arada konuşurken, kapının çalması üzerine ekrana kilitlenen gözlerini ayırmadan "Meşgulüm, sonra gel." diye bağırdı. Saçmaladığını söyleyen mantıklı yanına rağmen, bedenini ele geçiren ilkel doğası kaldığı yerden izlemeye devam etti.

Aysena'nın, yaşlı sayılabilecek göbekli bir adamla, pistin ortasına çıkması üzerine dikkat kesildi. İki kollarını yanlarda açmalarının ardından kadının kendi etrafında, adamın da onun etrafında döndüğü, garip bir ahengi ve ilginç bir ritüeli olan dansı gözlerini kırpmadan izledi. Arada adamın tek dizi üzerine indiği, kadının utanıyor gibi yaparak pozlar takındığı oyuna bayıldı.

"Vaaayy, vaayy, vaayyy!" Daha fazla dayanamayan genç adam, kadının yakaladığı güzel bir pozunu dondururken "Buraya kadar, artık hiç şansın yok güzelim... Bu izlediklerimden sonra kesin benim olacaksın." diyerek kıstığı gözleri ile dişisine sırıttı. "Beklemek çok zor olacak, tabii şimdilik!"

Etrafın fazlasıyla sessiz olduğunu fark ederek saatine bakınca, altıyı geçtiğini görüp şaşırdı. Bu koşullarda daha fazla kalmak istemediği için hâlâ izlemediği kayıtları bilgisayarına kaydederek facebook sayfasından çıktı. En son masa üstünde bulunan bütün resim ve videoları flash belleğe yükledikten sonra birde kendi mail adresine gönderip bilgisayarını kapattı. Akşam avını büyük ekranda seyretmek üzere plan yaparken, bir kaç sefer elinde atıp tuttuğu flash belleği cebine koydu.

Aklından birlikte olmaya başladıktan sonra Aysena'nın sadece kendisi için oynadığını geçirirken fikrin cazibesi ile yine uyarıldı.

Karar vermekte acele ettiğini, bu kadar kafaya takmasını saçma bulduğunu yineledığı halde "Belki de uzun bir süre birlikte yaşarız." diye içinden geçirdi. Düşünce şekline kendisi bile hayret ederken, bedenini ele geçiren heyecanla son kalan işlerini hallederek ofisi terk etti.

7. BÖLÜM

Yeni hayatından çok memnun olan genç kız, ailesine ve dostlarına duyduğu özlem dışında hiçbir sorun yaşamadığını kabul etti. Jack'in işe başlamasının ardından yıllık izninde olan Lauren'ın, yemek yapmaya merak salması ile kadına işin inceliklerini öğretirken zamanın hızlı aktığını düşündü. Sabahtan boşalan kavanozları doldurup akşam yemeğini hazırlayarak, öğleden sonraları da sarı kafalarla oyun oynayarak beş günün nasıl geçtiğini anlamadı. Yemeğin baharatını eklerken, fırını kontrol eden Lauren'ın sesiyle kendisine gelip genç kadına gülümsedi.

"Öyle zevkle ve pratik yapıyorsun ki, hayran kalmamak elde değil, Aysena..."

"Bir yerde mecburum, zamanı iyi değerlendirmem gerek. Ayrıca idmanlı sayılırım."

"Neden?"

Lauren'ın şaşkın ifadesine gülen genç kız "Sürekli yemek, temizlik, pasta, çörek ve tatil zamanı misafir ağırlama bende olduğu için... Kışın ve tatillerde nasıl bir tempoda çalıştığımı anlatmıştım. Bunun bir de temizlik kısmı var. 4 kişinin yaşadığı ve misafiri eksik olmayan bir evi, sürekli düzenli tutmak başlı başına bir iş."

"Tanrım, nasıl altından kalkıyorsun?"

"Bilmem, alıştım herhalde... İnsan ister istemez bir süre sonra pratikleşiyor."

"Ailen, sana hiç yardım etmiyor mu?"

"Vize ve final dönemlerimde ya da hastaysam... Onun dışında annem ve anneannem daha çok denetçi konumunda müdahale eder. Daha doğrusu eskiden ederlerdi, işler tıkır tıkır yürüdüğü için son yıllarda gerek duymuyorlar. Öyle şaşırmış bakma Lauren, bu daha hiçbir şey değil. Kendi evimiz dışında, kuzenlerimle dönüşümlü olarak anneannemin evini de biz temizleriz."

"Nayime Sultayn!"

"Evet... Zaten bizim kültürümüzde erkekler genelde hiç bir mutfak ve ev işine karışmaz. Bu tarz işleri, kadınların mesleği olarak görürler." diyerek kadının tepkisi karşısında sırıttı.

"Aaaa, hiç mi?"

"Çoğunlukla diyelim, genelleme yapmak yanlış olabilir. Hos ben hiç rastlamadım ama öyle bir duyum aldım."

"Aysena bunu sakın Jack'in yanında söyleme, sonra benden boşanıp bir Türk kadınıyla evlenmeye kalkabilir."

"Hiç zannetmiyorum, Lauren... Jack, seni hiçbir sebeple gözden çıkartmaz." dedikten sonra yakınlaşmalarının da etkisiyle, yanında kendisini daha rahat hissettiği kadına günlerdir kafasını kurcalayan soruyu yöneltti. "Lauren, sakıncası yoksa müsait bir bilgisayarınız var mı? Aileme ve arkadaşlarıma mail atmam lazım, iyi olduğumu bildirmek istiyorum."

"Özür dilerim Aysena, düşünemedim. Telefon açmak ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim." diye konuyu kapatırken, başını iki yana salladı. Ailesinin bilse kızacağı konuyu, gündeminden hemen çıkarttı. En azından buradayken annesi ve Naime Sultan tarafından sürekli müdahale edilmek istemediğini kendisine yineledi. Her dakika erişilebilir olmak ve yeni damat adayı dinlemekten bıktığı için çok pahalı olduğunu söyleyerek özellikle yurt dışına açtırmadığı telefonu ile mutlu yaşadığını kabul etti. Bu kadar detaya girmekten imtina edip sadece "Hem saat farkı uymuyor hem de böylesi benim için daha uygun." diyerek geçiştirdi.

"Nasıl istersen... Salona bağlanan koridora girince, sağ taraftaki kapı çalışma odasına açılıyor. O bilgisayarı istediğin zaman kullanabilirsin hayatım."

Tekrar teşekkür edip mutfaktan ayrılan genç kız, koridorda yeni öğrettiği beş taş oynayan çocuklara gülerek çalışma odasına girdi. Kısa süre sonra maillerine girip, çoğunluğu Ege'den, bir kaç tane de Selen'den gelen mesajlarını açmaya girişti.

--Abla, nasılsın? Annem çatladı, bir şeyler yaz...

"Oooyy aşkım benim, kakalağım!"

--Abla, orada mısın?

--Ablaaaaaaaaaa!

--Kızım neden yazmıyorsun yaaaaa? Ne halde olduğumu biliyor musun, mahvoldum burada! Bu kadınlar beni öldürdüler!

--Abla, bak küfredeceğim ama! Az kaldı...

"Aaahhh yavrum, Sabuş başının etini mi yedi. Aşkım Sabuşum..." Annesinin ne halde olduğunu tahmin ederek bir yandan hüzünlenen genç kız, mailleri sırasıyla okudukça gülmekten de kendisini alamadı.

--Abla yalvarıyorum, bak noooooluuuuuuurrrr... Burada öleceğim, gözünü seveyim artık bir şeyler yaz. Yoksa fare zehri içip intihar etmeye karar verdim. O derece yani... On dakikada bir annem odama geliyor, mesaj var mı diye soruyor. Her seferinde dersten kaldırıp ya da oyunumu kapattırıp mailimi kontrol ettirtiyor. Kadın kafayı yedi, kaçacak yerim de yok. Ağlayacağım artık ya... Keçileri kaçırtacaklar bana...

--İmdaaaaaaaaaaaaaaaat...

"Ooyyy kuzuuuummm, kıyamam ben sana. Ablasının kakalağı..." Bir taraftan gülerken, eliyle gözyaşlarını silerek, "Sabuşum, benim ya... Canım annem, özledim kız seni... Bir tanem benim, kıyamam annemmmm. Kızarım mızarım ama çok severim seni kız, canım annem... Bir gece bile ayrı geçirmişliğimiz mi var. Eşeklik bende, vardığımı haber verdiğim için düşünemedim. Kaç gün geçti, heyecandan kadını ihmal ettim. Burnumda tüttü anacığım, o mis gibi kokun... Annem! diye ağlarken, yeni sayfa açıp cevap yazmaya başladı.

--Kızma ablacım, sizi hiç unutur muyum ben... Yabancı yer, alışana kadar bilgisayarlarını kullanmak için rica etmeye çekindim. Hepinizi

deli gibi özledim, özellikle annemi... Sağ olsunlar evlerinde kaldığım aile çok zarif insanlar, bana da iyi davranıyorlar. Sarı kafalar (çocukları) acayip şirinler. Sabuşcuğum, tahmin edecektir, hepsi peşimde dolanıyor. Burada ki tek sıkıntım; sizlere duyduğum özlem, onun dışında sakın beni merak etmeyin. Sağlığım sıhhatim yerinde, özellikle bunu babama söyle. Diğer isteği için de çabalıyormuş de, o anlar. Sultanımın da ellerinden öpüyorum. Merak etmesin, ödevlerimi evin hanımına yemeklerde yardım ederek ihmal etmediğimi belirt, içi rahat etsin.

"Ay yoksa, o mu bana yardım ediyor desem? Yok ya böylesi daha iyi, anlamaz şimdi, *'Koca kadın, nasıl yemek yapmayı bilmez'* diye başlar."

Nasıl devam edeceğini biraz düşündükten sonra kaldığı yerden yazmaya devam etti. Zaman farkını hesaplayınca saat vereceğini, yakında karşılıklı da görüşeceklerini, artık sık sık yazabileceğini belirtip sevgilerini yolladı. Lauren'ın, çocuklarla markette çektiği fotoğrafı ekleyip maili göndermesinin ardından hemen Selen'ın ilk mesajını açtı.

--Kızım, gittin tabii macera dolu Amerika'ya unuttun bizi buralarda! Insan bir merhaba der, özledim der. Face de girmiyorsun, iki gün geçti tık yok hanımdan... Ege'ye yazdım, inanılmaz kızgın... Bilgin olsun, annen odasından çıkmıyormuş. Çocuk kafayı yemiş... Babana; vardım, iyiyim demişsin, bir daha da ne aramış ne de sormuşsun! Asena, bak cevap bekliyorum ona göre, beni ihmal etme... Öptüm, can kızım.

"Hummm, iyi başlamış, henüz sinirlenme belirtisi yok. Muhtemelen diğer mesajlar da başlar. Selen'im benim, kıvırcığım."

--Manyak mısın kızım sen ya? Getireceksin bak beni oraya, gideli beş gün oldu ya! Kerbela da mısın, arkadaşım? Hadi telefon açmama sebebini anlıyorum, evde bilgisayar da mı bulunmuyor? Oda olmadı, çevrede internet kafe de mi yok?

"Oooyyy çok kızmış!"

Bak kızım, bu sana son uyarım. Maillerime bakmaktan, face girip çıkmaktan perişan olduk burada... Asena, çizeceğim üzerini ha, ona göre!

Gülmesini durduramayan genç kız, "Bok çizersin, sıkar orası biraz!" diye söylenirken yeni sayfa açıp kendisine çok kızdığı belli olan arkadaşına yazmaya başladı.

--Ay ay ay aşkım benim, kızarmış da, tehdit edermiş de! Canımsın ya... Öyle kolay mı üstümüzü çizmek, unutur muyum hiç seni, ihmal eder miyim bebeğim... Bir ara cevap yazmayım da nasıl olsa geleceğini söylüyordun, bekleyim de gel dedim ama kıyamadım yine!

Malum, burası macera dolu Amerika! Benim gibi bir güzelliği gören yörenin saygın delikanlıları, kapının önünde kuyruk oldu vallahi... Allah seni inandırsın, öyle meşgulüm ki kafamı kaldıracak bir dakika bulamıyorum. Aysenaaaa Aysenaaaa diye önümde arkamda dolanıyorlar. Ha bu arada ismimi söyleyemedikleri için Aysena diyorlar. Ne diyordum, ha evet yörenin delikanlıları etrafında dolanıyorlar da kalmıştım. Ne yapayım, yakışıklıları kıramıyorum. Bir ona, bir buna... Anlayacağın; macera, macera, macera...

Kızım ne diyorsun ya, asıl sen manyak mısın? Elın Amerika'sına gelmişim, tanımadığım insanlar, bilmediğim yer... Anca alışmaya başladım. Uyum süreci diye bir şey hiç mi duymadın. İnternet kafeymiş, arkadaş geldim geleli daha bir kere dışarı çıktın mı diye sorsana? Evet, çıktım tabii ama o da evdekilerle beraber markete. Beni kendinle karıştırdın herhalde... Benim ben, Asena Asena... Atena ya da dansöz olan değil, dört gündür yemek yapmaktan, çocuklarla oynamaktan başka bir şey yaptığım mı var. Gittiğim en uzak yer, evin bahçesi. Laptop'um vardı da ben mi yazmadım. Anca utangaçlığı üzerimizden attık da rica etmeyi becerdik, işte o kadar...

Neyse, okurken ne diyeceğini duyar gibiyim, 'Aptalsın kazım sen...' Ne yapayım, insan öyle doğasını he deyince değiştiremiyor.

Yanlarında kaldığı aile çok tatlı, hele çocuklarına bayıldım. En azından 3 küçüğe, büyük olan ergenus üzerinde çalışıyorum. Yakındır yola gelecek, elimden kurtulamaz. Anırtacağım onu, peşimden ayrılmayacak... Aha bak, yazıyorum buraya söylemişti dersin. Birazdan face sayfama sarı kafalarla çekilmiş bir fotoğrafımı koyacağım, bakınca ne demek istediğimi anlarsın nasılsa!

Seni çok seviyorum tatlım, yakında daha sık yazacağım. Kendine iyi bak, öpüyorum.

Gönder tuşuna bastıktan sonra Face sayfasına giren genç kız, resmi yükleyip altına da yorumunu yazdı. Canlarıyla en kısa sürede iletişime geçmeyi kafaya koyarak, burulmasına sebep olan ruh halinden sıyrılma arzusuyla çocukların yanına geçip "Eee, burada bana şu ünlü beysbolunuzu öğretecek kimse yok mu?" diye sordu. Çığlıklar atan sarı kafalarla on beş dakika içerisinde girişte buluşmak için anlaşıp, onlar üstünü değiştirmeye yukarı çıkarken kendisi de yemekleri kontrole gitti.

8. BÖLÜM

Hafta başı Aysena'nın resimleri ile kamera kayıtlarını ele geçiren genç adam, o günden beri evde ve iş yerinde boşa çıktığı her anı onunla geçirme arzusu yüzünden kendisinden korkmaya başladı. Her bir kaydın tekrar tekrar üzerinden geçtiği için artık ezberlediği halde, engel olamadığı dürtüsünün önüne geçemediğini kabullendi.

Bir nevi saplantı haline getirdiği kadını, kafasından atamadığına ve sırf bu yüzden saçma sapan davrandığına karar verdi. En son, uzaktan da olsa görürüm umuduyla, yol güzergâhını uzatarak günde 2-3 kere Jack'in evinin önünden geçmesini kendisine bile açıklayamadı. İşin kötü yanı, sosyal hayatına engel olan bu duyguyla baş edemediğini kabul etti. Bunun en güzel örneği ise, gitmek için kendisini zorladığı halde James'in dün akşam dışarı çıkma teklifini geri çevirmesine verdi. Onun yerine ekranı dondurarak kayıtları tekrar izlemesini, zayıflık olarak nitelendirdiği için hazmedemedi. Şimdi sorsa, dostuna aynı cevabı verecek olmanın handikabını yaşadı. Henüz tanışmadığı bir kadın tarafından, iradesinin ele geçirilmiş olmasını ve bu derece prim vermesini anlayamadı.

Araba ile bugün ikinci kez geçtiği Jack'in sokağından, yavaşlayarak ilerlemeye devam etti. James halini görse kesin kendisiyle alay eder ve düştüğü duruma çok gülerdi. Davranışlarına kendi bile akıl sır erdiremezken, adamın bunu anlamasını beklemek haksızlık olurdu. "Şu

av işini fazla ciddiye aldın oğlum!" derken kızlı oğlanlı karışık bir gurubun Jack'in evinden çıktığını görüp dikkat kesildi. Çocukların arasında kafasına beysbol şapkası ile Aysena'nın, artık belleğine kaydettiği vücudunu tanıyınca irkildi. Yol kenarına arabasını park ederken, kadını arkasında topladığı uzun siyah saçları ile gerçek halini ilk defa yakından görmenin heyecanını duydu.

Çocukların ve genç kadının elindeki beysbol sopalarını fark edince, ileride ki park alanına gittiklerini tahmin etti. Bedeninin verdiği ani tepkiye şaşırarak, Aysena'yı yatağa attıktan sonra ilgisinin normale döneceğini kendisine hatırlatıp rahatladı. İşe gitmesi gerektiği halde alana ulaşan gurubu en iyi görebileceği yere yaklaşıp, aracı park ettikten sonra konuşmalarını duymak için camı araladı. Koyu renk camların verdiği avantajı kullanarak, arabasında kurulup merakla kadını izlemeye başladı.

Çok önemli bir görevi üstlenmişler gibi çocukların büyük bir ciddiyetle, oyunun kurallarını Aysena'ya anlattıklarını tahmin etti. Sopayı nasıl tutacağını gösterince, yanılmadığını kadının hareketlerinden anladı. Kızın yoğun ilgisini, karşısında yetişkin bir insan varmış gibi anlatılanları uygulamasını hayretle izledi.

"Bu kız gerçekten çocukları seviyor!" diye kendi kendine söylendi.

Birkaç uygulamadan sonra gruplara ayrılan oyuncular start verip oyuna başlarken, iş yerinden gelen telefona uygun bir bahane uydurup izlemeye devam etti. Üst üste hatalar yapan Aysena'ya, kahkahalarla gülerek tekrar tekrar göstermelerini keyifle seyretti. Kadınsı olduğu kadar çocuksu bir yanı da olduğunu düşünüp, bu yanından hoşlandığına karar verdi. Takip eden denemelerin ardından nispeten kuralları öğrenmiş gibi görünen kadın ile esas oyuna geçtiklerini anladı.

Ters taktığı şapkasıyla çok sevimli görünen genç kadından, gözlerini alamadığı için bir nevi kendisi de oyuna dâhil olmuş gibi hissederek izlemeye koyuldu. Vuruş sırası Aysena'ya geldiğinde bir türlü topa denk getirmeyi beceremeyince farkında olmadan bulunduğu yerde yerden direktifler vermeye geçti.

"Hayır! Güzelim, bacaklarını biraz daha aç, topu izlemiyorsun... Hayır, öyle olmaz, belinden hafifçe eğil!"

Yanına gelen büyük oğlanlardan biri, sopayı alıp Aysena'ya anlatarak tekrar göstermesi üzerine konuşmayı kesip hedefe kilitlendi. İkinci atışında genç kadının nihayet vurmayı başarmasıyla, kendisini kaptırıp bağırarak karşılık verdi. "Harika, işte bu bee!" diye tezahürat ederken, Aysena'nın bulunduğu yerde zafer dansı yaptığını, zıplayıp kalçalarını oynatarak döndüğünü görünce ağzı açık kalarak bakakaldı. Çevresindeki oyuncuların koş koş diye bağırmaları üzerine harekete geçince, yanındaymış gibi "Koş tatlım, koş..." dedi.

Aradan geçen 3 saatin sonunda oturduğu yerden oynamış gibi hisseden genç adam, Aysena'nın doğal bir cazibeye sahip olduğuna karar verdi. Çevresine yaydığı sıcak ve neşeli enerjisinin, kendisine kadar ulaştığını ve kadını izlemekten bile büyük zevk aldığını düşündü. Her sayı yaptıklarında, genç kadının zıplayarak oynamasına bayıldı. Kendi grubunda ki kızların, hatta diğer takımda ki kızların da katıldığı zafer dansını, uzun süre unutamayacağına karar verdi. Oğlanlarla, daha ziyade havada beşlik çakmasını izlerken, genç kadına duyduğu ilginin katlanarak arttığını fark etti.

Oyunun son turlarına yaklaşırken, çocukların Aysena'ya neden bu kadar düşkün olduklarını keşfetmesiyle kadını farklı bir gözle izlemeye geçti. Çocukla, çocuk oluyordu ama bir yandan da kadındı. Çocuklardan birinin takılıp düştüğünde hemen müdahale etmesini ve şefkatle yaklaşımını... Topun yola kaçmasıyla, peşine düşen oğlanı tatlı sert azarlamasını... Tehlikeyi önceden görüp, yerine gönderdikten sonra kendisinin almaya gitmesini aşama aşama zihnine kaydetti. Arabanın önüne kadar gelen genç kadının, yanından geçerken kan ter içinde kalmış haliyle ilk defa bu kadar yakından gördü. Ters takılmış şapkasıyla haylaz ve sevimli bir çocuğa benzetti. Harcadığı efordan kızarmış güzel yüzü, içinde tanımlayamadığı farklı bir duyguyu tetikledi. Topu alıp dönerken kafasını çevirip kendisini göremeyeceğinden emin olduğu koyu renk camlı arabasına doğru bakan masum ifadesine bayıldı.

'Bu kadın, nasıl bir muamma? Müthiş becerikli bir ev kadını, dans ederken seksi bir dişi, arkadaşlarıyla oynarken çocuk, erkek ardaşı olmayan bir afet! Oyun esnasında düşen kızın yanına koşturup, dizleri ile ellerini temizledikten sonra acıyan yerlerini öpmesini hatırlayınca, anacı da ekledi.'

Oyunun bitmesiyle gurubun toparlanıp geldikleri yoldan geri dönmelerini izledikten sonra, arabayı çalıştırıp düşünceli bir şekilde şantiyeye doğru sürdü. Odasına girdiğinde bildiklerini ve bugün izlediklerini kafasında tartıp, nasıl bir yol izlemesi gerektiğini düşündü. Aysena, tanıdığı kadınların hiçbirine benzemiyordu. Güzel ve seksi olsa da erkeklerin peşinde koşan tiplerden olmadığı belliydi. Sakin olup, avını kaçırmamak için bir süre uzaktan izlemenin uygun olacağına karar vermesiyle rahatladı. Bilgisayara girip facebook sayfasına yeni resim eklediğini görünce ilgiyle incelemeye başladı. Aysena'yı Jack'in ailesiyle beraber ilk gördüğü gün, markette çekildiğini tahmin etti. Altındaki yorumunu okuyamayınca dil seçeneğinden İngilizceyi seçip, değişen kelimelerden anlamlı cümleler kurmaya çalıştı.

'Bunlar benim sarı kafalar, yanında kaldığım ailenin. Âşık oldum çok tatlı çocuklar. Yakında ben ısırırım bu bebekler.'

Okuduklarımdan çıkardıklarına gülmeye başladı. "Vayy be! Sarı kafalar ha, demek ısırırsın, Aysena Hanım! Hımm, ilginç..." diyerek resmini bilgisayarına attıktan sonra kapatıp, işlerine konsantre olmaya çalıştı.

9. BÖLÜM

Beraber geçirdikleri zaman içerisinde Sharon'un karakterini inceleyen genç kız, zayıf noktalarını kafasında listeleyerek işe başladı. Hâlâ kendisiyle konuşmayı reddeden cadıyı kazanmak için eve gelen giden arkadaşlarını baştan çıkararak başlamaya karar verdi.

Küçükleri de organize ederek, bir gün önce hazırlayıp buzluğa attığı milföy hamurlarından, çocukların bayılacaklarını tahmin ettiği sosisli börekleri yapmaya başladı. Malzemeleri çıkarıp hamurların içini koyarken, yandaşlarının da Sultan Beğendi hazırlamasını denetledi. İlk grubu fırına atıp Ege'nin bayıldığı çikolatalı keke geçtiği sırada, hüzünlenerek her zaman ki gibi Türkçe konuşmaya başladı. Bir yandan çalışan sarı kafaların merakla kendisini izlemelerine aldırmadan söylenmeye devam etti.

"Canım benim ya, özledim len seni kakalak! Oy kuzum benim, ablasının bir tanesi."

"Aysena, ne konuşuyorsun?"

Çekingenliğini atan ve kendisine iyice alışan Jackson'ın sorusu üzerine, "Hamam böceğimi çok özlediğimi söylüyordum, tatlım " diye cevap verdi. Gözleri şaşkınlıkla açılan Nathalie lafa dalınca, yanlış anlaması karşısında gülmeye başladı.

"Senin böceğin mi var, Aysena?"

"Hayır hayatım, böceğim yok. Erkek kardeşime, ara sıra öyle söylerim. Adı, Ege... Sharon'la yaşıt sayılırlar, ben senden bir yaş büyükken Ege dünyaya geldi. Uzun bir süre kendimi annesi gibi hissettim, elimde büyüdü diyebilirim. Simsiyah saçlı olduğu için de arada hamam böceğim diye sevmeye başladım."

"O da senin gibi mi, Aysena?"

"Evet bebeğim, saç ve göz renklerimiz aynı... Tabii bedenlerimiz benzemiyor, daha şimdiden benden iki üç parmak uzun ve çok yakışıklıdır. Bana da çok düşkündür."

"Ben de sana çok düşkünüm!"

Kıskanç ve sevdiklerini paylaşmayı sevmeyen velede "Ay, ay ben dayanamıyorum ya, ağır tahrik var. Vallahi de billahı da ısıracağım ben seni, maymun..." diyerek üzerine atıldı. Minik kızın, yanakları ile gıdığını öperken omzunu da acıtmadan ısırdı. Kendini kaybettiği için bir taraftan Türkçe bağırarak konuşurken, sıkıştırdığı çocuğun kahkahaları evi çınlattı.

"Çılgınlar!"

Sesi duymasıyla kafasını çeviren genç kız, Lauren kapının önünden kendilerini izleyen yüzüyle karşılaşınca mahcup bir sırıtma eşliğinde baktı. *'Ne yapayım?'* der gibi omuzlarını silkerken, gülerek uzaklaşan kadının ardından eylemine geri döndü. Öpüsüp koklaştıktan ve birbirlerine duydukları sevgiyi söyledikten sonra çocukları rahat bırakıp işinin başına geri döndü.

Pasta ve çörekler pişmeye başlayınca, planının bir sonraki aşamasına geçmek için harekete geçti. Evin her yerini muhteşem kokular sardığı sırada, minik arkadaşlarıyla beraber salona dört kişilik servis açma işini de bitirdi. Sharon ve onun etkisinde olan ekibi mutfağa doluşmadan, organize ettiği parti için kavanozlardaki yiyecekler de dâhil olmak üzere her şeyi taşımaya girişti. En son tabağı da taşıdıktan sonra mutfağa göz gezdirerek, özellikle hiçbir şey kalmamasına dikkat etti. Tahmin ettiği gibi kokuları duyup aşağı inen suratsızlara, gülümseyip hiç ilgilenmeden salona geri döndü.

Odadan içeri girmesiyle kendisini bekleyen sarı kafalarına "Evet, ben de geldim. Canlarım benim, artık ev partimizi başlatabiliriz. Hemen arkasından da oyun oynayacağız." diyerek iştirakçilerini fişekledi.

Hareketli bir müzik açmasının ardından tezahüratlar eşliğinde masaya yerleşirken, içeriye giren davetsiz misafirlerini görmezden geldi. Gözlerini yiyecekle donattığı masadan alamayan 3 kızın öylece durmaları üzerine, masum bir ifade takınarak ne yapacaklarını izledi. İlk günlerdeki kadar tepkili olmadığı halde, hâlâ kendisine karşı sıcak davranmayan Sharon'un söze girmesiyle hiçbir şey yokmuş gibi sakince oturmasına devam etti. Tek kaşını kaldırarak ukala bir tavırla "Burada neler oluyor?" diyen genç kızı, kardeşlerine havale edip karşılık vermeye bile tenezzül etmedi.

"Ev partisi veriyoruz abla..."

"Ya! Annem nerede, Nathalie?"

"Çarşıya alışveriş yapmaya gitti. Dönerken babamı da alıp gelecek."

Sıranın kendisine gelmesini bekleyen genç kız, Sharon'ın "Mutfakta yiyecek hiçbir şey bırakmamışsınız!" diye suçlarcasına konuşması üzerine, gülümsemesini hiç bozmadan devreye girdi.

"Zaten hiçbir şey yoktu Sharon, hepsini kardeşlerinle beraber yaptık."

"Ama biz ne yiyeceğiz?"

"Bilmem tatlım, isterseniz siz de kendinize bir şeyler hazırlayın."

"Ben yapmayı bilmiyorum ki! Hem bu yiyecekler herkesin değil mi?

"Tabii ki herkesin, Sharon..." Sırıtarak gelecek olan cümleyi beklerken, "*Anırtacağım seni, az kaldı bekle...*" diye içinden de ekledi.

"O zaman biz tabaklarımıza koyup yukarı çıkalım."

"Aaahh, çok üzgünüm hayatım ama imkânsız. Kardeşlerin bu parti için saatlerce uğraştı. Öyle değil mi canlarım?" Çevresinden gelen yoğun onaylamaları alınca, konuşmaya kaldığı yerden devam etti. "Masanızın görüntüsünün bozulmasını hiçbiri istemez, isterseniz bu seferlik cornfleks ya da cips falan alıp yukarı çıkın." demesiyle çatalını yavaş hareketlerle ağızlarının suyu akan kızlara göstererek, çıtır çıtır sesler çıkaran sosisli böreğe soktu. Yavaşça havalandırıp bir süre öylece tuttuktan sonra aynı tempoyu bozmadan tabağına koydu. "Veya kardeşleriniz kabul ederse, partimize katılmanızda bir sakınca görmüyorum." Bu

arada boş durmayıp, bıçağıyla dayanılmaz sesler çıkaran böreği kesip, ağzına attı. "Tabii siz bilirsiniz."

Minik afacanlar, onay cümleleri kurarken, Sharon'un gardı düşen arkadaşları transa girmiş gibi masaya ilerleyince kazandığını anladı. Son bir gayretle isyan etmeye devam eden kızın, "Ama burası bizim evimiz!" diyen cılız sesini duymasıyla, nispeten alttan alıp kozunu ortaya atmanın zamanı geldiğini anladı.

"Kesinlikle haklısın hayatım, sizin eviniz ve bu da kardeşlerinin partisi... Bir gün sen de arkadaşlarına davet vermeye karar verirsen, müsait olursak yardımcı olmaktan memnuniyet duyarız. Değil mi canlarım?" Küçük aşklarından da onaylamaları alınca ergenusu daha fazla zorlamadan "Sharon, istersen mutfaktan üç tane daha tabak al." deyip kararı kendisine bıraktı.

"Şey, tamam! Eee, Aysena..."

"Efendim canım!"

"Bütün arkadaşlarımı çağıracağım bir parti versem, o zaman da bunlardan yapar mısın?"

'Bingo! İşte bu, seni avucuma aldım küçük hanım.' Yüzüne söyleyemediği sözleri içinden geçirirken, konuşmaya başlayıp, "Yardım edersen neden olmasın Sharon, hep beraber alasını hazırlarız." demesiyle yeni arkadaşından ilk gülücüğünü aldı.

"Yaa! Teşekkür ederim, Aysena..."

"Bir şey değil hayatım, lütfen acele eder misin sosisli börekler soğuyor."

"Tamam, hemen geldim. Bensiz başlamayın."

"Tabii canım, tabii, merak etme başlamayız."

***

Alışverişini tamamlayıp eşini şantiyeden alan genç kadın, eve doğru arabayı sürerken bir taraftan da kocasıyla muhabbet etmeye başladı. Bir süre havadan sudan konuştuktan sonra konu çocuklarına dönünce, evden ayrılmadan önce ki hallerini hatırlayarak gülümsedi.

"Çocuklar ne yapıyor, Aysena'yla birlikteler mi?"

"Hı hı, evet hayatım... Öğlenden beri, dördü birden harıl harıl yiyecek hazırlıyorlar."

"Yemek mi?" Yiyecek lafını duymasıyla eli karnına giden genç adam, gözlerini sonuna kadar açıp gülerek karısına döndü. Kısa bir bakış attıktan sonra aynı şekilde karşılık veren kadının, dikkatini yola vermesiyle devamını anlatması için bekledi. "Eee!"

"Parti vereceklermiş! Pastalar, çörekler, dün garip bir hamur yapıp buzluğa atmıştı ya onlara sardığı sosisler ve aklına ne gelirse..."

"Tanrım! Lauren, biraz daha hızlı sürer misin lütfen, belki kalanlara yetişiriz."

Dayanamayıp kahkaha atan genç kadın, "Merak etme Jack, Aysena kesin seni düşünüp ona göre ayarlama yapmıştır. Altıya doğru geleceğimizi söylemiştim." diyerek emin olduğu konuda adamı rahatlattı.

"Harika!"

"Evden çıkmadan önce mutfakta boğuşmalarını görmeliydin, çok mutlulardı. Küçükler Aysena'ya âşık oldu. Şüpheci Jackson bile kızın peşinden ayrılmıyor."

"Biliyorum, dün 2 saat bilgisayar oyununda Aysena'yı nasıl yendiğini anlatıp durdu. Bir tek Sharon'dan çekiniyordum, o da korktuğum kadar kötü olmadı."

"Haklısın! Huysuz davranmıyor, sadece kayıtsız. Her zaman ki gibi kendi havasında... Eh, bu bile yeterli diyebiliriz, değil mi?"

"Daha farklı olmasını isterdim, bazen davranışları beni çok bunaltıyor! Şu ergenlik döneminin bir an evvel bitmesi için dua etme aşamasına yaklaştım. Çok sinir bozucu Lauren, ben eski tatlı kızımı özledim."

"Biraz sabır Jack, göreceksin bütün o ukala ve huysuz tavırları geçecek."

"Umarım haklısındır ve o gün ne zamansa bir an önce gelmesi en büyük dileğim."

"Ben, öyle olacağına inanıyorum." Kocasının büyük kızlarının durumuna üzüldüğünü bildiği için konuyu değiştirerek "Sen şimdi onu boş ver, eve geldik sayılır. Bizi birbirinden güzel pasta ve çörek bekliyor." diye laf attı. Hemen gözleri parlayan aşkının, sevimli sırıtışı eşliğinde evin önüne park edip dudaklarına öpücük kondurdu. Keyfi yerine gelen

adamın alışveriş torbalarını yüklenmesinin ardından, garip bir ezginin hâkim olduğu evden içeriye girdi.

Torbaları yere bırakan kocasıyla birbirine bakarken "Bu da ne?" diye soran adama, verecek cevabı olmadığı için dudaklarını büzerek tepkisini belirtti. Hemen arkasından gelen Jack ile insan seslerine karışan tanımlayamadığı müziğin, kaynağına doğru şüpheli adımlarla yürüdü. Kapıya gelmesiyle gördüğü sahne karşısında, öylece donup kaldığını hissetti.

"Hooooppppaaaa... Hızlanıyoruz, canlar. Hoooppp, hoooppp, hoooopppp, hooopppp, haydiiiiiii..."

Aysena'nın bağırmasını, bir sıra halinde dizilen çocukları ve arkadaşlarının, ileri geri giderken zıplamaya benzeyen hareketler yapmalarını anlamakta zorlandı. En çok şaşırdığı ise bir elinde kâğıt peçete sallayarak başı çeken Aysena'nın, diğer koluyla sarıldığı Sharon'u görünce yaşadı. Aynı düzende takip eden kızlı oğlanlı 7 kişinin bağırarak, kahkahalar atarak odanın ortasında dönüp durmalarını ağzı açık kalarak izledi. Hiç şahit olmadığı ve çok eğlendikleri anlaşılan hareketlerin bir dans olduğuna karar verdi. Çocukların kendilerini fark etmeleriyle, kızaran yanakları ile nefes nefese dağılıp hep bir ağızdan konuşmaya başlaması üzerine silkindi. Sharon'ın, bir yandan bağırıp koşarak Jack'e sarılmasıyla şaşkınlığı son noktaya ulaştı.

"Babacım Aysena bize çok güzel bir dans öğretti. Hem söz verdi, arkadaşlarımla bana oryantal de öğretecekmiş."

"Kızım!"

"Baba, haftaya parti de vermeme yardım edecek."

Üzerine atılan Sharon'a sımsıkı sarılan genç adam "Çok sevindim hayatım, harika olur." derken duygulandığını saklamaya çalışarak, kızını havaya kaldırdığı gibi bağrına bastı. Boynuna sarılmasıyla, neredeyse 2 senedir özlemini duyduğu evladını doyasıya öptü. Ergenliğe girdiğinden beri tanıyamadığı, kendilerinden uzaklaşan bebeğini ne kadar özlediğini düşünerek içinden Aysena'ya teşekkür etti.

"Ece, şey! Lauren..." Biraz ileri gitmiş olabileceklerini düşünerek huzuru kaçan genç kız, bir yandan kendisine kızarken durumu kurtarmak için harekete geçti. Tek tesellisi, sinirliden ziyade şaşkın görünen çiftin, gülümsemeye başlamaları oldu. Ne de olsa bu kadar yaygaraya

alışkın olmayan insanların, yüksek doz kültür zehirlenmesinden telef olmalarını istemediği için açıklama yapma ihtiyacı duydu. *'Oynamaya başlayınca kendini kaybediyorsun, Asena... Biraz ağır ol canım, genç bir hanıma yakışıyor mu?'* diye sürekli uyaran Naime Sultan'ın sözleri kulağında çınlarken, karşısındaki çifte bakıp "Merak etmeyin, beş dakika da ortalığı toplarım! Şey... Çocuklarla biraz eğlenelim dedik, dozunu kaçırmışız. Ya, özür dilerim, gerçekten istemeden oldu." diyerek kenarlara çektiği koltukların ve dağınık ortamın açıklamasını yapmaya girişti. Suçunu hafifletmek için en son rüşvet vermeye soyunarak, "Jack, sana pasta ve çörek ayırdım, on dakikaya da sıcak böreklerin fırından çıkar." demesiyle kendisine sarılarak yanaklarından öpen adama şaşkınlıkla baktı. *'Erkeğin kalbine giden yol midesinden geçer.'* sözünü bir kere daha kanıtlayan adamın ardından, Lauren'ın da sarılıp sırayla teşekkür etmeleri üzerine ne döndüğünü anlayamadı.

"Eee, şey! Bir şey değil!"

"Hey Lauren, şu dansı bende merak ettim! Baya bir izledik, kolay öğreniriz herhalde... Ne dersin, bizim börekler pişene kadar birkaç tur atsak mı?" diyerek elini omzuna attığı Aysena ile gülen karısına döndü. Beline kolunu dolayan Sharon ile çok mutlu görünen karısının, içinden geçirdiği duyguları hissederek paylaştı.

"Harika olur, aşkım!"

Salonun ortasına ilerleyen genç kadın, Jack ile ortalarını aldıkları büyük kızlarına sarılarak, yönlendirmelerini dinlemeye başladı. Bir süre sonra özünü kavradıkları garip dansı, gülüşmeler eşliğinde gerçekleştirmeyi başardılar. Müziği susmasıyla zaten yorgun olan grup üyeleri dağılınca, kendisini koltuğa atıp nefesini düzenlemeye çalıştı. Babasına sokulan Sharon'ı ve çok mutlu olduğu yüzlerinden okunan çocuklarını sevgiyle izledikten sonra evine yeni bir nefes getiren genç kıza dönüp minnetle gülümsedi. Tam lafa gireceği sırada Jack'in konuşmaya başlaması üzerine, tepkilerinden çekindiği anlaşılan Aysena'yı rahatlatmaya giriştiğini tahmin etti.

"Aysena, ortalığı toplamayı bırak, sonra hep beraber yaparız!"

"Eee, peki!"

"Bu oyun çok zevkliymiş, adı ne?"

"İngilizce bir karşılığı olup olmadığını bilmiyorum Jack, ülkemizde *'Halay'* diye bilinir. Ağırlıklı olarak düğünlerde ve eğlencelerde oynanır."

"Vay be sevdim ama yorucuymuş! Aysena, börek pişmiş midir acaba, harika koktu."

İyice rahatlayan genç kız "Hemen geliyor, siz masaya geçin." diyerek masadan kaptığı boşalmış tabakla mutfağa gitti. Beş dakika sonra kendisine tabakları taşımakta yardım eden Sharon'la birlikte, yerlerine geçen çifte servis yaparak rahat yemeleri için yanlarından ayrıldı. Jack ve Lauren'ın bütün itirazlarına rağmen, çocuklarla birlikte ortalığı toplayıp koltukları düzeltmeye girişti. Kapının çalması üzerine bu saatte kimin geldiğini merak ederek, odayı toplamakla isabetli bir karar verdiğini düşündü. Kapıyı açmak için fırlayan Jackson "Nick amca geldi." diye bağırdığı sırada son rötuşları yapıp misafiri karşılamak için salon kapısına döndü. Ev sahiplerinin gayet rahat bir şekilde yemeklerine devam etmeleri üzerine, çok yakın bir dostları olduğunu düşünerek yine de rahatlıklarına hayret etti.

Aysena'nın, ellerini önünde birleştirerek salonun ortasında dikilmesine anlam veremeyen genç adam "İçeri gel, Nick!" diye seslenirken, ağzını peçetesiyle silip odaya giren adamı karşılamak için ayağa kalktı. Havvan herifin niyetini tahmin ederek, asıl Aysena'nın tepkisini merak etti. Yüzünden silemediği sırıtmayla el sıkıştıktan sonra duruşunu bozmadan kendilerine dönen genç kıza "Adamım, seni Aysena ile tanıştırayım. Aysena, Nick işyerinde beraber çalıştığım bir dostum." diyerek dikkatle ne yapacağını izlemeye geçti.

"Hoş geldiniz." Nazikçe gülümserken, karşısında ki iri yarı sarışın adama mesafeli bir tavırla elini uzatıp "Tanıştığımıza memnun oldum." diyerek elini sıktı. Adamın bakışlarında ilgi kıpırtılarını fark edince, gayri ihtiyari gerilerek soğuk bir nezaket maskesini yüzüne taktı.

"Ben de memnun oldum, Aysena!"

Bir haftadır merak ettiği esmer güzelini sonunda gören genç adam, başkası keşfetmeden tanışmayı ve Jack'in dediği kadar varsa hareketle geçmeyi planlarken gördükleri karşısında şoka girdi. Jack'in değil abartmak, aksine az bile söylediğine kanaat getirdi. Gözlerini ayıramadığı güzel yüzüne bakarken, evden ayrılmadan önce çıkma teklif etme-

yi kafasına koydu. Muhabbet etmek için girişimde bulunacağı sırada yanında konuşan dostunun sesiyle kendisine geldi.

"Nick, masaya gel dostum. Bizimkiler bugün parti vermiş, tam üzerine geldin. Ben bir tabak alıp..."

"Ben getiririm, Jack." diye araya giren genç kız, adamlara zoraki bir gülümseme göndererek mutfağa geçti. İlgisini açıkça ortaya koymaktan çekinmeyen Nick adında ki adamın, tavrından görüşme teklifinin yakın olduğunu anladı. Yanında kaldığı insanların, yakın dostu olduğu için karşı tarafı kırmadan bu işi halletmesi gerektiğini düşünerek morali bozuldu. Adamı başından nasıl savacağını hesaplayarak plan kurarken, tabak ve bardak alıp oyalanmadan salona geri döndü. Nick'in servisini yapıp çocukların yanına kaçacağı sırada, genç adamın kendisine soru yöneltmesi üzerine yanlarına oturmak zorunda kaldı.

"Nasıl şehrimizi beğendin mi, Aysena?"

"Evet..." Arkasından gelecek olan teklifi tahmin ederek konuşmaya başlayan genç kız "Hem de çok beğendim. Her yeri ayrı güzel, yolları, park alanları, şehir merkezi..." diyerek mesafeli bir ses tonuyla cevap verdi. Sanki her yeri gezmiş ve bilgi sahibiymiş gibi Google Earth'ten incelediği şehrin, aklına gelen yerlerini sıralamaya başladı. Geldiğinden beri evden hiç çıkmadığı için kendisini şaşkınlıkla dinleyen Lauren ve Jack'e bakmadan devam etti. Müdahale edip kendisini zora sokmayan çifte, minnettarlık duyarak bir sonraki sorudan da yırtmış oldu.

"Ya! Baya bir gezmişsin, beğendiğine sevindim. Peki, gece..."

"Nick..."

"Hı!"

"Adamım, böreğini soğutma harika olmuş. Planlardaki en son değişiklikten haberin var mı?" diye araya giren Jack, Aysena'nın ne yapmaya çalıştığını anlayarak daha fazla sıkıntıya girmesini istemediği için konuyu değiştirdi. Aile yapısı ve adetleri yüzünden hem kendilerini kırmadan, hem de dostlarını nazikçe bertaraf etme çabasını saygıyla karşıladı. Geldiği günden beri bazı yönlerden çekingen olan doğasına, artık aşina olduğu için bu sorunu kendisine dert ettiğini tahmin etti. Lauren'ın da destek çıkmasıyla, laftan lafa atlayarak dostunu amacından uzaklaştırdı. Yiyeceklere yapılan övgülerin ardından, Nick'e koltuklara

geçmelerini teklif etti. İzin isteyip gitmesi gerektiğini söyleyen dostuyla vedalaşırken, son sözleri üzerine kararı Aysena'ya bırakmasının uygun olacağını düşünerek geri adım atıp sonucu bekledi.

"Aysena rica etsem beni yolcu eder misin?"

Adamın açık tavrı karşısında içinden küfrederek, "Eee, tabii!" demek zorunda kalan genç kız, Nick ile beraber kapıya ilerlerken panikle düşünmeye başladı. Kafasında hızla hesap yaparak, beş numaralı palavrasını sıkmaya karar verdi. Nick'ten hızlı davranarak harekete geçerken, adamın şaşkın bakışları karşısında oyununu kusursuz bir performansla oynadı. Neye uğradığını anlayamayan misafirin arkasından kapıyı kapatarak yolcu etti. Ellerini birbirine sürterken, "Evet, Asena Hanım, bu iş de tamam. Yakışıklı adamdı ama ne yapalım, olması gereken bu." diye gülerek masayı toplamak için salona geçti.

***

Kafasına geçirdiği baret şapkasıyla inşaat alanında kontrol yapan genç adam, iş arkadaşlarının Nick'e, gülme eşliğinde *'Nick amca, şunu verir misin? Nick amcacığım, şuradan tut* lütfen.' diye seslendiklerini duyunca anlam veremedi. En sonunda merakına yenilip, yanından geçtiği Sam'e sebebini sordu. Çenesi düşük dostunun, bir yandan sıntırken hevesle anlatmaya başlaması üzerine yanına sokuldu. Aysena'nın adının geçmesiyle irkildiğini belli etmemeye çalışarak, dikkatle dinlemeye koyuldu.

"Nick, bir süredir Aysena ile tanışmayı kafaya takmıştı."

"Yaa!"

"Cuma günü iş çıkışı, Jack'in evinde kalan şu ünlü kızı görmeye gitmiş. İçeri girdiğinde ortam kalabalıkmış, Aysena çocuklarla beraber parti vermişler. Şanslı herif, Jack masada tıkınıyormuş. Hatta benim kız da onlardaydı, hâlâ ne kadar eğlendiklerini anlatıyor."

"Konunun, Nick ile ne alakası var?"

"Oraya geliyorum... Bizim Nick, Aysena'yı görür görmez vurulmuş. Jack'in az bile anlattığını, çok daha fazlası olduğunu söyledi. Kısaca kızı çok beğenince, yakınlaşmak için girişimde bulunmuş. Kalaba-

lık ortamda konuşamayacaklarını anlayınca da izin isteyip, Aysena'dan kendisini yolcu etmesini rica etmiş."

'Siktir!' diye içinden birbiri ardına küfürleri sıralayan genç adam, sıkılan yumrukları ile Nick'e ters bir bakış atıp sonucu öğrenmek için Sam'e döndü. Hiçbir şeyden haberi olmayan adamın karşısında, dişlerini sıkarak duygularını sakladı.

"Kapıya geldikleri sırada, tam Aysena'ya bir gece buluşmayı teklif edecekken; Aysena, konuşmasına müsaade etmeden, kendisini küçük amcasına çok benzettiğini söylemiş. Nick'e; adını unuttuğum amcasını çok sevdiğini ve kendisine de aynı duyguları hissettiğini anlatmış. Ardından da aile özlemi çektiği bir zamanda karşısına çıktığı için teşekkür ederek, 'Sana, amca diyebilir miyim?' diye sormuş! Cevap vermesini beklemeden de 'Nick amca.' diyerek yanağından öptüğü gibi kapıyı yüzüne kapatmış."

"Demek öyle!" Gülmeye devam eden adama, aklından geçenleri belli etmemek için zoraki bir gülümseme sergilerken "Bu kadar şamatanın sebebi şimdi anlaşıldı. Sağ ol, Sam..." diye lüzumsuz bir yorum ekleyerek yanından uzaklaştı. Sinirleri bozulduğu için bir süre daha alanda dolanıp odasına geri döndü. Bir yandan Aysena'nın, Nick'i geri çevirmesine sevinirken, diğer yandan sahiplendiği kadının peşine rakip avcıların düşmesine tahammül edemedi. Aklından geçen onlarca düşüncenin etkisiyle, koltuğuna oturup gözlerini karşı duvara dikerek sakinleşmeye çalıştı.

"O benim!" diye sinirle söylenirken, hafta içinde bir bahane uydurarak Jack'e uğrama fikri cazibesini kaybetti. Aysena ile tanışma ve benzer bir yöntemle teklifte bulunma düşüncesini, tekrar tartması gerektiğine karar verdi. Henüz ilişkileri başlamadan, Nick'in durumuna düşme riski canını sıktı. Beklemek zorunda kaldığı aralıkta, Aysena'nın birisiyle ilişkiye başlama ihtimali ile bunaldı.

"Kahretsin, bir şey yapmam lazım!"

Daha fazla dayanamayacağına karar verince, dostluklarına duyduğu güvenle Jack ile konuşmak için yerinden kalkıp inşaat alanına tekrar geri döndü. Jack'in, elinde ki planlara bakarak adamlarına bilgi verdiğini görmesiyle, yanına gidip sözünün bitmesini bekledi. Çalışma yerleri-

ne dönen elemanların uzaklaşmasını bekledikten sonra konuya gireceği sırada, dostunun konuşmaya geçmesiyle susmak zorunda kaldı.

"Patron, ben de sana uğrayacaktım."

"Ya! Neden Jack?"

"Cumartesi akşamı bahçe partisi yapmaya karar verdik, seni de aramızda görmekten memnun oluruz."

Duyduklarının üzerine geri adım atan genç adam, söyleyeceklerinden vazgeçip "Sonunda şu ünlü Aysena ile tanışacağız ha, Jack?" diye sorarken keyfi yerine gelerek güldü. Kaşlarını kaldırarak sırıtan adamın "Eh, öyle sanırım." demesiyle, daha fazla hevesini belli etmemeye çalışarak konuyu değiştirdi. Uygun bir bahane uydurup işle ilgili konuştuktan sonra yanından ayrılarak odasının yolunu tuttu.

Ofisinden içeriye girerek kapıyı kapatırken, kurt gibi kısılan gözleri ile yerine geçip bilgisayarına uzandı. Neşesinin yerine gelmesiyle 4 gün sonra tanışacağı Aysena'yı hayal ederek, her şeyin yoluna gireceğini düşünüp rahatladı. Bir yandan çalışan elleri artık ezberlediği kayıtlardan birisini açarak, göbek dansı yapan kadını seyretmeye başladı. Son günlerde kendisinden korkmasına sebep olan dürtüye yenilmesiyle, saplantı haline getirdiği kadın karşısındaymış gibi konuşmaya geçti.

"Buraya kadar Aysena, nihayet çok yakında benim olacaksın. Hiç şansın yok güzelim, haftalardır seni bekliyorum. Bu saatten sonra hiç kimsenin aramıza girmesine müsaade edemem. Sanırım beni biraz uğraştıracaksın, ama değeceğine eminim."

10. BÖLÜM

Akşam kendisi için verilen partiye hazırlanan genç kız, hâlâ bu kadar tantanaya lüzum olmadığını düşünse de heyecanlanmasının önüne geçemedi. İzni bitmeden önce bahçe partisi vermek ve böylece dostlarıyla kendisini tanıştırmak isteyen Lauren'ın amacını bir türlü anlayamadı. Kimseyle tanıştırmasına gerek olmadığını söyleyerek, kadını kırmak da istemediği için susmak zorunda kaldı.

Birkaç denemenin ardından adetlerinin böyle olduğunu karar verip geri adım atmasıyla, nasıl yardımcı olabileceğini takip etmenin isabetli bir karar olduğunu düşündü. Hazır yiyecekler almaya kalkan Lauren'ı, gerek olmadığına ikna edip hareket planı oluşturmasıyla, en azından fuzuli masraf çıkartmadığı için kendisini huzurlu hissetti.

"Ne de olsa Sabuşçuğum ile Naime Sultan'ın altın günlerinden deneyimliyim. Ooohhhooo, bunlar ne ki, içinde el açması börekle baklava bile yok." diye sıntırken, yine de harika bir iş becerdiklerini kabul etti. Çocukların bile yardım ettikleri hazırlıkları, bugüne sadece pişirilmeleri kalacak şekilde istiflemenin işlerini çok kolaylaştırdığını düşündü. Hem böylece etkinliklerine yiyecekleri dışarıdan almaya alışan kadın için de eğitici ve hoş bir değişiklik olduğuna kanaat getirdi. Öğlene kadar hepsini pişirmelerinin ardından, Jack ve çocukların yardımlarıyla bahçeyi hazırlamaları ile her şey hazırdı.

Aklına gelen fikirle "Belki de halime acıdıkları için beni dostlarıyla tanıştırıyorlardır!" diyerek aynadaki yansımasına dert yanarken, makyajını yapmaya devam etti. İlk geldiği zaman hissettiği çekingenliği ve varlığı aileye yük olmasın diye gösterdiği hassasiyeti düşündü. Gittikçe rahatladığını ve eskisi kadar huzursuz olmadığını, hatta Lauren ile yakınlaştıkça yabani doğasını üzerinden attığını kabul etti.

Sürekli yakın civarda ve ev ortamında çocuklarla zaman geçirdiği, tek başına evden ayrılmadığı için Lauren'ın kendisini yadırgadığını hissederek canı sıkıldığı günleri hatırladı. Naime Sultan ile annesine verdiği sözleri, saatlerce dinlediği nasihatleri anlamayacağını düşünerek, uygun bir lisanla hayatından memnun olduğunu anlatmaya çalışmasını... Hem maddi olarak hem de manevi anlamda çizgisinin dışına çıkamayacağını, özgür ruhlu insanlara ifade edemedi.

Genç kadının birkaç teklifini nazikçe geri çevirmesinin ardından, ıtıraz etme sebeplerini ucundan kıyısından paylaşmaya başlayınca, şaşırsa da anlayışına ve nezaketine hayran kaldı. Evinden binlerce kilometre uzakta istediği gibi davranabileceği veya istediğiyle görüşebileceği halde, aile bağlarının gücünü kendi içinde de test etmiş oldu. Çocukluğundan itibaren beynine yerleştirilen terbiye ve otokontrol sayesinde, ne kadar arzu etse özellikle babasını çiğneyemeyeceği için hayatına ket vurduğunu kabullendi.

Sürekli kendisine saygı duyduğunu vurgulayan Lauren'ın, çocukları da işin içine katarak şehir merkezini ve yakın çevreyi gezdirmesini minnetle karşıladı. Yaşam kalitelerine ve özgüvenlerine hayranlık duyarak, hayatına çok şey kattıklarını kabul etti. Kendisini aralarına kabul ettikleri ve sevgileri ile kuşattıkları için yerine kolay alıştığını da ekledi.

En son Sharon'un da aralarına katılması ile kendi evi gibi sahiplendiği yuvasında mutlu olduğunu düşündü. Çarşamba günü genç kızın da hazırlıklara yardım etmesiyle, bütün arkadaşlarının katıldığı ve çok güzel geçen parti sayesinde aralarındaki son buzları da eritmenin huzurunu duydu. Eğlenceleri sırasında çocukların talebini kıramayıp, yedi kişilik bir kız grubuna hafta içi göbek dansı öğreteceğine söz vermesini hatırlayarak sırıttı.

"Çok sosyalleştim canım, şimdiden 7 tane 13 yaşında arkadaşım oldu! Hele şu bahçe partisinden sonra çevrem iyice genişleyecek! Ame-

rika'yı fethettim sayılır. Hazır ol Amerika, Türk kızının gücünü dünyaya kanıtlamama az kaldı."

Aynadaki yansımasına göz kırpmasının ardından makyajını tamamlayan genç kız, partinin başlamasına az kaldığını görünce hemen elbisesini giyip aşağı katın yolunu tuttu. Gelmeye başlayan konuklarını içeriye alan çiftin yanına giderek, yeni dostlarıyla tanışmaya başladı. En son yanında esmer bir kızla gelen Nick amcasını, arka bahçeye, iyice hareketlenen parti alanına götürdükten sonra adamın küskün ifadesine sırıtarak mutfağa geçti. Fırından son çıkardıklarını tabağa yerleştirirken, zilin tekrar çalmasıyla işini bıraktığı gibi gülümseyerek kapıyı açtı.

"Bismillahirrahmanirrahim!"

Karşısında gördüğü şeye inanamayarak, bir süre ağzı açık vaziyette boş boş bakakaldı. Keskin yüz hatlarının kusursuz bir görüntü sergilediği eserde, sinekkaydı tıraş edilmiş kumral ciltle, üzerini süsleyen uyumlu parçaları inceledi. Gür saçların çevrelediği yüzünde yer alan, derin bakışlara sahip mavi gözlerini ve dolgun dudaklarını hafızasına kazımak istedi. Gözleri birbirleriyle kenetlenince anlık bir çekingenlikle boyuyla orantılı geniş omuzlarına indi. Manken kataloglarından çıkmışcasına yakışıklı görünen adamı, uno reklâmındaki ekmekler gibi dürtme arzusu duydu. Kendiliğinden kısılan gözleri ile gerçek olup olmadığını anlamak için dokunma arzusunu zorlukla dizginledi. Aklına gelen saçma sapan düşünceye gülerken, içinde kaybolduğu koyu mavi gözlere tekrar bakarak gayri ihtiyari kendi dilinde konuşmaya başladı.

"Heeeyy maşallah be, Amerikan rüyası dedikleri bu olmalı! Ey güzel Rabbim, sen nelere kadirsin... Boş zamanına mı denk geldi, bunu da kadınların göz zevki için mi yarattın? Allah'ım, özene bezene yaratmış, malzemeden sakınmamış. Resim gibi maşallah, insan bakmaya doyamıyor! Canım benim ya, bize böylesi denk gelmez ki... Naime Sultan, seni görse; *'Aman kızım, sakın ha erkeğin güzelinden uzak duracaksın, peşinde koşan çok olur, makbul değil.'* der. Gelsin de seni bir görsün, dudağı uçuklasın."

İlk defa Aysena ile karşı karşıya gelen genç adam, beklemediği tepkisi karşısında ne söyleyeceğini şaşırarak kadını izlemeye başladı. Kolundan tuttuğu gibi kapıp götürme arzusu duyuran muhteşem güzel-

liğine, enerjisiyle ışık saçan yapısına hayran oldu. Alıcı gözle gelecekteki kadınına bakarken, fotoğrafların ve kamera kayıtlarının Aysena'ya haksızlık ettiğini, kanlı canlı haliyle beklentisinin ötesine geçtiğini düşündü. Ahenkli sesiyle kendi dilinde konuşup duran genç kadının, sevimli mimiklerine ve durumun garipliğine dayanamayıp sırıtmaya başladı.

"Aaayyy, canım!" Genç adamın değişen ifadesini gördüğü halde, yabancı olmasının verdiği hoşgörünün arkasına sığınıp "Ne güzel sırıtıyorsun, sırıtırsın tabii... Merak etme yakışıklım, deli değilim. Sadece durumu; kötü emellerim için kullanıyorum, her zaman böylesi denk gelmez. Ay ben utanmazın teki olup çıktım. Olsun... Nasılsa anlamadığına göre, sana biraz sarkabilirim. Yaavvvruuuum benim, gözlere bak hele boncuk gibi! Nazarım değecek alimallah, tüü tüü tüü tüü... Allah korusun." derken adamın kaşlarını kaldırmasıyla çok ileri gittiğini anlayıp masum bir gülümseme takındı.

"Efendim! Üzgünüm, ne dediğinizi anlayamıyorum."

"Şey, eee... Haklısınız, alışkanlık işte sürekli unutup kendi dilimde konuşmaya başlıyorum. Özür dilerim. Merhaba, ben Asena... Hoş geldiniz."

"Önemli değil! Memnun oldum, A-se-na... Ben Gabriel Harrison, koca adamla beraber çalışıyorum. A-se-na! Jack, senden bahsederken ismini Aysena diye telaffuz ediyor, şimdi senden farklı bir telaffuz duyuyorum, hangisi doğru?"

İsminin ilk defa doğru söylenmesine gülen genç kız "Asena... İlk tanıştığımız gün Lauren ve Jack, bana Aysena diye hitap etmeye başladıklarında, dillerinin dönmediğini düşünüp zorlamadım. Sonra da sanırım alıştım. Aslında Türkçe söylenişi, Asena..." diye ismini vurgulayarak tekrarladı.

"Anladım, Asena... Ben doğru şekilde söylemeyi tercih ederim. Seninle sonunda tanıştığıma sevindim. İş yerinde baya ünlü oldun, Jack seni ağzından düşürmüyor. Ayrıca yaptığım kurabiyelere bayıldığımı da belirtmek istiyorum."

Bütün duyularına hitap eden yakışıklı bir erkeğin güzel övgülerine kendini kaptıran genç kız "Ay aşkım ya!" diye başlayıp karşısındakinin anlayamayacağının verdiği rahatlıkla tekrar Türkçe konuşmaya başladı.

"Afiyet, bal şeker olsun. Allah Allah, ne kurabiyesi yedi ki bu?" Kaşların tekrar havalandığını, Gabriel'in soru sorar gibi sırıtarak baktığını görünce hemen toparlandı. "Pardon, pardon... Ne yediğinizi bilmiyorum, diyordum. Ama afiyet olsun, beğendiğinize sevindim. Kusura bakmayın konuşmaya dalınca sizi kapıda tuttum. Lütfen, içeriye buyurun."

"Önemli değil, teşekkürler..." diyerek yanında yürüdüğü kadınla koridorda ilerlerken, olabildiğince yakınlaşmak için muhabbet etmeyi de sürdürdü. "Daha önce hiç yemediğim bir aromaya sahip, bademli ve ağızda dağılan bir tatlıydı. Açıkçası tadına taptığımı belirtmeliyim."

"Hiiii, ay yerim ben seni! Canım benim ya... Sen iste, ben sana kamyonla yapayım, taptım diyen ağzına tıkayım." derken susarak utançla genç adama döndü. Yine aynı bakışı attığını fark edince, şirince sırıtıp omuzlarını silkti.

"Hıımmm!" Kızın sevimliliğine, ha bire dil değiştirip ardından da utanmasına bayılan genç adam, konuşmayı uzatmak için gözlerini kısarken gülerek,"Yine *'Pardon'* mu diyeceksin?" diye sordu. "Nedense başka şeyler söylediğinden şüphelenmeye başlıyorum!"

"Hayır!" Küçük bir kahkaha atarken, arkasına sakladığı ellerinin parmaklarını çapraz yaparak "Yok, yemin ederim. Her zaman yaptığım bademli kurabiye diyordum." diye içinden tövbe ederek sözlerini yalanladı. Koridorun başındaki boy aynasından genç adamın parmaklarını gördüğünden habersiz, yanında masum bir ifade takınmaya da özen gösterdi.

'Seni küçük yalancı!' diye içinden geçiren genç adam, bu kadınla işi olduğunu ve zevkle kabullendiğini düşünürken, şimdilik numaracı yanını görmezden gelmeyi tercih etti. Yanında getirdiği pasta kutularını göstererek, "Asena, maharetlerini tattıktan sonra yaptıklarının yanında sönük kalacaktır, ama benim de partine küçük bir katkım olsun istedim." derken zaman kazanma hevesiyle ekledi. "Bahçeye geçmeden önce, bunları tabaklara yerleştirip öyle çıkalım mı?"

"Lütfen zahmet etmeyin, ben halledebilirim." Hemen itiraz etmeye geçerken, bu tip konularda erkeklerden yardım almaya alışkın olmadığından şaşırdığını saklamaya çalıştı. Adamın gerçek niyetini bilmediği için nezaketine hayran kalmaktan kendisini alamadı. Saçmaladığını, kendisini çok kaptırdığını ve resmen yabancı bir adamla flört aşaması-

na yaklaştığını söyleyen gelenekçi yanı devreye girince, ciddiyetini geri kazanmaya çalışarak tekrar denedi. "Siz, partiye katılın, o arada ben..."

"Zahmet olmaz." Asena sözünü bitirmeden atılan genç adam, kendisine uzanan ellerden pasta kutusunu geri çekip, nazikçe gülümseyerek "Ayrıca kutular biraz ağır, mutfağı gösterirsen tabaklara koyup ondan sonra partiye katılırız." dedi.

"Ya, iyi o zaman! Teşekkür ederim çok düşüncelisiniz, Bay Harrison."

"Gabriel, lütfen."

"Eee... Peki, Gabriel! Buyurun, buradan..." Nasıl olsa bir daha görüşmeyeceklerini, biraz flörtün kimseye zararı olmayacağını düşünürken, yakında hatıralarına eklenecek olan adamı mutfağa yönlendirdi. Naime Sultan'ın, erkek ırkının kendisinden utanmasına sebep olacak kadar yakışıklı bir neferiyle, kapalı bir mekânda yalnız başına kaldığını bilse ne diyeceği aklına gelince fütursuzca omuz silkti. Anı değerlendirip Gabriel ile yaşadığı diyalogu, yaşlandığında torunlarına anlatacağı hoş bir anı olarak hafızasına kazıma kararıyla mutfaktan içeriye girdi.

"Şuraya bırakabilirsiniz."

"Tamam." Elindeki paketleri ada bankoya bırakan genç adam, dolaptan tabak almak için uzanan kadını, arkasının kendisine dönük olmasından faydalanarak aç gözlerle izlemeye başladı. İncecik belinden dolayı dolgun görünen kalçalarını, eteğinin altından görünen sütun gibi bacaklarını, en çok da vücut dilini... Sahada haylaz çocuklar gibi oynayan kadınla, kıyafetinin hakkını veren zarif kadını aynı kefeye koymakta zorlandı. Neredeyse diz boyunda biten çiçekli eteği ile üzerine oturan krem rengindeki bluzun içinde, zarif olduğu kadar hem şık hem de kadınsı buldu. Güzel yanlarını ortaya çıkarmak için hiç çaba harcamadığını, aksine dökümlü ve sade bir kıyafet giyindiğini fark etti.

Tabakla beraber kendisine dönmesiyle, muhteşem göğüslerinden bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Hemen bir üst bölgeye çıkarak, zaten güzel olan yüzünde ki küçük dokunuşların, gözlerini ön plana çıkarttığını ve çok yakıştığını kabul etti. Baktıkça içini gıcıklayan o kalkık üst dudağını, öpmemek için kendisine hâkim olmak zorunda kaldı. Ergenlik döneminde bile yaşamadığı duyguları, nasıl dizginleyeceğinin karmaşasını yaşadı. Kendisine ait ve onun dişisi olduğunu söyleyen iç-

güdülerine, kadını omzuna attığı gibi evine, ait olduğu yere götürme isteğine hayret etti.

Düşündüklerinden habersiz olan genç kadının servis tabaklarını bankoya bırakmasıyla, dikkat kesilerek ilk hamlesi için zamanı kollamaya başladı. Asena'nın ellerini takip ederken kutuya uzandığı an harekete geçerek, kaza süsü verdiği bir manevrayla elini genç kadının elinin üzerine kapattı. Hemen tepki veren kadının geri çekilmesi üzerine, gülümseyerek aynı hareketi tekrarladı. Dikkatle tepkilerini incelerken, beni daha fazla şaşırtamaz diye düşündüğü bir anda yüzünün kızarmasını ve gözlerini kaçırmasını neye yoracağını bilemedi. Utangaç olmasını, fiziğiyle, cazibesiyle ve çevresine yaydığı enerjiyle bağdaştıramadı. Daha fazla ürkütmek istemediği için usulca çekilirken, "Pardon!" diyen kısık sesinin ardından kurabiyeleri ve pastayı tabaklara yerleştirmesini izledi. Tam tekrar konuşmaya geçip oluşan soğukluğu bertaraf edeceği sırada, Lauren'ın sesiyle irkilerek mutfak kapısına doğru döndü.

"Gabriel! Hoş geldin, burada ne yapıyorsun?"

"Lauren... Her zaman ki gibi çok güzel görünüyorsun. Gelirken bir şeyler getirmiştim, bahçeye geçmeden Asena'nın tabağa yerleştirmesine yardım ediyordum."

"Yaa, demek öyle! Sen de her zamanki gibi çok incesin... Ben de Aysena'nın nerede kaldığını merak etmiştim, bakmaya geldim."

"Seni gördüğüme sevindim." Kendisiyle Asena arasında göz gezdirerek yanına gelen kadına uzanıp öperken, imalı bakışlarını anlamazdan gelmeyi tercih etti. Biraz evvel yaşananlardan dolayı kafası karıştığı halde, Lauren'a nazikçe gülümsemeyi de ihmal etmedi. Dostlarının tavırlarına bakarak, evlerinde konuk da olsa 21 yaşında ki bir kadına bu kadar korumacı yaklaşmalarına anlam veremedi. Elinde tuttuğu tabakla Asena'nın gitmeye hazırlandığını görünce, kendisi de pastayı alıp kadınlarla beraber parti alanına ilerledi.

Gabriel'den çok etkilendiğini saklamaya çalışan genç kız, Lauren ile konuştukları sırada kendisini toparlayarak nezaket maskesini yüzüne oturttu. Bahçeye çıkmalarıyla adama selam vermesinin ardından, elindeki tabağı masaya bırakıp özellikle yanından uzaklaşmayı tercih etti. Bir an evvel Gabriel'i kafasından atmasının şart olduğunu söyleyen içgüdülerine güvenerek, Lauren'ın yönlendirmesiyle insanların arasına

karıştı. Birbirlerini tanıyan ve çoğunlukla aile sakinlerinden oluşan davet, başarılı bir şekilde devam ederken, gördüğü ilgi ve takdir karşısında güzel vakit geçirmeye başladı.

Ne kadar ilgilenmemeye çalışsa da gayri ihtiyari takip ettiği Gabriel'in, Jack ve iş arkadaşlarının, *'Patron'* diye seslendiklerini duymasıyla konumunu da öğrenmiş oldu. Jack'in, prestijli işler yapan bir şirkette çalıştığını Lauren'dan öğrendiği için adamın mütevazı ve çalışanlarına arkadaşça yaklaşımına hayranlık duydu. Gözü genç adama kaydıkça, *'Olmayacak duaya âmin denmez Asena, saçmalama da işine bak.* 'diye kendisini uyarıp, telkinler eşliğinde uzak durmaya devam etti.

Yeni dostlarıyla sıcak ilişkiler kurduğu bir ortamda, yanına gelip yaptığı yiyeceklere övgüler yağdıran ve kokteyl ikram eden Sam'i kıramadı. Kabul etmek zorunda kaldığı içkiyi uzaklaşmasını bekledikten sonra çaktırmadan yanaştığı bir masaya bıraktı. Mangal başında et kızartan erkek grubundan yüksek sesli kahkahalar gelmesi üzerine, merak ederek dönünce içlerinde Gabriel'ın de olduğunu fark edıp hemen başını çevirdi. *'Allah Allah, ne var bu kadar gülünecek, insan merak ediyor! Ayıp denen bir şey var canım... Aayy kuzum, nasıl da güzel kahkaha atıyordu. Ah Gabriel! Başlama yine, yürü git şuradan.'* diye içinden geçirirken, dürtülerini dizginlemek zorunda olduğu için isteksizce yön değiştirdi. Gabriel'e duyduğu ilginin açığa çıkma korkusuyla hareket ederek, ağaç altında oturan kadınların yanına ilerledi.

***

Partı alanına çıktıktan sonra Asena ile konuşma fırsatı bulamayan genç adam, uzaktan ızlemekten bile müthiş zevk aldığı kadını gece boyunca bakışlarıyla takıp etmeyı sürdürdü. Yaptığı her hareketi, konuştuğu insanları, davranışlarını, mimiklerini kaçırmadan ve çevresindekilere çaktırmadan gözlemledi. Sıcakkanlı davrandığı ve güler yüzlü göründüğü halde insanlara karşı, özellikle erkekler söz konusu olduğunda çok mesafeli olduğunu fark etti. Nezaketin arkasına saklanan ilginç bir tutum sergilediğine kanaat getirdi. Birkaç kez bahaneyle kadına yaklaşma çabaları, bulunduğu ortamdan hemen uzaklaşması ya da geldiğini gördüğü an resmen kaçmasıyla sonuçlanınca ne döndüğü-

nü anlamakta zorlandı. Tepkilerini çözemediği genç kadının, kaçamak bakışlarını yakaladığı için kendisinden etkilendiğini düşünerek rahatlarken, garip tutumunu kavrayamadı.

Bir süre daha gözlemlemesinin yerinde olacağına karar vererek, erkeklerin mangal başında toplanmaya başladıklarını görünce o tarafa yönelip aralarına katıldı. Ana konularının Asena olduğunu duymasıyla dikkat kesilerek ne döndüğünü anlamaya çalıştı. Her zamanki sabırsızlığı ve merakıyla konuşan Sam'in "Abarttığını düşünüyorum Jack, Aysena gördüğüm kadarıyla modern bir kadın. Ailelerin bulunduğu bir ortamda bile hafif bir şeyler içmeyeceğine inanmıyorum." dediğini duydu.

"Öz disiplini çok güçlü adamım, boş konuşma Aysena'yı tanımıyorsun. İstemediği ya da uygun görmediği bir şeyi asla kimse yaptıramaz."

"Göreceğiz!"

"Evet, göreceğiz!" diye söylenen genç adam, Sam'in yiyecek masasına gidip bardaklardan birisine içki doldurmasını izledi. Önlerinden sıvıtarak geçmesinin ardından, Asena'nın yanına yaklaşmasını aşama aşama takip etti. Genç kadının tepkisini merak ederek beklerken, mesafesini koruyarak bir süre konuştuktan sonra gülümseyerek bardağı kabul ettiğini gördü. Zafer kazanmış bir ifade ile yanlarına dönen dostunun, Jack'e yaptığı yorumu dinlerken, hâlâ içkiden tek bir yudum dahi almayan kadını izlemeyi sürdürdü.

"Gördün mü Jack, abarttığını söylemiştim. Aysena, gayet nazik bir şekilde ikramımı kabul etti."

"Ya evet, görüyorum, Sam. Sen hayal kurmaya devam et, bu arada dön de ne yaptığına bir bak!"

"Ne?"

"Vay be, gerçekmiş! Harikasın, güzelim..." Fısıltıyla duygularını ortaya döken genç adam, anlam veremediği saçma bir ruh haliyle Asena ile gurur duyduğunu düşündü. Gizli bir şey yapıyormuş gibi ilerleyen kadının, konukların olduğu tarafa bakarken ağzına sürmediği bardağı çaktırmadan masaya bırakıp uzaklaşmasını izledi. İçinde ki küçük çocuğu, hareketin altında ki yaramaz kadını hissederek, kendisini tutamayıp kahkahalarla gülen dostlarına katıldı. Seslerin yükselmesi ile

gözlerini ayıramadığı kadın sesin kaynağına dönünce, bakışlarını çekmeden ilgisini gösterdi. Her seferinde olduğu gibi bakışlarını hemen kaçırmasına canı sıkılarak, ya göründüğünün aksine çok çekingen ya da erkeklere karşı utangaç olduğunu düşündü. Sonuçta uzak durma çabası da bir çeşit ilgilenme belirtisiydi. Asena, kendisinin bile haberinin olmadığı ilkel yanını ortaya çıkarıyordu. Genç kadın Nathalie ile konuştuktan sonra gözüne kestirdiği bir gurubun yanına giderken, Sam'in Jack'e yönelttiği ilginç soru karşısında yorumunu öğrenmek için dostlarına geri döndü.

"Bu ne anlama geliyor Jack, Aysena bize güvenmiyor mu?"

"Hayır adamım, çok yanlış düşünüyorsun! Alakası bile yok, kızın yetiştirildiği çevre ve aldığı eğitim bizden çok farklı... Aile yapısı ile geleneklerinin bize benzemediğini söylemiştim. Kesinlikle güven meselesi ile alakalı değil." Bir süre düşünceli bir ifadeyle kafasını kaşıyan genç adam, Aysena'yı zora sokmadan nasıl ifade edeceğini hesaplayarak "Ailesinin uygun görmeyeceği hiçbir şeyi yapmıyor. Dünyanın öbür ucunda, onlardan uzakta olması fark etmiyor. Başta yadırgadığımı itiraf ediyorum ama tanıdıkça bu yönüne saygı duydum. O yüzden Aysena'nın yanlış anlaşılmasını istemem." diyerek her anlamda takdirini kazanan kızı savundu.

"Ne yani ailesinin sözünden hiç çıkmıyor mu? İyide dostum, bu kız 21 yaşında değil mi?"

"Orası öyle, Sam... Kendini zorlama dostum, daha neleri kapsadığını bilmek istemezsin! Olduğu gibi kabul etmek ve saygı göstermek en doğrusu... Kızlarımın onu örnek almasından çok memnunum. Ona baktığım zaman aile kavramına verdiği saygıyı ve değeri ben bile kendime örnek alıyorum. 21 yaşında olması bizim açımızdan garip, söylediğine göre 25 veya 30 yaşında da olsa hayatında değişen bir şey olmazmış. Ta ki, ece!"

Son anda kendisini tutan Jack'in susmasıyla iyice huylanan genç adam, daha önce de şahit olduğu tavrı karşısında bu kadar muammanın sebebini merak ederek gözleri kısıldı. Yüzüne yine garip ifadeyi takındığını görünce, etleri çevirme işine dönen adama "Ta ki ne, Jack?" diye merakına yenik düşerek sordu. Göz göze gelmeleriyle bakışlarında ki

tereddüdü ve söylemekte kararsız kaldığını okuyarak, sıkıntılı bir tavırla açıklamasını ağzı açık kalarak dinledi.

"Evlenene kadar!"

"Evlenene kadar mı, nasıl yani? Evlendikten sonra ancak eşiyle birlikteyken mi içebileceğini kastediyorsun?"

"Eee! O ve daha birçok şey, evet sanırım öyle de denilebilir."

"Ne gibi birçok şey?"

"Üzgünüm patron, bundan sonrası takdir edersin ki Aysena'nın özel hayatına giriyor. Bu yeterli olmalı, çok bile konuştuğumu düşünüyorum."

"Evet, haklısın!" Merakı geçmediği halde adamın kararına saygı duyarak, anladığını belirtir şekilde başını sallarken onay verdi. Beklemediği gelişmeler karşısında, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmekten kendisini alamadı. Mangal dumanından rahatsız olmuş gibi davranarak Asena'yı rahat izleyebileceği bir konuma geçtikten sonra güncel konulardan muhabbet ederken bir taraftan da öğrendiklerini kafasında tartmaya koyuldu.

Ailesine çok önem verdiği... Nasıl bir yetiştirme tarzıysa yanlarında değilken bile söylediklerinin dışına çıkmadığı... Yaş mevhumunun bazı kararları almasında önemli olmadığı ve bunun evlilikle el değiştirdiği ve daha birçok şey aklında dönüp durdu. Tam olarak ifade edemese de yeni öğrendiklerini ilginç buldu. Bu kadar farklı kültürlere sahipken, anlaşabilecekler mi sorusuna kafası takıldı. Jack ve ailesinin, ne kadar kısa sürede Asena'yı sahiplendiği ve birbirlerine uyum sağladıkları aklına gelince, bu düşünceyi de rafa kaldırdı.

İş yerinin çapkınlığıyla ünlü bekârlarından olan Owen'ın, Asena ile konuşmak için yanına gittiğini görünce yine gerildi. Partiye katıldığından beri kendisi dışında genç kadını izleyen ve peşinde dolanan erkekler olduğunu anlamanın stresini duydu. Aralarına girip, kızı kendisine çektiği gibi uzaklaştırma arzusu ile gerilirken, harekete geçme dürtüsünü zorlukla dizginledi. Aynı esnada Sharon'ın Asena'ya yaklaşarak kolundan çekiştirmesini, genç kadının adama özür dileyen bir ifadesiyle konuşup kızın peşinden gitmesini izledi.

"Vaaayyyy!" Aynı sahneyi iki sefer daha gördüğünü hatırlayan genç adam gözlerini kısıp, "Vaayy... Vaayy... Vay... Seni numaracı,

seni!" diye sırıtarak fısıldadı. Genç kadının, kimseyi kırmadan Sharon ile beraber çevirdiği dolap hayli ilgisini çekti. Kendisinin de diskalifiye olmadan olayı fark etmesine sevindi. Avının hem akıllı, hem de sinsi olduğuna, hedefe giden yolda her türlü kaynaktan faydalandığına karar verdi.

'Ama neden böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorsun? Konuşup tanışabilir, hoşuna gitmezse de ayrılabilirsin! Hodri meydan küçük hanım, bakalım neler yapabiliyormuşsun.' diye düşünerek, çevresine bakınıp uygun kaynaklar aramaya girişti.

***

Kolundan çekiştirerek ilerleyen Sharon'un peşinden eve giren genç kız "Tatlım, harikasın..." diye sırıtırken suç ortağının yanağına bir öpücük kondurdu. Karşısına dikilen kızın tek kaşını kaldırarak yüzüne bakması üzerine, bir sorun olduğunu hissedip gülümsedi. Kuvvetli ikna kabiliyetine güvenerek, kafasında ki soru işaretlerini çözmek için konuya girmesini bekledi.

"Aysena, bunu neden yaptığımızı hâlâ anlamıyorum!"

"Anlattım ya aşkım... Bunda anlaşılmayacak bir şey yok. Bir kadın kendini ağırdan satmalı, öyle hemen pazar malı gibi ucuza ortaya atmamalı."

"Pazar malı mı, o da ne?"

"Eee, tabii ya nereden bileceksin! Naime Sultan, şey... Anneannem, hep öyle der. Şimdi, şu pazar denilen olay şöyle oluyor. Bizim memlekette, haftanın isimlerini alan giyim pazarları vardır. Örneğin, çarşamba pazarı veya salı pazarı gibi... İnsanlar, kafileler halinde giyim pazarına gidip, çok ucuz olduğu için deli gibi alışveriş yaparlar. İhtiyacı olsun veya olmasın, zor taşıdıkları kıyafet torbalarıyla evlerine geri dönerler."

Anlatılanlardan hâlâ hiçbir şey anlamayan genç kız "Eee, ne olmuş?" diye sabırsızca sordu.

"Ne eeeesi, anlatıyorum ya işte! Aldıkları kıyafetler veya eşyalar, çok ucuz olduğu için doğal olarak çoğunlukla da kalitesizdir. Bir iki

yıkamada ağzı burnu kayar, solar veya dikişi atar. Doğal olarak kolay ve ucuz elde edildiği için aynı şekilde de gözden çıkarılıp, çöpe gider."

"O zaman neden alıyorlar?"

"Dedim ya, ucuz olduğu için... Çoğu kadın, aynı hatayı yapar. Sahipleri tarafından kıymet görmezler, değersizdirler. O yüzden söküğü dikilmez, tamir edilmez çünkü uğraşmana değmez. Astarı yüzünden pahalıya gelir. Kaybolan iki düğmesi, bluzun kendi fiyatı kadardır. Yenisini alıp takmaya gerek duyulmaz, yer bezi olarak hayatına devam eder."

"Ya! Kötüymüş o zaman."

"Yok canım, o kadar da kötü değil... Arada iyice deşersen, güzel şeyler de denk geldiği oluyor. Neyse, konumuz bu değil, ben senin kafanı karıştırmayayım. Sonuç olarak zor elde edilen şey, her zaman kıymetli oluyor." Konunun bu kısmını tek kaşını kaldırarakv"En azından Naime Sultan her zaman öyle diyor." diye Türkçe de ekleme yapma ihtiyacı duydu.

"İyi de bunun Aysena, erkeklerle alakası ne?"

"Allah Allah, kızım sen beni nerenle dinliyorsun?" Gözlerini tavana çeviren genç kız, içinden sabır duası okuyup "Ya sabır! Ay sen de hiçbir boktan anlamıyorsun ya..." dedikten sonra yine kızın diline dönüp bir deneme daha yaptı.

"Sharon, bak güzelim, şimdi senin 10 liran var. Yok, olmadı! 10 doların var. Bununla gidip, pazardan on tane elbise alsam mı kıymetli olur, yoksa özel tasarım ve kaliteli olmasının yanında çok beğendiğin 30 dolarlık bir elbiseyi mi alsan değerli olur? Hem de onu satın alabilmek için çalışıp, para biriktirdikten sonra üzerinde çok şık durduğunu görerek... Düşün bakalım; sana, o özel tasarım elbise ol diyorum. Sharon'a sahip olabilmek için karşındaki erkek çaba harcasın diyorum. Okey..."

"Haaa, şimdi anladım! Yani erkek beni elde etmek için çaba göstermeli..."

"Çok şükür, nihayet... Ay ben iyice anneanneme benzemeye başladım ya! Kadın, küçüklüğümden beri annemle beraber konuşa konuşa beynimi yıkadı. Bir canavar yarattı. Küçük Naime Sultan... On üç yaşında çocuğa anlattıklarıma bak, erkeklerin karşısında kendini ağırdan satmış! Anasını sattığımın, küçücük kıza kimseyle çıkamayacağım için

numara çekiyorum diye nasıl anlatayım. Onu da pis işlerine alet ettiğimi, 21 yaşında bir salak olduğumu nasıl söyleyeyim."

"Aysena, yine ne diyorsun?"

"Yok bir şey hayatım, dalmışım yine kendi dilime döndüm. Kadınlar hemcinslerine her daim destek olmalı, birbirlerini kollayıp korumalı diyordum."

"Bunları öğrendiğim iyi oldu, Aysena..."

"Ya, sevindim!"

"Okul açılınca, William'a kendisinden hoşlandığımı söylemeye karar vermiştim."

"Haa!"

"Okul kapanmadan önce benimle çıkmak istediğini anlamıştım. Ben de beğendiğimi belli edecektim ki tatile girdik. Teklif ettiği kızla, birkaç haftadan fazla görüşmüyor. O yüzden tereddütlerim vardı. Şimdi düşününce seni haklı buldum, hiç kimsenin pazar malı olmamaya karar verdim."

Sözlerini bitirmesiyle bahçeye dönen Sharon'ın ardından öylece kalan genç kız, aptallaşmış halde peşinden kapıya bakmayı sürdürdü. Beyninin çarkları tekrar dönmeye başlayınca, çenesi de onunla beraber açıldı.

"Oooohhhaaaa, ee yuhhh diyorum! Küçücük çocuk bile benden daha deneyimli! Kızdaki özgüvene bak ya? Naime Sultan, şu dediklerini duysa *'Allah, ıslah etsin.'* derdi. Çocuğa... Pardon, William'a hoşlandığını söyleyecekmiş, efendim vazgeçmiş, pazar malı olmamaya karar vermiş!" derken kendisini tutamayıp, "Biz daha o aşamaya bile gelemedik küçük hanım!" diye arkasından bağırdı.

"Senin yaşındayken, annem fırfırlı eteğimi giydirir, saçlarımı da ortadan ikiye ayırıp yanlarda atkuyrukları yapardı. Üzerlerine de beyaz kurdele takardı. Sabuşla, Naime Sultan'ın arasında kadın günlerine giderdim, annemin gösterdiği bir köşede cici cici otururdum. Sıkıyorsa lafa karış ya da yaramazlık yap. Lan ne diyorum ya, tövbe estağfurullah!"

Durup durup tekrar başlayıp "Şu hale bak... Kendime mi üzüleyim, yaşayamadığım ergenliğime mi, yoksa küçücük çocuğun özgüve-

nine mi hayran olayım, bilemedim? Cık cık cık cık... Tövbe, tövbe... İtiraf et Asena, küçücük çocuğu kıskandın sen!" diyerek bahçeye geri döndü.

***

Annesinin altın günlerinden kalma alışkanlıkla partinin gidişatını kontrol eden genç kız, belli etmeden eksikleri ve ihtiyaçları gidererek ortalıkta dolanmaya devam etti. Yemeklerini yiyen davetlilerin, gruplar halinde muhabbete ve alanda ayrılan pistte dans etmeye başlamasıyla bekâr beylerin markajından uzaklaşmak için kadınların arasına karıştı. Kimseye yakalanmamak için dikkatle ve özellikle kadınların yoğunlukta olduğu gruplara takılarak durumu kurtarmaya çalıştı.

Konuşmaları dinlerken kalçasına bir şeyin vurduğunu hissedince, sanki annesi çimdiklemiş gibi bir hisle irkilerek arkasına döndü. Küçük aşkları Nathan ile Nathalie'nin kendisine gülerek baktığını görmesiyle, hemen gevşeyip aynı şekilde karşılık verdi. Aklına gelen Sabuşçuğunu düşünerek *'Ay annem ya, bir an seni görecekmişim gibi geldi. Kız senin çimdiklemelerini bile özledim ben.'* diye içinden geçirirken, hüzünlendiğini saklayıp ifadesini bozmadan çocukları öpmek için eğildi.

"Aşklarım beni ziyarete mi gelmiş! Ne oldu canlarım, bana bir şey mi söyleyeceksiniz?"

Beraber geçirdikleri iki hafta içinde artık kıvama gelen çocukları, sıkıştırmaya ve öpülmeye alıştıran genç kız, işini bitirdikten sonra sırıtarak miniklerine baktı. İkisi birden ellerine yapışınca "Aysena, bizimle gelmelisin, sana çok gizli bir şey söyleyeceğiz." diyen Natahalie'nin sözleriyle ne olduğunu anlamaya çalışıp kendisini çekiştirerek götürmelerine müsaade etti.

Ağaçların arasına dalıp kuytularda ilerlerken, alışkanlıkla sesini kısıp "Ay ben gizli işlere bayılırım! Tam adamına geldiniz." diyerek merakına yenildiği için çocuklarla birlikte gitti. Bahçenin kimsenin olmadığı bir köşesine geldiklerinde, ne döndüğünü öğrenmek için çocuklara doğru eğildi. *'Ne de olsa sonuçta Sabusun kızıyım, merak genlerime kodlanmış.'* diye düşünüp sırıttı. "Evet, sizi dinliyorum!"

"Aysena, yarın saat tam bir de aşağıdaki parkta beysbol oynayacağız. Yalnız kimsenin haberi olmasın, sonra bir sürü insan gelmek ister. Jackson, mahallede ki diğer çocuklara haber vermeye gitti."

"Vaayyy! Tamam anlaşıldı. Yarın bir de, o zaman saatlerimizi ayarlayalım."

"Neden, beraber gitmeyecek miyiz?"

"Ha! Evet, tabii..." Espriyi anlamayan Nathan, yüzüne boş boş bakmasıyla kahkahasını yutarken"Filmlerde hep öyle söylüyorlar ya, ondan... Eee, neyse boş ver, hadi partiye dönelim." diyerek sırıttı. Önden koşarak uzaklaşan çocukların arkasından, kendi kendisiyle konuşurken yürümeye başladı.

"Geri zekalı, kendini James Bond filminde mi zannettin? Saatlerimizi ayarlayalımmış, çocuk doğal olarak anlamadı tabii... Ay canım ya, Sabuşcuğum doğru mu söylüyordu acaba, bedenin büyüdü aklın çocuk kaldı diye..." Küçük bir kahkaha atıp "Ben Asena, Asena Korkmaz..." diye kendisiyle dalga geçerken, ağaçların arasından gelen sesle korkudan zıpladı.

"Aaayyy!"

Kafasını çevirmesiyle, kollarını göğsünde birleştirmiş vaziyette ağaca yaslanan Gabriel'ı görünce, yüreği farklı bir heyecanla hopladı. Gölgelerin arasında kalan genç adam, kendisine avını takip eden vahşi bir hayvanı çağrıştırdı. Işığa yakalanmış tavşan gibi donduğu yerden, Gabriel'in iri gövdesinden beklenmeyecek bir zarafetle ağaçtan ayrılıp yanına gelmesini izledi.

"Asena, yine kendi kendine Türkçe konuştuğunu görüyorum."

"Hı!" Söylediklerini duyduğu halde adama bakmaya devam ederken, bütün gece uzak durmaya çalıştığı kişinin karşısında transa girmiş gibi kıpırdamadan öylece kaldı. Her zaman yaptığı gibi geri planda çalışmaya devam eden hiperaktif beyni, National Geography de seyrettiği kobra yılanı ile karşısında kıpırdamadan kendisini yemesi için bekleyen fareyi hatırladı. O zaman, aptal hayvan dediği fareye, haksızlık ettiğini anladı. *'Bedenin kendine ait değilmiş gibi, avcının karşısında hipnotize oluyormuş'* diye düşündü. Genç adamın kısılmış gözlerine hayranlıkla bakarken, kendisini içlerinde kaybedeceğinden korktu. Derin bir nefes alarak toparlanmaya, iradesini zorlayıp konuşmaya çalıştı.

"Ya, ece! Alışkanlık işte, ne yaparsın."

"Ilginç bir alışkanlık, insanda ne söylediğine dair merak uyandırıyor."

Ağzından "Hadi ya, gerçekten mi? Aayy, aşkım benim!" cümlesinin çıkmasına mani olamayan genç kız, eliyle ağzını kapatıp İngilizceye geri döndü. Karşısındaki sırıtan adamın yüzüne aynı şekilde karşılık vererek "Çok özür dilerim, çoğu zaman kendi lisanıma döndüğümün farkında bile olmuyorum. Sonuçta 21 yıldır konuştuğum dil..." diyerek durumu kurtarmaya çalıştı.

"Anlıyorum Asena, rahat ol lütfen, seni eleştirmek için söylemedim. Özür dilemene gerek yok, aksine öz dilin kulağa çok hoş geliyor."

"Teşekkür ederim!"

"Hava ne kadar güzel değil mi? Arada böyle ufak kaçamaklar iyi oluyor, partinin kalabalığından biraz uzaklaşıp nefes almak istedim. Seninle karşılaşmam güzel bir tesadüf oldu."

Gözlerini kısarak ne tepki vereceğini bekleyen genç adam, Asena, Sharon'la ortadan kayboldukten sonra kafaya koyduğu plan doğrultusunda artık sona yaklaştığını düşündü. Önce, uygun ortam oluştuğu an Jackson ve ikizleri bulup, beysbol oynamak istediğini söyleyerek onları tavlamıştı. Kimseye haber vermemelerini tembihlemiş, Asena'nın da katılmasını garantiledikten sonra bahçenin arka tarafında genç kadına gizlice anlatmaları için organize etmişti. Heyecanlanan ikizler harekete geçerken kendisi de Sharon'ı işin içine katarak, büyük oğlanla birlikte oynayacak olan ekibi ayartmaları için arkadaşlarına haber vermeye postalamıştı. Hemen ardından çocuklarla uzaklaşan Asena'nın peşine düşüp, avını tek başına yakalayabilmek için pusuya yatmıştı. Genç kadını ürkütüp kaçırmamak için karşılaşmaları tesadüf eseriymiş gibi davranmaya da özellikle dikkat etmişti.

Seni takip ediyordum diyemeyeceğine göre, uydurduğu bahanenin arkasına sığınarak birkaç adım daha atıp iyice yanına yaklaştı. İlk defa sevgilisi olmayan bir kadının kendisinden etkilendiğini hissettiği halde, hâlâ kollarına atılmadığı için şaşırdığını itiraf etti. Aksine kaçma eğilimi gösteren avının, neden böyle davrandığını merak ederek hamlelerini gözlemledi.

"Hee, tabii haklısın! Şey, ben seni rahatsız etmeyim. Gerçekten de çok güzel bir hava var, keyfini çıkar. Görüşürüz."

"Yo... Lütfen gitme, senden rahatsız olduğumu kastetmedim!" Hemen müdahale edip harekete geçen kadını durdururken, kendisinden uzaklaşmaya çok hevesli olduğunu düşünerek siniri bozuldu. Alışkın olmadığı tavrı karşısında nasıl davranması gerektiğine karar veremeyip, konuşmaya zorlamak için aklına gelen ilk şeyi söyledi. "Jack ve ailesi seni çok seviyorlar, sebeplerini anlayabiliyorum. Onlar için büyük bir değişiklik oldu. Ya sen Asena, buraya alışabildin mi? Yoksa hâlâ ülkeni, yaşadığın şehri, aileni ve arkadaşlarını özlüyor musun?" diye sormasıyla henüz konuşmaya devam ederken Asena'nın gözlerinin parladığını, gülümsemeye başladığını görüp doğru noktaya parmak bastığını anladı. Kapakları açılmış barajdan akan sular gibi büyük bir şevkle anlatması üzerine, rahatlayarak ne söylediğinden ziyade nasıl söylediğini dinlemeye koyuldu.

"Aaayyy, özlemez olur muyum hiç! Sabuşcuğumla Naime Sultan... Şey... Sabuş, yani Sabahat annem oluyor. Ben ona kısaca Sabuş derim. Naime Sultan da anneannem... Neyse, ikisi birlik olup buraya gelmeyeyim diye yapmadıklarını bırakmadılar. Yola çıkmadan önce beni çok bunaltmışlardı, o yüzden ilk geldiğim hafta hiç özlemeyeceğimi düşünüyordum. Hatta uzun süre aklıma bile gelmezler diyordum. Geri dönmek istediğim için söylemiyorum, ama elimde değil özlüyorum işte."

"Hı hı, evet!"

"Sabuşcuğum, bana çok düşkündür, o yüzden yatıya akraba kızlarına bile göndermezdi. Bilıyor musun, buraya gelmeden önce bir gece bile evden ayrı bir yerde kalmadım."

"Ya!"

"Annem izin vermezdi. *'Ne gerek var, gündüz gör kuzenlerinle arkadaşlarını, çok istiyorlarsa onlar gelsin.'* derdi. Okumaya yurtdışına gideceğimi duyunca, kadın resmen kafayı yedi. Anneannemle beraber beni de yedi bitirdi. Yok efendim İzmir'de okul mu kalmamış , elin gavur memleketine gitmeye ne gerek varmış, bensiz onlar ne yaparmış. Sabuş sustu, Naime Sultan başladı, o sustu diğeri devraldı."

"Hıımm!"

"Ama çok severler beni ya, canlarım benim... Tabii insan alışmayınca, başka yerde kalmayı çok yadırgıyor. Birkaç gün süren çekingenliğim geçince, burayı da çok sevdim. Sevilmeyecek gibi değil, mükemmel bir şehir. Tanıştığım insanlar çok tatlı... Sağ olsunlar, beni hemen aralarına kabul ettiler, yabancılık hissettirmediler."

Gözlerini Asena'ya diken genç adam, hızlı hızlı konuşmasını, sevimli miniklerini büyük bir hayranlıkla dinlerken, arada, "Hı hı, tabii!" diye sesler çıkarıp ilk defa şahit olduğu böylesi bir muhabbette kendini kaptırdı. Kadınlar da alışkın olduğu cilveli tavırlardan ve cinselliği ön plana çıkaran konuşmalardan sonra Asena'nın enikonu çocuksu bir edayla ailesini anlatmasına bayıldı. Ağzından çıkan her bir kelimeyi, yalnız kaldığında analiz etmek üzere zihnine kazıyarak dinlemeye devam etti.

"Sonra: Ege Baran var, erkek kardeşim. Ay inanır mısın, çocuğum gibi severim haylazı... Neredeyse 14 yaşında sayılır. Uyanığın tekidir ama çok tatlıdır. Aramızda yaş farkı olduğu için ben büyüttüm desem yeridir. Bir dönem akrabalar bana *küçük anne* dediler." derken genç adamın güldüğünü görünce, bu arada ona da laf attı. "Çok konuşuyorum değil mi? Sıkılırsan, bana sus de..." diyerek kaldığı yerden devam etti.

Gülmesini bastıramayan genç adam, bu komik ve garip kadına, içinden *'Asla!'* diyerek söylediklerinin bir kısmını anlamasa da başını olumsuz anlamda sallamakla yetindi.

"Ege doğduğunda ben sekiz yaşındaydım. Beş aylık olduğunda annem bana bırakıp, bir daha da geri almadı. Okulda olmadığım her dakikam neredeyse onunla geçti. Yani bir emzirmediğim kaldı, onu da biberonla hallettim."

"Hı!"

"Bu durumdan en çok Naime Sultan, memnun oldu. *İleride kendi çocukların olunca, bu deneyimin faydasını göreceksin. Aferin kızım.* deyip durdu."

"O yaşta! Eee, evet!"

"Ege benim göz bebeğimdir, babam ise idolüm. Yakışıklı adamdır ha... Zamanında çok peşinden koşan olmuş, annemi bulunca durulmuş. Ne zaman başım sıkışsa, canım sıkılsa soluğu yanında alırım. Şıp diye

problemimi çözer, asla başından savmaz. Zaten o destek olmasaydı, asla buraya gelemezdim. Annemden gizli her şeyime yardım etti." Tekrar genç adama bakıp, "Ay kendimi durduramıyorum, sus de bana..." diyerek bu sefer de Selen'i aklından geçirdi.

"Hayır, Lütfen, devam et."

"Tamam... Bir de Selen var, en sevdiğim arkadaşım. Nasıl özlüyorum bir bilsen... Bizimkiler eve kabul etsin diye kendi ellerimle yarattım ben onu... Aynı bölümde okuyoruz. Üç senedir hiç ayrılmadık, kardeş gibi olduk. Birinci sınıftayken birbirimizi çok sevince, evime gelebilsin diye bir ayar çektim, annemle anneannem de kabullendi. Böylece kuzenlerimden sonra bir ilki başarmış oldum, arada bizde kalabilecek kadar aileme kabul ettirdim. O ve çok sevdiğim Gizem, Cihan ve..." diye devam edeceği sırada parti alanından yüksek sesli kahkahalar duyunca aniden durdu. Kendisine, burada yabancı bir adamla ne yaptığını sorgulayarak kendine geldi. Elini susturmak istermiş gibi ağzına kapayıp, yukarı doğru kaldırdığı kaşlarının altından genç adama baktı.

"İyi gidiyordun!"

"Allah'ım!" Gabriel'in kendisine güldüğünü görünce, "Sana, beni durdur demiştim! Sevdiklerimle ilgili konuşmaya başlayınca susmak bilmem. Ay çok özür dilerim Gabriel, kafanı şişirdim değil mi? Sözde buraya gürültüden uzaklaşmak için gelmiştin." diye af dilerken, ne kadar saçmaladığını düşündü. Bir yandan da şaka maka ailesine duyduğu özlemi dile getirmenin iyi geldiğini fark etti.

Asena'nın artık anlatmayacağını ve hareketlerinden gideceğini anlayan genç adam "Kesinlikle kafamı şişirmedin Asena, aksine ailene karşı duyduğun sevgiye hayran oldum." derken kızın itiraz etmesine fırsat vermeden elini tutu. Şaşkınlığından yararlanıp "Hadi gel bakalım küçük anne, biraz dans edelim. Bu şarkıyı çok severim." diyerek yürümeye başladı.

Gabriel'ın peşinden gitmek zorunda kalan genç kız, başka birisi olsa kaçmanın bir yolunu bulacağını, gerekirse kavga edeceğini düşünerek neden hayır diyemediğini anlayamadı. Yan cebime kıvamında kendisini kandırdığını hissederek, heyecandan kalbi deli gibi atmaya başladı. Adamın anı hareketi ile aptallaştığını ve itiraz edecek fırsat bu-

lamadığını içinden geçirirken, ona keza yakınlığından hoşlandığını da görmezden gelemedi.

Aşıklar gibi el ele insanların ortasından geçmenin utanılacak bir şey olmadığını, aile düğün salonunda erkek arkadaşıyla dans etmediğini kendisine tekrarladı. Kızaran yanakları ile dans edenlerin arasına karıştıklarında, Gabriel'in bedenine sarılıp kendisine çekmesiyle soluğu kesilerek düşünme yetisini kaybetti. Elinin, beliyle buluştuğu noktadan tüm bedenine yayılan ısı, genç adamın avucunda tuttuğu elinin gönderdiği sinyalle karıştı. Şok etkisi yapan ve paniklemesine sebep olan duygu seliyle, kafasını eğerek kaçmanın yollarını aradı. Korktuğunu; ama en çok da kendisinden ve duygularından korktuğunu kabul etti.

Genç adamdan bu kadar hoşlanmasının tehlikeli olduğunu söyleyen içgüdüleri, bir an önce uzaklaşıp dingin hayatına geri dönmesi için uyarmaya girişti. Kurtarıcısının şimdiye kadar gelip kendisini uzaklaştırması gerektiğini düşünürken, işaret etmek için sağını solunu kolaçan etmeye girişti.

"Birini mi arıyorsun, Asena?"

Kasti olarak yavaş ve kısık sesle konuşan genç adam, hâlâ kendisinden kurtulmaya çalışan ve bunun için Sharon'ı arayan kadına sinirlendiğini hissetti. Yüzünü kendisine kaldırmasıyla, aklından geçen bütün kötü düşünceleri unutarak şaşkınlıkla kadına baktı. Kızaran yüzünde korkuyu, sabitleyemediği gözlerinde utangaç bakışları okuyunca, ürktüğünü anlayıp geri çekildi. Baskısını olabildiğince azaltıp rahatlaması için kadına biraz daha alan bıraktı. Hislerini aksettiren yüzü o kadar samimi ve masumdu ki, içinde koruma duygularını tetiklediğini fark etti.

"Hayır!" Sonunda çekingence konuşmaya başlayan genç kız "Şey, Sharon'a bakmıştım. Biraz evvel sana bir şey söyleyeceğim demişti de..." diye ağzında geveledi.

"Asena, seninle karşılaşmadan evvel Jackson'la beraber bahçeden sokağa çıktıklarını gördüm!"

"Ya, öyle mi? Anladım, her herhalde arkadaşlarına gitmişlerdir!" diye söylerken, Sharon'a görevini yapmadığı için kızsın mı, mutlu mu olsun bilemedi. Şimdiye kadar babası ve çok yakın akrabaları dışında, hiç kimseyle dans etmediğini anlatamayacağına göre susmayı ter-

cih etti. Gabriel'i çok beğendiği halde, yanlış bir şey yaptığı hissinden kendisini bir türlü kurtaramadı. Huzursuz, mutlu, heyecanlı, utangaç ve daha birçok farklı duyguyu bir arada yaşayarak sessizce dansa devam etti. İçindeki çalkantılı hisler biraz yatışınca, anın tadını çıkarmaya karar verip Gabriel'in mis gibi kokusunu içine çekti.

'Allah'ım, Gabriel ile bu dünya da kavuşamayacağımız belli, ama ölür de cennete gidersem bana böyle bir Nuri ver Rabbim... Nuriler istemiyorum, bir tane olsa yeter. Hatta değil o bana, ben Nuri'me hizmet edeyim. Ona da razıyım... Dünya da ulaşamadım bari ahrette kavuşayım. Allah'ım, ne kadar hoş kokuyorsun Gabriel, rüya gibi, cennet...'

"Ne düşünüyorsun Asena, çok sessizsin! Yoksa yine aılen mi aklına geldi?"

"Haydaaa! Ay hatırlatmasana ya, içine ettin hayallerimin... Şimdi Sabuş ve Naime Sultan'ı düşünmenin sırası mı? Tam de sakinleşmişken! Alimallah, şu halimizi görseler, yeminle ben bitmiştim. Şunun şurası kırk yılın başı bir fantezi yaşıyoruz, ona da aile faktörünü karıştırdın! On dakka unutalım dedik, cık, cık, cık, cık... Ay, annem gibi yaptım ya! Yok yaa, ben kurtulamayacağım bu kadınlardan, uzaktayken bile..."

"Asena!"

"Efendim!" Ayağındaki topuklu ayakkabılara rağmen, Gabriel'in anca çenesine ulaşabilen genç kız, dansa başladıklarından beri ilk defa gözlerinin içine bakarak, "Yine Türkçe konuştum değil mi?" diye sordu.

"Hı hı!"

"Kaç kurtar kendini Gabriel, ben iflah olmam. Bozuk plak gibi ha bire takılır dururum."

Kahkahayı patlatan genç adam, Asena'yı ürkütmemeye dikkat ederek tekrar sarılırken, "Kurtarılacak bir şey yok, aksine çok sevimli olduğunu düşünüyorum! Güzel muhabbetin ve dans için teşekkür ederim Asena, ilginç bir deneyimdi. Samımıyim, çok zevk aldım. Teşekkür ederim." diyerek şarkının da bitmesiyle geri çekildi. Ayrılmak istemediği halde genç kadını serbest bırakıp, uzaktan kendilerini ters bir ifadeyle izleyen Jack'ın yanına doğru ilerlemeye başladı. Kollarını göğsünde birleştirerek ciddi ve ödün vermez duruşuyla, dostunun verdiği mesajı

alarak gözlerinin içine baktı. Yanına geçip aynı şekilde kollarını birleştirdikten sonra tartışmaya hazır olduğunu belirterek giriş yapmayı karşı tarafa bıraktı. Asena ile dans etmesinden bir sebeple hoşlanmadığını, konu her neyse ciddi olduğunu ismini söylemesinde ki tondan anladı.

"Gabriel..."

"Jack!"

"O, sahip olabileceğin bir kadın değil."

"Demek konuya ortadan gireceğiz, bana uyar! Sen konunun neresindesin, Jack?"

"Kendimi ondan sorumlu hissediyorum. Aysena'ya nasıl baktığını gördüm, üzülmesini istemiyorum."

"Onu üzeceğimi nereden çıkarttın?"

"Biliyorum da ondan." Kafasını çevirerek kişiliğine saygı duyduğu yanındaki genç patronuna bakarken "Kişilik ve yapı olarak bizden farklı derken, laf olsun diye söylemedim. Aysena, beraber olduğun veya yaşadığın kadınlara benzemiyor. Peşine düşersen her halükârda sana kapılacaktır, sonunun hüsran olmasından korkuyorum. Lauren ve ben o kızı seviyoruz Gabriel, bu sözlerimi sana karşı olduğum için sarf etmiyorum. O tahmin edebileceğinden çok daha saf ve masum... Birçok yönden aynı bir çocuk gibi, anlamıyoruz ama her ikimiz de kişiliğine saygı duyuyoruz."

"Biraz abarttığını düşünmüyor musun?"

"Hayır, az bile söyledim. Asena, bizimle yaşamaya başlayalı 2 haftayı geçti. Biliyor musun, geldiğinden beri bir kere bile kendi başına dışarı çıkmadı, bizim ısrarlarımızı da reddetti. Sürekli kendisini kontrol altında tutuyor."

"İyi de neden?"

"Oraya geliyorum. Normal şartlarda, seninle bu konuşmayı yapar mıydım? Tabii ki hayır... Aranızda yaşanabilecek bir ilişkiye karışmaz ve iki yetişkin olarak ne istiyorsanız yapmanıza ses çıkartmazdım. Ama kendisini tanımaya başladıktan sonra Asena'yı sen de dâhil olmak üzere peşine düşecek erkeklerden, korumam gerektiğine kanaat getirdim."

"Anlıyorum Jack, yoo aslında tam olarak anlıyor değilim! Kendine bir misyon biçmişsin, mutlaka inandığın sebeplerin vardır. O zaman

ben de şunu belirtmek istiyorum. Bu Asena'yı ilk görüşüm değil. Daha varlığından haberim bile olmadığı bir sırada, ailecek alışverişe ilk gittiğinizde gördüm ve onu çok beğendim."

"Ya! Demek o yüzden hakkında sorular yöneltiyordun."

"Evet... Ardından senin anlattıklarını dinledikçe iyice meraklandım. Tesadüfen çocuklarla beysbol oynarken ikinci bir defa görüp izleme olanağı buldum. Bugün ise kendisini yakından görüp tanıyınca bayıldım. Duygularını paylaşıyorum Jack, özel bir insan olduğunu da görebiliyorum. Aynı şekilde benim de koruma güdülerimi tetiklediğini söyleyebilirim. Amacım onun kullanmak değil, sadece bir ilişkiyi sürdürebilecek şansımız varsa, bunu değerlendirmek istiyorum."

"Tam da burada senin anlamadığın konuya geliyoruz."

"Hıı! Jack..."

"Lütfen, sözümü bitirmeme müsaade et."

"Peki!"

"O... Bir ilişkiye giremez. Aysena'yı beğenmene ve birlikte olmak istemene saygı duyuyorum. Hoşlandığına da inanıyorum, zaten başka türlüsü kabul edilemez. Ama elinde ki verileri ortaya koyup bir daha düşünmeni tavsiye ederim. Aysena, ailesi ile beraber oturuyor, erkek arkadaşı yok, ta ki... Evlendikten sonra ailesi yerine, eşiyle birlikte yaşayana kadar... Bunu daha önce sana söylerken mesajı aldığını düşünmüştüm, umarım şimdi almışsındır."

"O..."

Bakışlarından nihayet jetonun düştüğünü anlayan genç adam, Gabriel'in sırtına vurup "Üzgünüm patron, bunları söylemek zorundaydım." diyerek şaşkın vaziyette dikilen adamı, düşünmesi için bırakıp yanından ayrıldı.

Kafası karma karışık olan genç adam, bir süre olduğu yerden dikilirken Asena'nın misafirleri ile konuşup gülmesini izledi. Çevresine karşı nezaketini, erkeklere cevap verirken mesafeli tavrını farklı bir bakış açısıyla inceledi. Daha fazla bakmaya dayanamayacağını hissedince, ani bir kararla harekete geçip ev sahibinin yanına ilerledi. İzin isteyip vedalaşırken, yanlarına gelen genç kıza "Seninle tanıştığıma

memnun oldum Asena. her şey için teşekkür ederim. Çok güzel zaman geçirdim." derken kendisini zorlayarak gülümsemeye çalıştı.

Bakmaya doyamadığı yüzünü beynine kazıyan genç kız "Ben de memnun oldum. Gabriel..." diyerek biraz hüzün biraz da buruklukla, içinden genç adam için iyi dileklerde bulundu. Görüntüsü kadar kişiliğini de beğendiği halde, ayrı dünyaların insanları olduklarını bilerek, yüzüne karşı hüzünlü bir şekilde gülümsedi. Son defa da olsa içinden geçenleri sesli dile getirme ihtiyacıyla kendi diline geçip "Seni hiç unutmayacağım, hoş bir anı olarak hatıralarımda yaşatacağım. Yolun, bahtın açık olsun, aşkım... Allah seni iyilerle karşılaştırsın, sahibine bağışlasın. Bütün iyi niyetimle, mutlu olmanı dilerim." diyerek tüm duygularının aksettiği ifadesiyle genç adamı yolcu etti.

***

Ne söylediğini anlamasa da aynı ifadeyle karşılık veren genç adam, başıyla selam vermesinin dışında hiçbir şey söylemeden Asena'nın yanından ayrıldı. Kendisini sokak kapısının önünde bulunca, ne zaman arabaya binip eve geldiğini hatırlayamadı. Bir nevi hafıza kaybına uğradığını düşünerek, can sıkıntısıyla salonda ki koltuğa kendisini bıraktı.

Asena hakkında öğrendiklerinden yola çıkarak hayat tarzını anlaması gerekirken, belki de bilmek istemediği için Jack ile konuşana kadar algılayamadığı bu yeni durumu içine sindirmeye çalıştı. Genç kızla birlikte olmayı, beraber yaşamayı düşündüğü bir sırada, kendisini yol ayrımında hissetti. İçine düştüğü açmazda ya Asena'yı tamamen unutup hayatına devam edecek ya da genç kıza evlenme maksadıyla yaklaşıp karısı olması için peşine düşecekti.

"Kahretsin! Bu zamanda ve bu yaşta, nasıl böylesi bir masumiyet olabilir. Sadece evlilik maksadıyla görüşmek de ne oluyor, anlamak mümkün değil!" diye başını sallayarak söylendi. Bir kaç yıl beraber yaşadıktan sonra çok iyi anlaştıklarına ve bir birbirlerine âşık olduklarını kanaat getirince evlenmeyi düşünseler, olabilirdi ama bu şekilde... Hem de dünyanın iki ayrı ucunda yetişmiş ve farklı kültürlere sahip insanlar olarak, uyum sağlayacakları belli bile değilken... Şimdi düşününce, Jack'in Asena hakkında ki imalı sözlerinin ne ifade ettiği-

ni anlayabiliyordu. Genç kızın ailesiyle ilgili konuşmalarını, kendisini erkeklerden korumak için çevirdiği dolapları hatırlayınca, aralarında aşılması çok büyük sorun olduğuna kanaat getirdi.

"Ava giden, avlanır! Evet, avcı iken av durumuna mı düşeceksin, yoksa başka avların peşinden mi gideceksin?" diye yüksek sesle kendisine sordu.

Karar verme aşamasında yardımcı olacağını düşünerek, defalarca seyrettiği kamera kayıtlarını, hoşuna giden yerlerde dondurarak tekrar tekrar izlemeye koyuldu. Gecenin ilerleyen saatlerinde kızdan tamamen vazgeçmesi gerektiğini bildiği halde, hâlâ ne yapacağına karar veremedi. Unutmaya gönlü razı olmadığı halde, bu şartlarda evlenmeyi de düşünemeyeceği için zamana bırakmayı uygun gördü. Ertesi gün çocuklarla beysbol maçı ayarladığına pişmanlık duyarken, bir taraftan Asena'yı göreceği için heveslenmesi canını sıktı.

Oturduğu yerden doğrulup üst kata çıkarken *'Belki bir süre sonra ilgimi kaybederim, akışına bırakmakla doğru bir karar aldım.'* diye düşünerek yatmaya hazırlandı.

11. BÖLÜM

Lacivert eşofmanın üzerine beyaz tişörtünü giyen genç kız, kafasına taktığı şapkasıyla çok sevimli göründüğünden habersiz evden dışarıya çıktı. Kendisini bekleyen çocuklarla birlikte güle oynaya parka doğru ilerlerken, bir taraftan da neşeyle konuşmaya devam etti.

"Aşklarım, merak etmeyin hiç şansları yok. Bugün karşı takımı ezip geçeceğiz, artık oyunu öğrendim. Hem kendimi çok enerjik hissediyorum, zafer bizim olacak dans etmeye hazırlanın."

"Karşı takımda Gabriel olursa esas bizim şansımız yok."

"Ne? O da nereden çıktı?" Şaşkınlıkla Jackson'a dönerken "Gabriel de mi oynamaya gelecek, neden benim haberim yok?" diye sordu.

"Kimse söylemedi mi Asena, akşam beraber karar vermiştik!"

"Yooo, kimse söylemedi, biz bize oynayacağız diye biliyordum!" Gabriel ile tekrar karşılaşacakları için hem heyecanlanan hem de panikleyen genç kız, içinden şansına küfrederek bakışlarını gökyüzüne çevirdi. Adamı göreceği için memnun olduğunu fısıldayan zihnine de bir iki kelam sektirmeyi ihmal etmedi. Oflayarak ne halt edeceğini düşünürken, akşamdan beri aklından çıkmayan adam hakkında hissettikleri çenesine vurunca kendi dilinde söylenmeye geçti.

"Az sorunum vardı, arasında bir sen eksiktin, hoş geldin! Kahretsin, bende ki şansa bak ya... Bu reva mı bana, olacak şey mi? Sen kalk

dünyada, yok olmadı Türkiye'de erkek kalmamış gibi elin Amerika'sında top 10 listesine girecek nitelikte yakışıklı erkeği beğen... Şimdi memlekete döndüğümde Naime Sultan'ın göstereceği damat adaylarını, kota bu kadar yükselmişken nasıl beğeneceğim? Ama yaaa, bu bana yapılır mı? Hapı yuttun kızım sen..." Yolun ortasında yüksek sesle konuştukça, delirmiş gibi komik ifadelerle kendisini izleyen çocuklara da bulaşıp "Aman tamam be, bakmayın öyle garip garip, anladık, anlattıklarımı anlamıyorsunuz. Anlamazsanız anlamayın... Ay ne diyorum ben ya, anladık anlamadık! Yok anacım, nihayet kafayı yedim sonumu iyi görmüyorum." diyerek kahkahayı patlattı. Olacakla öleceğin önüne geçemeyeceğine karar verip, üzülme faslını sonraya öteleyerek neşeli haline geri döndü. Kaşlarını kaldırıp gözlerini pörtletirken, tekrar çocuklara dönerek kararını uygulamaya geçti.

"Canlarım benim, kuzucuklarım... Karşımızda kim olursa olsun, ezeceğiz onları, mahvedeceğiz, tozlarını attıracağız, voltranı oluşturacağız. Sahip olduğunuz kudret, damarlarınız da akıyor, içinizde saklı, ona ulaşacağız."

Parka vardıkları sırada, tam olarak kendisini anlamasalar da neşesine katılan çocuklarla hep bir ağızdan, "Voltran... Voltran... Voltran..." diye bağırırken, adetleri üzere zafer dansına başladı. Gelmelerini bekleyen mahallenin çocukları da aralarına katılınca, oyun sahasına girmeden önce eğlenme faslına geçtiler.

Bulunduğu yerden yaşanan sahneyi izleyen genç adam, ne istediğinden emin olana kadar Asena ile arasına mesafe koyma kararına rağmen gülümsemesine mani olamadı. "Ben seninle ne yapacağım, deli kız!" diye söylenirken, çocuklarla birlikte yanına gelen genç kıza selam verdi.

"Merhaba, Asena."

"Eee, merhaba!"

"Bakıyorum çocuklarla çok iyi anlaşıyorsun."

İşi dalgaya vuran, özellikle kendisini alaya alan genç kız, Gabriel'den hiçbir beklentisi olmadığı için "Onlar benim arkadaşlarım." diyerek şımarık bir ifadeyle sırıttı. Heyecanını baskılamak amacıyla uyguladığı, umursamaz tavrını bozmadan kollarını iki yanında ki çocuğun omzuna attı.

"Ben de öyle tahmin etmiştim. Evet, hazırsak oyuna başlayabiliriz."

"Kesinlikle hazırız." Gabriel'in de yönlendirmesiyle adaletli iki takım oluşturan genç kız, kendi takımıyla yerini alarak oyuna başladı. Acemi de olsa kuralları öğrendiği için büyük bir hevesle oyuna kendisini kaptırdı. Heyecanlandıkça kendi dilinde bağırmaya geçerek, genç adamın şaşkın bakışları altında oynamayı sürdürdü.

"Hay ben senin gibi topun... Başlarım böyle işe! Bok var oraya atıyorsunuz."

"Ne oldu, Asena?"

"Yok bir şey!"

"Yaa, iyi!"

Çattığı kaşlarıyla tersçe cevap veren kıza arkasını dönerek gülen genç adam, oyun kaçırdıklarında küfrettiğini tahmin ederek üstelemedi. Her sayı aldıklarında çocuklarla birlikte kalçalarını sallayarak icat ettikleri dansı, kahkahalar eşliğinde gerçekleştiren kızın enerjisi kendisine de sirayet etti. Asena ile beraber olup da eğlenmemek neredeyse imkânsızdı. Çevresinde hayran gözlerle kendisine bakan, ağzından çıkan sözlere harfiyen uyan çocuklara hak vermek zorunda kaldı.

'Onlara değer veriyor ve çok seviyor.' diye düşündü. En son ne zaman bu kadar eğlendiğini hatırlamaya çalıştı.

"Gabriel, hadi ama uyuyor musun? Atış sırası sende."

Asena'nın sesiyle kendine gelen genç adam, yerine geçip eline aldığı topla karşısındaki rakibine sırıtarak baktı. Gerinerek birkaç sert atma hareketi yaptı. Karşısında ters taktığı şapkası ile harcadığı efordan yanakları kızaran Asena'nın, çok sevimli göründüğünü düşündü. Elinde hazır bekleyen sopası ve kısılmış gözleriyle bakışlarını gelecek olan topa kilitlemesini izledi. Hareketi tekrarladıkça, gerildiğini, gardını alıp havaya girdiğini fark edince işi abartmaya başladı.

"Seni gergin görüyorum, Asena... Yoksa korkuyor musun?"

"Beeenn, hah! Senden mi, çok beklersin. Ben dişi kurdum, dişi kurt korkmaz..."

"Hı!" Facebook sayfasındaki uluyan kurt resmini hatırlayan genç adam, doğrularak "Dişi kurt mu?" diye merakla sordu.

"Evet." Duruşunu hiç bozmadan "Asena'nın kelime anlamı; dişi kurt demek... Aslında ismim Türk mitolojisindeki bir kurdun adı... Eh, soyadımın İngilizcedeki karşılığı da korkmaz. O yüzden ben, dişi kurt korkmazım."

"İlginç!"

"Hadi ama Gabriel, akşama kadar bekleyecek miyiz?"

"Tamam, dişi kurt... Hazır ol, geliyor." diyerek fırlattığı topu, ilk seferde vuran kızın sevinç çığlıkları atarak koşmaya geçmesini izledi. Tezahüratlar eşliğinde çılgın gibi sahayı dolanırken kendisi de hareke-te geçti. Aldığı eli takım arkadaşlarıyla kutlarken, rakibi pozisyonunda olduğu halde sevinmekten kendisini alamadı. Uzun zamandır hissetme-diği kadar güzel zaman geçirirken zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Oyunun sonuna gelindiğinde karşı takımı yendikleri halde, zafer dansı-na katılan Asena'yı gülümseyerek izledi. Çocukları sırasıyla öpmesinin ardından yanına gelip elini uzatmasıyla "Hey, bana öpücük yok mu dişi kurt korkmaz?" diye takıldı.

"Eee, şey tabii! Harika bir oyundu Gabriel, teşekkür ederim çok eğlendim."

"Benim için zevkti."

Yüzünden okunan utangaç ifadenin sebebini bildiği için ilk adımı Asena'ya bırakan genç adam, usulca yanaklarını öperken kafasını çevi-rip kızın dudaklarına saldırma arzusunu zorlukla dizginledi. Bakışlarını kaçırarak geri çekilen genç kızı özlemle izlerken, içini duman eden fır-tınaya rağmen sakince teşekkür etti. Karşılıklı öylece durdukları sırada, zaten karışık olan kafasını iyice bulandıran ortamdan uzaklaşmak iste-di. Derin bir nefes alarak odağını değiştirirken, çocuklarla vedalaşma-sının ardından arkasını dönüp parktan ayrıldı.

***

Arabasıyla eve giderken yaşadığı zevkli saatleri düşünen genç adam, eğer Asena'yı görmeye devam ederse aklından çıkartmasının im-kansız olduğu kanaatine vardı. Şu an bile unutacağı konusunda tered-dütleri varken, farkında olduğu gerçekle durumu zora sokmayı anlam-

sız buldu. Ne kadar kafa patlatsa, bu şartlarda kendileri için bir gelecek göremediğini kabul etti.

Eve girmesiyle yeni verdiği kararla, genç kızın kayıtlarının olduğu flash belleği eline alıp bilgisayarına yöneldi. Açılmasını beklerken avucunda sımsıkı tuttuğu aleti, iradesini zorlayarak yuvasına taktı. Ekranda beliren pencereden dosyalara girip seçtiği sırada, ellerinin yumruk haline geldiğini fark ederek durakladı. Gayri ihtiyari kapanan gözleriyle öylece dururken, tek bir tuşa basması gerektiği halde iradesine söz geçiremediği için yapamadı. Bedenine ayak uyduran parmakları birbirlerine kenetlenerek isyana katılınca, başını elinin üzerine yaslayıp pes etmek zorunda kaldı. Zamana ihtiyacı olduğunu düşündü... Kayıtları silemediğine göre en azından göz önünden kaldırması gerektiğine karar vererek, flash belleği yuvasından söktüğü gibi çalışma masasının çekmecesine kilitledi.

"Siktir!" Hayal kırıklığı ile yerinden doğrulurken "Bakalım hafızanda ki görüntüleri de beynindeki bir odaya tıkabilecek misin?" diye söylenerek duş almak için üst kata yöneldi. Odasına vardığı sırada sessize aldığı telefonun çaldığını fark edince, en yakın dostunun aradığını görüp açtı.

"Gabriel!"

"James, nasılsın dostum?"

"Asıl seni sormalı, sabahtan beri sana ulaşmaya çalışıyorum!"

"İyiyim... İşim vardı, telefonu sessize almıştım sonra da açmayı unutmuşum!"

"Sesin kötü geliyor Gabriel, bir sorun mu var?"

"Halledemeyeceğim bir konu değil!" İçinden *'Umarım!'* diye eklerken, akşam bir davete çağıran dostuna ne cevap vereceğini düşündü. Canı gitmeyi hiç istemediği halde, evde oturup melankoliye girmeyi reddederek onay verdi.

"Olur, gidelim. Sen adresi yolla orada buluşuruz."

Adresi kaydettikten sonra telefonu komidinin üzerine bırakan genç adam, üzerindeki terli kıyafetleri çıkararak banyoya geçti. Karışmış olan zihniyle Asena'yı gördüğünden beri ara verdiği hayatına dönmenin, kızı unutması açısından faydalı olabileceğine karar verdi. Duşu-

nu alıp üzerini giyinmesinin ardından, yatak odasının ortasında öylece dikilmeye başladı. Şu an pek inanmıyor olsa da rutin alışkanlıklarına tekrar başlayınca, her şeyin yoluna gireceğine kendisini inandırmaya çalıştı. İçinde ki boşluk hissiyle boğuşarak, Asena'yı takıntı haline getirmeden önce hafta sonları ne yaptığını düşündü.

"İş! Yarın da annemi ziyarete giderim. Evet, akşama kadar son projenin üzerinden geçebilirim."

Kafasını oyalamak için işiyle meşgul olmaya karar vermesiyle çalışma odasına geçerek, projelerinin açık durduğu masanın başına kuruldu. Kararlı bir ruh haliyle çalışmaya başladığı halde, aklından çıkmayan kızın yaptıkları, aralarında geçen konuşmalar aklına geldikçe kendisine sinir oldu. Akşamı zor ettiği saatlerin sonunda bir an evvel her şeyden uzaklaşma arzusu duyarak hazırlanıp partiye gitmek üzere evden çıktı. Verdiği sevimsiz hisse rağmen Asena'yı kafasından atabilmek için gece hoş bir kadın tavlamayı aklına koydu.

***

Partinin verildiği adrese varmasıyla yeni ufuklara yelken açmak için eve giren genç adam, bütün isteksizliğine rağmen kendisini kandırdığını inkâr ederek kalabalık ortama daldı. Kadınlı erkekli tanıdık çehrelerin yanından yüzüne kondurduğu gülümseme ile geçerken, ortamın çok boğucu olduğunu düşünerek bahçeye yöneldi. Açık duran büyük cam panellerin arasından geçtiği sırada, garsonun elindeki tepsiden bir kadeh şarap alıp yudumlayarak ilerlemeye devam etti. Havuz başında dans edenlerin çevresinden dolaşarak, masalardan birinde aradığı adamı yabancı bir kadınla şimdiden samimiyeti arttırdığını görünce durakşayarak yanlarına yaklaştı.

"Gabriel, gelsene."

"James, bakıyorum yine formundasın."

"Her zaman... Sana Suzan'ı tanıştırayım, karşılaşalı çok olmadı ama söylediğine göre '*Birbirimiz için yaratılmışız.*' Çok hoş... Biraz konuşunca öyle olduğunu hemen anladık, değil mi tatlım?"

"Evet, aşkım..."

"Belli..." Kadının kendisini süzerken, dudaklarını yalanarak gülmesi üzerine "Suzan," diye soğuk bir sesle karşılık verdi. Kızıl saçlı kadının, yeni bile tanışmış olsalar yakınlaştığı bir erkeğin yanında, bir başkasına yeşil ışık yakmasını mide bulandırıcı buldu.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Gabriel!"

"Hı hı." Kendisine uzanan eli nezaket icabı sıkarken, kadının başparmağıyla bileğini okşadığını fark etmemiş gibi davranarak oturma bahanesiyle kolunu geri çekti. *Kesinlikle birbiriniz için yaratıldığınız anlaşılıyor, aşkımmış.* James'i sıkıntıya sokmak istemediği için yüzüne söyleyemediği kelimeler yerine kısaca "Ben de!" diye cevaplamayı tercih etti. Daha önce kafasına takmadığı, sadece gülüp geçtiği konuya tepkisel yaklaştığı için kendisine kızmayı da ihmal etmedi. Sözde buraya kafasını dağıtmaya geldiğini düşünerek, tatsız ruh halini sıyrılmaya çalıştı.

"Suzan, izin verirsen Gabriel ile konuşacaklarım var. Birazdan ben seni bulurum."

"Tabii bu arada başkasını bulmazsa..."

Bir yandan içkisini yudumlarken çok tatsız görünen dostuna "Anlamadım, bir şey mi söyledin?" diye soran genç adam, bir yandan kucağından kalkmak için doğrulan kadına yardım etmeye girişti. İkinci bir homurdanmanın ardından söze gireceği sırada, Suzan'ın önüne geçmesiyle bakışlarını yukarıya kaldırdı. Kızıl saçlarını arkaya doğru atarak vücudunun fazla bir yerini kapatmayan pırıltılı elbisesiyle, kendisini göstermek için karşısında poz veren kadına sırıtarak baktı.

"Beni çok bekletme aşkım."

"Tamam, sen eğlenmene bak." Öpücük gönderip bir karışlık topuklu ayakkabılarının üzerinde yavaşça uzaklaşan kadın için "Güzel parça değil mi, Gabriel?" diye laf atmasıyla karşısından gelen heyecansız sese odaklandı.

"Hı hı..."

"Kendi kendine homurdanıp duruyorsun, ne oluyor, Gabriel?"

"Ben eğlencenize engel olmasaydım diyordum."

"Sorun yok! Zaten muhabbetinden hiç hoşlanmadım, çok sıkıcıydı. Sen gelene kadar oyalanıyordum, bir şekilde başımdan savacaktım."

Söylemi hoş olmadığı halde, kadının tanıştırılmadan masasına geldiğini ve kendisine asıldığını düşünerek üzerinde durmadı. Çok sıkıntılı görünen adamın derdini merak ederek "Neyin var dostum? İki haftadır kendinde değil gibisin! Seni en son Melani'den ayrıldığın dönemde bu kadar sıkıntılı gördüm. Her zaman çok ketum oldun, kız meselesi mi?" diye ilk defa açık açık sordu.

"Belki, bilmiyorum! Şu an bu konuyu konuşmaya hazır değilim. Hele ki bu ortamda..."

"Sakin bir yere..."

"Hayır." James'in sözünü keserek müdahale eden genç adam, ortada çözülecek bir sorun olmadığı için itiraz etti. Kadehinden bir yudum daha alıp, dostunun kısılan gözlerine umutsuzca baktı. "Hiçbir işe yaramaz. Kafamı dağıtmaya ihtiyacım var."

"Anlamıyorum, hiç normal davranmıyorsun! Bana güvenebileceğini biliyorsun değil mi, Gabriel? Birbirimizi lise sıralarından beri tanıyoruz. Ben Michael değilim..."

"Biliyorum James, şu herifin ismini yanımda anma! Öyle bir şey değil, bir ara oturur konuşuruz."

"Tamam, dostum! Ne zaman istersen dinlemeye hazırım."

Sorun her neyse, Gabriel'i haddinden fazla etkilediğini düşünen genç adam, ailesi yerine koyduğu dostunun huzursuz halinden hiç hoşlanmadı. Hayatındaki yeri bambaşka olduğu için manevi kardeşinin sorununu, kendisine dert etmekte gecikmedi. Karşılıklı sessizce oturmaya devam ederken, gözünün önünde canlanan hatıralar ile geçmişe doğru yolculuğa çıkarak bakışlarını boşluğa dikti.

14 yaşındayken annesi, başka bir kadın için kendisini terk eden babası ile boşandıktan sonra buraya yerleştikleri zamanı nefretle hatırladı. Yaşadığı hayat, kendisine düşkün ailesi, çocukluğundan beri tanıdığı arkadaşları gitmiş, depresif ve mutsuz bir anne ile tek başına kalmıştı. Hem de yabancısı olduğu bir şehirde... En büyük şansı, kısa süre sonra aynı yaşta olan Gabriel ile tanışması olmuştu. Evdeki sorunlar ve uyum problemi yüzünden içine kapandığı bir dönemde, arkadaşlığını esirgemeyen genç adam sayesinde hayata geri dönmüştü. Koçu ikna edip kendisini okul takımına aldırmasıyla, dostlukları pekişmiş ve peşinden aynı üniversitede devam etmişti.

Gabriel'in beraber çalışacağız ısrarları üzerine mimarlığı seçmesi ile bir süre sonra kardeş gibi yakınlaştığı adamla birlikteliklerine devam etmişlerdi. Üçüncü sınıfta Michael'ı da aralarına almalarıyla ayrılmaz üçlü olmuşlardı. Ta ki Melani ortaya çıkana kadar...

Gabriel, ilk günden beri hoşlanmadığı bu kadınla görüşmeye başlayınca, ona duyduğu sevgiden dolayı iyi davranmaya çalışmış, hakkında hissettiklerini saklamak zorunda kalmıştı. Melani'ye âşık olan dostunun, o ortalıkta olmadığı zaman kendisine ya da Michael'a kur yaptığını fark ederek kadından özellikle uzak durmaya özen göstermişti. Michael ile aralarının ısınmaya başladığını anlayınca, uyarmaya çalıştığı Gabriel'in sert tepkisi karşısında ilk kavgalarını yapmışlardı. Durumu tahammül edemeyeceğini anlayarak, o sinirle beraber kaldıkları evi de terk etmişti. Kısa süre sonra tahmin ettiği olayın gerçekleşmesiyle, genç adamı yalnız bırakmanın pişmanlığını hissetmişti. Şimdiki aklıyla geriye baktığında, hasarsız atlatmasını sağlayabileceği âşık dostunun dibe vurmasına göz yumduğunu görebiliyordu. Sarhoş halde kapısına dayanan Gabriel'in ağladığını görünce, zamanında kendisine yaptığı iyiliğin karşılığını verip bu sefer rolleri değişmişlerdi. O olayın üzerinden geçen altı yıllık zaman diliminde, dostlukları pekişerek birbirlerine destek olmaya devam etmişlerdi.

Birisine kapıldığı belli olan adamın, beraber olduğu ya da görüştüğü kadınları aklından geçirerek, uygun kriterlere sahip hiç kimsede karar kılamadı. Yeni macerasının bu sefer iyi sonuçlanmasını dilerken, yanındaki hareketi sezince başlarını çevirip gelenlere baktı.

"James, çok düşünceli görünüyorsun, yanına gelene kadar beni fark etmedin! Hayatım nasılsın?"

"Tiffany! Vaayy güzelim, ne zaman döndün, uzun zamandır yoktun." Ayağa kalkan genç adam, muhtemelen iki aydır görmediği kadına sarılarak öptü.

"Bir hafta kadar oluyor, eve anca yerleştim. Gabriel, nasılsın hayatım? Sen, gün geçtikçe daha mı yakışıklı oluyorsun, bana mı öyle geliyor?"

"Tiffany..." Gülerek ayağa kalkan genç adam, kendisine uzanan kadını öperken, "Kendini özlettin, nihayet aramıza dönmeye karar verdin demek." dedikten sonra tanıştırılmayı bekleyen sarışın kadına se-

lamı verdi. Tiffany'nin, beraber geldiği arkadaşını işaret ederek, "Eliza Kear, aynı şirkette çalıştığım yakın bir dostum. Bu yakışıklılar da şehrin gözde bekârları..." demesiyle elini sıkarak memnun olduğunu belirtti. Genç kadın ile James'i de tanıştırmasının ardından, yurt dışına çıkmadan önce bir süre beraber takıldığı adamın yanına oturması üzerine bitişiğinde ki sandalyeyi tutup Eliza'ya yer gösterdi. İfadesiyle beğenisini ortaya koyan kadının, cazibesini kullanarak açık daveti karşısında muhabbet etmeye girişti.

Rahat ortamın ve içtiği üç kadeh içkinin etkisiyle gevşeyerek, kafasından Asena'yı atmak için doğru yolda olduğuna karar verdi. Kızın, güzel yüzü gözünün önüne gelince, hemen silkinip bütün gayretini yanındaki güzel kadınla iyi vakit geçirmeye yöneltti. Gecenin ilerleyen saatlerinde yakınlaşmaya başladığı Eliza'nın, kahve bahanesiyle kendisini evine davet etmesi üzerine istemeden gerildiğini hissetti. Saçmaladığını düşünerek gülümsemeye çalışırken, genç kadınla beraber oldukları takdirde bu ruh halini daha kolay atlatacağına karar verip teklifi kabul etti.

"James, Eliza ile biz partiden ayrılıyoruz."

"Keyfinize bakın adamım,"

"Tamam... Tiffany, sonra görüşürüz canım." Vedalaşmalarının ardından anılarını tazeleyen çifti yalnız bırakıp partiden ayrılırken, James ile birbirleri için yaratıldıkları söylenen kızıl saçlı kadın dikkatini çekti. Suzan'ı, ağaçların arasında bir adamla seviştiğini görünce, nefretle yüzünü buruşturup kafasını çevirdi. Düşünmek istemediği halde eskiden olsa umursamayacağı, hatta doğal karşıladığı görüntünün, canını sıkmasını Asena ile tanışmasına bağladı. Bu kadar kısa süre içinde etkisi altına girdiği ve kendi çevresinden rahatsızlık duymasına sebep olduğu için canı sıkıldı. Genç kızı düşünmek istemediğini yineleyerek sinirle kafasını sallarken, sahiplenircesine koluna asılan Eliza ile yoluna devam etti.

İçki kullandığı için taksiyle gitmeyi tercih ederek yola koyulduklarında, genç kadının kendisini okşamaya başlaması üzerine rahatsızlık duydu. Dudağını uzatan kadını isteksizce öperken, bu geceyi atlatırsa her şeyin düzeleceğine inanmak istedi. Kısa süren yolculuğun ardından elinden tutan Eliza ile beraber evinden içeriye girdi.

"Evime hoş geldin, Gabriel..."

"Hı hı, sağ ol!"

"Otur lütfen. Bana iki dakika izin verir misin, hemen gelirim."

"Tabii." Eliza'nın yatak odasında geçmesiyle tek başına kalan genç adamın"Kahretsin!" diye söylenirken şansına küfretti. Gerçek anlamda beğendiği kadına yaklaşamazken, birkaç saat önce tanıştığı ve hiç bir şey hissetmediği yabancı biriyle, aynı yatağa girecek olmanın huzursuzluğunu yaşadı. Anlam veremediği bir sebeple vücudunu paylaşmak istemediğini hissetti.

'Asena benim sevgilim veya karım değil, ona hiçbir bağlılığım yok! Konuşurken sürekli kendi diline dönüp duran sevimli bir çocuktan daha fazlası değil... ' Kendisini Asena'ya ihanet etmediğine dair ikna etmeye çalıştığı sırada, aklına: *'Nedense başka şeyler söylediğinden şüphelenmeye başlıyorum!'* dediğinde, kızın ellerini arkasına götürüp parmaklarını çapraz yapması geldi. Aynadan izlediğinden habersiz *'Yok, yemin ederim değil... Her zaman yaptığım* bademli kurabiye diyordum.' *demesi* gelince, istemsizce sırıttı.

"Küçük yalancı, çenesi düşük yalancı! Susmak bilmeyen, dalavereci dişi kurt..."

Kendi kendisine söylenirken, maçın arkasından utangaç bir şekilde yanağını öptüğünü hatırlayınca yerinden fırladı. Pencerenin önüne kadar gidip görmeyen gözlerle dışarıya bakarak "Unut şunu artık, o sana göre değil! Uygun kişi Eliza, Sally, Nely ve diğerleri..." diyerek geceye fısıldadı.

"Gabriel..."

Adını duymasıyla arkasına dönen genç adam, dantelli siyah geceliğinin içerisinde ki Eliza'ya baktı. Göğüslerinin yarısını ancak örten ve bacağının birini gözler önüne seren kıyafet ile güzel göründüğünü düşündü. Bunun yanı sıra etkilenmesi gerekirken *'Acaba Asena yatarken ne giyiniyor?'* sorusu aklından geçince iç sesine *'Suuuuss...'* diye bağırdı. Bu sefer de ailesini anlatırken durup durup *'Çok konuşuyorum değil mi? Sıkılırsan bana sus de...'* diyen kızın, sevimli hali yine peşini bırakmadı.

Dişlerini sıkıp gülümsemeye çalışarak, yaladığı dudaklarıyla bedenine sarılan Eliza'yı öpmeye başladı. Bir süre zorlanarak yaptığı ey-

lemi, genç kadının elinden tutup yatak odasına götürmesiyle, huzursuz ama kararlı bir ruh haliyle kabullendi.

"Çok gerginsin aşkım!" Adamda bir gariplik olduğunu hissettiği halde elinden kaçırmak istemeyen genç kadın, bütün cazibesini kullanarak Gabriel'i havaya sokmak için maharetini kullanmaya başladı. Gömlek düğmelerini çözüp göğsünü okşayarak öptüğü sırada, kasılmasını etkilendiğine yormayı tercih etti. Elini pantolon kemerine götürünce, geri çekilen adama şaşırarak baktı. Vazgeçeceğinden çekinerek ip askılarını indirip, incecik geceliğini yere düşürdükten sonra tekrar genç adama uzandı.

"Şey, Eliza!" Kendisiyle savaş veren genç adam, bir taraftan kadınla yatmak isterken bulunduğu yerden ve durumdan nefret etti. İçinde süren tartışmayı kaybedip, Eliza'nın göğsüne koyduğu elini geri çekti. Çıplak vücudunda bakarken en ufak bir etkilenme veya istek duysa, devam edeceği yerde tiksinti hissiyle yapamayacağını anladı. Kafasının içindeki kadınına ihanet ediyor duygusu bu kadar baskın haldeyken daha fazla ileri gidemedi. İlk defa başına gelen olay karşısında, Eliza'ya ne diyeceğini şaşırarak, "Üzgünüm hayatım, kendimi iyi hissetmiyorum. Sanırım içkiyi fazla kaçırdım." diye geveledi. Bozulduğu açıkça belli olan genç kadının, sabaha daha iyi olacağını söyleyip evinde kalmasını istemesi üzerine bahane uydurmayı tercih etti.

Oyalanmadan toparlanıp ayrılmasının ardından, bulduğu ilk taksiye atladığı gibi doğruca evine giderek yatak odasına yöneldi. Zaruri bir ihtiyaçla banyoya girip bedenindeki yabancı kokunun, dokunuşların ve öpücüklerin kalıntılarından arındı. Asena'yı düşünürken bile uyarıldığı halde, karşısında çıplak ve kendisiyle birlikte olmaya hazır bir kadın varken kaçacak delik aramasına inanamadı.

Beline sardığı havluyla aşağı kata inen genç adam, çalışma masasının çekmecesini açarak Asena'nın kayıtlarının bulunduğu flash belleği eline aldı. Bir süre olduğu yerde durduktan sonra hâlâ ne yapacağına karar veremediği için görüntüleri izlemek yerine karşı duvarın önünde yer alan koltuğa gidercek uzandı. Kendisini sigara bağımlısı ya da alkolik bir adam gibi hissetti. Bağımlıların grup toplantılarına katılıp, *'Asena adında bir kadına karşı bağımlılığım var, kurtulmak istiyorum. İki haftadır her gün, iş yerinde vakit buldukça ve akşamları evde oturup*

ona ait resimlere bakıp video kayıtlarını izliyorum. O kadar ki, en ufak mimiklerini dahi ezberlediğim halde, saplantı halinde dans etmesini ve insanlarla konuşup gülmesini seyretmeye devam ediyorum. Kendime engel olamıyorum... Şimdi de aramızda konuşulanları sürekli düşünüyorum. Lütfen, ondan kurtulmam için yardım edin bana...' dese, tepkileri ne olurdu acaba...

Bugün sahada oynarken genç kıza, *'Seni gergin görüyorum, Asena... Yoksa korkuyor musun?'* diye sorduğunda, *'Beeenn, hah! Senden mi, çok beklersin. Ben dişi kurdum, dişi kurt korkmaz.'* diyen haylaz konuşması aklına gelince tavana bakarak fısıldadı.

"Dişi kurt korkmaz! Ben senden korkuyorum dişi kurt, hem de çok korkuyorum!"

12. BÖLÜM

Geçen hafta Sharon ve arkadaşlarına oryantal öğretmeye söz veren genç kız, olaya ciddiyet katmak için Lauren'ı da işin içine katarak planlarına ortak olmasını sağladı. Kafasında ki fikirlerini genç kadınla paylaşınca seve seve yardımcı olması üzerine, beraber gittikleri alışveriş mağazasından bütün ihtiyaçlarını karşıladı. İzmir'de tuhafiye dükkânı, buradaysa her ne halt ararsan adını verdiği hobi dükkânında, kızların küçük kıçlarına yetecek büyüklükteki siyah üçgen bez parçaları ile renkli boncukları satın aldı.

'Oryantal kursu.' adını taktığı etkinlikleri için altlarına siyah tayt, üstlerine de pembe buluz giymelerini belirterek işe koyuldu. Egzersizleri savsaklamasınlar diye sekizden sonra gelenleri çalıştırmayacağını söyleyince, yedi buçuk civarı salonda toplanan kızların ellerine birer parça bez tutuşturup iğne iplik ve boncukları verdi.

Hemen dansla başlayacaklarını zanneden heyecanlı kızların, boş boş yüzüne bakıp itiraz etmeleri karşısında şikâyetlerini tek kaşını kaldırarak dinledi. Bir süre yüzlerini inceledikten sonra otoriter bir tavır takınarak, başarı öyküleri aşamasına geçti. Diğer bir deyişle, kızlara söylemeyecek olsa da palavra sıkmaya başladı. Kendisinin bu aşamaya gelebilmek için ne kadar çok çalıştığını anlatırken, kahkahayı basmamak için iradesini zorladı. Yalan da sayılmazdı, kına gecesi, nişan, düğün derken çocukluğundan beri çok çalıştığı söylenebilirdi. Herkesin

oyunlarına hayran olacağını, disiplin ve grup olma bilincinin birlikte çalışarak gerçekleştirileceğini zırvaladı. Ellerini arkasında birleştirip önlerinde gidip gelerek anlatırken, sonunda hepsini havaya sokmayı başardı.

Meraklı taze olduğu için işyerinden yarım gün izin alan Jack'in, ikide bir sıntarak odadan geçmesi olmasa daha da anlatmaya devam edecekti. Arkadaşlarının çocuklarının da bulunduğu salıneyi izlediğini görmezlikten gelerek, yere oturttuğu çocuklara ipe dizili rengârenk boncukları, üçgen kumaşın dar olan iki kenarına sallantılı şekilde dikmeyi gösterdi.

İyi kötü işi kapan kızlar hevesle yapmaya başlayınca, kendisi de küçük aşkının dans kemerini dikmeye geçti. Vücudunun yarısı ile üzerine abanarak yaptığı işi izleyen sarı kafayı, ara ara öpmeyi ihmal etmeden dikmeye devam etti. Zorlandıkları yerde yardımcı olup, kızları kontrol ederek bu aşamayı da bitirdi. Hemen akabinde önceden hazırladığı kırmızı ve beyaz ojeyi sırasıyla kızların tırnaklarına sürmeye başladı. Sırasıyla her birinin sağ başparmağı ile sol yüzük parmağını kırmızıya, geri kalanları da beyaza rengine boyadı.

"Aysena!"

"Efendim Sharon."

"Kıyafeti anladım ama bunu neden yapıyoruz?"

"Çok basit hayatım." Garip garip ellerine bakan Sharon'a, Bilenle bilmeyen bir olur mu? Tabii ki olmaz... "Yakında ne demek istediğimi anlayacaksınız. Siz, artık bir grupsunuz, fark yaratacaksınız orijinal olacaksız. Okul takımının forması yok mu?" diye sordu.

"Var!"

"Peki, bazı grupların yüzüğü, arması..."

"Evet!"

"Ne kadar banal, hepsi birbirinin benzeri ve sıradan... Sizinki ise orijinal, özel, size has... Göreceksin yakında taklitleriniz çıkacak ama ilk yapan hiçbir zaman unutulmayacak."

"Yaa!"

"Burada dikkat edeceğiniz nokta..." Bir süre susunca transa geçerek merakla kafalarını uzatan kızların, hallerine gülmemek için derin

bir nefes alıp, "Her birinizin, grubun o gün için karar verdiği aynı renkleri kullanması..." diye esrarlı bir sesle sözlerini tamamladı. Koridordan önce bir kıkırdama sesi arkasından boğulmayı andıran sesler sokak kapısı kapanmasıyla son buldu.

'Allah Allah! Eşek kadar adamsın ayıp ya, senin başka işin yok mu? Neredeyse öğlene geliyor hâlâ laf dinleyeceğim diye evde dolanıyor, annemi de geçti bu... Tövbe estağfurullah, cık, cık, cık, cık..." Sinirle söylenirken anlamadıkları için boş boş bakan kızlara dönerek, "Evet, ayağa kalkın bakalım." dedi. "Şunları da taktık mı sıra son kontrollerde, ardından çalışmaya başlayacağız."

Sözünü bitiremeden çığlıklar atan kızları sakinleştirirken, kalçalarına hareket ettikçe sallanarak öten kumaşları bağlamaya başladı. İstediği kıvama getirdiği dansçılarının karşılarına geçip, ellerini tekrar arkasında birleştirdi. Bir yandan gülmemek için dudağını ısırırken, her birini dikkatle inceleyerek önlerinde yürüdü. Nathalie'e sıra geldiği zaman ısırarak öpmemek için dişlerini sıkıp ciddi bir ifadeyle onu da inceledi.

"Güzel, harikasınız. Tamam, o zaman hazırız."

İkinci bir çığlık furyasını dindirirken, kocasının işine devralan ve telefonla konuşmadığı zaman sırıtarak çekim yapan Lauren'a, kısa bir gülücük atıp işine geri döndü. Kiminle konuştuğunu merak etmesine gerek yoktu, Jack olduğundan kesinlikle emindi. *'Tövbe tövbe! Koca adam çocuk gibi canım.'* diye düşündü.

Elini iki kere çırpmasının ardından, hizaya soktuğu kızlara arkasını dönüp müzik çaların yanına gitti. Sırf bu iş için internetten hazırladığı ve hareketleri tekrarlamalarını sağlayacak kaydı çalıştırdı.

"Eeeevveet... Kızlar, göstereceğim hareketleri iyice izleyin, arkasından beraber tekrarlayacağız. Şimdi, kalçamızı iki kere sağa doğru attırma hareketi... İyi takip edin haa. Hemen ardından aynı hareketi sol kalçamızla yapıyoruz. Anlaşıldı mı?" dedikten sonra onay cümlelerini alıp çalışmalarının ilk etabına geçti. "Deniyoruz... O da ne? Ne yapıyorsunuz ya? Kızım, kalça dedim, beden demedim! Bak şöyle... Evveeet, tekrar ediyoruz. Eller şimdilik belde dursun, sonra onları da katarak kalça oynatmayı öğreteceğim."

"La havle ve la kuvvete illâ bil la... Eeevveeet tekrar... Sharon, sen işine bak ilk söylediğimin konuyla alakası yok... Eeeevveeeet tekrar, tempoyu yakalamaya çalışıyoruz kızlar. Başlıyorum; dın dın dını dın dın dını dın dını... Eeeevveeeet, tekrar..." Kızlar beceriksiz hareketlerle kalçalarını kıvırmaya çalışırken başına iş aldığını anlayan genç kız, her iki dili kullanarak duruma göre müdahale etmeyi sürdürdü. Tek tesellisi, kütük gibi oynayan öğrencilerinin çok hevesli olmaları ve yaptığı işten zevk almaları diye düşündü. İnatçı doğasıyla bu sorunun da altından kalkacağına inanarak, esneklik kazanmaları ve ritmi yakalayabilmeleri için tekrara devam etti. Bir yandan neşeyle bağırıp kızlarını havaya sokarken, gözü Nathalie'e kaydıkça, "Allah'ım, sen sabır ver, hangi akla hizmet ben seni kursa kabul ettim ki! Ay ısırmak da yetmeyecek, yemek istiyorum ben bunu ya... Sarı maymun, senin yüzünden işime konsantre olamıyorum." diye söylenerek küçük aşkının sevimliliğini dile getirdi.

"Eeeevveeeet, tekrar... Durmak yok, en iyi olana kadar çalışmaya devam. Başlıyoruz... Dın dın dını dın, dın dını dın dını... Ritmi takip edin, aynı anda. Evet, harika gidiyorsunuz. Tekrar baştan alıyoruz. Yorulmak yok, başarı çok çalışılarak kazanılır. Allaaaah... Sarı maymunum benim, anam ne güzel kıvırıyorsun öyle... Ay bir kere çaktırmadan ısırsam mı acaba, aşkım benim ya... Eeevveeettt, dın dın dını dın..." diye devam ederken, Nathalie'nin sesiyle sırıtarak miniğine döndü.

"Aysena, oluyor mu?"

"Oluyor bebeğim, hem de harika oluyor. Aferin aşkıma... Veeeee tekrar baştan başlıyoruz, 1 saat sonra yarım saat mola var." Ciddiyetini bozmadan tatlı sert bağırarak çalıştırmaya devam ederken, kapı aralığından çekim yapan Lauren'ı görünce, *"Kesin Jack'e"* diye düşünüp, yine kaldığı yerden devam etti.

"Dın dın dını dın, dın dını dın dını... Amaann, bunlar bir an evvel öğrense de güzel bir döktürsek! Oooyyy, harika olur. Ay ben düğünleri de çok özledim ya. Öööfff..."

***

On dakikadır kesintisiz devam eden kahkaha seslerine daha fazla kayıtsız kalamayan genç adam, en sonunda işine ara verip Jack'in de içlerinde bulunduğu elemanların yanına gitti. Ne döndüğünü anlamaya çalışarak, yüksek sesle gülen koca adamların arasına karıştı. Çenesi düşük olan Sam'e yanaşırken istemsizce gülerek, "Ne oluyor dostum?" diye merakla sordu. Konuşmakta zorlanan adamın "İzle!" diyerek telefonunu eline uzatmasıyla, ekrana doğru eğilerek bakmaya başladı.

'*Eeevveeet...*' diye bağırıp dın dınladığı garip bir ezgiyle devam eden Asena'nın güzel yüzünü karşısında görünce irkildi. Ekran yön değiştirip bellerine bağladıkları boncuklu bezlerle aynı şekilde giyinmiş, biri küçük sekiz kıza hayretle baktı. Müzikle aynı ritimde bağırıp, İngilizce ve Türkçe'yi birbiriyle harmanlayarak konuşan ve dın dınlayan genç kızı hasretle izlemeye başladı. El çırparak önderliğini yaptığı genç kızların küçük popolarını sağa sola salladıklarını görünce, kendini tutamayıp kahkaha tufanına o da katıldı. Bir taraftan boş durmayıp, son yarım saatte Jack'den gelen kayıtları kendi telefonuna göndererek olay hakkında Sam'in anlattıklarına kulak kabarttı.

"Patron, bak şu benim kızım, şu da Martin'in ki."

"Evet, biliyorum!"

"Aysena, bizim kızlara oryantal öğreteceğine söz vermiş. Bugün için sözleşmişler. Aysena, sekizden sonra geleni kursuma almam demiş. Ne yaptığınız değil, ne kadar değer verdiğiniz önemli demiş. Her işin başı, ciddiyetmiş!"

"Güzel söylemiş!"

"Orası öyle de bizimki geç kalırım korkusuyla başımızın etini yedi, sabahın altı buçuğunda hepimizi ayağa dikti. Yediyi yirmi beş geçe evin kapısını çalıyorduk. Herkes ne döndüğü konusunda meraklanınca, Jack yarım günlük izin kullanıp gelişmeleri takip etti."

"Evet!" Cuma günü konunun geçtiğini hatırlayan genç adam, kafasıyla onaylayıp "Sonra!" diyerek Sam'in devam etmesini bekledi.

"Aysena, benim huysuz kızım da dâhil olmak üzere hepsini sıraya dizip, başarı konuşmaları yapmış! Jack, ne ile karşılaşacağını bilmediği için kameraya çekmediğine çok pişman. İşin kötü yanı, kızların o hali çok komik gelince ciddiyetini koruyamamış ve sürekli ağzını kapatarak

mutfağa kaçmak zorunda kalmış. Doğal olarak gülmekten Aysena'nın anlattıklarını da yarım yamalak anlamış."

"Yaa! Dans etmeyi öğretiyorsa, ne anlatmış olabilir?"

"Öyle deme patron, bildiğin gibi değil olayı acayip ciddiye alıyor! Ellerini arkasında birleştirip Nazi subayı gibi önlerinde gidip gelerek, yarım saat başarı disiplin çalışma üzerine anlatmış durmuş."

"Hı!"

"İtiraz eden varsa ya şimdi konuşsun, ya da sonsuza kadar sussun..." diyerek tekrar gülmeye başlayan adam, derin nefesler alıp sakinleşince konuşmaya kaldığı yerden devam etti. "Sonra da hepsini yere oturtup, kalçalarına sarılı olan bezlere boncuk işletmiş. İtirazsız yerine getirmişler! Benim kızın böyle bir şey yapacağını gözümle görsem inanmam, resmen mucize gibi! Yetmemiş, hepsinin ojelerini sildirip ellerinin birer parmağına kırmızı, geri kalanlara beyaz oje sürmüş."

"Oje mi, o neden?"

"Sharon da sormuş, cevabı da; o farklarıymış, orjinallikleriymiş. Takım forması, grup yüzüğü, arması gibi banal değilmiş. 'Dikkat edeceğiniz nokta...' diyerek susmuş, bir süre bekledikten sonra 'Hepinizin aynı rengi kullanması...' deyince, bizim koca adam daha fazla dayanamayıp gülerek evden kaçmış. Neyse, sonrasını da Lauren kameraya çekerek halletti."

Öğrendiklerini sindirmeye çalışan genç adam, o sırada yeni bir mesaj gelmesi üzerine yine hareketlenen adamları merakla takip etti. Jack'ın açtığı kaydın başına toplanmaları üzerine, arkalarından yanaşıp izlemeye başladı. Ekranda bedenlerinin üst kısmını öne doğru çıkaran kızların garip bir şekilde sallanmaları görünürken, Asena'nın *'Dırının dırı nının, dırının... Göğüsler sallanacak, omuzlarla birlikte 3 kere öne ve aynı şekilde 3 kere arkaya... Eeevveeet, tekrar yapıyoruz. Dırının dırı nının... Olmuyor, olmuyoooor. Hayır, kafanı sallama hayatım, göğüslerle omuzlar dedim.'* diyen bağırmaları duyuldu.

Arkadan Nathalie'nin sevimli sesi geldi. *'Ama benim memelerim yok ki, Aysena!'* Genç kızın yine kendi dilinde bağırışları duyulunca ağzı açık kalarak izlemeyi sürdüren genç adam, ardından Asena'nın Nathalie'e saldırması üzerine gülmeye başladı. Küçük kızın çığlıkla-

rına karışan kahkaha seslerine, kendisi de katılırken ekrana bakmaya devam etti.

"Eeeevveeet, bu kadar gülmek yeter, hanımlar sizi ciddiyete davet ediyorum. Eee, nerede kalmıştık. Hah, göğüsler... Eeeevveeettt..." diye bağırmasının ardından, dırının dırı nınnın nağmesi yine başladı. Bir yandan gözlerini alamadığı sevimli kızı takip ederken, ellerini karnına bastırarak gülen adamların, *'Bana da yolla... Bana da...'* diye Jack'e yüklenmelerini dinledi.

Varlığının farkında olan Jack'in, birkaç sefer kendisine gülümsemesi dışında herhangi bir yorum yapmadığı için hakkında ne düşündüğünü merak etti. Aralarında geçen konuşmadan dolayı ondan isteyemeyeceği için diğer yanına dönüp "Bana da göndersene, Sam." diyerek kısık sesle rica etti. Dostundan onay almasıyla daha fazla açık vermekten çekinip, yalnız kalma arzusu duyarak odasına geri döndü. Ofisin kapısını açarken, telefonuna gelen mesaj sesini duyarak hemen açıp rahat izlemek için masasına geçti. Hevesle video kaydını tekrar seyrederken, vücudunun her yerinden enerji fışkıran Asena'nın, kızlara göstermek için iri göğüslerini öne arkaya sallayarak götürüp getirmesi karşısında yutkundu. Ardından konuşan Nathalie'ye canavar gibi saldırıp, öpmesi ve ısırması karşısında tekrar gülmeye başladı.

Kendisine verdiği söze rağmen, hâlâ aynı hatayı yaptığını bilerek bu işin nereye varacağını merak etti. Kayıtları silmesi gerektiğini halde, defalarca seyredip yetmezmiş gibi bilgisayara yükleyerek bir de oradan izledi.

"Tanrım, böyle giderse kesin yardım almak zorunda kalacağım! Ben senden kurtulamayacak mıyım deli kız? Şu hale bak, biz burada senin için kendimizi kaybedelim, Asena Hanım eğlensin... Benden etkilendiğini düşünürken yanıldım mı acaba, haline bakılırsa hayatından gayet mutlu görünüyor." diyerek bir yanı kıza sinir oldu.

"Tanıştığım kadınlar, kendilerini kollarıma atmak için çevremde dolanırken, beraber olmak için bir sürü numara çevirirken şunun haline bak! Ne hissettiğim umurunda bile değil, ben de sapık gibi uzaktan takip etmeye devam ediyorum. Hâlâ saçma bir ısrarla onu düşünüyorum!"

Kendisine hissettiği kızgınlık ve Asena'nın rahatlığına duyduğu hırsla, dosyanın üzerine giderek sil butonuna basacağı sırada daha önce olduğu gibi yapmayı başaramadı. Bir süre öylece beklemesinin ardından, sonunda usturuplu bir küfür savurarak arkasına yaslandı. "Akışına bırak oğlum, bu arada mümkünse aklına sahip ol! Zamanla her şey yoluna girecek." diyerek henüz inanmadığı halde kendisine telkinde bulundu.

13. BÖLÜM

Yeni hayatına alışıp düzenini oturtunca ailesi ile irtibatını haftalık rutine koyan genç kız, başta annesinin ağlama krizleri yüzünden çok zorluk çekse de nispeten alışmasıyla rahatladığını kabul etti. Görüşme günleri olduğu için sabahın köründe kalkarak, hazırlandıktan sonra çalışma odasına yöneldi. Masanın başına yerleşip hemen açtığı bilgisayardan, Ege'ye görüntülü arama daveti yaptı.

Karşısında beliren bebeğinin gülen yüzüne sırıtarak "Ablacım, nasılsın hayatım?" derken sorusuna cevap alamadan oluşan arbedeyi gözlerini tavana kaldırarak dinledi. Tam da beklediği gibi bağrışmalar ve itiş kakışmaların eşliğinde, ekranın önünden koparılan kardeşinin yerine Sabuşu geçti. Arkadan "İyiyim abla..." diye bağıran Ege'nin "Anne ya, kokusunu mu alıyorsun? Daha cevap bile veremedim, 2 dakika ablamla konuşturmadın. Biraz sonra zaten çağıracaktım sizi!" diyen sızlanmaları devam etti.

"Uzatma Ege, yürü şuradan." Kafasını bile çevirmeyen ekranı kilitlenen kadın "Yavrum... Bebeğim, nasılsın anneciğim? Kızım, geri dön anneciğim, olmadı okulunu bir sene dondururuz. Seneye devam edersin yavruuum..."

"Anne, sabah sabah başladın yine! Sezen Aksu mu dinliyorsun sen, geri dön geri dön... Sabuşcuğum, Allah'ın aşkına hiç pes etmez

misin sen? Bir kere de lafa başka şeyler konuşarak başlasan günaha mı girersin?"

"Ne sabahı kız, akşam oldu. Anne olunca beni anlarsın nankör, burada meraktan deliye döndüm. Beni hiç düşünmüyor musun? Bu kadın evladından ayrı ne yapar, ne eder diye hiç aklıma gelmiyor muyum?"

"Gelmez misin hiç Sabuşum, aşkımsın sen benim ya... Bir tanem, bak 2-3 günde bir zaten konuşuyoruz, beni de karşında görüyorsun. Hem mesaj da atıyorum, vallahi, bak yemin ederim ben çok iyiyim. Hem size verdiğim sözlerin de hiç birisinden çıkmıyorum. Sen sormadan söyleyeyim, tek başıma hiçbir yere gitmiyorum. Evin beyiyle mesafemi koruyorum, karı koca beraber zaman geçirirken uzak durmaya özen gösteriyorum. Ayrıca sokağa çıktığımda erkeklere de bakmıyorum. Her yere Lauren ile beraber gidip geliyorum. Yani için rahat olsun..." dedikten sonra yine aynı teraneleri dinlemek istemediği için lafı değiştirip aklına gelen ilk şeyi sordu.

"Necla'nın düğünü nasıl geçti, Sabuşcuğum?"

"Ay Asena, neler kaçırdın neler!"

"Aaaa, ne oldu kız?"

"Sorma! Necla'nın kuzeni Yurdagül vardı ya..."

"Eee?"

"Bunun okulda anlaştığı bir çocuk varmış. Kızın ailesi öğrenince, Nevzat denen bu oğlanı kabul etmemiş. Bir an evvel konuşup çocuktan ayrılmasını istemişler. Anladığım kadarıyla Yurdagül durumu Nevzat'a anlatıp, evlenemeyeceklerini söyleyince aralarında tartışma çıkmış."

"Ay canım benim, yazık ya kıza!"

"Ne yazığı be salak mısın sen, insan çocuğunun kötülüğünü ister mi? Dur daha bu hiçbir şey değil... Düğün sırasında oğlan gelip, kıza *'Salonun önündeyim, benim içeriye gelmemi istemiyorsan buraya gel. Yalnız gel, konuşacağız.'* diye mesaj atıp yanına çağırmış. Tabii ayrıntıları sonradan kardeşi anlattı."

"Ay, inanamıyorum! Sonra ne oldu kız anne?"

"Dur patlama anlatıyoruz işte..."

"Aman be, iyi!" derken arkadan beliren Ege'nin memnuniyetsiz yüzü ile *'Oooofff, bu ne ya? Cık, cık, cık cık... Yemin ediyorum siz iflah*

olmazsınız, ben Hakan'a gidiyorum!' demesi üzerine sırıtmaya başladı. Ünlü *'Defol.'* kelimesiyle yolcu eden anasını duyunca kendisini evinde gibi hissetti. İkisinin de ağızlarında annelerinden miras kalan cıkcıklamalarıyla Ege'nin sesi uzaklaştı.

"Ne diyordum... Salona gelip rezalet çıkarmasından çekinerek, konuşmak için dışarıya çıkan Yurdagül'ü arabaya attığı gibi basmış gaza..."

"Aaa! Ay inanmıyorum, güzelim kızı öylece kaçırmış mı manyak? Eeee, ne olacak şimdi anne?"

"Ne olacağı mı var, tabii ki beklenen son... Biz hep sana demiyor muyuz, tanımadığın ne idüğü belirsiz adamlardan uzak dur diye... Neyse ki, annem hemen devreye girdi ve kızın ailesiyle konuştu."

"Naime Sultan... Nedense hiç şaşırmadım."

"Ben de... Annemi çağıranlar da aynı şeyi düşünmüş olmalı ki, ilk ona haber geldi. Meğersem, Yurdagül'ün ailesi Nevzat'ı, Urfa'da ki bir aşiretin oğlu olduğu için istemiyormuş. Adam da bunu kendisine onur meselesi yapmış. Yurdagül'ü sevdiğini ve kimseye yar etmeyeceğini söylediği için kızlarını gözlerinin önünden ayırmıyorlarmış."

"Tüh ya, şuraya bak neler kaçırmışım!"

"Burada kalsaydınız, kaçırmazdınız Asena Hanım, ben sana demedim mi gitme kızım diye..."

"Ay dilim kopaydı da konuşmasaydım anne, başladın yine! Bırak şimdi aynı muhabbeti, olayın en heyecanlı yerindeyiz." derken anasının ters ters yüzüne bakması üzerine, hemen devreye girip konuşmaya başlamadan soru yöneltti. "Sonra ne oldu kız Sabuş, Naime Sultan devreye girdi dediydin."

"Ortalık karıştı tabii, Fulya salya sümük durumu anlattı. Gelinle damat etkilenmesin diye gençlerle birlikte evlerine postalandı. Başrolde Naime Sultan herkesi sakinleştirip, işi zora sokmadan tatlıya bağlanmasının gerekli olduğu konusunda uzun nasihatler çekti. Polise başvurulursa, bulunana kadar geçen sürede kızın iffeti bozulduktan sonra yanımıza gelmiş ne kıymeti var diye söze girdi. Madem Yurdagül'ün de gönlü varmış, o zaman karşı tarafla konuşuruz. Kızı kaçırdığına göre olacak bu iş diyerek, Fulya'nın telefonundan önce Nevzat denilen oğlanı sonra da ailesini arayıp konuştu ve her iki tarafı da yola getirdi."

"Naime Sultan ya! Aslanım benim be, elinden kimse kurtulamaz. Simdiden yeni bir düğün bağlantısı yapmış."

"Yaa sorma, bir seni bağlayamadı, Asena Hanım"

"Aahh haa ha, o iş biraz zor canım. Bugüne bugün Hüseyin Efe'nin kızıyız herhalde. Sabuşcuğum... Öyle kolay mı dişi kurdu yakalamak."

"Zevzek! Babasının kızı, ne olacak. Sinsi şeyler, cık cık cık cık..."

Kadının kafasını sallayarak cıkcıklamalarına dayanamayan genç kız, karşısındakini davet eden bir doğallıkla kahkahayı patlattı. Kendisine gelince yüzüne özlemle bakarak gülümseyen kadının yine duygusallaşmasından çekinerek "Annecim, sonra ne oldu? Oğlan Yurdagül'ü geri getirdi mi?" diye merakla sordu.

"Ertesi gün, öğlen vakti ailesine teslim etti. Tahmin edeceğin gibi, olay çıkmasın diye Naime Sultan'ın nezaretinde... Neyse ki kıza dokunmamış. Urfa yolundayken anlaşma sağlanınca gece yarısı geri dönmüşler. Anneannen bir süre oğlanı kenara çekip konuşmuş, yakışıklı hoş çocuk dedi. Hafta sonu ailesi ile gelip isteyecekler, tabii yine Naime Sultan ön saflarda yer alacak."

"Ay ne aşk ama ya! Bahtı açık olsun, ne diyeyim. İnşallah mutlu olurlar."

"Ne aşkı be salak! Böyle aşk olmaz olsun, bir sene sonra görürüm ben onları..."

"Neden öyle diyorsun kız, çocuk aşkından neleri göze almış! Sevmese kaçırır mıydı kızı?"

"A benim aptal kızım, İzmir gibi yerde yetişen ve okumuş bir kız, Urfa'ya gelin gidecek. Oranın gelenek ve göreneklerinden haberin var mı, adetlerini biliyor musun? Yurdagül, evin küçük gelini olarak kayınvalidesinin evinde yaşayıp, onlara hizmet edecek. Çalışmayı falan da unutacak, arkası arkasına doğurduğu çocuklarını büyütecek. Aşk mı kalır sence... Hiç kimseyi küçümsediğim ya da yerdiğim yok ama davul bile dengi dengine çalar. Sonradan ah etmenin, böyle olacağını bilmiyordum demenin âlemi yok, uyanık olup baştan tedbirini alacaksın."

"Hıımmm, haklı olabilirsin?" Tam emin değilmiş gibi ağzını burnunu büzerken, kaşlarını kaldırarak "Belki de çok mutlu olur, kim bilir!" dediği sırada emin olamadığı için kafasını iki yana salladı. An-

nesinin başını çevirerek toparlanması üzerine Naime Sultan'ın odaya girdiğini tahmin etti.

"Aferin Sabahat, Asena'yla konuşuyorsun kızım ve bana haber verme gereği duymuyorsun! Ben bostan korkuluğu muyum? İki saattir içeride seni bekliyorum, Ege'yi çıkarken görmesem haberim olmayacak. Çok ayıpladım seni, hiç yakıştıramadım."

"Anne haber vermez olur muyum ya... Asena Necla'nın düğününü sorunca, olanları anlatmaya dalmışım. Gel sen buraya otur, ben sandalye çekerim."

"Oooo Sultanım... Canım anneannem, ellerinden yanaklarından öpüyorum. Yine olaya tam zamanında müdahale etmişsin. Hızır gibi yetişmişsin vallahi, seninle gurur duydum."

"Eee, çocuğum, ne de olsa yılların deneyimi işte... Tecrübe öyle kolay kazanılmıyor. Gençler bu tip durumlarla baş edemiyorlar, iş bizim gibi olgun insanlara kalıyor."

Kendisine asla yaşlı dedirtmeyen anneannesine sırıtırken "Çok haklısın, Sultanım." diyerek gururla böbürlenen kadını destekledi. Bir kere de olayları anneannesinden dinledikten sonra, yaşlı kadının konuşmayı kendi damat adaylarına bağlamasıyla gerildi.

"Necla evlendi, Yurdagül'ü de yakında baş göz edeceğiz. Senden ne haber kızım, maşallah tohuma kaçmana ramak kaldı."

"Oooff!"

"Gideli neredeyse bir ayı geçti, bana hâlâ bir haberle gelmedin."

"Hı! Ne gibi anneanne?"

"Ne olacak, Mustafa oğlumun mesajlarına hiç cevap yazmamışsın."

"Allah Allah, Mustafa kim anneanne?"

"Kızım gitmeden önce anlattım ya! Hafize Teyze'nin, arkadaşının torunu, hani Aydın eşrafından dedim... Sakın bana unuttum deme, Asena... Vallahi kadınların yüzüne bakamıyorum, ne diyeceğimi şaşırdım."

"Ha, o Mustafa! Yok Sultanım, unutur muyum hiç..."

Kahretsin, boku yedim! Ay bu adam o mailleri kime attı acaba, sapık zannetmişlerdir kesin... Allah'ım sen affet yarabbi, yalan söylediğim için günah yazma. Ne yapayım beni onlar yarattı. Zaten yalan

sayılmaz canım, sonuçta mail almadım. Hızlı düşün Asena, şimdi hesaplaşmanın sırası değil. 'diye içinden geçirirken yüz ifadesini bozmadan cevap verdi.

"Sultanım, yemin ederim ben mail falan almadım, yalan söylüyorsam ölümü gör..."

"Aaaa! Allah korusun, ne biçim konuşuyorsun kız? Tövbe tövbe..."

"Özür dilerim Sabuşum, inanmazsınız diye öyle şey ettim. Eee..."

"Olsun, yine de anneye öyle söylenmez. Ölümü görmüş, cık, cık, cık, cık..."

"Tamam anacığım, bir daha söylemem." diyerek bu cepheyi savdıktan sonra tekrar yaşlı kadına döndü. "Seni utandırır mıyım anneannem, vallahi yalan söylüyorlar. Ben onu bunu anlamam, zan altında kalmayı da kabul etmem. Ne diyeyim, oğlan gönülsüz herhalde..."

"Öyle bir şey yaptıysa çok ayıp etmiş!"

"Aklıma başka açıklama gelmiyor. Zaten bu saatten sonra ben de onunla konuşmak istemem. Terbiyesiz, bir de utanmadan bana iftira atmış. İnsanda biraz haysiyet olur canım, utanma, arlanma olur... Sen hem sözünde durma, bir de yetmiyormuş gibi karşı tarafı suçla, oh ne ala... Hiç kusura bakmayın vallahi, bir daha o adamın adını bile duymak istemiyorum. Anneanne, sen de göğsünü gere gere Hafize Teyzeyle konuş, sonuçta kadının ne suçu var. Yazık, o da sebebini bilmiyordur. Konuyu dallandırıp budaklandırmaya gerek yok, lütfen bir bahaneyle biz vazgeçtik deyiver olsun bitsin. Bir daha da o insanlarla muhatap olma... Terbiyesize bak ya, ben cevap yazmamışım. Koca adam, cık, cık, cık, cık..."

"Tamam kızım, tamam! Bazen insanları tanıyamıyorsun işte ne yaparsın. Sen üzme tatlı canını, gelince bakarız artık. Böyle uzaktayken olmayacak bu iş, anlaşıldı. Kendi şanssızlığına yansın o, ne kaybettiğini bilmiyor."

"Kesinlikle seninle aynı kanaatteyim, canım anneannem... Kendi şanssızlığına yansın, bugüne bugün ben Naime Sultan'ın torunuyum. Benden iyisini zor bulur o herif..."

"Eee, orası kesin... Bu arada Asena, sana söylediklerimi uyguluyor musun?"

"Tabii ki anneanneciğim." Konuşmayı bitirme zamanının geldiğini anlayıp, "Hiç yapmaz olur muyum, her daim." diye gülümserken, arkasından nasihat kısmı başlamadan hemen laf kalabalığına geçti. "Canlarım benim, sizi çok seviyorum. Sultanım, birazdan benim küçük aşklarım gelir, kursum başlar. Hani geçen gün anlatmıştım ya... Bir hevesliler ki sorma, verdiğim saatten önce kapıya dayanıyorlar, akşama kadar eşek gibi çalıştırıyorum."

"Asenaaa!"

"Aman tamam, doğru konuşuyorum. Gözlerinin yaşına bakmıyorum vallahi ama kıvama geldiler. Bir de Jack amcayla, Lauren teyzeden kurtulsam çok rahat edeceğim. Sinek gibi etrafımızda dolanıp çocukları kameraya çekiyorlar. Kafaya takmışlar, kurs bitince gösteri düzenleyeceklermiş."

"Maşallah, kızım senin başka işin yok mu?"

"Ay öyle deme kız Sabuş, Nathalie'yi oynarken bir görsen yeminle taparsın. Memeleri olmadığı için sallayamıyor diye çok üzülüyor ama harika oynuyor. Her seferinde kendimi kaybedip kıza saldırıyorum. Artık ne koparırsam, çocuğun refleksleri gelişti, kendini doğal koruma güdüsü oluştu. Ben Türkçe bağırmaya başlayınca, kahkahalar atarak çığlık çığlığa kaçıyor."

"Hasbın Allah! Duyuyor musun anne, ben sana bu kız manyak diyorum da inanmıyorsun, normal değil bu çocuk..."

Gülmeye başlayan genç kız "Size doyum olmaz kızlar, ikinizi de çok öpüyorum. Kurs saatim yaklaşıyor, büyük dansçılarım birazdan damlar. Kendinize iyi bakın, görüşmek üzere ben kaçtım." derken en son Naime Sultan'ın "Sana hep söylüyorum Sabahat, şu kızı hiç istediğim gibi yetiştiremedin." sözünü duyunca kahkahayı patlatıp sayfadan çıktı.

Saatine bakıp yeteri kadar vakti olduğunu görünce, ya tutarsa deyip bir ümit Selen'e çağrı yaptı. Karşısında ev kıyafetleri içinde ki biricik arkadaşı görününce, yüzünden okunan hasretle selamlaştı. Biraz sakınleşmelerinin ardından "Bilmeyende bir aydır görüşmüyoruz zan-

nedecek, en son üç gün önce konuştuk." derken can dostuna gülümseyerek laf attı.

"Senden daha yakının mı var, özlüyoruz kızım... Asena, annen gibi başlamak istemiyorum ama inan sensiz buralar hiç çekilmiyor. İnanılmaz can sıkıcı, okulun tadı tuzu yok, içimden sokağa çıkmak bile gelmiyor."

"Herhalde yani, değerimi daha iyi anlamışsındır canım benim."

"Ay totom. Ukala, sanki öncesinde bilmiyorduk. Gittiğinden beri kimliğimi buldum be, senin yüzünden kendimi tanıyamaz hale gelmiştim. Dizde etekler, cici cici bluzlar. Naime teyze ile Sabuşcuğunun karşısında hanım hanımcık muhabbetler..."

"İşte böyle, bardağın dolu tarafından bakacaksın."

"Bak seeeenn!"

"Kızım ne yapayım, bende özlüyorum ama kendimi kapıp koyuverirsem bu yılı atlatamam."

"Haklısın! Dersler yoğunlaşınca, düşünecek zaman bulamayacağım için toparlanırım. Aslında var ya, ne yalan söyleyeyim sizinkileri bile özledim. Sanki oyun bitmiş de sahne kapanmış gibi geliyor."

"Dönünce oyunumuzu tekrar sahneye koyarız yavrum, merak etme..."

"Manyaksın kızım, sen..."

"Ay neden herkes bana manyak diyor ya, annem de biraz evvel aynısını söyledi! Allah Allah, söyleye söyleye en sonunda hakikatten manyak edeceksiniz beni, sensin manyak..."

"Aman, tamam tamam... Sendeki çene ile baş edilmez, lafımı geri aldım. Okulun açılmasına üç gün kaldı, heyecanlı mısın?"

"Ne heyecanlanacağım be, esas onlar heyecanlansın. Okullarına Asena Korkmaz gibi değerli bir şahsiyet geliyor."

"Megolaman!"

"Hiçte bile, olması gereken bu... Gözünde kimseyi gereğinden fazla büyütmeyeceksin. Hem kızım, ben yüksek yerlerden bağlantılarımı ayarladım. Sana, buraya gelmeden önce ne söylemiştim, hepsini kölem yapacağım dememiş miydim?"

"Senden korkulur valla, ne yaptın yine..."

"Herhalde yani... Bölüm başkanının karısını bağladım kızım, içlerinde birkaç tane öğretmen bile var."

"Yuh! Ne teklif ettin kız kadınlara?"

"Hiiçç, onlar ayağıma geldi, şans işte. Kadının, Sharon'la yaşıt ikiz kızları varmış birkaç öğretmenin de yakın yaşlarda çocukları. Benim kurs olayı duyulunca, bunlar kıskançlıktan çıldırmış. Benimkileri de görsen ayakları yere basmıyor, bir hava bir hava ki sorma. Her gün farklı renk ojeli tırnaklarla okula gidiyorlar. Akşamları Nathalie'ninkini değiştirmek biraz uğraştırıyor ama olsun ya çok mutlular. Küçük mezdekelerim benim. Anlayacağın daha kendilerini sahnede göstermeden çevrelerinde ünlü oldular."

"Sen var ya sen, çok fenasın! Çocukları iyi havaya sokmuşsun... Eee bölüm başkanını anlatıyordun!"

"Geçen hafta kadın, buradaki *'Kadın!'* vurgusu, bölüm başkanının karısı oluyor. Arkadaşlarıyla, buradaki dikkatini de *'Arkadaşlar!'* çekerim canım benim, bölümdeki öğretmenlerim oluyor. Kızlarına da ders vermem için ricaya gelmişler."

"Pes diyorum, başkada bir şey demiyorum! Kedı gibisin Asena ya, dört ayak üzerine düşüyorsun."

"Kıskanmayalım canım, çalış seninde olsun..."

"Hadi ordan manyak... Şey, onu demeyecektim. Aman ne yapayım, ağız alışkanlığı işte. Eee, sonuç?"

"Sonuç ne, tabii kı kabul ettim, sıkıyorsa etme... Yalnız okulu ve derslerimin başlayacağını bahane ederek biraz nazlandım. Aaa, biz sana yardımcı oluruz dediler, çok duygulandım. Elimdeki grubu çok yoğun çalıştırıyorum, ileri aşamada oldukları için kızlarınız aralarında geri kalırlar, falan filan falan deyip ileri bir tarihe gün verdim."

"Asena, sen bale kursu değil de oryantal dersi verdiğine emin misin?"

Kahkahalarla gülmeye başlayan genç kız, biraz durulunca, "Aman ne yapayım ya, oyalanıyorum işte... Hem bilıyorsun çocuklarla zaman geçirmeye bayılırım." diyerek hâlâ gülmeye devam eden arkadaşına durum tahlili yaptı.

"Ay bilmez miyim, çocukların tanrısı... Aynı bölümde okuyoruz ama üstüne tanımıyorum kızım, sendeki sabrı ve enerjiyi hiç kimsede görmedim. Aklıma ne geldi kız, senin yakışıklı ne yapıyor tekrar gördün mü?"

"Gabiiiiii, Gabriel..." Genç kız biraz hüzünlü, biraz da mahzun bir ifadeyle sırıtarak, "Aşkım benim, rüyalarımın erkeği, hayalimdeki Nuri... Yok anam, nerede bende o şans. En son geçen hafta, Jack ve arkadaşlarının düzenlediği piknikte gördüm. Oğlanlarla futbol oynarken yanımıza geldi. Anlatmıştım ya, James adında ki arkadaşını tanıştırmıştı bana, çok kısa konuşabildik. Sonra da kısa bir süre kalıp gittiler!"

"Onu biliyorum. Şu James, bana beğendiğin herif değil mi?"

"Öyle küçümser gibi konuşma, adamı görsen ağzının suyu akar. Tabii benim gözüm Gabi'den başkasını görmediği için anlarsın ya hiç etkilenmedim."

"Anladım canım, adama kapılman kötü olmuş, üzüldüm."

"Bence de... Alt tarafı 3 sefer gördüm, neden bu kadar etkilendim ben de bilmiyorum! Bir yanım böylesi daha iyi tekrar görüp de ne yapacaksın diyor, diğer yandan gözlerim her yerde onu arıyor. Bir kere cü. daha karşılaşmak için deli oluyorum! Ooofff, anlayacağın iki ucu bokka değnek... Kahpe felek, ne yaparsın *'Kimine kavun yedirir, bana da kelek!'* Benim de kaderime bu düştü deyip, bir an önce atlatmaya bakacağım."

"Kıyamam, bir tanem!"

"Kader utansın, hesapta adamı unutmaya çalışıyorum. Artık nasıl bir takıntıysa hayal de görmeye başladım. Dün akşam oğlanlarla beysbol oynarken, geçen bir arabanın şoförünü Gabi'ye benzettim ama tam emin olamadım! Muhtemelen o değildir."

Duyduklarına inanamayan genç kız, "Yuh artık Asena, akşamları bir de beysbol mu oynuyorsun. Kızım, hiperaktif misin nesin sen, anlamadım gitti." diye söylendi.

"Ne yapayım ya kızlarla çalışmaya başlayınca, Jackson ile Nathan acayip bozuldular. Kardeşleri ile aralarının açılacağını anlayınca, mecbur kaldım. Mahallenin oğlanları ile takım kurduk. Futbol, beysbol ne olursa artık... Onlara ne halt ararsan dükkânından bilye buldum, bu akşam meşe oynamayı öğreteceğim o daha az yorucu..."

"Yok anam, benim aklım sana yetmez! Benden bu kadar, pes ediyorum."

"Oooyy kıyamam, canımsın." derken açılan kapının sesiyle arkasını dönünce, küçük aşkı ile göz göze geldi. "Bebeğim."

"Aysena, herkes geldi seni bekliyoruz."

"Aşkım, gel bak seni en sevdiğim arkadaşımla tanıştırayım." Kaşları çatılan kızın ne derdi olduğunu anlamaya çalışırken, şüpheci bir ifadeyle yanına yaklaşınca tepkilerini tartmaya başladı. Ekranda ki gülümseyen Selen'e kısa bir bakış attıktan sonra kollarını kendisine uzatması üzerine hemen kucağına aldı. Sahiplenircesine boynuna sarılan bebeği *'En sevdiğin arkadaşın ben değil miyim, Aysena?'* demesiyle ne diyeceğini şaşırarak ağzı açık kaldı. Nathalie'nin gayet ciddi olduğunu, sinirli ifadesiyle ekrandaki rakibini süzmesinden Selen'i çok kıskandığını fark edip konuya daldı.

"Böceğim benim, küçük aşkım... Tabii ki sensin, senden sonra demeyi unuttum sevgilim." diyerek ekranın karşı tarafından gülen genç kıza, gözlerini şaşı yapıp dil çıkarttı.

"Çokta kıskancız galiba, Aysena?"

"Ya sorma, hatunun tapulu malı gibiyim. Arsa olsam üzerime ev kondurup, çevresine yüksek duvarlar örecek. Sana yapacağını hiç tahmin etmemiştim! Aşığım uleeeeyn ben buna..." demesiyle ne dediğini anlamadan kıkırdayan kızı şapur şupur öptü. Hemen akabinde, daha fazla konuşamayacakları anlaşılan dostuna dönerek "Tatlım, biz kaçar. Malum, görev beni bekliyor. Hem sonra kucağında ki bu sarı böceğin, bilgisayara suikast yapma riski var, azdırmayalım. Şimdi konuşturmaya kalksam pek gevşeyecek gibi görünmüyor, ben onu zaman içinde yumuşatırım. Öptüm canım, kendine iyi bak." diyerek vedalaşmalarının ardından bilgisayarı kapattı.

"Aysena, o kızı hiç sevmedim, bir daha onunla konuşma..."

"Ama hayatım, ayıp olur! Selen, iyi kızdır. Hem hiç arkadaşı yok, zaten ben de iyilik olsun diye konuşuyorum. Ağlamasını istemezsin değil mi, bebeğim?"

"Hiç mi arkadaşı yok."

"Yaa, evet."

"Eee! İyi o zaman, ama çok konuşma."

"Eh olur, bakarız birtanem." Elini sahiplenerek tutan kıza kıs kıs gülerken, bir yandan çalıştıkları salona geçti. Kendisini görmesiyle ayaklanan öğrencilerine "Eeevveeet kızlar, hoş geldiniz. Hemen sıraya girin bakalım, tırnak ve giyim kontrolü... Bugün çok çalışacağız." diye bağırarak gurur duyduğu ekibini havaya sokmaya girişti. Etrafında sırıtarak dolanmaya başlayan sineği, görmezden gelerek çocukları çalıştırmaya girişti.

14. BÖLÜM

Bir süre ortamından uzaklaşmak için 2 gündür şirket ofisinde çalışan genç adam, kendisini yine Asena'yı düşünürken bulunca usturuplu bir küfür savurdu. Jack'i ve ekibini birkaç gün görmez ve anlattıklarını duymazsa, genç kızı unutmasının daha kolay olacağı savını da böylece elemiş oldu.

"Gabriel müsait mi, Kate?"

"Evet, Bay Harrison. Sizi bekliyordu."

Dışarıdan gelen sekreteri ile babası arasındaki konuşmayı duyunca, kapıdan içeri giren adamı karşılamak için ayağa kalktı. Neredeyse kendi boyunda ve yaşına rağmen hâlâ fiziğinden bir şey kaybetmemiş olan adama sarılıp hatırını sorarak hasret giderdi.

"Baba, bakıyorum tatil yaramış, seni çok iyi gördüm." diyerek güneşten yanan yüzünü ve hafif göbeklenen bedenini sıntarak inceledi. "Annem nasıl, kendisine gelebildi mi?"

"Daha iyi, güzel bir uyku çekince toparlandı. Evde dinleniyor. Seni çok özledik Gabriel, programın yoksa akşam yemeğe bekliyoruz."

Karşısında oturan babasını sevgiyle süzen genç adam, bir aydır gemi seyahati ile Avrupa ülkelerini gezen ve otuzuncu evlilik yıldönümlerini ikinci bir balayıyla taçlandıran adama gülümsedi. Ailesiyle zaman geçirmenin kendisine de iyi geleceğini düşünerek, "Sevinirim.

Ben de sizi özledim baba, hatta yemeği beklemeyi düşünmüyorum. Birkaç ufak tefek işim var, halledince çıkarım. Annem, hayatından memnun mu?" diye sordu. Kaşlarını kaldırıp çapkın bir bakışla sırıtması üzerine, cevabını tahmin ederek gülmeye başladı.

"Tabii ki çok memnun, bundan sonra her sene balayı yapmaya karar verdik. Bu saatten sonra artık kaç yaşına kadar gücümüz yeterse... Çocuklar büyüyünce, bu işler daha tatlı oluyormuş."

"Sizin adınıza sevindim."

"Sen nasılsın Gabriel, her şey yolunda mı?"

"Evet." Ne halde olduğu sorulunca *'Berbat!'* deme arzusunu bastırıp kendisini zorlayarak gülümserken "Sorun yok baba, ben iyiyim." dediyse de adamın bakışlarından inanmadığını anladı.

28 yıldır tanıdığı oğlunun bir problemi olduğunu hemen hisseden adam, konuşmaya hazır olmadığını görünce üstelemekten vazgeçip "Yola çıkmadan önceki gece Savannah da kaldık, Karen ve Steven ile yemek yedik." diyerek konuyu değiştirdi. Sorunu her neyse annesiyle paylaşacağını ümit ederek. Gabriel'in biraz zayıfladığını ve göz altlarının çöktüğünü fark edip hasta olmasından endişelendi. Sessizleşmesini ve bakışlarında ki derin ifadeyi hesaba katan iç güdüleri, kadın meselesi olduğunu söylerken konuşmaya devam etti. "Çok mutlu görünüyorlar, beraber güzel zaman geçirdik. Sana sevgilerini yolladılar."

"Sağ olsunlar."

Yakın zamanda ufak bir seyahat yapmaya karar veren genç adam, kız kardeşinin gelecek yaz evleneceğine inanmakta zorlandı. Avukatlık stajını yaparken tanıştığı ve 2 yıldır beraber yaşadığı sevgilisiyle, evlilik kararı alan Karen adına sevindiğini düşünüp gülümsedi. Aklına yine Asena ile yaşam tarzlarının ne kadar farklı olduğu gelince gerilmekten kendini alamadı. Babasının ayağa kalkması üzerine kendisi de eşlik edip peşinden kapıya kadar yürüdü.

"İlgilenmem gereken işler var, bir an önce başlasam iyi olacak, akşam görüşürüz."

"İyi çalışmalar." diyerek kendi odasına yönelen adamı gönderdikten sonra masasının başına geçip oturdu. Annesi ile telefonla konuşmasının ardından, James'i arayıp akşamki yemek davetini iletti. Ailesi

tarafından çok sevilen genç adamın kabul etmesi üzerine, konuşmayı kısa keserek düşünme eylemine geri döndü.

Haftalardır Asena'yı unutmak için verdiği savaşta, bir adım bile ilerleyememiş olmanın sıkıntısını ruhunda hissetti. Bakışlarını anlamsız gelen evraklardan ve boş odadan ayırıp, moral bozukluğu ile pencereye çevirerek dışarıyı izlemeye geri döndü. Hayatının hiçbir aşamasında, kendi içinde bu kadar çelişkili ve bezgin hissettiği bir dönem yaşamadığını düşündü. Sosyal hayata ağırlık vererek Asena'yı unutma çabalarının, koca bir fiyaskodan başka bir şey olmadığını bir süredir kabullenmişti. İşin kötü yanı cinsel hayatını da etkileyen ruhsal çöküntü yüzünden, kadınlarla beraber olamadığını da üzerine ekledi. Üçüncü sefer başarısız geçen ve rezil olduğu deneyimden sonra sinirleri bozulduğu için o çabasından da vazgeçmek zorunda kaldı.

En son adını bile hatırlamadığı esmer güzeli ile içkiden medet umarak yatağa kadar ulaşmayı başarmıştı. İnadının da etkisiyle iradesini zorladığı ve amacına ulaştığını zannederken, altındaki kadının *'Asena mı?'* diye sorması ile sarsılmasını unutamadı. Gözünü açtığında, esas istediği kadının yerine sahtesini koyduğu yabancı gözlerden utanmıştı. En kötüsü de o kişiyle Asena'yı andırdığı için yattığını fark etmek olmuştu. Yaptığından duyduğu tiksinti ile özürler sıralayıp, yarım yamalak giyindiği gibi kendini sokağa zor atmıştı.

Gecenin o saatinde taksi bulamayınca James'i arayıp, verdiği adresten kendisini alması için rica etmiş ve oturduğu kaldırımda boş boş yola bakarak adamı beklemişti. Duyduğu fren sesine kafasını kaldırdığında, arkadaşının yüzündeki panik ifadesinden çok kötü göründüğünü anlamıştı. Arkası arkasına sorduğu sorulara *'Eve gidelim James, yıkanmam lazım.'* diye geçiştirip, bir daha aynı duruma düşmeyeceğine yemin ederek banyoya geçmişti. Her seferinde yaptığı gibi yabancı bir kadının beraberinde getirdiği duygulardan arınmak isteyerek duşun altında uzun süre kalmıştı. Konuşma ihtiyacı ile dostunun yanına döndükten sonra marketin önünde Asena'yı gördükleri ilk andan itibaren, yaşananları duyduklarından şaşkına dönen adama anlatmıştı.

O günden beri kendisini yalnız bırakmayan ve iş konularıyla kafasını meşgul etmeye çalışan James'e minnettardı. Hafta sonu çalışanların düzenlediği piknik etkinliğine, beraber gittiği dostuyla Asena'yı

özellikle tanıştırmış, böylece haklılığı konusunda fikrini almak istemişti. Çocuklarla beysbol oynayan genç kızın, sevimli ve çok güzel olduğu hakkında hemfikir olmakla beraber çekimser kalan adama hak vermişti. Yanına gidip oyuna katılmak, daha önce olduğu gibi neşesine ortak olmak istediği halde, uzaktan izlemek zoruna gidince bir bahane uydurup alanı terk etmişti.

"Asena!"

Aklı sürekli içinden bir türlü atamadığı genç kızda ve çalışma masasının çekmecede kilit altında duran flash bellekte olduğunu kabul etti. Bu açmazın ne zaman düzeleceğini düşünürken, ciddi ciddi yardım alma aşamasına yaklaştığını öngördü. Asena'nın kayıtlarını tekrar tekrar izleme arzusunu, iradesini zorlayarak engellediği halde, Sam'in gönderdiği yeni kayıtları hevesle beklemenin karışıklığını yaşadı. Kendisine sinir olmasına rağmen, ele geçirdiği yeni görüntüleri de merakla seyrettiğini kabullendi. Her seferinde mani olamadığı bu dürtüyü baskılamak için henüz kayıtları silmeyi başaramasa da ortadan kaldırıp benliğini kandırdığını düşündü. Kendi içinde boğuşmaya devam ederken, kapının çalmasıyla düşüncelerinden sıyrılıp içeri giren James'e döndü

"Gabriel, müsait misin?"

"Müsaitim..." Yirmi dakika önce annesine davet etmek için aradığı adama "İçeri gel James, sen şantiyede değil miydin?" diye sorarken, bu saatte görmeyi beklemediği merakla yüzüne baktı.

"Oradan geliyorum, almam gereken evraklar vardı. Sen de arayınca biraz laflarız diye erken çıktım." Telefonda sesini beğenmedim, seni kontrol etmeye geldim diyemeyeceği için uygun bir bahaneyle durumuna sıkıldığı dostuna gülümsedi.

"Arada başka bahaneler uydur, James."

"Çok mu belli oluyor?"

"Hı hı..."

"Seni daha önce böyle görmedim Gabriel, bu halin hiç hoşuma gitmiyor."

"Katılıyorum, ben de senden farklı hissetmiyorum! Kendimden çok sıkıldım James ve bu durumdan da hiç memnun değilim. 28 yaşındayım, severek yaptığım bir mesleğim, geniş bir arkadaş çevrem,

modern bir dünya görüşüne sahip ve birçok konuda deneyimli bir erkeğim... Ona rağmen, bugüne kadar hiç bir konuda böylesine zorlandığımı hatırlamıyorum."

"Farkındayım!"

"Asena'nın bende saplantı haline gelmesi hoşuna mı gidiyor sanıyorsun? Asla! Ne zaman araba ile şantiyeye gitmeye kalksam, kendimi Jack'in evinin önünden geçerken buluyorum. Sanki bedenim başka bir varlık tarafından ele geçirilmiş gibi... Dün iş dönüşü Asena'yı parkta oğlanlarla beysbol oynarken gördüm, inip yanına gitmemek için kendimi zor tuttum. Eve dönerken... Tam aksi istikamette oturduğumu herhalde biliyorsun. Geceleri uyumakta zorlanıyorum, aklım sürekli onda ve kilitli çekmecede... Ne kadar uzak durmaya çalışırsam, sanki daha fazla onu düşünüyormuşum gibi geliyor."

"Tamam, o zaman sende uzak durmaya çalışmaktan vazgeç, bir de böyle dene..."

"Efendim, anlamadım!"

"Kendini kızdan uzak tutmak için zorladıkça, takıntı haline getirdiğini düşünüyorum. Gözünde büyütüyor olabilirsin, Gabriel... Belki yakından tanımaya çalışırsan, Asena'ya karşı duyduğun ilginin saçmalıktan başka bir şey olmadığını anlayıp vazgeçeceksin."

"Yaa! Hiç bu açıdan düşünmemiştim, olabilir!"

"Zaten başka kadınlarla birlikte olamadığını ve beraberken onun adını sayıkladığını söylemedin mi? Ne kaybedersin ki... Durumun bundan daha kötü olacağını düşünmüyorum. Yaşam tarzını ve adetlerini öğrendikçe anlaşamayacağınızı fark eder, kızdan doğal yoldan uzaklaşırsan."

"Diyelim öyle!" Oturduğu yerde doğrulurken, ilgisini çeken fikir hakkında detaya inme ihtiyacı duyarak "Peki, ya tam tersi olursa ne olacak?" diye endişesini dile getirdi. Sonucu tahmin ettiği halde kaşlarını kaldırıp cevap beklercesine James'in yüzüne baktı.

"Şu haline bak, bu şekilde yaşamaktansa o riske girmen gerektiğine kanaat getirdim. En fazlası evlenirsin, anlaşamazsanız da boşanırsınız. Onun hiçbir şeyden haberi yokken, senin akıl sağlığını kaybetmeni ve bu kadar mutsuz olmanı hazmedemiyorum! Tamam, anladım çok masum bir kız, saf ve tecrübesiz. Farklı kültürlere sahipsiniz, bunun

yanı sıra ailesine bağlı ve evlenene kadar bir erkekle birlikte olmayacak biri!"

"Eee!"

"Hakikaten çok garip, söylerken bile yadırgıyorum! Sen de bahane ile kıza arkadaş gibi yaklaş, gerekli görürsen kendine âşık et. Sonrasını da eğer o aşamaya gelirseniz evlendiğiniz zaman gidişata göre düşünürsün... Yeter ki bu saplantıdan kurtul, olmadı yardım almayı düşün."

"Tamam! Haklısın, böyle olmayacak." Bir süre sessiz kalıp dinlediklerini kafasında tartan genç adam, aklına yatan fikir karşısında kafasını sallayıp "Düşüneceğim dostum, sağ ol." diyerek arkasına yaslandı. Bir süre karşılıklı muhabbet etmelerinin ardından, iyi olduğuna kanaat getiren dostu ayrılınca konuyu tekrar masaya yatırıp bir karar vermeye çalıştı.

İş yerinde fazla oyalanmadan annesine giden genç adam, nispeten sakinleşmenin etkisini bedeninde hissetti. Keyifli geçen akşam yemeği boyunca, gördükleri yerler ve tatil sürecinde neler yaptıklarını anlatan ailesini zevkle dinledi. James'in söyledikleri kafasına yattıkça, üzerinden bir yük kalkmış gibi rahatladığını kabul etti.

Konuşmalara katılıp arada espriler yaparak, farkında olmadan babasının endişelerini de bertaraf etmiş oldu. Yol yorgunu olan ailesinin dinlenmesi için yemekten sonra oturma tekliflerini reddedip, James ile beraber vedalaşarak evi terk etti. Erken kalkmasında ki asıl sebebin, bir an evvel eve gitmek ve Asena'ya ait kayıtları tekrar izlemek olduğunu kendisine itiraf edince, son kararını da vermiş oldu.

Eve kendini zor atan genç adam, üstünü bile değiştirmeden çıkarttığı ceketi koltuğa atıp, flash belleklerinin durduğu masaya gitti. Kaç gündür cebinde taşıdığı anahtarla çekmecenin kilidini açarak, en değerli hazinesini eline aldı. "İşte budur! Nihayet kavuştum." diye söylenirken, zafer kazanmış bir edayla sırıtarak salona geri döndü. İlkini televizyona taktıktan sonra kendini koltuğa atıp, kumandayla açtığı sırada bir taraftan kravatını sökmeye girişti. Gülme hissi uyandıran hareketleri karşısında *'Acaba madde bağımlıları da benim hissettiklerimi mi yaşıyorlar?'* diye düşündü.

Önünde beliren ekrandan bellek hafızasına geçip açmasıyla, artık ezbere bildiği sahneleri seyrederken, "Oh be, dünya varmış!" diyerek

uzandığı yerden anın tadını çıkartmaya girişti. "Evet Asena Hanım... Namı diğer dişi kurt korkmaz, hazır ol ben geliyorum. Çok yakında..." dedikten sonra pis pis sırıttı. Genç kızın güzel yüzünü, sıcak gülüşünü, konuşurken sevimli mimiklerini çok özlediğini düşünerek sevgiyle odak merkezine kilitlendi.

İçgüdüleri; hem Jack cephesini halledecek, hem de Asena'yı ürkütmeden yaklaşmasını sağlayacak iyi bir plana ihtiyacı olduğunu söyleyince gözleri kısıldı. Bir taraftan dişisinin göbek dansını seyrederken, diğer yandan ertesi gün tatil olmasının rahatlığıyla nasıl bir yol izleyeceğine dair zevkle düşünüp durdu.

15. BÖLÜM

"Aysena, hiç mi güneşlenmeyeceksin?"

Kafasını taktığı şapkanın altından yüzünü kaldıran genç kız, bikinisi içinde güneşlenen Lauren'ın 4 çocuk doğurduğu halde ne kadar düzgün bir fiziği olduğunu düşündü. Sarışın olduğu halde kendisinden daha koyu ton olan teniyle gayet hoş göründüğünü kabul etti. Güneş, deniz ve muhteşem havanın olduğu bir ortamda, gelir gelmez şemsiyenin altına saklanmasını garip karşıladığını tahmin etti. Kumsalın tadını çıkaran insanların arasında kendisini yadırgadığını hissedip, merakla cevabını bekleyen kadına gülümserken "Maalesef güneşe çıkamam, Lauren." diyerek omuz silkti. Bu sefer de olayı hastalık boyutuna taşıyan dostuna ve en az onun kadar her şeye müdahil olan Jack'e yüzünü buruşturmamak için kendisini zor tuttu.

"Alerjin mi var? Keşke söyleseydin, ona göre önlem alırdık!"

"Yooo öyle bir şey değil, Lauren... Naime Sultan, yandığımı anlarsa dilinden kurtulamam. Yani canıma okur, çenesiyle yer bitirir beni..."

"Anneannen mi?"

"Hı hı, evet..." Ailesi hakkında anlattıklarından sonra Lauren cephesinde konunun kapanacağını umarken, bayrağı devralan Jack'in kaşlarını çatarak lafa dalmasıyla yanıldığını anladı. En az kocası kadar

merakla cevabını bekleyen kadını görünce, bu sevimli çiftin birbirleri için yaratıldıklarına emin oldu.

"Neden güneşe çıkmana karışıyor?"

"Hey Allah'ım, yine başladılar! Bunlar karı koca çok zor yerden soruyorlar ya... Sebebini öğrenene kadar biri alır diğeri bırakır, didikleyip dururlar. Meraklı tazeler anam, tövbe tövbe..." Kendi kendine homurdandıktan sonra ikisinin de cevabını beklediklerini görünce, "Battı balık yan gider, anlat gitsin." diyerek durumu kısa ve öz izah etmeye girişti.

"Naime Sultan'ın düşüncesine göre; koyu tenli kadın şey, eee..." derken *'Makbul'* kelimesinin karşılığını bulamayınca bir süre düşündükten sonra olabilecek en münasip kelimeyi seçerek devam etti. "Uygun değil."

"Anlamadım, o da ne demek?"

"Yani Jack, evlenecek yaşta olan kızların sakız gibi beyaz tenli olması gerekirmiş."

"Sen ciddi misin?"

"Evet..."

"Anneannen, ırkçı mı yoksa?"

"Tabii ki değil, ne alakası var! Belki saplantı diyebiliriz, kadınların koyu ten rengine sahip olmasından hiç hoşlanmaz. O yüzden denize gitmeden önce kırk kere uyarır, güneşlenmeme asla izin vermez. Uzakta olduğuma bakma, cin gibidir ekrandan bile yandığımı anlarsa mahvolurum."

"Bu hiç normal değil!"

"Eee, ben alıştım." Jack'in komik ifadesi karşısında sırıtmaya başlayan genç kız, kaşları biraz daha çabalarsa saç diplerine değecek gibi duran hali düzelmeyince gülmeye geçti. İşte o an dedikleri, mutlaka kameraya alınması gereken bir kare olduğunu düşünürken Lauren da kendisine katılınca toparlanmasını izledi. Bu sefer de adamın kaşları çatılınca sinirlendiğini tahmin etti.

"Özür dilerim Aysena, ama beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun! İyi de neden ailenin her isteğini kabul ediyorsun? Esas anlamadığım konu bu!"

"Ben doğduğum andan itibaren onlar tarafından yetiştirildim. Kötüler diyemem ama bizim hayata bakış açımız sizlerden farklı... Anlaman için bizimkileri ve Naime Sultan'ı tanıman lazım. Sabuşla beraber susmazlar Jack, öleceklerini bilseler istediklerini yaptırana kadar asla susmazlar. Konuşurlar, konuşurlar, konuşurlar... yetmezse duygu sömürüsü yaparlar, o da olmazsa kavga ederler. Gözle görünen şeylerde pes eder isteklerini yaparım, diğerlerinde ise çoğunlukla kabul etmiş gibi davranıp maalesef numara yapmak zorunda kalırım. Maalesef güneş yanığı görünüyor, saklayamam."

"Çok hoşuma gittiğini söyleyemem ama gerekçelerine saygı duyuyorum!"

İnsan hayatına bu derece müdahale edilmesini algılayamayan ve canı sıkılan genç adam, Asena'nın durumuna üzülerek sesini kesti. Bu kadar aklı başında ve iyi yetiştirilmiş bir kızın üzerinde, ailesinin etkisi olduğunu da görmezden gelemedi. Her halükarda bazı konularda özgür bırakılması gerektiğini düşünürken, suyun kenarında oynayan çocuklarına bakıp tekrar genç kıza döndü. Geldiklerinden beri bir kere denize giren ve hemen ardından güneş kremi sürünüp bütün vücuduna sardığı pareosuyla şemsiyenin altında oturmasına dayanamayacağını hissetti. Lauren'dan, ne zaman dışarı çıksa cildinin görünen yerlerine krem sürdüğünü de öğrenince, sevimli dostuna eziyet ettiklerine karar vererek sinirlendi.

"Aysena, kullandığın güneş kremi yanmanı engeller. Ailenle konuşurken de kadınların yüzüne sürdüğü krem gibi bir boya var ya..."

"Fondöten mi?"

"Evet, sanırım o. Eve dönerken en açık renginden alırız, anneannenle konuşacağın zaman görünen yerlerine sürersin."

"Ya! Ama..."

"Önümüzde koca kış var, döneceğin zamana kadar rengin açılır. Kalk hadi, seni böyle görmek istemiyorum."

"Jack!" Ne yapacağını şaşıran genç kız, Lauren'ın, "Harika bir fikir, kesinlikle katılıyorum. Asena, git eğlen hayatım, hadi..." demesiyle çocuk gibi gülerek pareosunu fırlattığı gibi sarı kafaların yanlarına koştu.

Karısına sarılarak sessizce büyük buluşmayı takip eden genç adam, 5 kafadarın birleşip kale yapmalarını izlerken karısına dönerek gülümsedi. Sevgiyle kendisine bakan karısına, "Ne kadar çabalasam bazı yönlerini aklım almıyor Lauren, Asena olgun bir genç kadının bütün vasıflarını taşıdığı halde diğer yandan çocuk gibi!" diyerek fikrini ortaya attı. "Kişiliğini nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum. Çocukları mükemmel şekilde idare ediyor, otoriter fakat arkadaşları kadar da yakın. Yetiştirilişinde ki yapı taşlarını bir türlü yuvalarına yerleştiremiyorum. Bu kadar baskının olduğu bir ortamdan, nasıl böylesine mükemmel bir insan çıkmış anlamak mümkün değil!"

"Haklısın... Ara sıra yaptığımız konuşmalardan anladığım kadarıyla, babasının üzerinde çok büyük etkisi var. Ondan bahsederken surat ifadesi bile değişiyor. Öğretmenmiş. Olgun, anlayışlı ve bilgili bir adama benziyor. Buraya okumaya gelmesinde en büyük destekçisi o olmuş, *'Yoksa imkânı yok olmazdı bu iş.'* dedi. Bak sana bir şok daha yaşatayım, Jack... Asena, okuma bahanesiyle evden kaçmış."

"Ne? Lauren, sen neden bahsediyorsun?"

"Kaçmış derken haber vermeden temelli kaçmaktan bahsetmiyorum. Evlenmesi için senelerdir yoğun bir baskı altındaymış! Tabii anneannesi ile annesinin bulduğu damat adaylarından birisiyle... Evlilikten kaçabilmek için üç sene İngilizce kursuna gidip, deli gibi ders çalışmış."

"Yok artık! Aysena, henüz 21 yaşında ve öğrenci. Ayrıca, bir insana evlenmesi için nasıl baskı yapabilirler?"

"Aynı tepkiyi ben de verdim. On yedi yaşından beri o kadar bunaltmışlar ki, en azından bir sene daha bekâr kalabilmek için çareyi öğrenci değişim programlarına başvurmakta bulmuş."

"Tanrım, inanamıyorum! Ne yani, şimdi dönünce evlenmek zorunda mı?"

"Evet, galiba! *'Direnebildiğim kadar mücadeleme devam edeceğim.'* dedi."

"Kendisinin sevip, anlaşacağı biri olmasına neden izin vermiyorlar, Lauren?"

"Bilmiyorum, Jack! Hoşlandığı bir iki kişi ile anlaşmaya kalkmış, her seferinde görüşmeyi bile beceremeden engel olmuşlar. Çok garip!

'Amaçlarının kötü olmadığını biliyorum, aslında çok iyi insanlar; Lauren. Sadece beni koruduklarını düşünüyorlar; kendi doğruları dışında Aysenainkini de kabul etmiyorlar.' dedi. Anlattıklarından çıkarttığım sonuç: Aysena'ya yeteri kadar güvenmedikleri ve hayatını ömür boyu etkileyecek önemli bir konuda bile onun adına karar verdikleri. Kızlarının yanlış seçim yapacağından korktukları için kendi seçimlerini dayatıp birisine kapılmadan evlenmesi için zorluyorlar."

Böylesi bir dayatmaya sinir olan genç adam "Ya, demek öyle! Gösteririm ben onlara dayatmayı, bakalım doğru olanı kim biliyor." diye söylenerek ne yapabileceğini düşünmeye geçti.

"Neden öyle söyledin tatlım?

"O iş o kadar kolay değil. Aysena'yı evlenmesi için zorlamalarına müsaade etmeyi düşünmüyorum. Madem kendisi de bu durumdan rahatsız, aldığım bir takım kararları değiştirebilirim." Severek evlendiği ve badireli dönemler geçirdikleri halde 19 yıllık evliliği boyunca hiç pişmanlık duymadığı eşine gülümseyerek "Hayatım, o kızı en az senin kadar seviyorum ve mutlu olmasını istiyorum." diyerek onay vermesini izledi. "Aysena, güzel bir kız, diğer özelliklerini de eklersen erkeklerin ilgisini çektiğini tahmin edersin. Senden öğrendiklerimden sonra uygun bir lisanla gerekli kişilere Aysena'dan uzak durmaları için uyarıda bulundum. Yoksa şimdiye kadar peşine düşen çok olurdu, misafirimizin kalabalık bir hayran kitlesi var. Ben engel olduğum için etrafında kimse dolanamıyor. Hele birisi var ki, senin de onaylayacağına eminim."

"Ya! Kim, Jack!"

"Gabriel..."

"Ciddi olamazsın! Tanıştırma partisinde Aysena ile mutfakta konuşurken, kıza karşı ilgisini hissetmiştim. Akşam birkaç kere bakarken de yakaladım ama bir daha arayıp sormayınca yanıldığımı düşündüm!"

"Doğru anlamışsın, o akşam dans etmelerinin arkasından kendisiyle küçük bir konuşma yaptık. Aysena'nın durumu ortadaydı, kızın üzülmesini istemedim. İlgisini fark edince görmezden gelemedim, ben de bazı şeyleri anlatmaya mecbur kaldım. En azından neyle karşı karşıya olduğunu bilsin istedim. Gabriel, sözde kendisini çekmiş gibi görünüyor ama belirtileri tanıyorum artık çok geç! Aysena ile alakalı her şeye karşı duyarlı, aç kedi gibi etrafımızda dolanıp duruyor. Sam'den gün

içinde attığım görüntüleri, kendisine yollamasını istemiş. Gerisini sen tahmin et. Balık oltaya yakalanmış ama farkında değil, hâlâ kaçmaya çalışıyor. Harekete geçmesi için biraz dürtmem yeterli gelecektir."

"Sana ne söyleyeyim bilmiyorum Jack, neden bana daha önce anlatmadın?"

"Ortalığı bulandırmak istemedim, Gabriel'i de hesaba katarak aramızda kalmasının daha doğru olacağına karar verdim. Başta bu kadar kapıldığını fark etmemiştim, geçici bir heves diye düşündüm. Kurallarıma göre oynarsa ne ala ben de elimden geleni yaparım, gerisi ona kalmış." derken çocuklarının çığlıklarını duyarak kafalarını çevirdi. 5 yılın acısını çıkaran genç kızın, suyun içinde çocuklarla çılgınlar gibi oyuna tutuşmasını karısıyla beraber gülerek seyretti.

"Lauren, ne dersin hayatım, oltayı biraz çekelim mi?"

"Jack! Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Şimdi anlarsın aşkım..." derken karısının çantasına uzanarak telefonunu aldı. Dostunun numarasına bastıktan sonra kulağına götürürken, karısına sırıtarak göz kırpmayı da ihmal etmedi.

"Sam, adamım nasılsın?"

"Sağ ol Jack, iyiyim. Sen nasılsın?"

"İyiyim, sağ ol. Tatilin son günleri, hava güzel olunca değerlendirelim dedik. Ailecek Sunbeach plajına geldik, çocuklarla Aysena deli gibi eğleniyorlar. Ben de doğal olarak kızlara bekçilik yapıyorum. Anlarsın ya, özellikle Aysena'ya..."

"Neden?"

"Neden mi, tahmin edemiyor musun adamım? Aysena'yı biliyorsun, bizim erkeklere değişik gelmiş olmalı arı gibi etrafında dolanıp duruyorlar. Kızı bir rahat bırakmadılar. Malum, biraz çekingen olduğu için gövde gösterisi yapmak zorunda kalıyorum."

"Haklısın, güzel kız tabii ilgilenmeleri normal."

"Hı hı... Sam, benim için bir şey yapmanı isteyeceğim. Patrona ulaşmaya çalıştım, sanırım telefonu buradan çekmiyor. Sen arayabilir misin?"

"Tabii, ne için arayacağım?"

"Acele etme söylüyorum. Üçüncü katın planlarında yapılan değişiklikleri, mail adresime gönderebilir mi diye sorar mısın? Gece bakmak istiyordum. Daha öğlen bile olmadı, muhtemel evdedir. Bizim dönmemiz akşamı bulur, dışarı çıkarsa planlara ulaşamam."

"Olmuş bil adamım, hemen hallederim."

"Harikasın dostum, sana borçlandım." Sam'in son sözleri üzerine dolu dolu kahkaha atan genç adam "Bademli kurabiye, anladım. Aysena'ya rica ederim, seni kıracağını zannetmiyorum. Sağ ol dostum." diyerek telefonu kapattı. Çenesi düşük adamın, kendisinden öğrendiklerini virgülüne kadar Gabriel'e anlatacağından emin olduğu için sonuçlarını şimdiden merak etti.

"Senden korkulur, Jack!"

"Eh, olacak o kadar. Peşinde az koşmadım, bu arada bir kaç numara öğrendik tabii..." Gülen karısının dudaklarına uzanıp uzun uzun öperken 'Öğğğk!' sesini duyunca kendilerine iğrenerek bakan Nathan'a kahkahalarla gülmeye başladı. Bir yandan çocuklarını ve plajın yakışıklıları tarafından izlenen Aysena'yı gözetirken, günün tadını çıkartmaya devam etti. Çocukların acıktıklarını söylemesi üzerine, kadınları baş başa bırakarak büfelerin bulunduğu alanın yolunu tuttu.

***

"Önceden haberim olsaydı, gelmeden hazırlık yapardım."

"Bir daha ki sefere bakarız Aysena, boşver keyfini çıkarmaya bak. Hem çocuklar içinde değişiklik olur, hiç düşünme bırak istediklerini alsınlar."

"Haklısın... Lauren, çok yanmadım değil mi?"

"Hayır, omuzların biraz pembeleşmiş, onun dışında bir şey yok. Gel biraz daha krem süreyim."

"Ay çok teşekkür ederim."

Öğlen güneşinden korunmak için şemsiyenin altına geçen genç kız, Lauren'ın sırtına ve omuzlarına krem sürmesinin ardından yanaklarına bir kat daha kullanıp çantasına geri attı. Her ihtimale karşı sırtına aldığı pareosu ile denize sırtını dönerek, genç kadınla muhabbet etmeye

bir taraftan da çevresini izlemeye başladı. Tam duş alanına doğru başını çevirdiği sırada adamın birisi uluorta mayosunu çıkarınca, kıllı kıçına ağzı açık kalarak baktı. Arkası insanlara dönük olmasına rağmen çok yadırgadığı hareketin üzerine bir de duş almaya devam edince gözleri yuvalarından çıkacak zannetti.

"A-aaa, terbiyesize bak be! Allah cezanı versin, rezil herif! Tövbe estağfurullah... Utanmaz adam, evinde mi zannettin kendini? Çevrede bir sürü çoluk çocuk var, insan onlardan utanır. Bak hâlâ devam ediyor, cık, cık, cık, cık! Kıçını da sabunla, eksik kalmasın, tövbe tövbe! Manyak mıdır nedir ya? Ay aman, aniden döner falan, Allah muhafaza..."

"Ne oluyor?" Asena'nın kendi dilinde konuşmasına alışkın olan genç kadın, yüksek sesle ve sinirle söylenmesi üzerine sebebini sordu. Söylediğini duymayan kızın beş karış suratla arkasında bir yere baktığını fark edince, merak ederek kendisi de döndü. Duş alanında ki çıplak adamı görünce, sebebini tahmin etti. Suratını büzerek buruşturan Aysena'nın, gözünün ucuyla adama baktığını görüp gülmeye başladı.

"Terbiyesiz, vücudu da güzel olsa bari, öküz!" Ağlamaklı bir sese geçerken, *"Ay yavrum, şu çocuğu çekseler bari oradan ya! Bir şey değil Allah esirgesin, aniden dönerse kız yaşadığı travmayla geleceğin lezbiyeni olacak. Ay... Aaayy! Açma bacaklarını, çocuk takımlarını görecek..."* demesiyle, eliyle yüzünü örtü. Dayanamayıp *"Hayvan, kıllı ayı!"* diye bağırdı.

Ne dediğini anlamasa da adama sinirlendiğinden emin olan genç kadın gülerken "Aysena yüzünü açabilirsin artık, adam şortunu giydi." diyerek kıza seslendi.

Hâlâ konuşmaya devam eden genç kız, her ihtimale karşın parmaklarını ayırıp aralarından durumu kontrol etti. Şortunu giyen herifin uzaklaştığını görünce *"Terbiyesiz öküz, su katılmamış hıyar."* diye kendisini tutamayıp arkasından söylenmeye devam etti. *"Şu hareketi bizim plajlarımızda yapsaydın, ülkemin yağız delikanlılarından güzel bir sopa yerdin. Yemin ediyorum, çükünden asarlardı seni... Ay hırsımı alamadım ya, kalkıp iki tanede çaksa mıydım acaba? Öküz de çok iriymiş. Jack de ortalıkta yok alimallah elinde kalıveririm hayvanın!"*

"Aysena!" Hâlâ kendine gelemeyen genç kıza seslenirken, kendisine dönmesiyle yanaklarının kıpkırmızı olduğunu görerek iyice şaşırdı. "Gitti hayatım!" diyerek masum dostunu rahatlatmaya çalıştı.

"Ha! Ay Lauren, gördün mü adamı, terbiyesiz ne yaptı?"

"Evet. Sen, hayatında hiç çıplak erkek görmedin mi hayatım?"

Soruya şaşıran genç kız, Ege'nin bebekliğini düşünerek "Gördüm tabii, küçükken kardeşimin altını çok açtım! Neden sordun?" diye sebebini algılamayıp kadına baktı. Lauren'ın kahkaha atmasıyla, kaşlarını kaldırırken anlamadığı halde nezaket icabı gülümseyerek katıldı. Arkasından gelen yorumla ne diyeceğini şaşırarak, irkilmekten kendisini alamadı.

"Öyle değil Aysena, yetişkin bir erkekten bahsediyorum!"

"Yok artık, daha neler! Nerde göreceğim..." dediği sırada lisedeyken Foça'da yaşadığı olayı hatırladı. "Aslında bir kere gördüm sayılır! Liseye giderken, babam bir hafta sonu gezmek için Foça'ya götürmüştü, dayımın oğlu Kerem de bizimle birlikteydi. Foça, İzmir'e 45 dakika mesafede çok şirin bir sahil kasabasıdır."

"Eee!"

"Kumsal boyunca devam eden kaldırımdan yürüyorduk ki deniz tarafından, Kereeem Kereeem diye bağırıldığını duyunca, hep beraber kimin bağırdığını merak ederek sesin sahibine döndük..." Anısı gözünün önünde canlanınca, dayanamayıp sırıtarak "Denizden 17-18 yaşlarında yakışıklı bir delikanlı, koşarak yanımıza doğru gelmeye başladı." derken gülümsemesi yüzünde büyüdü. "Ne yalan söyleyeyim, yakışıklı çocuktu. Bir an filmlerdeki ağır çekim koşma sahnesi olur ya, aynı onun gibi geldi. Ama ne gelmek Lauren, oğlan altına mayo diye küçücük beyaz slip gibi bir şey giymiş! Ay Allah'ım, çok komikti ya... O da ıslanınca, olmuş mu sana şeffaf... Annemin *'Aaaa! A-aaa, o ne be?'* dediğini hatırlıyorum. Ben de merak ederek baktım tabii, aman buruşuk bir şeydi işte! Erkek vücuduna dair, ilk ve tek deneyimim o oldu. Sonra babam resmen kükredi, *'Arkanızı dönün.'* diye... Annemle ben tamam da, konuyu anlamayan erkek kardeşim de arkasını döndü. Kaldırımın ortasında 10 dakika öylece durup, cezalı gibi konuşmalarının bitmesini bekledik."

"Aaayy! Ay ne olur..." Gülmekten gözünden yaş gelen genç kadın, "Ne olur, Aysena! Ay... Ay, altıma yapacağım." diyerek yerinden kalkıp tuvaletlere koştu.

"Ah canım, kıyamam!" Dudaklarını kadının haline acıyarak büzerken "Normal tabii, gülünce çişini tutamıyor! Ne de olsa kadın üç defa doğum yapmış, hem de birinde iki tane birden..." dedikten sonra ileride oturan öküze ters ters baktı. Hâlâ içinden atamadığı hırsla, *"Kıllı öküz, sen dua et, çocuklar yanımızda yoktu. Yoksa ben sana yapacağımı bilirdim."* diye söylenip denize doğru döndü.

***

Salonda ki koltukta öğlene doğru uyanan genç adam, kumandanın hâlâ elinde olduğunu görünce sehpaya bırakarak yerinden doğruldu. Tutulan uzuvlarını esnetirken koltuktan kalkarak, uyku mahmurluğunu atmak için duş almaya odasına çıktı.

Kendine gelmiş yenilenmiş olarak banyodan çıktığı sırada, komidinin üzerinde çalan telefonu duyunca yatağa oturup eline aldı. Arayan kişiyi görünce, açma tuşuna basıp telefonu kulağına götürdü.

"Sam!"

"Merhaba patron, hafta sonu rahatsız ettim. Meşgul müydün?"

"Yo, hayır sorun yok!"

"Biraz önce Sunbeach plajından Jack aradı, seni aramış ama telefon çekmiyormuş galiba, ulaşamamış!"

"Yaa!" Asena'yı düşünerek merakına yenilince "Ailecek mi gitmişler?" diye sorma ihtiyacına engel olamadı.

"Evet... Hava güzel olunca değerlendirmek istemiş. Bana biraz pişman gibi geldi ama çocuklarla Aysena çok eğlendiği için anlaşılan idare ediyor."

"Neden pişman olmuş?"

"Plajın müdavimleri Aysena'nın etrafında dolanıp duruyorlarmış, bizim ki de doğal olarak bekçiliğe soyunmuş. Kızın çekingen olmasına bahane ediyor ama bence yaşlandıkça huysuz heriftin teki oldu."

"Ya!" Karşı tarafı dinledikçe kaşları çatılan genç adam, Sam'in asıl arama nedenine sıra gelince, "Üçüncü kat planları, tamam anladım." diyerek sakince cevap vermeye çalıştı. "Ben hallederim, haklısın plajdan dönmeleri akşamı bulur. Bademli kurabiyelerden bende isterim ona göre, bana da ayırın."

"Tabii patron, iyi tatiller."

"Sana da iyi tatiller, Sam."

Telefonu hırsla kapatan genç adam, ani bir kararla yerinden fırladığı gibi beline sardığı havluyu yatağa attı. Kıskandığını söyleyen içgüdülerine aldırmadan çekmeceden aldığı şort mayosu ile tişörtünü giyerken bir taraftan da söylenmeye başladı.

"Ne gerek var şimdi plaja gitmeye, şurada iki gün kalmış okullar açılacak. Bir şey değil, hasta edecek kızı..."

Çantasına deniz malzemelerini atıp kafasına güneş gözlüğünü takarken, "Rahat bırakmazlar tabi... O güzellikte kız, herkesin gittiği plajına götürülür mü?" diye konuşmaya devam etti. Hızla aşağı kata inip, çalışma odasından planların bir kopyasını aldığı gibi evden fırladı. Kısa süre sonra vardığı plajda, şahin gibi sağına soluna bakınarak yürümeye başladı. Etrafta dolaşan insan kalabalığını gördükçe, huzuru kaçarak Asena'yı aramaya devam etti. İriyarı cüssesi ile Jack'i, yiyecek standının önünde fark etmesiyle rahatladı. Bir taraftan yürürken çevresinde asıl görmek istediği kişiyi bulamayınca "Nerede bu kız?" diye söylenerek adamın yanına gitti.

"Jack, nasılsın dostum?"

"Gabriel!" Genç adamı gördüğüne şaşırmış gibi yapan genç adam, gülmemek için kendisini tutarken doğal davranmaya gayret etti. "İyiyim sağ ol, sen?"

"Sağ ol adamım, bildiğin gibi... Eee, üçüncü kat planları için Sam aradı."

"Hı hı."

"Şirketten ayrılmadan önce çıktılarını almıştım, evde ki bilgisayarımda yüklü değildi. Bana da hoş bir değişiklik olacağını düşünüp kendim getireyim dedim."

"Seni buraya kadar yordum Gabriel, sağ ol." Konuşurken bir taraftan Asena'yı aradığı belli olan adamın, huzursuz hali karşısında acıyarak zorlamamaya karar verdi. "Yalnızsan bize katılmandan mutlu oluruz, zaten..." Bir süre susup duruma gerçeklik hissi katmak için kaşlarını çatarak "Canım çok sıkılmaya başlamıştı, baya bir kalabalık anlarsın ya..." derken kafasını sağa sola sallayıp mesajı vermeye çalıştı. Yüz ifadesinin farkında olmayan genç adamın gerildiğini fark etmemiş gibi yaparak numaradan yüzünü buruşturdu.

"Anladım! Hanımlar nerede?"

"Soldan ilerleyince duşların bulunduğu alanın önünde oturuyorlar." Yüz ifadesini sabit tutmakta iyice zorlanmaya başlayan adam "Çocuklar acıkınca mecburen yanlarından ayrılmak zorunda kaldım, tabii aklım onlarda kaldı." demesiyle Gabriel'in hareketlenmeye başladığını görünce birazdan gideceğini anlayıp rahatladı.

"Tamam, bulurum!" Kendisi ile konuşmaya çalışan çocuklara gülümsemeye çalışırken, "Ben gideyim o zaman." diyerek Jack'in tarif ettiği yere yöneldi. Koşar adımlarla ilerlediği sırada, arkasından dostunun kahkahalarla gülmeye başladığından habersiz Asena'yı aramaya koyuldu.

***

Lauren tuvalete gitmesinin ardından benzer bir sahneye şahit olmaktan çekinen genç kız, sırtını duşları dönerek denize karşı oturdu. Bir süre sahil boyunca yürüyenler ile yüzenlere baktıktan sonra önünde oynayan çocukları izlemeye koyuldu.

"Hı!" Bacağına çarpan voleybol topuyla irkilerek, "A-aaa, bu da nereden geldi?" derken uzanıp topu eline aldı. Yakın civarda saha olmadığı için çevresine bakınırken, cankurtaran dizilerinden fırlamış gibi görünen 2 yakışıklının yanına yaklaştığını fark etti. Gayri ihtiyari kendini tutamayan genç kız, nasıl olsa anlamayacakları için kendi dilinde konuşmaya başladı.

"*Ayy canlarım benim ya, maşallah! Bunlar ne yiyip içiyor acaba, nasıl vücut böyle... Allah neler yaratıyor. Filmlerde görüyordum ama gerçeğini görmek bu güne kısmetmiş. Vallahi Selen sizi görse şok*

olurdu. Pompayla mı şişiriyorsunuz o kasları? Ay önce Gabiciğime çarpılmasaydım, kesin bunlardan birine kapılırdım. Yavrum benim, saçlara bak kıvır kıvır! Sarı kafa seni, insanın karıştırası geliyor." derken kumral olanın konuşmaya başlamasıyla, ne diyeceğini merak ederek konuşmayı kesti.

"Sana söylemiştim Call, bu kız yabancı işte!"

"Boş versene oğlum, böylesini daha önce hiç görmedim! Baksana şuna, iyi parça..."

Duyduklarıyla deliye dönen genç kız *"A-aaa, manyak mısın sen be sapık herif! Gösteririm ben sana parçayı geri zekâlı... Kasaptan kuzu eti mi alıyorsun, parçaymış! Bütün söylediğim güzel sözleri geri alıyorum. Hormonlu öküzler, homo sapiensler, neandan, neondentar, neondantarlar nasıl deniyordu bu ya! Aman boş ver, bir de Gabi'me eş tuttum sizi, hah... Aşkımın tırnağı olamazsınız siz..."* derken kumral olanın söze girmesiyle gözlerini kısarak bu sefer ona döndü.

"Ne diyor bu be? Hiç böyle bir dil duymamıştım."

"Türkçe Türkçe, duymadıysan öğren. Ah zamanında atalarım, işgal ettiği topraklara ana dillerini zorunlu tutacaklardı ki, o zaman görecektiniz sız hanyayı konyayı..." Sarı kafanın hafifçe eğilip gözlerini kendisine dikmesi üzerine sesi kısılırken *"Yeminle bütün dünyanın ana dili İngilizce değil, Türkçe olacaktı."* diyerek sözlerini bitirdi. Gardını aldığı sırada geri zekâlının ne yaptığını anlamaya çalışarak dikkat kesildi. Öne doğru kıvırdığı kollarından birisini sıkarak, kaslarını şişirmesi üzerine şaşkınlığını gizleyemedi. Sonuna kadar açtığı gözleriyle hareketlerini an be an takip ederken, sorduğu sorudan ziyade garip tavrına takıldı.

"İngilizce biliyor musun?"

"A-aaa, deli mi ne be! Ne yapıyorsun be manyak?" diye hâlâ kendi dilinde konuşurken, böylesinin daha hayırlı olduğuna karar verdi. Bu iki deliden bir an evvel kurtulması gerektiğine kanaat getirip, özellikle kırık bir İngilizce kullanmaya özen göstererek kafasını iki yana salladı. "Ben, sizi anlamak yok... Siz, git."

"Gördün mü dilimizi bile bilmiyor Call, sana bu hatunun yabancı olduğunu söylemiştim."

"Nereli olduğu umurumda değil, kadını çok beğendim! Bir saattir yanına yaklaşabilmek için o ayı gibi herifin gitmesini bekliyorum."

"Ayı, senin babandır!"

"Ne dedi şimdi bu?"

"Ne bileyim ben! Yanındayız işte, sen ne anladıysan bende onu biliyorum. Boş ver onu Danial, bu enfes parçayı yatağa nasıl atarız onu düşün dostum."

"Bok atarsın! Fesuphanallah... A-aaa, çattık ya, sapık herif... Yatağa atacakmış. Sen benim kim olduğumu biliyor musun? Ben, Hüseyin Efe'nin kızıyım, size pabuç bırakır mıyım haaa? Siktirin gidin... Bak hâlâ duruyorlar, ulan sizin ananızı avradınızı..." diye başlayıp artık yoldan çıkan sesi yükselerek küfretmeye geçti. Öküzlerin geri adım atıp arkasındaki bir noktaya baktıklarını fark edince, bağırmayı keserek kendisi de döndü.

***

Asena'yı denize doğru oturmuş oynayan çocukları izlerken gören genç adam, rahatlayarak yanına doğru ilerlemeye başladı. Yalnız bulduğu için sevindiği sırada, biraz ilerisinde oturan zibidilerin voleybol topunu kızın bacaklarına doğru attığını görünce irkildi. Müdahale edeceği sırada genç kızın adamlarla kendi dilinde konuşmaya başlaması üzerine, kadınlara karşı duyduğu güvensizlikle tepkilerini merak ederek izlemeye başladı. İlk önce yumuşak tonda çıkan ses tonunu dinlerken, plaj farelerinin yorumları karşısında gittikçe sert bir tonda konuşmasını iyiye yordu.

"Sinirlendi!" Hafif bir aksana rağmen çok akıcı bir şekilde İngilizce konuşan kızın, dillerini bilmiyormuş gibi numara çekmesine sevinip gülmeye başladı. Kendisini geri çekerek bağırmaya başlamasıyla, korktuğunu anlayarak kendisini kaybetti. Aç kurda benzeyen herifleri dövme hırsıyla, Asena'nın arkasından yaklaşarak bakışlarını yüzlerine dikti. Aynı anda Asena'nın arkasına dönüp ayağa kalkması üzerine, adamlardan gözlerini ayırmadan tek elini kıza uzattı.

"Gabriel! *Ay Allah'ım çok şükür.*"

Gabriel'i gördüğü an yerinden fırlayan genç kız, başına musallat olan herifleri öldürmek istiyormuş gibi bakan adamın yanına gitti. Kendisine uzanan elini tutmasının ardından yeterli gelmediği için koluna girdi. Gabi'sini kumsalda gördüğüne şaşırmayı bile unutup, korunma ihtiyacıyla sımsıkı adama yapıştı.

"Korkma, yanındayım." Kısık sesle Asena'yı sakinleştirmeye çalışan genç adam, titreyen ellerini hissederek iyice gerildi. Karşısında, spor salonlarında kas yaparak kızları yatağa atmaktan başka işi olmayan plaj farelerine nefretle bakarken, yeteri kadar ürken genç kızı düşünerek geri adım atmak zorunda kaldı. Heriflere saldırma arzusunu dizginleyerek, diğer koluyla kızın bedenine sarılıp göğsüne doğru çekti. Gözlerini hedefinden ayırmadan "Asena, iyi misin?" diye sordu.

"Hı hı, evet!" diyerek kafasını sallayan genç kız, yüzüne söyleyememeyeceği sözleri içinden geçirerek sarıldığı kaslı vücudun tadını çıkardı. Gabriel'in, kavgacı bir tavırla 'Bir sorun mu var?' diye pisliklere çıkışması üzerine, hayvanların cüsselerini düşünerek bu sefer de kavga etmesinden çekindi. Sımsıkı sarılıp başını göğsüne yaslarken, içinden kavga çıkmasın diye dua etmeye girişti.

"Hayır, yok! Oynarken topumuz arkadaşınızın yanına kaçtı, hanımefendiyi da yalnız görünce voleybol oynamaya davet edelim dedik. Eee, sanırım bize yanlış anladı, kötü bir niyetimiz yoktu. Korkuttuysak özür dileriz, siz tercüme edersiniz artık."

Sıktığı dişlerinin arasından konuşan genç adam "Ya evet, ben de gördüm!" derken özür dileyen plaj farelerine ters ters baktı. Hırsını alamadığı halde geri çekilmeleri üzerine, olayı büyütüp günü mahvetmek istemediği için sessiz kalmaya karar verdi. Uzaklaşan heriflerin arkasından bir süre baktıktan sonra hâlâ kollarında olan kıza eğilmesiyle gevşediğini hissetti. Başka şartlar altında kendisine yanaşmayacağından emin olduğu kızın, sırtına dağılmış ipek gibi saçlarını usulca okşarken anın tadını çıkarmaya başladı. *'Adamlara kızacağıma acaba teşekkür mü etseydim.'* diye içinden geçirdiği sırada sırıtmaya başladı. Sessizlik uzayınca kıpırdanmaya başlayan Asena'nın, kafasını kaldırarak fısıltıyla konuşmaya geçmesiyle ciddiyetini takındı.

"Gittiler mi?"

"Evet, şimdi gittiler!"

"Ya! Çok sevindim." Bahanesi kalmadığı için yaşadığı mutluluğu daha fazla uzatmayacağını anlayan genç kız "Teşekkür ederim Gabriel, çok korkmuştum." derken yavaşça geri çekildi. Yüzünün kızarıklığını güneşe vereceğini umarak, üstünü başını düzeltiyormuş gibi yaparak toparlanmaya çalıştı.

"Önemli değil. Sen neden yalnızsın Asena, Lauren nerede?"

"Tuvalete gitti, hemen ardından da o öküzler geldi zaten."

"Hı! Öküz mü?"

"Evet, öküz. Öküz oğlu, öküz... Terbiyesiz öküzler." Söyledikleri aklına gelince kendini yine kaybederek, bu sefer farkında olmadan her zamanki gibi kendi diline geri döndü. *"Yakışıklı olmuşsunuz ama adam olamamışsınız. Sizi dışarıdan gören de bir bok zanneder. Bunları atacaksın bir odaya, vereceksin sopayı... Yer misin, yemez misin? İnsan olana kadar..."*

"Asena!"

"Yatağa atacakmış, ay birde! Lan siz, kimi yatağa atıyorsunuz? Allah'ın gereksizleri..." Ellerini yanan yanaklarına bastırıp *"Sapık herifler, ulan ben size yedirir miyim etimi, kolay mı o iş öyle... Bugüne bugün dişi kurdun ben. Sizi bir Osmanlı tokadıyla tanıştırırım..."*

Uzanıp sinirden konuştuğu belli olan kızın ellerini tutarken "Asena!" diyerek yeni bir denemeyle yüzünden aşağı çekti.

"Neye uğradığınızı şaşırırsınız. Şerefsiz köpekler, bakmayın korktuğuma zora düşünce aslan kesilirim."

"Güzelim, yeter artık, sakin ol!"

"Ha! Ne?"

"Asena, *ben seni anlamak yok.*"

"A-aaa!" Bir süre boş boş adama bakan kız, serserilere aksanlı yanlış kurduğu cümleyi taklit ettiğini anlayınca gülmeye başladı. "Gabriel ya, sen o sırada bizi dinliyor muydun? Aşk olsun, neden yardıma gelmedin?"

"İyi baş ediyor gibiydin, ne yapacağını merak ettim! Serserilerin amaçları değişene kadar çok güzel mücadele veriyordun Asena, üzgünüm kendimi tutamadım. Böyle davranacaklarını bilseydim inan ki çok önce müdahale ederdim." demesiyle gülerek kafasını sallayınca, saç-

larının bir kısmı yüzüne düştü. *'Tanrım, sen sabır ver!'* diye içinden geçirirken, uzanıp saçlarını geriye atmamak için ellerini mayosunun ceplerine soktu. Duygularını belli edeceğinden çekinerek kaçırmasıyla, çevrede genç kızı dikizleyen bir sürü göz olduğunu fark edip sinir oldu.

Asena'nın, üzerinde ki bikini bile denemeyecek tipte şort ve yarım atlet benzeri üstüyle çok dikkat çektiğini kabul etmek zorunda kaldı. Plaj için kapalı denebilecek kıyafeti içindeki bedenini beğeniyle süzdü. Güzelliği ve muhteşem vücuduyla, neredeyse çıplak güneşlenen kadınlardan daha fazla dikkat çektiğini düşündü. Jack'in haklı olduğunu, ilk gördüğü gün genç kız için yakıştırdığı kelimeyi, başka erkeklerin de fark ettiğini anladı. *'Egzotik... Beyaz teni, güzel yüzü, siyah uzun saçları ve ilginç vücuduyla çevresine yaydığı enerji, karşı cinsi çaba göstermesine gerek kalmadan kendisine çekiyor.'* diye aklından geçirdi. *'Kıskanıyorsun oğlum, kabul et artık Asena'yı hiç kimseyle paylaşmak istemiyorsun! Başka erkeklerin bakmasına bile tahammülün yok.'* Yabancı olduğu duyguyla ne yapacağını bilemediği halde, içgüdüsel olarak dişisini saklama dürtüsüne yenilerek söze girdi.

"Asena, oturalım mı? Tenin çok beyaz, omuzların kızarmış istersen üstüne bir şey al."

"Yaa! Tamam, iyi olur." Naime Sultan'ın anlayacağından çekinerek şemsiyenin altına geçip otururken, Gabriel'in yanına koştuğu sırada yere düşürdüğü pareosunu sırtına attı. Genç adamın yanına oturmasıyla gülümseyerek, aklında ki bütün olumsuz düşüncelerden ışık hızıyla sıyrıldı. Tam konuşacağı sırada Lauren'ın sesini duymasıyla, diğer yanına dönerek kadına baktı.

"Gabriel, seni burada görmek ne kadar güzel!"

Bulunduğu yerden yaşananların bir kısmını izleyen genç kadın, Asena'nın korkuyla genç adama sarılmasını hatırlayarak gülümsedi. Biraz yalnız kalmaları için oyalandığı sırada, Jack'in haklı olduğuna ve Gabriel'in Aysena'da gözü olduğuna kanaat getirdi. Bir yandan selamlaşırken yerinden kalkıp şezlongu kendisine bırakan adamın, genç kızın olduğu yana meyletmesine şaşırmadı.

"Seni de öyle, Lauren... Bir iş için Jack'e uğramam gerekti, plajda olduğunu öğrenince bana da değişiklik olur diye düşündüm. İyi ki gelmişim, muhteşem bir hava var."

"Evet, yazın son günleri, uzun bir kış bizi bekliyor."

"Haklısın..."

Gabriel'in, Lauren ile ayakta konuşmasını dinleyen genç kız, sırt çantasına uzanan adamın karşısına havlusunu sermesini ilgiyle izledi. Hiç beklemediği bir anda atletini çıkararak yere oturması üzerine gözleri yuvalarında büyüdü. Ani bir hareketle plaj torbasından gözlüğünü aldığı gibi hemen yüzüne geçirdi. Ağzının suyunu akıtan sahne karşısında kapalı tuttuğu dudakları ile sırıtmasına engel olmaya çalışarak, şahsına sunulan enfes manzarayı doya doya izlemeye koyuldu.

Genç adamın, kollarını arkaya doğru uzatıp havluya dayanması üzerine istemsizce yutkunurken *'Allah'ım, ruhumu teslim ediyorum galiba! Ben neden o öküzlerin vücutlarının güzel olduğunu düşündüm. Gabi'min yanından bile geçemezler... Ay şu baklavalara bak, maşallah! Ayyy canım baklava çekti şimdi ya, yarın şöyle cevizli bir baklava mı yapsam? Yok ya, fıstıklı yapayım! Hem bunlar da yememiştir, değişiklik olur. Allah Allah, benim muayyen günüm mü yaklaştı acaba? Takvime bakmalı, adamın karnından çıktık, şuruplu tatlılara geçtik. Canım benim, herkülüm, beyaz atlı prensim.* 'diye düşünmeye devam ettiği sırada gelen soruyla irkildi. Aklından geçenleri anlamış gibi suçluluk hissiyle Gabriel'e bakarak, ne diyeceğini şaşırdı.

Asena'yı rahatça izleyebilmek için güneş gözlüğünü takan genç adam "Ne düşünüyorsun Asena, çok sessizsin?" demesi üzerine ani tepkisi karşısında gözleri kısıldı.

"Baklava!"

"Efendim!"

"Ay şey, eee! Yani, milletçe bizim çok sevdiğimiz bir tatlı vardır. Adı baklava, işte onu düşünüyordum" *'Tabii yersen!'* diye de içinden ekledi.

"Yaa, ismi çok değişikmiş, ilk defa duydum."

"İngilizce karşılığı varsa bile ben bilmiyorum. Biz, bak- la- va... Adına, baklava diyoruz. Hoş, yunanlılar sahiplenmeye kalktılar ama vallahi yalan..." Gözlüklerinin altından gözleri devirirken, genç adamın karnına kısa bir bakış atıp "Artık nereden aklıma geldiyse, canım çekti!" diyerek sırıttı. "İncecik açılmış kat kat baklava yufkasının arasına, bol miktarda fıstık ya da ceviz konur ve fırına atılmadan önce

kesilir. Pişikten sonra şurup dökülür, ona rağmen çıtır çıtır olur. Ay ağzımın suyu aktı! Muhteşem bir lezzeti vardır, şöyle taze taze yaptın mı yeme de yanında yat."

"Demek bu kadar muhteşem ha!"

"Hem de nasıl, hiç sorma!" derken genç adamın aç gözlerle yalanmasını izlediğinden habersiz, farkında olmadan yine kendi diline döndü. *"Ay kesin benim adet dönemim gelmiş, resmen aş eriyorum ya! Bir tarafım şişecek, kesinlikle sabah ilk iş baklava açacağım. Yanına da şöyle bir kıymalı börek mi yapsam acaba?"*

"Asena, *ben seni anlamak yok!*"

Büzdüğü ağzıyla kafasını yan yatırarak plan yapmaya girişen genç kız. Gabriel'in sesiyle kendisine geldi. Gülerek kendisini izleyen adamın ne söylediğini anlayınca, sırıtarak karşılık verdi.

"Baklavayı çok severım, yapayım diyordum."

"Demek o kadar güzel, maalesef biz o tada hiç erişemedik. Keşke yapan olsa da yesek..." diye kıza laf attı. Tahmin ettiği gibi yine kendi diline dönünce, her seferinde ne konuştuğunu iyice merak etmeye başladı.

"Ay canım benim ya! Ben hiç sana yapmaz mıyım aşkım, sen iste veter ki... Kendi ellerimle incecik kat kat açarım, hem de..."

"Asena!"

"Aman, tamam be... Üfff biliyorum, beni anlamıyorsun. Ne yapayım, bende böyle tatmin oluyorum. Biraz anlayışlı ol sende... Yüzüne karşı; canım, aşkım demek hoşuma gidiyor *belki, ne var bunda. Hep o Naime Sultan'la Sabuş'un yüzünden, içimde kaldı vallahi...* Şunun şurası birazcık fantezi yaşıyoruz, onda da sen karışıyorsun. İstediğim gibi söylerim işte, aşkım benim, canım, hayatım..."

Böyle giderse Asena'nın ne söylediğini anlamak için kursa gitmesi gerektiğini düşünen genç adam, artık diline ve vurgularına aşina olduğu düşündü. Annesi ile anneannesinin adının geçtiğini, bir de sürekli kendisi ile beraberken bazı kelimeleri tekrarlayarak kullandığını fark edip meraklandı.

"Asena!"

İstifini bozmayan genç kız, hiçbir şey olmamış gibi dikkatle yüzüne bakan adama "Tabii ki yaparım. Baklava ve börek uzmanlık alanım. Naime Sultan, zamanında Gaziantepli bir tanıdığına, bana öğretmesi için rica etmiş. Bir yaz tatili boyunca, Ayşe teyzeden bana ders aldırdı. İkisinden de geçer not aldıktan sonra her günü olduğunda bana baklava yaptırdı." diye kısaca durum özeti yaptı.

"Günü mü?"

"Ay çok uzun hikâye, Gabriel... Kısaca; kadınların, ayın belli günlerinde kalabalık gruplar halinde yiyip içtikleri ve dedikodu yaptıkları toplantılardır. Hepsi birden konuşur, kimse hiçbir şey anlamaz. Ev sahibi de yorgunluktan komaya girer, iki gün yataktan çıkamaz." diye açıklama yaparken, yan taraftan gülme sesi gelince muhabbetlerini ilgiyle dinleyen Lauren'a döndü.

"Aysena, ben de şu tatlıyı çok merak ettim! Yardım etsem de beraber yapsak olur mu?"

"Yanlış anlama Lauren, o iş biraz karmaşık mı yoksa zor mu desem bilemedim. Ben öğrenene kadar iki ay uğraştım, burnumdan getirdiler. Bence hiç bulaşma, istediğin zaman ben size yaparım. Şimdi kolay geliyor ama aslında yapılacak iş değil... Yarın hazırlarken ne demek istediğimi anlarsın, müsait olursa Gabriel de gelir hep beraber yeriz."

"Kesinlikle bunu kaçırmam, öyle bir anlattın ki yarın dört gözle öğlen olmasını bekleyeceğim."

"Kesinlikle bende..." Sözü bitmeden küçük kızının bağırışları duyan kadın, grubun önünde yürüyen bebeğini görünce gülümsedi. Elindeki peynirli sandviçi gösterirken "Aysena, seninkini ben aldım." diye seslenerek, büyük aşk yaşadığı arkadaşına yönelmesini izledi. Koltukmuş gibi genç kızın kucağına yerleştikten sonra yemeğini verirken tatlı söyleşilerini dinledi. Çocuklarıyla birlikte gelen kocasının, Gabriel'i de hesaba katarak herkesin sosislilerini dağıtmasının ardından imalı bakışlarıyla beraber yanına oturmasını bekledi.

"Nerede kaldınız hayatım, çok uzun sürdü?"

"Çok kalabalıktı Lauren, anca sıra geldi."

Herkes sosisli sandviç yerken Asena'nın farklı bir seçim yapmasını merak eden genç adam "Sen neden peynirli istedin Asena, sosis sevmiyor musun?" diye sorma ihtiyacı duydu. Kıza sıra kalmadan önünde

oturan avukatından cevap gelince, bakışlarını aşağıya indirirken Nathalie'nin Asena'yı kendisinden daha iyi tanıdığını düşündü.

"Asena domuz eti yemiyor, bir şeyine ters geliyormuş."

"İnancına." diyerek eksik kelimeyi Jack tamamladı.

"Ya, bilmiyordum!"

"Evet öyle ... Dışarıda yediğim zaman içeriğinden emin olamadığım için farklı alternatifleri tercih ediyorum."

"Anladım." Zamanla Asena'yı yakından tanıyacağını ve hakkında bilgi sahibi olacağını düşünürken, Lauren'ın yarın yapacakları tatlı etkinliğini Jack'e anlatması üzerine konu tekrar baklavaya geldi. Genç kızın, yemek söz konusu oldu mu gözleri parlayan adamın, sorularını cevaplamasını zevkle dinledi. Esprili konuşma tarzıyla ne anlattığından çok nasıl anlattığına takıldı. Her halükarda Asena'yı dinlemenin ve karşılıklı muhabbet etmenin farklı bir deneyim olduğunu kabul etmek zorunda kaldı.

Güneş gözlüklerinin ardından her hareketini takip ettiği kızla bir yandan sohbet ederek, uzun zamandır olmadığı kadar güzel zaman geçirdiğini hissetti. Kuyrukta beklemekten yorulan çocuklar bir süre dinlendikten sonra hareketlenmeye başlayınca, Asena'yı da zorla yanlarında götürmelerini hoşnutsuzca izledi. Kale inşaatlarına kaldıkları yerden devam ederken kendisi de dişisini kesmeye geri döndü. İnci tanesini andıran pürüzsüz cildinin ve kıvrımlı bedeninin, üzerinde bıraktığı etkiyi görmezden gelmeye çalıştı. Beline sarıldığı zaman burnuna dolan kokusunu hatırlayıp içinden ılık ılık bir şeyler aktı. Tehlikeli şeyler düşündüğünü ve şu an bunun yeri olmadığını içinden geçirirken, çocuklarla konuşma bahanesiyle yanlarına yaklaşan delikanlıya sinir oldu. Huzurunu kaçıran seyircilerin arttığını fark edince, genç kızın sahipli olduğunu göstermek için yerinden kalkarak aralarına katıldı.

"Vay be, inşaatınız harika ilerliyor. Acaba beni de aranıza alır mısınız, belki faydam olabilir."

"Allah, yaşadık demektir. Canlarım, aramızda bir inşaat mühendisi var, artık sahildeki en güzel şatoyu yapabiliriz. Ay sormana gerek var mı Gabriel, otur hadi..."

"Tamam..."

"Canım benim, boncuk gözlü erkeğim. Aşkların en yakışıklısı, temel reisim... Allah'ım, nazarlardan, kem gözlerden sakınsın. Hayatım, nasıl da güzel bakıyorsun. Oooyy kıyamam, aşkım..."

"Asena!"

"Aman be, bir kere de müdahale etmeyiversen günaha girersin. İyi al, sustuk."

"Hı!"

"Aaa yine dalmış mıyım, hay Allah... Gabriel, şu iki kulenin arasına köprü yapmak istiyoruz ama bir türlü beceremedik. Senin bir fikrin var mı?"

"Kumu iyice sıkıştırarak o bölgeyi doldururuz, sonra da altından kazarak boşaltırız."

"Hadi ya, hiç aklıma gelmemişti!"

"Şimdi hallederiz. Nathan, biraz daha su getirsene adamım..."

***

Karısıyla baş başa kalan genç adam, en azından beşinin çok eğlendiği kesin olan grubu seyrederken, "Beklenen an, ben de ne zaman yanlarına gidecek diyordum. İyi bile dayandı." diyerek patronu sıfatıyla Gabriel'in haline gülmeye başladı.

"Çok hainsin, Jack!"

"Uyanığım." Kendisine katılan kadına dönerek "Şunun haline bak Lauren, dişisini koruyan vahşi hayvan gibi! Yanına yaklaşanın vay haline..." derken şaşkınlığını ifade etti. "Gözü sürekli etrafında, Aysena eğilince arkasında! Kıza bakmasınlar diye ne yapacağını şaşırmış vaziyette... İnanır mısın, ilgilendiğini biliyordum ama durumun bu kadar ciddi olduğunu şimdi anladım."

"Haklısın, bariz bir şekilde duygularını belli ediyor! Resmen Aysena'yı deli gibi kıskanıyor, şu sahneyi gözümle görmesem inanmazdım. Kabul etmek lazım Jack, çok sevimliler!"

"Asıl ilginç olan ne biliyor musun, Aysena'nın dünyadan haberi yok! Şunun haline bak, çocuk gibi oynuyor ve Gabriel'i de işin içine sokmayı başarıyor. Onun fiziğinde ve yaşında kaç kadın, kendisiy-

le ilgilenen yakışıklı bir erkek etrafında dolanırken bu şekilde hareket eder?"

"Eee. biraz zor. ben etmezdim mesela..."

"Lauren!"

"Şimdi bile seni etrafımda görünce başka şeyle ilgilenemiyorum." derken havalanan kaşı yerine geri inerek sırıtmaya geçen adama göz kırptı. "Sanırım. bu da Aysena'nın farkı! Belki de o yüzden ilgisini çekiyordur. kim bilir."

"Hımm. olabilir ya da duygularını saklamada çok başarılı!" Bir süre sessizlik içinde seyretmeye devam ederken, yine aynı sesi duyup yanına döndü. Karısının yanlarına geldiğinden beri, ortada hiçbir şey yokken ara ara kıkırdadığını fark ederek "Niye gülüyorsun Lauren?" diye sebebini sordu.

Anlatma düşüncesi bile kahkaha atma isteği uyandıran genç kadın, derin nefesler eşliğinden sakinleşmeye çalışırken, "Sonra anlatacağım, hayatım!" diyerek konuyu geçiştirdi. Tahmin ettiği gibi meraklı eşi olayı deşmeye devam edince elini kaldırarak dudaklarını büzdü.

"Neden şimdi değil!"

"Lütfen Jack. ısrar etme inan ki yapamam. Zaten kendimi zor tutuyorum, patlamak üzereyim. Söz, yatmadan anlatacağım. Sana anlatabilmem için tuvaletin yakın olması lazım."

"Tuvalet mi, o niye ki?" Kahkaha atan kadının "Nedenini anlayacaksın aşkım, şimdi lütfen şu konuyu kapatalım." demesi üzerine mesele her neyse ciddi olduğunu anladı. Karısının isteğini kabul ederken, zaten yapı gereği meraklı olduğu için yatma saatine kadar zor bekleyeceğini düşündü.

Eğlenceli geçen günün sonunda, görüşmek üzere Gabriel'den ayrıldıktan sonra yorgun düşen üyeleriyle beraber sessizlik içinde eve kapağı zor attı. Lauren'a yaptığı bütün ısrarlara rağmen, kafasını sallayarak "Sonra." diye anlatmayı reddeden karısıyla nihayet yalnız kalmayı başardı. Yatak odalarından içeriye girmeleriyle son bulan mücadelesi, ne döndüğünü öğrenecek olmanın verdiği rahatlama ile üstünü bile değişmeden "Evet Lauren, şimdi!" dedi.

***

Yatağa uzanarak deniz havasının ve güneşin verdiği rehavetle yaşadığı günü düşünen genç kız, gecenin sessizliğinde duyduğu kahkaha ile dikkat kesildi. Yavaşça yatağından çıkarak kapıyı araladığında, devam eden gürültünün koridorun öbür ucunda ki Jack ve Lauren'ın odasından geldiğini anlayınca gülümseyerek yerine döndü. Yakınlaştıklarından beri koynunda yatan Nathalie'yi rahatsız etmemeye çalışarak usulca yanına uzandı. Sesler kesileceği yerde gittikçe artarken, üzerine üst üste çarpılan kapı sesi de eklenince ne döndüğünü merak etmeye başladı.

"A-aaa! Gecenin bir vakti, delirdiler mi ne? Allah Allah, bu kadar komik ne konuşuyorlar acaba, ay çok merak ettim! Sorulmaz da şimdi, yatak odasında neye güldünüz o kadar diye... Ah canım, yazık yaa. Böyle devam ederse Lauren, yine donuna kaçıracak!"

Kadının plajda gülerken tuvaletini zor tuttuğu gelince, ağzını büzüştürüp kafasını iki yana salladı. Kadın olmanın zorluğuna bir kere daha emin oldu. Tekrar Gabriel'e konsantre olup bugün yaşadığı muhteşem anların hayalini kurduğu sırada, ikinci bir kahkaha furyası ve hemen akabinde kapının çarpılmasıyla başını yastıktan kaldırdı.

"Destur bismillah!"

Aradan 10 dakika geçtiği halde hâlâ sesler kesilmeyince, iyice sinir olarak, "Ay başlayacağım ama ha, bir hayal kurdurmadınız ya! Zaten çatlattınız adamı! Dört tane çocuğunuz var, ne var bu kadar gülecek. Yirmi bir senedir annem ve babamla yaşıyorum, daha odalarından bir tıkırtı duymadık bee... Ayıp denilen bir şey var. Cık, cık, cık. cık..." diye söylenmesinin ardından yerinde doğruldu. Yastığına vurup kabarttıktan sonra hırsla diğer yanına dönerek, baygın vaziyette uyuyan bebeğini kendisine çekip sarıldı. Okulların açılması yüzünden kendisiyle yatma izni bittiği için çok üzgün olan bebeğinin, mis kokusunu soluyarak gözlerini kapattı. Uykuya dalmak üzereyken banyo olduğunu tahmin ettiği kapının, üçüncü çarpılışının ardından seslerin azalmasıyla rüyalar âlemine geçti.

16. BÖLÜM

Uyanır uyanmaz sabah kahvaltısı için önce mutfağa giden genç kız, akşamdan hazırladığı böreği fırına atıp odasına geri döndü. Nathalie ile birlikte giyindikten sonra ev ahalisi gelene kadar aşağı kata inip, bir yandan küçük aşkıyla muhabbet ederek sofrayı hazırlamaya girişti. Koridordan gelen sese kulak verenci, Jack'in hazin bir ses tonuyla yalvarışlarını dinledi.

"Lütfen Lauren, bazı yerlerini değiştirerek anlatırım. Küçükken yaşanmış derim."

"Offf! Olmaz hayatım, söz verdın. Hangi şekilde olursa olsun, ayıp olur. Israr etme artık, beni anlattığıma pişman ediyorsun."

"İsim değiştirsem de mi olmaz?"

Lauren'ın cevabını duyamayan genç kız '*Allah Allah, neyi anlatmasına izin vermiyor acaba? Dün akşam susmak bilmedikleri konu olsa gerek!*' diye düşünüp iyice meraklandı. İçeri giren çiftle selamlaştıktan sonra gözlerini kaçırarak durup durup kıkırdayan adamın, kafayı kırdığına kanaat getirdi. Ufaklıkların da gelmesiyle dinlenmeye bıraktığı böreğini, masanın ortasına koyup herkese servis yapmaya girişti. İlk yorum her zaman ki gibi Jack'den gelince, gülümseyerek kabul etti.

"Ooofff, muhteşem bir şey bu!"

"Hakikatten harika olmuş Aysena, hangi arada yaptın bunu?"

"Önemli bir şey değil, Lauren... Akşam yatmadan önce *kıvırıvermiştim*, göründüğü kadar zor değil."

"Sana inanamıyorum hayatım, nasıl zor olmaz?"

"Sıvı yağ dışında her şeyi bir ölçü düşün, o yarım ölçü... Hangi kabı seçersen ki, ben kalabalığız diye büyük bardak tercih ettim. Yağı, yoğurdu, bir tane yumurtayı, paket karbonatı karıştırıp birazda tuz at. Unu da katınca al sana hamur... Yağlanmış tepsiye tek seferde bastırarak aç, içini de bol miktarda bir sıra iç malzemesi doldurdun mu işlem bitti sayılır. Herkese hitap etsin diye yağsız peynir koydum. İki yanından hafifçe kaldırıp, uzun kenarlarını uçlarından üst üste bindiriyorsun diğer kenarları da kapattıktan sonra döndür ki orası alta gelsin. Üstüne de birazcık ayırdığın yumurta sarısından sür, susamı da döktün mü streçle buzdolabına at, işte bu kadar... Sabah giyinmeden önce sıcak fırına attın mı hazırlanıncaya kadar elli dakika civarı poğaça gibi pişer."

"Çok kolaymış gibi söylüyorsun!"

"Öyle zaten... Bizim eve gelen giden çok olduğu için mecburen işin kolayına kaçmak zorunda kaldım. Pratik ama lezzetli olan tarifleri ve önceden hazırlayabileceğim yiyecekler tercih etmeye başladım. Yoksa mümkün değil, hayatta yetiştiremem."

"İlginç!"

Lauren'ın, düşünceli bir ifadeyle yemeğe devam etmesi üzerine önüne dönen genç kız, çekirgelerin kısa sürede bitirdiği tepsiyi kaldırdı. Hep beraber ortalığı topladıktan sonra baklavayı yapmak için malzemeleri, bankonun üzerine dizmeye başladı. Çevresine sıralanan meraklı seyircilerine bakarak, kendisini yemek programı yapıyormuş gibi hissedip sırıttı.

Büyük uğraşlar sonucu arayıp bulduğu, canı gibi baktığı oklavasını da bir kenara koyarak, hızlı hızlı hamuru yoğurmaya başladı. Muhabbet eşliğinde bezelere ayırdığı hamurları incecik açtıkça, şaşkınlıkla izleyen ev eşrafının önünde tepsinin içine kat kat dizmeye devam etti. Muhabbetle zamanın nasıl geçtiğini anlamadan işini tamamlayınca, dikkatle kestiği baklava tepsisini fırına atıp ocakta kaynayan şerbeti kontrol etti.

Hayranlıkla izleyen seyircilerine dönerek hemen akabinde, el açması kıymalı böreğini yapmaya koyuldu. Aynı zamanda yoğurduğu için

iyice kıvama gelen hamurları açarken, Lauren'ın yorumu üzerine sırıtarak yapmaya devam etti.

"Kesinlikle haklıymışsın, hayatımda hiç böyle bir şey görmedim! Yapan varsa da ne duydum ne de yedim. Dediğin kadar varmış Aysena, çok kolaymış gibi görünüyor ama yıllarca uğraşsam şu hamurları bu şekilde açabileceğimi zannetmiyorum! Bana kalırsa yiyecek sektörüne girmelisin, burada bir pastane açsan çok iyi kazanacağına eminim."

"Aman eksik olsun, ben almayayım. Sevdiklerime yedirmek için yapmak ayrı bir zevk, onun haricinde ticaretini düşünmek bile istemem. Zaten annemle ve anneannemin misafirleri yetiyor. İlk öğrendiğim zaman akraba, eş dost derken o kadar çok yaptım ki, isyan bayrağını çekince geri adım atmak zorunda kaldılar. O yüzden ayda en fazla 2-3 defa yeterli, ötesi beni de aşar."

"Gördüğüm kadarıyla o bile fazla. Haklısın, çok zor bir işmiş."

"Ender de yapsan işin ilmini aldın mı araba kullanmak gibi Lauren, hemen adapte oluyorsun."

Bir yandan konuşarak işini tamamlayan genç kız, olayın heyecanı geçince dağılan ev sakinlerinin ardından öğlen olmadan börekleri fırına verdi. Üzerine atlamamak için kendini zor tuttuğu baklavaların, şuruplarını dökerek dinlenmeye bıraktı. Lauren'ın yardımıyla ortalığı toplamasının ardından, Gabriel'in gelme saati yaklaştığı için heyecanla giyinmeye çıktı. Üstünü değiştirirken hata yaptığını, sonunu bildiği halde genç adama kapıldığını kendisine itiraf etti. Şahsına yönelik bütün uyarılara rağmen, onay veren fakat sıra uygulamaya gelince yan çizen benliği ile yine hülyalara daldı. Aşkının, dün kendisine askıntı olan adamların karşısında ki sinirli hali aklına gelince, dayanamayıp gülmeye bir yandan da söylenmeye başladı.

"O bakışlar neydi öyle ya, Kadir İnanır gibi! Kaşlar çatık, yumruklar sıkılmış... Vallahi gözleriyle adamları dövdü! Hani bir bıyığı eksikti." Bir süre Gabriel'in olası bıyıklı halini düşünerek, gözünün önünde canlanan hayale kahkahayı patlattı. *"Yok ya böyle iyi, bıyıksız Kadir'im benim. Seni, bir de giydirip boynuna beyaz atkı attık mı, tamamdır."* derken ses tonunu kalınlaştırarak *"Seviyorum uleeeyyn..."* diye bağırıp karşısındaki hayali figüre okkalı bir tokat attı.

"Yürü be şuradan, salak şey. Başladın yine, tövbe tövbe..." Sıntarak mutfağa girdiği sırada *"Yok ya, ben kesin kafayı yedim! Naime Sultan veya Sabuş, en ufak bir şey sezerse öğlen namazına müteakip tahtalıköye biletimi keserler."* derken esprilerin arkasına sakladığı tedirginliği görmezden gelmeye çalıştı. Önce fırını ziyaret edip, kabarmaya başlamış börekleri kontrol etti. Tatlıdan uzak durmaya özen göstererek, çalan kapının sesini duyunca heyecanla içeriye geçti.

***

Genç kızı görmek için öğlen olmasını zor bekleyen genç adam, anlaştıkları saatte kapıyı çalarak açmalarını bekledi. Bütün gece gözünün önünden gitmeyen sahnelerde, başrol oynayan güzel gözlüsünü görecek olmanın heyecanını duydu. Alışkın olmadığı ruh hali yüzünden, bu şartlarda duygularını nasıl saklayacağını düşündü. Kendini cinsel perhize girmiş gibi hissedince istemsizce gülümsedi. Sonlarını bilmediği halde Asena'ya karşı beslediği duyguları bu derece yoğunken, ıstıraplı bir dönem olacağına kanaat getirdi.

'En kısa sürede Jack ile konuşmam gerek.' diye içinden geçirirken, evden gelen mis gibi kokular eşliğinde Nathalie ile karşı karşıya geldi.

"Gabriel, hoş geldin."

"Hoş bulduk, fıstık. Gel bakalım buraya, tam şuraya yanağıma bir öpücük istiyorum."

"Tamam ama ben de isterim."

"Hemen..." Kucağına aldığı ufaklıkla muhabbet ederken, kendisini karşılamaya gelen ev halkıyla selamlaşarak içeriye girdi. Her zamanki gibi gözlerini alamadığı genç kıza "Harika kokular geliyor Asena, şimdiden ağzım sulanmaya başladı." derken içinden de *'Özellikle sana...'* diyerek cümlesini tamamladı. Çenesinden tutan küçük parmaklar yüzünü kendine çevirip, 'Gabriel, onun adı Asena değil, Aysena... Hep yanlış söylüyorsun, bak böyle; Ay-sen-a..." dedi.

'Aşklarım, ikinize de hastayım.' Gülmeye başlayan genç kız, adamın cevap vermesini beklemeden, "Nathalie, Gabriel'in dili dönmüyormuş, o yüzden ismimi öyle söyleyemiyor. Ben de zorlamasın diye, bildiği gibi seslenmesine izin verdim bebeğim." diyerek açıklamasını

yaptı. Minik kızın acıyan bakışlarını genç adama çevirip eliyle yanağını okşamaya geçmesiyle, yine bir şey yumurtlayacağını tahmin etti.

"Ya! Olsun Gabriel, üzülme..."

"Hey Allah'ım!" Küçük maymunun Gabriel ile muhabbeti avucuna aldığı öpücükle sonlanınca, kıkırdamaya başlayan çiftin haline dayanamayıp kolay yolu seçmeyi tercih etti. Kendi diline geçerek *"Ay ben bu adamı da ısırmak istiyorum ya! Allah'ım, çok tatlısın... Aşkım, kesinlikle önce baklavaya sonra sana aşeriyorum. Canım benim, bir tanecik aşkım..."* derken genç adamın şüpheci bakışları karşısında konuşmayı kesti.

"Kesin yine unutmuşsundur!" Omuz silkerek sırıtan genç kıza alaycı bir ifadeyle karşılık verirken, artık ezberlediği kelimeleri içinden tekrarlayarak anlamlarını öğrenmeye karar verdi. Hâlâ kucağında duran Nathalie inmek isteyince, yere bırakıp içeriye geçen aile üyelerinin peşinden yürüdü. Yanında ilerleyen Asena'ya dönerek "Demek dilim dönmüyor Asena Hanım, zorlanmayayım diye bana izin veriyorsun öyle mi?" diye laf atması üzerine cevabı karşısında gülmeye başladı.

"Olsun Gabriel, üzülme..."

"Bak, bu iyiydi! Numaracı seni..."

"Ne yapayım, hayallerini mi yıkayım? Aysena'sını aslında kendisinin yanlış söylediğini mi anlatayım?" Gözlerini devirmesinin ardından Nathalie'nin sesini taklit ederek, genç adama öğretmeye çalışırken yaptığı gibi "Ay-sen-a..." dedi. Sözlerini bitiremeden Gabriel'in kahkaha atması karşısında, kendisini kaybedip aşkla yüzünü incelemeye geçti. Dudakları eski haline gelen genç adamın, başını hafifçe yan yatırarak bakışlarını gözlerine dikmesi üzerine ne yaptığını fark edip irkildi. Koridorun ortasında öylece dikildikleri sırada, göğsünden yükselen ısının yanaklarına yerleştiğini hissetti. Panikle gözlerini kaçırdığı gibi fırına bakması gerektiğini bahane ederek mutfağa kaçmayı akıl etti.

"Ay kahretsin! Allah'ım, ondan hoşlandığımı anladı mı acaba?" Çeşmeye uzanıp ellerine aldığı suyu yanan yanaklarına çarparak serinletmeye çalışırken "Offf ben ne yapıyorum ya?" diye başlayıp telkin konuşmalarına geri döndü. *"Topla kendini kızım, adamın seninle ilgilendiği yok.* Dün, Jack'e planları getirmeye geldi, bugün de davet ettiğimiz için... Hem görmüyor musun, *aynı klasmanda bile değilsiniz.*

Hoş olsa ne olacak, sonuçta ayrı dünyaların insanlarıyız. Oooff yaaa... Yol yakınken vazgeç bu sevdadan, görmüyor musun rezil edeceksin kendini... Şansa bak ya bahtsız bedevi gibiyim! Benim beğendiğim beni beğenmez, velev ki beğense anneannem beğenmez! Şunun bir orta yolu yok mu? Bu herif Aydın lı Mustafa olsa ne olurdu sanki... Reva mı bu bana ya?"

Söylenmeye devam ederken, nar gibi pişen börekleri fırından çıkarıp üzerlerini örterek içecekleri hazırlamaya başladı. Sakinleşme çabaları işe yaradığı sırada Lauren'ın yanına gelmesiyle, bir yandan konuşarak tabakları hazırlamaya başladı. İşlerini bitirmelerinin ardından Sharon'ın da yardımıyla salona taşımaya girişti. Şurubu karışmasın diye baklavayı tepsiyle ortaya koyduktan sonra bir kenara oturup eline çatalını alarak bakışlarını tabağına eğdi.

Asena'nın utandığı için gözlerini kaçırdığını anlayan genç adam '*Çok geç güzelim, senin de benden hoşlandığını anladım.*' diye içinden geçirirken halinin çok sevimli olduğunu düşündü. Mis gibi kokan böreğine çatalını batırdığı sırada, tabağı eline aldığı gibi yemeye başlayan Jack'in yorumunu dinlerken ilk lokmasını ağzına attı.

"Tanrım, bu muhteşem bir şey Aysena, bayıldım!"

"Sağ ol Jack, afiyet olsun."

"Sabah yediğimi de çok beğendim ama bu bambaşka bir şey! Yapımı kolay bir şey olsaydı kesin bizimkilere götürmek için yalvarmaya başlamıştım." Kaşlarını kaldırıp sırıttıktan sonra, "Ben şanslı bir adamım, Aysena..." dedi.

"Kesinlikle sana katılıyorum dostum, gerçekten çok lezzetli! Şimdiye kadar böyle bir şey hiç tatmamıştım."

"Eee, afiyet olsun!" Özellikle Gabriel'den iltifat almasıyla utanan genç kız, duygularını saklamaya çalışarak başını sallamakla yetindi. Aklı hâlâ baklavada olduğu için böreğin yarısını bırakıp, saldırma arzusunu dizginleyerek tabağına 2 tane koydu.

"Allah'ım, çok şükür ya rabbim, nihayet..."

Katlarının bozulmasını istemediği için bir köşesinden eliyle tuttuğu baklavayı, ağzına götürdüğü gibi büyük bir zevkle ısırdı. Kendisinden geçerek tatlısını yerken, izleyicileri olduğundan habersiz parmaklarını yalamaya geçti.

"Oh beee, dünya varmış..." Tekrar uzanıp şimdiden yarısı boşalan tepsiden bir tane daha aldıktan sonra aynı şekilde yemeye devam etti. İlk açlığının geçmesiyle bir nevi aşk yaşadığı baklavasının zevkini çıkartırken parmaklarını da ihmal etmedi. Bakışlarını yukarıya kaldırmasıyla bir sürü gözün kendisini izlediğini görünce, elini ağzından çıkarıp suçlu gözlerle çevresine baktı. "Şey! Çok özlemişim, sanırım kendimi kaybettim. Özür dilerim."

Gülüşmeler ve övgü sözcükleriyle karşılanan eylemi taklit edilince rahatlayan genç kız, dördüncü tatlısını yerken hüzünlenip kardeşini düşündü. *'Abla, hadi ne olur yapsana be azıcık, hemen bize kadar. Bak, söz veriyorum yardım edeceğim.'* diyerek peşinde dolanıp yalvarmaları aklına gelince ağzındakini zor yuttu.

"Ne oldu Asena, canın bir şeye mi sıkıldı? Yüzünü astın!"

Gabriel'in sesiyle başını kaldırırken, dudaklarını süsleyen buruk bir gülümsemeyle "Kardeşim. Ege aklıma geldi, bunu çok sever." diyerek tepsiyi gösterdi. "Olmadık zamanda peşime düşer, iki saat yapmam için dil dökerdi. Her seferinde beni kandırmayı da başarırdı. Kıyamaz, hem kızar hem de söylenerek yapardım. Beni gecenin dokuzunda zorla mutfağa soktuğunu bilirim. *'Ne olur abla, bak küçücük tepsi yap.'* demesi aklıma geldi."

"Ablamla aynı yaşta olan kardeşin mi, Aysena?"

Yanına gelerek yüzünü yan çeviren Nathalie'nin, tatlı tatlı bakması karşısında "Zaten bir tane kardeşim var bebeğim." derken uzanıp alnından öptü. "Hemen hemen aynı yaşta sayılırlar, Ege, Sharon'dan biraz daha büyük."

"Senin erkek kardeşin mi var, benim neden haberim yok?"

"Konusu çok geçti Sharon, dikkat etmedin herhalde!"

"Yaa! Demek Ege... Ne kadar garip bir isim, Aysena!"

"Anneme kalsa ismini Yiğit koymak istemiş ama babamı bir türlü ikna edememiş. Gerekçe olarak da 'Bak Sabahat, yarın öbür gün arkadaşları sokakta oğluna bağıracak olursa çocuk utanır. İnsanların içinde rezil olur.' diye açıklamış. Annem nedenini sorunca da uzaktan bağırınca, 'yiğ...' kaybolacak geriye, 'it...' kalacak demiş." Konuyu anlamadıkları için boş boş bakan dinleyicilerine üst üste, "Yiğ-iiit, Yiğ-iiiit..." diye bağırdı. "Gördünüz mü, baştaki 'yi...' hecesi ile 'ğ...' harfi, bağı-

rınca duyulmuyor. Türkçede, 'it...' de köpek anlamına geliyor." deyince olayı uyanan yetişkinler gülmeye başladı.

Hâlâ hiçbir şey anlamamış olan Nathalie'nin haybeye güldüğünü bilerek, sevimli yaramazına sarılıp konuşmaya devam etti. "Böylece babam, yaşadığımız ilin içinde bulunduğu Ege Bölgesinin adını verdi. Kendisi Coğrafya Öğretmeni olur da... Annem de Baran adını isteyince, ismi Ege Baran oldu."

"Senin adını kim koymuş, Asena?"

Yanından gelen sese dönmesiyle odaya girdiğinden beri ilk defa Gabriel'in gözlerine bakarak "O da başka bir hikâye, aslında annemin içinde hep bir yaradır." diye başladı. "Babam üniversitede okurken, İngilizce bölümünden bir kıza âşık olmuş. Uzun süre görüşmüşler. Okul bitmeye yakın nişanlanıp evlenmeye karar vermişler. Nitekim düğüne bir hafta kala, alkollü bir şoför yüzünden trafik kazasında nişanlısını kaybetmiş. Kızın adını tahmin ettiniz herhalde, Asena'ymış."

"Hii!"

Elini ağzına kapatarak tepkisini saklamaya çalışan Lauren'ın, gözlerinin yaşardığını görünce fazla dramatize etmeden nasıl anlatabileceğini düşündü. Kendisini pür dikkat dinleyen kitleye genel bir bakış atıp, sakince konuya döndü.

"Babam, nişanlısını toprağa verdikten sonra tayini çıktığı için Erzincan'a öğretmen olarak çalışmaya gitmiş. Aradan geçen altı senenin sonunda, ailesinin baskılarına daha fazla karşı koyamayıp annemi görmeyi kabul etmiş. Biraz da yalnızlık canına tak ettiği için olabilir! Bir şekilde birbirlerinden hoşlanmış ve anlaşmışlar. Annem de güzel kadındır... Karakaşlı karagözlü, Türkan Şoray gibi gösterişli... Eee, şey! Tabii ya, siz onu nereden bileceksiniz, kendisi ünlü bir artistimiz. Neyse, böylece evlenip İzmir'e yerleşmişler. Bir süre sonra kızının olacağını öğrenen babam; utana sıkıla yaşadıklarını anneme anlatmak ve yemininden bahsetmek zorunda kalmış."

"Ne yemini?"

"Lauren, babam nişanlısı öldükten sonra bir daha evleneceğine hiç ihtimal vermemiş. Olur da bir gün kararı değişirse, o günkü üzüntüsüyle nişanlısının hatırasını kızının ismiyle yaşatacağına yemin etmiş. Babam, çok dürüst bir adamdır, isteseydi anneme hiç anlatmayabilirdi.

Mutlaka bir şekilde öğreneceğini ve daha çok üzüleceğini düşünmüş olmalı. Annemi çok sevdiğini ama yemininden de dönemeyeceğini söylemiş. Bu konuda ısrarcı olunca, sonunda annem de kabul etmek zorunda kalmış." dedikten sonra derin bir nefes alarak konuyu bağlamak için bir girişim daha yaptı.

"Senelerdir aksatmadan, nişanlısının ölüm yıl dönümünde takım elbiselerini giyinir ve mezarını ziyarete gider. İlk yıllarda annem ile aralarında baya bir sorun olmuş. Annem, *'Ölmüş olan bir kadını kıskandığım için çok utanıyorum ama elimde değil, kendime mani olamıyorum.'* diye söyler. Bir seferinde tartışmışlar, babam *'Vefasız mı davranayım, hiç yaşamamış gibi mi yapayım? Senede bir gün hatırlanmayı ve saygı duyulup aranmayı hak etmiyor mu?'* diye çıkışınca, bu konu aralarında bir daha açılmamak üzere kapanmış."

Sözlerine son noktayı koyup çevresine bakınca, Lauren'ın gözyaşlarını sildiğini, çocukların bile üzüldüğünü görünce "Üzgünüm, canınızı sıktım galiba..." diyerek özür dileme ihtiyacı duydu. Gabriel'in lafa karışmasıyla bakışlarını genç adama çevirirken, onun bile etkilenmiş olduğunu düşündü.

"Ailen adına çok üzüldüm Asena, zor bir durum, kendimi babanın yerinde düşünmek bile istemiyorum."

"Üzerinden neredeyse 28 yıl geçmiş, annem ile babamın mutlu bir evlilikleri var. Bir şekilde iki taraf da üstesinden gelip, yaşamlarına devam ediyorlar. Neyse, bu kadar dram yeter, ülkemde buna arabeske bağladın deriz. Annem her zaman *'Kızım olursa adını, Mine koymayı istiyordum ama kısmet değilmiş. Allah, sana uzun ve mutlu bir ömür versin...'* der. Nathalie olduğu için çok şanslısın Sharon, benim de bir kız kardeşimin olmasını isterdim." diyerek laf karıştırıp ağırlaşan havayı dağıtmaya çalıştı. Yanından "Iııyyyy..." sesinin gelmesi gecikmedi.

"Şaka mı yapıyorsun Aysena, ne şansı?"

"Büyüyünce anlarsın Sharon, iyi ki Ege var. Bir de Mine adında bir kardeşim olsaydı harika olurdu."

Konuya Nathalie'nin de dâhil olmasıyla biri ergenus 2 inatçı keçiyi idare eden genç kız, kavga etmelerini engellemek için olayı yaygaraya boğarak sorunu tatlıya bağladı. Beyler kendi aralarında konuştukları sırada, Lauren'ın tabakları taşıdığını görünce yerinden fırladığı gibi yar-

dım etmeye girişti. Sona kalan tepsileri almak için salona döndüğünde, çalışma odasına giden Jack ve Gabriel'i hayal kırıklığıyla izleyip mutfağı toplamaya geri döndü.

***

Jack ile konuşmayı kafaya koyan genç adam, planları bahane edip çalışma odasına geçtikten sonra tereddüt etmeden konuya giriş yaptı. Karşısında oturan adama Asena'ya karşı duygularını ve hissettiklerini anlatırken, sakin bir ifadeyle dinlemesi üzerine nispeten rahatladı. İçinden bir ses, dostunun her şeyin farkında olduğunu fısıldasa da şimdilik Asena ile arasında en büyük engel olarak gördüğü adamı ikna etmeye soyundu.

"Çok düşündüm Jack, Asena konusunda ciddiyim. İnan ondan uzak durmak için elimden geleni yaptım, sonuç tam bir fiyasko oldu. Başaramadım dostum... Ben daha ne olduğunu anlamadan derime işledi, vücuduma nüfuz etti. Onu anmadan geçirdiğim tek bir saatim yok. Nasıl, ne zaman oldu bende bilmiyorum. Seni severim Jack, bu konunun aramızda problem olması en çok beni üzer ama geri adım atmayı da reddediyorum. Öncelikle bilmeni istediğim şu; Asena ile gönül eğlendirmiyorum."

"Zaten öyle olduğunu hissetsem, bu konuşmaya bile izin vermezdim."

"Biliyorum! Her şeyin farklı olmasını, birbirimizi ve bedenlerimizi tanımayı, beraber yaşamayı ben de isterdim. Asena'ya yakınlaştıkça, uyarılarında ki gerekçeleri çok iyi anlıyorum ve saygı duyuyorum. İşin ilginç kısmı, neredeyse öyle bir insan olmasından dolayı mutluyum! Neden dersen; orasını henüz tam çözemedim, belki de hayatımda ilk defa bir kadını kıskanıyor olduğum içindir."

"Bu gayet anlaşılır, olması gereken de o."

"Biraz daha fazlası, Jack... İhanet acısının ne demek olduğunu çok iyi biliyorum. Evlenmeyi düşünecek kadar sevdiğim kadınla, dostum olduğunu zannettiğim bir erkek tarafından aldatıldım. Daha sonra geriye dönüp düşündüğüm zaman, Melani'yi gerçek anlamda sevmediğimi anladım. İhanetiyle yıkılmamın sebebi kıskançlık değildi, beni en çok

etkileyen şey ikiyüzlü ve bütün o sevgi sözcüklerinin yalandan ibaret olmasıydı. Gururum kırıldı, aşka, evliliğe ve dostluğa olan inancım sarsıldı. İnsanlara ve yapabileceklerine karşı şüpheyle bakmaya başladım."

"Güvenin sarsıldı!"

"Evet... O yüzden Asena'nın masumiyeti ve erkeklerden kendini koruması beni etkiliyor. Bunları söyleyeceğimi hayatta düşünmezdim, hele bir kadını kıskanacağımı hayal dahi edemezdim."

"Hı hı..."

"Senden bana destek olmanı, olmadı yolumdan çekilmeni istiyorum, Jack... Bu konuda kararlı olduğumu da bilmelisin. Asena'yı tanımak ve onun da beni tanıması için şansımız olmasını talep ediyorum. Benden hoşlandığı kanaatindeyim, sevmesi için yolunun açık olması gerekiyor. Önünde bir, Jack engeli olmamalı..."

"Tamam..."

"Ne?" Gözlerini kendisine dikerek ciddi bir ifadeyle bakan adamı anlamaya çalışarak, "Söyleyeceğin bu kadar mı, sadece *Tamam* mı?" diye sordu.

"Sen, bilmem gereken her şeyi söyledin zaten Gabriel, bana sordun ve ben de onay verdim. Evimin sınırları içine girdiğin anda eşitiz, patronun veya işverenim değil."

"Evet!"

"Bana dürüstçe duygularını açıkladın, bende samimiyetine inandım. Dostum, Aysena'yı seviyorum ve zarar görmesini istemiyorum. Sanırım bu konuda anlaştık... Seni de severim, adil ve değer bilen bir insansın. Gerçek anlamda dostum diyebileceğim ve takdir ettiğim özelliklere sahipsin. Sözüne güvenirim, samimi olduğuna inandığım için yanında duracağım, başka bir sebepten değil."

"Sağ ol Jack."

Dostunun sözleriyle rahatlayan genç adam, derin bir nefes alıp arkasına yaslanırken Jack'in imalı bir ifadeyle sırıtmasına anlam veremedi. Sebebini bilmediği halde karşılık verdiği sırada, peşinden ne geleceğinin merak ederek gözlerini kıstı.

"Yalnız sana tavsiyem, kızı elinden kaçırmak istemiyorsan biraz acele etmen... Lauren'ın söylediğine göre; Aysena, eve döndüğü zaman

ailesinin uygun bulduğu damat adaylarından birisiyle evlenmek zorundaymış."

"Hıı! Ne, o da ne demek?"

"Ne anladıysan o, çok açık söylediğimi düşünüyorum." Gabriel'in oturduğu yerde doğrularak öne doğru eğilirken kaşlarını çatması üzerine "Biraz aile geleneklerinden bahsedeyim istersen, daha iyi anlamanı sağlayabilir. Aysena'nın, durumu biraz karışık... Lauren'a anlattığına göre, annesi ve anneannesi yıllardır evlenmesini istiyor. Liseden mezun olduğundan beri karşısına otuzdan fazla görücü çıkarmışlar. Bu görücü denen şey de evliliğe hazır erkek adaylar oluyormuş." demesiyle genç adam araya girince sinirlenmesine hak verdi.

"Yok artık, öyle saçmalık mı olur?"

"Üzgünüm, maalesef gerçek bu. Sana, Aysena'nın özeli olduğu için anlatamadığım konulardan birisiydi. Daha devamı var, bitmedi. Bizim kız, ailesinin evlenmesi yönündeki ısrarlarından bıktığı için senelerdir türlü bahanelerle savaş veriyormuş. Bekâr hayatını, en azından 1 sene daha uzatabilmek adına 3 yıldır İngilizce öğrenip derslerine çok çalışarak buraya gelmiş. Diğer bir deyişle, dayattıkları evlenme taleplerinden kaçmış. Ne yazık ki, bu süreç boyunca hiç kimseyle çıkmasına veya görüşmesine de izin vermemişler."

"Tanrım! Jack, bu anlattıkların ne anlama geliyor?"

"Normal yollardan Aysena ile görüşüp kendisinden hoşlandığını söylemen yeterli gelmeyebilir. Muhtemelen aranıza mesafe koyacaktır, senden hoşlansa bile duygularını baskılayıp uzak durmaya çalışacaktır. Tabii bu benim fikrim... Ailesinden kaçtı dediğime bakma, ebeveynlerini seviyor ve onlara çok düşkün. Hatta anneannesine bayılıyor, ailesiyle ilgili konuşurken gözleri parlıyor."

"Biliyorum, daha önce şahit oldum!"

"Hı hı. Buradayken bile sözlerinden çıkmıyor, bizimle kaldığı süre içinde üzülecekleri bir şey yapmayacağına şahidim. Özetle; önünde kapı gibi güçlü bir aile faktörü var ve onları aşman zor görünüyor. O yüzden Aysena, bizimle birlikteyken kendisiyle arkadaşça görüşmene ses çıkartmayacaktır, bu arada sana âşık olursa belki işler değişebilir. Niyetini baştan belli eder veya o amaçla yaklaştığını söylersen sorun yaşayabilirsin."

"İyi de bu çok saçma!"

"Olabilir ama gerçek bu. İstersen hiç kalkışmadan bu sevdadan vazgeçebilirsin?"

"Asla!"

"O zaman iyi bir plana ihtiyacın var Gabriel, hem de acele tarafından. Dediğim gibi Aysena, evlenmeden önceki son yılını geçiriyor. Hatta Noel tatili veya kış tatilinde memleketine gitmeye kalkarsa, mutlaka karşısına damat adayı çıkarırlar. Zorla olmasa bile hoşlanabileceği birisi denk gelirse nişanlanarak geri dönebilir." diyerek sözlerini tamamladı. Gabriel, bir eliyle saçlarını sıvazlarken tişörtünün yakasını çekiştirmeye başlayınca, panikledigini fark ederek amacına ulaştığını anladı.

"O kadar çabuk! Şaka yapıyorsun değil mi Jack, benimle dalga geçiyorsun?"

"Kesinlikle dalga geçmiyorum adamım, neyle karşı karşıya olduğunu bil diye bunları anlatıyorum. Aysena'nın, ailesinin her iki kanadı da ismini telaffuz edemeyeceğim küçük bir yerleşim yerinden uzun yıllar önce büyük şehre taşınmışlar. Anneanne dominant bir karakter, orada bile çocukları ile yakın akrabalarını çevresine toplamayı başarmış. Tabii bu arada yaşadığı kültürü de beraberinde getirmiş. Çok sosyal bir kadınmış, şehirde yaşarken eski bağlarını koparmadığı gibi yeniyle harmanlayarak, kendisine geniş bir çevre edinmiş. Aysena, bir konuşmasında modern olarak nitelendirilen bir şehirde yaşadıkları halde, görünüm itibariyle uyumlu fakat bir yandan her zaman özüne bağlı kaldıklarını ifade etti. Geleneklerinde, masumiyet çok önemli ve aşılamaz bir tabu... Alternatifi yok. İyi yetiştirilmiş namuslu bir genç kız, ailenin uygun gördüğü kişi ile evlendiriliyor. Belki tam anlamıyla zorlamıyorlar ama duygusal baskı uyguluyorlar. Erkeklerle görüşmesinin önünü kesince, kızın fazla bir şansı kalmıyor. Aysena da kusursuz bir ornek, sen de en iyi şahitlerinden birisin... Terbiyeli, çalışkan ve becerikli, daha sayayım mı? Güzelliği de cabası, doğal olarak talibi de çok..."

"Siktir!"

"Ha, unutmadan... Anneannesi şimdiye kadar yüzün üzerinde çifti evlendirmiş. Aysena'yı hâlâ evlendiremediği için de bunu gurur meselesi yapmış. Hatta buraya gelmeden kısa süre önce, yeni bir damat ada-

yı ile tanıştırmaya çalışmış. Neyse ki Aysena, uyanık davranıp başından savmayı başarmış."

"Kahretsin, Asena kendi kararlarını alabilecek yaşta! Bunlar delirmiş mi?"

"Ben de aynı kanaatteyim, yalnız şunu unutma... Bize garip gelen adetleri, onlar için gayet doğal. Babasının, annesiyle tanışması hakkında söylediklerini hatırla. *'Ailesinin, evlenmesi için yaptıkları baskılarına daha fazla karşı koyamadığı için annesini görmeyi kabul etmiş.'* İlk etapta çok acımasız ve baskıcı bir tutum gibi görünüyor. Diğer yandan objektif bakmaya çalışırsan, farklı bir şekilde bizler de benzer davranışlar sergiliyoruz. Farz et ki, sevdiğin bir kız arkadaşınla erkek arkadaşını tanıştırmak için aynı ortamda bulunmalarını sağlıyorsun. Yabancı gelmedi değil mi?"

"Evet, yine de hiç hoşuma gitmedi!"

"Duygusal yaklaştığın için olmasın?"

"Alakası yok. Uygun çiftleri tanışmaları için aynı ortama çağırırken, evlenmelerini mi bekliyorsun?"

"Hayır, ama ihtimallerden birisi de o, anlaşırlarsa neden olmasın... Ben, işin özünde ki benzerlikten bahsediyorum, hiçbir koşulda baskıyı hoş görmem. Buradaki ince detay şu; gerek yetiştiriliş tarzımız gerekse kültürümüz farklılıklar gösteriyor. Beğen veya beğenme, saygı duymamız gerekiyor. Onların geleneklerinde, bu işi yetişkinler organize ediyor. En belirgin fark, her iki taraf da evlilik maksadıyla birbirlerine uygun olup olmadıklarını sınamak için görüştüklerini biliyor. En azından ben öyle anladım!" Bir yandan genç adamı ürkütmemek için kızın ailesini savunurken, biraz daha dürtmeye karar verip "Aslında ne yapmaya çalıştıklarını anlayabiliyorum. Bu onay verdiğim anlamına gelmiyor, özellikle ısrar ve duygusal baskı kullandıkları için. Yakın zamanda öğrendiklerim de üzerine eklenince, Aysena'ya dayatılan yaptırımlardan hiç hoşlanmadığımı da belirtmeliyim." diyerek gelecek soruyu bekledi.

"Ne yaptırımı Jack, anlamadım!"

"Anneannesi, torunlarının uygun gelin adayı olmaları için saçma sapan kurallar koymuş. Ev işinden yemek yapmasına karar büyürken her şeylerine karışmış. Sırf bu yüzden güneşe çıkmasına bile izin vermediğini öğrenince, orada koptum."

"Uygun gelin adayı mı? Dostum, anlattıkların çok garip! Güneşe çıkmasına neden müdahale ediyorlar?"

Adamın komik ifadesi karşısında gülmemek için kendini zor tutarken "Kadın, evlenecek yaşta olan kızların, açık tenli olması gerektiğine inanıyormuş. Görüntülü konuştuğunda anlamasın diye, ten rengini kapatıcı krem almak zorunda kaldık." demesiyle ağzının açık kaldığını görünce sonunda patlayıp gülmeye başladı. "Özür dilerim dostum, benim ilk öğrendiğim zaman verdiğim tepkileri hatırladım, ona gülüyorum. Sana baktığım zaman çok kararlı olduğunu görüyorum, anlattıklarımdan sonra fikrin değişmediğine göre Aysena'nın seni sevdiğine ikna olursam elimden ne geliyorsa yardım etmeye hazırım. Bazı tabuları kırmak zor olacak ama imkânsız değil, seni tanıdığım kadarıyla başaracağına inancım tam. Son aşamadaysa Aysena'nın babasına güveniyorum, anladığım kadarıyla çok olgun ve akıllı bir adam."

"Güzel, buna sevindim!"

"İşin aslı, Lauren'ın anlattıklarından sonra bazı konularda fikrim değişti. Biraz olsun kızın hayatını yaşaması ve özgürlüğün tadına varması gerektiğine karar verdim. Kendisini koruyacağına ve sınırlarının dışına çıkmayacağına eminim. O konuda herhangi bir endişem yok. Tek çekincem, duygusal olarak sana kapıldığı takdirde işler ters giderse üzülmesinden endişeleniyorum. Hata yapmadığımı umuyorum."

Daha sözleri bitmeden başını iki yana sallayan genç adam, kararlı bir ses tonuyla "Hayır Jack, hata yapmıyorsun!" dedikten sonra gözlerini kaçırmadan dostuna baktı. Onay veren adamla Asena'yı olabildiğince sık görebilmek için plan yapmalarının yanı sıra, kızı ürkütmemek adına tesadüfiymiş gibi görünmesinde hem fikir kaldılar. Salona geçmeyi teklif edeceği sırada, öne doğru eğilen adamın sırıtmaya başlamasıyla yine işkillendi. Gözleri kısılarak dostunu taklit ederken kısık sesle konuşmaya başlaması üzerine dikkat kesildi.

"Şimdi sana bir şey anlatacağım dostum, ama aramızda kalması çok önemli... Özellikle Lauren ve Aysena, bunu sana anlattığımı bilmemeli."

"Tamam!"

"Dün plajda oturduğumuz yeri biliyorsun. Arkamızda bulunan duş kısmında adamın biri arkası dönük vaziyette duş alırken mayosunu çı-

kartmış. Bizim kızda adama çok sinirlenip, kendi dilinde bağırmaya başlamış. Konuyu anlayınca Lauren devreye girmiş ama uzun müddet sakinleştirememiş. Tabii bu arada ne söylediğini de anlayamamış."

"Evet!"

"En sonunda sakinleşmesini sağlayınca, kapattığı yüzünden ellerini kaldırıp 'Gördün mü terbiyesizi ne yaptı?' diye sormuş. Lauren da gülerek *'Sen hayatında hiç çıplak erkek görmedin mi?'* diye karşılık vermiş. Cevap olarak, *'Ege bebekken altını değiştirmiştim.'* demiş." demesiyle gülmeye başlayan genç adama katılıp, asıl vurucu noktayı anlatmaya geçti.

"Öyle değil yetişkin erkek deyince, bir süre düşündükten sonra ilk ve tek deneyimini anlatmış. Bunların yaşandığı şehirde Foça adında bir sahil kasabası varmış, kuzeni Kerem'in de katıldığı bir gezi esnasında..."

***

Gabriel ile Jack'in, çalışma odasında ne yaptıklarını merak eden genç kız, işini bitirdikten sonra çocuklarla birlikte masaya oturup, scrabble oynamaya başladı. İçeriden adamların kahkaha sesleri gelince, bakışlarını koridor kısmına çevirerek gayri ihtiyari gülümsedi. Jack'i bile bastıran Gabriel'in sesi, içinde kelebeklerin uçuşmasına sebep olurken 'Aşkım, bir tanem benim... Nasıl güzel bir gülmek öyle!' diye düşünerek yanında olmayı arzuladı. Bir türlü kesilmeyen gülme sesleri merakını cezp edince, "Haydaaa, ne oluyor bunlara ya?" diye söylemlerine başladı. Zaten meraklı olan doğasına bir de Gabriel faktörü eklenince, huzursuzca yerinde kıpırdanırken sinirle konuşmaya başladı.

"Aaaay, başlayacağım ama ha! Allah Allah, çatlattınız insanı ya... Kapalı kapılar ardında Washington, içeri giren gülmeye başlıyor, bir türlü susmak bilmiyor. Dışarıdakiler ne yapar, bu garibanlar merak eder mi düşünen yok. Saygısızlar canım, cık, cık, cık, cık..."

Yanından geçen Lauren'ın, "Ah Jack!" diye söylenirken kahkaha atarak tuvalete koşmasıyla *"Ee yuh diyorum! Küfür ettireceksiniz ama artık haa... Ay herkes delirdi ya! Bir normal akıllı adam yok mu aranızda? Ne var bu kadar gülünecek, bir söyleyin de bizde nemalanalım."*

Bir yandan sinirle söylenip dururken, kendisini anlayamayan çocukların uyarması üzerine oyuna geri döndü. Hâlâ cık cıklayarak kafasını sallayan genç kız, masadaki harfleri bir süre inceleyip bulduğu ilk kelimeyi tahtaya yerleştirdi.

"Hah, işte bu duruma cuk diye oturdu, idiotlar sizi..."

***

Ertesi gün okulların açılacağını düşünerek kalkan genç adam, salonun kapısından Asena'ya bakarak çocukların arasında ne kadar sevimli göründüğünü düşündü. Öğrendiği muhteşem bilgiler ışığında hayranlığı katlanarak arttığı kızın, yine kendi dilinde konuştuğunu duyarak sıritmaya başladı. Yalnız ses tonundan bu sefer sinirli olduğunu düşünürken, saman alevine benzeyen parlamalarının bile çok tatlı göründüğüne karar verdi. Yanına gelen Jack ile göz göze gelince, bakışlarıyla anlaşırken kendisini fark eden kıza döndü. Kalkmaya davranması üzerine eliyle müdahale ederek yanına ilerledi.

"Gabriel, şey! Yoksa gidiyor musun?"

"Evet... Asena, her şey için teşekkür ederim, çok güzel bir gün geçirdim. Tekrarını dört gözle bekliyor olacağım."

"Bir şey değil, ne zaman istersen."

Yolcu etmek için tekrar hamle yapan kızın omzundan tutarken "Lütfen rahatsız olma, görüşürüz." diyerek kalkmasına engel oldu. Çocuklar ve ev sahipleriyle vedalaştıktan sonra Asena'nın mahzun bakışları altında kapıya yönelerek evden ayrıldı.

Arabayla eve dönen genç adam, kızın kendi dilinde konuşmalarını anlayamasa da artık aşına olduğu, aşkım ve canım benim kelimelerini yine kullandığını düşündü. Yazılışlarını bilmediği sözlerin, anlamını öğrenmek için araştırma yapmaya karar verdi. *'Bu konuya açıklık getirmem lazım, hem de hemen! James'e danışmalı, o herifin sorunlara çözüm bulmakta ilginç bir kabiliyeti var.'* diye içinden geçirirken arabayı park edip, telefon açarak karşı tarafın cevap vermesini bekledi.

"Gabriel..."

"James dostum, bir sorunla ilgili fikrine ihtiyacım var." diye başlayıp son durumu ve Jack ile konuşmalarını anlattıktan sonra asıl konuya geldi. Asena'nın, kendisine özel Türkçe diyalogunu kısaca özetleyip, aldığı cevaplardan tatmin olunca sırıtarak içeriye girdi.

17. BÖLÜM

Okulun ilk haftasını kazasız belasız atlatan genç kız, Lauren ile beraber eve dönerken okul hayatına beklediğinden daha kolay uyum sağladığını düşünerek memnun oldu. Hâlâ inanmakta zorlandığı ve *Tembeller için ideal...* ismini verdiği eğitim sistemine bayıldığına karar verdi.

Alacağı ders sayısını ve programını öğrenince, kendi okulunda ki 1 senenin burada okuyacağı 4 seneye eşit olduğuna kanaat getirdi. İlk 2 gün, günde 6 saat kuramsal ders, diğer günler ise bölümün içinde yer alan anaokulunda sabahtan öğlene kadar uygulamalı çalışmanın çocuk oyuncağı olduğunu düşündü. Nasıl olsa Lauren ile gidip geleceği için çok rahat bir yıl geçireceğini içinden geçirirken, genç kadının seslenmesi ile başını şoför mahalline çevirdi.

"Aysena, pazartesi ve salı günleri idare edebilecek misin? Senin için sorun olursa dersin bitene kadar okulda bekleyebilirim."

"Sağ ol Lauren, hiç gerek yok. Sorun olmayacağına eminim." 4 çocuğu olduğu için yarım gün çalışan kadına sırıtırken, "Hem benim için de değişiklik olur. Lütfen, programını değiştirme." diyerek endişelerini giderdi. Sabahları sarı kafaları servisleriyle okullarına postaladıktan sonra arabaya atlayıp geldikleri için zaten fazlasıyla rahat edeceğini kabul etti. Gerek cennetten çıkma ders programını, gerekse bir parmak kalınlığındaki kitapların içeriğini düşününce kahkaha atma arzusu duy-

du. Neredeyse hepsini farklı dönemlerde ders olarak görmüş olmanın sevinciyle şansına hayret etti. Hem de üç katı kalınlığında kitaplardan ve kılı kırk yaran titiz hocalarından...

Ay Allah razı olsun ya! Allah ne muradınız varsa versin, tuttuğunuz altın olsun... Koca sene ya, koca sene zaten bildiğim konuları tekrar edeceğiz. Hakikatten tembeller için ideal bir okul, her üniversiteye böyle program lazım. Bu kitapların her birine birkaç saat harcasam, yarım günde hepsini yer bitiririm ben! Ay sonra da gelsin minik aşklarımla oyun... Ah ulan, baştan burada okumak varmış. Basacaksın parayı dört sene kebap, yan gelip yatacaksın. Gözünü sevdiklerimin, halkının gencini düşünüyorlar... Gençtir bunlar gezsin, dolaşsın, günlerini gün edip yaşasın diyorlar.

Bizde öyle mi, çalış babam dur, yetmedi tekrar. Yok, bu da yetmedi tekrar... Daha bitmedi, kütük gibi belini büken kitaplarla, vizesi finali derken yurdumun gençlerinin yarısını fıtık ettiniz. Çoluk çocuğu kambur bıraktınız da kimsenin umurunda değil... O da olmaz biraz daha eziyet edelim dediniz, işe girebilmek için yeni sınavlarla üzerine tuz biber ektiniz. Genç yaşımızda hayattan bezdirdiniz. Ha bire ezberlettirdiniz. Bilmeyen de bu kadar çalışmaya, ülkenin yarısı filozof oldu zannedecek. Sınavlar yüzünden alfabenin yan yana gelen büyük harflerinden nefret ettirdiniz.

Reva mı bu bize ya! Bizim, elin Amerikalısından ne eksiğimiz var? Gençliğimin yarısını ders çalışarak, kalan yarısı da temizlik, iş, güç ve yemek yaparak geçti. Bir de çocuk gibi oyun oynuyorsun, büyüyemedin gitti diyorlar. İçimizde kaldı tabii, büyüdük de ne oldu? 'Kırk satır mı, kırk katır mı?' dediniz...

Evlerinin sokağına sapan genç kadın, kendi kendine sırıtıp duran kıza göz atıp "Yola çıktığımızdan beri gülümsüyorsun! Ne düşünüyorsun Aysena, okulla mı ilgili? Anaokulundaki öğretmenler sana bayılmışlar, çocuklarla çok iyi anlaştığını söylediler." demesiyle sevimli bir yüz ifadesiyle kendisine baktığını görünce, hayatından memnun olduğunu anladı.

"Eğitim sistemlerimizde ki farklılıkları düşünüyordum. Aldığım eğitimin kuramsal yanı çok ağırdı, sınav dönemi eve kapanır neredeyse on beş gün kafamı kaldırmadan ders çalışırdım." Kucağındaki kitapla-

ri işaret edip "Bunlar benim için çerez sayılır! Yanlış anlama Lauren, eleştirmek için söylemiyorum, aksine bir öğrenci olarak mükemmel buldum. Çocuklara da bayıldım, bütün gün... Pardon..." diyerek sırıttı. "Yarım gün, Aysena, Aysena diye peşimde dolanıp durdular. Ne yalan söyleyeyim, o kadar tatlılardı ki içimin yağları eridi..."

"İçinin yağları mı eridi!"

"Önemli bir şey değil, Türkçe bir deyim. Çok hoşuma gitti, mutlu oldum, bayıldım gibi bir anlama geliyor."

"İlginçmiş! Aysena, aklımdayken yarın Gabriel'e davetli olduğumuzu unutmadın değil mi? Saat 2 gibi evden çıkarız. Annesini çok severim, tatlı bir kadındır. Senin de hoşlanacağını tahmin ediyorum. Kalabalık olmayan küçük bir grup çağırmış, muhtemelen bize de geçen hafta için teşekkür etmek istedi."

"Evet, Jack anlattı!"

Bir taraftan Gabriel'i görmekten korkan genç kız, diğer yandan cumartesinin bir an evvel gelmesini arzuladığı için heyecan ve sıkıntıyı aynı anda duymanın karmaşasını yaşadı. Genç adama hissettiği yoğun duygulardan kurtulma çaresini bildiği halde, ondan uzak durma düşüncesinin bile ruhunu daralttığını kabul etti. Kendi içindeki mevcut kavgası yetmezmiş gibi Jack'in yaklaşımı da cabasıydı. Lauren'a sürekli adamın iş yerinde yaptıklarını ve söylediklerini anlatıp duruyordu. Gabriel'i çok sevdiği ve kişiliğini takdir ettiği belliydi, sorun ise zaten meyilli olduğu adamı ister istemez unutmasına ket vurmasıydı. Aklının bir köşesinde sürekli yer alması ve daha ne olduğunu anlamadan genç adamla ilgili hayallere dalıp gitmesi de geldiği son noktaydı. Sebep olduğu için Jack'e kızıyordu, tabii anlattıklarını en ufak ayrıntısına kadar dinledikten sonra...

Arabanın durmasıyla haftanın analizini sonraya bırakıp, sonunun hayırlı olmasını dileyerek kucağında kitapları ile aşağıya indi. Beraber evden içeriye girdiği genç kadının, üstünü değiştirmek için yukarıya çıkarken konuşmaya başlamasıyla geri döndü.

"Hayatım, yarın sabah çocukları Jack'e bırakıp kuaföre gidelim mi ne dersin? Güzel bir bakım yaptırırız, ne zamandır kendimi ihmal ettim."

"Tabii ki gideriz Lauren, yalnız Nathalie'yi ikna edebileceğimizi zannetmiyorum. Muhtemelen bizden önce hazırlanıp kapıya dikilecektir."

"Haklısın, o zaman üçümüz gideriz."

"Olur." Ailesiyle iletişim kurduğu en uygun zaman, sabahın erken saatleri olduğu için "On birden önce çıkmayız değil mi? Bu hafta bizimkilerle hiç görüşemedim, yarın bilgisayarın başından ayrılmazlar." dedi.

"Onu sorun etme, ailen daha önemli. Sen işini hallet, ne zaman müsait olursan çıkarız."

Anlayışlı dostuna gülümserken "Tamam, anlaştık. Sağ ol, Lauren..." diyerek merdivenlere yöneldi. Küçük dansözleri gelmeden önce hem işlerini halletmek hem de biraz dinlenmek için odasına çekilerek, eşyalarını bıraktığı gibi üzerini değişmeye girişti. Masasının başına geçerek, yoğun çalışma temposunun ardından artık dans etmeyi öğrenen miniklerine hazırladığı sürprizleri kontrol etti. Her biri için kendi uydurduğu diplomaları tek tek katlayıp kurdelelerini takarken çok şaşıracaklarını tahmin ederek sırıttı. İki gündür vur patlasın çal oynasın serbest takıldıkları minik köçekleri ile çok zevkli saatler geçirdiğini düşündü.

"Yok ya, diplomaları hemen dağıtmayayım! En iyisi önce eğlencenin dibine vuralım, mezuniyet törenini dağılmadan yapayım."

***

Yarım saat önce Jack'den gelen video kaydıyla günü aydınlanan genç adam, Asena'nın dans eğitimi verdiği kızlarla çılgınlar gibi oynamasını ağzı kulaklarına vararak izledi. Artık müziğe ve ritmine aşina olduğu dansı üçüncü kez seyrederken, genç kıza duyduğu özlemle haftanın geçmek bilmediğini düşündü.

Amacını saklamak ve Asena'yı ürkütmeden sevgisini kazanabilmek için uzak durma zorunluluğunun çok ağır bir yük olduğunu kabul etti. Geçen pazardan beri genç kızı sadece bir kere, o da arabanın içinden ve uzak bir mesafeden görebilmişti. Her zaman gittikleri park ala-

nında, çocuklarla ellerinde ki topa benzeyen küçük taşlarla çözemediğ garip bir oyun oynamalarını izlemişti.

Dışarıdan kahkaha seslerinin duyulmasıyla eş zamanlı telefonun yeni mesaj gelince, gözünü ekrandan ayırıp cep telefonuna uzandı. Jack'in gönderdiğini görmesiyle tereddüt etmeden, önce bilgisayara aktarıp hemen akabinde açtığı kaydı izlemek için arkasına yaslandı. Önünde beliren sahneyi algılamakta zorlanınca, bir süre ağzı açık kalarak ekrana baktı.

"Bu da ne?"

Konuşmaları algılayamayacak kadar şaşırdığı için sesini açmasının ardından, videoyu başa alıp tekrar izlemeye koyuldu. Yemek yenilen platformda kafalarında külah şeklindeki şapkaları ile bir sıra dizilen kızlara ve kenara çekilmiş masanın yanında konuşma yapan Asena'ya boş boş baktı.

"Yoksa bu! İnanmıyorum sana Asena, mezuniyet töreni mi düzenledin?"

Kendini kaybeden genç adam, görüntünün komikliği karşısında ilerleyen görüntüyü izleyemeden gülmeye başladı. Dışarıda ardı arkası kesilmeyen seslerin de sebebini anlamış oldu. Derin nefesler eşliğinde sakinleşmeye çalıştıktan sonra ilerleyen kaydı tekrar başa getirip bir deneme daha yaptı. Genç kızın, büyük bir ciddiyetiyle yaptığı konuşmaya dikkat kesilerek ekrana yapıştı.

"Sevgili çocuklarım... Burada, ortak bir sevinci paylaşmak için toplanmış bulunuyoruz. Bu günün, hepimiz için özel bir anlamı var. Başta ben olmak üzere, oryantal kursumuzun ilk mezunlarını vermenin sevincini yaşıyoruz. Sevgili öğrencilerim, size son kez öğrencilerim diye hitap ediyorum. Hiç unutmayın ki dürüst, çalışkan ve üretken insan bir değerdir, hiçbir şeyle mukayese edilemez. Zorluklarla mücadele etme gücünüzü hiç kaybetmeyin. Biliyorsunuz ki, iyi ve başarılı bir insan olmak ayrıcalıktır ve çaba ister."

Ekranın sallanması üzerine, muhtemelen çekimi yapan Lauren'ın güldüğünü tahmin etti. Görüntüde kaymalar meydana gelince, kendisini kaybederek "Kıpırdatma şunu, Lauren!" diye bağırıp dinlemeye devam etti.

"Göreceksiniz, uzun vade de kazanan hep siz olacaksınız. Çalışmaktan ve çabalamaktan hiç ama hiç vazgeçmeyin, bildiklerinizi insanlarla paylaşmaktan çekinmeyin. Uzun uğraşlar ve alın teri dökerek geldiğiniz bu aşamada, çabalarınızın karşılığı olan diplomalarınızı verip, ilk mezunlarımı sevgiyle uğurluyorum. Sizlerle gurur duyuyorum."

Sözlerini bitirip alkışlamaya başlayınca, başlarında külahlı çocuklar da büyük bir gururla kıza katıldılar. Genç adam da bulunduğu yerden gülerek iştirak ederken, ekrandan Asena'nın sesi yine duyuldu.

"Şimdi diplomasını vermek üzere Jennifer'ı yanıma davet ediyorum." Elinde ki kırmızı kurdele ile bağlanmış rulo şeklindeki kâğıdı verirken, *"Tebrik ederim hayatım, başarılarının devamını dilerim."* dedikten sonra sırasıyla yanına çağırdığı kızlara diplomaları takdim etmesini hayretle izledi. Masaya uzanıp avucuna bir şey aldıktan sonra, *"Evet,* şimdi şapkalarınızı atabilirsiniz." derken çığlık atarak külahlarını fırlatan kızların, üzerine konfeti dökmesi karşısında ağzı açık kaldı. Bu arada sırıtarak bakan güzel yüzü ekranda görünürken, *"Ben temizleyeceğim, Lauren."* demesiyle daha fazla dayanamayan genç adam kahkahayı bastı.

Hâlâ bağıran, oynayan çocukların yanından elektrik süpürgesini arkasından sürüyen genç kızın tekrar görünmesini hayranlıkla takip etti. Makineyi çalıştırmak için eğilirken *"Sharon, koltuğun arkasına düşen külahı çıkar."* diyen bağırdığını duydu. Kızların arasından yerleri süpüren Asena'nın, kayda devam eden kadının yanından geçerken "*Lauren, tören bitti! Neden h*âlâ çekiyorsun?" demesinin ardından ekran kardı.

"Tanrım! Sen beni öldüreceksin, Asena..." diyerek gerçek duygularını dile getiren genç adam, bir yandan gülmeye devam ederek tekrar izlemek için bilgisayara uzandı.

18. BÖLÜM

Ailesiyle konuşabilmek için sabahın erken saatinde kalkan genç kız, bilgisayarı açmasının ardından hevesle kardeşine davet gönderdi. Cevap hemen gelince, onların da kendisini özlediğini düşünerek sevindi. Ekranda küçük aşkının yüzü görünmesiyle "Egeciğim... Canım, nasılsın bebeğim?" diye sevinçle seslenirken, beş karış suratla karşılık vermesi üzerine gerildi. Kısık sesle konuşmaya başlayan kardeşinin sesi duyulunca, bir sorun olduğunu tahmin ederek canı sıkıldı.

"Eh işte iyi sayılırım... Abla, ne olduğuna inanamayacaksın, herkese rezil olduk!"

"Hı!" Eli ayağı boşalan genç kız, Ege'nin susup kafasını sallamaya başlamasıyla "Oğlum, söylesene ne oldu?" diyerek titreyen sesiyle meseleyi sordu. Aynı anda içeriden "Egeee..." diyen bir bağırmanın ardından kapı açılma sesi duyuldu.

"Ben sana ablan arayınca, konuşmadan beni çağır demedim mi?"

"Aman anne ya... Zaten gittiğinden beri senin yüzünden bir kere bile ablamla konuşamadık."

"Şimdi sırası değil, çık dışarı..."

"Tamam be, çıkıyoruz."

"Ne oluyor ya?" Duyduklarından ve kardeşinin annesiyle ters konuşmasından, iyice huylandığı esnada Ege'nin kapıyı çarpıp çıkması ile

konunun çok ciddi olduğunu anladı. İyice sinirleri bozulan sinirleriyle, üzgün olduğu belli olan anasının ekrandaki görüntüsüne bakıp "Anne ne bağırıyorsun çocuğa ya? Kötü bir şey mi oldu?" diye ağlamaklı bir sesle sordu.

"Asena!"

"Anne!" Kadının gözünün yanından bir damla gözyaşı görünce, dayanamayıp kendisi de ağlamaya başladı. "Anneeee, Allah aşkına söyle ne oluyor söyle! Annecim... Sabuşum, babama bir şey mi oldu, yoksa anneanneme mi?"

"Ay Allah korusun, onu da nereden çıkardın? Yok kızım, yok... Herkesin sağlığı yerinde, hastalık değil, korkma..."

"Ohh, çok şükür rabbim! O zaman ne demeye beni böyle korkutuyorsun ya, burada aklım çıktı!" diyerek elinin tersiyle gözyaşlarını silip burnunu çekti.

"Asena, ben nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Hıı, neyi?" Kadın hâlâ konuşmayınca, dayanamayıp patlayan genç kız,"Bıraksaydın da Ege söyleseydi o zaman!" diye bağırdı. "Ay hâlâ susuyorsun anne ya! Hadi ama Sabuşum, hastalık ve ölüm yoksa ne kadar kötü olabilir ki?"

"Kızım, ben hamileyim!"

"Hı!"

"Ben hamileyim."

"Ne?"

"Tekrar mı söyleyeyim, hamileyim işte... Kardeşin olacak!"

"Ha! Nasıl yani? A-aaa! Ne saçmalıyorsun anne ya, hem sen menopozda değil misin?"

"Ben de öyle zannediyordum! Kızım çok utanıyorum, sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Uzun süredir adetlerimin düzensiz olduğunu biliyorsun. En son altı ay önce adet görmüştüm. Zaten sen doğduktan sonra senelerce çocuk istediğimiz halde hamile kalamamıştım. Ümidimizi kestiğimiz bir dönemde Ege'ye hamile kaldığımı öğrendim. Menopoza da girince ne benim ne de babanın aklına korunmak gelmedi.

Ebeveynlerinin o halini düşününce *'Iyyy...'* diye aklından geçirirken, kafasından gitmesi arzusuyla başını iki yana sallayarak kendine gelmeye çalıştı. "İyi de anne sen kırk üç yaşındasın!"

"Biliyorum kızım, yüzüme vurmana gerek yok. Ne olmuş, duyanda yaşlı bir kadın olduğumu zannedecek. Sen onu bunu boş ver, ne hissediyorsun onu söyle?"

"Ben mi? Vallahi daha uyanamamışım da rüya görüyormuşum gibi hissediyorum! Sen Naime Sultan'ın hamile olduğunu duysan ne düşünürdün?"

"Saçmalama be, yetmişine merdiven dayamış kadına yakıştırdığın şeye bak! Deden öleli on beş yıl olmuş, vallahi annem duymasın canına okur. Tövbe tövbe..."

"İyi be anladık, benzetme yaptım!" Duyduklarını hâlâ inanmakta zorlanan genç kız, "Sabuşcuğum, sen hamile olduğuna emin misin?" diye sorarken, bacağını cimcikleyip hissettiği acıyla uyanık olduğuna emin oldu. "Bir doktora falan gitseydin, belki gazdır ha!"

"Of Asena, oooofffff... Ben istemez miyim yanılmış olmayı! Dün temizlik yaparken başım döndü, sonrasını hatırlamıyorum, fenalaşmışım."

"Anneee..."

"Merak etme iyiyim. Düşme sesine baban içeriden koşup gelmiş, beni o halde yerde yatarken bulunca..."

"Eee!"

"Kız Asena, halini bir görseydin!" Kadın utangaç bir ifadeyle sırıtırken "Nasıl panik oldu bir bilsen. Sabahat, canım, bir tanem nasılsın, iyi misin diye diye bir hal oldu! Kendime gelir gelmez, bütün ısrarlarıma rağmen, arabaya attığı gibi beni hastaneye götürdü. Tansiyonum düşmüştür Hüseyin, gerek yok dediğim halde kabul etmedi."

"Ay babam ya, canım benim! Bir de adama soğuk nevale dersin, gör bak ne kadar ince ruhlu... Ay anne, sonra ne oldu kız?"

"Ne olacak, acile girer girmez tetkiklere başladılar. Tansiyonumu ölçtüler, kan, idrar, bir sürü tahlil yaptılar. Yaşım soruldu, falan filan... En sonunda acilde ki doktor hamilesiniz deyip, bizi kadın doğuma sevk

edince doğal olarak inanamadık! Ay hâlâ inanamıyorum ya neyse... Aynı senin verdiğine benzer tepkiler verdik."

"Hıımmm!" Alnının acıdığını hissedince, annesinin *'Ben hamileyim.'* dediği andan beri kaşlarını kalkık tuttuğunu anlayan genç kız, kendisini zorlayarak yüz ifadesini düzeltmeye çalıştı. Söyleyecek bir söz bulamadığı için öylece ekrana bakarken, bu sefer de dudaklarını büzerek beklemeyi sürdürdü.

"Kızım bir şey söylesene!"

"Ne söyleyeyim?" dedikten sonra aklına gelen ilk şeyi sordu. "Bu bebek, kaç aylıkmış?"

"Doktorun dediğine göre on dokuz haftalıkmış."

"Yuhhh diyorum anne! Çocuk neredeyse beş aylık olmuş. Fenalaştığın için babam zorla doktora götürmemiş olsa, apandisit sancısı zannedip hastaneye doğuma gidecekmişsin. Bebeğin hareketlerini de bağırsak faaliyetleri zannederdin artık."

"Oofff, ne yapayım kızım, fark etmedim işte!"

"Bir de anneannem, senin şişmanlamanı menopoz ve hormonlara bağlıyordu. Hakikatten, o ne dedi bu işe?"

"Başta şoka girdi tabii, biraz toparlanınca, *Sabahat, inşallah bu sefer adam gibi yetiştirirsin kızını.'* deyip çıktı."

"A-aaa, bebek kız mı? Ayyy tövbe tövbe!" Geçen hafta sonu Gabriel'in de olduğu aile toplantısında, Sharon'a söyledikleri aklına gelince "Keşke başka bir şey isteseymişim, artık nasıl gönülden söylemişsem! İçime mi doğdu ne?" diyerek kendisine hayret etti. "Ama o eskidendi ya, kardeşimin anası olacak yaşa gelmişken değil! Bir şey değil, ben de yakında evlenirsem analı kızlı beraber büyütürüz çocuklarımızı artık."

"Ne saçmalıyorsun be?"

"Düşünsene kız anne, ikisinin de ağzında emzik, benimki sıralıyor seninki yeni yürümeye başlamış. *'Teyce, bibeyonumu veysene...'* diye diğerine soruyor, o da, *'Veymem, o benim.'* diyor. Ben hemen aradan devreye girip bağırıyorum; ablacım, yeğine öyle vurma, çok ayıp." derken gözünün önünde canlanan sahne karşısında, ağlanacak haline kahkaha atarak gülmeye başladı. Şu saatten sonra yapacak bir şey olmadığına göre, en azından çok tedirgin görünen anasını rahatlatacağını

düşünerek olayı şamataya vurdu. Gevşediği ifadesinden okunan kadının, ünlü sözlerini dile getirmesiyle yüzünü buruştururken dil çıkararak karşılık verdi.

"Zevzek! Manyaksın sen, kızım."

"Anne, valla ne yalan söyleyeyim, şu an kendimi gerçekten öyle hissediyorum. Babam, ne yaptı kız duyunca?"

"Başka bir hastalığım olmadığını anladıktan sonra rahatladı. Hamile olduğumu, hele ki dört ay sonra kızı olacağını öğrenince, önce bir süre kendi içine kapandı. Huyunu bilirsin, dut yemiş bülbül gibi öylece sustu. *'Bu yaştan sonra nasıl yaparız, Hüseyin?'* diye ısrar ettikçe; *'Dur bakalım Sabahat, acele etme, önce bir doktora görünelim.'* deyip durdu. Ultrasonda kardeşini izlerken, tabii olan oldu."

"Allah Allah! Ne oldu ki?"

"Hayırlısıyla senin de başına gelince anlarsın yavrum. İnsanın evladını canlı kanlı hareket ederken görünce yüreği hemen yumuşuyor, tabii şimdi anlayamazsın. Kardeşini görmemle, yaşadığım şok üzerine eklenince dayanamayıp ağlamaya başladım. Baban da çok etkilenmiş olmalı ki, o da ellerime sarılıp öpmeye başladı."

"O kadar ayrıntılı anlatmasan da olur Sabuşcuğum, öpme kısımlarını atlayalım lütfen... Eee sonra?"

"Beni çok sevdiğini, bensiz yaşayamayacağını söyledi."

"Ay canım ya! Aynı Türk filmi gibi olmuş kız."

"Bu yaşta ben tekrar nasıl çocuk bakarım Hüseyin, Asena da yok, tek başıma ne yaparım deyince..."

"İşte böylece değerimi anlamışsındır anne? Tabii, Ege'de hiçbir şey anlamadın, her şeyi küçük anne halletti."

"Ay bir sus kızım ya, bir şey anlattırmadın!"

"Aman aman sustum, gerçekleri duymak işine gelmedi tabii... Babam ne dedi, asıl onu söyle sen?" demesiyle kendisine ters ters bakınca, umursamadan cevabını bekledi.

"Eve dönünce, uzun bir konuşma yaptık! *'Söz veriyorum Sabahat, Asena'da sana fazla destek olamadım ama bu sefer aynı hataları yapmayacağım. Elbirliği ile beraber büyütürüz kızımızı, yeter ki sen iyi ol...'* dedi. Ha bu arada, temizlik yapmamı da yasakladı. *'Kadın tutarız*

zor işlerini o yapar, sen de kendini iyi hissedersen ağırlaşana kadar sadece yemekleri halledersin. Sonrasını da o zaman düşünürüz artık.' dedi."

"Anaaa! Ay bak kıskandım şimdi ama. 21 yıllık kızını, dünkü bebeğe sattı adam... Bir günde *demedi 'Çocuğum çok yoruluyorsun, bu kadar kendini heba etme. Haftada bir kadın tutarım,* bütün evi o temizler.' diye... Alacağın olsun, hain baba."

"Koca kız oldun, hâlâ işin gücün gırgır. Şöyle iki kelam ciddi laf konuşulmuyor seninle, hemen sulandırıyorsun, Asena..."

"Aman ne yapayım, Sabuşcuğum ya! Önce adamı şoka sok, sonra ciddiyet bekle... Herhalde beynimiz kendini korumaya aldı. Henüz tam kavrayamadı, haftaya kadar anca sindirim ben bunu. Şu an hazımsızlık yaptı."

"İyi, aman... Asena, Ege ile bir konuşsana yavrum, sen onun dilinden anlarsın. *'Rezil olduk.'* diye tutturdu. Baban bile defalarca konuştuğu halde ikna edemedi."

"Eee! Şimdi anne, işin gerçeği durum biraz garip, Mine'nin... Ha bu arada, ismini Mine koyacaksın değil mi? Çocukluğumdan beri söylenip durursun, ben aslında senin adını..."

"Evet, uzatma! Mine, koyacağım Asena, eski defterleri açıp durma..."

"Ya! Tamam o zaman, ne diyordum, hah... Bebek doğduğunda; abisi ile arasında on dört yaş, benimle de yirmi iki yaş fark olacak! Ay hakikatten rezil olduk, sokakta gören hiç kimse kardeşim olduğuna inanmayacak. Bebeği benim çocuğum zannedecek anne ya. ."

"Kasti mi yapıyorsun kızım, hamile bir kadını üzmeyi utanmıyor musun?"

"Sevsinler, alt tarafı bir günlük hamilesin, hemen triplere girdin. Allah bilir, yarın aklına aş erdiğinde gelir senin... Elini de beline koyar, ördek gibi gezinirsin artık."

"Terbiyesiz!"

"Aman aman, geri aldım laflarımı. Şimdi senin hormonların da tavan yapmıştır, ağlatmayalım taze annemizi... Anne, müsaade et bugün

ben kendime bir geleyim, yarın Ege ile konuşurum. Kafam arap saçına döndü, şimdi ikna etmeye kalkarsam ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Tamam kızım, sağ ol... Yavrum, sen nasılsın çocuğum? Kendi derdimize düştük, seni soramadım anneciğim."

Dudaklarını büzüp kaşlarını kaldıran kız, kafasını sağa sola çevirip birazda tavanları izledikten sonra nihayet "Valla anne bilmiyorum, öğrendiklerimden sonra sanırım düşünme yetimi kaybettim. Ben nasıldım acaba! Baya bir aradım ama bulamadım." diye cevap verdi.

"Ne diyorsun be?"

"Diyorum ki, bu soruna Yunus Emre'nin bir şiiriyle cevap vereyim... *'Beni bende demen bende değilim, bir ben vardır bende benden içeri...'* Sanırım bu yeterli olmuştur."

"Iyyy babası kılıklı!"

Kahkahayı basan genç kız "Hadi öptüm seni, kendine dikkat et. Ege'yi merak etme, yarın bir yolunu bulur o işi hallederim. Herkese selam söyle annecim, seni çok seviyorum." derken hissettiklerini yansıtan yüzüyle ekrana baktı.

"Bende seni seviyorum bebeğim... Sen de sağlığına dikkat et, olur mu çocuğum?"

Güzel anasına "Tamam, Sabuşcuğum..." dedikten sonra sayfayı kapatıp arkasına yaslandı. Karmakarışık duygularla bir süre ekrana boş boş bakarak, gerçekten düşünemediğine karar verdi. Dudaklarından dökülen "Selen!" ismiyle, ihtiyacı olan ilacı bulduğunu anladı. Durakşamadan can dostuna görüntülü çağrı yapmasının ardından, uzun süre cevap vermeyince bir daha aradı. Üçüncü sefer denemesinden de sonuç alamayınca, pes edip yine arkasına yaslandı.

"Of Selen ya! Lazım olduğun zaman kıçını kırıp evinde otursan olmaz mı? Ne olurdu sanki orada olsan, sana ihtiyacım var işte..."

Bir yandan söylenerek bilgisayarı kapatmasının ardından, odayı terk edip mutfağın yolunu tuttu. Ev halkını kahvaltı için toplanmış görünce, kafasında bin bir düşünceyle "Günaydın." derken yerine oturdu. Hepsinin kendisini izlediğinden habersiz akşam Lauren'ın hevesle hazırlayıp sabah pişirdiği sıcak böreğini keserek ağır hareketlerle didiklemeye başladı.

"Aysena! Aysena, sen iyi misin?"

"Hıı!" Kendisine seslenildiğini duyunca kafasını tabağından kaldıran genç kız "Efendim Jack." derken sessiz olmasına alışkın olmayan ikizlerin bile yemeği bırakıp kendisini izlediğini gördü.

"Ne oldu hayatım, kötü bir haber mi aldın?"

"Bilmiyorum! Haberin kötü mü iyi mi olduğuna henüz karar veremedim."

"O zaman neden bu kadar üzgünsün?"

"Aslında üzgün değilim, sadece kendimi garip hissediyorum! Sanki düşünme yeteneğimi kaybetmiş gibiyim. Beynim çalışmayı bırakmış da tatile çıkmış gibi..." Hepsine bakıp tekrar Jack'e dönerken, ailesi gibi gördüğü insanlarla paylaşma arzusu duyarak "İnanabiliyor musunuz, kardeşim olacakmış! Hem de 4 ay sonra..." demesiyle ifadelerinden şaşırdıklarını anladı. "Annemler bile yeni öğrenmişler. Hani şu geçen hafta bahsettiğim kız kardeş vardı ya Mine, işte o gerçek oldu. Annem üzülmesin diye neşeli konuştum ama şimdi ne hissettiğimi bende bilmiyorum! Muhtemelen zamanla alışacağım."

"Ama Aysena, Nathalie gibi bir kız kardeşim olduğu için benim ne kadar şanslı olduğumu söylemiştin!"

"Evet Sharon, dedim. Sözümün de arkasındayım. Ama seninle kardeşinin arasında 7 yaş var, bizim yaş farkımız 22 olacak! Düşüncesi bile komik..." derken bu sefer de Lauren devreye girince ona döndü.

"Annen, beş ay boyunca hamile olduğunu nasıl anlamamış hayatım?"

"Orası tam bir muamma! Annem, iki yıldır menopoza girdiğini söylüyordu, son altı aydır şey olmayınca... İşte anla, ona yormuş."

"Anladım canım! Jackson'a hamile kaldığım zaman kadar olmasa da benzer bir durum yaşamıştık. Bize de sürpriz olmuştu, değil mi Jack?"

"Evet canım... Aysena, kardeşinin yaşayacak ömrü varmış hayatım, önüne geçemeyeceğin konuları kendine dert etmenin âlemi yok. Bir an önce sonucu kabullenip, önüne bakmanda fayda var. Düşünsene ne kadar güzel, yaşlılığında sana destek olacak genç bir yoldaşın geliyor. Gelecekteki çocuklarına arkadaş olacak bir teyzeleri ve dert ortak-

ları yolda... Böyle bir fırsatın ayağınıza gelmesi, bana kalırsa hiç fena değil. Hadi gül bakayım, asık surat sana hiç yakışmıyor."

"Sanırım, evet!" Minik bir bebeğin hayatına girecek olması gittikçe kafasına yatarken, ayağa kalkan Jack'in yanına gelip sarılmasıyla gülmeye başladı.

"Millet, Aysena'nın kendisi gibi güzel bir kardeşi dünyaya geliyor. Bu harika haberi mutlaka aramızda bir parti verip kutlamalıyız."

"Şey, eee! Teşekkür ederim."

Sıraya giren ev halkının kendisini öperek tebrik etmesiyle duygulanan genç kız, üzerinden bir ağırlık kalkmış gibi rahatladığını hissetti. Jack'e hayranlıkla bakarak, bu adamın sorun çözücü ilginç bir yanı olduğunu düşündü. Babası gibi herhangi bir problemle karşılaştığında, mutlaka onu çözmenin bir yolunu buluyordu. *'Tabii ya, yaşlanınca ayak işlerini yaptıracak bir adama ihtiyacı olacak... Eh, küçük kardeşlerden iyi ayakçı mı olur. Amaaan, Allah kısmet ederse kendi çocuklarımla beraber büyür giderler* işte...' diye içinden geçirerek sırıttı. Kendisine gelmesiyle faaliyete geçen beyni, acıktığının sinyallerini verince biraz evvel tadını alamadığı böreğe saldırdı. "Lauren, bu harika olmuş, eline sağlık." derken gülüşmeler arasında yemeğe devam ettiği sırada, karı kocanın anlayışla birbirlerine bakışlarını kaçırdı.

19. BÖLÜM

Kahvaltının ardından kuaföre gitmek için hazırlanan genç kız, Nathalie'nin ardından Sharon'da kendisini idolü kabul edince hep beraber yola koyuldular. Kahvaltıdan beri ısrarla peşinde dolanan ve oturduğu an kucağına yerleşen Nathalie'nin, saçı yapıldığı sırada oturmaya kalkmasıyla annesinden azarı yiyince üzüldü. Çekildiği köşeden küskün gözlerle kendisine bakması üzerine, içi parçalanarak "Aşkım, bu gece benimle yatar mısın, seni çok özledim." diye gönlünü almayı denedi. Gözleri parlayan sarı kafanın, mutlulukla sırıttığını görünce rahatladığını hissetti.

"Evet, Aysena... Ben de seni çok özledim."

Kuaföre istediği saç modelini tarif etmesinin ardından, yanında getirdiği bir fotoğrafını gösterip aynısını yapması için rica etti. Adamın bir süre resmini inceledikten sonra onay vermesiyle rahatlayarak arkasına yaslandı. Kuzenlerinin yüzüne çok yakıştığını iddia ettiği ve düğünlerde ısrarla yaptırmasını istediği için Gabriel'in de beğeneceğini umarak kuaförün çalışmaya başlamasını izledi. Bir kulağının arkasından başlayıp diğer tarafına kadar kendi saçıyla örgüden taç çıkmaya başlayınca, adamın çok becerikli olduğuna kanaat getirdi. Arkasında kalan saçları dalgalar halinde sırtına yaymasıyla, Kuzenlerine hak vererek modelin yüzüne zarif bir güzellik kattığını düşündü.

Saçları yapılana kadar kedi ciğere bakar gibi uzaktan izleyen bebeği ile ara sıra muhabbet ederken, yanına gider gitmez yine kucağına tünemesiyle sebebini merak etti. Lauren'la göz göze geldiği sırada, karnını havadan okşayıp *'Kıskandı.'* diye sessizce söylemesi üzerine olaya uyandı. Doğmamış kardeşini, kendisine dert edinen minik aşkına ne diyeceğini şaşırarak sımsıkı sarıldı. Bir süre düşündükten sonra güven tazelemek için sevgi sözcükleriyle söze girdi.

"Küçük aşkım benim, bebeğim... Kokunu bile özlemişim, canımın içi. En sevdiğim arkadaşım benim..."

"Aysena, en çok beni mi seviyorsun?"

"Evet bir tanem, sen benim ilk göz ağrımsın."

"Doğacak kardeşinden daha mı çok?"

"Onu da seveceğim çiçeğim, ama şansına küssün ilk önce seni gördüm."

"Ben de en çok seni seviyorum."

"Ooyy canım benim!" Bedenini döndürdüğü gibi boynunu, yüzünü, uzanabildiği her yerini öpen Nathalie'ye karşılık verirken, elini havaya kaldıran kızın hart diye parmağını ısırmasıyla gözleri büyüdü. "A-aaa! Ne yapıyorsun be?" derken acıyan elini geri çekerek, hayretle kucağındaki sarı kafaya baktı.

"Seni seviyorum, Aysena! Hani sen, beni öperken ısırıyorsun ya bende öyle yaptım."

"Kızım biz ısırıyorsak şakacıktan yapıyoruz, pirana gibi saldırmıyoruz!" derken parmağını gözünün önüne getirip, kırmızı diş izlerini gösterdi. "Parça kopartacaktın etimden..."

"Özür dilerim Aysena, o kadar ısırmak istememiştim! Bir daha severken, az ısırırım olur mu?"

"Eee, Nathalie..." Dudaklarını büzence dayanamayıp miniğine sarılan genç kız, "Tamam bebeğim, isteyerek yapmadın." diyerek oynaşmasına geri döndü. Bir yandan kendisine küfrederken *'Çocuk ne bilsin geri zekâlı, ısırarak sevmeyi sen öğrettin! Küçük piranayı, başkalarını da gözüne kestirmeden bu alışkanlıktan vazgeçirmem lazım. Yarın öbür gün okulda ki arkadaşlarına sevgi gösterisinde bulunmaya kalkarsa,*

Jack ve Lauren'ın yüzüne bakamam! diye içinden geçirerek, şimdi konuyu açmanın sırası olmadığına karar verdi.

Ufaklıkların da saçları yapılınca Lauren ve çocuklarla beraber arabaya dönen genç kız, gitme saatlerine az kaldığını düşünerek heyecanlanmasının önüne geçemedi. Evden içeriye girecekleri sırada, Lauren'ın yorumuyla sevinerek genç kadına gülümsedi.

"Hayatım, saçını çok beğendim, yüzüne farklı bir ifade verdi. Şey bayılacak..."

"Kim?"

"Herkes canım!" Yüz ifadesini sabit tutmaya çalışırken, yaptığı gafı son anda toparlayan genç kadın "Bir gün bende bu modeli denemeliyim." diyerek lafı değiştirdi. Tezahüratlar eşliğinde evinin kadınlarını içeriye alan kocasıyla konuşarak, giyinmek için üst katın yolunu tuttu.

Odasına girer girmez gardırobunun karşısına geçen genç kız "Ay hangisini giysem acaba?" derken bir türlü ne giyeceğine karar veremedi. Gözü yeşil elbisesine ilişince, Selen'in çok beğendiğini hatırlayarak onu giymeye karar verdi. Atmışlı yılların kıyafetlerini çağrıştıran modeliyle, üst bedeni beline kadar bedenine oturan ve etek ucuna doğru bollaşarak dizlerinde biten elbiseyi üzerine geçirdi. Nasıl durduğunu görmek için aynanın karşısına geçerek, sağına soluna dönüp incelemeye geçti. Görüntüsünden tatmin olunca, inci küpelerini kulaklarına geçirip eline yeşil göz farını aldı. Bir süre düşündükten sonra yerine geri koyarak "Gündüz vakti Kurbağa Kermit gibi dolanmanın âlemi yok. Hem kayınvalidenle tanışacaksın kızım, süslü kokonalar gibi karşısına çıkmak yakışık almaz." diyerek pis pis sırıttı. Uçuk tonlarda makyajını yaptıktan sonra hazır olduğuna kanaat getirince, kıyafetinin takımı el çantasıyla ayakkabısını alıp aşağıya indi. Kapının yanında hazır vaziyette hanımları bekleyen erkekleri görünce yanlarına gitti.

"Vay be, yakıyorsun kızım!"

"Teşekkür ederim, Jack."

"Zamanında hazırlanan bir kadın görmek harika, bunu benimkilere de öğretirsen çok memnun olurum." Bir taraftan Asena'ya laf yetiştiren genç adam, karısının merdivenlerden indiğini fark edince uzun bir ıslık çalıp, çapkın bakışlar atarak beğenisini ifade etti. "Aşkım, gözlerimi kamaştırıyorsun!"

"Jack, beni utandırıyorsun!"

Önündeki sahneyi gülerek seyreden genç kız, kızların da aralarına katılmalarıyla evden dışarıya çıkarak arabaya yöneldi. Hayallerinin erkegine giden yolda *'İnşallah beni de böyle seven bir erkek bulurum.'* diye düşünürken, araba bahçe içindeki kocaman evin önünde durunca merakla çevresini incelemeye geçti. Modern hatlara sahip ve yerlere kadar camların yer aldığı villanın, ilginç mimari yapısı karşısında ağzı açık kalarak bakakaldı.

"Çok güzel değil mi Aysena? En ufak detayına kadar bütün planlarını Gabriel çizmiş."

"Muhteşem! Hoş bu camları silmek bile insana bel ağrısı verir ama eve kattığı etkiye bayıldım."

"Düşünce şekline bayılıyorum hayatım, bunu yapan mutlaka onu da hesaba katmıştır."

"Haklısın, alışkanlık işte!" Çevresini izleyerek ilerlerken, bahçe düzeninin bile eve göre planlandığını fark etti. İster istemez kendi yaşam alanlarıyla kıyaslayınca, adamla aynı kulvarda bile koşmadığına emin oldu. *"Bizim 120 metre kare apartman dairesi Murat 124 ise, bu villa limuzin oluyor herhalde! Beş yıldızlı bir otelin otoparkında, ikisi yan yana nasıl görünürse bizde öyleyiz."* diye söylenerek yürürken, genç adamla adını koyamadığı hayaller kurduğu için kendisine kızdı. Gerçekleşmesi imkânsız olan ilişkilerinde her şeyin kendisine karşı olduğunu düşündüğü sırada, kapıda bekleyen aşkını görünce bütün telkinlerine rağmen heyecanlandı.

"Ay adamda ki şu endama bak, maşallah! Şunların maketlerini yapsalardı ne güzel olurdu. Gerçeğine ulaşamıyoruz, hiç olmadı çakmasını alırdık." Elindeki Gucci marka çakma çantaya göz atıp adama dönerken *"Bekle beni aşkım, bu dünyada kavuşamadım ahrette seni ısmarladım. Nuri'm benim, hayallerimin erkeği..."* diyerek sırıttı. Ümitsizliğe kapıldığı her seferinde olduğu gibi işi dalgaya vurarak moralini yüksek tutmaya çalıştı. Sıcak bir ifadeyle yüzüne bakan genç adama yaklaşınca, tek kişilik muhabbetini bırakıp selamlaşmak için elini uzattı.

"Bakıyorum yine kendi dilinde konuşuyorsun Asena, bunu özlemişim."

"Merhaba, Gabriel. Alışkanlık işte, bir türlü kendime engel olamıyorum." Tokalaşacaklarını zannettiği sırada, genç adamın elini kendisine çekip yanaklarından öpmesiyle *"Eşhedü enla ilahe illallah..."* diye başlayıp gerisini içinden tamamladı. Kızaran yanaklarını saklamak için eteklerini düzeltiyormuş gibi yaparken, diğerleriyle selamlaşan Gabriel'i göz ucuyla takip etti.

"Lütfen buyurun." Duygularını belli etmekten çekinen genç adam, yeşil elbisesi içerisinde ki Asena'nın güzelliği karşısında bugün işinin zor olduğunu düşündü. Misafirlerinin içeriye girmesi için kenara çekilirken, yanından geçen genç kızın ince belinden yakaladığı gibi kendisine çekme arzusunu dizginledi. Sırtında salınan uzun saçlarını izleyerek sona kalan Jack'in yanında yürürken "Dün gönderdiğin mezuniyet töreni, favorileri listemin başına oturdu. Kaç kere seyrettiğimi unuttum." demesiyle kendisine katılan dostuyla beraber gülmeye başladı.

"Sorma, kızlar diplomalarını gururla gösterirken, gülmemek için yanağımı ısırmaktan yara yaptım. Yanlarında esprisini bile yapamadık. Sabah Sam aradı, kendini tutamadığı için kızı çok bozulmuş. *'Bir şey değil, gülmekten özür dileyemediğim* için durumu da düzeltemiyorum.' diyor. Görüntüleri youtube da yayınlamış, şimdiden tıklanma rekorları kırma yolunda ilerliyormuş. Lauren, çekim esnasında ekranı oynatmasaymış mükemmel olacakmış."

"İşte buna kesinlikle katılıyorum." derken salondan içeriye girince misafirleri karşılamak için ayağa kalkan ailesine doğru ilerledi. "Asena, seni anne ve babamla tanıştırayım. Yaptığın yiyecekleri o kadar anlattımki seni merak ettiklerini eklemeliyim. Annem, Rachel..." diye başlayıp sırasıyla tanıştırırken, ailesiyle aralarında geçen diyalogu dinlemeye başladı. Asena'nın konuşma sırasında kızarması üzerine, duyduğu iltifatlar karşısında utandığını tahmin etti. Genç kızı beğendiği bakışlarından okunan annesi ile göz göze gelince, gülümseyerek karşılık verdi.

"Teşekkür ederim efendim, ben de sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Oğlunuz çok nazik bir insan, yemek yapmayı severim ama biraz abartmış olabilir." Tokalaşmak için elini uzatmasıyla kendisine çekerek sarılan kadının samimiyeti karşısında '*Hayret! Bu insanlar iyice tanıyana kadar kimseye fazla yanaşmazlar ama hayır olsun.*' diye düşünerek

şaşırdığını belli etmemeye çalıştı. Diğer yanından Gabriel'in babasının tok sesi duyulunca, çekinerek ona döndü.

"Hadi Rachel, kızı bırak da bizde konuşalım."

Karşısındaki uzun boylu ve yılların yıpratamadığı adamın, aşkının otuz yıl sonraki haline bakarak "Bay Harrison, oğlunuz size ne kadar benziyor. Bilmeyen birisi çok rahat kardeş olduğunuzu düşünebilir." demesiyle gür sesiyle kahkaha atarken kendisine sarılması üzerine iyice şaşırdı.

"Harikasın hayatım, Gabriel'in abarttığını düşünmüyorum. Bu arada, ismim Brandon... Bay Harrison, yaşlı hissetmeme sebep oluyor."

"Tabii efendim, nasıl isterseniz!"

En son geri planda duran James ile tokalaştıktan sonra gösterilen yere oturan genç kız, yavaş yavaş çekingenliğini atarak muhabbete katıldı. Pembe elbisesiyle pamuk şekerine benzeyen Nathalie'yi, eteklerimiz buruşur bahanesiyle kucağına çıkmaktan vazgeçirince, becerebildiği kadar dibine giren kızla beraber oturdu. Rachel'ın küçük kızı göstererek, "Sana ne kadar düşkün, Asena!" demesi üzerine cevap vereceği sırada küçük aşkının araya girmesiyle sırıttı.

"Evet, birbirimize çok düşkünüz, Aysena'nın en sevdiği kişi benim. Şimdi kardeşi olacak, onu da sevecek ama şansına küssün, çünkü..." Elini genç kızın bacağına koyarak "İlk önce beni gördü." diyerek sözlerini tamamladı.

"Bismillah!" Hayretle Nathalie 'ye bakan genç kız, yeni tanıştığı insanların yanında lisanına dönmeyeceğine dair aldığı karara rağmen 'İyi *bok ettim, aferin bana! Anam karı dulcuk gibi,* ağzında bakla ıslanmıyor.' diye başlayıp hissettiği utançla konuşmaya devam etti. 'Özelini, *çoluk çocuğun yanında anlatırsan işte böyle olur. Yaktın beni manyak karı! Hah, çocuktan al haberi, bakalım ilk soru nereden gelecek?*' derken Lauren'ın sinirlendiğini görünce, bu sefer de minik aşkının azar işitmesinden çekinerek gülümsemeye çalıştı. Bir ihtimal konunun açılmayacağını umuduyla sessizce beklediği sırada, kaşları havalanan Gabriel'in öne doğru kaykıldığını fark ederek hiç şansı olmadığını anladı.

"Asena, Nathalie ne demek istedi?"

"Şey, eee!" Derin bir nefes almasının ardından içinden sabır duası okurken, yüzüne oturttuğu tebessümle "Kardeşim, yani bu sabah bir kız kardeşim olacağını öğrendim. Biraz garip bir durum, aramızdaki yaş farkı düşünülecek olursa ben de kabullenmeye çalışıyorum." diyerek cümlesini tamamladı. Kısa kesmek için üstünkörü anlattığı konuyu, yanında oturan ekürisi bıraktığı yerden devralınca ikinci bir şok yaşadı.

"Adı da, Mine... Hem de 4 ay sonra doğacak, Aysena'nın annesi hamile olduğunu anlamamış. 2 yıldır mezepoza girdiğini sanıyormuş."

'Fesüphanallah! Ay Allah'ım, kafayı yiyeceğim.'

Uluorta susturamadığı çocuğa bakarken cinleri tepesine çıkan genç kız, sarı kafanın kaba etinden cimcikleme isteği duyarak Sabuşcuğunu da anlamış oldu. Mezepoza kıkırdamalar geldiği halde, kendinden gayet emin konuşan Nathalie'nin özgüvenine hayret etti. Papağan gibi öğrendiği her şeyi anlatma huyunu bilmesine rağmen, yanında konuşmakla en büyük hatayı kendisinin yaptığını kabullendi. Nispeten sakinleşen ruh hali ile minik cadının ilgisini, başka yöne kanalize edeceği sırada araya giren Jack'in kızına seslendiğini duydu.

"Nathalie, yeteri kadar bilgilendik. Hadi hayatım, bahçede kardeşlerinle oynayın. Hem dışarıda salıncak da var."

"Tamam... Aysena, sen de bizimle gelir misin?"

"Hayır canım, bugün oturmak istiyorum." İçinden Jack'e teşekkür eden genç kız, kendisiyle gelmesini isteyen çocukları bertaraf etmesinin ardından arkasına yaslandı. Arkadaşları ile telefonuyla mesajlaşan Sharon haricinde, ortam yetişkinlere kalınca konuyla ilgili gelen yeni soruları utana sıkıla cevaplamaya devam etti. İyi niyet konuşmalarını kabul edip teşekkür faslının ardından, muhabbet değişince rahatlayarak henüz kardeşinin varlığına alışamadığını kabullendi. Lauren ile Rachel arasında ki konuşmayı dinlerken, Gabriel'in kendisine baktığını hissedince ne düşündüğünü merak etti.

Öğrendiği gelişmeler ışığında kafasındaki planlara yenilerini ekleyen genç adam, Asena'nın kardeşi olacağına şaşırmasının yanı sıra durumu avantaja çevirebileceğine karar verdi. Genç kızla gelecek hayalı kurarken, beraber olabilmeleri için her şeyi kullanabileceğini düşündü. Sessizce oturduğu yerden konuşmaları dinleyen Asena'ya, bakmaya doyamadığı için bir an evvel kendisini toparlamazsa açık vereceğini

anladı. İradesini zorlayarak beylere döndüğü sırada, genç kızın doğasını hâlâ tam olarak anlamadığına kanaat getirdi. Çocuklarla sahada oyun oynarken enerjik, kızlarla dans ederken kadınsı, hizmet ederken anaç, laf attığında hazır cevap veya heyecanlanıp kendi dilinde konuştuğu zaman sevimli olan kişiliğine, büyüklerin arasında otururken ağırbaşlı ve saygılıyı da ekledi.

Kafasında bir takım fikirlerin oturmasıyla hafta içi ailesiyle buluşup. Asena ile ilgili duygularını ve yaşadıklarını anlatmanın, kendisini geri dönülemez bir noktaya sürüklediğini kabullendi. İstekle girdiği yolda, doğal olarak duyduklarına şaşırsalar da anlayışla karşılayan ailesine minnet duydu. Biraz daha ileri gidip Jack'in gönderdiği kurs kayıtlarından izletmesiyle, özellikle babasının Asena'yı beğenmesine çok sevindi. Tanıtım sürecinde kendisine en zor gelen şey, Asena'ya açılamıyor olmanın sebeplerini anlatmak olmuştu. İnanmakta zorlanan, buna keza geleneklerine saygı duyan ebeveynlerinin, onlarca sorusundan sonra onaylarını almasıyla kendi cephesinde rahata erdiğini hissetti. Sabah dayanamayıp Asena'nın çocuklar için hazırladığı diploma törenini de seyrettirince, kahkahalarla gülen ailesinin daha kızı tanışmadan sempatilerini kazanması işine geldi.

Asena'nın kendi dilinde konuşma huyuna da James sayesinde çözüm bulduğuna göre, sıra harekete geçmeye kalıyordu. Avuç içi kadar ses kayıt cihazını elinin altında bulundurup, konuşmaya başladığı anda sadece düğmesine basacaktı. Anlaştıkları çevirmen, gerisini ben hallederim dediğine göre kayıt yapmayı başarırsa sorun yoktu. Bu arada, aşkım ve canım benim kelimelerinin sevgi sözcükleri olduğunu da öğrendiği için ümitlenmekte kendisini haklı buldu. Şimdilik tek problemi Asena'nın kendi diline çok hızlı geçişler yapmasıydı. Aralarına görünmez duvarlar ördüğü hesaba katılırsa, elinin altında kendisiyle ilgili ne kadar çok veri olursa işinin kolaylaşacağını düşündü. Zorda kalırsa kayıt cihazını sürekli açık tutabileceğini içinden geçirirken, genç kızın adını söylediğini duyunca bakmaya doyamadığı güzel yüzüne döndü.

"Gabriel, evin çok güzelmiş. Lauren en ufak ayrıntısına kadar senin tasarladığını söyledi. Taş dokulu verandaya bayıldım, doğanın bir parçası gibi görünüyor."

"Beğenmene sevindim, Asena." Gülümseyerek cevap verirken, içinden *'İleride senin de evin olacak.'* diye ekledi.

"O zaman üst katı mutlaka görmelisin Aysena, yapımında bilfiil çalıştım, muhteşem bulacağına eminim."

"Sağ ol, Jack..." Rolünü hakkıyla oynayan dostundan sonra devreye giren genç adam, görgüsüzlük olduğunu bile bile ayağa kalkarak Asena'ya elini uzattı. Yalnız kalacakları sevdasıyla "Evi gezdirmekten zevk duyarım." diyerek kızı kabul etmek zorunda bıraktı.

"Eminim güzeldir!" Gabriel'in yardımı ile yerinden kalkarken, hemen toparlanarak tebessüm eşliğinde hanımların yanına yöneldi. Hainee kendisini izleyen gözlerden habersiz, yalnız kalmalarının yakışık almayacağını düşünerek konuşmaya dalan Lauren'a seslendi. "Yukarı katı görmediysen sende bizimle gelsene?" diyerek çekincesini anlayıp kabul edeceğini umdu.

"Sağ ol hayatım, ben daha önce gezdim. Siz keyfinize bakın."

"Ya!" İtiraz etmesinin hemen akabinde kafasını çeviren kadının, Rachel ile konuşmaya geri dönmesi üzerine hayretle yüzüne baktı. Kendisini bekleyen Gabriel'in yanına ilerlerken, *"Ay ne halden anlamaz kadın ya, bizde olsa sormadan birisi atlardı. Zaten adamdan utanıyorum, bir de yatak odasına mı gireceğim!"* diye söylenerek genç adama döndü.

"Konuşman bitti mi?"

"Efendim!"

"Eee..." Elindeki aletin düğmesini çaktırmadan kapatmasıyla, "Yok bir şey, şöyle buyur." derken genç kıza evin planını anlatarak antreye yönlendirdi. Çalışma odasını ve kış bahçesi ile iç içe yer alan oturma odasını görünce, hayranlığını ifade eden kızın mutfağa girmeleriyle kendinden geçtiğini yorumlarından anladı.

"Allah'ım, bu da ne? Gabriel, burası çok güzel! Her kadının rüyası bir mutfak, bayıldım! Ne kadar temiz, ortalıkta yardımcı kimseyi göremedim. Bu evi nasıl bu kadar temiz tutabiliyorsun?"

"İnşaat firmamızın anlaşmalı olduğu bir temizlik şirketi var. Haftanın 2 günü sabahtan ekip olarak geliyorlar, temizlik, yemek ve bahçe işlerini öğlene kadar halledip gidiyorlar. Evde olduğum saatlerde, et-

rafında yabancı bir insan görmekten hoşlanmıyorum. Özel bir davet veya parti verecek olursam da önceden bilgilendiriyorum ona göre düzen alıyorlar."

"Haklısın, çok iyi düşünmüşsün!"

"Sağ ol."

"Anasını sattığımın, parasızlığın gözü kör olsun! Bir de parayla saadet olmaz diyorlar. Hani nerede, gayet güzel oluyor işte..."

Duyduklarına ekleme yapmadan duramayan kızın, kendi diline dönmesiyle ani çıkışından dolayı sözlerini kaydetmeyi beceremediği için sinir oldu. *'Acaba Türkçe konuşmadan önce bana söyler misin desem, delirdiğimi düşünür mü?'* diye içinden geçirince düşüncenin saçmalığı karşısında yüzünü buruşturdu. Çok yaklaşmamaya özen gösterirken kaydetme mesafesinde kalmaya çalışarak, genç kızın parlayan bankolara dokunarak geniş mutfağında gezmesini izledi.

"Offf!"

Ağzından çıkan sesi duyar duymaz 'Ne derse desin, bu defa başaracağım.' diye düşünürken cihazın düğmesine basarak başka bir şeyle ilgileniyormuş gibi kızın yanına yaklaştı.

"Ay aşkım ya, burada yemek yapmak isterdim! Kendi ellerimle sana neler neler pişirirdim. Etli pilavlar, türlüler, yaprak sarmaları... Kesin siz, yaprak sarması da yememişsinizdir. Parmak gibi incecik sarılmış, şöyle bol limonlu... Ay burada asma yaprağı bulunur mu acaba? Yok ya nereden bilecek bunlar! Amaaan, acıktım ben ya... Bu mutfak bende olacak, hiç kimseyi sokmazdım vallahi. Iyyy, kaptırdın kendini yine geri zekâlı... Ay canım benim yaaa aşkım, ne güzel gülüyorsun. Nereye bakıyor bu? Allah Allah, bahçede kimse yok ama sırıtıp duruyor. Hayrolsun, iyi saatte olsunlar ziyaret etti herhalde... Ay tövbe tövbe! Destur bismillah... Hâlâ bakıyor, seslensem mi acaba? Eee... Gabriel! Gabriel iyi misin?"

Rahat konuşsun diye sesini çıkartmadan bekleyen genç adam, son cümlesinde kendisine hitaben konuşunca "Çok iyiyim Asena, yukarı çıkalım mı?" diye muzip bir ifadeyle sordu. Sanırım burasıyla işin bitti." Eliyle merdivenleri işaret edip "Lütfen, hanımlar önden." diyerek yol gösterirken, cihazın düğmesine basıp kaydı kapattı. Odalara girip çıktıkça arada kendini kaybeden güzeline, hiç yorumda bulunmadan takip

etmeye, tabii bu arada sesini kaydetmeye devam etti. Çoğunlukla pencereden dışarıyı sırıtarak izlerken *"Ay yazık, canım ya bir derdi mi var acaba? Vallahi bugün bunda bir gariplik var. Kafayı mı yedi ne?"* diyen muhabbetlerini nasılsa öğreneceğini düşünüp üstünde durmadı. Her seferinde kendisine seslenmesiyle tepki vererek, ciddiyetini korumak için çaba harcamak zorunda kaldı. En son kendi odasına sıra gelince, başını çekinerek içeriye uzatan kızla hiç ilgilenmiyormuş gibi yaptığı rolüne geri döndü.

Merakla kapı ağzından odaya bakan genç kız, gördüğü sahne karşısında ağzı bir karış açık kaldı. Tek başına bakmak yetmeyince *"Yuhhh! Gabi, bu ne ya? Allah'ım bu odaya üç oda bir salon daire sığar, yani bizim ev! Anaaa, çatıda cam var, hem de yatağın üstünde! Adamdaki zevke bak ya..."* diye tek kişilik muhabbetine başladı. Gabriel'in arkası dönük ve ilgisiz durduğunu görünce, iki adım daha atıp içeriyi incelemeye başladı. *"Keşke fotoğraf makinem olsaydı da şuranın birkaç tane resmini çekip Selen'in aklını alsaydım."* Tekrar kafasını kaldırıp, masmavi gökyüzünün göründüğü pencereye baktı. *"Ay Allah yardımcıları olsun, o camı nasıl siliyorlar acaba? Cık, cık, cık, cık!"*

"Allah allah! Koltuk takımıyla televizyon var. Ne yani şimdi bu adam yatak odasında misafir mi ağırlıyor? Ay bir mutfak eksik, o nerde acaba?" Kıkırdayıp yatak platformunun iki yanındaki kapılara baktı. *"Hadi biri banyo, diğeri ne olabilir ki? Canım benim ya, demek burada uyuyorsun. Haydaaa, gardırop yok lan bu odada! Bu yabancılar da bir garip, koltuk koymuş dolap yok, çalışma masası bile var."* Bir adım daha atıp, uzanarak zemine kadar inen camdan dışarı baktı. Büyük bir balkon olduğunu görünce, tekrar geri kaçtı. Gabriel'in kendisini aynadan izlediğinden habersiz, parmağı ağzında kapının dibinde bakınıp durdu. *"Allah, bu camları silenlere yardım etsin! Valla tek kişi girişsen bir ayda işin içinden çıkamazsın. Ay Allah korusun..."* deyip kulağını çekip duvara vurdu. "*Neredeyse iç duvarları da cam yapacakmış, ama çok güzel ya... Canım benim, zevkli aşkım. Annem beni burada görse bacaklarımı kırardı. Iyyy... Nerden hatırladım şimdi ya... Adamın yatak odasına bu kadar bakmak yeter, uzatma artık."*

"Gabriel!"

"Hayda, yine daldı gitti. Bir derdi mi var acaba?" Kendisine dönerek artık alenen gülmeye başlayan adama şüpheyle bakarken, dayanamayıp aynı şekilde karşılık verdi. *"Yok anam, bugün bunda bir gariplik var, hiç normal davranmıyor! Oy boncuk gözlüm benim, yaradana kurban."* dedikten sonra artık toparlanıp ciddiyetini takınarak anlayacağı dilden konuşmaya geçti.

"Gabriel, her şey çok güzelmiş, tebrik ederim. Artık aşağıya inelim mi?"

"Beğenmene sevindim. Asena. Türkçe konuşman bitti mi?"

Ne demek istediğini anlamayan genç kız, boş boş bakıp "Bitti." diye cevapladı.

"İyi, o zaman inebiliriz."

Genç kızın yanına gitmesiyle aralarına mesafe koyduğunu hisseden genç adam, aşağı kata inerken cebine koyduğu kayıt cihazını kapatıp keyifle sırıttı. Asena'yı tanıdığı için üstüne alınmadığı hareketine, aksine saygı duyduğunu fark etti. Evi gezmeye başladıklarından beri temkinli hareketlerini, üzerine saldıracakmış gibi her an kaçmaya hazır ve meraklı bir kediye benzetti. *'Ya da kurt demek, daha mı uygun olur?'* diye aklından geçirdi. Bütün gezi boyunca ürkek ve tetikte dolaştığını görünce, Jack'in dikkatli olması konusunda ne kadar haklı olduğunu da anladı. Hoşlandığı erkeğin karşısında bile kendisini bir nebze olsun serbet bırakmadığı için nasıl bir eğitim aldığını merak etti. Maddi durumundan veya fiziğinden etkilense bile bunu kullanmaya kalkmayacak kadar dürüst olduğunu düşündü. Yerinde başka bir kadın olsa olabilecekleri tahmin ederek, hayatını paylaşmak istediği güvenilir kadını bulduğuna kanaat getirdi. *'Ve sevdiği.'* diye eklerken mesafeli de olsalar, gezinin amacına ulaştığını ve bir sürü ses kaydı elde ettiğini düşünerek keyfi yerine geldi. Odaya dönmeleriyle sofrayı hazırlayan kadınları görür görmez yanlarına yönelmesi ile genç kızı rahat izleyebileceği bir yere geçmeyi tercih etti.

"Neden bana haber vermediniz, Lauren?"

"İki kadınız hayatım, hallettik bile. Seni bunun için çağırmaya gerek görmedik."

"Olsun, yardımcı olmak isterdim. Kalanları ben getiririm." Hemen harekete geçip yemekleri taşımaya yardım ederken, mutfağı ikinci gi-

dışında ister istemez çekindiği kadına, "Bunlar da gidecek mi, Bayan Harrison?" diye sosları göstererek seslendi.

"Rachel, de lütfen... Asena, soslar masada yer tutmasın diye düşündüm, salatalara burada döksek daha iyi olacak. Ne dersin?"

"Olur, Rach, eee... Tamam." Bir taraftan salatalara sosları paylaştırırken, canını sıkan konu hakkında kadınla muhabbet etmeyi uygun gördü. Gabriel'in annesi sıfatıyla adını söylemekte zorlandığı kadını, rencide etmek istemediği için kelimeleri dikkatle seçerek"Şu isim meselesi, eee..." diye söze girdi. "Yanlış anlama lütfen, beni yadırgayabileceğini biliyorum."

"Neden öyle bir şey yapayım, hayatım?"

"Sizin için çok normal olan bir konu olduğu halde, beni çok zorladığı için... Biz, millet olarak büyüklerimize isimleriyle hitap etmeyiz. Ne kadar uğraşsam da hâlâ alışamadım. Sana Rachel diye seslenmek çok garip geliyor."

"Ama Lauren ve Jack ile konuşurken, isimlerini kullanıyorsun!"

"Evet. Buraya geldiğim zaman doğal olarak çok tedirgindim, tanıştıktan birkaç dakika sonra uyarı alınca sorgulamaya çekindim. Açıkçası başta çok zorlandım, alışana kadar utanarak isimlerini söyledim. Ailem, adlarıyla seslendiğimi bilseler şoka girerlerdi."

"Ya!"

"Tabii onlarla konuşurken, mecburen Lauren teyze ya da Jack amca diye bahsediyorum."

"Asena, bu sizde değişmez bir kural mıdır?"

"Neredeyse... Uygulamayan var mı bilmiyorum, çevremde hiç duymadım. Annemin adı Sabahat, bazen Sabuşcuğum derim ama bu sevgi vurgusudur ve samimiyetimizden dolayı kullanırım. Onun dışında hayır, sanırım pek yok. Kendimizden 3-5 yaş büyük olanlara neyse de onun üstündekilere yazılı olmayan bir kural gibidir. Yaşına yakın da olsa samimi değilsen eğer, arkadaşım, hanımefendi veya beyefendi dersin. Yaş farkı açıldıkça teyze, amca diye seslenirsin. İsmini bilecek kadar yakınsan başına da adını eklersin. Bizim kasap Sadullah amcaya *'Sadullah, 1 kilo dana eti ver ya da Sadullah Bey, yarım kilo kıyma verir misiniz?'* demeyi hayal dahi edemiyorum. Direk bildiğin, amca

denir işte..." derken anneannesinin kadim arkadaşı Hayriye teyzesine ismiyle seslendiğini düşünüp sırıttı. "Bizde büyüklere saygı çok önemlidir. O yüzden size isminizle hitap edemiyorum, bir tür saygısızlık yapıyormuşum hissini üzerimden atamıyorum."

"Kesinlikle öyle düşünmüyorum hayatım, sen çok saygılı bir insansın! Nasıl rahat edeceksen bana öyle seslenebilirsin."

"Rachel teyze, diyebilir miyim yani?"

"Hı hı, evet!"

"Oh be çok sevindim. Teşekkür ederim, Rachel teyze."

Kızın sevimliliğinin yanı sıra düşünce tarzına da bayılan kadın, kendisini tutamayıp bu tatlı çocuğa sarılırken "Hatta eşime de Brandon amca de olur mu?" diyerek yanaklarından öptü.

"İşte bu çok iyi oldu. Brandon... Kesinlikle söyleyemezdim!"

Bu kadını sevdiğine karar veren genç kız, Lauren'ın mutfağa girmesiyle meraklı bakışları altında kadının kollarından sıyrılıp bankoya döndü. Her ikisine de sırıttıktan sonra rahatlamış halde tabakları taşıma işine devam etti. Çocukların da çağırılmasıyla sofraya geçtikten sonra muhabbet eşliğinde zevkle yemeklerini yedi. Rachel teyzenin ricası üzerine fotoğraf çekilme tantanası da bitince, kendisini bulunduğu ortamda çok mutlu hissetti. Yemekler yenip sofra toplandıktan ve çocuklar bilgisayar oyununa postalandıktan sonra salonda oturup arada muhabbete katılarak dinlemeye devam etti.

Özellikle Brandon amcasına bayıldığını, adamın hoş bir espri anlayışı ile samimi bir tarzı olduğuna karar verdi. Konuşma sırasında tatilde vakit geçirmek için yapılan aktivitelerden bahis geçince, tavladan bahsetme gafletinde bulundu. Çok sevdiğini ve babasıyla sık sık oynadıklarını anlatırken, oyunu merak eden adama dizüstü bilgisayarından neye benzediğini gösterip genel olarak kurallarını anlattı. Hemen arkasından üzerine doğru eğilerek takip eden Gabriel'i düşünmemeye çalışarak ekranda ki görüntüye odaklandı. Konuşmayı bitirmesiyle satış sitelerine giren Brandon amcanın, tavla satın almaya kalkmasıyla ne diyeceğini şaşırdı. "Belki sevmezsiniz, acele etmeseydiniz!" demesini takmayan adama, koltuğun arkasından 4 tane daha sipariş gelince susmak zorunda kaldı.

"Eee Asena, o zaman tavlalar gelince buluşup bize öğretiyorsun, anlaştık mı kızım?"

"Tamam, anlaştık Brandon amca. Yalnız..." Dudağını şımarık bir edayla bükerken, sırıtarak "Öğrenene kadar sorun yok." demesiyle hemen oyununa katılıp gözlerini kısan adamın tam bir numaracı olduğunu düşündü. "Sonra acımam, çok pis oynarım bilesiniz. Kimsenin gözünün yaşına da bakmam." Sözlerini bitirmesiyle kahkaha atmaya başlayan amcasına katıldığı sırada, kolunu uzatıp omzuna sarılması ile içi bir hoş oldu. Baba şefkati hissettiği kollarda, kendi babasına duyduğu özlemin burukluğunu yaşadı.

Genç kızın yanında kalma bahanesi ortadan kalkınca karşısına geçip oturan genç adam, babasıyla Asena'nın yakınlaşmalarına sevinirken, bir taraftan da kıskandığını hissetti. Gayet rahat ve mutlu görünen kız ile konuşmalarının da çok doğal olduğunu düşünerek *'Biz daha el tutuşma aşamasına gelemedik, adam Asena'ya 2 saat sonra sarıldı! Şuna bak, hayatından ne kadar memnun görünüyor.'* diye içinden geçirirken istemsizce kaşları çatıldı. Aynı esnada babasıyla göz göze gelince, bakışlarından aklından geçirdiklerini fark ettiğini anladı. Hain bir gülüş eşliğinde genç kızı kendisine doğru çekince iyice fitil oldu. Jack'in, James'e seslendiğini duymasıyla dostlarına dönerken, önceden ayarladıkları planı yürürlüğe koyduğunu tahmin etti.

"Hey James..." Uzun süredir ortamın müsait olmasını bekleyen genç adam, özellikle beklediği çocukların yanlarına gelmesiyle konuşmaya başladı. "Dostum, şu bizim bowlingin rövanşını hâlâ yapmadık, yarın müsaitsen öğleden sonra karşılaşalım diyorum." James'in cevabı gelmeden beklediği gibi ikizlerin atılması üzerine 'Baba, bizde bizde...' sesleri devam ederken amacına ulaştığını düşündü. Jackson ve Sharon'ın da katılmasıyla kadro tamamlanınca, hep bir ağızdan bağırarak lafa dâhil olmasına sırıtıp mecburen kabul etmiş havası verdi. Nasıl olsa Aysena çocukların ısrarından kurtulamayacak ve ister istemez gelecekti.

"Tamam Jack, iyi olur. Benim de yapacak başka bir işim yoktu." Bu cepheyi bitirince diğer yanına dönüp, rolünü oynamaya devam etti. "Gabriel, programın yoksa sen de bize katılsana?"

"Olabilir, bakarım." derken kendilerini dikkatli dinleyen Asena ile göz göze gelmemeye çalışarak başka bir konuya atladı.

Çok güzel zaman geçiren genç kız, gecenin ilerleyen saatlerinde Nathalie'nin elbiselerinin buruşacağını umursamadan kucağına gelmesiyle uykusunun geldiğini anladı. Göğsüne uzanan bebeğinin pamuk gibi saçlarını okşarken gözleri kapanınca, Jack'ın izin isteyip kucağından almasıyla ayağa kalktı. Her şey için teşekkür etmelerinin ardından yeni dostları ile vedalaşarak evden ayrıldı.

***

'Harika, yavaş ama her şey istediğim gibi yolunda gidiyor.' Asena'yı arabaya binene kadar izleyen genç adam, araç hareket ettiği sırada kendisine baktığını görünce gözlerine yansıyan sevgiyi sakınmadan kıza gülümsedi. Daima yanında olmasını istediği dişisini yolcu etmesinin ardından, kapıyı kapatarak içeriye girdi. Dostlarının yardımıyla pazar gününü de ayarlamış olmanın sevincini duyarak ailesinin yanına dönerken babasının söylediklerini duydu.

"Nereden çıktı bu hitap, Rechel? Açıklama da yapmadın, sadece sana Brandon amca diye seslenmesine izin ver deyip yanımdan ayrıldın!"

"Aramızda çok ilginç bir konuşma geçti. Evde anlatırım canım."

"Anne..."

"Gabriel, söylediğin kadar varmış hayatım, Asena'yı çok beğendim. İlginç bir kişilik olduğunu kabul ediyorum, ama bunun iyi manada olduğunu bilmelisin. Çok tatlı bir kız, güzelliğinden bahsetmiyorum bile. Babanın da benimle hemfikir olduğunu söylememe gerek yok sanırım."

"Çok sevindim anne."

"Ayrıntıları yine konuşuruz. Umarım ikiniz için de her şey iyi olur. Bizde artık kalkalım."

"Hayır..."

"Hı!"

"Önce, Asena ile aranızda geçen ilginç konuşmayı alabilir miyim anne, lütfen merak ettim." demesiyle gülmeye başlayan ebeveynlerine bakarken, aldırmadan karşılarına geçip oturdu. Amca ve teyze muhabbetini zevkle dinlediği sırada, genç kıza dair her şeye karşı duyduğu ilgiyi saklama gereği duymadı. İşin içine gecenin kritiği de girince, babasının da katıldığını yorumları dinlerken daha emin adımlarla yoluna devam etme kararı aldı. Ailesini yolcu etmesinin ardından evde tek başına kalmasıyla, hâlâ cebinde duran kayıt cihazını tutup sırıttı.

20. BÖLÜM

Melekler gibi uyuyan Nathalie'yi yatakta bırakan genç kız, yanağından öptükten sonra sessizce yanından kalkarak üzerini değiştirdi. Herkes uyurken hem Ege ile hem de Selen'le konuşmak için odasından ayrılıp parmak uçlarında aşağı kata indi. Çalışma odasına girmesiyle oyalanmadan bilgisayarı açıp kardeşine görüntülü arama çağrısı yaptı. Ekranda kardeşinin suratını görününce gülümseyerek "Egeciğim, hayatım nasılsın?" diye seslendi. Kafasını iki yana sallayan çocuğun hâlâ sinirli olduğunu düşünürken, karşıdan gelen boğuk sesin ardından ağzındakini yutmasını bekledi.

"Nasıl olayım abla ya, sanki bilmiyorsun! Birileri duymuştur diye evden dışarı bile çıkamıyorum. Bir de soruyorsun, rezil olduk işte, rezil..."

"Aferin, Ege..." Gülme isteğini baskılarken ciddiyetini korumaya çalışarak "Tebrik ederim seni..." diyerek kaşları havalanan çocuğa baktı. "Senin kadar zeki bir insana yakıştı mı, ben seni böyle mi yetiştirdim? Beni çok kötü hayal kırıklığına uğrattın." demesiyle karşı tarafın surat ifadesine kahkahayı basmamak için dudağını ısırmak zorunda kaldı.

"Abla, ne diyorsun sen ya? Kafayı mı yedin! Annem, hamile... Söylerken bile sinir oluyorum! Dört ay sonra doğum yapacak diyorum, senin söylediklerine bak."

"Eee, ne olmuş? Oğlum, saksıyı işlet biraz. Ben sana hep söylemiyor muyum, bardağın dolu tarafından bak diye... Bu durumun, senin için ne kadar yararlı olduğunu göremiyor musun?"

"Ha!"

"Yerinde olsam annemin boynuna sarılır, bu mutlu haber için minnettar olurdum."

"Yok ya, sen kesin delermişsin. Ablam olduğuna emin misin?"

"Bak hâlâ ne diyor geri zekâlı... Düşünsene bir len, ben uzaktayım, yüksek lisanstan burs kapmayı becerebilirsem 3 sene daha buradayım. Velev ki olmadı, Naime Sultan hayatta peşimi bırakmaz, birkaç yıla kalmadan evlendirir. Bu da her halükarda o evde yalnızsın anlamına geliyor."

"Biliyorum! Ne alakası var?"

"İki kadın diyorum... Naime Sultan ve Sabuş diyorum... Böyle bir durumda ne yaparlar sence, ortalıkta uğraşacak başka kimse olmayınca kime sararlar? O kaz kafanı işlet biraz, tabii ki Ege Baran Korkmaz'a..."

"Eee!"

"Girdiğin, çıktığın, gelenin, gidenin, oturup kalktığın ve artık aklına ne gelirse... Seni rahat bırakırlar mı ha? Kafana devlet kuşu kondu oğlum, hâlâ uyuyorsun. Bırak şimdi el âlem ne diyecek diye düşünmeyi, sen kendine bak. Küçük kız kardeşimiz sayesinde, ergenliğini doya doya yaşayacaksın. Evdekileri meşgul edecek, peşinden koşturtacak ve bu arada seninle uğraşmaları engelleyecek yeni eleman. Kapiş..."

"Hadi ya! Bak konuyu hiç bu açıdan düşünmemiştim!" Kafasını kaşırken daha şimdiden annesi ve anneannesinin üstünden inmediklerini hesaba katmaya başladı. Ağzını burnunu büzerek duyduklarını aklında tarttığını sırada aklına gelen fikirle başını yana eğip "İyi de zaten yoksan, senin bundan çıkarı ne abla? Neden bu kadar mutlusun?" diye sordu. Karşı tarafın alaycı bir ifadeyle tek kaşı havalanırken, gözlerini kısarak şüpheci bir yaklaşımla karşılık verdi.

"Bilirsin, seni severim, Ege... Biz önceliğimizi düşünüyoruz oğlum, hem biraz sakinleşince olayın benim için de faydalı yönleri olduğunu gördüm."

"Nasıl?"

"Eh, orası da bana kalsın, aslında biraz düşünürsen bulursun. Canım benim, daha toysun zamanla öğrenirsin..."

"Hımm! Vay be, bu açıdan bakmak hiç aklıma gelmedi. İyi de abla, arkadaşlarıma kardeşim olacağını nasıl söyleyeceğim? Annemle babam kırkından sonra azdı, bize kardeş peydahladı mı diyeceğim?"

"Höössst! Ne biçim konuşuyorsun lan, azdı ne demek? Babam duymasın, vallahi on üçünden sonra ilk dayağını yersin, dana..."

"Tamam ya, özür dilerim ağzımdan kaçtı."

"Arkadaşların da kim oluyormuş, duyarlarsa duysunlar. He de, geç... Sana kaç kere anlattım, dalga geçerlerse kendini ve aileni aşağılatmadan onlarla birlikte sende kakara kikiri yap. Üç beş konuşmadan sonra susarlar, sonra da unutulur gider. Aman ha sakın utandığını belli etme, işte o zaman bittiğinin resmidir. Benden söylemesi, asıl açığını yakalarlarsa dillerinden kurtulamazsın. Uzatan, işi terbiyesizliğe vuranı da hayatından sil gitsin, tartışmaya bile değmez. Nasılsa öğrenmeyecekler mi bunlar, önce davranıp pişkinliğe vuracaksın konu kapanacak."

"Tamam, öyle yaparım."

Konuştuğu sırada ağzına bir şey atan kardeşinin yine boğuk bir sesle konuşması üzerine, "Ne yiyip duruyorsun len sen?" diye merak ederek sordu.

"Baklava... Bu olay ortaya çıkmadan önce annemden yapmasını istemiştim *'Ben ne bileyim oğlum, ablam mıyım.* 'dedi."

"Yaa, tabii o nerden bilecek. Sonuçta Naime Sultan'ın projesi benim, İGAP, *'İdeal Gelin Adayı Projesi.* ' kızında yapamadığı ve eksik gördüğü her şeyi kadın benim üzerimde denedi. Eee, baklavayı nereden buldun o zaman?"

"Babam almış. Kardeş konusunu öğrenince, çok tepki verdim diye önümde arkamda dolanıyorlar."

"Hadi ya! Ulan şansa bak, tam gidecek zamanı bulmuşum ha, ortada iyi malzeme varmış. Canım benim, iyi değerlendir bugünlerini... Benden sana tavsiye kıymetini bil, dört beş ay sonra nah bulursun. Hayret, annem hâlâ odaya gelmedi!"

"Ha onlar dışarı çıktı. Gitmeden evvel babam odama uğradı, *'Evladım ablan arayacakmış, siz rahat rahat konuşun.* 'dedi."

"İkisi beraber! Nereye gittiler?"

"Abla ya, hallerini bir görsen inanamazsın! Vıcık vıcık bir aşk yaşıyorlar, zannedersin ki yeni çıkmaya başlayan genç bir çift... Annemin, *'Ay Hüseyin, çok tatlısın.* ' deyip bir kıkırdamaları var, balkondan atlayasım geliyor! Mutfağa girip beraber yemek falan yapıyorlar. Yetmiyor, babam, *'Ege, sofrayı kuruver oğlum, annen yorulmasın.'* diyor. Sanki içlerine uzaylılar girmiş gibi... Yemin ediyorum, görsen şoka girersin."

"Vaaayyy, yapma ya! Ege len, kameraya çeksene, sonra Selen'le seyredip güleriz. Ay neler kaçırıyorum ben ya, inanamıyorum. Acayip şamata var desene, tüh..."

"Haa, buyur gel bekleriz. Bu sabah babam, *'Sabahat, senin her gün yürümen lazımmış, internette okudum. Sağlıklı hamilelik için çok gerekliymiş.'* deyip, sahile gezmeye götürdü. Arkalarından baktım, kol kola girmiş gülüşerek gittiler."

"Canlarım benim, Allah içlerine sindirsin ikinci baharlarını yaşıyorlar. Boş ver len, hiçbir şeyi takma onlar mutlu olsun yeter. Bak bu kardeş hepimize iyi gelecek, şimdiden sinyallerini veriyor."

"Bilmiyorum, olabilir!"

"Bana güven, deneyim konuşuyor. Bana bak Ege, hamile kadını daha fazla üzme vallahi canına okurum. Annem eve gelince kadına sarılıyorsun, öpüp üzdüğün için özür diliyorsun. Yoksaaa... Yemin billâh elimden kurtulamazsın, ona göre. Sabuşla konuştuğum zaman soracağım, bilgin olsun." Gözlerini kısıp pis bir bakış atarken sesine esrarlı bir hava katıp "Velev ki tatmin olmazsam, oraya dönünce sana neler yapacağımı tahmin bile edemezsin. Aslında edebilirsin, anlarsın ya eski deneyimlerinden hani..." diyerek tek kaşını kaldırıp baktı.

"Tamam be anladık, söyleyeceğim. Uzatma abla, konunun özünü kavradım."

"İyi o halde... Ee kardeş, dersler nasıl gidiyor?"

"Aynı... Hayatım, ev, okul ve dershane arasında gidip geliyorum. Bermuda şeytan üçgeni gibi, eşek gibi ders çalışıyoruz işte. Nefes aldırmıyorlar abla ya, şimdiden test çözmekten canım çıktı."

"Ooyy kıyamam canım. Oğlum var ya, burada okumak varmış. Yeminle acıyorum sana... Şu an buraya gelsen, bilgi kapasitenle üniversitede ders verirsin. Senin yaşındakiler burada ilkokul seviyesinde, ona bile çok ders yükleri var zannedip mırın kırın ediyorlar. O derece yani..."

"Nasıl yani? Abla doğru mu söylüyorsun, gerçekten öyle mi?"

"Vallahi len... Çocuklar yarım gün ders işleyip, sonra da aktivitelere dağılıyorlar. Yok, ponpon kızlar, takım çalışmaları, resim, müzik, müzakere kulübü, satranç ve ıvır zıvır işi götürüyorlar. Gençliğimiz yazık oldu oğlum, içine ettiler resmen..."

"Lan bendeki şansa bak! Tebrik ederim abla, acayip moral verdin... Hatta bu psikolojiyle şimdi oturur, iki yüz soru çözerim."

"Ay canım benim, çok tatlısın!" Kahkahayı basan genç kız, "Sana kolay gelsin Ege'm, aynı yollardan geçtik yapacak bir şey yok. Bizde böyle, versen... Ya bu deveyi güdeceksin, ya bu diyardan gideceksin..." derken parmağıyla kendisini işaret edip ekledi. "Şekil a da görüldüğü gibi... Mutlaka İngilizce öğrenmeye bak, ne olur ne olmaz."

"Tamam abla."

"Hadi aşkım, seni çok öpüyorum. Ben kaçar, benim küçük cadım uyanmadan Selen'le konuşmam lazım."

"O kim?"

"Lauren'ın küçük kızı, çok tatlı ve bir o kadar da kıskanç. Selen'i kendisine rakip ilan etti, onunla konuşuyorum diye fitil oluyor, yakalanınca bir rahat vermiyor."

"Yaa! İyi madem. Abla, seni seviyorum."

"Ayyy canım benim ya, aşkım. Hayatım, bende seni çok seviyorum birtanem..."

"Tamam abla ya, uzatma anladık! Hadi kapatıyorum ben."

Utandığı belli olan kardeşinin aniden görüntüden çıkmasıyla kahkahayı basan genç kız, "Ablasının kuzusu, kıyamam ben sana severmiş de... Küçük aşkım benim, bebeğim." diye bir taraftan konuşarak Selen'e çağrı attı. Bu sefer de açmazsa neler yapacağını sıralamaya geçtiği sırada, ekranda arkadaşının yüzünü görence duraladı. Bir gün öncesinin hırsıyla direk saldırıya geçmeye girişti.

"Nerdesin kızım sen ya? Dün kaç kez aradım seni biliyor musun? Saat farkından dolayı hafta içi görüşemeyiz artık, ancak cumartesi ve Pazar günleri arayabilirim demedim mi?"

"Hayda, ne oluyor ya? İyi misin kızım sen, bu ne şiddet, ne celal?"

"Ha ha ha, çok komik... En ihtiyacım olduğu zaman ortalıkta yoksun, Selen Hanım." derken hiç suçu olmadığı halde, çatık kaşlarıyla arkadaşına trip yapmaya devam etti. Kendisini beklemek gibi bir zorunluluğu olmayan dostuna, biraz da terk edilmişlik hissiyle çıkıştığını bilerek mahzun bir bakış attı.

"A-aaa! Ne oldu kız, kötü bir şey mi var yoksa? Şenay ve Leyla, dışarı çıkalım diye çok ısrar edince kıramadım. Zaten sıkılıyorum, biliyorsun sensizliğe alışamadım patladım burada... Canım benim, yeminle hiç kimse senin yerini tutmuyor! Çıktık biraz çarşıda dolandık, sinemaya falan gittik. Maksat vakit doldurmak..."

"Kusura bakma Selen ya, bende seni çok özlüyorum. Sana ulaşamayınca kendimi yetim gibi hissettim."

"Asla, sen benim can dostumsun, hatta kardeşim!" Asena'nın kıskandığını anlayan genç kız, sırıtırken '*Şu ufaklıktan bulaştı herhalde.*' diye düşündü. "Anlatsana hadi, bir şey olmuş çatlatma insanı!"

"Tamam... Selen, kendini hazırla söylüyorum. Annem hamile..."

"Nasıl yani?"

"Baya, bildiğin hamile... Bak şimdi şöyle oluyor, bir kadınla bir erkek çocuk yapmak amacıyla..."

"Ne saçmalıyorsun sen ya, onu sormadık! Bana bak Asena, beni kafaya alıyorsan çok kötü yaparım."

"Yemin ederim doğru söylüyorum kız. Yemin ederim annem hamile, hem de beş aylık!"

"A-aa! Destur bismillah, ay inanamıyorum ya, nasıl olmuş o iş?"

"Şimdi şöyle oluyor. Bir kadınla bir erkek..."

"Asenaaa!"

Karşıdan bağırma sesi gelince gülmeye başlayan genç kız, kendisi konuyu nispeten sindirdiği için Selen'in şaşkınlığına hak verdi. Dün yaşananlardan başlayıp, olan biteni en ufak detayına kadar anlattı. Ken-

disininkine benzer tepkiler verdikçe sırıtarak, en sonunda gerçek olduğunu idrak eden arkadaşı ile işi gırgıra almaya başladı.

"Anlayacağın Selenciğim, görüldüğü gibi kırkından sonra azanı teneşir paklamıyormuş. Aaay! Ne diyorum ben ya? Tövbe tövbe, Allah korusun!" diye kulağını çekip, masaya vurdu. Karşıdan tekrarlanan hareket bitince, birbirlerine sevgiyle bakarken gülümsedi.

"Kırk yıl düşünsem, böyle bir şey anlatacağın aklıma gelmezdi!"

"İlk duyduğumda ben de aynı şeyi düşündüm. Biraz evvel Ege ile konuştum, o işi de tatlıya bağlandık. Annemle babam da kumrular gibi ikinci baharlarını yaşıyorlar."

"Asena, hâlâ inanasım gelmiyor kızım ya! Sabahat teyze ve Hüseyin amca... Iıyyy, o kısmına düşünmek dahi istemiyorum."

"Aynen canım! Bu arada neleri kaçırdın neler, ceza olarak anlatmasam mı acaba?" demesiyle oturduğu yerde dikleşen kızın, yüzüne ters ters bakması üzerine haince sırıttı.

"Ne kaçırdım? Çabuk anlat, bak canına okurum, Asena!"

"Nasıl yapacakmışsın onu çok merak ettim?"

"Başlatma şimdi! Hadi kızım ya, lütfen. Meraktan akşam uyuyamam biliyorsun."

"Hah, şöyle yola gel bakalım. Eveeet, nereden başlasam, önce öküzleri anlatayım."

"Ne öküzü?"

"Yak..."

"Haa! Çok komik."

Kahkahayı patlatan genç kız, arkadaşının da katılımıyla bir süre güldükten sonra nihayet durulunca, "Şimdiii..." diye konuya giriş yaptı. "Geçen hafta benim ekiple beraber kumsala gittik. Ay Selen, görsen ağzın açık kalır, çıplaklar kampının biraz kapalısı!"

"Ya!"

"Hoş orayı da görmedim ya, tahminen işte... Seninle beraber aldığımız şort mayo vardı ya, ortamda pijama takımı gibi kaldı vallahi. Kadınlar sarkık markık bakmıyor, üstlerini çıkarıveriyorlar. Altlarında ki bir avuçluk donlarla seriyorlar kendilerini şezlonglara... Yatarken neyse de kalkınca yaşlıların ki!" Gözlerini pörtletip yüzünü buruştura-

rak kendisiyle aynı ifadeyi takınan arkadaşıyla "Öğğğk..." diye aynı sesi çıkardılar.

"İğrenç!"

"Aynen... Neyse, Jack ve çocuklar yemek alışverişine gittikleri sırada Lauren ile kumsalda zaman geçiriyordum. Malum sebepten güneşlenemediğim için şemsiyenin altında otururken, sahneye bir numaralı öküz çıktı."

"Kaç tane var ki?"

"Aslında çok da ben üçü ile muhatap oldum. Adamın birisi duş alırken gözümün önünde mayosunu çıkarmasın mı, ne hale geldiğimi tahmin edersin! Gözlerim yuvalarından çıkacak zannettim, Allah'tan ayının arkası dönüktü."

"A-aa, ortalık yerde! Hadi ya, güzel miydi bari?"

"Ne diyorsun sen ya, ne güzeli! Herifin kıllı kıçını gördük işte..."

"Aman be, ne bileyim! O kadar şaşırdım ki ağzımdan öyle çıktı işte... Eee sonra ne oldu?"

"Ne olacak, bir sürü söylendim. Herifin şortunu giyip uzaklaşmasının ardından duş kısmına arkamı dönüp oturdum. Ay çok şükür, o esnada ortalıkta çocuklar yoktu. Sonracıma Lauren tuvalete gitmiş tek başıma etrafı izlerken, ayağıma önce bir top arkasından da iki öküz geldi. Böyle dediğime bakma, herifler acayip fitti. Hani şu ağzının suyunu akıtan cinsten, dudaklarını Japon yapıştırıcısıyla yapıştır, koy sehpanın üzerine biblo gibi bıkmadan seyredersin, o kadar yani..."

"Ayyy, ciddi misin? Çok kıskandım kız, hem de iki tane ha!"

"Haaa, iki tane... Öküz diyorum kızım, anlamıyor musun? Bir bildiğim var da öyle söylüyorum. Kurban olduğum Allah'ım, fizik vermiş ama akıl verirken bunları pas geçmiş. Konuşana kadar her şey harikaydı, keşke öyle kalsaydı. Amaçları başkaymış hayvanların, ikisi birleşmişler bu kızı nasıl yatağa atarız diye yanıma gelmişler."

"A-aa terbiyesizlere bak! Yok artık, nerden anladın?"

"İngilizce bilmiyor ayağına yattım, bunlarla Türkçe konuştum. Amaçlarını sezince başımdan savayım dedim, sakız gibi yapıştılar. Tam ana avrat küfretmeye başlamıştım ki, beyaz atlı prensim geldi."

"Ne atı be plajda?

"Yok Selen, çabalıyorsun ama olmuyor kuzum! Sende hayal gücünün zerresi yok anam... Atın ne işi var kız orda, benzetme yaptık herhalde. Gabriel, geldi."

"Haa!"

"Haa, yaaa... Ay Seloş, aşkımı bir görecektin, aynı bıyıksız Kadir gibiydi. Sen sormadan ben söyleyeyim, Kadir İnanır'dan bahsediyorum. Gabi'mi kaşları çatık, yumrukları sıkılmış halde görünce, bir an dağılın uleeeyn diye bağıracak zannettim. Hani filmlerde kızın koşarak oğluna sarılma sahneleri var ya, bir de baktım korkudan kendimi kollarına atmışım."

"Atarken sen yok muydun?"

"Ne?"

"Atmışım dedin de..."

Alaycı ifadesiyle sırıtan arkadaşına omuz silkip "Olacak o kadar, korktuk herhalde kızım." diyerek anlatmaya kaldığı yerden devam etti. "Pabucun pahalı olduğunu anlayan öküzler, oldu mu sana emmi. Kös kös gittiler tabii, hoş ben orasını görmedim ama..."

"Neden?"

"Ay nasıl desem Seloş, o sırada aşkımın güvenli kollarında kendimden geçmiştim. Başımı göğsüne yaslayıp, parantez içinde Allah muhafaza bu kısmı annemle anneannem duymasın, korkuyla titrerken..."

"Pardon! Sen mi korkuyla titriyordun?"

"Tamam. titremiyor olabilirim ama hakikatten ürktüm. Ama çok güzeldi Seloş ya, bir an şu herifler gitmese de yarım saat daha kalsalar diye düşündüm. Mecburen hemen uzaklaştım tabii..."

"Canım benim, kıyamam! Gerçekten çok romantik bir sahne, en azından bizim bakış açımızla... Yalnız anlamadığım bir nokta var, Gabriel'in ne işi varmış plajda?"

"Jack bir arkadaşına aratmış, plan mı ne lazımmış. Şirket bilgisayarında kayıtlı olduğu için mail gönderememiş, elindeki hazır çıktıları alıp denize de girerim düşüncesiyle kendisi getirmiş."

"Hıımm! Emin misin?"

"Evet. Mesele bundan ibaret, doğal olarak sonra da bizimle oturdu. Ama ne oturmak, üstündeki tişörtü bir çıkardı ruhumu teslim ediyo-

rum zannettim. Hani seninle vücutları çok güzel diye seyrettiğimiz 300 Spartalı filmi vardı ya, onlar yanında halt emiş."

"Hadi be, iyiymiş!"

"Kaptığım gibi güneş gözlüğümü yüzüme geçirdim. Gidene kadar doya doya seyrettim, Gabi'mi..."

"Allah, iyiliğini versin! Kız sen iyice kaptırdın kendimi bu adama, ismi ağzından düşmüyor."

"Biliyorum, Selen... Ben ne yapacağım ya, çok dertliyim. Herif bir türlü aklımdan çıkmıyor, gündüz yetmiyor geceleri de rüyamda görüyorum. Ne alakaysa, dün gece bir bahçe duvarının kenarından, ağaçlıklı bir yolda âşıklar gibi el ele tutuşmuş yürüyorduk. Tuvaletim geldi, uyandım. İşimi görüp tekrar yattım, uyumuşum. Herif bıraktığım yerde beni bekliyor iyi mi? Bir de ne dese beğenirsin! *'Nerde kaldın Asena, bir tuvalete gittin gelmek bilmedin. 2 saattir ağaç oldum burada...'* Geldim aşkım deyip, yürüyüşümüze aynı şekilde kaldığımız yerden devam ettik."

"Şaka gibi!" Selen, arkadaşının durumunu çok iyi bildiği için canı sıkılarak, şefkatli bir sesle "Hayatım, sen bu adama âşık mı oluyorsun?" diye sorma gereği duydu.

"Hiçbir fikrim yok Selen, aslında var da yok. Kendimden ve hissettiklerimden emin olamıyorum, Gabriel'e duyduğum ilginin geçici bir heves mi yoksa aşk mı olduğunu bilmiyorum. Hiç böyle olmamıştım, onu düşünmekten kendimi alamıyorum. Eğer aşk böyle oluyorsa, evet galiba... Zırt pırt herifi görmesem, ha bire hakkında konuşulduğunu duymasam, belki... Belki diyorum emin değilim, unutacağım o da olmuyor. Bu sevda geçmezse bittim ben kızım, mahvoldum! Âşık olduğumu duysa, bu benim sonum olur Naime Sultan kesin beni öldürür."

"Abartma be, başlayacağım şimdi sana da Naime Sultanına da! Sinir oluyorum ya, orda bile söylediğine bak."

"Ne yapayım sen söyle, sanki bilmiyorsun. Annemle birlik olup yer bitirir beni... Tabii bu arada kendi kendime gelin güvey olmam da cabası. Gabriel'in, bana özel bir ilgi gösterdiği yok. Görüştüğümüz zaman iyi davranıyor, aynı arkadaş gibiyiz."

"Asena, çok mu sık görüyorsun onu?"

"Geçen hafta pazar günü bizdeydi, yedik içtik muhabbet ettik. Dün, biz onlardaydık..." Asena her zaman yaptığı gibi konudan konuya atlayıp, "Ay evini bir görsen Seloş, gözlerine inanamazsın. Yok böyle bir şey, hem de kendisi tasarlanmış! Kocaman bir bahçenin içinde, her yeri cam olan modern bir villa..." derken bir türlü aklına yatmadığı için dudaklarını büzdü. "Cam konusunda hâlâ şüphelerim var, sil sil bitmez ama muhteşem göründüğü de bir gerçek. Adamın yatak odası bizim ev kadar, yatağın üstünde bile cam var!"

"O ne be, kafayı mı yemiş! Hem senin el alemin yatak odasında ne işin vardı hanımefendi?"

"Aman be ne işim olacak, Jack'in halt yemesi. Mutlaka görmem gerektiğini söyleyince, Gabriel de evi gezdirdi. Hain Lauren da yan çizdi, mecburen tek başına gitmek zorunda kaldım."

"Evet, seni tanıdığım için öyle olduğuna eminim. Asena, bu herifin sana kesik olmadığına emin misin? Yakışıklı, sosyal konumu ve işi gayet iyi, maddi durumu ona keza ve daha birçok vasfını ballandıra ballandıra anlatıyorsun! Buraya kadar her şey güzel ama sürekli sizinle zaman geçirmesi çok mantıksız... Bu adamın başka işi yok mu arkadaş? Neredeyse her hafta sonu sizinle birlikte, evli barklı insanlarla ev gezmesini seviyor olamaz! Bana kalırsa yanılıyor olma ihtimalin yüksek, sonuçta güzel ve ilgi çekici bir kızsın..."

"Sağ ol canım, inan bilmiyorum! Öyle çekingen bir tip değil, hoş millet olarak hiçbiri değil ya neyse... Birinden hoşlandılar mı veya bir şey söyleyecekler mi hiç çekinmeden direk konuya dalıveriyorlar. Gabriel'in bana karşı ilgili olsa, en azından yalnız görüşmek için teklifte bulunurdu. Adamda tık yok! Hoş olsa ne olacak ki, kabul etmem imkânsız. Belki de böylesi daha iyi."

"O da doğru, ne desem bilmiyorum ki! Sen kalk, evlilikten kaçmak için dünyanın öbür ucuna git, orada da imkânsız aşka tutul. Hayatım, işin çok zor. Gabriel ile görüşmesen, belki daha kolay unutursun?"

"Nasıl? İstemeden yolunu gözlüyorum, zaten hafta sonları birlikteyiz. Bugün de öğleden sonra bowling midir nedir, onu oynamaya gidecekmişiz. Gelecek mi bilmiyorum, *'Bakarız.'* dedi. Bir yandan inşallah gelmez derken, içimden *'Allah'*ım lütfen gelsin." diye yalvarıyorum."

"Yok anam, bu işin sonu sakat! Ben senin teşhisini koydum, sen âşık olmuşsun. Vatana millete hayırlı uğurlu olsun."

"Sağ ol ya, çok yardımcı oldun! Biz burada acımızdan geberelim, sen dalganı geç..."

"Aman Asena, sen bugün şaka da kaldırmıyorsun! Söylediğin şeye bak, hiç üzülmeni ister miyim hayatım?"

"Yok, yapmazsın. Ooofff!"

"Kendini hemen salma öyle bakayım... Gabriel'i arkadaşınmış gibi düşünmeye çalış, bak bakalım ne olacak. Olmadı, elini ayağını çekersin, bahaneler uydurur görüşmezsin. Dönünce de beraber oturur, yaralarını sararız... Seni yalnız bırakır mıyım hiç bebeğim, biz beraber neler atlattık, bunu da hallederiz."

"Olur!" Ümitle arkadaşının gözlerine bakan genç kız "Hallederiz değil mi, Selen?" diye sordu.

"Tabii ki hallederiz... Alimallah birlikte olduk mu başaramayacağımız iş yok, sen üzme tatlı canını ben her daim yanındayım, dişi kurt korkmaz." derken Asena'nın nihayet sırıttığını görünce rahatladı. Kafasını dağıtmak için okuldaki arkadaşları ile derslerin bu sene ne kadar ağır olduğu hakkında bilgi vermeye başladı. "Size gitmemek için dersleri bahane etmem gerçek oldu, iyi mi? Tövbe yarabbi, Allah'ın tokadı yok iyi niyetle davet eden insanlara yalan söylersen al işte böyle olur."

"Ay canım benim, vallahi acıyorum size... Gençliğinizi yaşamıyorsunuz, hep ders, hep ders, nereye kadar? Tabii hayat zor, ne yaparsın çalışmak lazım. Burada öyle mi, vur patlasın, çal oynasın. Okul desen, tembeller için ideal..."

"Ne?"

"İnsanı sıkmıyorlar *'Gidin, gezin, eğlenin.'* diyorlar Arada buraya da uğrayın, üç beş şey öğrenseniz yeter diyorlar. Onun da zorlukları yok değil, şimdi kalkacak, giyinecek ve okula gideceksin yaaani..."

"Asena, gebertirim kız seni, nispet mi yapıyorsun?"

"Yok kız, dalga geçiyorum. Ay Selen, burada olacaktın ki eğlencenin dibine vururduk yeminle... Karışan görüşen de yok, dünyalar bizim olurdu."

"Keşke!"

"Elime bir kitap tutuşturdular, görmelisin. En kalını..." Parmağının ucunu gösterip "A bu kadar." diye tarif etti. "Altı tane ders, zaten yarısından çoğu bildiğim konular diğerleri de unuttuklarım. Sınav öncesi çalışırım diyordum, derslere girince ona bile gerek kalmadığını anladım. Bize okulda misliyle öğretmişler, anlayacağın işim çocuk oyuncağı... Hatta bir tanesi, ikinci sınıfta aldığımız Çocuk Sağlığı ve Fizyolojisi dersi... Anamızı ağlatmıştı hani, kütük gibi kitabı çalışmaktan sınav öncesi hepimiz zombiye dönmüştük, hatırladın mı?"

"Unutur muyum hiç! Bu öğrendiklerimden sonra çocuk doktoru olarak kliniklerde çalışabilirim, diyordum. Eee!"

"Şöyle bir kitabı inceledim, abi bizim öğrendiklerimizle uzaktan yakından alakası yok. Pratik beş on bilgi, çocuklarda hastalık belirtileri ve hooop kitap bitiyor."

"Ay çok sinir bozucusun! Gıcık, anlatmasaydın bari..."

"Hayatın gerçekleri canım, bil istedim. Kız burada dersler de bir acayip, konu anlatan yok. Hoca bir soru soruyor milletin fikrini alıyor, tartışma ortamı yaratıyor. Arada müdahale edip birbirlerini yemelerini engelliyor ya da ortam durulursa hareketlendiriyor. Cevabı öğrenciye buldurana kadar ocağın altını ara sıra körükleyip, ders işliyor. İnanır mısın, ilk gün kendimi yeminle uzaylı gibi hissettim. Ne yapıyor lan bunlar, bu kadın ne zaman ders anlatacak diye önümde not defteri kalem, aptal aptal seyrettim."

"Hadi ya!"

"He vallahi! Konuları bildiğim ortaya çıkmasın diye sesimi de çıkaramadım."

"E ne yapıyorsun derste?"

"Elden geldiği kadar göze batmamaya çalışarak arada konuşmalara katılıyorum. Bizim Naciye cadısı, bunların dersine girse kesin yarısı intihar eder. Bünyelerine ağır gelir, bağırsakları bozulur ishal olurlar. Otomatik pilota bağlamış gibi bıt bıt bıt bıt anlatışı, ha bire ilkokul çocuğu gibi not tutturması, kafanı çevirsen kızması... Ömrümü yedi kadın, üç sene kurtulamadık meymenetsizden. Hakikatten o ne yapıyor?"

"Aman ne yapacak, aynen bıraktığın gibi... Bastıbacak, suratında yapıştırmışsın gibi sırıtma ifadesi, kalkık kaşlarla milleti kesmeye devam. Her zamanki gibi bir karış topuklularla, tıkır tıkır ortalıkta dolanı-

yor. Zannedersin atom mühendisi, ha bir de kendisinden başka herkesi küçük görmeye devam."

"Öğğğk... Hayatımda özlemeyeceğim yegâne insan. Hazımsız."

"Al benden de o kadar. Sen yırttın yine, bu sene iki dersimize o giriyor. Bilseydim ilk seneden itibaren başlardım şu İngilizce kursuna, eşek gibi de ders çalışırdım. Ne yapalım kısmet değilmiş."

"Ya, sorma... Ne hayaller kurmuştuk, inan okula kabul edildiğime bile adam gibi sevinemedim." derken duyduğu sesle aniden silkinerek dikkat kesildi.

"Aysenaaa..."

Küçük aşkının sesini duyunca, tekrar arkadaşına dönüp gözlerini devirdi.

"Ne oluyor?"

"Benim cadı aranmaya başladı, evin içinde bas bas adımı bağırıyor. Birazdan buraya damlar. Bu arada sana da fitil oluyor, haberin olsun. Senin yüzünden onu yatakta yalnız bırakıyormuşum, bir keyif yapamıyormuşuz."

"Aysenaaaaaaaa..."

Yine kafasını çevirip bakarken "A-aaa, kıçını yırttı manyak!" diye söylendi. "Hadi anam, görüşürüz. Ben kapatayım ses yaklaşıyor, sonra bütün gün kucağımdan inmiyor. *'En çok kimi seviyorsun, Aysena?'* diye sorup duruyor. Öptüm canım, kendine iyi bak, Naciye'ye benden selam söyle... Asena seni çok özlemiş, hasretinden yanıp tutuşuyormuş. Sensiz okulun hiç tadı tuzu yokmuş, dediğimi ilet... Benim için de şöyle güzel bir öp..."

"Iyyyy çok komik, Allah korusun... Hadi deli kız, seni seviyorum görüşürüz bir tanem."

"Bende seni seviyorum." Bir süre karşılıklı gülüşüp bakışırken, kapının açıldığını duymasıyla hemen sayfadan çıktı. Arkasından gelen sese dönerek, kendisine sinirli bir ifadeyle bakan Nathalie'yi gördü. "Aşkım, beni mi arıyordun? Sesini duydum, tam da yanına geliyordum."

"Aysena, yine yatakta yoktun?"

"Ay çok özür dilerim bebeğim, kardeşim beni özlemiş de onunla sen uyurken biraz hasret gidereyim dedim."

"Yalnız Ege ile mi konuştun?"

Küçük maymunun ne ima ettiğini çok iyi anlayan genç kız, hiç bozuntuya vermeden "Beş dakika da Selen'le senden bahsettik tatlım." diyerek kucağına tırmanan kıskanç sarı kafaya gülümsedi. "Geçen sefer seni görünce, '*Ne tatlı bir kız Aysena, bayıldım. Çok sevimli, hem de çok güzelmiş.*' dedi. Tabii bende onayladım."

"Yaa, gerçekten mi?"

"Evet bebeğim, hem Selen ablan senin gibi cici kızları çok sever." Arkadaşıyla rahat konuşmak istiyorsa, bu küçük cadıya bir an önce Selen'i sevdirmenin şart olduğunu düşünerek numarasına devam etti. Bir süre hakkında güzel şeyler anlattıktan sonra yumuşamaya başlayan ufaklığı kucağından kaldırıp elini tuttu. "Hadi gel tatlım, üstümüzü değiştirelim. İstersen haftaya konuşurken seni de çağırayım. Hem Selen ablan, senin ne kadar tatlı ve hoş bir kız olduğuna kendisi şahit olsun."

"Olur, Aysena."

"Eh, oldu o zaman. Nathalie kız, bowlingden döndükten sonra şöyle müzik açıp beraber bir güzel döktürelim mi ha, ne dersin?"

Hemen havaya giren, olmayan memeleriyle omuzlarını oynatan ufaklık "Oynayalım, Aysena..." diyerek sırıttı.

"*Allaaahhh... Aşkım benim. Tutmayın ulan beni... Taranam tara na nam, taranam tara na nam... Kırmızıyıı seveerleeer birbiriniii överleeer, romanlar bööyledirleeer çalgısız yaşayamaz ölüüürleeer. İlle de roman olsun ister çamurdan olsun, oda Allah kuludur her kim olursa olsun... Taranam tara na nam...*"

"Oh oh, yandan..."

"*Aaayy, aferin kız! Yandaaan çık çık çıkıdık... Küçük romanım benim, kız ben seni iyice Türk yapacağım, Ankara havalarını da öğrendin mi bitmiştir bu iş. Taranam tara na nam...*"

Merdivenin tepesinden gelen kahkahaları duyunca başını kaldıran genç kız, paldır küldür oynamaya inen Sharon'ı ve arkasında Lauren ve Jack'i gördü. Gülüşmeler ve garip sesler eşliğinde oynamaya devam ederken, bir süre sonra sakinleşip güne hazırlanmak için odalarına çekildiler.

21. BÖLÜM

Bowling salonundan içeriye girmeleriyle Gabriel'i gören genç kız, kalp ritminin değişmesi üzerine kendisine telkinlerde bulunarak yürümeye devam etti. Heyecanın yanı sıra rahatlamasını da hesaba katarak, genç adama karşı hislerinin ne kadar yoğun olduğunu anladı. Salona bitişik bulunan kafeteryada James ile beraber oturan aşkının, ayağa kalkmalarıyla selamlaşma faslına geçti. İlk defa geldiği ortama merakla bakınırken, Gabriel'in çektiği sandalyeye oturup muhabbete giriş yapan James'e döndü.

"Geç kalınca biz de güçlü bir rakiple karşılaştığın için vazgeçtin sandık, Jack."

"Hiç şansın yok dostum, kadınlarla dışarı çıkmanın ne demek olduğunu ileride anlarsın. Hele benim gibi evinde 4 tane hanım varsa, imkânsızı oldurmak ile aynı kapıya çıkıyor."

"Abartma, Jack!"

"Pardon Lauren, haklısın 3 demem gerekiyordu, Asena hepinizden önce hazırlanıyor." dedikten sonra kaşlarını oynatarak sırıttı. "Eee, ne dersin James, başlayalım mı?"

"Bana uyar. Başka kimler oynuyor bakalım?" diyerek hep bir ağızdan "Ben..." diyen çocuklara bakan genç adam "Tamam, üç tane yer kesin... Asena?"

"Bilmem!" Oyun hakkında hiçbir bilgisi olmadığı için çekinerek, "Olur ama bu konuda çok cahilim." derken merak ettiğini de inkâr edemedi. Sadece filmlerde gördüğü halde, yuvarlak bir topu tutup karşısında duran tuhaf şeylere atmanın çok da zor olamayacağını düşündü. James'in onay vermesi ile öğreneceğine sevinirken, Lauren'ın beni katmayın demesi üzerine yer ayarlamaya giden beylerin arkasından baktı. Gabriel'in arkadan bile çok hoş göründüğünü içinden geçirdiği sırada, saçmaladığını da yanına ekledi. Genç adamın arkadaşı olduğuna dair sürekli telkinlerde bulunduğu halde, her daim alıcı gözle bakmasına sinir oldu. Daha kendi savaşını sürdürürken geri dönen adamla beraber oynayacağını anlayınca, sanki kendisine kızan o değilmiş gibi heyecanlandı. Gabriel'in yönlendirmesine izin vererek, ayakkabılarını değiştirdikten sonra beraberinde oynayacakları köşeye gitti.

"Eee Asena, sanırım biz bize kaldık. Oyun hakkında genel bir fikrin var mı?"

"Hı hı. var... Şu renkli topları tutuyorsun, karşıdaki su kabağı kılıklı şeylere fırlatıp deviriyorsun."

"Eh temelde anlattığın doğru diyebiliriz, sadece biraz ayrıntı ekleyeceğiz." Geldiğinden beri çekingen duran ve kendisinden gözlerini kaçıran genç kızın, espri yapmasına sevinerek sırıtmaya başladı. "Bu arada. öğrenene kadar müsamaha gösteririm, sonra acımam pis oynarım." diyerek babasına tavla için söylediği sözleri tekrarlayıp misilleme yapmayı da ihmal etmedi. Kahkaha atması üzerine genç kıza katılırken, aydınlanan yüzüne karşı duygularını saklamaya çalışarak takılmaya devam etti. "Gözünün yaşına da bakmam, bilesin."

"Gabriel ya!"

"Siz konuşurken iyiydi, Asena hanım, kısasa kısas... Bu oyunda da başarılı olacağına eminim. Şimdi, karşıdakiler su kabağı neyse ondan değil, adları pin veya yaygın olan ismiyle labut denir. Toplam 10 tanedirler, arkadan öne doğru 4, 3, 2, 1 şeklinde sıralanmış vaziyette dururlar."

"Pin veya labut... Tamam, anladım. Sonra..."

Asena'yı yönlendirip topların yanına götüren genç adam, sağ eline uzanıp avuçlarının içine alarak "Şimdi..." demesiyle tepkisini bekledi. Genç kızın derin bir nefes alıp ürperdiğini hissedince, sevinerek devam

etti. "Topun üzerinde üç tane yuva görüyorsun, başparmağınla birlikte hemen bitişiğindeki iki parmak bu deliklerin içine yerleşecek. Önemli nokta şu; önce ikili yuvaya soktuktan sonra başparmağı yerleştireceksin. Bir kere gösteriyorum takip et." diyerek topun üzerinde uyguladı. Kıza da denettikten sonra omuzlarından tutup, oyun alanına döndürdü. Bahaneyle Asena'ya dokunma imkânı bulduğu için tadını çıkararak zevkle işine devam etti.

"Atacağın alan burası, şu gördüğün yol..."

"O kadarını tahmin ettim."

"Göreceğiz." Eliyle yerdeki boyalı şeridi işaret ederek, "Bu, faul çizgisi oluyor, orayı geçmeyeceksin. Şimdi, o hizaya gidip labutlara sırtını dön, 4 normal adımla ileri doğru yürü... Çok güzel, adımların büyük olmasın. Harikasın, güzelim."

Konuşma yetisini kaybeden genç kız, Gabriel'in kendisine dokunması yetmiyormuş gibi güzelim demesiyle kendisinden geçti. Aşk sarhoşu olan dimağı, adamın kölesi olmaya adaylığını koyarak ne derse harfiyen uygulamaya devam etti.

"Şimdi tekrar labutlara dön, burası senin duruş noktan."

"Tamam!"

"Topun duruş yeri kalça hizasında olacak. Kurala uygun tuttuktan sonra kolunu öne uzat ve bu arada sağ ayağını kıvır. İkinci adımda da topu arkaya al, sol ayakla vücudunu dengele ve yanından geçecek şekilde hattın üzerinden yuvarla..."

"Hıı!" Genç adamın söylediklerini ağır çekimde gerçekleştiren genç kız, fırlattığı top biraz ileriden yandaki oluğa gidince, "Aaa! Neden olmadı şimdi bu?" diyerek dudaklarını büzdü. Huysuz bir edayla hocasına dönüp, suçlarcasına ters ters baktı.

"Omuzlarını çok eğdin Asena, bir de fırlatmayacaksın. Sol bacağının yanından yumuşakça yuvarlayacaksın." Genç kızın yanına yaklaşıp, "Gel, atmadan önce uygulamalı göstereyim." derken bahanesi olduğu için rahatça omuzlarından tuttu. Aynı pozisyona getirdikten sonra kollarını düzelterek defalarca atarmış gibi yapmasını sağladı. "Hayır güzelim, öyle değil. Asena, sen beni dinliyor musun?"

"Hı!" Gabriel'in kendisine seslenmesiyle rüyalar âleminden gerçek dünyaya dönen genç kız "Evet..." diye panikle cevap vererek son anlattıklarını hatırlamaya çalıştı. "Eee... Evet, tabii dinliyorum! Gabriel, şu son pozisyonu bir daha gösterir misin?" Bedeninin ihtiyaçlarına ve duygularına yenilerek, genç adamı arkadaş olarak görme kararını da rafa kaldırmış oldu. Çekingenliğini atarak mevcut durumu değerlendirmeye ve yaşadığı anın tadını çıkarmaya başladı. Omuzlarından tutarak bedenini yönlendirirken, hareketi anlatan aşkıyla göz göze gelince gülümsedi.

"Anladın mı?"

"Evet, Gabriel..." '*Allahım, artık ölsem de gam yemem, canım benim ne güzel gülümsüyorsun!*' diye içinden geçirirken tekrar gösterdiği gibi pozisyon alıp ilk gerçek atışını yaptı. Yumuşakça elinden süzülen top, labutlara çarptıktan sonra gözden kayboldu. Geriye ikisi kalacak şekilde labutlar devrilince, bir taraftan bağırarak genç adama dönüp sarıldı. "Başardım Gabriel, başardım."

Kollarına atılan Asena ile asıl kendi başarısını kutlayan genç adam "Evet canım, harikasın!" diyerek incecik beline sarıldığı gibi etrafında bir tur attırdı. Yere indirmesiyle göz göze geldiği kızın kızardığını görünce, hatasını anlayıp hemen ellerini geri çekti. İfadesinden utandığı anlaşılan güzeline gülümseyerek, hiçbir şey yokmuş gibi bozuntuya vermeden anlatmaya geri döndü. "Asena, atmayı başardın ama oyun bitmedi. Şimdi karşıda devrilmeyen tüm labutların var, ikinci bir atış yapman lazım. Aldığın yeni topla onları hedef alarak atmaya çalış. Bu eli, senin olayı kavramana ayıralım sonra da oyuna başlayalım, tamam mı?"

"Hı hı! Olur Gabriel."

"Buyurun." Eline yeni bir top uzatan genç adam, ardı ardına top attıktan sonra olayın ruhunu anlayan kızla gerçek bir mücadeleye başladı. Her ne kadar gözünün yaşına bakmam dese de büyük farkla yenilmemesi için dikkat ederek oynamaya devam etti. Aradan geçen iki saatin sonunda, uzun süredir yaşamadığı kadar eğlenceli zaman geçirdi. Bu kız tam bir savaşçıydı. Hangi işe girerse girsin, canla başla kendisini verip pes etmeden savaşmaya devam ediyordu. Kazandığı zaman çılgın gibi seviniyor, kaybedince homurdanıp garip sesler çıkararak kaşlarını

çatıyordu. Mızıkçılığı da cabasıydı, yok ayağın çizgiye değdi, yok bana o şekilde atmayı göstermemiştin...

Oyunun son atışlarına gelindiğinde faul çizgisine yakın duran kıza, alaycı bir ifadeyle kısa bir bakış atmasının ardından önüne döndü. Tam topu göndereceği sırada, Asena'nın eliyle bir şeye vuruyormuş gibi sallayıp dikkatini dağıtmasıyla topu oluğa kaçırıp hayretle yanına döndü.

"Asena, ne yapıyorsun?"

"Efendim, anlamadım!" diyen genç kız, gözlerini kırpıştırarak, ikna edici umduğu bir ifadeyle saf saf adama baktı.

"Atamayayım diye kasti yaptın!"

Kaşlarını kaldırarak gülmesi üzerine çamura yatarak "Hiç de bir kere, sinek vardı onu kovdum. Hem beceremememenin suçunu bana yükleme..." derken kollarını göğsünün altında birleştirip adama ters ters baktı.

"Hadi ordan!"

"Mızıkçılık yapıyorsun Gabriel, atamadın işte sıra bende..."

Kafasını sağa sola sallayan genç adam, eliyle buyurun diye işaret ederken halinden gayet memnun görünen numaracıya yer verip arkaya geçti. Pişkince sırıtan kızın labutların hepsini birden devirmesiyle, yerinde zıplayıp bir de üzerine kendisine döndükten sonra dil çıkartması ile şaşkına döndü.

"İnanmıyorum sana ya!"

"Kıskanmayalım bayım, daha her şey bitmedi."

"Yaa, öyle mi?" Atış sırası kendisinde olduğu için harekete geçerken, Asena'nın yine çizginin yanına gittiğini görünce gözlerini kısıp bir süre izledi. Pozisyon alıp tam fırlatacağı sırada aniden eğilen genç kıza hazırlıklı olduğu için durup bakmaya geçti. "Ne yapıyorsun?"

"Bacağımı kaşıyorum."

"Asena!"

"Ne?"

"Numara yapıyorsun!"

"Ne numarası Gabriel, bacağım kaşınmış olamaz mı?"

"Bu sefer yemezler güzelim. Asena, yerine geçer misin?"

"Üfff! Tamam be..."

"Ha şöyle." Bir süre durup tavrına gülen genç adam, yerine geri dönüp atışını tekrarladı. Zaten belli olan sonuçla yerine memnun bir ifadeyle dönünce, dudaklarını büzen kızdan azarı da işitti.

"Hıh, mızıkçı..."

"Kıskanmayalım..." diyerek kızın lafını iade ederken, kendisini tutamayıp kahkahayla gülmeye başladı. Şimdiye kadar şüphesi bile varsa, bugünden sonra bu yaramazı kesinlikle sevdiğine karar verdi. Az farkla kaybeden kızın yanına giderek "Hey küs müyüz? Bir dahaki sefere daha iyi oynarsın. Hadi ama asma suratını..." derken kolunu omzuna atıp takıldı. "Ne de olsa bu ilkti ve harika bir oyun çıkarttığını söyleyebilirim. Bozulmak yok, anlaştık mı?"

"Tabii ki bozulmak yok Gabriel, anlaştık!"

"Güzel, sen iyi bir oyun arkadaşısın. Teşekkür ederim Asena, çok güzel zaman geçirdim. Soğuk bir şeyler içer misin?" diye sorarken duygularını belli etmemek için kolunu indirip genç kızı kafeteryaya yönlendirdi.

***

Her güzel şey gibi Gabriel ile geçirdiği saatler sona erince, vedalaşmalarının ardından eve dönen genç kız, hayal âleminde dolanarak günü bitirdi. Odasına çekilmesiyle yattığı yerden kuruntularına ve gün içinde yaşadıklarını tekrar tekrar düşünmeye devam etti. Yanlışta ısrarcı olduğunu kabul ederek, bütün suçu iradesine ve şimdiye kadar Gabriel gibi bir erkekle karşılaşmamış olmasına verdi. Dudaklarının arasından ismini fısıldarken, yastığına sımsıkı sarılıp genç adamı hayal etti.

"Amaaan, ne yapayım ya öööfff... Kendime engel olamıyorum işte, hem benim ne suçum var. Hayatımda kaç kere böyle bir erkekle karşılaştım! Ay canım ya, ne kadar tatlıydı. Hem yakışıklı hem de centilmen... Bu akşam da geçsin, Gabi'mi arkadaş olarak görme çabalarına yarın başlarım. Hem yarın pazartesi..." Yattığı yerden elini ağzına kapatarak kıkırdarken, *"Gabriel diyeti..."* diye fısıldadıktan sonra uykuya dalana kadar kaldığı yerden hayal kurmaya devam etti.

22. BÖLÜM

Yeni haftaya Gabriel diyetiyle giren genç kız, kafasını dağıtmak için okula, çocuklara ve yeni çalıştırmaya başladığı oryantal grubuna resmen kendisini adadı. Düşünmesini engelleyecek her türlü aktiviteyle vücudunu yorup, geceleri baygın vaziyette uyuyakalmak için uğraş verdi.

En büyük problemi ise Lauren ve özellikle Jack'in, Gabriel'den bu kadar sık bahsetmesiydi. Her defasında dinlemeye daldığını fark ederek kendisini, *'Diyettesin Asena!'* diye uyarmak zorunda kalmasa harika olacaktı. Hafta sonu genç adamın iş için şehir dışına çıktığını öğrenince, hayal kırıklığına uğrayarak henüz aşama kaydedemediğini anladı. İçten içe göreceğini uman zihnine, arkasından iş çevirdiğini düşünerek kızdı. Gabriel'in uzaklaşmasının kendisi için daha hayırlı olduğuna karar verip, telkinlerde bulunarak atlatmaya çalıştı.

Cumartesi günü yine sabahın erken saatlerinde kalkıp, konuşma ihtiyacıyla önce Selen'i aradı. Arkadaşının güzel yüzüne özlemle bakarken, hal hatır sorup hemen asıl konuya atladı. Bowling salonunda yaşananları ve bu arada aldığı kararları anlattıktan sonra ekrana sırıtıp "Seloş'um, bugün diyetimin altıncı gününü yaşıyorum. Gayet de başarılı ilerlediğimi söyleyebilirim. Şu an konuştuğuma bakma, yaşadıklarımı sana anlatmak için yoksa normalde, hıhh..." diyerek ağzını kapama işareti yaptı.

"Hı hı, fark ettim canım! Seninle gurur duyuyorum, aferin hayatım. Yalnız kendini o kadar yorman normal mi, Asena? Bedenine eziyet ediyorsun gibi geldi. Allah korusun hasta olursun vallahi... Asena'm, kendine nefes alacak vakit bırakmamışsın, gece vakti erişte kesmek, mantı yapıp buzluğa atmak ne demek?" Arkadaşı için iyice endişelenen genç kız "Biraz abartıyorsun gibi geldi!" diye eklerken zor zamanında destek olamadığını düşünerek içinden lanet etti. Gabriel'i anlatırken yüzünde oluşan yumuşak ifadeye ve gözlerinin parlamasına rağmen inatla diyetteyim dediğinde buruk gülümsemesine içi parçalandı.

"Kızım, bilmiyormuş gibi konuşma... Bugüne bugün ben; Naime Sultan'ın, İdeal Gelin Adayı *Projesiyim. 'İGAP.'* Az mı hem onun hem Sabuşun günlerini hazırladım. Kendi evimiz yetmezmiş gibi her hafta anneannemin evini de temizledim. Bunlar benim için çocuk oyuncağı... Evi de şöyle baştan aşağıya bir elden geçireyim dedim ama Lauren izin vermedi."

"Deli misin nesin anlamadım ki, Allah razı olsun kadından!"

"Kızım, kendimi oyalamaya çalışıyorum, temizlik yapmaya çok bayıldığım için değil. Zaten temizlik şirketiyle anlaşmaları varmış, haftada iki gün elemanları sabahtan gelip hallediyorlarmış. Medeniyete bak ya... İnanır mısın Selen, dört yaş civarındayken anneannem beni karşısına alır, *'Hadi evcilik oynayacağız.'* derdi. Sonra da o oyunda başka bir şey yokmuş gibi toz almayı, koltuk ve halı silmeyi öğretirdi. Bende salak olduğum için oyun oynuyoruz sanırdım. Kadın gelecekteki eserinin temellerini atıyormuş, farkında değilim. On yaşına gelmeden önce bütün eve süpürge tutup, yerleri silmeye başlamıştım. Düşerim korkusuna sadece balkon camlarını sildirir, içerden parmağıyla göstererek şurası olmadı, burasını da yap, bezi şöyle tut diye anlatır dururdu."

"Tövbe yarabbi, kusura bakma ama bazen ailene çok kızıyorum. Sana o yaşında, bu kadar yüklenmesine izin vermemeleri gerekirdi. Naime teyzeyi hem seviyorum, hem de sinir oluyorum."

"Çoğu zaman bende... Anneannem, ben dâhil kimseye kızıp bağırmıyordu ki, kadının üstün ikna kabiliyeti var. Annem ve babam da o zaman iyi bir şey yaptığını düşünüyordu. Ha özünde yaptıkları kötü mü, bilmiyorum çok abartılı ama tam olarak öyle de diyemiyorum!"

"Git Allah aşkına Asena, bir insana o kadar yüklenilmez! Her konuda mükemmel olmak zorunda değilsin, bazı şeyleri de bilmeyi ver. Baklava börek açamıyorsun diye ideal bir gelin sayılmayacaksan beğenmeyen almasın."

"İşte bu da ikileme düştüğüm tarafı, haklısın! Ay kız Mine'ye şimdiden acıyorum iyi mi, garibim ya... Nasıl bir dünyaya doğduğunu bilmiyor, bilse olduğu yerde kalırdı. Hatta becerebilse geri dönerdi."

"Asena, ne olur izin ver bir kere söyleyeyim?"

"Tamam tamam, söyle hadi... Ama her zaman olmaz."

"Manyaksın kızım sen, oh be..." demesiyle kahkaha atan arkadaşına katılıp gülmeye başladı. Şahsına münhasır genç kızın, konuşmaya başladıklarından beri ilk defa içten güldüğüne sevinirken söylediklerini duyunca yine içi buruldu.

"Ha Selen, şeyi anlattım mı? Gabriel, dün Jack ile telefonda konuşurken bana da selam söylemiş."

"Evet, hayatım bahsettin!"

"Ya, e iyi o zaman! Yarın seni Nathalie ile konuşturacağım canım, biraz kaynaşmanızın faydalı olacağını düşünüyorum."

"Olur hayatım... Asena, lütfen kendini çok yorma, tamam mı? Kendini o herifi düşünmeyeceğim diye harap etme. Bana lazımsın, seni tek parça halinde istiyorum."

"Selen, ben seni çok seviyorum, iyi ki varsın ya..."

"Bende seni hayatım, sende iyi ki varsın! Görüşürüz bir tanem, dediklerimi unutma." Gözleri yaşaran genç kız, ıstırabını yüklendiği arkadaşına üzüntüsünü belli etmemek için hızlıca vedalaşıp netten çıktı. Bu deli ve bir o kadar iyi niyetli dostuna, zor anlarında yardımcı olamadığı için ağlamaya başladı. Hayatının dramını paylaşan ve en kötü gününde destek olan sırdaşı için endişe duyarak ne yapabileceğini bilemedi. Eline aldığı peçeteyle gözyaşlarını silerken, "Kötü, çok kötü..." diye söylenerek odasına, Naciye cadısının verdiği ödevlerin başına döndü.

***

Ailesiyle görüştükten sonra bilgisayarı kapatıp arkasına yaslanan genç kız, yüzünü buruşturarak hafta sonunu nasıl geçireceğini düşündü. Yukarıya çıkmadan önce yoğun bir program hazırlayarak, hemen harekete geçti. Üzerini değiştirip Lauren ile yemek işlerini halletmesinin ardından çocukları işin içine katarak türlü aktiviteyle günü geçirdi.

Yorgun düşene kadar kendisine iş icat etmesinin, en azından sürekli Gabriel'i düşünmesine engel olduğunu fark etti. Hafta sonunu atlattığı için sevinerek akşam saatlerinde mahallenin çocuklarıyla beysbol oynarken, uzaktan izlendiğinden habersiz kendisini maça verdi.

Uçaktan indiği gibi soluğu Jack'in sokağında alan genç adam, Asena'yı çocuklarla oynarken görünce şansına inanamadı. Yeni başlanılacak olan projenin planları üzerinde değişiklik yapılması gündeme gelince. Montgomerie'ye gitmek zorunda kalmasını nefretle andı. Genç kızla beraber geçirecekleri 2 gün yerine, şirket yöneticileriyle yapılan değerlendirmeleri ve sorunu çözümleyip soluksuz Atlanta'ya geri döndüğü süreyi düşünmek bile istemedi.

Hafta sonunu kaçırmış olmasının verdiği hayal kırıklığıyla, uzaktan da olsa park ettiği yerden hevesle Asena'yı seyretmeye koyuldu. Erkek çocukları, zafer dansına katılmasa da her kazandıklarında kızla beşlik çakmak için yanına koşmalarına bayıldı. Son atışta kaçırması üzerine itiraz ettiğini anlayınca "Mızıkçı seni, numaracı..." diye söylenirken, gülmeye başladı. Grubun dağılıp Asena'nın çocuklarla eve dönmesini hüzünle takip ettikten sonra en yakın zamanda görüşebilmek için plan yaparak evine döndü.

23. BÖLÜM

Günlerin su gibi akıp geçtiğini düşünen genç kız, haftayı nispeten huzurlu ve sakin geçirdiği için kendisini kutladı. *'Göz görmeyince gönül katlanırmış.'* diye içinden eklerken, Gabriel'i özlediğini inkâr ederek kendisini kandırmayı sürdürdü. Cuma akşamı için planladığı sinema gecesi için patlamış mısır hazırlayarak, çocuklarla beraber salona taşıyıp televizyonun karşısına yerleşti. Ne kendisinin başka yere oturmasına ne de kendileri geçmeye razı gelmedikleri için gözlerini devirerek çocukların arasına sıkıştı. Kucağına Nathalie de yerleşince, bebeğine sarılarak arkasına yaslandı. Testi gibi sıralandıkları yerde otururken, mısırını yiyerek film izlemeye başladı.

"Lauren!"

"Efendim, Jack!"

"Bu sahneyi görmelisin!" Karısını sessiz olmasını işaret ettikten sonra salonun kapısına sürükleyen genç adam, 5 kafadarı bir süre izledikten sonra gülerek uzaklaştılar. Gelip geçtikçe hallerine sırıtarak bakarken, ortalarına oturttukları genç kızın da kendi çocuklarından farkı olmadığına karar verdi. Orta sehpaya uzanan dört çift ayağın sahibine ve Nathalie'nin de şahsına ait zannettiği özel koltuğunda oturmasını nasıl tanımlayacağını bilemedi. Genelde kendi başına takılan aile bireylerinin, hiçbir zaman bu derece birbirlerine yakın olmadığını fark etti.

Bunun için Asena'ya minnettar olduğunu içinden geçirirken, özellikle çocuklarını birbirine yakınlaştırdığına düşündü.

Çaktırmadan resimlerini çekip Gabriel'e göndermesiyle, hemen ardından teşekkür mesajının gelmesi bir oldu. Bu çöpçatanlık işini sevdiğini kabul ederek, mümkünse Aysena'yı geri göndermemeye karar verdi. Biraz bencilce de olsa gittiği takdirde Nathalie 'sinin halini düşünmek bile istemedi. Aysena kendileriyle kalmaya başlayalı 2 ay değil de yıllar olmuş gibi hissetmekten kendini alamadı. Bu kadar kısa bir sürede ailesiyle kaynaşan ve ayrılmaz bir parçası olan tatlı dostundan vazgeçemeyeceklerine kanaat getirdi.

Hallerine dayanamayıp "Neden sıkışıyorsunuz, bir sürü oturacak yer var." demesine rağmen hiçbiri yerinden kıpırdamayınca ikinci bir denemeye girişti. "Nathalie, Aysena'nın üzerinden insene kızım."

"Ama benim yerim burası baba!"

"Sorun yok Jack, biz çok iyiyiz." diyen Aysena'nın da sırıtarak kızına sarılmasıyla, "Herkes hayatından memnunsa bana ne oluyor?" diyerek Lauren'ın yanına geri döndü. Mutfaktan içeriye girerken, sabah kahvaltısı için hazırladıklarını dolaba kaldıran karısına yardım edip masaya geçip oturdu. Karşısına yerleşen kadına, hevesle gördüklerini anlatmaya başladı.

"Lauren, inanılır gibi değil, hâlâ bıraktığımız gibi oturuyorlar! Tanrım, becerebilseler dördü birden Aysena'nın kucağında oturacak! Hiçbiri Nathalie engelini yaşamayınca mecburen ortaya bu tablo çıkıyor."

"Evet, çok tatlılar. Çocuklarımın mutlu olduklarını görmek çok güzel..." Buruk bir tebessümle gülümseyen genç kadın, kocasının gözlerini kısıp dikkatle kendisini incelediğini fark edince toparlanmaya çalıştı. Bir süre içinden geçirdiklerini söylemekte kararsız kalıp, öylece eşinin yüzüne baktı. Yılların verdiği anlayışla ifadelerini tanıyan adamın, kaşlarını kaldırması üzerine konuşmaya başladı.

"Jack, söylediğimi yanlış anlama lütfen, sadece..."

"Sadece ne, Lauren?"

"Bazı konularda Aysena o kadar mükemmel ki, kendimi eksik hissetmeme sebep oluyor! Yanlış anlama derken bunu kastettim, onu çok

seviyorum ve burada olmasından inanılmaz mutluyum. Kıskançlık ya da çekememezlik gibi bir duygu da değil hissettiğim!"

"Biliyorum!"

"Çocuklarımız ona bayılıyor. Hatta Sharon'ın, eski tanıdığımız bebeğimiz gibi, uysal ve söz dinleyen kızım olmasını sağladı. Şüpheci Jackson gitti, yerine girişken ve daha sosyal bir insana dönüşmeye başladı. İkizlerden bahsetmiyorum bile! Nasıl beceriyor bilmiyorum ama Nathalie'nin asi ve huysuz yanını çok güzel dizginliyor. Eskiden olsa odalarını toplamalarını çocuklarıma kırk kere söylediğim halde yapmazlardı, şimdi hepsinin odası mis gibi... Ortalıkta tek bir yayıntı göremezsin. Kirlilerini bile renkliler ve beyazlar diye ayırarak sepetlerine atıyorlar. Sharon, Jack... Sharon, bile!"

"Hepsinin farkındayım Lauren, Aysena'nın çocukları nasıl idare ettiği hakkında fikrim de oluşmaya başladı! Takıldığın konunun bu olmadığına eminim, seninde durumdan memnun olduğunu biliyorum."

"Kesinlikle evet, fazlasıyla memnunum! Yarım gün çalışıyorum Jack, öyle olduğu halde evde kafamı kaşıyacak zaman bulamazdım. Şimdi ise yapacak iş bulamıyorum! Artık kendime bakmak için vakit ayırabiliyorum. Hatırlasana, senelerdir çocuklar uyumadan önce geceleri böyle oturabilir miydik? Ağlayan, bağıran, kavga eden çocuklarımız sayesinde, iki kelime konuşmak bile bizim için lükstü. Şu halimize bak, bu durumdan şikayet etmek büyük bir nankörlük olur! Bir kişinin daha sorumluluğunu nasıl alırız, kendimize zor yetişiyoruz demiştin. Sanki o hepimizin sorumluluğunu almış gibi hissediyorum."

"Sanırım, meselenin özüne yaklaşıyoruz! Haklısın, Aysena'yı bizimle kalmasını istediğin zaman böyle bir insanla karşılaşacağımı hayal dahi etmedim."

"Bende! Sonuçtan çok memnunum ve ona evimizi açtığımız için asla pişmanlık duymadım. 2 aydır akşam ne yiyeceğimizi bile düşünmüyorum, çoğunlukla bir gün öncesinden planlamış oluyor. Evin bütün işleri saat gibi tıkır tıkır işliyor... Temizlik yapmasın diye geçen gün neredeyse tartıştık biliyor musun?"

"İnanırım."

"*Ne olacak yaparım hem elime mi yapışacak* dedi. Koca ev, nasıl temizleyeceğini hayal dahi edemediğim için izin vermedim! Şu an tele-

vizyon seyrederken odayı dağıttılar ya, gör bak yarın sabah kalktığında ortalıkta tek bir kırıntı dahi bulamazsın. Çocuklar da toplamasına yardım edecektir muhtemelen."

"Hı hı!"

"Hayatımda ilk defa yemek... Gerçek anlamda yemek yapmaktan bahsediyorum Jack, artık hamur açabiliyorum veya pasta , çörek hazırlayabiliyorum! Ve nefret ettiğim bu işleri zevkle yapıyorum. Her akşam salata hazırlamak çok zor geldiği için dolapta çürüttüğüm yeşillikler, Aysena'nın öğrettiği yöntemle sorun olmaktan çıktı." derken alışverişten gelir gelmez bütün yeşillikleri suya bastıran ve yıkayıp kuruttuktan sonra içine peçete yerleştirdiği poşetlere doldurmayı gösteren kızı minnetle andı. Her daim elinin altında bulunan, bu ve bunun gibi pratik bilgiler sayesinde hayatının çok kolaylaştığını bir kere daha kabul etti. "İçinde yaşadığım halde hayatımızı bu kadar değiştirmesini algılayamıyorum. Ama iyi yönde olduğu için de çok mutlu oluyorum. Asıl şaşırdığım, neden ben bunları hiç göremedim, bu kadar zorlanırken uygulamadım işte ona hayıflanıyorum. Ben anne ve becerikli bir kadın olmayı beceremedim mi, Jack?"

"Şaka yapıyor olmalısın!" Gülümseyerek karısının elini tutan genç adam, üzerine öpücük kondurduktan sonra masanın üzerine indirip mahcup görünen gözlerinin içine baktı. İyilik timsali kadına sevgisinin yansıdığı sesiyle "Sen harika bir anne ve kadınsın, Lauren." diyerek sözlerine başladı. "Çok genç yaşta evlendik. İkimiz de çocuk yetiştirmenin ne demek olduğunu bilmeden, sadece içimizdeki arzu ve sevgimizle arka arkaya dört çocuk dünyaya getirdik. Doğal olarak hatalar yaptık. Ama birbirimize hep destek olduk."

"Evet, doğru!"

"Bütün sevgimizi onlara verdik, yapabildiğimiz ve bilgimiz bu kadardı, Lauren... Aysena gibi anasınıfı öğretmenliğinde okuyup çocuk psikolojisi eğitimi almadan elimizden gelen buydu. Bu yüzden kendini suçlamana izin veremem, sen olabilecek en iyisini yaptın. Nayime Sultan gibi... Doğru söylüyorum değil mi?"

"Hı hı!"

"Bir anneannenin elinde, katı kurallarla börek, çörek, yemek ve ev bakımı dersleri almadan bugünlere geldin." Yüzünü buruştururken "Yoksa Aysena'nın yerinde mi olmak isterdin hayatım?" diye sordu.

"Tanrım, kesinlikle hayır!"

"Ece, o zaman neden üzülüyorsun? Neden çocuklarımızı iyi yetiştirmediğimizi düşünüyorsun? Her ikimiz de standartlara göre Aysena'nın çok da normal olmadığını biliyoruz. Kim bilir bu kadar öz disiplin sahibi olabilmek için neler çekmiştir. Mükemmel bir insan, her ailenin sahip olmak isteyeceği özelliklere sahip ama bir de ona sormak lazım. Ve sorduğumuz zaman da aldığımız cevapları biliyorsun."

"Haklısın, çok iyi dayanmış, herhalde ben kafayı yerdim!"

"Sanırım çocukluğundan itibaren o hayatın içinde yaşayınca, öyle olmuyor. Bunun yanı sıra Aysena, doğası itibariyle çok pozitif bir karaktere sahip ve mütevazı... Aldığı eğitimle de bunu pekiştirmiş. Ben, her gün bu ufaklıktan yeni bir şey öğreniyorum. Çocuklarımı idare etmeyi, onlarla oynamayı ve kaliteli zaman geçirmeyi..."

"Bu konuda seninle hemfikirim! 2-3 hafta kadar önce Jackson ile bir muhabbetine şahit oldum ve böylece etrafı toplamaya çocukları nasıl teşvik ettiğini de anladım."

"Bana anlatmadın!"

"Evde o kadar çok şey olup bitiyor ki ona sıra gelmemiştir. Anlatmayı unuttum Jack, şimdi konusu geçince aklıma geldi. Odada çamaşırları katlarken, Jackson'un odasından ikisinin konuşmalarını duydum. Koridora çıkıp bir süre dinlediğimi utanarak itiraf ediyorum. Aysena'ya güven duymadığım için değil, merakıma yenildim!"

"Bunda utanılacak bir şey yok, gayet normal! Eee, ne konuşuyorlardı?"

"Bir oyuncak hakkında! Koridorda bıraktığı bir oyuncağına basıp düşme tehlikesi yaşadığından ve böyle bir şey olursa kendisinin ne kadar üzüleceğinden konu açtı. İçine bizi ve kardeşlerini de ekledi. Lütfen, odanı topla ya da benzer bir emir vermediğini fark ettim. Ne ezme, ne bağırma ne de suçlama! Sadece yaşadığını anlattı ve sonucu görmesini sağladı! Yumuşacık tatlı bir ses tonuyla konuştuğunu duydum, bunu yaparken eminim Jackson'a sarılmış saçlarını okşuyordu. Sonra da kardeşi Ege'nin, kendisi için çok kıymetli olan oyuncakları

ve eşyalarını nasıl sakladığını anlattı. Arkasından odasını toplamaya ve bir düzen kurmaya başladılar. böylece benden depoya attığımız rafları neden istediği de anlaşılmış oldu."

"Kendisi mi duvara çaktı?"

"Evet... Diğerleri de peşine takılıp yardıma geldi. Akşama kadar Jackson'ın odasını yerleştirdiler!"

"İşte bu, onları da işin içine katmış! Aynen şu an içeride olduğu gibi... Bak, hepsi nasıl peşinde dolanıyor, çünkü beraber oturmuş çizgi film seyrediyor. Değer veriyor, onlara zaman harcıyor. Her ne kadar eleştiriyor olsam da aile bağlarıyla ilgili çok çarpıcı gözlemlerim oldu. Onu örnek alıp geçen gün oğlanlarla atari oynamaya gittim, sevinçten çıldırdılar. Sharon'ın oryantal ekibini salona götürmeyi teklif ettim. Yol boyu *'Babacığım*, çok teşekkür ederim.' diyerek üzerimden inmedi."

"Aynı şeyi ben de fark ettim, Jack!"

"Biliyorum! Dün akşam Sharon'la sabah kahvaltısında yemek için hamur yoğurmasını öğreten ve böreği beraber hazırlayan sen değil miydin? Aysena, size bakmak için mutfağa gideceğini söyleyince gelirken su getirmesini rica ettim. Kısa bir süre sonra gülümseyerek geri döndü. İkinizin, muhabbet ederek börek yaptığınızı söyledi. Şu an rahatsız etmek istemediğini, suyumu birazdan getireceğini ekleyip oturdu. Aşkım, beni anlıyor musun? Çok güzel bir mesaj vardı altında, sizin birbirimize ihtiyacınız olduğunu anlatmaya çalışıyordu. Kendisini, aranıza girmemek için geri çekti. O kızın, bazı şeyleri bilinçli yaptığını düşünüyorum!"

"Yaa!"

"Kendimize karşı objektif olamadık Lauren, içindeyken yaptığımız hataları göremedik. Belki de bunu fark edebilmek için Aysena'ya ihtiyacımız vardı! Çocukların bizden uzaklaşma sebebinin, bencil davranmamızdan kaynaklandığını anlayamadık. Onlara yeteri kadar zaman harcamadığımızı fark etmedik."

"Haklısın! Aysena, ailesine kendisine baskı yaptıkları için çok kızıyor, sırf bu yüzden onlardan kaçıyor. Ama bir taraftan da her birine deli gibi düşkün, çünkü hayatı paylaşıyorlar!" Bir nevi aydınlanma yaşayan genç kadın, rahatlamanın etkisiyle kocasının dudaklarına uzanıp öperken "Evimize bir melek geldi, Jack." diye fısıldadı.

"Evet aşkım, iyi ki de geldi. Hepimizin ona ihtiyacı varmış! Şey, Lauren..." Kaşlarını kaldırıp sırıtırken "Acaba diyorum, çocuklar da meşgulken biz odamıza mı çekilseydik?" diye sordu. Genç kız gibi kıkırdayan kadının onay vermesiyle, elinden tutarak hevesle koridora geçti. Salonda oturan aile üyelerine "İyi geceler, biz yatıyoruz." diye kapı ağzından seslendikten sonra hedefine ulaşmak için yukarı kata yöneldi.

Jack'in sesiyle başını çeviren genç kız "İyi geceler!" derken merak ederek saatin kaç olduğuna baktı. Daha 10 bile olmadığını görünce *'Allah Allah! Ne yani ikisinin birden mi uykusu geldi! Bu saatte ne diye yatıyor ki şimdi bunlar? Yaşlılık böyle bir şey olsa gerek, yazık!'* diye içinden geçirerek dudaklarını büzüştürdü. Çanaktan aldığı mısırı önce kucağında ki küçük sultanın ağzına takıp, ardından kendisi de yiyerek filmi izlemeye devam etti.

24. BÖLÜM

Sharon'ı dans grubuyla çalışmaya, Jackson'ı okul arkadaşlarına ve ikizleri de yaş günü partisine bırakan genç adam, istikametini hanımları almak için evine çevirdi. Hafta içi tavlaların geldiğini bildiren Brandon'ın, birisinin öğreteceğini hatırlatarak Aysena'ya haber göndermesiyle, adama söz veren genç kız ve eşiyle beraber evlerine doğru yola koyuldu. Arka tarafta sessizce oturan kızın ne düşündüğünü merak ederek "Hey, iyi miyiz?" diye dikiz aynasından bakarken takıldı.

"Sağ ol Jack, çok iyiyim!"

Gülümseyerek her şeyin yolunda olduğunu ekleyen genç kız, 2 haftadır Gabriel'i göremediği için heyecanını saklamaya çalıştı. Sabah Selen'e durumu anlatıp *'Ne yapacağım şimdi ben?'* diye sorduğunda *'Kolay hayatım, iki gün diyetine ara ver pazartesi yine başlarsın. Bonus yemek günü olarak düşün.'* cevabını alınca nispeten rahatladığını kabul etti. *'Bu benim neden aklıma gelmedi. Hâlbuki her zaman yaptığımız şey.'* diyerek arkadaşının fikrine dört koldan sarılırken, karşılıklı gülmelerini hatırladı. Kendisini yaş günü partisine giden küçük bir kız çocuğu gibi hissettiği sırada, ön taraftan Jack'in sesi yine gelince dikkatini söylediklerine yöneltti.

"Aysena, benim ekibe oyunu anlatmıştım hepsi kendisine ısmarladı, şimdi dört gözle tavlalarının gelmesini bekliyorlar. Satrancı pek sevmezler, hem fazla stratejik hem de durağan. Aslında bende pek hoş-

lanmam ya neyse, bir türlü alışamadım oyuna sıkıcı geliyor. Sanırım başına iş aldın, artık bir derste benimkilere verirsin."

"Tabii ki Jack, ne zaman istersen! Ayrıca birazdan göreceksin, hiç ağır ilerleyen bir oyun değildir." demesiyle sırıttı. Kavşağı dönmek için dikkatini yola veren adamın, geniş bir bahçenin önünde arabayı park etmesiyle merakla çevresine bakındı. Anıt ağaçların arasında iki katlı beyaz binaya ağzı açık kalarak bakakaldı. Gabriel'in eviyle kıyaslanınca klasik hatlara sahip büyük evi nasıl tarif edeceğini bilemedi. Tahmininin çok ötesinde maddi imkânlara sahip olduklarını düşünürken, ana kapının açılıp Gabriel'in görünmesiyle aklındaki her şeyi unuttu. Sıradan bir kot pantolonun ile gözlerinin rengiyle aynı tondaki mavi tişörtü içinde çok yakışıklı göründüğünü içinden geçirdi. Erkeklerin arasından rahat oynayabilmek için pantolon ve gömlek tercihinin isabetli bir karar olduğunu anladı. Sakinleşmeye çalışırken çılgın gibi atan kalbiyle arabadan inerek, kendilerini kapıda karşılayan ev sahiplerine doğru yürümeye başladı.

"Öğretmenimiz geldi." Tezahüratlarıyla eve buyur edilirken, utandığını nazik bir gülümsemenin ardına saklamaya çalıştı. Brandon amca ile Rachel teyzenin sıcak yaklaşımını, Gabriel'in kendisine sarılarak yanaklarından öpmesini, nasıl yorumlaması gerektiğini bilemedi. James ile mesafeli bir tavırla el sıkıştıktan sonra içeriye girerek hal hatır sorma faslına geçti. Sabırsızlıkları yüzlerinden okunan adamların başını çeken Brandon amcasının, hemen konuya dalmasıyla masaya dizilmiş tavlaların yanına gitti. Yerlerine otururlarken hallerine gülen hanımlar mutfağa geçtikleri sırada, erkeklerle baş başa kalıp her birine sırıtarak baktı.

"Eveeet, şimdi... Çok önemli bir şey öğretiyorum. Brandon amcacım, kolunu kaldırır mısın? Gabriel, sende lütfen..." dedikten sonra altlarına birer tane tavla sıkıştırdı. Aynı işlemi diğerlerine de yaparken pis pis sırıtıp "Evet, en önemli ders... Karşınızdakini yendiğiniz zaman, şekilde görüldüğü gibi rakibinizin koltuk altına sıkıştıracaksınız. Bol bol sizi yeneceğim için baştan tecrübe edin istedim." diyerek olaya uyanan adamlarla birlikte gülmeye başladı. Alaycı bir ifadeyle bakan amcasından huylanarak, söze girmesiyle yanılmadığını anladı.

"Orasını göreceğiz küçük hanım, sen bir kere öğret de sonrasına bakarız! Kim kimin koltuk altına tavla sıkıştıracak?"

"O zaman başlıyoruz."

İki haftanın özlemiyle Gabriel'e kaçamak bakışlar atan genç kız, herkesin farkında olduğundan habersiz ilgisini beylerden saklamaya çalıştı. Birbirlerine imalı bakışlar atan adamların gözetiminde, kendisiyle aynı durumda olan Gabriel'in önünde açtığı tavlayı anlatmaya başladı. Tam karşısına oturan amcasına bakarak, eline aldığı pulu gösterdi.

"Bunun adı pul... Brandon amca, şimdi pulları dizmeyi gösteriyorum. Siyahlar benim, beyazlar da senin olsun. Senin önündeki alan, benim başlangıç noktam... Birinci kapıya iki siyah pulumu koyuyorum. Benim önümdeki alan da senin başlangıç noktan." diye yerini gösterdi. Duraksamadan konuyu kavrayan adamın, pulların ikisini hemen yerine koymasıyla anlatma işinin çabuk biteceğini tahmin etti.

"Şimdi aynı hizanın en sonundaki on ikinci kapı, benim beş pulumun yuvası..." Amcası da hemen kopyalayınca '*Haklıyım, bu iş kolay olacak!*' diye düşünüp hızlandı. Kendi önündeki soldaki ikinci kapıya 3. sağdaki son kapıya da 5 pulunu neredeyse adamla aynı anda yerleştirdi.

"Bu işlem de anlaşıldığına göre, elimize birer zar alıyoruz büyük atan oynamaya başlıyor." Kendisi, 4 atarak adamın önüne geçince "Oynamaya ben başlıyorum." diye ilan etti. "Zarlar çift atılıyor. Gelen sayılar bu kapılar üzerinde yürütülecek. Şimdi kuralları biraz anlatayım. Amacım, başlangıç noktasından itibaren dışarıda bulunan pullarımın tamamını geriye dönmeden hep ileri sürerek gitmek. Önümdeki alana, yani kendi yuvama doldurmak... Tabii ki rakip için durum tam tersi...

"Tamam Asena, anladım!"

"Hayır, Brandon amca o kadar basit değil işte..." diyerek yine sırıttı. "Biz birbirimizin rakipleriyiz, bu da bir çeşit strateji oyunu. Amaç; bu işlemi yaparken, karşındakine açık vermemek... Kapılardan birinde tek kalan pul, açık kapıdır ve seni başa dönmek zorunda bırakır, çünkü karşı rakibin tarafından yenilenecektir. Tekrar kapı almak zorunda kalırsın, bazen de açık vermeyi ve risk almayı, ilerleyebilmek için göze alırsın."

"Ya!"

"Tek pul olmadığı sürece, benim kapımın üzerinde duramazsın. Orası sana kapalıdır. Hep en az riskli olanı arayıp bulman ve o pulu oynaman gerekir."

"Hıımm!"

Bir yandan pulları tavlanın üzerinde dolaştırıp örneklemeyle gösterirken "Kırılan pulunu başlangıç noktasında açık kapı varsa sokabilirsin, yoksa uygun zar atana kadar beklersin." dediği sırada, şahin gibi takip eden adamın tavrından tırstığını kabul etti. Karşısında çok uyanık ve zeki bir rakip olduğunu, anlattıklarını yutarcasına kaptığını düşündü. Olur da oyun ilgisini çekerse, yakında kolunun altına tavlayı sıkıştırabileceğini öngördü.

"Kim pullarının hepsini kendi yuvasına sokarsa, hemen akabinde toplamaya başlar. Önce toplayan oyunu bitirir ve bir puan alır. İçerideyken de pulun kırılırsa tekrar başa dönersin, ona göre... Sıra oraya gelince göstererek tekrar anlatacağım."

"Çok ilginç, açıkçası daha basit olduğunu düşünmüştüm! Bu kadarını beklemiyordum, oyun tahmin ettiğimden biraz daha fazlası!"

"Zor değil Brandon amca, sadece dikkat istiyor. Nerde kaldım, hah... Yuvama bütün pullarımı sokamadan, sen toplarsan oyunu alır ve beni mars edersin. Bunun sonucunda 2 puan hanene yazılır, 5 puanı toplayan o turu kazanır. Başlayalım mı?"

"Tamam!" Gözlerini kısarak oyuna odaklanan adam, zarları atan kızın tavlaya vurarak ilk hamlelerini yapmasını izledi. Kendisine 2-2 gelince, eliyle dur işareti yapan genç kızın, 'Şimdi, zar çift gelince dört hareket yapılır. Çift sayı her zaman bir avantajdır. İstersen göstermek için ben oynayayım.' demesi üzerine bu sefer kendisi onu durdurdu. İhtimalleri düşünceli gözlerle inceledikten sonra taşları hareket ettirince, kendi diline dönen kızın ne dediğini anlamadığı için merakla bakışlarını çevirdi.

"Hadi ya! Anasını sattığımın, bu ne len?" On dakika sonra hayretle karşısındaki adama bakıp, kolunun altına tavla sıkıştıracağı günün daha erken geleceğine kanaat getirdi. Selen'e iki saatte kavrattığı ve çoğunlukla yendiği oyunu, 5 dakikada anlayan adamdan ürktü. *"Ayyyy, çattık ya... Bu da babam gibi sivri zekâlı olmalı. Ay daha ilk oyundan yenilmeyeyim, vallahi rezil olurum!"*diye kısık sesle homurdandı.

"Bir şey mi söyledin, Asena?"

"Şey, eee! Önemli bir şey değil. Daha önce buna benzer bir şey oynadın mı, Brandon amca?"

"Hayır, hiç böyle bir oyun görmedim! Hoşuma gitti, çok ilginçmiş hızlı ve hareketli olması güzel. Evet kızım, *ses bes* miydi?

"Şeş beş, ama ses bes de olur." diye sırıtan genç kız, ilk elden rezil olmamak için bütün dikkatini oyuna verdi. İkinci eli de baya zorlandıktan sonra alınca, bu yaşlı tilkinin karşısında fazla kalmaması gerektiğine karar verdi. Genel kuralları anladığını söyleyen Jack ile James'in, tavlalardan birisini alıp oyuna başlamasıyla anlatma konusunda başarılı olduğuna kanaat getirdi. Ara sıra sorsalar da çat çut vura vura oynayan adamlar, keyifle kendileriyle ilgilerini kesince çıkış yolu aramaya geçti. Üçüncü turda köşeye sıkıştığı sırada, kurtuluş ümidi Gabriel'den gelince, hemen sözlerinin üzerine atladı.

"Vay be! Aysena, bu oyun harikaymış."

"Lütfen, sen devam et Gabriel, oynayarak daha iyi öğrenirsin."

Kızın yanında oturup turu dikkatle izleyen genç adam, babası kazanmaya başlayınca bozulduğu belli olan aşkına "Olur, ama bir sonra ki oyunda. Sen bu turu bitir, böylesi çok daha zevkli..." derken kızın sıkıştığını anlayıp sırıttı.

Adama gözlerini kısıp pis pis bakan genç kız, alaycı ifadesinden mesajı alınca *"Hain!"* diye geveleyip önüne döndü. Yanından gelen gülme sesine kulağını tıkayıp, karsındaki tilkiye konsantre olmaya çalıştı. '*Bu seninle ilk ve son oynayışımdır yaşlı tilki.* 'Yüzüne söyleyemediklerini içinden geçirirken, kaşlarını kaldırarak oğlunun bir eşi sırıtan adama da ters bir bakış atmayı ihmal etmedi. Ha bire homurdandığı sırada bütün numaralarını ortaya döküp *"İnsan değil bunlar! Babam burada olacaktı ki asıl o zaman tavla oynamayı görürdün."* diye stresin etkisiyle kendi dilinde söylenerek ucu ucuna turu kazandı. *"Ohhh be, çok şükür!"*

"Tebrik ederim Asena, güzel bir oyundu! Tavlayı sen mi verirsin, ben mi koltuk altıma sıkıştırayım?"

Sırıtarak yüzüne bakan adama "Lütfen Brandon amca, o şeref bana ait. Asıl ben sizi tebrik etmeliyim, tavlayı yeni öğrendiğiniz halde çok hızlı kavradınız. Sonuna kadar bileğimin hakkıyla kazandığımı söy-

leyebilirim." diyerek tavlayı yerine sıkıştırdı. Yerini hevesli öğrencisi Gabriel'e bırakırken, bu adamla bir daha oynamamaya karar verdi. Bir süre kendilerini kaptırıp zevkle oynayan adamları izledikten sonra kadınların yanına gitmek için mutfağa yöneldi.

Gidişini izleyen dört çift gözü fark etmeden ilerlediği sırada *"Eveeet... Bu da tamam, şuna Amerikalıları Türkleştirme Projesi desek harika olur herhalde..."* diye söylenirken kahkaha atarak yoluna devam etti.

***

Hazırlıkları tamamlayan kadınlara katılan genç kız, içeriden gelen çat çut sesleri ve gülüşmelerin eşliğinde yanlarına oturarak sohbete katıldı. Rachel'ın, kendisinden 3 yaş büyük olan Karen adında bir kızı olduğunu öğrenince, konuyla ilgili konuşmaya başladı.

"Nerde çalışıyor, Rachel teyze?"

"Savannah'da... Avukatlık stajını yapmak için girdiği firmada kaldı."

"Gideli çok mu oldu?"

"3 yıl kadar, başta amacı geri dönmekti, tabii Steven ile tanışınca bütün planları değişti."

"Nasıl yani?"

"Steven, Karen'ın erkek arkadaşı... Birbirlerine âşık oldular, bu yaz evlenmeyi planlıyorlar."

"Tebrik ederim, onlar adına çok sevindim! O zaman tanışalı çok olmadı?"

"Yoo... İki senedir beraber yaşıyorlar, Steven ile mutlu bir birliktelikleri var."

Gayri ihtiyari diline dönen genç kız *"Hadi ya!"* diye ağzından kaçırdıktan sonra özür dileyip, "Mutlu olmalarına çok sevindiğimi söylüyordum." diye kıvırttı. Hayretini belli etmekten çekinerek, zaman kazanmak için salonu kontrol etmeye gidip aynı cevapla geri dönmek zorunda kaldı.

"Üzgünüm, oyunu bırakmıyorlar!" İnatla yerinden kalkmadan oynamaya devam eden adamları, arkasına aldığı destek kuvvetle kışkışlayınca çocuk gibi homurdanmalarına hayret etti. Koca adamların, şikâyetler eşliğinde dikkatle tuttukları tavlaları, sehpaya taşıyıp kaldıkları yerden devam etmelerini şaşkınlıkla izledi.

Bıyık altından sinsice gülerken, hanımlarla beraber masayı hazırlamaya başladı. Mutfakta yalnız kaldığı sırada, Rachel teyzenin kızıyla ilgili anlattığını sindiremediği için dudaklarını büzerek düşünmeye devam etti. Dilimlenmiş söğüş etleri tabağa yerleştirirken, kendi kendine söylenmeye geçti.

"Vay be, aynı Sabuşla benim ilişkime benziyor! Hadi diyelim 2 yıl beraber yaşamamız ağır gelebilir, o zaman bir de şöyle deneyelim. Anne, Gabriel ile mutlu bir birlikteliğimiz var, yaza evlenmeyi düşünüyoruz. Yaaani... Uygunsanız sizde gelin, olmadı biz bir ara uğrarız. Naime Sultan'a da söyle, bana koca bulacağım diye yormasın kendisini, benim zaten beraber yaşadığım bir tane var."

Dayanamayıp kahkahayı bastı. *"Naime'ciğime, inme iner yeminle, bütün planları suya düşer beni de herhalde çenesiyle döver. Ay şaka gibi ya! Bunu Seloş'a anlatmalıyım. Dur ya... Selen ben Gabriel'le yaşamaya başladım desem nasıl olur? Önce onu bir dumura* uğratayım, nasılsa Sabuş'a şakasını bile yapamam. *Ay ne anneler var ya! Pamuk helva gibi pofur pofur, at ağzına erisin gitsin. Kadındaki anlayışa bak, genç kızlar için bulunmaz nimet. Bunların şöyle bir süreliğine benimkiyle ruhlarını yer değiştirsek... Cık, yok bu da olmadı. Bu sefer de Gabiciğim şimdiye kadar Naime tarafından evlendirilmiş ve ikinci* çocuğunu büyütüyor olurdu. Ay, Allah korusun! *Canım benim, aşkım... Nasılsa bugün serbest günüm, istediğimi söylerim."* diyerek umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Anasını bırak, Gabriel ile yaşamayı kendisi bile hayal edemediği için gırgıra almakta bir sakınca görmedi.

"Anacığıma yüz yüze söyledığini düşünsene kızım... Anne, ama biz âşık olduk. *Çaaatt, kelleye ilk terlik. 10 dakika konuşma molası... Lafa geri dönemeden, çuuutt ikinci terlik kalçaya... Tabii bu arada ben olaya uyanmış, arkamı dönmüş kaçarken... Ama anne yaaa... Beraber yaşayacağız, benim canım yok mu? Gelsin oklava... Hakikatten haa, böyle bir şey söylesem kesin kemiklerimi kırar. Mutlu bir birlikteliğim*

olsun istemez miydin, Sabuşcuğum?" derken ikinci bir kahkaha furyasıyla sarsıldı.

"Aay nereden aklıma geldi ya, rüya gibi! Velev ki birbirimize âşık olsak, *bunu bile söyleyemeyiz bizimkilere!* Tövbe tövbe, *ağız tadıyla insanın âşık olmasına bile izin vermiyorlar. Direk kamera arkası görüntüler geliyor adamın aklına, önde ben kaçarken arkamdan Sabuş'la Naime Sultan, oklavayla terlikle... Yok anam yok, sen diyete devam. Tabii pazartesi başlamak koşuluyla..."*

"Aysena!"

"Hıı!"

"Dalmışsın yine, ne konuşup duruyorsun?"

"Ay Lauren, çok komik bir şey fark ettim! Aklıma Sabuş'la, Naime Sultan geldi de onları İngilizce düşünmeyi bir türlü beceremiyorum, iyi mi?"

"Çok hoşsun!"

"Baya bir uğraştım ama olmadı. Dırek Türkçe geliyorlar ağzıma, farklı dilde hayal edilmek bile karakterlerine ters."

"Haklı olabilirsin!"

"Beyler ne yaptı, hâlâ sesleri geliyor!"

"Ah şu kadınlar diye homurdanıyorlar! Nasıl oyunmuş o öyle, resmen kendilerini kaybetmişler? İşin var senin bunlarla, daha çok öğrenmek isteyen çıkar."

"Merak etme Lauren, bana gerek kalacağını zannetmiyorum. Görmedin mi, on dakikada kavradılar. Korktum... Az daha Brandon amcaya yeniliyordum ki neredeyse 5-6 yıldır oynarım. Fena da değilimdir hani!" Ağzını büzüştürüp anlamadım şeklinde kafasını sallarken, gülerek kendisine sarılan kadınla beraber salona döndü. Akılları oyunda kaldığı belli olan beyleri, zorlayarak kaldırdıkları koltuklardan masaya oturttuktan sonra kendisi de yemeğe geçti.

"Asena!"

"Efendim, Brandon amca."

Bir an evvel geri dönmek için acele eden adam "Bu oyunu bizim kulübe taşımalıyım. Acayip tutulacağına eminim, iyice öğrendikten

sonra bana rakip olabilecek arkadaşlar var. Bir akşam seni de kulübe götürsem, benim ekibe de anlatır mısın?" diye sordu.

Asena'nın bir sürü adamın arasına girmesini istemeyen genç adam, kızın cevap vermesine sıra kalmadan "Ne gerek var baba? Asena'nın zaten okulu var. Hep beraber gidip öğretiriz, nasıl olsa oyunu kavradık." diyerek olaya müdahale etmekte gecikmedi. Yaşlı kurdun bakışlarından, itiraz etme sebebini anladığını düşünürken geri adım atmadan karşılık verdi.

"İyi, öyle yaparız! Ne dersiniz beyler?

Baba oğul arasındaki meseleyi tam anlayamayan genç kız, Gabriel'in kendi adına ortaya atılıp babasına çıkışmasına ne diyeceğini bilemedi. Hevesle kulübe gitmeyi kabul eden adamların, pazartesi gecesi için anlaşmalarını sessizce dinledi. Hemen akabinde pratik yapmak istediklerini söyleyerek, pazar günü James'de buluşma kararı alınca sevindiğini inkâr edemedi. İfadesini bozmadan dinlemeye çalışırken, Gabriel'i yarın da görecek olmanın heyecanını şimdiden hissetti.

Yemeklerini bitirir bitirmez yardım teklif eden adamlar ret cevabı alınca, yerlerine dönerek turlarına kaldıkları yerden devam ederken hanımlarla beraber işe girişti. Birbirlerine *'Çocuk bunlar!'* diye fısıldayıp gülüşen kadınlarla katılarak masa toplamayı sürdürdü. İşini bitirip bulduğu uygun bir açıya oturduktan sonra gidene kadar aşkını izlemeye devam etti. Çocukları alma saati gelince isteksizce ayağa kalkan Jack'e katılıp, duygularını paylaşan dostları ve Gabriel ile vedalaşarak evden ayrıldı. Kolunun altında yeni oyuncağıyla sırıtan genç adamın eşliğinde, arabaya yürüyerek yerine geçti.

Geçirdiği güzel anların rehaveti ile arkasına yaslanan genç kız, evin önünden geçerlerken park halindeki arabadan inen sarışın bir kadının Gabriel'in kollarına atıldığını görmesiyle irkildi. Adamın kadına sarılıp havada döndürdükten sonra yüzüne doğru eğilerek öpmesini, ilerleyen aracın arka camından izledi. Kalbi deli gibi atarken nefes almakta zorlandığını hissetti. Titreyen ellerini birbirine kenetleyerek sakinleşmeye, tutmakta zorlandığı gözyaşlarını geri itmek için gözlerini kırpıştırmaya başladı.

'Kendini kandırıyordun, sonunun böyle olacağı belliydi!' diyen iç sesine hitaben düştüğü duruma lanet etti. *'Allah'ım, sen sabır ver. Demek*

bu yüzden kimseyle ilgilenmiyormuş. Ben de yanında kadın görmeyince serbest sandım. Öyle bile olsa ne umuyordun, hani hiçbir beklentin yoktu? Gizliden gizliye seni seveceğini, beraber bir hayatınız olacağını mı zannediyordun? Sen kendini ne zannettin geri zekâlı? Nasıl seninle ilgileneceğini düşündün? Aptal! Onun gibi yakışıklı ve zengin bir adamın, ne idüğü belirsiz yabancı bir kadına âşık olabileceğini nereden çıkardın? Çocuklarla oynamaktan, yemek yapmaktan başka becerisi olmayan bir kızla ne işi var? Naime Sultan'ın bulduğu damatlar neyine yetmedi de gözün yükseklere kaydı? Kendine gel Asena, hemen kendine gel... Üstüne üstlük bir de ağlayıp kendini rezil etmeyeceksin. Karşılığı olmayan bir aşkın ıstırabını çekecek lükse sahip değilsin. Hedeflerini unutma, yüksek lisansa hak kazanman için önünde başarılı olman gereken koca bir yıl var. Kendini ona ve çocuklara ada... Kendine gel, sana diyorum hemen kendine gel...' diye içinden kendisiyle konuşarak telkinlerde bulundu. Nispeten sakinleşmeyi başarıp görmeyen gözlerle sokakları izlerken, arabanın durduğunu fark etti.

"Aysena, ben geldim."

"Hoş geldin bebeğim." Kapılar açılmasıyla küçük aşkı üzerine atılınca, kendisini uykudan uyanmış gibi hissetti. Kucağına oturttuğu Nathalie'nin pamuk gibi saçlarına yüzünü gömerek çocuğun sakinleştirici kokusunu içine çekti.

"Aysena, beni çok mu özledin?"

Yüzüne konan küçük el yanağını okşarken "Hem de nasıl, sen benim tek aşkımsın." Başını çevirip kızın avucunu öptü. Kıkırdayarak kendisine uzanan sarı kafanın, dudaklarını geri çekip dişlerini gösterdiğini görünce, hemen savunmaya geçti. "Sakın Nathalie, ne konuştuk seninle artık ısırmak yok. Küçük pirana seni!" Sırıtan kızın numara yaptığını anlamasıyla, neşesine katılıp oynaşmaya devam etti. Yanında oturan Nathan'ın da arbedeye katılması ile bu badireyi hasarsız atlatmasında, kuzucuklarının en etkili ilaç olduğunu düşündü. Akıl sağlığını koruyabilmek için onlara sıkı sıkıya tutunması gerektiğine karar verdi.

***

Misafirleri yolcu etmek için dışarı çıkan genç adam, Asena'nın gidişini izlerken baş başa zaman geçiremedikleri için hayıflandı. Yarın da beraber olacakları düşünerek teselli bulurken, arabaya binen genç kızın gözden kaybolduğu sırada annesinin sesini duydu. *'Karen Geldi!'* diyen sözleri üzerine kardeşinin arabasından inerek kendisine koşturduğunu görünce, sarıldığı gibi havada bir tur attırdı. Sürpriz yapan ufaklığı yanaklarından öptükten sonra uzaklaşan arabaya son kez göz atıp kız kardeşine döndü. Anne ve babası ile kucaklaşan Karen'ı beklerken, kendisine dönmesi ile hemen söze girdi.

"Güzelim, seni gördüğüme çok sevindim, gelmekle ne iyi yaptın! Vay be, çok güzel görünüyorsun hayatım, nişanlanmak yaramış. Steven nerede?"

"Teşekkür ederim. Ben de seni çok özledim abi... Steven'ın pazartesi günü önemli bir davası var, kafasını kaldırmadan hazırlık yapıyor. Aslında bu hafta sonu gelme planım yoktu. Annem, Asena'yı çok anlatınca meraklandım. Benimki de kâğıtlara gömülünce, arabaya atladığım gibi geldim."

"Çok iyi yapmışsın."

"Siz neden dışarıdasınız?" Abisinin ifadesine bakarak yüzünü buruştururken "Yoksa gittiler mi?" diye sordu.

"Maalesef hayatım, burun farkıyla kaçırdın. Sen gelmeden biraz önce onları yolcu ettik."

"Kahretsin, şansa bak! Bu saatte ayrılacaklarını düşünemedim, yoksa yola çıkmak için oyalanmazdım."

"Sorun etme, yarın James de buluşacağız o zaman görürsün."

"Harika... Demek bizim ele avuca sığmayan yakışıklımız, sonunda âşık oldu ha?"

Haklılığı karşısında itiraz etmeyen genç adam "Öyle oldu." derken kolunun altına sıkıştırdığı ufaklıkla kendilerini izleyen ebeveynlerine yöneldi.

"Her şeyi öğrenmek istiyorum abi, en ufak detayına kadar dinlemeye hazırım. Hem tanışmadan önce Asena hakkında bilgi sahibi olurum."

"Anlaştık. Önce içeriye geçip oturalım, konuşuruz."

Ailesiyle beraber salona geçen genç adam, Karen'in ikinci abisi yerine koyduğu James ile hasret gidermesini bekledikten sonra birbiri ardına gelen sorularını cevaplamaya başladı. Asena'yı ilk gördüğü günden başlayıp olan biteni anlatınca, yabancı gelen kültürü ve ilginç bulduğu yapısıyla ilgili yorumları dinleyerek merakını giderdi. Konunun açıklık kazanması ile yeni eğlencesini sehpaya açan babasının "Hey Karen, gel bak sana ne öğreteceğim. Gabriel, karşıma geç, anlatırken bir tur oynayalım." demesi üzerine gülerek itaat etti. Oyunu hevesle takip eden Karen'ın olayı kavramasıyla, ilk turu bitirir bitirmez yerini ona bıraktı. Rekabete bayılan çiftin yanlarına oturarak, aralarında ki çekişmeyi izlemeye koyuldu.

"Beyaz taşları alabilir miyim baba?"

"Fark etmez, istediğini al. Tavlayı kolunun altına sıkıştırmaya hazır ol, Karen."

"Ooff baba, amma abarttın ha!"

"Birazdan görürsün kızım." derken göz kırpan adam, gelip geçtikçe kafasını sağa sola sallayıp gülümseyen karısına aldırmadan işine devam etti. Karşısında sayı alamadığı halde oyuna bayılan Karen'a, tavla satın alırken biraz daha ustalaşınca bu çömezlerin kendisine rakip olamayacağını düşündü. Sinsice sırıtırken kulüpteki yaşlı çakallara kesinlikle bu oyunu öğretmesi gerektiğine karar verdi.

James'in programı olduğunu söyleyerek kalkmasıyla bir süre daha ailesiyle oturan genç adam, gecenin ilerleyen saatlerinde izin isteyerek evine döndü. Duş aldıktan sonra beline sardığı havluyla yatağına uzanarak çatı penceresinden gökyüzünü izlemeye başladı. Uyuyamayacağını anlayınca gece lambasını yakarak, komodinin üzerinde duran kâğıdı eline aldı. Asena'nın, konuşmalarını Türkçeden İngilizceye çeviren adamın, yazmış olduğu notlara tekrar göz atmaya koyuldu.

Çevirmenin, ses kaydını açar açmaz gülmeye başlamasıyla ne kadar şaşırdığını hatırladı. Adamın bir süre dinledikten sonra konuşan kişinin espirili bir dil ile çok deyim kullandığını, bunları tam olarak çevirse bile anlamakta zorlanacağı için açıklaması gerektiğini söylerken yüz ifadesini unutamadı.

Aslen Türk vatandaşı olduğu için çok komik bir şeyden bahseder gibi Asena'nın kendisinden utandığını, sürekli aşkım canım diye ses-

lendiğini, kendisine yemek yapmak istediğini anlatmıştı. Özelikle de yaprak sarması denilen yiyeceği... Anlamadığı için detaylandırarak, asma yaprağı, pirinç ve bir takım yeşillik ile hazırlanan iç malzemenin yaprağa konularak sarılması ile yapıldığını tarif etmişti.

Kâğıtta yazılanları adamın anlattıklarıyla harmanlayıp tekrar okurken "Mutfağımda ne istersen pişirebilirsin aşkım, senin elinden çıkan her şeyi yerim. Demek sırıtmamı merak ediyorsun tatlım, işte buna sırıtıyorum." diyerek zevkle devam etti. Kızın odasının büyüklüğüne şaşırdığını, *özellikle yatak tavanındaki cama hayret ettiğini okurken gözlerini kâğıttan ayırıp yukarı bakma ihtiyacı duydu.* Günün birinde beraber gökyüzünü izleyeceklerini hayal ettiği sırada, evdeki camları silmekle ilgili takıntısına sıra gelince yine gülmeye başladı. Odaya giremediği için göremediği yerleri merak ettiğini ve ortalıkta dolap olmadığından dolayı kendilerine garip bulmasına kahkaha attı.

"Allah camları silenlere yardım etsin öyle mi Asena Hanım! Aşkım, ben sana yaptırır mıyım hiç..." diye söylendi. Orada bulunurken annesini anıp, bir erkeğin yatak odasına baktığı için kızacağı düşüncesine yine hayret etti. Kâğıdı komidine bırakıp ışığı kapatmasının ardından, başını yastığa bırakarak bakışlarını gökyüzüne dikti. Çatıdan görünen yıldızları seyrederken, her gece yaptığı gibi genç kızla yaşadıklarını düşünerek uykuya daldı.

***

Şehrin başka bir köşesinde nihayet yalnız kalan genç kız, yanaklarından süzülen sessiz gözyaşlarıyla yatağında uzanarak ıstırabını özgürce yaşamaya başladı. Görmeyen gözlerle tavana bakarken, güzel başlayan günün geldiği noktayı kendisinin hazırladığını, yaşadıklarına hayret etmemesi gerektiğini düşündü. Gabriel'i unutmak için verdiği bütün uğraşların saçmalıktan başka bir şey olmadığını kabul etti.

Kendisine yaşattıklarından dolayı Gabriel'e kızmak isterken, genç adamın hiçbir suçu olmadığı için kendi aptallığına yandı. Yanında uyuyan bebeğini rahatsız etmekten çekinerek, *"Kendi kendine gelin güvey oldun, bu hikâyede ki en masum kişi o! Gabriel..."* diye geceye fısıldadı. Genç adamın, sarışın kadına tutkuyla sarılıp havada döndürmesi,

gözünün önüne geldikçe birbiri ardına kaynağından taşan yaşlara engel olamadı. Bowling salonunda oynarken kendisini de sarılmıştı ama bunun farklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Kadına karşı duyduğu sevgi ve özlem, vücudunun hareketlerinden okunuyordu.

"*Allah'ım, şimdi ben ne yapacağım? Gabriel'i görmeden bir daha sesini duymadan yaşamaya nasıl dayanacağım? Lütfen, yardım et yarabbi... Yokluğuna sabır ve katlanma gücü ver. İlk aşkım, sevdiğim, seni nasıl unutacağım? Gabriel!*" derken kendisini içi boş bir kukla gibi hissetti. Hızlanan gözyaşlarını elinin tersiyle silip, yorgunluktan sızana kadar dua etmeye devam etti.

25. BÖLÜM

Yine sabahın köründe kalkan genç kız, aynadaki sararmış yüzü ile ağlamaktan şişen göz kapaklarını görünce hemen soğuk su çarparak toparlamaya çalıştı. Hafif bir makyajın ardından, yeteri kadar kamufle ettiğine kanaat getirip sessizce aşağı kata indi. Düşüncesiyle bile içinin daraldığını hesaba katarak, ağlamadan Selen ile konuşamayacağını anlayınca dostuna çok ihtiyacı olduğu halde görüntülü aramaktan vazgeçti. Bir bahane uydurup genç kıza mesaj attıktan sonra yüz kaslarını yukarıya doğru çekerek Ege'ye davet gönderdi.

Karşısında annesinin gülen yüzünün görünmesiyle, şaşırmaya sıra kalmadan eş zamanlı soru yöneltmesi üzerine ağzı açık kaldı. Kadının "Ne oldu? Bir şey olmuş! Hasta mısın yoksa? Betin benzin atmış, gözlerin çökmüş! Çabuk anlat diyorum." diye bağırmasını, gözlerini devirerek dinledi. Onca bakıma rağmen bir bakışıyla her zaman mutlaka derdi olduğunu anlayan Sabuşuna sevgiyle döndü. Ana sıcaklığına ihtiyaç duyduğu şu anda duygularını saklayarak yutkunurken, her zaman yaptığı gibi numara çekmeye başladı.

"Ay susarsan konuşacağım. Sabuşcuğum, sabah sabah ne bağırıyorsun ya, kafamı şişirdin... Bakma öyle, bir şeyim yok. Muayyen gün anacım, muayyen gün... Zaten başım çatlıyor, bir de sen bağırma anne."

"Ha, tamam o zaman! Korktum kızım, ne yapayım? Ayaklarını sıcak tut çocuğum, 1- 2 gün kendine dikkat et. Aahh aahhh, burada olsaydınız Asena Hanım, şimdi anacığınız size dumanı tüten limonlu bir adaçayı yapar, yatağınıza kadar getirirdi. Sen içerken de saçını okşardı."

"Sabuş!" Zaten gözünün ucunda duran yaşlar, annesinin sözleriyle yerinden ayrılırken, "Ooff anne yaa, bilerek mi yapıyorsun?" diyerek suçu karşı tarafa atmaya çalıştı. Ağlamasını hassas dönemine yormasını umarak, burnunu çekip elinin tersiyle yüzünü sildi. Kendisi bir damla gözyaşı dökse, hemen ağlayarak iştirak eden kadının katıldığını görünce bu sefer de işi cazgırlığa vurdu. "Sanki ben seni özlemiyorum, hep böyle yapıyorsun. Başım ağrıyor dedim, ona rağmen üstüme gelmeye devam ediyorsun. Ağlama bak, daha çok sinirlerim bozuluyor."

"Annecim, tamam annesinin kuzusu! Seni hiç üzmek ister miyim, güzel gözlü kızım. Özür dilerim yavrum... Hadi sen de ağlama artık. Bakma sen bana, öyle çıktı işte ağzımdan. Sen benim ilk göz ağrımsın bebeğim, kıymetlimsin. Senin gözünün yaşına kurban olurum ben..."

"Sen de benim kıymetlimsin! Sabuşum, seni çok seviyorum." derken gülümseyen anasının yorumlarını dinledi. Karşılıklı yüzlerini temizlerken derin nefeslerle kendisini toplayan genç kız, annesini huylandırmamak için konuyu değiştirmeye karar verdi. "Mine ne yapıyor anne, afiyettedirler inşallah?"

"İyi iyi, seni soruyor. Ablama selam söyle dedi. Babanla, yaşımdan dolayı alanında başarılı bir doktor bulduk, hem ultrasonla hem de tahlil sonuçlarına baktı. Sorun yokmuş çok şükür, *'Sağlığınız yerinde, bebek de hareketli ve ölçüleri ayına göre gayet uygun.'* diyerek içimizi rahatlattı. Kullanmam gereken besin takviyesi verdi. Kız kardeşini, geçen sefer ağlamaktan doğru dürüst görememiştim, ilk defa ekranda seyrettim. Kız o da senin gibi, ha bire karnımda parmağını emiyor."

"Hadi ya! Bende mi öyle yapıyordum?"

"Haaa, ne zaman ultrasona girsem elin ağzındaydı."

"Ay canım benim ya! Çok merak ediyorum kız anne, kime benzeyecek acaba?"

"Aman sağlığı yerinde olsun da benim hiçbir şeyde gözüm yok. Yaştan dolayı baya bir korktuk. Doktor sadece, bu tıp hastaları için sezaryeni tavsiye ettiğini söyledi, kararı bize bıraktı. Gerek kalmadı,

baban ortaya canavar gibi benden önce atıldı. Bana sormadan, 'Çok iyi olur, sezaryen bizim için de uygun.' dedi."

"A-aa!"

"Hâlbuki ben de aynısını söyleyecektim ama... Muayenehaneden çıkınca, *'Sabahat kusura bakma ama ben üçüncü defa saatlerce bağırmalarını kaldıramayacağım, ondan öyle söyledim. O kadar ıstırap çekmene katlanamıyorum.'* dedi!"

"Ay canım, kıyamam! Kız anne, bu adamın kafasına saksı mı düştü? Hüseyin Efe'den bahsediyorsun değil mi?" Yine o utangaç sırıtması takınan kadının "Yaa evet, babandan bahsediyorum. Şu bayılma olayından sonra çok değişti adam canım. Eh işte!" deyip elini genç kız gibi attırmasıyla gözleri parladı.

"Sabuşcuğum, o ne kız, ne yapıyorsun öyle?"

"İşte canım, bundan sonra böyle... Kaybetme korkusu içine düşünce nihayet kıymetimi anladı, geri zekâlı. Biraz geç oldu ama olsun..."

"Aaaa... a-aaa! anne ne biçim konuşuyorsun ya?"

"Aman be, az çektirmedi bana söylerim işte... Hem ona ne kadar düşkün olduğumu bilirsin, kimseye de laf ettirmem. O kadar olsun artık. Altmışlı yıllardan kalma İstanbul efendisi gibi ağır ve ulaşılmaz halleri, hepsi geride kaldı. Kıvama geldi, Sabahat Hanımı rafa kaldırdı. Bana; *canım, hayatım* diyor artık, vallahi genç yaşımda içimde kaldıydı."

"Sende az değilsin anne!"

"Hee, ne olmuş." Kocasının ifadesini takınıp *"Sabahat Hanım..."* diye söze girip konuşmasını taklit etmeye başladı. *"Çarşıda bir işimi halletmek için çıkmam gerekiyor. Zatıâlinizin, almamı arzu ettiği bir eksiğiniz var mı acaba?"*

"Ay anne, çok hoşsun!"

"Yok, hiçbir şey istemiyorum... Onu bile söyleyemedim! Arada, *Hadi len,* diyesim çok geldi de adam, hiç gevşemiyordu. Ben de mecburen ona uydum. Teşekkür ederim Hüseyin Efendi, sağlıcakla gelmenize duacıyım."

"Haklısın! Hakikaten kulağa iğrenç geldi anne kız..."

"Şimdi öyle mi? Hayatım çarşıya gidiyorum, bir şey lazım mı? Bak canının çektiği ne varsa söyle, hemen alayım tatlım diyor."

"Ayyy, şansa bak ya, ev sirke dönmüş. Benim gitmemi mi beklediniz be..."

"Valla kızım, mekân burada... Sana açık bilet, gel seyret 7 gün 24 saat kesintisiz yayın yapıyoruz."

"Canımsın, anacım!" Gülmeye başlayan genç kız, kızgınken bile sevimli olmayı başaran anasına sevgiyle bakarak dinlemeye devam etti. Sabuşuyla biraz daha muhabbet ettikten sonra Ege ile konuştuğu için teşekkürleri de kabul edip dilek ve temenniler kısmına geçti. Altın günü olduğu için bugün gelmeyen Naime Sultan ve ev halkına selamlarını gönderip bilgisayarı kapatarak yerinden kalktı.

"Oh, çok şükür ya! Kadın, acıma ilaç gibi geldi. Canım benim, Sabuşum..." diyerek yenilenen enerjisiyle, yine bunalıma girmek istemediği için kendisini oyalamaya karar verdi. Ev ahalisine kahvaltı hazırlamadan önce alt katın tuvaletine uğrayıp makyajını iyice temizledi. Gabriel ile aralarına mesafe koymanın ilk adımını atarak, ortaya çıkan soluk benzinin yeterli etkiyi yapacağını düşündü. Genç adamdan olabildiğince uzak durmak için hazırladığı planı, devreye sokmanın tam zamanı olduğuna kanaat getirdi. Gözleri dolma eğilimi gösterince hemen silkinip, Jack ve Lauren'ı James'in evine postaladıktan sonra çocuklarla beraber kafasını dağıtacak bir aktivite yapmaya karar verdi.

***

Asena'nın gelmesini büyük bir hevesle bekleyen genç adam, zaman geçirmek için James'in çatı katı dairesinden şehir manzarasını seyretmeye devam etti. Bugün, bir gün önce yaptığı hatayı tekrarlamayacağını ve güzeliyle zaman geçireceğini düşünürken kapının çalmasıyla pencerenin önünden ayrıldı. Asena'yı görmeyi umarken dostunun Jack ve Lauren çiftini içeriye aldığını görünce hayal kırıklığı yaşadı.

Kendisinden önce davranan babasının, "Asena ile çocuklar nerede?" diye sorması üzerine, konuşmaya başlayan Jack'in cevabını dinledi.

"Keyfi yokmuş! Israr ettik ama tadınızı bozmayım diyerek kabul etmedi. Çocuklarda onunla kalmak isteyince mecbur hepsini bıraktık. Hepinize selam söyledi, gelemediği için özür diledi."

Morali bozulan genç adam, sıktığı dudaklarıyla sakin kalmaya çalışırken. "Hasta değildir umarım, Jack?" diyerek endişesini belirtti.

"Sabah suratı bembeyazdı. Ben de ısrar ettim, soğuk almış olabileceğini ve kendisini yorgun hissettiğini söyledi! Karen, seni gördüğüme çok sevindim. Yeni mi geldin?"

"Sağ ol Jack, ben de sizi gördüğüme memnun oldum. Maalesef dün sizin ayrıldığınız sırada geldim, 1-2 dakika önce gelseydim karşılaşacakmışız. Asena'yı çok merak etmiştim tanışamadığımıza üzüldüm, umarım bir an evvel iyileşir. Nasılsın Lauren, görüşmeyeli uzun zaman oldu." diyerek genç kadına sarılınca, diğerleri de misafirleri geldiğini yeni fark etmiş gibi gelen çiftle selamlaşarak aralarına aldılar.

Asena'nın nasıl olduğunu merak ederek canı çok sıkılan genç adam, bir süre havadan sudan konuştuktan sonra kendi köşesine çekildi. Babasının oyun teklifini ret ettikten sonra hevesle atılan meraklıların yanına oturarak iki gurup halince çekişirken şehir manzarasına geri döndü. Kulüpteki çakallara öğretmeden önce deneyim kazanmaktan bahseden babasını, döner dönmez Steven'a öğretip beraber oynayacaklarını anlatan Karen'ı dinledi. Bir yandan arada izliyormuş gibi yaparken, kendi düşüncelerine dalarak uzun süre öylece oturdu.

Bugün için mücadeleci aşkıyla karşılıklı oynayıp, muhabbet eşliğinde biraz daha yakınlaşacaklarını hayal etmişti. Kendisini şekeri elinden alınmış şımarık bir çocuk gibi hissetti. Sevdiği hastayken bencilce düşündüğü için utandı, yanına gidemiyor olmasına da hayıflandı. Asena'yı bir hafta daha göremeyecek olmasına ise sinir oldu. Artık canına tak ettiğini içinden geçirirken, daha ne kadar böyle devam edeceğini kestiremedi. Kaplumbağa hızıyla ilerleyen ilişkisi, Asena'nın da kendisinden hoşlandığını öğrendiğine göre biraz hızlanabilirdi.

Nasıl bir yol izlemesi gerektiğini düşünürken, bu gürültüde salim kafayla plan yapamayacağına karar verip ana döndü. Uzun olacağa benzeyen günü biran evvel bitirip, eve dönme arzusuyla zaman geçirmeye çalışarak oyuna odaklandı. James'i mars eden babasının, "Heyt be, işte bu kadar ahbap... Buradan seni marsa uğurluyoruz. Bay bay..." demesi üzerine, Asena'nın laflarını bile kaptığını düşünerek sırıttı.

26. BÖLÜM

Haftayı gizli gizli ağlayarak geçiren genç kız, zamanının çoğunda çocuklarla ilgilenip Gabriel'i olabildiğince aklından çıkarmaya çalıştı. Dans kursu, yemek işleri ve okul derken kazasız belasız atlatan cuma akşamını yapmanın huzurunu duydu. Tam her şeyin yoluna gireceğini düşündüğü sırada, cumartesi gününü yine Gabriel ile beraber geçireceklerini öğrenince sinir oldu.

Çocuklarla her hafta düzenledikleri sinema gecesine hazırlanmak için odasına çıkarken, içeri girer girmez kapıyı arkasından kapattı. En rahat kıyafetlerini üzerine geçirdiği sırada, kızgınlıkla söylenmeye başladı.

"Bu ne ya, evcilik gibi! Bu hafta biz size, haftaya siz bize... Paralı gün yapalım bari o kadar hazırlık boşa gitmesin. Burada acımızdan geberiyoruz, millet işin eğlencesinde... Adamı unutalım diye dokuz takla atıyoruz şurada. Reva mı bu bana ya, şunların yaptığına bak! Bokunu çıkarttılar, kaçacak yer de yok buraya geleceklermiş. İşim var desem, anasına babasına bizimkilere ayıp olur, derdimi de anlatamam. Offf ya, of ki ne oooffff!" diyerek banyoya geçti. Saçlarını da topladıktan sonra odasına geri dönüp bu sefer de çıkarttıklarını toplarken konuşmaya geri döndü.

"Bittin kızım sen, mahvoldun... Ay bir de o yellozu getirirse, hapı yuttuğunun resmidir! Önünde iki seçenek var, ya saçını başını yolacaksın ya da salya sümük ağlayacaksın. Her iki durumda rezil

olmam cabası... Allah'ım, ne günah işledim de bu aciz kuluna böyle eziyet etmelerine izin veriyorsun? Lütfen Rabbim, bir el at şu işe, kahrımdan ölmeden kurtar beni..."

"Aysena, ne yapıyorsun? İki saattir seni bekliyorum, ayakta kaldım."

"Aaayy! Manyak mısın nesin be, ödümü kopardın." Teklifsizce kafasını içeriye uzatan sarı kafayı görünce, "*Fesuphanallah, bir sen eksiksin!*" derken kızın cazgır tavrı karşısında dayanamayıp sırıttı. Sözlerini anlamadığı için boş boş yüzüne bakan huysuz meleğine, İngilizceye geçerek aynı makamdan cevap verdi. "Ay sen de beni iyice koltuk belledin ya, kızım gelene kadar otursana bir köşeye..."

"Olmaz, onlar rahat değil."

"Oldu anam, prenses hazretlerinin taht koltuğu şimdi emrinize amade... Buyurun prensesim, sizi önden alayım. Bücür cadı..." Kıkırdayan sarı kafayla aşağı inerken, "Ay bir de utanmadan gülüyor." diyerek takılmaya devam etti.

Ön hazırlığı yapmak için çocuklarla beraber mutfağa girip, mısır patlatmaya ve içecekleri koyacakları bardakları çıkarmaya girişti. Salona geçmeleriyle grup üyelerinin arasında yer pazarlığı bittikten sonra kendisine bırakılan alana daha poposunu yerleştiremeden kavgaya geri döndü. Üzerine tırmanmaya başlayan Nathalie'ye "Dursana kızım ya, bir oturalım." diye bağırırken, söylediğini takmayan bücürle koltuğa devrildi. Bir süre kıpırdanıp en rahat pozisyonu bulmasıyla durulan sarı kafaya, *"La havle ve la kuvvete..."* derken ayaklarını da sehpaya uzattı.

Yerlerine yerleşmeleriyle filmi başlatan Jackson da arkasına yaslanınca, arada sırıtarak geçen Jack ile Lauren eşliğinde izlemeye başladı. Ara sıra ağzına mısır attığı Nathalie ve çocuklarla, sinema keyfinin Gabriel'i unutmak için en ideal zaman olduğunu deneyimleriyle bilerek kendini filme kaptırdı.

***

Her hafta sonu olduğu gibi erken kalkan genç kız, bu sefer hem ailesine hem de Selen'e mail atıp işe girişti. Sabır duası eşliğinde hazırlık yaparken, mutfaktan olabildiğince az çıkmak üzere kurduğu planı yürürlüğe koydu. Lauren'ı da her şeyi kendisinin halledeceğini konusunda

ikna ettikten sonra olabildiğince oyalanmasını sağlayacak hazırlıklara devam etti.

İki civarı gelen misafirlerini karşılarken, Gabriel'i görmesiyle altüst olan benliğini kontrol altında tutmaya yoğunlaştı. Titreyen elleri ile heyecanını saklamaya çalışarak, genç adamla göz göze gelmemek için azami özen gösterdi. Yüzüne yapıştırdığı maskeyle etrafa sıcak bir ev sahibi imajı çizerken, sıra Gabriel ile selamlaşmaya gelince hayatının oyununu oynadı. Genç adamın, kendisine uzandığını fark etmemiş gibi yaparak, yanında sürüklediği Nathalie'yi kucağına alıverdi. Salona geçmeleriyle hal hatır sormasının ardından, izin isteyip oyalanmadan mekânına geri döndü. Ayarladığı garsonları Sharon ve Jackson'ın, yetişemediği yerde mecburen yardım etmesi dışında, mutfaktan çıkmadan işine yoğunlaştı. Her iki tarafa da ayıp diye içeriye girip muhabbet ettiği kısa süreler dışında, genç adamdan saklanmak için mutfağa geri döndü.

'*Kahretsin, ne oluyor?*' diye içinden geçiren genç adam, bir görünüp bir yok olan Asena'nın arkasından bakarken, ortada bir sorun olduğuna kanaat getirdi. Geldikleri andan itibaren hemen hissettiği tuhaf davranışlarını, muhtemelen kimsenin anlamadığını düşünerek canı sıkıldı. Sürekli gülümsediği halde tek bir defa bile yüzüne bakmayan Asena'nın, numara yaptığına karar verdi. Kızın tavrına daha fazla tahammül edemeyeceğini anlayınca, en sonunda dayanamayıp mutfağa gitti. Sol elinde tuttuğu kayıt cihazını hazırda bekleterek, Asena'nın gerçek duygularını kendi dilinde anlatacağını umdu. Mutfaktan içeriye girmesiyle, genç kızı tezgâhın başında ilk defa gördüğü garip bir yiyeceği hazırlarken buldu.

"Asena!"

"Hıı!" Genç adamın sesiyle sıçrayan genç kız, boş bulunup mahzun gözlerle sevdiği adama baktı. Hemen önündeki işe dönerken açık vermediğini umarak "Merhaba, Gabriel!" diye isteksizce konuştu.

"Merhaba!"

"Eee! Bir şey mi lazımdı?"

"Hayır, seninle konuşmaya geldim! Geldiğimizden beri yüzünü göremedik?"

"Şey, eee... Gabriel, düşündüm de size bizim kültürümüze has yerel yemeklerinden bir ikisini yapayım dedim."

"Ya, demek öyle! Bu ne?"

"Yaprak sarması... Yalnız esas kullanmam gereken malzemeleri bulamadım. Bende pazı yaprağından yapıyorum, bu da güzel olur. Sonra kıymalı kabak dolması yaptım."

Gözlerini yine kaçırdığını ve aralarına mesafe koyduğunu hisseden genç adam "Asma yaprağı mı bulamadın?" diye sorarken, sorunun ne olduğunu bilmediği için nasıl davranacağını şaşırdı.

"A-aaa. sen nerden biliyorsun?"

İlk defa kendisine dönmesiyle sırıtarak karşısındaki güzel gözlere baktı. Daha neler bildiğini öğrense, tepkisinin ne olacağını merak ederken "Araştırmayı severim Asena, bir şey ilgimi çekti mi hakkında bilmem gereken her şeyi öğrenmenin bir yolunu bulurum." diye henüz anlamadığı gerçekleri dile getirdi.

"Tabii benim dışımda."

"Hı!" Genç kızın aniden kendi lisanına geçip bir şeyler söylemesi üzerine dikkat kesilen genç adam, kaydetmekte geç kalınca içinden lanet okudu. Başka bir taktik uygulamayı düşünerek, "Kendi dilinde konuşmanı özlemişim Asena, değişik bir ahengi var." diyerek aklına gelen fikri dayatmaya karar verdi. "Bana bir şeyler anlatsana, içinden ne gelirse! Söz, bu sefer susman için uyarmayacağım seni."

"Sen, ciddi misin?"

"Evet. Hem de çok ciddiyim, beni kırmayacağını umuyorum!"

"Ya!" Teklifin garipliği karşısında şaşırdığını açıkça ifade eden genç kız, "Peki, sen bilirsin! Sıkılırsan seslen." diyerek önündeki işe döndü. Zaten bozuk olan sinirleri ile içinden taşmak için yol arayan duygularını, anlamayacak bile olsa özgürce paylaşma arzusu duydu. Gabriel'e karşı hissettikleri, gözlerinden anlaşılır korkusuyla yüzüne bakmadan konuşmaya başladı.

"Nereden başlayım aşkım? Seni ne kadar çok sevdiğimden mi, yoksa daha önce hiç kimseye hissetmediğim duygularımdan mı?"

"Seni gördüğüm ilk anda vuruldum, gerçeği hissetmekle birlikte inkâr etmeyi tercih ettim. Bir yanım bunu anlayamayacak kadar toydu, öte yandan seninle bir geleceğin imkânsız olduğunu bilerek duygularımı hafife aldım. Ben sana âşık oldum Gabriel, her halükârda seninle olamayacağımı bildiğim halde... Böyle olmasını istemezdim, inan

kendime engel olmak için çok çabaladım. Akıntıya kürek çekmek gibiydi, hiçbir işe yaramadı." derken derin bir nefes alıp aptallığına yandı.

"Bir erkeğe âşık olmanın ne demek olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. İnsanın, sevdiğini görmediği zaman deli gibi özlediğini bilmezdim. Her an yanında olmak istediğinden, aklının bir köşesinde sürekli onu düşündüğünden bihaberdim. Hepsini ve daha fazlasını sana âşık olduğum zaman öğrendim. Hayallerimin kahramanı oldun, rüyalarımın başrol oyuncusu... Sensiz geçen her dakika zulüm oldu, sevmenin güzel olduğu kadar acı verdiğini de keşfetmemi sağladı. Keşke aramızda ki ilişki benim açımdan basit olsa ama olmuyor, yapamıyorum. Her daim sesini duymak, beraber olmak istiyorum fakat imkânsız aşkımın *bana verdiği zararı kaldıramıyorum. Üzülüyorum... Günlerim kendimle savaş vererek geçiyor. İçim parçalanıyor Gabriel, seni düşünürken bile elim ayağım boşalıyor. Evime döndüğüm zaman aramızda yaşanan hiçbir şey olmadığı halde, sensiz bir hayatın beni beklediğini bilerek kahroluyorum. Ya unutmayı başaramazsam! Seni bu kadar severken, başkasıyla evlenmeyi nasıl kabul edeceğimi düşünüyorum." diyerek verdiği acıyla sustu. Ailesini tanıdığı için dibini deşene kadar peşini bırakmayacaklarını, Gabriel'i öğrendikleri takdirde ise çıkacak tantanayı tahmin etti. Gözlerini yumarak o anları zihninin derinliklerine atarken, bütün acılara rağmen hissettiklerini dile getirdi.*

"Her şeye rağmen bu duyguyu tattığıma ve seni tanıdığıma hiç pişman değilim. Her zaman benim ilk aşkım olarak kalacaksın Gabriel, ölene kadar kalbimin bir köşesinde seni taşıyacağım. Başkasına da ait olsan, benim kaymetlim olarak kalmaya devam edeceksin... Biliyor musun, geçen hafta seni o kıza sarılırken görünce ölmek istedim. Bana o kadar yabancı ki bu duygu, kendim bile inanamadım. Hiç tanımadığım bir kadını deli gibi kıskandım. İşte o zaman akıbetimi de anladım, beni bekleyen karanlık günleri...

"Seni çok seviyorum aşkım, anlatırken bile duygularımı tarif etmeye kelimeler yeterli gelmiyor. Bu şartlarda ve böyle hissederken daha fazla dayanamayacağım, o yüzden artık seni görmeye devam edemem. Akıl sağlığım için en iyisi birbirimizden uzaklaşmak, seni unutamayacak bile olsam... Diğer türlü bunun altından kalkabileceğimi zannetmiyorum. Kendim için yapabileceğim en iyi şey tamamen parçalanmadan senden kurtulmak ve mümkünse seni unutmak."

"Gabriel..." Gözlerini belki de son defa, sevdiği adamın yakışıklı yüzüne kaldırarak, "Bütün benliğimle seni çok seviyorum aşkım... Hayatından güzellikler eksik olmasın, sana ömür boyu mutluluklar dilerim. Bu dünyada olmasa bile, ruhum..." diye devam ederken sesinin titremesiyle sustu. Gözlerinin dolması üzerine başını eğerek, konuşmayı bırakıp yaprakları sarmaya geri döndü.

"Asena!"

"Bu kadar yeter Gabriel, şunları yetiştirmem lazım. Kusura bakma... Ayakta kaldın, istersen içeriye geç."

"Tamam!"

Söylediklerini anlamadığı halde Asena'nın ses tonuyla ürperen genç adam, içinde barındırdığı ümitsizliği ve üzüntüyü ruhunda hissetti. Kendisiyle bütün iletişimini koparan kızın mekanik hareketlerle işine dönmesiyle, daha fazla zorlamanın fayda etmeyeceğini anladı. *'Aşkım'* kelimesinin, cümle içinde ki duygu yükünden, kızın kendine hitaben konuştuğuna emin oldu. Orada yokmuş gibi yemek yapmaya devam etmesini, bir süre izledikten sonra konuşmanın hepsini kaydettiği kayıt cihazını cebine atarak hayal kırıklığıyla salona geçti.

İçeri girmesi ile Jack'in *'Ne oluyor?'* diye işaret etmesi üzerine, Asena'da ki değişimi anlayanın sadece kendisi olmadığını fark etti. Omuzlarını silkerek bilmediğini ifade ettikten sonra yerine geçip oturdu. Kafasında onlarca düşünce dolanırken, durumu kurtarmak için arada sohbete katılarak günü atlatmaya çalıştı. Genç kızın yanlarına gelip gittiği her seferinde, kendisine karşı alenen sergilediği mesafeli tavrı ile sıkıntısı katlanarak arttı. Yemekler yenip övgü sözcükleri kurulurken, yüzüne bakmadan cevap vermesi üzerine sinirleri bozularak kızmaya başladı. Patlama raddesine geldiği sırada tekrar salona gelen Asena'ya, laf atacağı sırada babasının seslendiğini duyunca geri adım atıp aralarında geçen diyaloga odaklandı.

"Hey, Asena."

"Efendim, Brandon amca."

"Bizim kulüpteki arkadaşlar, tahmin ettiğim gibi oyuna bayıldılar. Şimdiden her birisine tavla siparişi verildi. Özellikle 2 çakal var ki, onlarla karşılaşmayı dört gözle bekliyorum."

"Bu kadar hoşlanacağınızı beklemiyordum, Brandon amca!"

"Sadece ben değil, kime öğrettiysem aynı tepkiyi aldım."

Gözleri Gabriel'e kaymasın diye karşısındakinden ayırmayan genç kız "Çok sevindim, yalnız sizi kolay kolay yenebileceklerini zannetmiyorum." demesi üzerine sırıtan adama katıldı.

"Sen, onları bilmezsin, 2-3 haftaya kalmaz rakip olarak karşıma çıkarlar. Ne çakaldır onlar." Kendisinin de aynı türden olduğunu ifade ederek ellerini ovuştururken, "Harika olacak..." diye söylendi. Sürekli gülümseyen yüzüyle ortalıkta dolandığı halde, hüznü bakışlarından okunan güzel kızına kıyamayıp zengin kalkışı yaptı. Gabriel ile derdi her neyse, kaçak çarpışan kızın daha fazla kırılmasını istemediği için gittikçe yüzü asılan oğlunu uzaklaştırmaya karar verdi. "Asena, her şey için tekrar teşekkür ederiz kızım. Uzun zamandır bu kadar farklı ve lezzetli yemekler yememiştim. Müsaadenizle biz artık kalkalım."

"Afiyet olsun, beğenmenize çok memnun oldum." derken başıyla selam verip önden çıkan Gabriel'i fark edince, yüreği ağzına geldi. Halbu ki emeline ulaştığı için sevinmesi gerekirken, göğsüne koca bir öküz oturmuş gibi daraldığını hissetti. Boğazını sıkan hayali elle beraber, genç adam dışında herkesi yolcu ettikten sonra üst üste yutkunarak içeriye girdi. Bağıra çağıra ağlamak istediği halde, yorgun ve kırılgan bedeniyle mutfağı toplamaya devam etti. Garip bir ruh haline bürünen benliği, kuş gibi uçmak kendisinden ve olan biten her şeyden uzaklaşma arzusuyla taş kesildi. Lauren'ın yardıma gelmesiyle, hezimetini belli etmemek için azami özen göstererek muhabbetine iştirak etti.

"Her şey harikaydı hayatım, ama çok yoruldun."

"Zevkle yaptım Lauren, inşallah güzel zaman geçirmişsindir?"

"Sağ ol canım, harikaydı." Saklamaya çalışsa da kızın tavırlarında ki değişikliği merak eden genç kadın, üzgün göründüğünü düşünerek, "Aysena, sen iyi misin?" diye sormadan edemedi.

"Hem de çok iyiyim!" Beklemediği soru karşısında aniden savunmaya geçen genç kız, kadının bakışlarından hata yaptığını anladı. Ne kadar dikkatli de olsa açık verdiğini fark ederek, abartılı bulduğu çıkışını yumuşatmak için gülümseyerek "Gerçekten iyiyim Lauren, merak etme... Sabah bizimkilere ulaşamayınca doktora gideceklerini hatırladım, o yüzden kafam biraz dağınıktı. Nereden baksan iki buçuk aydır burada yaşıyorum, doğal olarak ailemi ve arkadaşlarımı özlüyorum. Yanlış anlama lütfen, sizlerle olmaktan çok mutluyum." diyerek konu-

yu geçiştirmeye çalıştı. "Haklısın!" diye onay veren kadınla beraber işini bitirip yalnız kalma dürtüsü ile izin isteyip odasına kaçtı.

"Lauren!"

Kapıdan başını uzatan kocasına bakarak, "Gel Jack, Aysena odasına çıktı!" derken tahmin ettiği soruyu baştan cevapladı.

"Biliyorum, gördüm! Ne oluyor Lauren, hiç böyle davrandığına şahit olmadım. Derdi neymiş, anlatı mı?"

"Hayır! Ailemi ve arkadaşlarımı özledim diye geçiştirmeye çalıştı ama esas neye sıkıldığından bahsetmedi. Ben, Gabriel ile ilgili olduğuna neredeyse eminim, bütün gün ondan kaçıp durdu. Sanırım farkında olmadığımızı zannettiği için bizden de utanıyor."

"Evet, aynı şeyleri düşünmüşüz! Lauren, iyi bir şey yapalım derken umarım Aysena'ya kötülük etmemişizdir. Giderken Brandon ile konuşup, yarın ki programı iptal ettik."

"İyi düşünmüşsünüz, Jack! Şu durumda isabet olmuş. Aysena, Gabriel'den uzak duruyor ama hâlâ ona karşı ilgisi olduğuna eminim."

"Ben de hayatım!"

"Anlayamıyorum, o zaman neden kendini geri çekiyor? Hem de bu kadar çekici ve yakışıklı bir erkek kendisine ilgi gösterirken!"

"Heeey..."

"Ooof. Jack!" Onca yıla rağmen eşinin kıskanç haline sırıtarak, "Saçmalama lütfen, ne demek istediğimi anladın." diye söylendi. Dudaklarına masum bir öpücük konduran adamın, konuya geri dönmesiyle dikkatle dinlemeye devam etti.

"Tahminlerim var ama kesin bilmiyorum, zaman gösterecek! Gabriel'in morali çok bozuldu, işte bundan eminim." Dudaklarını büzerek kafasını iki yana sallarken "Bu durum hiç iyi olmadı. Yakında Aysena'ya açılmayı planlıyordu, şimdi ne yapar bilemem! Tek emin olduğum konu, kolay kolay pes etmeyeceği... O herifte keçi inadı var, kafasına bir şey koydu mu sonuna kadar mücadele etmeden asla peşini bırakmaz. Umalım ki sonları iyi olsun!" diyerek olanlara anlam veremediğini ifadesiyle belirtti.

***

Odasına çıkar çıkmaz kendisini olduğu gibi yatağa atan genç kız, uzun süre boş boş tavana bakarak kıpırdamadan yattı. Ruhunun bedeninden çekildiğini, düşünme yetisini kaybederek başka diyarlara göçtüğünü hissetti. Boşluk hissinin iyi mi kötü mü olduğunu sorgularken, onu bile beceremediğini fark edip vazgeçti.

Kapıdan gelen tıkırtıyla girdiği trans halinden çıkarak, kafasını çevirdiğinde yanına gelen ufaklığa baktı. Teklifsizce yatağa çıkan Nathalie'nin, ruh halini anlamışçasına sessizce üstüne uzanıp başını göğsüne yaslamasıyla, minik bedenine can simidi gibi sarıldı. Çocuğun saçlarını okşarken, başını kaldırıp yüzüne bakan sarı kafa ile göz göze geldi. Yanağına konan minik elini öptüğü sırada "Aysena, neden üzgünsün?" diye sorması üzerine içinden küfürleri sıralamaya başladı. Küçücük çocuk bile halini anlıyorsa bir an evvel kendisini toparlaması gerektiği kanaatine vardı.

"Üzgün değilim bebeğim, sadece biraz yoruldum!"

"Aaa, olmaz ama bu kadar!"

"Efendim!" Kaşlarını çatan ufaklığın "Çok sinirlendim. Söyleyeceğim bir daha gelmesinler." derken sinirle konuşması üzerine gülmeye başladı. Bağırma eşliğinde sımsıkı sarıldığı sarı kafayı, gıdıklarken bir yandan öperek üstüne saldırdı.

"*Amaaaaann! Aman... Küçük aşkım benim, Aysena'sını yoruyorlar diye sinirlenirmiş. Minnoşum... Oooyyyy oooyyy, anaaaamm. Kız ben seni yerim, o etlerini ısırırım. Ay ısırmıyorduk, değil mi? Canımın içi, kuzucuuumm...*"

Türkçe ile İngilizceyi harmanladığı konuşmasıyla saldırılarını sürdürürken, çığlıkları kahkahalarına karışan Nathalie'nin sesine diğerleri de odaya doluştu. Saldırıya geçen bebeleri ile bir süre boğuştuktan sonra kıpkırmızı olan yüzlerine sevgiyle baktı. Bir süre muhabbet etmelerinin ardından konuşmanın gidişatına bakarak, yaklaşan yılbaşı için yeni yıl kartı yapmaya karar verdi. Tezahüratla karşılanan fikri salonda buluşmak üzere anlaşmalarıyla sonuçlanınca, arkadaşlarını malzeme toparlamaya odalarına gönderdi. Nispeten rahatlayan yetişkinlerin sevecen bakışları altında, bütün gece yılbaşı kartı hazırlayan çocuklarla oyalanırken biraz olsun rahatladığını hissetti. Sabah kalkar kalkmaz bir süredir ihmal ettiği Selen ile konuşmaya karar vererek yaptığı işe geri döndü

***

"Asena, seni gebertirim! Ondan mı bana mesaj atıp duruyorsun, ağlamadan konuşmayacağın için mi? Normal şartlarda canına okurdum Asena, dua et seni tanıyorum yoksa bitmiştin kızım sen."

Beklediği tepki karşısında alttan alan genç kız "Ne yapayım ya, moralim çok bozuktu. Seni görünce koyvereceğimi biliyordum." derken sırdaşına olan biteni anlatmasıyla rahatladığını hissetti. Günlerdir ertelediği konuşmayı sular seller gibi aktardığı sırada, üzerinden büyük bir yükün kalktığını kabul etti. "Hem seni de üzmek istemedim, bugün kendimi daha iyi hissediyorum. Çocuklar sağ olsun, o bücürük cadı bile üzgün olduğumu fark edince kendimi toparlamam gerektiğini anladım."

"Ooofff!"

"Bak Selen, sakın duygusal konuşmalar yapma... İyiyiz dediysek o kadar da değil. İnce bir ipin üzerinde yürüyorum, kendini dengede tutmak ve balataları sıyırmamak için burada savaş veriyorum."

"Tamam hayatım, tamam! Asena, söylemeden duramayacağım."

"Ne?"

"Ya sen, Gabriel'in kız arkadaşı olduğuna emin misin? Bana çok saçma geldi!"

"Aa-aaa, neden? Anlattım ya, herifi kıza sarılmış ve etrafında döndürürken gördüm! Tam öpeceği sırada başımı çevirdim."

"Eee, ne olmuş? Adam biriyle beraber olsa, bir kere bile adı geçmez mi? Neredeyse 2 aydır tanışıyorsunuz ve her hafta sonu berabersiniz. Ailesinin evine gelecek kadar yakın olduğu bir kız arkadaşı varsa... İlk sorum; neden daha önce hiç tanıştırmadı? İkinci olarak da; varsayalım ki kadın başka bir şehirde çalışıyor, neden bahsi bile geçmedi? En azından Jack, anlatmaz mıydı ha?"

"Anaaa, hadi ya! Bak ben bunu hiç düşünmemiştim." Dinlediklerini kafasında tartan genç kız, yüzünü büzüştürerek, "Hakikatten hiç kimsenin ağzından Gabriel'in beraber olduğu kadınla ilgili tek kelime bile duymadım!" derken hakkında konuşulanları hatırlamaya çalıştı.

"Hey Allah'ım, aptal mısın kızım sen? İyice kara sevdaya yakalamışsın. Bir de cin gibi geçinirsin, bunu nasıl fark etmezsin?"

"Ne bileyim be! Gabriel'i kadının birisiyle sarmaş dolaş görünce düşünme yetimi kaybettim. Dünya başıma yıkıldı, acımdan ölüyorum zannettim."

"Safım benim."

"İyi de bu bilgi benim ne işime yarayacak. Hoş biraz içim rahatladı ama sonuçta değişen bir şey yok. Ne yapsam Gabim bana yar olmaz."

"Eh orasını bilemem artık, o da senin takdirin. Bana kalırsa bu adam sana yanık, kendini hafife alıyorsun." Ne zaman Gabriel'i düşünse, suratını ezip büzerek garip ifadelere sokan arkadaşını izlerken, "Olmadı hafta içi diyetine devam eder, hafta sonları da ara verirsin cicim." diye teklifte bulundu. Hata yapmadığını umarak en yakın dostunu üzgün görmeye dayanamadığı için rahatlatmaya çalıştı. "Eee, bu fikrime ne diyorsun?"

"Ne bileyim, bilmiyorum! Ay en iyisi öyle yapayım ben ya... Keşke bir haftadır bu ıstırabı çekmektense, ağlayıp sızlayarak seninle konuşsaydım."

"Herhalde yani... Biz neciyiz burada bir daha duymamış olayım, faturayı sonra göndereceğim."

"Ne faturası be?"

"Psikolojik tedavi anam... Eh, hayat şartları zor, bizim de geçinmemiz lazım. Madem hizmet veriyoruz, bir karşılığı olmalı." demesiyle konuşmaya başladıklarından beri Asena'nın ilk defa kahkaha atmasıyla rahatladı.

"Hadi len!"

"Canımsın, hep böyle gül olur mu? Seni seviyorum bir tanem, ben senin sadece iyi gün dostun değilim."

"Kardeşimsin."

"Evet... O yüzden bir daha benden kaçtığını duymayayım. Kuzum ben kaçar, malum vizeler yakın. Naciye manyağı, bu sene bizi mezun etmemeye yemin etmiş gibi! Çok seviyor herhalde, bunlardan ayrılmayım da o güzel yüzlerini bir sene daha göreyim diyor. Kırık..."

"Iııyyy, aynı mı yine?"

"Yaaa, sorma... Tam gaz devam, cici kızlar olarak sınıfta uslu uslu oturup notlarımızı tutuyoruz. Uyuz, burnundan kıl aldırmıyor. İnsan biraz alttan alır, gençtir, destek olayım der. Nerdeee... 8 saat arkadaş

ya! Haftada tam 8 ders saati, o meymenetsizin suratına bakıp içimden küfürlerimi sıralıyorum."

"Canım benim. Allah sabır versin. Şaka maka, ne desen haklısın. Kadında resmen aşağılık duygusu var, bulunduğu konumu hazmedememiş. Hırsını öğrencilerden çıkarıyor, ben çektim bunlar on misli çeksin diyor."

"Maalesef... Arada seninle ilgili laf atıyor bana, bahsettim mi?"

"Yooo, ne diyor kız?"

"Selen hanım, Asena'nız da yok, herhalde kendinizi artık derslerinize verirsiniz. Malum, sağda solda kakara kikiri gülüşerek dolanıp duruyordunuz."

"Aa-aaa! Kıskanç manyak, küçücük çocukların arkadaşlığına mı takmış geri zekâlı. Koca kadın, utanmaz."

"Aynen, beni yalnız gördükçe sırıtıp öyle bir surat ifadesiyle bakıyor ki ağzının ortasına çakasım geliyor. Hayır, başarısız öğrenciler de değiliz ki o sözleri hak edelim. Şunun şurası 1 senem kalmış, takar korkusuyla gülümseyerek selam veriyorum. Kadriye ile Sevcan'ı biliyorsun."

"Eee!"

"Yazık, kızları yine geçirmemiş. Gariplerin, 2 dersten okulları altıncı seneye uzadı."

"Ahlaksız, günah denen bir şey var! Ay canım ya, kıyamam sana. Kız Selen, sen mezun ol da bir gün birleşip şunu sıkıştıralım. Güzelce bir dövelim ha, ne dersin?"

"Aaa valla olabilir, fikir kulağa hoş geliyor. Asena, şaka bir yana zaman daralıyor. Hadi anam, öptüm seni sonra görüşürüz. Haftaya ben kapsama alanı dışındayım, ancak acil durum olursa ara, olur mu tatlım."

"Tamam canım, kendine iyi bak. Öptüm." Bilgisayardan çıktıktan sonra oturduğu yerde gerinen genç kız yerinden kalkarken bir yandan da *"Manyağa bak, kaltak..."* diye söylenmeye devam ederek odadan çıktı.

27. BÖLÜM

Pazar gününü Asena'yı ekrandan izleyerek geçiren genç adam, anlamadığı halde ses kaydını defalarca dinleyip çıkarımda bulunmaya çalıştı. Düşündükçe daha çok sinirlenmesine sebep olan tavırlarını hatırlayarak ertesi sabahı zor etti.

Tek tesellisi, kızın ses tonu ile konuşma esnasında geçen sevgi sözcüklerinin, önemli bir mesaj içerdiğini düşünmek oldu. Erken saatte kapısını çaldığı çevirmeni, konunun acil olduğuna ikna etmesiyle karşısına geçip beklemeye başladı. Adamın bilgisayarına yüklediği kaydı dınlerken, ne söyleyeceğini merak ederek söyleyeceklerine odaklandı.

"Çok ilginç! Bay Harrison..." diyerek söze başlayan çevirmenin anlattıkları dinlerken, 2 saat sonra şoka girmiş vaziyette şirkete döndü. Adamın verdiği konuşma metnini okuyarak koridorda ilerlediği sırada. babası ile James'in yanından geçtiğini bile fark etmeden odasına girdi.

"James, ne oluyor?"

Kaşlarını çatarak oğlunu izleyen Brandon'a hak verip "Bilmiyorum, hiçbir fikrim yok." derken adamla anlaşmışlar gibi Gabriel'in odasına yöneldi. Kapıyı çalma gereği duymadan içeriye dalan adamın ardından kendisi de girip dostuna yöneldi. Endişeli görünen Brandon'ın, hâlâ elindeki kâğıtları okuyan oğluna yanaşarak seslenmesini izledi.

"Gabriel! Bu halin ne evlat, kötü bir şey mi oldu?"

Girdiği trans halinden çıkan genç adam, başını kaldırarak "Beni seviyormuş baba. Bana âşıkmış!" derken gözlerini kırpıştırdı.

"Kim. Asena'dan mı bahsediyorsun? Onunla mı konuştun?"

"Evet! Ama yeterli değil, şunu oku..." Çevirmenin verdiği kâğıdı babasına uzatırken. "Cumartesi günü, mutfağa gittiğim sırada, bana karşı çok soğuk davrandı. Üzgün görünüyordu ve mutsuz! Sorduğum takdirde sebebini söylemeyeceğini bildiğim için bir şekilde kendi dilinde konuşmasını sağladım. Daha önce yaptığım gibi anlattıklarını kaydedip. bu sabahta çevirmene götürdüm."

"Sonra!" Gabriel'in söylediklerini dinlerken yazılanları okuyamayan adam "Senin hakkında mı konuşmuş?" diyerek körkütük âşık olan oğluna acıyan gözlerle baktı.

"Evet... Bütün duygularını ve benimle ilgili hislerini anlatmış. Beni seviyormuş ama bu beraber olmamız için yeterli değilmiş!" Kafasını inanamıyormuşçasına sallarken "Tanrım! Benim başka bir kadınla birlikte olduğumu sanıyormuş." diyerek fikrin saçmalığı karşısında sinirden gülmeye başladı. "Düşünebiliyor musunuz, beni onunla sarılırken görünce kıskanmış! Bunu duyduğumdan beri kafa patlatıyorum! Başka birisini gördü de acaba bana mı benzettı, yoksa tanıdığım bir kadınla sarılırken yanlış mı anladı? Ama kiminle ve ne zaman? Düşünmekten beynim patlayacak. Hâlbuki onu marketin otoparkında gördüğüm ilk günden beri, tam tamına iki buçuk aydır tek bir kadınla bile beraber olmadım."

"Hadi ya!" Oğlunun itirafı karşısında kaşları kendiliğinden havalanırken dudaklarını büzen adam, *'Vay be, bu kadarını ben bile yapamazdım!'* diye içinden geçirip, eski çapkınlardan olan oğlunu dinlemeye devam etti.

"Onun ilk aşkıymışım ve ölene kadar beni kalbinde taşımaya devam edecekmiş! Bana hissettiklerini, daha önce hıçbir erkeğe duymamış. Bu ve benzer söylemlerine rağmen, yine de benden vazgeçiyor baba!"

"Oğlum, madem ortada yanlış bir anlaşılma var, git kendisiyle konuş!"

"Anlamıyorsun... Baba, yanlış anlaşılma olmasa da zaten beraber olamayız diyor. O yüzden beni görmemeye karar vermiş, sözlerinin sonunda bana mutluluklar diliyor."

"Hahhh, saçmalamış!" diyerek sırıtan adam, gözlerini kısıp henüz toy olan oğluna esrarlı bir ifadeyle baktı. "Madem Asena da seni seviyor, o iş o kadar kolay değil..." dedikten sonra cebinden telefonunu çıkarıp, karşısında kendisini süzen genç adamlara bakarak bir numarayı tuşladı. "Nasılsın, Jack?"

"İyiyim Brandon, sağ ol! Sen nasılsın?"

"Birazdan daha iyi olacağım. Jack, elindeki işi birisine devret hemen şirkete gel, acil halletmemiz gereken bir mesele var."

"Bir sorun mu var?"

"Bir nevi... Hayati bir durum yok, sen gel konuşuruz. Gabriel'in odasındayım, bekliyoruz."

"Hemen yola çıkıyorum, 10 dakikaya oradayım!"

Genç dostuna "Tamam evlat, görüşürüz." dedikten sonra elindeki kâğıtlarla beraber koltuklardan birisine oturdu. Gömleğinin kollarını sıvadıktan sonra her şey normalmiş gibi okumaya başladı. "Yaa, demek öyle küçük hanım, bak sen! Çok fazla hayal kurma, pek şansın yok..." Arada yaptığı yorumlarla izleyicilerini yanına çekerken, sırıtmayı da ihmal etmeden meraklarını canlı tutmayı sürdürdü.

On beş dakika sonra merakla içeriye giren Jack'e durumu anlatıp, okuması için bir nüsha da ona verdi. Şaşkınlığını saklayamayan adamın, sorularını cevaplandırdıktan sonra konu hakkında liderliğini ortaya koyarak tartışmaya geçti. Zaman sürecini takip edince, Gabriel'in sarıldığı kadının kız kardeşi Karen olabileceği kanaatine vardı. Hepsi, Gabriel'in isteği doğrultusunda çiftin birleşmesi için hemfikir olunca, yaşlı çakal sıfatını hak edecek bir önderlik sergileyerek plan yapmaya başladı. Başta biraz huzursuz olan Jack'i de ikna etmesiyle, sevdiği bu iki insanın mutluluğu için yardımcı olmaya soyundu.

Babasının ve dostlarının desteğini arkasına almasıyla rahatlayan genç adam, koltuğa yaslanıp ilk defa gerçek anlamda gülümsemeye başladı. Asena'nın kendisinden kaçtığını dikkate alan babasının "O zaman cuma akşamüzeri diyoruz. Bugün temizlik şirketini arayıp, hafta sonu için göl evini hazırlamalarını isterim. Jack, sen Lauren'ı ikna ede-

bilirsin umarım." demesiyle sorunu halledeceğine kesin gözüyle baktı. Karşıdan baş onayı alınca yaşlı çakala dönerek, "Sağ ol baba." derken alaycı bir ifadeyle sırıtmasına karşılık verdi.

"Görevimiz evlat... Bundan sonrası sana kalmış, Asena'yı ikna etmeden göl evinden dönme."

"Merak etme, artık elimden kurtulamaz! Bu işe olmuş gözüyle bakın."

"Harika, senden de bunu beklerdim. Duruma göre alternatifleri konuşuruz, gerekirse Asena'nın ailesiyle görüşmeyi bile gündeme alırız. Gabriel, seni artık üzgün görmek istemiyorum. Bu konu şimdilik kapanmıştır." dedikten hemen sonra cevap bile vermesine müsaade etmeden tedirgin görünen Jack'e dönüp onun gazını almaya soyundu. "Dostum, keşke zaman olsaydı da iki el tavla atsaydık. Ne dersin, iş çıkışı kulüpte buluşup yemek saatine kadar oynar mıyız?"

"Harika olur!"

"Tamam, anlaştık... Sten tavlası hâlâ gelmedi diye çatlamış, günde on defa siteyi arayıp biran evvel göndermeleri için kavga ediyormuş." Dolu dolu bir kahkaha atarak, "Yarın kesin gelecekmiş, kulüpte şenlik var." derken kafasını dağıtmak için konuşmaya devam etti. "Benimkini istedi *'Veremem, akşamları Rachel ile oynuyoruz.'* dedim. Rakip olarak iyi değil ama idare ediyoruz işte..."

"Ben de Lauren'a öğrettim, bizim için hoş bir değişiklik oldu. O zaman akşam kulüpte görüşürüz, Brandon... James, Gabriel..."

"Sağ ol dostum, bu iyiliğini unutmayacağım." Jack'i yolcu etmek için ayağa kalkan genç adam, işlerine dağılan adamları gönderdikten sonra yerine geçip oturdu. Sabah yaşadığı umutsuzluğu hatırlayıp, babasını sevgiyle anarak "Yaşlı çakal..." derken sayesinde kendisine geldiğini kabul etti. "Vay be, ne gündü ama! Demek Karen'ı kıskandın, Asena Hanım? Ne alaka! Bekle beni aşkım dört gün sonra benimsin..."

Ellerini başının arkasına koyarak uzun süre dışarıyı seyrettiği sırada, Asena ile yalnız kaldıkları zaman konuşacaklarını düşündü. Her halükarda kızı ikna edeceğine aklı yatınca, işine konsantre olmaya çalışarak yeni kazandığı enerjisiyle son projelerine gömüldü.

28. BÖLÜM

İlk badireyi atlatmasıyla kendi içinde savaş vermeye dönen genç kız, gidiş gelişleri yaşayan zihnini ikna etmeye çalıştı. Hafta sonuna doğru Gabriel'e karşı bir öyle bir böyle devamlı karar değiştirmesine kendisi bile sinir oldu. Hissettiği acıyla baş edemeyince, yumuşatılmış şekli ile diyetine geri dönüp işi şamataya vurmayı tercih etti.

"Ulan diyetine sıçayım. Ben normal diyeti bile beceremeyip bir kaç günde bozuyorum. Çok lazımmış gibi kalktın Gabriel diyetine sardım. Herifin kız arkadaşı var işte salak, vazgeç artık..."

Cuma akşamüzeri yola çıkıp hafta sonunu Brandon'ın göl evinde geçireceklerini öğrendiğinden beri, kendi içinde süregelen tartışmasına devam etti. Bir taraftan çantasına iki günlük rahat kıyafetler yerleştirirken, öte yandan söylenerek ümitlenmesini engellemeye odaklandı. Karşısında nasıl davranması gerektiğine hâlâ karar verememiş halde, genç adama hissettiği özlemi baskılamaya çalıştı.

Eve gelir gelmez çocukları ailesine bırakan Jack'i tebrik ederek, doğal koruma kalkanlarını da bertaraf ettiğini düşündü. *'Ne olacak senin bu halin?* 'diyen zihnine usturuplu bir küfür savururken, hazırlanma işini bitirdi. Gabriel'i tekrar görecek olmanın verdiği heyecanla, küçük çantasının fermuarını çekip kapının yanına yerleştirdi.

"Balık avlayacaklarmış, çok lazım! Markette alası var işte, git 2 kilo al ben size pişireyim. Şöyle fırında ekşi elmalı, bol soğanlı yaptım

mı vallahi parmaklarınızı bile yersiniz. Öööfff, ay saçmaladın yine kızım ya! Yapacak bir şey yok, Allah'tan kalabalık olacağız. Etrafta çocuklar da olsaydı, onları bahane eder ortalıktan kaybolurdum."

Üç gündür diş ağrısı çeken adamı düşünerek "İnşallah Jack'in dişi yine tutmaz da huzurumuz kaçmaz." derken çocuk gibi doktora gitmemek için itiraz etmesi aklına geldi. İnadı tutan adamın ısrarla reddetmesini garipseyerek, bütün hafta süren cinsliğini buna bağladı. Sürekli Lauren'ı kenara çekip fısıltıyla konuşması, beraber kıkırdamaları veya tartıştıklarına dair sinirli yaklaşımlarını endişeyle takip eder olmuştu. Çok şükür, dünden beri aralarında barış ilan edilmiş olmalı ki, artık dertleri her neyse ortak bir karara varmış gibi görünüyorlardı.

Çantasını eline alıp aşağı kata inerken Jack'in eliyle yanağını tutarak dolandığını görünce, korktuğunun başına geldiğini anladı. Her zamanki gibi kendi diline dönüp *"O diş başına iş açacak diye kaç kere söyledim sana! Haahh, bak sözüme geldin işte... Eşek kadar adamsın ya, ayıp. Bir de çocuklarına örnek olacaksın, inatçı keçi..."* diye söylenerek kapının yanında dikildi. Çıkmak için beklerken, Lauren'ın dişçiyi araması üzerine gidemeyeceklerini anlayıp üzülmesinin önüne geçemedi. Onca telkin ve kararlı tutumuna rağmen, Gabriel'i göremeyeceği için hayal kırıklığına uğradı. *"Eh yapacak bir şey yok. Her şerde bir hayır vardır, belki de böylesi daha iyi... Tam sakinleştim derken, kendi kendini azdırmanın* âlemi *yok. Sakin bir hafta sonu geçirirsin işte... Aaayyy, çocuklar da yok, ana koca 2 gün ne halt edeceğim? Öööff ya, kahretsin!"* diyerek oturmak için salona geçeceği sırada kapının çalınması üzerine geri döndü. Karşısında gülümseyen Gabriel'i görünce, kalbi deli gibi atarken ağzı açık kaldı.

"Merhaba Asena, nasılsın?

"Eee, şey! İyiyim Gabriel, sen?"

"Sağ ol, ben de iyiyim. Hazırsan çıkalım mı?"

"Hı!" Teklifsizce gelen soru üzerine boş bulunup "Nereye?" diye sordu. Arkasından Jack'in sesini duyunca, Gabriel ile beraber yanağını tutarak gelen adama döndü.

"Gabriel, sağ ol dostum, senin de yolunu uzattık."

"Saçmalama Jack, hiç önemli değil. Geçmiş olsun... Bizi merak etme. Asena'yla beraber gideriz. Siz de işinizi halledince arkamızdan gelirsiniz."

"Ne? Anlamadım, şimdi ben sizinle gitmeyecek miyim, Jack?"

"Hayatım, halim ortada... Bu yüzden senin de tatilini rezil etmeyelim dedik. Doktora görünüp hemen arkanızdan yola çıkacağız."

"Ama! Olsun beklerdim, ben..."

"Ne gerek var, ben geldim işte..." Kızın itirazlarını ağzına tıkan genç adam "Hadi Asena, geç kalmak istemiyorum. Babamla yemekten önce tavla oynamaya söz verdim." diyerek yerdeki çantayı aldığı gibi kızı kolundan tuttu. Çaktırmadan başıyla selam verdiği adamın yanından ayrılarak konu uzamadan harekete geçti. Şaşırdığı yüzünden okunan güzelini, arabaya bindirdikten sonra çantasını bagaja yerleştirip yanına geri döndü.

Direksiyonun başına geçerken, kalkık kaşları ve sonuna kadar açık duran gözleriyle bıraktığı gibi oturduğunu görünce sırıtmaya başladı. Komik haline takılmamak için kendisini zor tutarken, put gibi oturan kıza "Asena, emniyet kemerini bağlar mısın lütfen, çevre yoluna çıkacağız. En az 2 saatlik yolumuz var, istersen önce ceketini çıkar daha rahat edersin. Eee anlat bakalım günün nasıl geçti, okuluna alışabildin mi?" diyerek kafasını dağıtmak için sorular sormaya başladı. Arabayı çalıştırmasının ardından, konuşmaları duyulacak seviyede müzik açarak rahat bir ortam sağlamaya çalıştı. Genç kızı kontrol ettikten sonra yola koyulurken '*Buraya kadar güzelim ağa yakalandın, artık kaçışın yok... Naime Sultan bile gelse, seni elimden kurtaramaz.*' diye düşündüğü sırada, aşkının çekingen ve kısık bir sesle anlattıklarını dinledi.

***

Arabanın hareket etmesiyle elini yanağından çeken genç adam, elini yanına gelen Lauren'ın omzuna atarak düşünceli gözlerle uzaklaşan aracı izledi. Karısının yorumunu duyunca onun da kendisiyle aynı endişeleri taşıdığına hükmetti.

"Umarım hata yapmamışızdır, Jack! Kötü bir şey olacak diye çok korkuyorum."

"Ben de! Ama yazıyı okudun Lauren, Asena'nın duygularını birinci ağızdan öğrendin. O kız, Gabriel'e deli gibi âşık. Ama kendisine izin vermiyor. Ortada bir yanlış anlaşılma olduğu kesin, aşkının karşılıksız olduğunu zannediyor. Buna rağmen asıl sorun başka... Ailesini üzecek diye aklı çıkıyor ve kendisi üzülmeyi tercih ediyor. Kızlarına bu kadar düşkün olan bir ailenin, çocuklarının mutsuz olmasına müsaade edeceklerine inanmıyorum. Her ikisi de birbirini severken, nasıl elim kolum bağlı oturayım?"

"Biliyorum, zaten öyle olduğunu düşünmesem bu plana hayatta onay vermezdim!"

"Haklısın, ben de... Lauren, ümit edelim de her şey yolunda gitsin, yoksa Gabriel'in elimden çekeceği var. Bu hafta iki defa kenara çekip kendisini uyardım. Asena'nın kabul etmeyeceği hiçbir şeyi yapmayacağına yemin etti. *'Her halükarda onunla evleneceğim. gerekirse ailesine gider ikna ederim ama ondan vazgeçmem.'* dedi."

Tatlı kızıyla yakışıklı patronun düştüğü hale sırıtan kadın "Ne aşk ama!" diyerek kocasına takılırken, elini kocasının belini attı. "Eee adamım, anlaşılan iki gün yalnızız."

"Hı hı. öyle görünüyor! Bir teklifin var mı?" Kurt gibi gözlerini kısarken karısına çapkınca bakarak gülümseyen genç adam, kıkırdayan kadınla içeri girip kapıyı dünyanın geri kalanına kapattı. "Jack!" diyen bir bağırmanın ardından, paldır küldür merdivenden çıkan ayak sesleri dışında ortamın sessizleşmesiyle son buldu.

***

Hâlâ çekingen oturan Asena ile beraber göl evine varan genç adam, arabayı kendi evinin önüne park etmesinin ardından araçtan inerek çevresine bakınan kıza göz attı. Anahtarı emniyete almak için arabayı kilitledikten sonra cebine atarak kararlı bir ifadeyle genç kıza döndü. Gördüğü manzara karşısında hayretini saklayamayan güzelinin, ilk heyecanının geçmesini beklerken olaya ne zaman uyanacağını merak etti. Her türlü çarpışmaya hazır bir ruh haliyle, gölün etrafında çaprazlama iki sıra dolanan ve ağaçların arasında yer alan ahşap evleri ile çevrenin güzelliğini biraz sindirmesi için söze girmedi.

"Gabriel, burası muhteşem bir yer!"

"Beğenmene memnun oldum, babamın en sevdiği projelerinden biridir. Doğayı bozmadan, evleri onun bir parçasıymış gibi göstermek için aylarca planların üzerinde uğraştığını bilirim. O zaman lise sıralarındaydım. James ile beni inşaat alanına getirirdi. Bu proje, mimarlığı tercih etmemde ki en büyük etkenlerden birisidir."

"Harika bir iş çıkartmış!"

"Teşekkür ederim, babamın zevkini takdir ederim." Konuşurken bir yandan evinin kapısını açarak, diğerlerinin yokluğunu fark etmemesi için lafa tutmaya devam etti. Evin içine girmesiyle "En güzel yerdeki 3 evi satmaktan vazgeçti. Kendisine ve iki yanında, kızı ve oğlu için birer tane ayırdı." diyerek ufaktan giriş yaptı. Sokak kapısını kilitleyip onu da cebine atarken, evi inceleyen kıza dönerek *'Başlıyoruz.'* diye içinden geçirdi. "Nasıl, evimi beğendin mi Asena?"

"Ha! Ne?"

"Benim evim diyordum, beğendin mi?" diye tekrar etmesiyle gözlerini sonuna kadar açılan genç kızın, nihayet olaya uyandığını anladı. Yüzüne bakarken ağzını balık gibi açıp bir kaç kere üst üste kapatması üzerine sırıtmaya başladı.

"Eee! Ne? Ne-Neden senin evine geldik Gabriel, babanlara gitmeyecek miydik?"

"Hayır, gitmeyeceğiz. Tam da olmamız gereken yerdeyiz."

"O da ne demek? Onlar nerede?" duyduklarına hâlâ inanamayan genç kız, evin içine doğru "Rachel teyzeee..." diye bağırarak cevap bekledi. Gabriel'in neden böyle davrandığına bir anlam veremedi.

"Boşuna bağırma Asena, yalnız sen ve ben varız. Bizden başka kimse de gelmeyecek."

"İyi de neden?"

"Konuşmamız gerekiyor da o yüzden, halletmemiz gereken konular var." Kızın kapıya doğru baktığını görünce, niyetini anlayıp başını saga sola sallarken "Gitmeyi aklından bile geçirme bu sefer olmaz. Kapı kilitli hiçbir yere kaçamazsın. Ayrıca hırsızlara karşı ekstra güvenlik önlemleri bulunan bir evdesin. Bütün pencereler ana düzenekten kapalı ve şifresini bilmeden açman da imkânsız."

"Sen ne dediğinin farkında mısın?" Kapana kısıldığını hissederek titremeye başlayan genç kız, adamın suratında garip bir ifadeyle kendisine doğru yürüdüğünü görünce delirdiğine emin oldu. Meydan okuyarak yüzüne bakarken durmayacağını anlayınca, yakalanma korkusuyla salona doğru kaçıp gördüğü ilk şeyin arkasına geçti. "Ne oluyor ya, delirdin mi?" Cesaretini toplamaya çalışarak, genç adamın her hareketini izlemeye başladı. Aralarında yer alan masadan medet umarak, hemen karşısında dikilen manyağın hamlelerine odaklandı.

"Bunun beni durdurabileceğini zannetmiyorsun herhalde?"

"Hadı ama Gabriel, şaka yapıyorsun değil mi?"

"Hayır." Tek kaşını alayla kaldırırken "Bunu sen istedin." diye karşılık verdi. İkinci defa gözlerinin kapıya kaydığını fark edince, kafasını iki yana oynatıp ne kadar ciddi oğlu olduğunu görmesini sağladı.

"A-aaa, sen delirmişsin! Senden hiçbir şey istemedim."

"Delirmedim Asena, merak etme aklım başında. Sorun da o zaten, sayende kendimi bile hayrete düşüren işlere kalkıştığım doğru, bunun dışında henüz sınırı geçmedim. Hiç şaka yapar gibi bir halim var mı, ne dersin?"

"Aslında yok gibi!" Ağzını burnunu büzen genç kız, delice sevdiği ve başka şartlar altında arzularına boyun eğeceği adamın karşısında, kendisini kapana kısılmış bir hayvan gibi hissetti. Ne yapacağını öngöremediği için adamın her hareketini takip ederek, çıldırmış gibi çarpan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Bir süre sevdiği adama bakarak, kısık sesle "Ne yani, şimdi sen beni kaçırdın mı?" diye sordu.

Gabriel'in başıyla onay verdiğini görünce bağırarak, bu sefer de "İyi de neden?" diye sordu. Genç adamın açığını arar gibi sağa doğru kayması üzerine, hemen hareket edip aralarını açtı.

"Her şeyi anlatacağım Asena, korkmanı istemiyorum. Hadi şöyle gel, karşılıklı oturup konuşalım."

"Yok, almayım, ben böyle iyiyim!"

"Bu şekilde hareket ederek, eline bir şey geçeceğini mi sanıyorsun?"

"Hayda, herif psikopata bağladı!"

"Türkçe konuşma Asena, onun için de çözümüm mevcut."

"Ooffff! Lütfen Gabriel, neden böyle garip davranıyorsun?" Genç kız yalvarırcasına konuşurken "Bak bu şakaysa uzatma artık, gülüp geçelim ve eve dönelim." diyerek bir deneme daha yaptı. Takmadığı ifadesinden okunan genç adamın masanın ortasına geçip çektiği sandalyeye oturması üzerine olduğu yerde kaldı. Derdi her neyse kesin kafayı yediğine kanaat getirdi. Yurdagül'ün kim bilir ne kadar korktuğunu düşünerek, kaçırılmasını romantik bulduğu için kendisine küfretti. Karşısındaki manyağın konuşmaya başladığını duyunca, düşünmeyi bırakıp bütün ilgisini ona verdi.

"Hayır güzelim, sorunumuzu halledene ne kadar buradayız."

"Ne sorunu be?"

"Senin inkâr ettiğin sorunumuz."

Cebindeki hazinesini çıkaran genç adam, katlanmış halde duran kâğıdı kızın önüne koyduktan sonra kayıt cihazını açtı. Asena'nın, mutfakta kendisine yaptığı aşk ilanı duyulmaya başlayınca, gözlerinin sonuna kadar açıldığını gördü. Titreyen elini ağzına götürürken, önünde duran kâğıdı açarak öylece bakakaldı.

"Sen benim sesimi mi kaydettin?"

"Hı hı evet, ayrıca çevirisini de yaptırdım."

Ne diyeceğini şaşıran kız "Çok ayıp, Gabriel!" diye söylendi. Zaten korkudan kıpkırmızı olan yanakları, utancın da etkisiyle yanmaya başladı. "Buna hiç hakkın yoktu!"

"Sen suratıma karşı canının istediği gibi kendi dilinde konuşurken, ayıp değil miydi?"

"Ben, kadınım!"

"Eee, ne olmuş, ben de erkeğim."

Dudaklarını büzerek biraz düşünen genç kız, söylediğinin saçmalığını fark ederek "Hakikatten ne olmuş kadınsam, alışkanlık işte arkasına sığınmak kolay geliyor!" derken bulunduğu garip durumun şaşkınlığıyla sırıttı. Adamın kısılan gözlerine garip bir bakışın oturduğunu ve ifadesinde vahşi bir şeyler gizlendiğini hissederek tekrar ciddiyetine takındı.

"İşte senin bu yönünü çok seviyorum. Şartlar ne olursa olsun, beklenmedik tepkiler veriyorsun!"

"Aptallığıma ver!"

"Komiksin!" Karşısında hâlâ kaçacakmış gibi ayakta dikilen kıza bakarak. "Lütfen. artık otur." diyerek teklifini yineledi. Durumda bir değişiklik olmayınca. kayıt cihazının düğmesine bastıktan sonra oluşan sessizlikte konuşmaya başladı.

"Seni seviyorum. Asena..."

"Hıı!"

"Bu duygu yeni de değil. haftalardır sana aşığım... Tanıştığımız ilk günden beri sana açılmak istedim. Ayrıntılarını daha sonra anlatacağım bazı sebeplerden dolayı, elim kolum bağlandı. Bu süre zarfında senden ufak da olsa bir duygu kırıntısı görmek için bekliyordum."

"Gabriel!"

"Son görüşmemizde ki tavrınla sınırlarımı zorladın. O kadar inatçıydın ki. beni olmadık yollar aramaya mecbur ettin. Güzelim, artık senin de beni sevdiğini biliyorum, bunu inkâr edemezsin."

"Ama!"

"Sakın. *'Ama!'* dediğini duymak istemiyorum. Sayende neler çektiğim hakkında hiç fikrin var mı? Sana ulaşabilmek adına neler yaptığımı, benden uzaklaştığını fark ettiğimde duygularımı biliyor musun? Seni kaybettiğimi düşünüp panikledim Asena, gayet güzel anlaşırken birden bire yüzüme bakmaz oldun. Sana hissettiklerim yüzünden bırak başka kadınlarla ilgilenmeyi yan gözle bile bakmazken, beni kıskandığını öğrendim. Öncelikle bu konuya açıklık getirelim, seni gördüğüm andan itibaren sadece sen oldun. Bana soğuk davranmanın sebebi olan sarıldığım kadının, uzun süre düşündükten sonra kız kardeşim Karen olduğunu anladım."

"Aaaa! O kadın kız kardeşin miydi, hani annenlerin evinden ayrılırken gördüğüm?"

"Evet, Jack veya Lauren'a sorsaydın bunları yaşamazdık. Yakın zamanda uygun bir ortam yaratıp, sana açılmayı hedefliyordum. Asena, ben seni gördüğüm ilk günden beri sadece sana aidim." Derin bir nefes alıp dili döndüğü kadar, *"Aşkım..."* derken genç kızın gülümsediğini görünce rahatladı. Hâlâ yüzüne hâkim olan şoka uğramış ifadesiy-

le ayakta dikildiği halde, artık korkularından arındığını ve gevşediğini hissederek konuşmasına geri döndü.

"Jack ve ailemle sana hissettiklerim hakkında defalarca konuştum. Hepsi duygularımı biliyor, anlamayan bir tek sensin."

"Ya!"

"Bu konuda çok ciddiyim Asena, hele ki beni sevdiğini öğrendikten sonra asla peşini bırakmam. Üzerindeki aile baskısını ve benimle bir ilişki yaşayamayacağını biliyorum. Adetlerinizi iyi kötü Jack ve Lauren'dan öğrendim. Geleneklerinizi, namusunu korumanın ne kadar önemli olduğunu da... Her halükarda seni çok sevdiğim için benimle evlenmeni istiyorum, Asena..."

"Bismillahirrahmanirrahim! Allah'ım, ölüp de cennete mi gittim acaba? Rüya mı görüyorum, yoksa daha uyanmadım mı?" derken genç adamın elindeki kayıt cihazını göstere göstere düğmesine bastığını görünce sustu.

"Ben seni anlamıyorum, ama anlamanın bir yolunu buldum güzelim. Artık kendi dilinin arkasına saklanmayı bırak, Asena... Şimdi sana tekrar soruyorum, benimle evlenir misin?"

"Gabriel!" Derin bir nefes alan genç kız "Anneannem beni öldürür." diyerek umudu içinde barındıran ağlamaklı bir sesle konuşmaya başladı.

"Ben izin vermem."

"Ama nasıl yaparız Gabriel, ayrı dünyaların insanlarıyız!"

"Umurumda değil..."

"Ben..." Korku ve endişelerine rağmen olasılıkları düşünürken, sevdiği adamın yakışıklı yüzüne bakıp kısık sesle "Bilmiyorum!" diye gerçek düşüncesini ortaya koydu.

"Ama beni seviyorsun!"

"Evet!"

"Buraya kadar, o zaman benden söylemesi olasılıkları belli... Asena, ya gönül rızasıyla sevdiğin adamla evlenmeyi kabul edersin, ya da seni hamile bırakıp zorla evlenirim. Her ikisine de varım ve pes etmeyi düşünmüyorum. Senden vazgeçemem aşkım, lütfen bana evet de... Sana söz veriyorum, aşkımızı onayladığın takdirde istemediğin hiçbir

şey yapmayacağım. Hafta sonunu burada geçirir sonra da nişanlanırız. Hadi güzelim, beni zora koşma."

"Be-be-ben... Gabriel!" Ne cevap vereceğini şaşıran genç kız, sandalyeyi çekip adamın karşısına oturarak ağlamaya başladı. Yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla, canından çok sevdiği adama boş boş baktı. Masanın üzerinde duran elleri Gabriel'in avuçlarında hapsolurken, arzuları ile sorumlulukları arasında ne cevap vereceğini bilemeden öylece bakmayı sürdürdü.

"Ağlama bebeğim, beraber çok mutlu olacağımıza eminim. Sakın benden seni bırakmamı isteme, bırakamam, bırakmam... Geldiğinden beri neler çektiğimi anlatamam, şu an aklımdan geçen her şeyi ben defalarca düşündüm. Söz veriyorum aileni kırmadan ikna etmenin bir yolunu buluruz, sevgimizi hepsine ispatlarız. Senden, onları arkanda bırakmanı istemiyorum."

"Bilmiyorsun, Gabriel!"

"İyi kötü biliyorum Asena, inan ki bu konuda boş değilim. Hayatınızı ve sizi şekillendiren kuralları, ilk öğrendiğim zaman yapamayacağıma kanaat getirdim. Birçok yönden bizim gerçeklerimizden çok farklıydı, o yüzden beraber olabileceğimize kafam yatmadı. Jack'in uyarısıyla seni kafamdan atmak ve unutmak için çok çaba gösterdim... Ama başarmanın yanından bile geçemedim. Ne yalan söyleyeyim o ara evlenme fikrine sahip değildim, seni tanıyınca her halükarda vazgeçemeyeceğimi anladım."

"Evlenmeden asla..."

"Kimseyle beraber yaşamazsın, biliyorum ve saygı duyuyorum. Biz birbirimize aidiz Asena, bunun ötesi yok. Sakın başkasıyla Naime Sultan'ın bulacağı birisiyle evlenebileceğini aklından bile geçirme, asla izin vermem. Hiç kimse seni benim sevdiğim gibi sevemez. Göreceksin, her şeyi beraber yoluna koyacağız bebeğim. Hadi ama artık ağlama... Sana söz verdim, sevdiklerine hasret kalmayacaksın. Olabildiğince sık seni ailene götüreceğim, onları da sana getireceğim. Evet de bana hayatım..."

Ailesinin onayını almadan vermek istediği cevabın ne derece geçerli olacağını düşünen genç kız, hissettiği duygu yoğunluğuyla bakmaya kıyamadığı gözlerde kayboldu. Daha fazla itiraz edemeyeceğini

anlayınca, kafasını onaylarcasına sallayarak ağlamaktan boğuklaşmış sesiyle "Evet!" diye fısıldadı.

"Nihayet!" Genç kızın elini bırakıp cebinden bir kutu çıkartırken, mutlulukla parlayan gözlerini sevdiğinin yüzüne dikti. Kapağını açtığı kutunun içinden, geometrik figürlü yüzüklerden küçük olanı alarak. "Seninle beraber seçmeyi isterdim Asena, ama şartlar el vermedi. Ben de daha fazla bekleyemedim." diyerek yüzük parmağına geçirdi. "Umarım beğenirsin!"

"Çok güzel Gabriel, hem de çok beğendim! Biraz acele etmiyor musun, en azından bir süre bekleyebilirdik."

"Hayır, zaten aylardır bekliyorum."

"Yaa! Eee, peki... Parmağımın ölçüsünü nerden bildin?"

"Lauren sağ olsun, geçen hafta senin yüzüklerinden birisini ödünç verdi."

"O da mı bu işin içinde?"

"Hepsi hayatım, benimkiler, seninkiler, James..."

"Gabriel, ben... Yüzüğü takmadan önce babamla görüşmem lazımdı!"

"Endişeni anlıyorum. Konuşursun Asena, istersen yüzüğü görmesin diye konuşurken çıkarırsın. Onun dışında hiç çıkartmazsan çok sevinirim, herkesin birbirimize ait olduğumuzu bilmesini istiyorum." diyerek hâlâ şaşkınlığını üzerinden atamayan kızın, henüz hazır olmadığını düşünürken kendi yüzüğünü gururla parmağına geçirdi.

"Sen kıskanç mısın, Gabriel?"

"Öyleymişim, ben de yakın zamanda öğrendim! Bunu da hallettiğimize göre artık koltuğa geçebilir miyiz?"

"Neden, böyle iyiydik!"

"Asena, sana inanamıyorum! Daha beş dakika önce evlenme teklif ettim ve nişanlandık... Üzerine atlayacakmışım gibi davranıyorsun!"

"Ne olmuş? O başka bu başka, ne yapalım yani nişanlandıysak. Hem biz ne zaman eve döneceğiz?"

"Tanrım!" Kafasını sağa sola sallarken, bu cadıyla işinin zor olacağını düşündüğü sırada, "Sen beni deli edeceksin kadın!" diye bir yandan sırıtarak söylenmeye başladı.

"Bak orasını ben bilmem, evlilik teklifini kabul edince eve götüreceğim dedin."

"İki gün sonra dedim, Asena..."

"Yok artık! Delirdin galiba, hafta sonu seninle yalnız kalacağımı mı sanıyorsun?"

"Sanmıyorum küçük hanım, biliyorum."

"Olmaz öyle şey! Bana bak Gabriel, sen beni ne zannettin? Nişanlı da olsam, yabancı bir adamla aynı evde kalmam."

"Sen ne diyorsun, Asena? Ben yabancı mıyım, nişanlınım senin!"

"Fark etmez. Hem sonra Jack ve Lauren'ın yüzüne nasıl bakarım? Ayrıca annenler de burada olduğumuzu biliyor, ayıp olur." Eliyle kulağını çekip masaya vururken *"Ay Allah korusun, utancımdan yerin dibine girerim!"* demesiyle Gabriel'in gülmeye başlaması üzerine gözlerini devirdi.

"Aşkım, senin söylediğin kişilerin liseden beri zaten ilişkileri var. Evlenmeden önce yanılmıyorsam 3 seneye yakın beraber yaşamışlar. Annem ve babamı da bahane etme. Kız kardeşim Karen, ailemin başından beri tanıdığı erkek arkadaşıyla 2 yıldır ilişkisi var, yani aynı evde beraber yaşıyorlar. Bilmem anlatabildim mi, çevrendeki hiç kimse benimle burada kaldığın için seni ayıplamaz."

"*Oooff!* Olsun, ben yine de utanırım."

"Utanacak bir şey yok, istersen ben hepsiyle konuşurum. Farkındaysan saatte geç oldu, akşam vakti geldiğimiz yollar tehlikeli olur." diyerek aklına gelen ilk palavrayı da araya soktu.

"*Ya, eee!* Yani bu akşam gidemiyoruz öyle mi? O zaman nasıl yapalım? Tavla oynayalım mı, Gabriel?"

"Hayır Asena, oynamayalım!"

"*Ne bağırıyorsun be?* Ben mi söyledim sana, dağ başına getir beni diye? Bir kafeteryaya falan götürseydin ya, orada konuyu anlatıp evlilik teklifini etseydin. Hayatımda hiç bir erkekle aynı evde kalmışlığın mı var, alışkın değilim yadırgıyorum işte..."

"Yaaa, kaçasın diye mi?"

"Belki kaçmazdım!"

"Evet, evet tabii... Kesin köşe kapmaca oynardık."

"Bak Gabriel, seninle yaşayacağımı veya evlenmeden aynı yatağı paylaşacağımı sanıyorsan çok yanılıyorsun!"

"Tamam dedik ya, anladık dokunmayacağız!"

"İyi..."

"İyi... Hadi gel koltuğa geçelim artık."

"Fesuphanallah!" Kıstığı gözleriyle ters ters nişanlısına bakarken, İngilizce yeterli gelmeyip, *"Ay gene başladın ya, manyak herif. Bizden kız almak öyle kolay değil beyefendi, önce uçkurunuza sahip olacaksınız. İtiraf et kızım, sen de yakınlaşmak istiyorsun ama kendinden korkuyorsun. Alimallah, bu aşkla saldırırım falan! Ay canım ya, şunun yakışıklılığına bak. Bir kere öpmesine izin versem mi acaba? Hah bir sen eksiksin, herif zaten sapık gibi bir de sen..."* dediği sırada Gabriel'in eline yine kayıt cihazını aldığını görünce hemen sustu.

"Ya bana da Türkçe öğret, ya da anlamadığım şeyler söyleyip durma, Asena!"

"Tamam!"

"Ne tamamı?"

"Tamam, Türkçeyi öğretirim ama yaklaşmak yok anlaştık mı?"

"Elini tutarım."

"Eee, olur!"

"Omzuna da atarım."

"Hımmm!" Yine ağzını burnunu büzüp, sağa sola bakıp garip hareketler yaptıktan sonra düşünmesini bitirip, fikir hoşuna gidince "Olabilir..." dedi.

"Sarılırım."

"Düşünürüz!"

"Öperim."

"Ya! Nerden?"

"Yanağından."

"O da uygun!"

"Dudağından..."

"Yok artık!"

"Nasıl, yok artık? Asena biz nişanlandık!"

"Daha onaylanıp tasdik edilmedi Gabriel, henüz babamla konuşmadım."

"Seni bırakmam dedim, daha ne?"

"Olsun, önce babamla konuşacağım... Kabul ederse bakarız, ileri-deki günlerde düşünebilirim."

"Yok ya, kafayı yiyeceğim! Asena, sen adamı deli edersin."

Sevimli bir şekilde gülümsemesiyle hemen kendisine katılan genç adama "Bizde böyle *koçum, yersen*?" diyerek göz kırptı. "Şimdi... İstiyorsan koltuğa geçelim, uslu uslu oturup getirecek olduğun kalem ve kâğıtla sana Türkçe kelime öğreteyim."

Bir süre tavana bakıp gözlerini deviren genç adam, sonunda kabullenip yerinden kalkarken *"Offf* Asena, *ooooofff..."* diye söylenerek arkasından sırıtan kızı bırakıp, çalışma odasına yöneldi. Kulağına çalınan seslerden Asena'nın yine kendi kendisine konuşmaya başladığını duyunca, bir an evvel bu lisanı öğrenmenin şart olduğuna karar verdi.

"Boku yedin kızım sen, Naime Sultan'la Sabuş bunu öğrendiği zaman kesin oklavayla peşinden koşacaklar. Allah'tan biri hamile, diğeri de yaşlı. En azından oradan yırttık. Ne yapalım, ben de araya Gabriel'i koyarım, o yer dayağı... Ay aşkım, kıyamam sana ya, dayak yemeye de alışkın değildir bu şimdi. Hasbinallah, iyice kafayı yedim!"

Hâlâ söylenerek geri gelen adama "Hadi ama Gabriel, asma yüzünü..." diyerek koltuğa pat pat vurup yanına davet etti. Otururken küskün gözlerle kendisine baktığını görünce, kıyamayıp yanağına bir öpücük kondurdu. "Ne yapayım, ben böyleyim işte." Adamın kolunu kaldırıp omzuna koyduktan sonra getirdiği kalemi elini alıp muzipçe bir ifade takındı.

"Eveeet, öğrenmen gereken ilk ve en önemli Türkçe kelimeyi yazıyorum. Dilimizin özelliği okunduğu gibi yazılmasıdır. Hoş İngilizce de alfabe farklı okunuyor ama harflerin bizde nasıl telaffuz edildiğini öğreteceğim ve işte geliyor." diyerek sayfanın ortasına kocaman bir *'Asena'* yazdı.

"*Ta taaaam*... İşte ben, tanıştırayım." demesiyle genç adamın nihayet kendisine sarılıp, yanına yanaştığını fark edince rahatladı. Başına konan öpücükle bütün bedeni ürperirken, ana odaklanıp anasınıfında çocuklara öğrettikleri basit cümlelerle anlatmaya başladı. Gecenin iler-

leyen saatlerinde genç adamın, yaslandığı omzunda esneyerek gözlerini kırpıştırdı. Çabuk kavradığı için hevesle anlatmaya uğraştığı sırada, elini avucuna almasıyla dönüp Gabriel'e baktı.

"Hadi tatlım, bu kadar yeter gözlerin kapanıyor. Ben de daha fazla dikkatimi veremiyorum, yarın devam ederiz." diyerek uzanıp genç kızın yanağını öptü. Gözlerindeki parıltıyla ne kadar güzel olduğunu düşünürken, koruma ve kollama duygularının iç içe geçtiği saf bir sevgiyi tattıran kadına gülümsedi. Kızardığını görünce "Üst katta, soldan ilk kapı senin odan." diyerek kızın geçmesi için kucağındaki levhayı kaldırdı.

"İyi geceler, Gabriel."

"Sana da hayatım."

Hâlâ koridorda duran sırt çantasını alarak yukarıya çıkan genç kız, odaya girmesiyle kapının kilidinin olmadığını görünce morali bozuldu. Güvensizlikten ziyade yapıtaşlarını oluşturan öğretilerin etkisiyle, abarttığına karar verip bavuluna yöneldi. Pijama takımı ile diş fırçasını almasının ardından, banyoya üstünü değiştirmeye geçti. Kendisini bu kadar yorgun hissetmesini, gün içinde yaşadığı strese ve bugün Gabriel'i göreceği için dün gece uykusuz kalmasına verdi. Dişlerini fırçaladıktan sonra odaya dönerek, kendisini yatağa attığı gibi yaşananları düşünmeye çalıştı. Bütün çabasına rağmen gözleri kapanmaya başlayınca, son kez kapıya bakıp, *'Saçmalama kızım, uyu işte. O kadar söylendikten sonra yanıma gelemez.'* diye içinden geçirerek kendisini uykunun kollarına bıraktı.

Yatmak için hazırlanan genç adam, Asena yan odada uyurken yalnız yatamayacağını anlayınca kızmasını göze alarak harekete geçti. Odasına geçeli yarım saatten fazla olduğunu, şimdiye kadar uyuduğunu düşünerek yavaşça yatak odasının kapısını araladı. Ay ışığıyla yıkanan odaya süzülürken, yatakta kıpırdanmadan yatan Asena'nın düzenli nefes alan bedenine baktı. Uyuduğundan emin olmasıyla başucuna kadar giderek, dikkatlice kaldırdığı örtünün altına girdiği gibi kızın yanına uzandı. Yastığa dağılmış saçlarını dikkatle çektikten sonra kolunu başının altından geçirip, göğsüne çektiği genç kızın vücuduna sarıldı.

'Aşkım, benden önce uyanacak olursan çok kızacaksın ama buna değer. İnatçı keçi...' diye içinden geçirirken kendine engel olamayıp

usulca dudaklarından öptü. En çok da kendisine hayret ederek, bu kadını her şeyiyle olduğu gibi sevdiğini düşündüğü sırada uykuya daldı.

***

Üzerinde bir ağırlıkla uyanan genç adam, neredeyse boylu boyunca göğsünde yatan kızın gerindiğini fark edince kaçmak için geç kaldığını anladı. Gelecek olan bağırmaları beklerken, kedi gibi kolunu bacağını gerip esneyen aşkının tekrar uyuyacağını umdu. Elini gözüne götürüp ovuşturmaya başlayınca, düşüncesinden vazgeçip sevimli halini izlemeye koyuldu. Aniden gerilirken gözlerini açmadan göğsünü yoklaması üzerine yaşayacağı arbedeye hazırlandı.

Asena'nın tek gözünü açarak kendisine bakmasıyla, muzipçe sırıtıp "Günaydın..." dedi. Attığı çığlığın ardından sesinin son perdesinde "Gabrieeeeelll..." diye bağırıp, üzerlerinde ki örtüyü boğazına kadar çekerek doğrulmasıyla, gülmemek için kendisine engel olmaya çalıştı.

"A-aaaa Asena, kulağımın zarını patlattın, nasıl bağırmak kızım o öyle?"

"A-aaa!" Adamın rahatlığına hayret eden genç kız, oturduğu yerde can simidi gibi yapıştığı yatak örtüsüyle karşısındakine baktı. "Gabriel, yaaa! Ne işin var burada?"

"Uyuyordum."

"Onu görüyorum, benim odamda ne işin var diye soruyorum sana?"

"Ne yapayım güzelim, kendime engel olamadım. Hem sarılmama izin verdiğini hatırlatırım. Merak etme aşkım, namusun emin ellerde... Gördüğün gibi sadece uyuduk, kızmanı gerektirecek hiçbir şey yok."

"İnanmıyorum ya! Ben sarılmaya olur dedim, beraber yatmaya değil. Ay, annem duyarsa kesin öldürür beni!"

"Asena, saçmalama sen söylemezsen nerden bilecek? Eh, bende anlatmayacağıma göre... Hem hiçbir şey olmadı diyorum sana, neden bu kadar abartıyorsun."

"Şuna bak, abartıyorsun diyor ya!"

İşi pişkinliğe vuran genç adam, bir yandan sırıtırken "Anlamadığım bir konu var." diyerek söze giriş yaptı. "Zaten boğazına kadar kapalı bir pijama giyiyorsun, merak ettim de neden çıplakmışsın gibi örtüyü üstüne çektin?"

"Ne?" Kafasını eğmesiyle sımsıkı tuttuğu pikeye bakarken, yanında getirdiği uzun kollu pijama takımının üzerinde olduğunu görünce ellerini bırakıp düşmesine izin verdi. Hemen akabinde yastığını ödünü kopartan adama doğru kaldırıp "Aklımı başımdan aldın Gabriel, ne kadar korktum biliyor musun?" derken bir taraftan vurmaya başladı.

Kahkahayla gülerken kendini darbelerden korumaya çalışan genç adam, sonunda yastığı kaptığı gibi fırlatıp attı. Asena'yı tuttuğu gibi kollarını başının üstünde birleştirip, debelenmesini engellemek için bacaklarıyla vücudunu sıkıştırarak üzerine eğildi. Saçı başı dağılmış haldeki uyku mahmuru kızın, sonuna kadar açtığı gözlerinin içine bakarak eğlenmeye devam etti.

"Eee, nerde kalmıştık?"

"Gabriel, bırak beni!"

"Tabii ki hayatım, merak etme bırakacağım. Yalnız, önce nişanlına söylemen gereken bir şey yok mu?"

"Hı! Ne gibi?"

"Düşün bakalım?"

Bulundukları durumdan etkilenen genç kız, "Ya, ne söyleyeceğim, Gabriel?" derken duygularını belli etmemeye çalıştı. Gözlerini kırpıştırarak üstündeki hareket etmesine izin vermeyen adama boş boş baktı.

"Mesela, Günaydın *Sevgilim* olabilir."

"Günaydın! Artık kalkabilir miyiz?"

"Eh idare eder hanımefendi... Nişanlınıza bir de öpücük verseniz harika olurdu."

"A-aa! Sen kafayı yemişsin."

"Şişşşt, çok ayıp. Böyle laflar ağzına hiç yakışmıyor." dedikten sonra yüzünü iyice genç kıza yaklaştırarak beklemeye başladı. Beklentisinin aksine yanağına meylettiğini fark edince, verdiği söze istinaden kıpırdamadan beklemek zorunda kaldı.

"Tamam! Öptüm işte, hadi kalk üstümden."

"Aaaa ama aşkım, daha ben sana günaydın öpücüğü vermedim."

"Gabriel yaaa!"

"Sakin ol, ben sözümü tutarım." Takılmaya hayıldığı güzeline aldırmadan bütün iradesini kullanarak, önce alnından öpünce susması üzerine "Evet, bir tane bu yanaktan, bir de buradan..." diyerek yanaklarına geçti. En son dudaklarının üzerinde durup, dokunmadan beklerken burunlarını birbirine sürttü. "Eh burası da izin çıktıktan sonra... Günaydın bebeğim." demesiyle yavaş yavaş yerinden kalkıp doğruldu. Kıpkırmızı olan masum yüzüne sevgiyle bakarak, dağılmış saçlarıyla meleklere benzettiği kıza gülümsedi.

"Gördün mü, sözümü tuttum aşkım. Korkmanı gerektirecek bir şey yokmuş. Hadi sende giyin, birazdan aşağıda buluşuruz."

Elini yüzüne götüren kızı o vaziyette bırakan genç adam, nefes nefese dışarı çıkıp koridorun duvarına yaslandı. "Tanrım, zor dayandım! Ooff kahretsin, işkence gibi... Senin için her şeye değer güzelim." dedikten sonra vücudunun sakinleşmesi için bir süre bekledi. Nişanlılık süresini hayal edince, çok zor geçeceğine dair öngörüde bulunarak saçma bir zihniyetle sıntmaya başladı. Bütün zorlukları aşıp sonunda elde edeceği hazinenin hevesiyle, ıslık çalarak odasına yöneldi.

***

Ne yapacağını kendisine hatırlatarak odanın içinde dolanan genç kız, aptallaşmasının yegâne sebebi olan adama kavuşmak için hazırlanmaya girişti. Yüzüne yapışan tebessüm ile işlerini halledince, bugün ailesini düşünmek istemediğine karar verip aşağıya indi. Buzdolabının başında kahvaltı için malzeme çıkaran Gabriel'in yanına gidip ne yaptığına bakmaya başladı.

"Omlet sever misin, Asena?"

"Evet, severim!"

"Güzel, o zaman Gabriel usulü omlet geliyor. Yapmayı becerebildiğim bir kaç yemekten birisi..."

"Ben yapsaydım!"

"Olmaz hayatım, bugün benim misafirimsin. Seni ben besleyeceğim, zaten yemekler hazır sadece ısıtacağız."

"Eee, peki!" Hizmet görmeye hele ki bunun bir erkek tarafından yapılmasına alışkın olmayan genç kız, ne yapacağını bilemediği için Gabriel'i izlemeye başladı.

"Hey oturmayacaksan bari bir işe yara..."

Genç adamın kendisine iş vereceğini zannedip "Tamam..." derken arkasına dolanıp beline sarılmasıyla şaşırdı. Eline tutuşturduğu ıspatula ile kendisini, kızgın tavaya döktüğü karışımın önüne geçirmesine izin verdi. Çenesini başının yanına dayayarak, pişen omleti elinin üzerinden tutarak kontrol etmesi karşısında dayanamayıp gülmeye başladı. Kendisine katıla adamla hayatının güzel yemeğini pişirmelerinin ardından, isteksizce ayrılarak tabaklara koyduğu omletlerle masaya geçti. Karşılıklı otururken birbirinin eşi yüzüklü elleriyle, hiçbir özelliği olmadığı halde inanılmaz lezzetli gelen yiyeceğe saldırdı.

"Harika olmuş Gabriel, ellerine sağlık."

"Afiyet olsun canım."

"Sağ ol!" Bir yandan sallama çayını yudumlarken genç adamın bakış şeklinden etkilenerek laf olsun diye aklına gelen ilk şeyi anlatmaya girişti. "Buradayken en çok neyi özlüyorum biliyor musun? Mis gibi taze demlenmiş çayı... Ne kadar uğraşsam, şu İngiliz usulü sallama çaya alışamadım. Çay, bizim evin olmazsa olmazıdır. Mutlaka her gün en az iki kere demlenir. Sabah kahvaltısında ve öğleden sonra oturmasında..."

"Her gün mü?"

"Evet. Bir çeşit millî içeceğimiz diyebilirsin. En lüks mekâna da gitsen, sıradan bir kafeteryaya da mutlaka demlenmiş çay bulursun. Okulda ya da dışarıda gittiğimiz herhangi bir yerde, ince belli bardak dediğimiz çay bardaklarında getirilir. Hoş bizim okul kantininde kâğıt bardakla satıyorlardı, nefret ettiğim için uzun uğraşlardan sonra Mustafa amcayı ikna etmeyi başarmıştık."

"Bak işte buna inanırım, adam kesin pes etmiştir!"

"Tonton amcam benim, bize kıyamaz. Bazen değişiklik olsun diye neskafe içtiğim de olur ama hiçbiri bunun yerini tutamaz." diyerek elin-

deki bardağı havaya kaldırdı. "Lauren'ın mutfağında bulduğum iki kaptan, kendime çaydanlık benzeri bir şey uydurdum. Sallama poşetlerini içine atıp kendime demli çay yapıyorum. Tabii istediğim gibi olmuyor ama eh işte idare eder. Bir de Türk kahvesi bulabilseydim mükemmel olurdu."

"Türk kahvesi! Senin için çok mu önemli?"

"Hem de nasıl, özellikle Ege Bölgesinin vazgeçilmez içeceklerinden birisidir. Çocuğundan yaşlısına kadar hem de... Buraya gelirken getirmeyi hiç akıl edemedim, ara sıra da olsa özlemimi giderecek kadar alabilirmişim. İnanır mısın, kokusu resmen burnumda tütüyor. Hatta bulsam neyin içinde pişireceğimi bile düşündüm. Saplı yumurta haşlama tenceresinde..."

"Yaa!" Anlattıklarını gülümseyerek dinlerken kızın sesinde ki özlemi hisseden genç adam, "İzmir'e gittiğimizde her ikisini de alırız hayatım. Çaydanlık dediğin şeyle kahve pişirme kabı ve uzun süre yetecek kadar malzeme de stoklarız. Kozmopolitan bir ülkede yaşıyoruz, çok sayıda yabancı uyruklu insan barındırıyor. Biraz araştırırsam yakın civarda bile bulabileceğimi düşünüyorum! Bir ara resimlerini gösterirsen ne arayacağımı bilirim." derken atılmasına şaşırmadı.

"Aaa, yok onu kast etmedim Gabriel, bunları alman için anlatmadım!"

"Biliyorum. Biz evleneceğiz Asena, buna bir an evvel alışırsan çok sevinirim. Merak etme, hepsini bir şekilde hallederiz." demesinin ardından kahvesinin son yudumunu da içerek, tabağını alıp yerinden kalktı. "Dışarı çıkalım mı? Hava çok güzel, sana etrafı gezdirmek istiyorum."

"Olur!"

Genç adamın peşinden tabakları çalkalayıp makineye yerleştiren genç kız, nişanlısıyla el ele tutuşarak gölün çevresinde yürümeye başladı. Hafta sonu için gelen komşularla selamlaşıp, muhabbet ederek çevresinde ki güzelliğin tadını çıkarırdı. İskelede oturup kayıkla açılan balıkçıları izlerken, hava serinlemeye başlayınca genç adamın kolunun altında göl evine geri döndü. Küçük bir tartışmasının ardından geceyi orada geçirmeye ikna olunca, inkâr etmeye kalksa da kalmak istediğini kabullendi. Hayatının en özgür ve sıra dışı zamanını yaşadığını düşündü. Yemekten sonra hevesli öğrencisinin ricası üzerine dil dersi

vermeye devam ederken, arada birbirine takılarak zamanın nasıl geçtiğini anlamadı. Açık havanın etkisiyle gevşeyen bedenini, genç adamın göğsüne bırakınca duyduğu cümleyle doğrularak yine ters ters bakmaya başladı.

"Asena, hadi hayatım benim de uykum geldi, yatalım artık."

"Ne demek yatalım?"

"Baya, yatalım işte."

"Oooffff! Gabriel, yine yanıma gelebileceğini zannediyorsan çok yanılıyorsun, herkes kendi odasına..."

"İyi, bende uyumanı beklerim o zaman."

"Gabriel!"

"Neden itiraz ediyorsun aşkım, nasıl olsa bir şekilde yanına geleceğim. Hem dün gece beraberdik, korkulacak bir şey olmadığını sen de gördün."

"Fesuphanallah! Kafayı yiyeceğim, manyak herif..."

"Başlama yine!"

"Tamam *be!*"

"Eee, kararını bekliyorum. Şimdi mi, sen uyuduktan sonra mı yatağa geleyim?" Yerinden kalkıp ellerini beline koyarak kendisine ters ters bakan genç kıza, aynı şekilde karşılık verirken ne kadar ciddi olduğunu gösterdi. Asena'nın kurallarına uyuyorsa, onun da bir adım atması gerektiğini düşündü.

"Öfff *ya!* Ama dokunmayacaksın."

"Kurallar dâhilinde olan yerlere, evet."

Hışımla arkasına dönüp yukarı kata yönelmesi üzerine,"Sanırım bu, evet demek oluyor." derken pişkince sırıtarak, homurdananan genç kızın peşine takıldı. Asena odasına girerken, rahat hazırlanabilmesi için zaman kazandırmayı da ihmal etmedi. "Üstümü değiştireyim, on dakika sonra yanındayım aşkım."

"Manyak şey!" Odasından pijamalarını kaptığı gibi banyoya geçen genç kız, bir taraftan giyinirken tutamadığı çenesiyle aynadaki aksiyle konuşmaya başladı. *"Sanki ben onunla yakın olmak istemiyorum. İçim gidiyor, kendimden korkuyorum! Ay bu herif, benden de inatçı çıktı iyi mi? Beraber yatacağız, beraber yatacağız... Taktı ya!"* derken alev

alev yanan yanaklarına su çarptı. İşini bitirdikten sonra çekinerek odaya geri döndü. Yatağa uzanarak gelmesini bekleyen Gabriel'i görünce, bir süre ayakta dikilip ne yapacağını bilemedi. Örtüyü kaldıran adamın, alay eder gibi eliyle yatağa pat pat vurarak çağırması üzerine gözlerini devirirken yanına uzandı.

"Nihayet, bir ara bütün gece orada bekleyeceksin zannettim. Asena, saçların açıkken çok güzel göründüğünü söyledim mi?"

"Hayır!"

"Hımm... Ayıp etmişim." derken uzanıp ışığı kapattı. Hemen akabinde genç kıza sarılarak, ilk girişimini tam da beklediği gibi itirazları eşliğinde yaptı.

"Gabriel, biraz gider misin?"

"Bir dakika..."

"Ne için? Ay ne yapıyorsun ya?"

"Asena, biraz başını kaldırır mısın?"

"İyi de neden?"

"Ne çok soru soruyorsun, ne yapabilirim, altından kolumu geçireceğim."

"*Haydaaa!* Yine başladın ama hani uzak duracaktın?"

"Uzak duruyorum zaten!"

"Bu şekilde mi? Ya, gitsene biraz..."

"Gitmem, hem kuralları çiğnemiyorum. Bak omzuna sarıldım, bu serbest. Beline de sarılabilirim, o da tamam. Şey... Bacaklarla ilgili bir konu sanırım geçmemişti, o yüzden bacağımı üzerine atabilirim. Gördün mü, bu da yasak değil..."

"Sana inanamıyorum, ne kadar numaracı adamsın ya!"

"Aaa... Ama kalbimi kırıyorsun, Asena. Şey... Hayatım, bir şey rica edebilir miyim?"

"Tabii!"

"Sırtım çok kötü kaşınıyor."

"Tam olarak neresi?"

"Sen kaşımaya başla, gelince ben söylerim. Evet... Evet, biraz daha sağa, aşağı hah orası... Ahh, kesinlikle harikasın. Oh be, sağ ol."

"Tamam mı?"

"Hı hı, çok iyi geldi."

"Ece, şey! Elim arada kaldı Gabriel, kolunu kaldırır mısın?"

Nihayet Asena'nın kendisine sarılmasını sağlamışken, hiç öyle bir niyeti olmayan genç adam, "Yoo, ben böyle iyiyim." diyerek hemen kafasını dağıtmaya geçti. "Sana 15 yaşındayken gittiğiniz bir partide, James'in kızların üzerine kustuğunu anlattım mı?"

"Öööfff, iğrenç!"

"Hatta kızlardan birisiyle o dönem görüşüyordum."

"Yaa, demek öyle! Baştan başlasana sen şunu anlatmaya!"

"Tamam aşkım, geliyor."

"Gabrieeel!"

"Ah... Pardon aşkım, yanağını öpüyorum zannettim. Evet, nerede kalmıştım? Kızın adı... Hiçbir fikrim yok, hatırlayamadım. Neyse, önemli değil. Kızlı erkekli bir gurup kumsala gidiyorduk, sonra..." derken arada birkaç öpücük daha çalarak anlatmaya devam etti.

29. BÖLÜM

Gözlerini yeni güne açan genç adam, kollarında yatan Asena'yı zevkle seyrederek uyanmasını bekledi. Masum ve bir o kadar sevimli haline rağmen. genç kıza hissettiği tutkuyu hiç kimseye duymadığını düşündü. Evlenecekleri güne kadar ayrı evlerde geçecek olan süreyi hayal etmek bile istemedi.

"En kısa sürede o işi halletsem iyi olacak." diye fısıldarken kendi haline dayanamayıp sırıttı. Evlenmek için bu kadar hevesli olacağını başka birisi söylese güler geçerdi. Neredeyse üzerine uzanan kızın. kıpırdanmaya başlamasıyla uyandığını anladı. Asena'nın gerinme faslını gülümseyerek izlerken, her sabah böyle kalktığına emin oldu. Vücudunun ihtiyaçlarını görmezden gelmeye çalışarak, geri çekilmeye kalkınca mani oldu. Saçlarının arasından görünen güzel yüzüne bakıp "Günaydın aşkım." derken kızarmasını zevkle izledi.

"Günaydın! Şey... Özür dilerim, gece döndüm herhalde."

"Şikâyetçi gibi bir halim mi var hayatım. Asena, babanla ne zaman konuşacaksın?"

Yapmak zorunda olduğu görüşmenin stresiyle derin bir nefes alan genç kız "Bilmiyorum! Birkaç hafta içinde hallederim." demesiyle adamın irkildiğini fark etti.

"Ne? Olmaz öyle şey!"

"Neden?" Gabriel'in ani itirazına şaşıran kız, sebebini anlayamadığı çıkışı karşısında yüzüne bakakaldı.

"Bu nişanın bir an evvel resmileşmesini istiyorum, Asena... O kadar süreyi seni öpmeden geçirmeye hiç niyetim yok hayatım. Hatta telefonumu vereyim, babanı şimdi ara."

"*A-aaa,* koyun can derdinde kasap et derdinde! Delirdin mi sen? Bir adamla aynı yataktayken, kalkıp babamı arayacağım öyle mi? Ayy Allah korusun! Hem ben internetten görüntülü arayacağım, bu kadar önemli bir konuyu konuşurken babamın yüzünü görmeliyim."

"Nişanlın canım, bir adam değil! En yakın ne zaman görüşebilirsin?"

"Bilmiyorum Gabriel, hiç düşünmedim!"

"Biran evvel düşünsen iyi olur. Bu hafta içinde o işin bitmesini istiyorum."

"Ne diye acele ettiriyorsun ya, konuşacağım dedim işte! Daha ben bile beraberliğimize inanamazken..."

"İnan aşkım, inan. Asena..."

"Efendim!"

"Güzelim, hadı gel inat etme, o güzel dudaklarından bir kere öpeyim." Asena'nın, kıkırdayarak başını omzuna gömmesiyle itiraz etmeyeceğini anlayan genç adam "Hadi aşkım, kaldır başını!" diyerek hevesle cevabını bekledi.

"Sadece bir kere ama!"

"Hı hı..." Genç kız başını soktuğu yerden hareket ettirmeyince, daha kesin bir yol bulup onunla beraber yatakta döndü. Attığı çığlığına aldırmadan üzerine çıkarak "Şiiişşşt... Korkma bebeğim." derken aylardır hayalini kurduğu dudakların kenarından yavaşça öpmeye başladı.

"Gabriel!"

"Evet, aşkım. Benim, Gabriel..."

Ne kadar uyarıldığını anlamasın diye dikkat eden genç adam, ürkütmemeye çalışarak kızın ilk öpücüğünü vermeye yavaşça devam etti. Asena'nın cevap vermeye başladığını hissedince, ağzını aralayarak hareketlerini derinleştirdi. Nişanlısının dolgun alt dudağını, dudaklarının arasına alıp emerken kendisini kaybetti. Altındaki inlemeyi duymasıyla

ne yaptığını anlayarak, derin bir nefes eşliğinde iradesini devreye sokmaya çalıştı. Asena'nın sonradan kendisine çok kızacağını bildiği için hayatımda başına gelen en zor işi gerçekleştirdi. Bedenini dudaklarıyla beraber genç kızdan kopardığı gibi büyük bir ıstırapla yanına devrildi. Korkutmaktan çekinerek uyarıldığını anlamasın diye bacaklarını kaldırırken, derin solumalarla nefesini kontrol altına almaya çalıştı.

'Tanrım! Keşke yarın evleniyor olsaydık, harika olurdu.' diye içinden geçirdiği sırada yanından gelen sesle başını çevirdi. Pijamasının saklayamadığı göğüs başları ile dudaklarını ısırdığını görünce, Asena'nın da kendisi ile aynı durumda olduğunu fark etti. Bedenin bakarken bile etkilenmesi üzerine, gözlerini kaçırıp nişanlısıyla beraber tavanı izlemeyi sürdürdü. Sakinleşmeye başladığını hissettiği an genç kızın elini tutarken, konuşmaya başlamasıyla başını güzel yüzüne çevirdi.

"Naime Sultan, haklıymış!"

"Anneannen değil mi?"

"Evet."

Öpülmekten kızarmış dudaklarıyla bir başka güzel görünen genç kıza "Hangi konuda haklı olduğunu düşünüyorsun?" diye sorarken göz göze gelince, utangaç tebessümün sebebini merak etti.

"Şey... Her zaman *'Bak kızım, ateşle barut yan yana durmaz, erkekten arkadaş olmaz.'* derdi!"

"Ateşle barut mu?"

"Hı hı... Yani, kadınla erkek... Yakın olmaları doğalarına tersmiş. Bana hep asla bir erkekle yalnız bir ortamda kalmamam gerektiğini söylerdi. *'Ne olduğunu bile anlamadan, kendini altında buluverirsin.'* uyarısında bulunurdu."

"Vay be, ilginç bir saptama! Şu Naime Sultan, değişik bir karaktere benziyor. Seni evlendirmeye çalıştığı için kızsam mı yoksa öğütleriyle koruduğu için teşekkür mü etsem bilemedim. Unutmadan belirtmeliyim ki, burada küçük bir ayrıntı var. Anneannenin de dediği gibi; erkeklerle yalnız ortamda kalma diyor, nişanlınla değil."

"Ha ha ha, çok komik! Hem sen nereden biliyorsun Naime Sultan'ın beni evlendirmeye çalıştığını?"

"Jack, anlattı."

"Lauren!" Yüzünü buruşturan genç kız, ihtiyaçla kendi diline geçiş yapıp, *"Allah Allah, bu kadının ağzında bakla ıslanmıyor ya... Şu hale bak, ne duyarsa aynen naklen yayın yapıyor!"* derken müdahale gecikmeyince Gabriel ile işi olduğunu anladı.

"Asena, kayıt cihazım yanımda değil, İngilizce konuş!"

"*Aman, tamam be!* Bir ağız tadıyla kendi dilimde konuşturuyorsun, Gabriel."

"Ben anlamam kızım, seninle ilgili ağzından çıkan her şeyi bilmek istiyorum."

"Ay sen iyice *maço* bir erkek oldun, bıyıksız Kadir..."

"Ne? Maço da ne demek? Bıyıksız Kadir, de kim? Yoksa şu damat adaylarından birisi mi?"

Yan dönen adamın kendisine kaşlarını çatarak bakması üzerine "Çok tatlısın!" derken kıskanmasından hoşlandığını itiraf etti. Yan cebime kıvamında tafra yapmayı düşünürken, gülmeye başlayınca vazgeçti.

"Asena!"

"Maço; Türkçede argo bir kelimedir, İngilizce karşılığını bilmiyorum. Kıskanç ve sert erkek gibi bir anlama geliyor. Bıyıksız Kadir dediğim kişi de ülkemizde maço tabirine uyan, senin kadar olmasa da çok yakışıklı bir film artistimiz. Onun gibi davrandın, demek istedim."

"Ya, demek beni yakışıklı buluyorsun hanımefendi."

"Eh işte fena sayılmazsın."

"Bak sen!" Birbirlerini izleyerek konuşmayı sürdüren genç adam, sevdiği kadın ile her sabah böyle uyanmayı diledi. Duyduğu sesle yatak sefalarının son bulduğunu anlayıp, memnuniyetsiz bir ifade takınarak yerinden kalktı. Kapanan telefonuyla beraber geri dönerken, "Jack, aramış!" diyerek haber verdi. Tekrar çalmaya başladığı sırada panik halde toparlanan kızın, "Sakın beraber uyuduğumuz söyleme!" demesi üzerine gözlerini devirerek telefonu açtı.

"Gabriel! Açmayınca merak ettim, iyi misiniz?"

"Sorun yok, her şey yolunda dostum. Yetişemedim, hem ben de seni arayacaktım."

"Yalnız mısın?"

"Asena ile beraberiz, o da yanımda," Genç kızın gözlerini sonuna kadar açıp, ellerini salladığını görünce sırıtarak başıyla tamam işareti verdi. "Salonda oturuyoruz, biraz önce uyanmış yanıma geldi." demesiyle Asena'nın rahatladığını görüp kendisi için çok önemli olduğunu anladı. Öpücük göndermesinin ardından, son durumlarını merak eden dostuyla konuşmaya kaldığı yerden devam etti.

"Biz çok iyiyiz dostum. Asena ile uzun uzun konuştuk ve nihayet benimle evlenmeyi kabul etti. Aramızda nişanlandık."

"Harika! Hey millet, Gabriel ve Aysena evleniyor."

Birbiri ardına gelen bağırma ve çığlık sesleri karşısında telefonu kulağından uzaklaştıran genç adam, içeride kalabalık bir gurubun olduğunu tahmin etti. Tezahüratları yarım yamalak dinledikten sonra sesler azalınca "O neydi dostum?" diyerek konuşmaya başladı.

"Kardeşin ve nişanlısı da dâhil, aklına gelen kim varsa hepimiz bizim evdeyiz. Mutlu haberle dönmenizi bekliyorduk, sizden haber almak için daha fazla dayanamadık dostum. Gabriel, evlenme kararınıza çok sevindim, şimdiden mutluluklar dilerim."

"Sağ ol Jack."

"Bu kadar strese ufak bir partiyi hak ettik, acele etmeyin sizin gelmenizi bekliyoruz."

"Anladım adamım, bir şeyler yedikten sonra iki saate çıkarız. Jack, her şey için sağ ol."

"Lafını bile etme, mutlu olduğunuzu görmek yeter. Aysena'ya sevgilerimi ilet."

"Söylerim, görüşürüz." Telefonu kapatmasının ardından gülümseyerek nişanlısına bakan genç adam, ailesinin de konuya katılmasıyla işin ciddiye bindiğini düşünerek mutlu oldu. Sevdiği kadınla geçecek bir ömre, kendisini her anlamda hazır hissetti. Asena'nın "Ne oldu Gabriel, ne söyledi anlatsana?" diye sorması üzerine silkinerek konuşmaya başladı.

"Annem ve babam, James, hatta Karen ve Steven bile dayanamamış Jack'in evine gelmişler. Nişanlandığımızı duyunca hepsi çok sevindiler, anlayacağın gidince nişan partisi bizi bekliyor."

"Ooofff! Ama Gabriel, daha babamla konuşmamıştım! Bu kadar acele etmeye ne gerek var? Ya babam, kabul etmezse!"

"Ben de kabul etmem!" Ayağa kalkıp Asena'nın yanına giden genç adam, masum küçük aşkını kollarına alıp sarıldı. "Hayır, acele falan etmiyoruz. Babanla konuşacaksın, terslik çıkarırsa beraber gidip ikna edeceğiz. Sen benim eşimsin Asena, hiçbir güç bunu değiştiremez. Boş konuşmuyorum, zamanla ne demek istediğimi anlayacaksın. Şimdi odandan çıkıyorum, toparlan bir şeyler yer çıkarız." diyerek genç kızın dudaklarını bir öpücük kondurduktan sonra odadan ayrıldı.

Yaşadığı şaşkınlıkla bir müddet ayakta dikilen genç kız, ağzına soktuğu işaret parmağını ısırırken son 2 gündür yaşadıklarına inanamadı. Hiçbir şey Gabriel'in söylediği kadar basit *olmadığı halde, sıcağı sıcağına hissettiklerinin etkisiyle* sıritmaya başladı.

"Selen bunları duyunca kesin şoka girecek! Ayyy haftaya kadar olanları anlatmadan nasıl bekleyeceğim ben ya? Salak, sen onu boş ver de evlenmek istediğini babana nasıl anlatacaksın onu düşün! Canım babam, onu ikna edebilirsem Sabuş ile Naime Sultan'ın elinden beni ancak o kurtarır. Ooofff, ben ne yapacağım ya... Allah'ım, sen yardım et." diyerek işin ciddiyetiyle bir süre suratını buruşturarak durdu. Zevzeklikten vazgeçmeyen beyni, yaşadıklarını tartarken olan bitenin mizahi yönüne takıldı.

"Hakikatten ya, son dönemde ne söylesem gerçekleşiyor! 'Mine...' dedim, annem beş aylık hamile çıktı. 'Sabuşcuğum, Gabriel ile mutlu bir beraberliğimiz var, evlenmeye karar verdik.' diye dalga geçtim, adamla nişanlandık. Allah Allah! Abdala malum olurmuş. Hımmm... O zaman şöyle yapayım. Sanki babam, Gabriel ile evlenmeme anlayış gösterecekmiş gibi hissediyorum. Hımm, Naime Sultan da... Yok ya o imkânsız, anneannem hayatta bunu kabullenmez, söylesem de nasılsa olmaz. Hımmm... Sabuş da ikna olacakmış gibi bir his var içimde... Ay Selen'in de yanıma geleceğini hissetsem mi acaba, körün taşı ama belki tutar. Hımmm... Evet evet, onu da hissediyorum. Hatta birkaç kuzenim de gelsin, hayat her daim eğlenceli geçer. Gurbet eldeyim ne de olsa, bizden birkaçının yanımda olmasında fayda var." demesiyle dayanamayıp sırıttı. Gözü saate takılınca, panikle üstünü değiştirmeye başladı.

"Daldın yine geri zekâlı, hep aynı şeyi yapıyorsun!" diye söylenerek yatağı topladıktan sonra çıkardığı kıyafetleri çantasına tıkarak, ortalıkta bıraktığı bir şey var mı diye kontrol etti. Avuç içlerini havaya kaldırıp dua ettikten sonra yüzüne sürerken, dileğini söylemeyi de ihmal etmedi.

"Lütfen Allah'ım, sen yardım et, bütün arzularım gerçekleşsin."

***

Henüz resmiyete dökülmese bele nişanlısıyla beraber yola koyulan genç kız, öğleden sonra vardıkları evinde büyük bir tezahüratla karşılandı. Tebrik edilip mutluluklar dilenirken, utandığını gizlemeye çalışarak kendileri için hazırlanan küçük partide güzel zaman geçirmeye başladı.

Nişanlanmasından hoşlanmayan Nathalie'yi sıkıştırıp, öpücükler eşliğinde ikna etmesinin ardından, Gabriel'e işaret ederek aynısını onun da tekrarlamasını sağladı. İleriki günlerde hayatlarını cehenneme çevirecek potansiyele sahip olduğu için bu küçük cadıyla sıcak ilişkiler kurmasında fayda olduğuna kanaat getirdi.

Sevgili görümcesi ile nişanlısına da bayılarak, bu aralıkta konusup kaynaşma imkânı bulduğuna sevindi. Kucağında bücür cadısı ile otururken, omzuna attığı koluyla yakışıklı prensi, çevresinde sevdiği dostları ve gelecekteki ailesi olarak gördüğü insanlara baktı. İçinden atamadığı tedirginliğe rağmen kendini mutlu hissetti. Yanında oturan nişanlısının eline dokunmasıyla, hemen parmaklarını birleştiren adama sevgiyle baktı.

"Baban, kendisine yeni bir rakip bulmuş hayatım."

Asena'nın ağzından ilk defa sevgi sözcüğü duyan genç adam "Fark ettim aşkım, adam oyuna acayip kaptırdı." derken öpmemek için kendini zor tuttu. "Steven onun için çerez, asıl kulüpteki rakipleri ile karşılaşmalarını görmelisin. Daha şimdiden birisini yendi mi, kolunun altına tavlayı sıkıştırdıkça ağzı kulaklarında eve geliyor. Onlar ustalaşana kadar olabildiğince ilerleme kaydetmeliymiş, yakında yapacakları turnuvadan bahsedip duruyor. Bizden habersiz iki tane daha tavla ısmarlamış, birini şirkete diğerini de şantiyeye bırakmış. Geçtiğimiz per-

şembe günü, iş çıkışı James'le oynarken yakaladım. Baktım ikisi de hayatından memnun, bir süre izleyip ayrıldım. Aklım Asena adında bir kızla meşguldü, o yüzden yanlarında fazla duramadım." derken geldiklerinden beri ilk kez içten gülümseyen kızın, gözlerinin içine bakarak kısık sesle fısıldadı.

"Asena, lütfen en kısa zamanda babanla konuş. Seni tanıyorum, onun onayını almadan bu ilişkiye kendini tam manasıyla veremeyeceksin. Olumsuz bir cevap bile alsan, sakın dert etme tek başına değilsin. Seni seviyorum bir tanem, sana söz veriyorum mutlu olmamız için elimden gelenini yapacağım."

"Ben de seni seviyorum Gabriel. Ama ailemi de çok seviyorum ve üzülmelerini istemiyorum. Bazı konularda kızdığım halde benim için çok kıymetliler. Korkuyorum hayatım, ters bir şey olmasından çok korkuyorum!"

"Şşşşt, kötü bir şey olmayacak. Göreceksin, yeter ki inan. Birbirimizi çok sevdiğimize sonunda ikna olup yanımızda duracaklar. Sadece kararlı olduğunu onları inandır, mutlu olmanı isteyeceklerine eminim."

"Ben de öyle olmasını umuyorum!"

"Ben biliyorum, yanılıyorsam da evliliğimizi kabul etmeleri için mutlaka bir yol bulacağım. Asıl mesele, en kısa sürede hallolması... Hem mutluluğumuzu rahat yaşayabilmemiz için hem de kazanılmış haklarımı olabildiğince kullanabilmek için, anlarsın ya..."

"Aa-aaa!"

"Aşkım, bu gece tek başıma yatmak çok zor gelecek."

"Gabrieeel! Şııışşt, sussana ya birisi duyacak şimdi, rezil olacağım."

"Duysun..."

"Saçmalama *be, ay* delirdin galiba!"

Aşkının kızarmış yanağından öperek "Sana deliyim." dediği sırada geldiklerinden beri kucağından inmeyen Nathalie'nin ters bakışlarına nail oldu. Bir tane de ona öpücük verip durumu kurtarırken, küçük cadının yanında daha dikkatli olması kararverdi. Kardeşi ve Steven'ı yolcu etmelerinin ardından ailesi de kalkınca, ertesi gün pazartesi olduğu için kendisi de ayrılmak zorunda kaldı.

30. BÖLÜM

Gabriel ve misafirlerin ayrılmasıyla bir süre Jack ve Lauren ile muhabbet eden genç kız, çocuklar yatmaya çekilince çalışma odasının yolunu tuttu. Babasıyla genellikle mail yoluyla haberleştiği için bilgisayarı açıp eli ayağına dolanarak düşünmeye başladı. Parmağında takılı duran nişan yüzüğünü çevirdiği sırada, cesaretini toplamaya çalışarak ekrana bakıp durdu. En sonunda herhangi bir şey anlatmadan önce, kendisiyle görüşmek istediğini söylemeye karar verdi.

"Babacığım,

Önemli bir konuyla ilgili, senin bilgi ve onayına şiddetle ihtiyacım var. Eğer uygun görürsen çarşamba günü, Türkiye saati ile 15.00 civarı seninle internetten yüz yüze görüşebilir miyiz? Cevabını bekliyorum. Sevgiler..."

Gönder tuşuna basıp arkasına yaslanmasıyla, *"Ooofff! Allah, yardımcım olsun."* dedikten sonra bilgisayarı kapattı. Bir sürü farklı duyguyu beraber yaşarken, okun yaydan çıktığını, bu saatten sonra ah etmenin fayda sağlamayacağını düşünerek odasına geçti. Sıcak bir duş alıp yatmaya hazırlandığı sırada, özellikle babasının onayını almadan bu aşkı yaşayamayacağına karar verdi. Daha şimdiden babasıyla yapacak oldukları konuşmanın stresini duyarak dua eşliğinde uykuya daldı.

***

Haftanın ilk günü, kendisiyle konuşmak için okulda bekleyeceğine dair babasından mesajı alan genç kız, sürekli ne konuşacağını düşünerek diken üstünde 2 gün geçirdi. Gabriel'in telkinleriyle bile rahatlayamadığı için bir noktadan sonra zamanın geçmesini istememeye başladı.

Çarşamba günü sabahın beşinde kalkıp üstünü değiştirmesinin ardından, hâlâ uyuyan ev sakinlerini rahatsız etmemek için parmak ucunda çalışma odasına gitti. Heyecandan kalbi deli gibi atarken, bilgisayarı açarak babasına görüntülü çağrı yaptı. Karşıdan onay gelince derin bir nefes alıp, klavyenin yanına koyduğu yüzükten güç almak istercesine parmağının ucuyla dokundu. Ekranda her zaman sevgi ve saygıyla andığı babasının, tedirgin yüzü görününce gülümseyerek baktı.

"Asena!"

"Babacığım, nasılsın?"

"İyiyim güzel kızım, yalnız seni çok merak ettim! Acil bir durum olduğunu okuyunca, bugünü zor ettim. Asena, sağlığın yerinde mi yavrum?"

"Evet, babacım. Ben çok iyiyim, sizi üzdüysem özür dilerim."

"Çok şükür... Gerisini konuşup bir çıkar yol buluruz, önce sağlık ve senin mutlu olman. Sonra..." Konuşmaya devam edeceği sırada, kapının çalındığını duyunca kafasını çevirerek "Gel." diye seslendi.

"Hocam, Muhittin Hocaya bakmıştım."

"Evladım, Muhittin Hocan, Müdür Beyin odasında..."

"Teşekkür ederim, hocam."

"Bir şey değil çocuğum, çıkarken kapıyı kapatır mısın?" dedikten sonra tekrar ekrana döndü. "Öğrenci, Muhittin amcanı soruyor. On dakika sonra okulda kimse kalmaz, rahatsız edilmeden konuşuruz. Evet, şimdi... Seni bu kadar sıkıntıya sokan konuyu anlat bakalım! Çözmek için ne yapabiliriz, onu düşünelim."

"Baba!"

"Efendim! Neden durdun? Asena, görüntün hiç hoşuma gitmedi, beni korkutuyorsun kızım... Ne olursa olsun, seni dinleyeceğimi ve yardımcı olmaya çalışacağımı biliyor olman gerek."

"Evet, biliyorum! Yine de anlatması çok zor. Babacım, eee... Ben, âşık oldum. Ben... Ben, böyle olmasını istemedim baba... Yemin ede-

rim, aklımın ucundan bile geçirmedim. Senin onayın ve bilgin olmadan, herhangi birisiyle görüşmeyi hiç düşünmedim! Nasıl olduğunu bile anlamadan, kendimi ondan başka bir şey düşünemez halde buldum."

"Ya!"

"İnanın, sizi utandıracak veya yüzünüzü yere eğecek en ufak bir şey yapmadım babacım. Ailemin, benim için ne kadar kıymetli olduğunu biliyorsunuz. Özellikle sen baba, hayattaki en büyük korkum, seni üzmek... Bana darıldığını, seni kırdığımı bilerek yaşayamam. Hepinizi çok seviyorum, ama sen başkasın baba... Benim dengemsin, ışığımsın, yol göstericimsin..."

"Hı hı!"

"O... Onun adı Gabriel, Jack amcanın iş arkadaşı... Kendisi de babası gibi mimar, aile şirketinde beraber çalışıyorlar. Bizimki gibi birbirine bağlı ve sevgi dolu bir ailesi var. Buraya ilk geldiğim hafta, beni uzaktan görmüş ve çok beğenmiş. Jack amca ve ailesiyle beraber gördüğü için ilgisini çekmişim. Tanıştıktan sonra kendisiyle konuşup, benimle görüşmek istediğimi söylemiş. Jack amca, adetlerimizi iyi kötü bildiği için Gabriel'i uyarıp teklifini geri çevirmiş. Başta hayal kırıklığı ile yapımızı anlayamadığından dolayı, benden uzak durmaya çalışmış ama bir yandan da izlemekten kendisini alamamış."

"Anladım, sonra!"

"Açıkçası Gabriel'i ilk gördüğümde kendisini beğenmiştim ama aklımın ucundan bile böyle bir şey geçmedi. İlerleyen haftalarda aile ortamında defalarca karşılaştık. Gabriel'i, sadece fiziksel olarak beğenmemin yanı sıra, kişiliğini tanıdıkça istemeden derin duygular beslemeye başladım. Kendime engel olmak için çok uğraştım, ama ne yaptıysam başarılı olamadım. Ben kendi duygularımla savaş verirken, o da beni sevdiğine emin olmuş! Bunun üzerine, Jack amca ile tekrar konuşup benimle ilgili düşüncelerinde ciddi olduğuna dair ikna edince, harekete geçmeye karar vermiş."

"Hıımm!"

"Seni temin ederim baba, bu ana kadar ilişkimiz arkadaşlık çerçevesinin dışına hiç çıkmadı. Geçtiğimiz hafta sonu Gabriel, uygun bir ortam yaratıp bana açıldı. Şu an sana söylediklerimi anlatıp bana âşık olduğunu itiraf etti ve evlenmek istediğini söyledi. Bana yüzük bile

almış baba..." derken eliyle masanın üzerinde duran yüzüğü kaldırıp, her zaman olduğu gibi karşısındakini sakince dinleyen babasına gösterdi. "Heyecanımı ve duygularımı saklayamadığım halde, teklifini geri çevirmek zorunda hissettim. Ve başta yapmaya da çalıştım, kendisini sevdiğimi öğrenince itirazımı kabul etmedi. Beni çok sevdiğini ve her zorluğu beraber aşacağımızı, gerekirse ailemle konuşup ikna edeceğini söyledi. Tabii yanıldı, her şeyi aşabilirim baba ama seni ve ailemi asla..." derken boğazını tıkayan yumru yüzünden, üst üste yutkunmak zorunda kaldı. Duygularını saklama ustası olan babasının, ne hissettiğini anlamaya çalışarak bir süre gözlerine baktıktan sonra tekrar söze girdi.

"Israrı karşısında, kendisini sevdiğim için teklifini geri çevirmedim. Önce babamla konuşmam gerektiğini söylediğim halde, ne demek istediğimi anlayamadı." Tekrar yüzüğü kaldırıp gösterirken, "Sadece formalite icabı kabul ettim babacım, sakın sizi saymadığımı zannetmeyin. Şu an bu yüzüğün, her ne kadar Gabriel'i seviyor olsam da hiçbir değeri yok. Sadece sembolik bir hediye... Benim onunla evlenmeyi kabul etmemin de bir anlamı yok. Muhtemelen beni anlamayacaktır... Ama siz ne demek istediğimi biliyorsunuz. Sizin onayınız olmadan, gerçek anlamda asla onun nişanlısı olamam ve evlenemem. Eğer kabul ederseniz ne ala, beni dünyanın en mutlu insanı yaparsınız. Yok, reddederseniz karşınızda boynum kıldan ince, itiraz etmeden onay veririm. Talebiniz doğrultusunda bir uçağa atladığım gibi evime geri dönerim. Her ne kadar Gabriel'i bu kadar severken başka birisiyle evlenmeyi düşünemeyecek olsam da ailemi mutsuz ederek mutluluğu seçemem. Gerekirse yalnız geçecek bir hayatı göze aldım baba; ama size asla vefasızlık etmem." derken derin nefesler alıp, son bir gayretle sözlerini tamamladı. "Benim söyleyeceklerim bu kadar babacım, ne derseniz sözünüz emirdir, itirazsız yerine getireceğim."

Cümlesini tamamlamasıyla titreyen elini kaldıran genç kız, daha fazla tutamadığı gözyaşlarını silmeye çalıştı. Bakışlarını, çenesini ovuştururken kendisini inceleyen babasından çekip, parmak uçlarıyla tuttuğu yüzüğe dikti. Babasının ağzından kaderini belirleyecek olan sözleri, kalp çarpıntısıyla beklemeye başladı.

"Demek mesele buydu!"

"Evet!" Peçeteyle yüzünü silen genç kız, başını kaldırıp bütün dikkatini babasının söyleyeceklerine verdi. "Seni üzdüysem çok özür dilerim baba."

"Hayır, sen beni üzecek hiçbir şey yapmazsın, sadece şaşkınım. Anlaşılan küçük kızım büyümüş ve bir erkeğe âşık olmuş."

"Hı!"

Derin bir nefes alan adam, karşısında üzüntüsünden perişan olduğu açıkça görülen kızına uzun uzun bakarak söyleyeceklerini kafasında toparlamaya çalıştı. Gerektiğinde oyuncu bir doğası olduğunu bildiği halde, evladının samimi mutsuzluğu karşısında "Şimdi, güzel kızım..." diyerek konuşmaya başladı. Öncelikle, beni dinlediğin ve hayırlı bir kul olma yolunda ilerlemen dileğimi yerine getirdiğin için teşekkür ederim. Aile büyüklerine saygı ve vefa, başlı başına bunu kanıtlıyor. Seninle her zaman gurur duydum Asena, beni hiç yanıltmadın. Anlattıklarını can kulağıyla dinledim, şu aşamada tek çekincem senin yanlış bir karar veriyor olabileceğin!

Bu Gabriel adındaki genç adamı, sevdiğinden ve onsuz bir hayat istemediğinden emin misin meleğim?"

"Evet, baba! Kültürlerimizin ve yaşam tarzlarımızın çok farklı olduğunu, yeri geldiğinde zorlanacağımı biliyorum. Neredeyse iki aydır bunun farkındayım, o yüzden senin söylediğini kendim de çok düşündüm. O olmadan huzurlu bir hayat yaşamaktansa, Gabriel ile beraber mücadele edip mutlu olmak için çabalamaya razıyım."

"Peki, öyle olduğuna eminsen sana inanıyorum. Bu genç adamın, senin gibi özel ve güzel bir hanımefendiye âşık olması beni şaşırtmaz. Asıl önemli olan, onun da senin gibi düşündüğüne emin misin?"

"Eminim babacım, bana karşı çok saygılı... Sen de biliyorsun, düşünce ve yaşam tarzı olarak bizden çok farklılar. Öyle olduğu halde kişiliğime ve değer yargılarıma önem veriyor. Onları olduğu gibi seviyor, değiştirmek için girişimde bulunmuyor."

"Anladım canım... Güzel kızım; hatırlarsan, havaalanında seni yolcu ederken benim emanetçi olduğumu söylemiştim, senin ise hediyem. Maalesef birçok insan bunun ne manaya geldiğini anlamaz. Ben senin sahibin değilim, yol göstericinim. Aynen söylediğim gibi ilerlediğin yolda senin ışığınım. Çok güzel ifade ettin birtanem. Şu an

yaptığım, sana evlenmen için izin verip vermeme meselesi değil. Sadece doğru yolu bulman adına düşünmeni ve kararından emin olmanı sağlamaktır. Sen benim ilk göz ağrımsın, hep de öyle kalacaksın. Çocukluğundan beri beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın. Görüyorum ki emanetimi iyi yetiştirmişim, bu beni ziyadesiyle mutlu etti."

"Teşekkür ederim baba, sayenizde!"

"Şimdi; o gün de dediğim gibi, doğrusu ve yanlışıyla verdiğin kararların arkasında durma olgunluğuna sahip bir insan olarak ne düşünüyorsan yanındayım. Gabriel denilen bu delikanlı ile evlenmeyi istiyorsan, senin mutluluğun aynı zamanda benimkidir."

"Babacığım..." diye söze başladığı sırada, adamın elini kaldırıp dur işareti yaptığını görünce sustu.

"Gönlüm, senin yakınımda olmanı ve sevdiğimi daha sık görebilmeyi isterdi. Ama evladımı mutsuz bir hayata mahkûm etmeyi hazmedemem. Ne yapalım, kısmet böyleymiş. Mutlu bir hayatın olduğunu bilerek, senin adına ortak çıkarım. Dilerim her şey arzu ettiğin şekilde gerçekleşir. Güzel kızım, sakın unutma her ne olursa olsun arkandayım, ömrüm yettiğince burada ki evin, ocağınım. Beni senden ve sevginden mahrum etmeyeceğini çok iyi biliyorum."

"Asla! Senin kızın olduğum için her zaman gurur duydum baba, benim için çok değerlisin."

"Sen de benim için yavrum. Zaman insana çok şey öğretiyor. Senin yaşlarındayken hayata at gözlükleriyle bakardım, her şeyi bildiğimi ve doğru anladığımı zannederdim. Sevgiyi, sahip olma, ölümü de yaşlanınca yaşayacağımı düşünürdüm."

"Ya!"

"Hayatım, seninle hiç olmadığım kadar açık konuşacağım, insanın kızıyla paylaşmasının zor olduğu bir konu... İnsanın sevdiğinden ayrılma acısının ne demek olduğunu çok iyi bilirim. Zamanında aşkı bende tattım, adını taşıdığın kadını canımdan çok sevdim. Tam üç yıl boyunca, onunla geçireceğim hayatı düşledim. Kısmet değilmiş, ömrü beraber mutlu olmamız için yetmedi ve beni acılar içinde bırakarak bu dünyadan göçüp gitti."

"Biliyorum baba, annem anlattı!"

"Haklı olarak onun için de kabullenmesi zor oldu. Ömrü o kadarmış, bu acıyı yaşamam gerekiyormuş. Şimdi böyle söyleyebiliyorum ama o dönemde yıllarca kendime gelemedim. Kaderime lanet ettiğim, ölmeyi arzuladığım çok günüm oldu. Bunu hak edecek ne yaptığımı hiç anlayamadım."

"Babam!"

"Sonra sakinleştim, üzerime garip bir dinginlik ve kabullenmişlik hali zuhur etti. Çevremdeki insanları izlemeye başlayınca; türlü yaşanmışlıkları, acıyı, mutluluğu, doğumun ve ölümün iç içe geçmiş gerçekliğini gördüm. Küçücük yaşlarıyla yaşam mücadelesi veren çocukları, sebebini bilmeden savaşan ve vatanı uğruna şehit düşen gencecik delikanlıları fark ettim. Doksanında hâlâ bütün işi gelinlerini çekiştirmek olan neneleri, kahvede tüm gün oturup ülkeyi yönetenleri ve daha birçoğunu da görmeye başladım. Kendime, benim farkımın ne olduğunu sordum, hayatın neresindeydim ve burada ne yapıyordum. Ölümün, hayatın acı veren bir gerçeği olduğunu ve isyan ederek bir yere varamayacağımı anladım."

"Evet!"

"Farkındalığı yaşayınca döndüm bir de kendime baktım, ne kadar sorunsuz ve dertsiz bir gençlik yaşadığımı anladım. O güne kadar hiçbir şeyden habersiz olan kaybolmuş, cahil ve bencil bir adamla karşılaştım. Her şeyin sahibi olduğunu zanneden beni, aslında kendi bedeninin bile sahibi olmadığını göremeyen adamı... Bunun adı hayattı birtanem, iyisi kötüsüyle, hastalığı sağlığıyla, doğrusu yanlışıyla ve ölümüyle hayattı. Olduğu gibi kabul edilmesi, sevdiklerinle mutlu ve sağlıklı geçirdiğin her gün için şükredilerek yaşanması gereken hayattı." diyerek içinde acı barındıran bir tebessümle ekrana baktı.

"Sonra hayat, bana bir kapıyı kapatırken başka birini açıp anneni verdi. İkinci defa sevgiyi tattırdı, Sabahat'a âşık oldum. Saf hallerine, çocuksu ve sevimli yanına bayıldım. Artık olgunlaşmış olduğumu zannetmişken, yine yanıldım. Onu da eski nişanlım gibi kaybederim korkusuyla aramıza mesafe koydum. Sandım ki; hiçbir şeye sahip değilsem, bir gün benden önce bu diyardan göçüp gidebilir. Çok yakın olmazsam, belki parçalanmam."

"O yüzden mi anneme mesafeli davrandın baba?"

"Evet, ona ve sizlere! Yaşadığın her gün, her saat öğrenmek isteyene okul... İster ders alır donanımlı olarak devam edersin ya da cehalet mutluluktur deyip gülüp geçersin. Annen bilmese de şimdiki amacım, Sabahat'a ve sizlere karşı cahilliğim yüzünden aramıza ördüğüm duvarları yıkmak... Yaşamı, insanları, ölümü anladığımı zannederek korkularımdan dolayı aramıza koyduğum mesafeyi, anneni baygın bulunca anladım. Değişen hiçbir şey yoktu yine paramparça oldum. Onu ne kadar çok sevdiğimi bilmeden yaşayan annenden ve sırça köşkümden oturup izlediğim insanlardan utandım. Bana karşı duyduğu heyecanı baskılamasına sebep olduğum, kendimi ondan sakladığım kadından utandım."

"Ya!"

"Güzel kızım, ellisine merdiven dayamış ve üçüncü kez babalığı tadacak bir adam olarak bunları sana itiraf ediyorum. Annen aracılığıyla bana bahşedilen emanetçi sıfatını hak etmeye çalışan ve yeni hediyesini alacak olan bu faninin, korkuları ve hatalarıyla yüzleşmesini anlayabiliyor musun?"

"Evet, babacım!"

"İkimiz de seni canımızdan çok seviyoruz ve evladımızın mutlu olmanı istiyoruz. Yalnız senden rica, bana biraz zaman vermen. Neşeli ve espirili yanını annenden almış olmana rağmen, hayata bakış açın ondan çok farklı... Biliyorsun, annenin yaşı ve durumu yüzünden sakin atlatmamız gereken hassas bir dönemdeyiz. Kardeşinin doğumuna iki buçuk ay kadar bir zaman kaldı. Şu aşamada anneni ve bebeği tehlikeye atacak büyük bir heyecan yaşamasını sen de istemezsin."

"Asla istemem!"

"Allah'ın izniyle, sağlıcakla doğumu bir atlatalım, biraz sakinleşip oturduktan sonra kendisiyle konuşurum. İlk başta çok ters tepki vereceğine eminim. Ancak mutlu olacağına kanaat getirince kabullenecektir. Naime Sultan için bir şey diyemiyorum, o ayrı bir hikâye... Nasılsa bir yolunu buluruz, olmazsa evlendirilecek başka kurbanlar ortaya atıp dikkatini dağıtırız." deyince kızıyla beraber karşılıklı gülmeye başladı.

"Tamam! Seni çok seviyorum, babacığım."

"Ben de kızım, ben de seni çok seviyorum. Heeeyy... Ağlamaya başlama yine, sil şu yüzünü artık. Seni bu şekilde görmekten hoşlanmıyorum."

"Peki!"

"Hah şöyle... Eee anlat bakalım, damadım nasıl birisi? Kızımın yanına yakışacak kadar yakışıklı mı bari?"

Utanarak sırıtmaya başlayan genç kız "Evet baba, hem de çok yakışıklı! Uzun boylu ve atletik yapılı, şey... Kumral, mavi gözlü ama hepsinden öte iyi bir insan..." diye asıl önem verdiği noktayı vurguladı.

"O konuda şüphem yok, kişiliksiz bir insanla ilgilenmeyeceğini biliyorum. Ehhh ne diyelim şanslı adam, senin gibi güzel bir kızın yanına da aşağısı kurtarmazdı."

"Babaaa!"

"Ne? Benim kızım bugüne bugün parmakla gösterilecek nitelikte bir güzel. Ayrıca güzelliğin geçici ve aklın kalıcı olduğunu bilecek kadar da özel. Bir de Naime Sultan'ın... Nasıl diyordun bakıyım, İGOP muydu?"

"İGAP baba! İdeal Gelin Adayı Projesi..."

"Hah, tamam! Evet, Naime Sultan'ın proje kapsamında yetiştirilmiş ve eşi bulunmayacak bir cevher."

"Bu konuda ne desen haklısın baba, dünyada bir eşim bulunmadığı doğru... Mümkünse tek kalayım, yeni nesillere işkence çektirmeyelim."

"Merak etme, kardeşini yetiştirirken aynı hataları tekrar yapmaya hiç niyetim yok. Özür dilerim hayatım, seni o kadar zorlamasına izin verdiğim için çok pişmanım. Hepinizden uzak durdum ve müdahale etmek yerine, zararlı bir şey yapmadığını düşünerek izlediğim için üzgünüm."

"Özür dilenecek bir şey yok baba, benim için her zaman mükemmeldin."

"Sen de bebeğim, sen de... Kendine iyi bak kızım, ne zaman ihtiyacın olursa gücümün yettiği her türlü desteği vermek için yanında olduğumu unutma. Benim için her zaman önce sağlığın, sonra mutlu

olman önemli... Nişanlına da benden selam söyle, kendisine iyi bakması gereken çok değerli bir hediye verdiğimi ilet."

"Söylerim babacım, beraberliğimize onay verdiğini duyunca çok sevinecek!"

"Eh anlaşılan kendisiyle yakında tanışacağız. Madem adetlerimizi öğrendi artık isteme, söz, nişan diye devam eder. Geri kalanı ne zaman düşünüyorsunuz, yaz tatilinde mi?"

"Ona kalsa en kısa sürede evlenmek istiyor!"

"Yok artık! Bizden kız almak o kadar kolay değil, zamanı gelince hepsini konuşuruz. Hele kardeşini sağlıcakla bir kucağımıza alalım da gerisi kolay..."

"Nasıl istersen babacığım!"

"Eh, bari bende gidip Nejat amcanı bulayım da şu paslanmış İngilizcemin üzerinden biraz geçelim."

Gülümseyen genç kız, mutlulukla ışıl ışıl parlayan gözleriyle "Her şey için teşekkür ederim babacığım." diyerek canı gibi sevdiği adama ayrılmadan son bir kez baktı.

"Bir şey değil güzel kızım, kendine dikkat et." diyerek duygulandığını saklayan adam, görüntülü aramadan çıkarak arkasına yaslandı. Kızını üzmemek için tuttuğu gözyaşları yanağından süzülürken, bir süre karşıya bakarak öylece oturdu. Bulunduğu yeri ve konumunu hatırlamasıyla toparlanarak, cebinden çıkarttığı mendili ile yüzünü kurulayıp gülümsemeye başladı. Verdiği kıymetli hediyesi için rabbine tekrar teşekkür ettikten sonra yerinden doğrulduğu gibi öğretmenler odasına girdi. Eşi öldüğünden beri okulu mesken belleyen Nejat öğretmenin yanına oturarak, hüzünlü bakışlara sahip dostuna selam verdi.

"Nejat kardeş, sana işim düştü. Müsait olduğun zaman, benim şu paslanmış İngilizceyi biraz toparlasak diyorum. Bir takım gelişmeler oldu, 3 ay sonra benim kız arkadaşlarıyla beraber gelecek. Onların karşısında rezil olmayalım."

"Ne zaman istersen hocam, söylemen yeter. Hemen bir program hazırlayabiliriz. Hatta senin için uygunsa, işin gramer kısmını beraber çalışırız. Ders saatlerimle çakışan boş derslerini belirleyelim, yabancı uyruklu öğrencilerimiz ile pratik yapmanı sağlayacak bir düzen alırız."

"Bak bu harika olur." Boş zamanlarını denkleştirip ayarlama yaparken, mahzun dostunu iyice süzerek yardımsever doğasını takdir etti. Nejat'ın nispeten yeni bir hayata atılmaya hazır olduğunu, Naime Sultan'a devredilme zamanının geldiğine kanaat getirince ilk kurbanını belirledi.

İlk dersini alıp işini bitirmesinin ardından *'Eh, yiğidi öldür hakkını yeme... Kabul etmek lazım, kadın bu konuda kıdemli, üstüne tanımıyorum.* 'diye söylenerek okuldan ayrıldı.

***

Sabahın kõründe bağıramayacağı için yerinde zıplayıp mutlulukla ağlayan genç kız, defalarca öptüğü nişan yüzüğünü parmağına geçirip resmen nişanlandığını ilan etti. Eline telefonu alıp Gabriel'i aramasıyla daha ilk çalışta açılan hattan "Baban ne dedi?" diye soran adama, kendi dilinde "Aşkım..." demesi üzerine zafer çığlığıyla karşılık aldı.

"Tanrım, çok sevindim Asena, stresten bütün gece uyuyamadım! Güzelim, artık resmen nişanlıyız."

"Evet, annemin haberi olmasa da haklısın sevgili nişanlım."

"Yani kararımız onaylanıp, tasdiklendiğine göre anlarsın ya artık dudaktan!"

"Gabriel! Ay sen başka bir şey düşünmez misin?"

"Konu sen olunca sık sık bu tip şeyler düşündüğümü itiraf ediyorum. Ne de olsa aylardır rahip gibi yaşıyorum."

"Iıırrrhhh!"

"O ses de ne? Tuvalette misin yoksa?

"Çok komik... Deli ediyorsun beni, Gabriel!"

"Sen de beni... Eee ne zaman evleniyoruz?"

"Dur bakalım, daha bugün nişanlandık."

"Yanılıyorsun hayatım, beş gün önce nişanlandık ve bugün onaylandı diyelim."

"Peki." Genç adamın mutluluğunu bozmak istemeyen genç kız, babası evlenmelerini kabul etmeyecek olsaydı bugün ayrılmaları ihtimalinden bahsetmemeye karar verdi. Gabriel açısından, kendisinden

vazgeçtiğini düşünerek yanlış anlaşılacak konuyu yapılarını daha iyi anladığı bir zaman paylaşmak üzere rafa kaldırdı. Bütün yaşadığı strese rağmen kendisini çok mutlu hissederek, babasının özel bir insan olmasına şükretti. "Evet canım, aynen dediğin gibi... Gabriel, seni çok seviyorum."

"Ben de seni çok seviyorum güzelim! Öğlen okuldan kaçta çıkacaksın."

"Bugün Çarşamba, 12 gibi işim bitiyor yarıma doğru anca toparlanıyorum."

"Lauren ile dönme, seni almaya geleceğim. Sakin bir yerde yemeğe gidip nişanımızın onaylanmasını kutlayalım olur mu? Hem babanla konuştuklarınızı anlatırsın."

Dudaklarına oturan gülümsemeyle "Olur, çok sevinirim." dedikten sonra vedalaşarak, öğlen Gabriel ile buluşacağı için ne giyeceğini düşünerek üst katın yolunu tuttu. İçi içine sığmayan ruh haliyle, ailesinin en etkin kolunu arkasına almanın mutluluğunu yaşayarak hazırlanmaya başladı.

***

Sevdığı adamı görme arzusuyla öğleni zor eden genç kız, okuldan çıkar çıkmaz otoparka doğru yürümeye başladı. Kendisine doğru gelen Gabriel'i görünce, gülümseyerek adımlarını hızlandırdı. Çok mutlu görünen aşkının kendisine sarılıp havaya kaldırmasıyla, bedenine sımsıkı sarılıp heyecanına ortak oldu.

"Başardık Gabriel, artık nişanlıyız!"

"Evet, aşkım. Benim için zaten öyleydi. Aradaki tek fark, senin rahatlayıp nişanımızı resmi olarak kabul etmen..."

"Haklısın, artık rahatlıkla söyleyebilirim. Üstümden büyük bir yük kalktı. Ne demek istediğimi henüz anlamıyor olabilirsin, ama gerçek bu..."

"Yanılıyorsun Asena, seni tanımaya başladıktan sonra artık biliyorum." Genç kızın ışıldayan yüzüne bakarken, kendisi için açık bıraktığı saçlarını okşayarak uzanıp dudaklarından öptü. Hemen tepki veren

kızın, utançla geri çekilirken etrafta gören var mı diye kontrol etmesi üzerine şaşırdı. Kızgınlıkla söylenmeye başlayınca konuya tam adapte olamadığı için ağzı açık kaldı.

"Gabrieeel! Delirdin mi sen, ne yapıyorsun ya birisi görecek. Ay az daha rezil oluyordum, Allah'tan ortalıkta kimse yoktu!"

"*Eee!* Görsün, ne var bunda?"

"Ne demek görsün ya? Okul burası, etrafta çocuklar var!"

"Haaa, şimdi anladım! Öğretmenleri olarak çocuklardan çekiniyorsun, o zaman biraz uzaklaşalım."

"Gabriel *yaaa!* Bu mu anladığın, bir de beni tanıdığını söylüyorsun."

"*Eee,* evet! Daha başka bir şey de mi var? Babandan izni koparttığımıza göre artık öpüşmemiz serbest, ben de haklarımı sonuna kadar kullanmaya kararlıyım!"

"Ama ortalık yerde değil, ancak yalnız olduğumuz zaman öpmene izin veririm!"

"Yok artık! Ne yani, etrafta herhangi biri varken olmaz mı diyorsun?"

"İnanmıyorum sana ya, resmen takıntı haline getirdin! İnsanların arasındayken öpüşmek hiç hoş bir şey değil, benim kitabımda yazmaz. Yalnızken tamam diyorum işte, daha ne?"

"Off! Tanrım, sen sabır ver. Asena yürü şuradan gidelim. Ben kafayı yemeden önce bir şeyler yerken, en erken ne zaman evlenebiliriz onu konuşalım." Genç kızı arabaya bindirip yanına oturan adam, sağa sola bakınarak "Etrafta hiç kimse yok, ayrıca yalnızız, Asena..." dedikten sonra cevap vermesine fırsat vermeden eğilip, uzun uzun nişanlısının dudaklarını öptü. Dayanamadığı raddeye geldiğini hissedince, isteksizce geri çekilip karşısında ki kızarmış yanakları ile güzelinin yüzünü sözdü. "Kesinlikle olabilecek en kısa sürede..." diye homurdanırken, arabayı çalıştırıp yola çıktı. Lokantaya varmalarının ardından karşılıklı oturarak, Asena'nın, hayranlıkla bahsettiği babası ile aralarında geçen konuşmaları dinlemeye başladı.

"Çok ilginçti Gabriel, küçüklüğümden beri ne zaman başım sıkışsa sorunumu çözeceğini bilerek babamın yanına gittim. Bu sefer ki çok samimi ve sevgi dolu bir konuşmaydı."

"Hayata bakış açısı çok farklı, hoşuma gitti! Babanın özel bir insan olduğu belli, neden bu kadar çok korktuğunu anlayamıyorum."

"O kadar basit değil." Sorusuna cevap vermekten kaçınarak konuyu farklı bir yöne çevirirken, ataya saygıyı, ailesini ve kültürlerini iyice tanıdığı bir zamana bıraktı. Şimdi anlamakta zorlanacağını bildiği için açıklamaya çalışmanın âlemi olmadığını düşünerek babasının ricasını ortaya attı. "Kısaca, Mine sağ salim dünyaya gelmeden ısrar etmenin hata olduğuna katılıyorum."

"Haklısın, babanın talebine katılıyorum, annenin durumunda kardeşinin doğumunu beklememiz en doğru karar. Yalnız bilesin, bu iş yaza kadar sarkamaz. Yarıyıl tatilinde ne yapıp edip, evlenmemiz lazım. Seni karım olarak evimde ve yatağımda istiyorum."

"Hı! Gabriel, şey... Ben de sana yakın olmayı istiyorum! Sadece şu an kesin bir tarih veremiyorum, her şey annemin tepkilerine bağlı..."

"Lütfen Asena, bana da acı... Olmadı gider, annenle kendim konuşurum. '*Sabuşcu*gum, inan çok kötü durumdayım. Kızın, kendisine dokundurmuyor, yaza kadar acımdan ölürüm.' derim."

"Allah'ım! Ay sen utanmazın tekisin. Anneme öyle bir şey söylersen yerin dibine girerim! Sakın haa, yemin ederim seni mahvederim, Gabriel..."

"*Oooofff, oofff*... Bu nişanlılık çok uzun sürecek oğlum!" Sırıtarak yerinden kalkan genç adam, kıza elini uzatıp, "Hadi aşkım, kalk... İşe dönmem lazım, önce seni eve bırakayım." diyerek gülen sevgilisi ile beraber arabaya doğru yürüdü.

31. BÖLÜM

Nişanlısını her akşam gördüğü halde Cuma gününü dört gözle bekleyen genç adam. Asena'ya doyamadığını kabul ederek kafasında güzel bir program hazırladı. Olabildiğince yakınlaşacaklarını ve yalnız kalacaklarını hayal ederken, masasının üzerinde duran kızın fotoğrafına bakıp telefona uzandı.

"Merhaba, Gabriel."

"Merhaba... Hayatım, nasılsın? Seni çok özledim."

"Yine mi? Şaka şaka, ben de seni düşünüyordum. İyiyim canım, sen ne yapıyorsun?

"İş güç. aynı şeyler. Akşam 7 civarı seni almaya gelirim, o zaman ayrıntılarıyla anlatırım. Önce yemeğe sonra da bildiğim hoş bir kulüp var oraya gideriz."

"Ya! Üzgünüm Gabriel, ama olmaz."

"Ne demek olmaz?"

"Bugün cuma... Akşam çocuklara sözüm var, geleneksel sinema gecesi yapacağız. Ben de birazdan arayıp, hazırlıklı gelmen için sana haber verecektim."

"Sinema gecesi mi, o da ne?" Bir süre çatık kaşlarla karşı tarafı dinledikten sonra genç kızın gerekçesine hak vererek yumuşadı. "*Ya!*

E iyi o zaman, madem sözün var ben de oraya gelirim, hep beraber seyrederiz."

"Harika olur. Yalnız ayrı oturmak zorunda kalacağız, önceden belirteyim de şaşırma."

"Ne? Hadi ordan, ayrı falan oturamam!"

"Yer yok... Televizyonun karşısındaki koltuğa, beşimiz ancak sığıyoruz. Benim, senin yanına geçmeme de müsaade etmezler."

"Ne demek koltukta yer yok, beni bağlamaz!"

"Çok tatlısın, gelince ne demek istediğimi anlarsın!"

"Sen de..."

"Tamam. Seni seviyorum, Gabi..."

"Gabi, ha! Ben de seni seviyorum, bebeğim." Duydukları karşısında dayanamayıp sırıtırken "Tamam, görüşürüz." diyerek telefonu kapattı. "Demek geleneksel sinema gecesi, çocuklar ve sana özel öyle mi? Şuna bak, beraber oturamazmışız, ayrı oturmayı kabul ediyorsan gel demek istiyor. Çok yanılıyorsun Asena Hanım, yakında aramıza hiç kimsenin giremeyeceğini öğreneceksin..." derken kafasını iki yana sallayıp gülmeye başladı. Saatine bakıp Asena ile buluşmasına daha çok olduğunu hesaplayınca, öfleyerek işine geri döndü.

***

Geleneksel sinema gecesine özel rahat kıyafetlerini giyerek Jack'in evine gelen genç adam, neyle karşılaşacağını merak ederek kapıyı çaldı. İçeriden Asena'nın "Jackson, Gabriel geldi hayatım, kapıya bakar mısın lütfen." diye bağırdığını duyunca sırıtmaya başladı. Elinde plastik bir kapla gülümseyen çocuğa, karşılık vereceği sırada "Hoş geldin, Gabriel... Aysena, sinema gecemize katılacağını söyledi. Üzgünüm ama yerimiz yok, ayrı oturacaksın." deyip geri dönmesi üzerine ağzı açık kaldı.

"Hayda! Bu ne şimdi?"

Bir şekilde bu konunun çok önemli olduğunu düşünürken, kapıyı arkasından kapatıp sesleri takip etti. Mutfağa girmesiyle ellerinde kı kaplarla hepsi bir ağızdan konuşarak Asena'nın etrafında dolanan ço-

cukları hayretle izledi. Üzerine giydiği eşofmanları ile ocağın başında mısır patlatan kızın, bir yandan kendisine seslenirken Sharon'ın elindeki kapları doldurmasını takip etti.

"Hoş geldin hayatım, kusura bakma seni karşılayamadım."

"Önemli değil, hoş bulduk! Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

"Sağ ol, hepsi tamam. Evet, şimdi de sonuncuyu yapıyorum. Nathan yiyip durma, film esnasında yemek için onlar. Sharon, içecekleri hazırladın mı güzelim?"

"Hazır, sehpalara yerleştirdik bile. Bu sefer, Jackson servis yapacak."

"Tamam, canım... Gabriel, senin mısır kâsen şurada."

"Hı hı!" Eliyle ada bankoyu işaret eden kızı onaylarken, gördüğü sahne karşısında hâlâ şaşkın vaziyette izlemeyi sürdürdü. Jack'in yanına geldiğini görünce, adamın alaycı ifadesine bakarak sırıtmaya başladı.

"Selam, Jack!"

"Selam dostum. Hiç şaşırma, yakında alışırsın. Her hafta böyleler Gabriel, izle adamım daha bitmedi."

Sırtına vurup içeriye geçen adamın ne demek istediğini anlamaya çalışırken, yanından geçen Nathalie'nin "Hoş geldin Gabriel, üzgünüm ama koltukta boş yerimiz yok. Ayrı oturmak zorundasın." demesi üzerine ikinci bir şok yaşadı. "Tanrım!" diye fısıldayarak, nutku tutulmuş halde bankonun üzerinde duran mısır kutusunu aldığı gibi Sharon ile konuşan Asena'nın yanına gitti.

"*Eee!* Bu hafta, mavi ve pembe oje sürün Sharon, nasıl uygun mu?"

"Olur. Aysena... Yarın arar, diğerlerine de haber veririm. Ashley'lerin grubu çatlayacak, onlar başparmaklarını farklı boyuyor ama bizimki kadar ilgi çekmiyor."

"Herhalde yani, ben size, *'Her zaman, ilk yapan unutulmaz.'* demedim mi?"

"Haklısın, taklitçiler işte..."

"Hadi Aysena, işin daha bitmedi mi? İçeri girelim artık, filmi hazırladım."

"Geliyoruz, Jackson..."

"Asena, güzelim!"

Nişanlısına gülümseyerek bakan genç kız, yanağına uzanıp öperken "Nasılsın hayatım?" diye ancak sorabildi. Ne yapayım dercesine gözüyle Jackson'ı işaret ederek, elinden çekiştiren oğlanla beraber yürümeye başladı. Mutfaktan çıktıkları sırada, salonda kendisini bekleyen küçük cadının, *'Aysenaaa...'* diyen bağırması da duyulunca, bir yandan söylenerek odaya geçti.

"Ne bağırıyorsun be, geldik işte!"

"Ayakta kaldım."

"Ayyy, cadı!"

"Tanrım! Demek bunu kastediyordu." Karşılarına geçen genç adam, yer kavgası yapan çocuklar ile sehpayı koltuğa yaklaştırmaya çalışan kızı hayretle izledi. Asena'nın üzerine maymun gibi tırmanan Nathalie'nin haline gülerken, yanında kamera getirmediğine pişman oldu.

"Kızım, bir dursana!"

"Hadi ama Aysena, otur artık."

"Ay çatladın ya! Nathalie, yapma diyorum sana... Bak yine düşeceğiz. Aaaayyyy!"

Tutmaya sıra kalmadan koltuğa düşmelerini gülerek seyreden genç adam, söylenerek toparlanan Asena ile gurup üyelerinin uyumuna bayıldı. Anlaşmışlar gibi hepsi beraber bacaklarını sehpaya uzattıktan sonra mısır kaplarına uzanıp kucaklarına almaları üzerine gözleri kısıldı. Ayakta kaldığı için dudağını bükerek üzgün olduğunu ifade eden kıza, sesini çıkartmadan onay verdi.

"Hadi Gabriel sen de otur, filmi açacağım."

"Tamam, Jackson!" Asena'dan ayrı oturmaya hiç niyeti olmayan genç adam, vaziyeti bir süre inceledikten sonra mısır kabını Jackson'a verip Nathan'a uzandı. Çocuğun cevap vermesini beklemeden "Hey dostum, sen benim kucağıma geliyorsun." diyerek kucağına aldığı gibi koltukta açılan dar alana kendini sıkıştırdı. Ayaklarını da sehpaya uzattıktan sonra, "Hazırız Jackson, filmi açabilirsin." derken dönüp genç kıza sırıttı.

"Vay be, böyle oturmak çok rahatmış!"

"Sevindim, evlat." Nathan'ın yorumunun ardından iyice kalabalıklaşan koltuk sakinleri, sessizliğe gömülürken bütün dikkatini filme yöneltti. Normal şartlarda seyretmeyeceği çocuk filmini, hem de cuma gecesi olduğu halde büyük bir zevkle izlemeye başladı. Kendisini çocukluğuna götüren ve patlamış mısır eşliğinde garip bir tat veren filme takıldığı sırada aniden başını çevirdi. İzleniyormuş hissinin sahibine sevgiyle bakarak, kolunu omzuna attığı gibi yanına çekti. Alnına sessiz bir öpücük kondurduğu sırada, bu kadınla çocuk sahibi olmak ve kalabalık bir aile kurmak istedi. Birbirlerine gülümseyerek bakarlarken Nathalie'nin, kızın koluna tekrar vurmasıyla gözlerini tavana çevirdi. Sırıtarak ağzına mısır tıkan kızın, kendisine öpücük atmasının ardından başlarını birbirine yaslayarak filme geri döndü.

Filmin bitiş müziği ile beraber ayaklanan çocuklar, dağınıklıklarını topladıktan sonra odalarına çekilmeleriyle meydan kendisine kaldı. Sevdiği kadın ve aralarına katılan dostlarıyla beraber, sakin bir ortamda muhabbet etme imkânı buldu. Halden anlayan Jack ve Lauren, bir süre yanlarında oturduktan sonra nişanlısı ile kendisini yalnız bırakmak için odalarına çıkınca güzeline döndü. Nihayet genç kızla baş başa kalmasıyla, gün boyu birbirlerine duydukları özlemle dudaklarına uzandı. Başını koltuğa yasladığı aşkının, dolgun dudaklarını öperken bedenine sımsıkı sarıldı. Ağzının derinliklerine uzanan dili, doğanın en muhteşem dansına başladığı sırada etkisini bedeninde duyumsadı. Zor duruma düşeceği sınıra yaklaşınca güzelini bırakarak nefesini kontrol etmeye odaklandı. Biraz toparlanmasının ardından genç kızın güzel yüzüne bakarak, kızaran yanakları ile gülümseyen aşkına, "Güzel zaman geçirdim Asena, çok eğlendim, açıkçası böyle bir şey beklemiyordum." diye söze girdi.

"Çok sevindim. Hazırlık safhası biraz yorucu oluyor ama çocuklar korkunç zevk alıyor. Ne kadar mutlu olduklarını gördün, bütün hafta cuma gecesi için film araştırıyorlar. Hem birbirleriyle kaynaşmaları açısından da çok faydalı oldu. Seninle çıkacağımı söyleseydim, çok üzülürlerdi, Gabriel..."

"Haklısın, kendi gözlerimle görmesem inanmakta zorlanırdım. Sorun yok güzelim, amaç sevdiğim kadınla beraber olmaktı. İstediğimiz akşam dışarıya çıkabiliriz, cuma geceleri onların olsun."

"Ve bizim..."

"Kesinlikle... Aşkım, bir ara kendimi, seninle ve çocuklarımızla film izlerken hayal ettim! Açıkçası o günün gelmesini arzuladım. Ama hemen değil. Uzunca bir süre, seni paylaşmayı düşünemeyecek kadar bencil bir ruh hali içerisindeyim."

Konuşmanın gidişatından utanan genç kız, eğdiği başını sevdiği adamın boynuna gömerken "Ben de Gabriel, sana benzeyen yakışıklı bir oğlum olmasını çok isterim!" diyerek duygularını ortaya koydu. Gittikçe iradesini zorlayan adama, yakınlaşma arzusunu dizginlemeye çalışarak mis gibi kokusunu içine çekip iyice sokuldu.

"Ve ben de aşkım, aynı sana benzeyen siyah saçlı, yeşil gözlü bir kızım olmasını..." Aklına üşüşen onlarca düşünceyle yatağını ve bedenini paylaşacak olan kadını, altında hayal edince elektrik çarpmışçasına irkildi. Sevgiyle saçlarını okşadığı genç kızdan, biraz uzaklaşarak "Geç oldu Asena, ben artık kalkayım. Yarın ne yapmak istersin?" diye isteksizce sordu. Sabaha kadar otursalar da sorun olmayacağını bildiği halde, arzularının esiri olmaya meyilli bedeniyle savaşmaktan yorulduğunu hissetti.

"Olur. Sabah erken kalkıp Selen'le konuşmam lazım, iki haftadır görüşemedim, çok özledim. Ayrıca nişanlandığım haberini vermeliyim, kesin çıldıracaktır. Malum, geçen hafta kaçırıldığım için annemleri de ihmal ettim. Sabuşcuğum, meraktan çatlamıştır."

"Şikâyetçi misin yoksa?"

"Şu an vereceğim cevap hayır, seninle olmaktan çok mutluyum. Ama o zamanki duygularımı kelimelerle tarif edebileceğimi zannetmiyorum. Filmlerdeki gibi romantik gelmiyor Gabriel, seni sevdiğim halde resmen çok korktum. Ne olduğunu kavrayana kadar öleceğim zannettim, aklımdan bir sürü senaryo geçti."

"Ah aşkım! O senaryolardan birkaçını benimle paylaşmak ister misin, fantezi olurdu."

"Ha ha çok komik, Bay Harrison..."

"Öyleyimdir, Bayan Harrison. Bu sıfata ne kadar çabuk alışırsan o kadar iyi. Eee, ne zaman boşa çıkıyorsun?"

"Öğleden sonra seninim... Muhtemelen önce annemle konuşur, ardından Selen'le uzun uzadıya zaman geçiririm. Geçen haftadan beri aramadım diye kesin bana çok kızmıştır, gönlünü almam gerek."

"Selen, adını sürekli duyuyorum! Bu arkadaşın, senin için çok mu önemli?"

"Hem de nasıl... Üniversiteye başladığım ilk hafta, her şeye ve herkese yabancılık hissettim. Birkaç kişiye yakınlaşma çabalarım, samimiyetsiz yaklaşımları yüzünden kendi kabuğuma çekilmemle sonuçlandı. Selen de benim gibi etrafına karşı çekingen ve mesafeli davrandığı için selamlaşmak dışında aramızda hiç konuşma geçmemişti. Sudan çıkmış balık gibi ortalıkta dolanarak derslere girip çıkarken, kendimi çok sıkıntılı hissettiğim bir gün kelimenin tam anlamıyla ilk temasımız gerçekleşti."

"Nasıl?"

"Sanırım okula başladığım üçüncü günüydü. Selen, ilginç saçlarından dolayı hemen dikkatimi çekmişti ve ben hemen arkasındaki masada oturuyordum. Merakıma yenik düşünce, gizlice test etme imkânı doğmuştu. Gabriel, bunda bir saç vardır inanamazsın, tükenmez kalemin içinden çıkan yaylara benzer. Sırtının ortasına kadar gelen akordeon gibi kıvrımların. boyuna kafaya taktım. Sonunda dayanamayıp çaktırmadan bir tutamını yavaşça çekmeye başladım. Uzunluğuna hayret ederek bakarken, Selen aniden arkasını dönünce ne yapacağımı şaşırdım. Bu manyak, ne dese beğenirsin... *'Saçımın boyunu ölçmen bitti mi? Evet,* çok uzun hatta seninkinden bile uzun.' demesiyle hemen bıraktığım tutam eski yerine fırladı. Utancımdan ne diyeceğimi bilemedim, özür dileyeceğime, *'Ya ne yapayım, çok merak ettim. Kendime mani olamadım* işte.' diye ağzımdan kaçtı."

"Nedense şaşırmadım."

"Gözlerini devirip ardından sırıtınca, *'Tamam,* işte bu *yeni arkadaşım.'* dedim. Benim ruh ikizim, kişiliğimin yansıması gibiydi. Yanılmadığımı biliyordum ki, aynen öyle oldu. Olaylara verdiğimiz tepkiler, güldüğümüz konular ve anlayışımız birbirini tamamlar nitelikteydi. Hatta çoğu zaman, biz bile ortak tepkilerimize hayret ederdik. Ben bir cümleye başlasam o tamamlayabilirdi. Bir ay geçmeden yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmez oldu."

"Hıımm! Aşkım, kıskanmalı mıyım?"

"Hayır." Duyduğu cümleye gülen genç kız anlatmaya kaldığı yerden devam ederek "Maalesef Selen ile arkadaşlığımıza engel teşkil edecek, ciddi bir problem vardı. Annem ve Naime Sultan... Çocukluğumdan beri eve gelen giden hiçbir arkadaşımı onlara beğendirememiştim. Selen'i seviyordum ve daha yakın görüşmek istiyordum ama şimdiye kadar evimize gelen arkadaşlarımın hiçbirisini onlara kabul ettirememiştim."

"Ya!"

"Arkadaş diye nereden buldun bu kızı? Görmüyor musun kızım, durmadan gülüyor, bir de at gibi ağzını açıyor. Yok efendim bu saygısız, nerede nasıl konuşulacağını bilmiyor. Nasıl bir kıyafet o ailesi görmüyor mu, bu yaşta kız çocuğu yırtık pantolonlarla dışarıya çıkmaya utanmıyor mu? Olmaz Asena, ben bilirim annecim bu kız yaramaz, çok açık giyiniyor. Bu ne böyle hiç beğenmedim, fazla makyaj yapmış kesin gözü dışarıda... Bu kızın bakışları hoşuma gitmedi, kıskanç bir insana benziyor. Sen bana inan yavrum, burada deneyim konuşuyor. Ay ağzında sakızla mı geldi o sokaktan, ayıp denen bir şey var canım ve aklına daha ne gelirse..."

"Sakız!"

"Evet, aynen öyle... Anneannem, sokakta sakız çiğnenmesinden hiç hoşlanmaz, hoş evde de hoşlanmaz ya neyse. Eh durum bu olunca, ben de bir senaryo yazıp Selen'e ezberlettim. Haftalarca replikleri üzerinde çalıştırdım, sonra da onu baştan yarattım. Oturup kalkmasını, giyinmesini ve nasıl davranacağını öğrettim. Yani anlayacağın, Naime Sultan'ın hayran kalacağı her şeyi içeren bir genç kız ortaya çıkarttım. Yazık garibim, arada isyan etse de sesini çıkartmadan bana boyun eğdi. Plan beklediğimden büyük bir başarı elde edince, dostluğumuz ben dışarıya sık çıkamadığım için bizim evde devam etti."

"Onun evine gidemiyor muydun?"

"Neredeyse hayır... İlk yıl devlet yurdunda kalıyordu, eve geçince arada dersi ekip giderdik. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum Gabriel, benim için bir çeşit ihtiyaç gibi. Seninle birlikte olmaktan çok mutluyum ama Selen'in hayatımdaki eksikliğini her daim hissediyorum."

"Anlıyorum hayatım. James ile uzun yıllara dayanan bir dostluğumuz var. Güvenebileceğim ender insanlardan birisi... İnsanın sırlarını paylaşacağı, yeri gelince birbirine destek olacağı bir arkadaşının olmasının ne demek olduğunu iyi bilirim."

"Evet, güzel ifade ettin! Aslında hayalim, ikimizin beraber okumak için buraya gelmesiydi. Maalesef ilk sene İngilizce kursuna gelmeye ikna edemedim. Sonrasında ise düzenli gittiğimiz halde bana yetişemedi. Seninle nişanlandığını öğrenince çıldıracak, hem çok sevinecek hem de benden ayrılmak zorunda kalacağı için üzülecek."

"Birbirinizden kopmanız gerekmiyor Asena, görüşmeye devam edersiniz. Biz İzmir'e gittiğimizde kendisiyle buluşursun, tatillerde yanımıza davet edersin."

"Sağ ol Gabriel, ama söylediklerin o kadar da kolay değil. Adetlerimizi bilmediğin için sana çok basit gelen bazı şeyler, bizler için sorun. İstese bile maddi imkânsızlıklardan dolayı gelemeyecektir. Evlendikten sonra ise eşi çok anlayışlı bir insan değilse, muhtemelen problem çıkaracaktır."

"Nasıl yani, seni ziyaret etmek için eşinden izin mi alması gerekiyor?"

Kahkaha atan genç kız "Çok tatlısın, Gabriel!" derken uzanıp adamın yanağını öptükten sonra anlatmaya başladı. "Yaşam tarzımıza o kadar yabancısın ki, bazen bakış açın çok komik olabiliyor. Ailemin yanına gitmeden önce kesinlikle sana bu konuda ders vermeliyim."

"Olur!" Asena'nın neşesine katılan genç adam, bu kadar gülmesine sebep olacak ne söylediğini anlamaya çalışarak bakmaya devam etti. "Hâlâ ne demek istediğini anlayabilmiş değilim."

"Bizim kültürümüzde genel olarak babanın yeri ayrıdır, eskisi kadar olmasa da ataerkil bir toplumuz ve çoğu ailede bu yaklaşım devam eder. Örneğin babam, sakin doğalı ve olgun bir insan olduğu halde, saygıda kusur edilmez. Ondan habersiz arkasından iş çevrilmez, kendisine sormadan önemli kararlar alınmaz. Çocukluktan itibaren yetiştirmeyle alakalı, kız evlatlardan farklı ve daha özgür büyürler. Artık eskisi kadar katı olmasa da genelleme yapıyorum, her aile için aynı koşulların geçerli olduğunu iddia etmiyorum. Bu özgüvenle büyüdükleri için top-

lumun kendilerine biçtiği kriterler doğrultusunda ailelerinden gördüklerini eşlerinden beklerler."

"İstisnalar haricinde, eşinin izni olmadan birçok şeyi yapamazsın!"

"Bir nevi... Durumu müsait olsa da kız arkadaşını ziyaret etmesi için karısının Amerika'ya gitmesine kolay kolay bir erkek onay vermez. Hele çocuğun olduktan sonra çok zor, bunu biliriz ve tatsızlık çıkmaması için sormaya gerek duymayız. Özel bir durum ya da ailecek düzenlenecek bir tatil haricinde neredeyse imkânsız gibi."

"Vay be! Bu konuşma ilginç olmaya başladı, adetlerinizi sevebilirim."

"Hıı, nedense hiç şaşırmadım. Evet canım sevebilirsin, muhtemelen bende erkek olsaydım bayılırdım."

"Selen'le bu yüzden görüşemeyeceğinizi düşünüyorsun! Onun için mi üzülüyorsun, Asena?"

"Evet... Hayatımdaki her şey arzu ettiğim gibi olamaz, mutlaka bir yerde fire verir. Şahsi beklentilerime göre karşılık vermez. Eskisi gibi değilse de bir şekilde Selen ile beraberliğimiz devam edecek. O çok özel bir insan ve benim için kardeş kadar değerli. Onun yakınlığını kaybediyorum ama seni kazanıyorum, Gabriel..."

"Evet, aşkım!" Asena'nın Selen'den ayrılacağı için üzülmesine dayanamayan genç adam, "Yarının ne getireceği belli olmaz, hiç beklemediğin bir şeyle karşılaşabilirsin!" derken dudaklarını buruşturarak tebessüm etmesi üzerine içi buruldu. İleride bu konuyla ilgili yapabileceği bir şey olursa mutlaka deneyeceğine karar vererek mahzun gözlerine baktı.

"Pek ihtimal vermiyorum ama umarım dediğin gibi olur! Selen'i tanımanı çok isterim Gabriel, o kadar sevimlidir ki hayret edersin. Kendisi inanmıyor olsa da aynı oyuncak bebeklere benzer. Ufak tefek ve minyon yapılı, kalkık burnuyla çok güzel bir yüze sahip. Sürekli gülümsüyormuş gibi duran minik ağzı var. Yabancıların yanında genellikle sessiz olduğu halde, çok espirili bir kızdır. En çarpıcı yeri ela gözleriyle o kabul etmese de saçlarıdır. Bu ilkokula başladığı zaman bakıcı..." derken hemen durup toparlandı. Gabriel ile evlenecek bile olsa en yakın dostuyla ilgili gerçekleri, izni haricinde anlatamayacağı için lafı değiştirmek zorunda kaldı.

"Eee!"

"Evet!"

"Annesi, saçlarıyla baş edemeyince, kuaföre götürüp omuz hizasında kestirmiş. Tabii sonucu öngöremeyen kadın, hesap hatası yapmış. Saçları kuruyunca hepsi havaya kıvır kıvır dikilmiş mi, bizimki deliye dönmüş. Selen, aynada gördüğü koca kafasıyla, uzayana kadar yıllarca yaşamak zorunda kalmış. Her gören alay edince, günlerce ağlayıp okula gitmek istememiş. Alay konusu olduğu için saçlarını saplantı haline getirmiş. Ne kadar uğraştıysam, çok güzel göründüğüne ikna edemedim. O olayın üzerine kimsenin bir parmak bile kesmesine izin vermemiş. Sırtımın ortasında olan saçını bir tutuyorsun, kalçasına kadar iniyor. Bıraktığında geri yerine fırlamasına bayılıyorum. Başta oynamama gıcık oluyordu ama baş edemeyince mecburen kabullendi."

"Tahmin ederim, inadınla baş edememiştir. Arkadaşınla tanışmayı ben de çok isterim aşkım. Sen bu kadar sevdiğine göre duygularını paylaşacağıma eminim." derken gülümseyerek onay vermesiyle konunun kapandığını anlayıp ayağa kalktı. Kolunu omzuna attığı genç kızla beraber kapıya kadar giderek, evden ayrılmadan önce dudaklarından kana kana öptüğü aşkından inleyerek ayrıldı. Başını alnına yaslarken "Bu kesinlikle çok uzun bir nişanlılık olacak! Öğlen 1 civarı seni almaya gelirim, ne yapacağımıza o zaman karar veririz." dedikten sonra kapıdan çıkıp gülümseyerek arabasına yöneldi.

32. BÖLÜM

Nathalie ile pazarlık yaparak çalışma odasına kapanan genç kız, her ihtimale karşın nişan yüzüğünü çıkartıp önce kardeşine görüntülü arama daveti yaptı. Sabuşcuğu odaya dalana kadar Ege ile konuşmasının arkasından, durumu çaktırmamaya özen göstererek anasıyla muhabbet etti. Hamileliğin son aylarına yaklaştıkça ağırlaştığı ve kilo aldığından şikâyet eden kadını, rahatlattıktan sonra herkese selam gönderip sayfadan çıktı.

"Bu da tamam, sıra Selen'imde..." Genç kıza çağrı yaparken hemen açacağını tahmin ederek, nişan yüzüğü takılı olan parmağını kameraya tutup ekranın açılmasını bekledi. Arkadaşının görüntüsü belirip 'A-aaa! O ne be?' sözleri duyulduktan sonra oluşan uzun sessizliğin ardından beklediği çığlıklar gelmeye başladı. Elini indirip ne söylediği anlaşılmayan dostunun sevincini izlerken, sonunda sakinleşen genç kıza sevgiyle baktı.

"Selen'im."

"Ay inanmıyorum! İnanamıyorum sana kızım ya! Hain, içten pazarlıklı mikrop, insan bir çıtlatmaz mı ha? Nışanlanma ihtimalim var demez mi? Vallahi burada olsan, benden sakladığın için o saçını başını yolardım. Seni Allah'a havale ediyorum, Asena..."

"Eee..."

"Gabriel mi diye sormuyorum bile sırıtmandan belli! Ay Sabahat teyze ile Naime Sultan'ı nasıl ikna ettin, kızım sen? Yok ya ben hırsımı alamadım, uçağa atlayıp seni bir güzel dövüp dönmek istiyorum. Manyak... Manyaksın işte... Manyaksın kızım sen!"

"Selen..."

"Ay hâlâ gülüyor terbiyesiz, arsız! Hem suçlu hem güçlü... Haline bak, bana haber vermeden nasıl böyle bir şey yaparsın ya? Konuş Asena, çeneme hâkim olamıyorum araya gir konuş. Çabalıyorum ama kendimi susturamıyorum. A dan Z'ye kadar her şeyi dökül, sonra bilahare söylenmeye devam edeceğim. Beynini delicem senin, beyinsiz... Arkadaş dedik bağrımıza bastık, kızın yaptığına..."

"Ay sus be! Aaaaa, bıt bıt bıt bıt... Evet, Gabriel ile nişanlandım ama benim de haberim yoktu."

"Hı! Neeee? Ne diyorsun sen be? İnsanın haberi olmadan olacak iş mi o? Bana bak Asena, beni kandırıyorsan..."

"Yemin ediyorum Selen ya, sana yalan söyler miyim hiç."

"Söylesen de anlarım zaten, ruhunu biliyorum kızım senin! Sürpriz parti mi verdi? Herkesin içinde mi teklif etti? Dün gece miydi? Babanların haberi var mı?"

"Hayır, hayır, hayır, evet..."

"Ne?"

"Bakma boş boş sırasıyla cevapladım. Hayır, sürpriz parti vermedi. Hayır, herkesin içinde teklif etmedi. Hayır, dün gece değildi. Evet, babamın haberi var. Ay bu haber sana ağır geldi Selen, çenene vurdu. Anam bir sakinleş, bir bardak su falan iç, kendine gel de anlatayım."

"Ooff!" Birkaç derin nefes aldıktan sonra kollarını göğsünün altında birleştiren genç kız, ekrana kilitlenip "Tamam, şimdi daha iyiyim, dökül bakalım." diyerek dinleme pozisyonunu aldı. "Hadi!"

"Anlaştık... Öncelikle seni atlamış değilim, geçen hafta sonu konuşamayacağız diye anlaşmıştık. Bildiğin gibi Gabriel'in ailesinin göl evinde iki gün geçirmek için program yapmıştık. Meğersem benim dışımda herkes tarafından bilinen bir komploymuş, anlayacağın kaçırıldım."

"Yok artık, kaçırıldım mı dedin?"

"Evet, aynen öyle dedim hayatım. Kelimenin tam anlamıyla kaçırıldım. Neye uğradığımı anlamadan Gabriel tarafından evine atıldım. Manyak, bir de üzerime kapıyı kilitledi. Ya evlenmeyi kabul etmemi ya da beni hamile bırakıp zorla evleneceğini söyleyerek tehdit etti."

"A-aaa!"

"Vallahi kız." derken arkadaşının boş boş bakan yüzünü görünce gülmeye başladı. "Nutkun tutuldu değil mi, Seloşum? Bir de benim halimi görseydin, masanın etrafında köşe kapmaca oynadık."

"Aaayy! Asena! Ama, a-aaa! Nasıl?"

"Ay Selen, senin bu aptallaşmış hallerine bayılıyorum ya çok tatlı oluyorsun. Sanırım, *'Asena, nasıl olur böyle bir şey?'* demeye çalışıyorsun."

"Aman beee, tamam! Şimdi kızım, en baştan başla ve doğru dürüst anlat, hiçbir şeyi de atlama... Allah'ım, daha neler duyacağım! Beni korkutuyorsun Asena, bir hafta konuşmadık ışık hızıyla yol almışsın."

"Eh, bizde böyle hayatım. Şimdi, hazır ol başlıyorum." Jack'in diş ağrısından konuya giren genç kız, en ince detayına kadar yaşadığı her şeyi arkadaşına anlattı. Gözlerine yansıyan mutluluk ve duygu karmaşasına, iştirak eden Selen ile beraber o anları tekrar yaşadı. Arada karşıdan gelen sorulara da cevap verip, babasıyla yaşadığı görüşmeyle sözlerini tamamladı. "İşte böyle... Çok şükür, babam hiç zorluk çıkartmadan nişanlanmamı onayladı ve arkamda duracağına söz verdi."

"Aslan Hüseyin amcam be! Ay çok romantikmiş Asena, kız!"

"Yaa, şimdi öyle geliyor ama o sırada korkudan altıma edecektim. Bütün hayatım gözlerimin önünde geçit töreni yaptı, öleceğimi zannettim. Bir insanı seviyor bile olsan, kapana kısıldığını hissetmek çok kötü bir duygu."

"Canım benim ya, kıyamam! Şükür sonu iyi bitmiş, senin adına çok sevindim hayatım."

"Sağ ol, bitanem." Mahzunlaşan dostunun buruk bir ifadeyle gülümserken kendisine bakması üzerine, içinden geçenleri anlayarak karşılık verdi. Senelerdir tanıdığı ve kardeşi yerine koyduğu kızın, kendisine sıra kalmadan beklediği sözleri söylemesiyle burnu sızladı.

"Yollarımız ayrılıyor Asena, değil mi?"

"Bilmiyorum, galiba! Olabildiğince seninle iletişim kurmak için direneceğim Selen, benim için çok kıymetlisin."

"Sende öyle. Yeter ki mutlu ol, iyi haberlerini almak bana yeter. Senin adına çok sevindim hayatım, seni seviyorum."

"Bende seni çok seviyorum, Selen. Keşke ayrılmak zorunda kalmasaydık, ben..." Salya sümük ağlamadan daha fazla devam edemeyeceğini anlayınca, burnunu çekip "Biraz daha konuşursam ağlamaya başlayacağım." diyerek yüzünü buruşturdu.

"Aynen..." Yanaklarından süzülen yaşları bir yandan silerken, birbirlerini teskin etmeye çalışarak gülümsediler. Ağırlaşan havayı dağıtmak için konuyu değiştirmeye karar verip, kendini zorlayarak tekrar konuşmaya başladı. "O zaman yaza düğünümüz var öyle mi gelin hanım?"

"Açıkçası ne olacak bende bilmiyorum! Gabriel, delirmiş gibi, ona kalsa hemen evleneceğiz. Ben yaza kadar beklemem diye tutturdu. Aslında ben de bir an evvel olsun istiyorum ama çaktırmıyorum."

"Kız, siz bu adamla ne kadar yakınlaştınız?"

"Eee, azıcık!"

"Asena!"

"Bir iki sefer öptü işte."

"Oraları hiç anlatmadın."

"Sansürledim diyelim, kırmızı noktalı oluyor da!"

"Allah cezanı vermesin, ben sana öyle mi yaptım?"

"Iıyyy, bilmeyen de seni çok deneyimli zannedecek! Bir kere denedin, o da ağzı kokuyor diye Cem'in sonu oldu."

"Cemil, canım... Öğğğk, iğrençti! Evet, hakikaten çok kötüydü ya, az daha kusuyordum. Olsun yine de dudağı dudağıma değdi ve ben de sana anlattım."

"Anlatmaz olaydın, tiksinmiştim!"

"Hadi kızım ya..."

"Şey... Selen, çok güzeldi ya nasıl tarif edeceğimi bilmiyorum! Çok tehlikeli olduğu kesin, kendinden geçiyorsun ve daha fazlasını istiyorsun. Yemin ederim, her seferinde daha fazla korkuyorum."

"Neden, kötü bir şey mi oldu?"

"Hayır, öyle bir şey değil. Benimki, bıdı bıdı ötüyor ama dur deyince ikiletmiyor. Anlayacağın sorun bende, her yakınlaştığımızda içimden adama saldırmak geliyor. Artık ne yapacaksam, yaaani... Kendimi tartınca onun haline acıyorum resmen, neredeyse bir haftadır köşe kapmaca oynuyoruz. Utandığım için derdimi de söyleyemiyorum."

"Ya!"

"Allah'tan Nathalie var, kahramanım benim küçük kurtarıcım. Kız, Gabriel'e bir bakışları var öldürüyor beni, ısırmamak için kendimi zor tutuyorum. Namus bekçisi mübarek, durumu kurtarmak için Sharon'ı da organize ettim. O da saftirik pazar malı olmayayım diye yardım ediyor. Şimdilik idare ediyorum anlayacağın."

"Ah yavrum, işin çok zormuş hani! Kızım, manyak mısın ya? Nişanlısın işte, babandan da izni kopartmışsın, neden hâlâ kendini tutuyorsun? Adamın da gözü senden başkasını görmüyor, bu günlerinin tadını çıkar kontrol manyağı..."

"Seni de göreceğiz Selen Hanım, davulun sesi uzaktan güzel geliyor. Kızım, kendimi tutamamaktan korkuyorum diyorum anlamıyor musun? Daha Sabuşun nişandan haberi bile yok... Ya bir terslik olursa, sonra babamın yüzüne nasıl bakarım? Allah korusun!" derken kulaklarını çekip her zamanki gibi karşılıklı masalarına vurmaları üzerine sırıttı.

"Amin."

"Canım, Gabriel'den başkasıyla hayatta birlikte olamayacağımı bilsem de aileme bunu yapamam. Aynaya baktığım zaman kendimle utanmadan gurur duymalıyım. Göğsümü gere gere beyaz gelinliğimi giyip, babama kırmızı kurdelemi taktırmalıyım. Doğru veya yanlış, beni biliyorsun."

"Biliyorum bir tanem, haklısın sen doğru olanı yapıyorsun. Yine de kendini çok kasma, günlerini dolu dolu tadını çıkararak yaşa... Ne de olsa buraya gelince dananın kuyruğu kopacak, ilk darbeyi baban karşılayacak ama ben asıl Naime Sultan'dan korkuyorum. Söyle Gabriel'e, Naime Sultan'ın elinden bir şey kabul etmesin, ne olur ne olmaz zehirler falan..."

"Hiç bahsetme 3 ay sonrayı düşünmek bile istemiyorum! Allah'ın izniyle ocağın ilk haftası Mine Hanım teşrif ediyorlar, şubat başı gibi

de kısmetse biz geliyoruz. O aralıkta ne olacaksa olacak, anlayacağın büyük buluşma gerçekleşecek! Bütün ümidim Hüseyin Efe'de ondan başkası bu işi beceremez, aslan babam ya..."

"İnşallah, her şey yolunda gider! Ortada bir adet hamile Sabahat teyze var, beklemekle çok doğru bir karar vermişsiniz."

"Evet, babam her zamanki gibi öngörülü hareket etti. Kız Selen, Sabuşcuğumu bir görsen inanamazsın, penguene benzedi yemin ederim. Önde koca bir göbek, simsiyah saçlar beyaz ten çok sevimli vallahi... Dalga geçiyorum diye acayip bozuluyor, *'Mine'nin peşinden koşarken kiloları verirsin.'* diye ikna edip barışıyoruz."

"Ay canım benim, özledim teyzemi haftaya bir ara ziyaretine gideyim."

"Çok sevinir. Ha, sormayı unuttum Selen, sınavların nasıl geçti?"

"Çok şükür, iyiydi. Asena, ne olduğuna inanamazsın, yemin ediyorum Allah yardım etti. Toplu sınava girdiğimiz amfiteatr var ya..."

"Evet!"

"Salona girerken kâğıtların altına koyduğumuz mukavvalardan birisini çektim, biraz da hayal kırıklığıyla geçip gelişigüzel bir yere yerleştim. Neyse, sınav kâğıtları dağıtıldı. 3 tane gözetmen, canavar gibi ortalıkta dolanıyor, kimseye göz açtırmıyorlar. Şöyle bir sorulara baktım, o kadar çalışmama kırkı zor alırım. Cevabından emin olduğum 2 tanesini gayet güzel yaptım. Geri kalanlarda takılınca sıkıntıdan mukavvanın üzerindeki yazıları okumaya başladım."

"Eee!"

"Rüya gibiydi ya, yok böyle bir şey! Allah tarafından resmen yardım aldım. Zatı muhterem bir arkadaşımız, üşenmemiş karınca duası boyutlarında bir yazıyla kartona önlü arkalı bütün kitabın özetini geçirmiş. Kendimi tutmasam sevinç çığlıkları atacaktım, bilahare sınavdan çıkınca yaptığımı da eklemeliyim."

"A-aaa, şansa bak!"

"Allah seni inandırsın, kelimenin tam anlamıyla döktürdüm! Yazdıkça yazdım, içimden türküler çığırarak sınav kâğıdının üzerinde kalemi dans ettirdim. Naciye'ye resmen hayatının şokunu yaşattım.

Kadından ilk ve son doksan sekizimi aldım, o vermediği iki puan da muhtemelen eksik virgüldendir."

"İnanmıyorum ya, hem de Naciye'nin dersi miydi?"

"Evet, ikinci sınavdan sıfır bile alsam geçerim artık... Birkaç gün öncesinden hastalık numarası çektim mi, başarısızlığımı da ona bağlar. İkinci dönem de staj var, artık kendisiyle işim bitmiştir."

"Kızım, çok sevindim ya, içime dert olmuştu. Harika bir haber bu... Ne dedi peki, çenesi durmaz bir şeyler yumurtlamıştır."

"Söyleyeceğim ama kızma..."

"Söyle, içinde kalmasın!"

"Gördünüz mü Selen Hanım, ben size söylemiştim. Asena gidince, nihayet kendinizi derslere verdiniz, dedi."

"A-aaa, manyaga bak! Sınıfta not ortalaması en yüksek kişi bendim, neyimi görmüş? Geri zekâlı, kadına kazık batırdım sanki... Bu beni kıskanıyor olmasın kız?"

"Bence de aman boş ver, gülüp geçtim. Malum, hâlâ tehlikeli neşriyat..."

"Yok böyle bir şey, haysiyetsiz! Ay sinir oldum ya..."

"Kızım, boş ver dedim sana... Ben kurtulduğuma bakıyorum, dualarım kabul oldu. Geçen seneki son sınıfların yarısını, tek dersten bıraktığını biliyorsun. Çok şükür, okul bir sene daha uzayacak diye aklım çıkıyordu. "

"Haklısın, çok sevindim bir tanem. Gelince bol bol kaynatmaya devam ederiz. Ne işin varsa rafa kaldır Selen, ya da önceden hallet, o dönemini rezerve ediyorum ona göre... Sonra bahane dinlemem bilesin."

"Tamam canım, kaç kişi geleceksiniz?"

"Şu an tam belli değil ama Gabriel'in annesiyle babasının geleceği kesin. Önce şu doğum ve annemlerin Gabriel'i öğrenme işi hayırlısıyla hallolsun da gerisini çok fazla dert etmiyorum."

"Anladım." Kafasında kabaca gelecekleri tarihi düşünürken, kuş cıvıltısını andıran sesi duyunca "O ses neydi?" diye sordu.

"Kapı çaldı." Kolunu kaldırıp saatine bakan genç kız, 12 olduğunu görünce hayret etti. "Kızım konuşmaya dalmışız, yine öğleni bulmuşuz.

Muhtemelen Gabriel gelmiştir. Bekle, seni nişanlımla tanıştıracağım." diyerek cevap vermesine müsaade etmeden yerinden kalktı. Daha iki adım attığı sırada açılan kapıdan küçük aşkını görmesiyle sırıttı.

"Aysena, Gabriel geldi." Arkasındaki genç adamla içeride dalan sarı kafa, direk bilgisayarın yanına giderken, "Hani annenlerle konuşacaktın?" diye söylenip ekrandaki kızla muhabbete başladı. "Selen, beni özledin mi?"

"Ah bebeğim, özlemez miyim? Hayatım, bak..." Yatağın üzerinden sarı saçlı bebeği alan genç kız, Asena sayesinde yakın ilişki kurduğu ufaklığa göstererek görmesini sağladı. "Sana söylemiştim gördün mü? Ne kadar sana benziyor."

"Aaa, çok güzelmiş!"

Nişanlısına sarılan genç kız, sevinçle bağıran Nathalie'nin arkadaşıyla konuşmasını izlerken, Gabriel'e dönüp "Neredeyse bir aydır büyük aşk yaşıyorlar." diye fısıltıyla izah etmeye başladı. "Hafta sonları Nathalie uyuyana kadar ne konuşabilirsem artık, kalkar kalkmaz yanımıza damlıyor. *'Haber vermedin'* diye başlayıp söylenerek kucağıma kuruluyor. Selen'e bak, yağcı! Üşenmemiş, gidip sarı saçlı bebek bulmuş."

"Çok güzel anlaşıyorlar!"

"Yaa, sorma... Birbirlerine yakınlaşsınlar da arkadaşımla rahat konuşayım derken, şimdi de onlardan bana sıra kalmıyor."

"Asena, o saçların gerçek olduğuna inanamıyorum! Çok sevimli görünüyor, söylediğin kadar varmış."

"Sen bir de açık halini görsen şok olursun. Bunların konuşması bitmez, araya girmek lazım. Nathalie, Gabriel'i Selen ablanla tanıştırmak istiyorum. Bize biraz müsaade eder misin?"

"Ama daha yeni geldim, Aysena!"

"Biliyorum hayatım, söz 5 dakika konuşalım sonra sana bırakacağız."

"Öfff... Tamam, ama çok uzun sürmesin."

"Teşekkür ederim bebeğim. Gabriel, sizi ne zamandır tanıştırmak istiyordum. Selen, en yakın arkadaşım." demesiyle ekranı genç adama

bırakıp, Nathalie'yi yerinden kaldırmak için kısık sesle ikna çabalarına girişti.

"Merhaba Selen, sonunda tanıştığımıza çok memnun oldum."

"Bende, Gabriel! Nişanlanmanıza çok sevindim, tebrik ederim. Biraz geç öğrendim ama..." derken Asena'ya imalı bir bakış atıp konuşmasına kaldığı yerden devam etti. "İkinize de mutluluklar dilerim."

"Teşekkür ederim. Merak etme, her an yanımızda gibiydin. Asena ile tanıştığımız ilk günden beri hakkında o kadar çok şey anlattı ki, seni tanıyor gibiyim." Nihayet ekranın önünden Nathalie'yi kaldırmayı başaran genç kız sayesindesandalyeye oturarak konuşmaya devam etti. Yanına çektiği tabureye yerleşen Asena'nın elini tuttuktan sonra tekrar bilgisayara döndü. Selen'in Türkçe konuşması ile dikkat kesilirken, birkaç kelime dışında ne söylediğini anlayamadığı için söylediklerini merak etti.

"Asena kız, dediğin kadar varmış! Maşallah, çok yakışıklı adam... Allah, birbirinize bağışlasın inşallah mutlu bir hayatınız olsun."

"Sağ ol canım ya, âmin inşallah. Ne olur dua et Seloş, her şey yoluna girsin, problem çıkmasın."

"Etmez miyim hiç, dualarım seninle."

"Oooyy, bir tanemsin. Seloşum, kıvırcığım..."

"Asena, başladın yine! Anlamayayım diye kasti mi yapıyorsun?"

"*Offf*, tamam be..." Tekrar dil değiştirip "*Selen, bunun yanında Türkçe konuşamayacağız, meraklı herifin teki. Ne döndüğünü öğrenemiyor diye fitil oluyor. Gıybete sonra devam ederiz anam...*" dedikten sonra genç adama dönerek sırıttı. "Tamam, bu sondu."

"Ya, fark ettim."

"Huysuzsun Gabriel, senin kadar meraklı adam görmedim!"

"Hadi ordan, hoşlanmadığımı bile bile inadına yapıyorsun!"

"Çok yanılıyorsunuz bayım, bir kere ben yumuşak başlı ve uyumluyum."

"*Asena!*" Ekrandan tenis maçı seyreder gibi sevimli atışmalarını izleyen genç kız, hallerine dayanamayıp gülerken, *"Kızım, siz daha evlenmeden tartışmaya başlamışsınız."* diye arkadaşına laf attı. Gözlerini

deviren kızın, cevap verdiği sırada Gabriel'in kaşları çatılınca durumun vahim olduğunu anladı.

"Ya sorma, nefes aldırmıyor. Kıskanç herif, her şeyi bilmek istiyor."

"Asena!"

"Oooffff... Özür dilerim aşkım ya, tamam sustum."

"Umarım! Bu hep böyle mi, Selen?"

"Yaaa, hem de nasıl Gabriel, elinden neler çektiğimi tahmin et artık. Keçi inadı vardır onda..."

"A-aaa! Ne biçim konuşuyorsun be manyak, ne yaptım ben sana?"

Asena'nın kendi dilinde çemkirmesi üzerine karşılık vermeden pişkince sırıtıp "Gördün mü Gabriel, yine başladı." diyerek alaya almaya başladı. "Çok işin var, çok... Allah yardımcın olsun arkadaşım."

"Öyle görünüyor, ne yapalım çekeceğiz artık."

"Hainler!" diye her ikisine birden bağıran genç kız, kahkahayı basmalarıyla dayanamayıp kendisi de katıldı. Tekrar konuşacağı sırada, yanına gelen Nathalie'nin kolundan çekiştirmesi ile daha fazla devam edemeyeceklerini anlayarak döndü.

"Hadi ama Aysena, 5 dakika demiştin!"

Selen ile işaretleşip "Tamam, gel bebeğim." diyerek kucağına aldığı aşkının yanağından öperek, nişanlısı ile vedalaşan arkadaşını izledi.

"Ben de çok memnun oldum Gabriel, Asena'ya iyi bak. Şaka bir yana benim için çok kıymetlidir. Gelmenizi dört gözle bekliyorum."

Merak etme, duygularını paylaşıyorum."

"Selenim." Arkadaşının güzel sözlerinden duygudan genç kız sevgiyle ekrana bakarak, artık çatlama raddesine gelen küçük cadıdan zor fırsat bulup vedalaşarak yerini bıraktı. İki kafadar konuşmaya devam ederken, Gabriel ile odayı terk ederek salona yöneldi. Bir süre Jack ve Lauren ile oturduktan sonra izin isteyerek, aşkıyla günü geçirmek için hazırlanıp beraber evden ayrıldı.

33. BÖLÜM

"Hadi ama Asena, lütfen!"

"Olmaz diyorum, Gabriel!"

"Aşkım, nişanlanalı neredeyse iki ay oldu. Daha bir kere bile yalnız kalamadık."

"Yok artık, şimdi beraberiz ya! Bunun ötesi mi var?"

Canına tak eden genç adam "Sen buna yalnız mı diyorsun, güzelim?" diye sorarken, çevresini işaret ederek imalı bir şekilde lokantada oturan insanları gösterdi. Ne zaman Asena ile beraber olsalar ya Jack'in evinde ya da kalabalık bir ortamda zaman geçirdikleri için doyamadığı kıza mahzun gözlerle baktı. İnatçı keçinin kendisini deli ettiğini düşünürken, dudaklarını büzünce yine onay vermeyeceğini anlayıp canı sıkıldı.

"Bu da bir şey mi, sen dua et ailemden uzaktayız. İzmir'de olsaydık haftada iki üç kere, o da bizimkilerin yanında ya da bir refakatçi eşliğinde görüşebilirdik."

"İşte kendi ağzınla söyledin, bak yanlarında değiliz. Beraberliğimize karışacak senden başka hiç kimse yok. Neden bu kadar kasıyorsun? İstemediğin bir şey yapmayacağıma dair kaç kere söz verdim. İnadına yalnız kalmayalım diye elinden geleni yapıyorsun!"

"Ya, öyle değil!"

"Nasıl, fark etmedim zannediyorsan yanılıyorsun... Hayatım, sana beraber olalım demiyorum."

"Sapık herif, yine başladın ya! Aklın fikrin uçkurunda..."

"Asenaaa!"

"Tamam ya, konuşmuyorum. Bak Gabriel, haftanın yedi günü beraberiz, öpmene de izin veriyorum." derken açık açık söyleyince, dayanamayıp sırıttı. "Ayrıca, en son yalnız kaldığımızda ne yaptığını da daha unutmadım."

"Çıldırtma beni kadın, duyanda bir şey zannedecek. Unutma ki sen de en az benim kadar istekliydin."

Gabriel ile evinde yalnız kaldığı gün topun ağzından döndüğünü hatırlayarak *"Eh işte sorun da o zaten, sana saldırmak istiyorum aşkım! Seni çok seviyorum, dayanamıyorum ne yapayım."* diye mırıldandığı sırada adamın markajına girince hemen çark etti. "*Ayyy*... Kaşlarını çatma öyle, anladık Türkçe konuşmayacağım. Bir an önce şu dili öğrensen de ben de kurtulsam sen de..."

"Aşkımı anladım, ben de seni seviyorum bebeğim. Babanla yakın zamanda konuştun mu?"

"Hayır. Bir terslik olmazsa doğuma daha on gün kadar var. Şu an herkes anneme kanalize oldu. Mine, sağ salim dünyaya bir gelse, ben de rahatlayacağım. Sabuşcuğumun tansiyonunun çıkması canımı çok sıkıyor."

"Haklısın, bu kötü oldu!"

"Her şey kontrol altında, doktor problem edilecek kadar önemli değil diyormuş ama yine de içim hiç rahat değil... Diyet vermiş, tuz yemesini de yasaklamış. Babamla Ege okula gidince yalnız kalmasın diye anneannem gelene kadar Gizem yanında kalıyormuş."

"Kuzenin!"

"Evet. Allah razı olsun, yemeğe kadar her şeyi halledip öyle ayrılıyormuş. Huysuz görünür ama çok merhametlidir, Gizoşum... Neredeyse her gün sabahın köründe kalkıp beş dakika da olsa annemi görmeden güne başlayamıyorum. Canım benim ya çok sevimli oldu. Bir göbeği var Gabriel, sanki ikiz doğuracak"

"Eminim öyledir. Bakalım senin hamileliğin nasıl olacak! Tabii hemen değil, vücudun önce bana lazım. Uzun süre de doyacağa benzemiyorum... Aşkım, kızarınca çok tatlı oluyorsun. *Aahhh*!"

"Sapık!" Gabriel'in sözleriyle utanan genç kız, uzanıp omzuna vurmasının ardından gelen bağırma sesi ile tatmin oldu. Sinirle, *"Manyak herif!"* diye eklemeyi de ihmal etmedi. "O dediğini de anladım hayatım." diyerek gülmeye başlayınca, dayanamayıp genç adama katıldı. Yanağını öpmek için uzandığı sırada, atik davranan adamın kafasını çevirip dudağını öpmesiyle homurdanarak geri çekildi. Gören oldu mu diye çevresini kontrol ederken, telefon sesini duyarak tekrar nişanlısına döndü.

"James arıyor."

"Hı hı." Başını sallayan kız, arkasına yaslanıp genç adamın arkadaşıyla konuşmasını izlemeye başladı.

"Nasılsın dostum?"

"İyiyim Gabriel, sizi sormalı."

"İyiyiz sağ ol, Asena ile birlikteyiz."

"Dışarıda mısınız, zamansız mı aradım?"

"Hayır tam zamanı. Tabii ki park, bahçe, kafe geziyoruz. Şu an bir lokantadayız ve bana çok kötü bakıyor." dedikten sonra gülmeye başladı.

"Sana acıyorum dostum! Gabriel, biraz önce Rick aradı. Senin nişanlandığını öğrenmiş, akşam parti veriyormuş. Seni evlenmeye ikna eden hanımla tanışmak istediğini söyledi."

"Ya! Nerede?"

"Evinde."

"Zannetmiyorum dostum, problem olabilir." Amerikan futbolcusu olan dostunun çevresini düşünerek, yakışıklı bir sürü adamın arasında Asena'yı hayal edince yüzünü buruşturdu. Aklına gelen ilk bahanenin arkasına sığınıp "Rick'in partileri malum. Asena'ya kültür şoku yaşatmak istemem. Bizim adımıza bir şeyler uydur, muhtemelen gelemeyiz." derken genç kızın merakla baktığını, işaretle neden bahsettiğini sorduğunu görünce James'ten müsaade isteyip açıklamaya girişti.

"Hayatım, akşam bir arkadaşın evinde parti varmış. Nişanlandığımı duyunca bizi de çağırmış. James, onu haber vermek için aramış."

"Eee, neden gitmiyoruz o zaman? Yoksa şu bahsettiğin, kültür şokunu yaşayacak olmamdan dolayı mı? Ben uyumsuz bir insan mıyım Gabriel, onu mu demek istiyorsun? Tabii seni utandıracağımı düşünüyorsan, tek başına gidebilirsin."

"Ne alakası var, Asena? Söylediklerimi yanlış anlamışsın, ben öyle bir şey kastetmedim!"

"Ben, duyduğumu söylüyorum! Arkadaşının partisi varmış ve James'e benim oraya uygun olmadığımı anlattın. Ne hikmetse seninle evlenmeye uygunum ama..." Kollarını birleştirerek nişanlısına tersçe bakan genç kız "Sizin partinize meraklı değilim." diyerek Naime Sultan'dan miras kalan alınganlığıyla, adamın kendisini eksik gördüğünü düşünüp dudağını sarkıttı.

"Eh, sen kaşındın, gidince ne demek istediğimi anlarsın." diyerek kendilerini sessizce telefonun diğer ucundan dinleyen dostuna hitaben konuşmaya başladı. "Tamam James, geliyoruz. Dokuz uygun mu?"

"Uygun! Anlaşılan Asena çok sinirlendi."

"Hı hı, evet! Orada buluşuruz." Telefonu kapatmasıyla bozuk çalan kızın sevimli haline bakarken, eline uzanıp kendisini affettirmek için gönlünü almaya çalıştı. "Özür dilerim güzelim, seni kıracağımı düşünemedim. Heeyyy! Akşam gidiyoruz işte, hadi ama gül artık."

"Ben engel olmasaydım. Ne de olsa yabancıyım, uyum sağlayamayabilirim. Hem özlemişsindir hem gece hayatını, yazık park bahçe geziyorsun ya..."

"*Tanrım, sen sabır ver!* Asena, alınganlık yapma... Seninle beraber olduğum her yerde çok mutluyum, ayrıca gece hayatını zerre kadar özlemediğimi de belirtmek isterim. Yürü hadi buradan gidelim, huysuzluğun tuttu yine. Seni eve bırakayım akşama kadar ancak hazırlanırsın."

"Tamam!"

"Ayrıca çok güzel görünmemeni tercih ederim, mümkünse orta karar ol."

"Allah Allah, güzel olmayayım mı, o da ne demek? Ne alakası var ki, hem ne anlayacağım?" diye kendi kendisine konuşurken kalkmasına yardım eden adamın, işaret parmağını dudaklarına bastırınca sustu. Dudaklarının arasından boğuk bir sesle *"Gıcık!"* diyerek genç adama

sarıldı. Sırıtarak eline yapışan Gabriel ile lokantadan çıkmasının ardından, park alanına giderken kin tutmayı beceremediği için neşeyle konuşmaya devam etti. Arabaya her bindiklerinde yaptığı gibi "Dışarıdan görünmüyor, yalnız kaldık." bahanesiyle dudaklarına yapışan adama boyun eğerek arzuyla karşılık verdi.

***

Gabriel'in eve bırakmasının ardından hazırlanmak üzere odasına çıkan genç kız, gardırobun önünde dikilerek kıyafetlerini incelemeye başladı. Ayrılmadan önce uyarısını tekrarladığı için kararsız kalarak Lauren'a danışmaya karar verdi. Genç kadına durumu anlatıp yardım isterken Gabriel'in talebini de iletince, gülmesi üzerine sebebini anlamaya çalıştı.

"Neden gülüyorsun Lauren, herkesin spor giyinerek gittiği bir partiyse rezil olmak istemiyorum!"

"Alakası bile yok hayatım. Rick, çevrede tanınan bir simadır, partileri de spor camiası ile manken ve sanatçıların kaçırmayacağı bir etkinliktir. Emin ol herkes abartılı giyinecek ve güzel görünmek için çok çaba harcayacak. Muhtemelen Gabriel, seni çok kıskandığı için öyle demiş. Seni ne duruma düşüreceğinin farkında değil, bencilce bir yaklaşım. Eh madem öyle çok güzel görünmen gerekiyor demektir."

"A-aa, deli mi ne? İlk defa gittiğim evde, sevgili nişanlım yüzünden sıradan bir kıyafetle ortalıkta dolanacaktım! E ben şimdi ne giyeceğim, siyah elbisem olur mu, Lauren?"

"Hayır. Aysena, benimle gel, üzerinde harika duracak bir elbisem var." diyerek elini omzuna atarak genç kızı odasına götürdü.

"Çok teşekkür ederim!" Ne diyeceğini şaşıran genç kız, dostunun yönlendirmesiyle giyinip süslenirken alışkın olmadığı kısalıktaki elbiseye şüpheyle baktı. Kırkıncı kere eteğini çekiştirdiği sırada, Lauren'dan azarı işitince tekrarlamamak için kendini zor tuttu.

"Aysena, harika görünüyorsun. Elbisenin boyu kesinlikle kısa değil, oturup kalkarken dikkat etsen yeterli..."

"Peki ya makyajım, çok ağır değil mi?"

"Hayır hayatım, gayet güzel görünüyorsun. Haydi artık, şu küpeleri tak çıkalım. Gabriel kesin çatlamıştır."

"Tamam!" Aynadaki görüntüsüne inanamayan gözlerle bakarken, tanıyamadığı kadını inceleyerek içten içe kendisini beğendiğine karar verdi. Derin bir nefes eşliğinde arkasını dönerek, ödünç aldığı küçük çantasını elini alıp kapıya yöneldi. *'İnşallah yanlış bir şey yapmıyorumdur!'* diye içinden geçirirken, ağır adımlarla merdivenlerden inmeye başladı.

Ayak seslerini duyan genç adam, Jack ile birlikte kalkarak salonun kapısına gelince, gördüğü manzara karşısında beyninden vurulmuşa döndü. "Vaayy, harika görünüyorsun, Aysena!" diyen dostunun sesini duyduğu halde, ağzını açıp konuşmayı beceremedi.

"Gabriel! Patron, iyi misin? Küçük dilini yutmuş gibisin."

"Hayır Jack, kendime gelmeye çalışıyorum. Birisi beni dinlememiş de! Asena, çok güzel olmuşsun." Üst bedeni vücuduna yapışan ve aşağı doğru kat kat dökülen mavi elbisenin içinde, meleklere benzettiği genç kızdan gözlerini alamadı. "Maalesef, fazla güzel..." diye homurdanırken açık bıraktığı saçları ve gözlerini ön plana çıkaran makyajıyla kimsenin görmesini istemedi. Egzotik güzelini sakınma arzusuyla evine götürmeyi içinden geçirdiği sırada dayanamayıp bir deneme yapmaya karar verdi.

"Asena, acaba partiye gitmesek de..."

"Tabii ki hayır, kusura bakma ama o kadar hazırlandım!" Bir taraftan ceketini giyerken dönerek sorgulayıcı gözlerle adama baktı.

"Evet, görüyorum, sorun da o zaten!" diye söylenerek memnuniyetsiz bir ifadeyle genç kızın ceketini giymesine yardımcı oldu. Hallerine gülen çiftle vedalaşmalarının ardından nişanlısıyla beraber evden ayrıldı. Arabayla gideceklere ev partisine doğru yol alırken, sakın kalmak için çaba harcadığı halde dayanamayıp şikâyetini dile getirdi.

"Güzelim, beni neden dinlemiyorsun?"

"Ben mi, neyi dinlememişim?"

"Sana çok güzel olma demiştim."

"Sen, ciddi misin?"

"Kesinlikle, evet!"

"İnanmıyorum sana ya, ilk defa arkadaşlarınla tanışacağım söylediğine bak! Şaka yapıyorsun zannettim."

"Gayet ciddiydim hayatım, akşam yanımdan ayrılmanı istemiyorum."

Duydukları karşılık kahkahayı patlatan genç kız, Gabriel'in hiç gevşemediğini görünce durup sevimli bir ifadeyle nişanlısına bakmaya başladı. Biraz alttan almanın yerinde olacağına kanaat getirerek, tatlı bir ses tonuyla lafa daldı.

"Hayatım, sen ciddisin!"

"Nihayet anladın."

"Kıskanıyorsun!"

"Tanrım, çok zekisin..."

"Sen de çok tatlısın!" Genlerine işlemiş olan arabesk ruhuna, ilaç gibi gelen durum karşısında memnun olmaktan kendini alamadı. Sevgiyle baktığı yakışıklı erkeğini, biraz olsun rahatlatmak için muzırca konuşmaya başladı. "Aşkım, *maço* sevdiğim benim. Gözüm senden başkasını görmüyor, bir tanem... Kıskanmanı gerektirecek hiçbir şey yok, sen benim ilk göz ağrımsın, son sevdiğimsin." derken kısa bir bakış atan adamın, dudağının bir kenarının yukarıya kalktığını görünce rahatlayıp gaz vermeye devam etti.

"Nasıl göründüğümün hiçbir önemi yok. Dış kabuğum sadece yanına yakışmak ve gittiğiniz yerde seni temsil etmek için. Bedenim ve ruhum sana ait, kimse bunu değiştiremez. *Aşk*ım benim, canım..." diye Türkçe sevgi sözcüklerini eklemesiyle ifadesinden artık rahatladığına emin olduğu adamın, verdiği cevap karşısında gözleri yaşarana kadar güldü.

"Evfet. Sen de askım, sen bene eıtsen."

"Aaayy! Ne olur Gabriel, ne olur bir daha söyle..."

Kızın neşesine katılan genç adam, arabayı park ettikten sonra sevdiğine dönerek "Yanlış mı söylüyorum Asena, niye o kadar güldün?" diye merakla sordu.

"Hayır, doğru sayılır. Şiven çok tatlı, hadi ama lütfen..."

"Hıımm, demek öyle. Olabilir, tabii karşılığında ne vereceğine bağlı..."

"Ya!" Hemen gözlerini kısıp şüpheyle genç adama bakarken, pazarlığa alışkın olmanın verdiği rahatlıkla olaya girdi. "Ne istiyorsun?"

"Hafta sonunu, göl evinde geçirmeyi!"

"Çüüşşş!"

"O da ne demek?"

"Eee, şey! Olmaz, demenin biraz kabaca söyleniş şekli. Neyse, sen onu boş ver. Abarttın, Gabriel."

"Bir gece kalalım..."

"*Allah Allah!* Ay ne ısrarcı bir adamsın, olmaz dedik ya..."

"Ben mi inatçıyım? İnanamıyorum sana, yemin ederim hiçbir şey yapmayacağım kuzu gibi olacağım."

"*Yaa,* ben de inandım."

"Peki, o zaman yarın gün içinde benim eve gideriz."

"Senin ev!" Gözlerini kısıp durumu bir süre kafasında tartan genç kız, aklından fazla naz âşık usandırır diye geçirip şartlarını koyarak gitme kararı aldı. "Gelirsem uslu duracak mısın?"

"Kurallar dâhilinde, evet..."

"Gabriel!"

"Tamam canım, ne istersen yapacağım söz. Hadi aşkım, içeriye girelim artık."

"Hooop, dur bakalım orada... Yağma yok, ben şartlarını kabul ettim. Şimdi sıra sende, söylemeni bekliyorum."

"Askım... Canim benim, sen bene aitsen... seni cok sevierem."

"Ay, ayyy! Ay çok tatlısın, ne olur bir daha söyle Gabriel, hadi..."

"Ney veriecen?"

"Hayda, bir bu eksikti! Öfff yaaa, bu herif beni de geçti. Başlayacağım ama haa..."

"Ben, seni anlamiyor, Asena..."

"Tamam, hadi yürü Gabriel, söylemezsen söyleme..." Kapıyı açıp aşağıya inmesiyle geniş bahçenin içerisindeki üç katlı devasa binaya bakarak *"Aa-aaa, destur bismillah bu ne len?"* diye söylendi. Saray bozması, muhtemelen malikâne denilen yapıyı tarif etmekte zorlanarak, hayretle incelemeyi sürdürdü. Bir yandan nişanlısının yanında ilerler-

ken. ana kapıdan geniş bir hole girince ağzı açık kaldı. "Siz buraya ev mi diyorsunuz?"

"Öyle de diyebilirsin, sahibiyle birbirlerini tamamlıyorlar. Rick, çocukluğumdan beri tanırım, sevdiğim bir dostumdur. İri yarı bir herif, çok yönlü ve tuhaf bir adamdır."

"Ya! Değişik derken, neyi kastediyorsun?"

"Aslında meslektaşım, sırf zevki için Amerikan futbolu oynuyor. Zekidir, insanlarla ilişkileri iyidir ama kolay kolay kimseyle yakınlık kurmaz."

"Hıımm, bu neden misafirlerini kapıda karşılamadığını açıklıyor! Sanırım *'eksantrik...'* yani tuhaf birisi, madem öyle neden milleti evine toplayıp parti veriyor ki?"

"Yapacak gücü var, mutlaka sebepleri de vardır. Canı isterse ortama katılır ya da birkaç dakika görünüp ortalıktan kaybolur."

"O zaman biz şuna cins diyelim!"

Konuşarak salona girmeleriyle şaşkınlıkla çevresini inceleyen genç kız, etrafta dolanan insanları ilgiyle izlemeye başladı. Moda dergisinden fırlamış gibi görünen hemcinslerini gördükçe, içinden Lauren'a teşekkür ederek ilerlemeyi sürdürdü. Aşırı bakımlı ve ancak popolarını örten elbiselerinin içindeki kadınları ağzı açık kalarak seyretti. Bu ortamda sahipliğini ilan edercesine sımsıkı beline sarılan Gabriel'e ise hayret etti. Durum ortada olduğu halde aşırı giyindiğini savunarak endişelenmesine anlam veremedi. Hâlbuki bulundukları mekânda ki kadınlarla kıyaslanınca, üstündeki kıyafet ve makyajın gayet sade kaldığına karar verdi.

Gabriel'e selam veren kadınların kendisini görmezden geldiklerini fark edince, pek cana yakın olmadıklarını düşündü. Henüz tanışmadıkları halde neden soğuk davrandıklarını ya da suratlarını buruşturarak baktıklarını anlayamadı. Bir iki denemesinin ardından omzunu silkerek aşkına döndü. Etrafına kısık gözlerle ters ters bakan adamın, ne yaptığını anlamaya çalışarak bir terslik olduğunu tahmin etti. Oflamamak için kendisini zor tutarken James'i görünce Gabriel'i dürtüp dikkatini çekmeye uğraştı.

"Hayatım."

"Hı!" Şimdiden Asena'yı getirdiğine bin pişman olduğunu düşünen genç adam "Efendim, canım." derken aşkına talip olan aç kurtlara mesaj vermeyi bırakarak önüne döndü. Sinirlerini zıplatan heriflerden sonra nişanlısının masum güzelliği karşısında gevşediğini, sadece kendisine ait olduğunu bilerek rahatladığını hissetti.

"James'i gördün mü, sağ taraftaki şu ormanın önünde!"

"Orman mı?" Genç kızın gösterdiği yere bakarken, tavana kadar yükselen süs bitkilerini kastettiğini anlayınca sırıtmaya başladı. Hanımların arasında konuşan dostunu fark etmesiyle, Asena'yı daha sakin görünen alana doğru yönlendirdi. Yürürken yanından geçen garsondan dalgınlıkla 2 içki alarak birini Asena'nın elini tutuşturdu.

Geldiklerinden beri sessizliğe bürünen Gabriel'in sinirli tavrından huylanan genç kız, anlam veremediği için biraz da çekinerek ilerlemeye devam etti. James'in gülümsemesi üzerine nihayet tanıdık birisiyle karşılaştığı için sevinerek karşılık verdi. Bir yandan elinde ki kadehi bırakacak yer aranırken, yanına vardıkları James'in sözleriyle belinde bulunan kolun kasıldığını hissetti.

"Asena, neredeyse seni tanıyamayacaktım, harika görünüyorsun."

"Teşekkür ederim James, çok naziksin." Huysuz aşkından homurdanma sesleri gelince, suratsızca dikilen adama hayretle baktı. *"Allah Allah! Ay derdin ne senin ya, muayyen günün müdür nedir? Deli mi ne be! Aybaşın tuttu galiba, geldiğimizden beri suratın beş karış."* derken kendisine dönünce yanında Türkçe konuşmasına gıcık kaptığı için hemen susup gözlerini şaşı yaparak sırıttı. Yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle ödüllendirilince, bir şey söylemesine müsaade etmeden yanağına öpücük kondurdu. James'in tekrar söze girip yanındaki hanımları tanıştırma merasimine geçmesi üzerine ciddiyetini takınarak adama döndü.

"Vanessa, Suzan... Sizi, Asena ile tanıştırayım."

"Memnun oldum." Nispeten aklı başında ve saygılı görünen kadınlarla, muhabbet etmeye başladığı sırada; "Gabriel, aşkım..." diye bağıran sesi duyunca tüyleri diken diken oldu. Gözlerini kısarak yanlarına gelen sarışın kadına şüpheyle bakmaya, bir yandan da Gabriel'in tepkisini beklemeye başladı.

"Jane!" Bir dönem beraber takıldığı kadını karşısında gören genç adam, Asena'nın gerildiğini hissedince ciddiyetini bozmadan "Merha-

ba, seni gördüğüme sevindim. Nişanlımla tanışmış mıydın?" diyerek konuşmaya giriş yaptı. Önüne doğru çektiği genç kızı aralarına bariyer olarak koyarken, sarılmak için kendisine hamle yapan kadının yolunu kapattı. Duyduğu sözlerle mesajı alan Jane'in, zamanında kendisini kafeslemek için yaptıklarını hatırlayarak ters bir şey söylemesinden çekindi. Asena'nın doğasına aşina olduğundan, bundan hiç hoşlanmayacağını tahmin ederek canı sıkıldı. Kendisini kaptırdığı için rakibine hırsla bakan kadının, ifadesini düzeltmesiyle her an müdahale etmek üzere tetikte beklemeye başladı.

"Demek nişanlandın!"

"Evet, benimle!" Karşısındaki kadını inceleyen genç kız, yaklaştığı andan itibaren değişen ifadelerini kafasında tartarak bir zemine oturtmaya çalıştı. Yılan gibi gözlerini kısarak samimiyetsiz gülüşüne aynı perdeden karşılık verirken, Gabriel'e ben sana gösteririm bakışını atmayı da ihmal etmedi. Tekrar kadına dönmesiyle "Memnun oldum, Jane... Ben, Asena." diye selamına karşılık verdi.

"Ne zaman nişanlandınız hayatım, çok olmadı herhalde! Seni ilk defa gördüğümüze göre..."

"Baya oluyor. Hayatım... Neredeyse üç ay falan."

"Yaa, demek bizim yakışıklıyı kaptırdık! Kıymetini bil hayatım, dikkat et de elinden almasınlar."

"Merak etme canım, alamazlar. Önce alanı sonra da gideni gebertirim."

"Ne?"

"Aynen ne duyduysan o... Sizin adetlerinizi bilmem bizde böyle, ya hep ya hiç. Duruma göre kaza süsü verebilirim ya da direk ortadan da kaldırabilirim. Henüz o konuya karar vermedim." dedikten sonra kadına psikopat bir bakış attı. Kendisinden tırstığı bakışlarından okunan rakibinden, yanında tenis maçı seyreder gibi konuşmalarını izleyen herife döndü. Zevkten dört köşe olduğu ifadesinden okunan nişanlısına keskin bir bakış atıp özellikle kendi dilinde söylenmeye başladı.

"*Ulan ben bu* Şahmeran kılıklı karıyı döverim, hatta buna ilgi duyduğunu bilsem seni bile döverim. *Şunun suratına okkalı bir tokat atmak vardı da bulunduğumuz ortama dua etsin. Medusa kılıklı karı...*" Tekrar Gabriel'e bakarak ilk defa kendi dilinde konuşmasına ses çıkar-

mayan adama *"Şuna bak, utanmadan bir de sırıtıyor, eşekoğlueşek. Yok ya Brandon amcayı severim. Ben sana sonra soracağım hayatım o zaman görürsün hanyayı konyayı. Utanmadan kıyafetime de karıştın, güzel görünmeyecekmişim! Bu yellozlarla beni savaş alanında silahsız bırakacaktın. Kıza bak, dikkat et de elinden almasınlar diyor, haaahhhh... Asıl sana ne demeli Gabriel Efendi, müdahale de etmiyorsun manyak. Ayyy, ben çok hırslandım ya... Ahhh, şimdi aklıma geldi! Benim sarı kafalarla yarın parti verecektim. Tühhh unutmuşum, maalesef sözümde durup evine gelemeyeceğim canım... İntikam soğuk yenen bir yemektir Gabi, zamanla öğrenirsin aşkım. Sabah ilk iş organizasyonu yaparım artık..."* dedikten sonra kendisine şaşkın gözlerle izleyen gruba sırıtmaya başladı. Gözlerini kırpıştırarak nişanlısına dönüp "Sana yapacaklarımı bile bile, benimle evlenmeyi istiyorsun değil mi, aşkım?" diye dil değiştirerek sordu.

"Kesinlikle bebeğim, her şeye razıyım!"

"Ooyy kıyamam, canım." Uzaktan bir öpücük atıp cilveli hareketlerle genç adamın koluna girerek, çok iyi anlaşan çift imajı çizmeye devam etti. Aptallaşan kadının suratına karşı tek kaşını kaldırarak, eklemeyi de ihmal etmedi. *"Efendim sen tanımazsın, bugüne bugün ben Naime Sultanım torunuyum. Onun öğretileriyle büyüdüm ve kadın dediğin mahlûkun ruhunu öğrendim. İyiye iyiyim, kötüye cehennem zebanisiyim. Senin gibilerin karşısında ne yapılması gerektiğini öğrenerek yetiştim. Kadının, her kalıba uyması, cilveli ve bakımlı olması, hemcinslerine dikkat etmesi ve erkeğini elinde tutması manifestolarıyla eğitim görmüş ideal gelin adayı projesiyim. Yaaaani, sana buradan ekmek çıkmaz anam, harcarım seni... Başka kapıya canım, naş. Bu dönerken saçını başını yolacağım adam, rezerve edildi."* dedikten sonra yapmacık bir tavırla "Ay pardon Jane, yine kendi dilime dönmüşüm. Çok özür dilerim. Sana da ileride bizimki gibi mutlu bir beraberlik diliyordum." diye kıvırttı.

Asena'nın konuşmalarını yarım yamalak anlayan genç adam, ses tonundaki vurgulardan çok sinirlendiğine emin olunca olaya müdahale etmeye karar verdi. Tatlı cadısının, kıskanç bir intikam meleğine dönüşürken sergilediği sahiplenici tavrının çok çekici olduğunu düşündü. İlk defa karşılaştığı açık ve net tutumu karşısında haz duyarak, aşkını

kendisine çekip alnından öptü. Rakibinden ürktüğü anlaşılan Jane'in, daha fazla üstüne gitmekten vazgeçip mesajı alacağını umdu. Kadının izin isteyerek uzaklaşmasıyla, arkadaşları ile muhabbet ederek geceye devam etti. Nişanlısını gözleriyle takip edenlere sinir olmakla birlikte, Asena kendisinden başka kimseye ilgilenmediği için ortama ayak uydurdu. Arkasından gelen sesle dönünce, uzun zamandır görmediği Robert'i karşısında görmesiyle okul arkadaşına sarıldı.

"Gabriel! Nerelerdesin dostum, seni gördüğüme çok sevindim."

"Robert, vay be adamım!"

Gabriel'in arkadaşıyla konuşmasını izleyen genç kız, James'in de aralarına katılması üzerine bir kenarda beklemeye başladı. Hararetle konuşmaya daldıklarını görünce, iki saattir elinde taşıdığı kadehe bakıp bu angaryadan artık kurtulması gerektiğine karar verdi. Koyabileceği uygun yerlerin çevresindeki kalabalık gruplara karışmak istemediği için salona açılan koridorda yer bulacağı umuduyla yürümeye başladı. Penguen gibi giyinmiş garsonlardan birinin, çıktığı kapının mutfak olduğunu tahmin ederek dolu bardağı vermeye utanıp hedefine doğru ilerledi. İçeriye girmesiyle mutfağın genişliğine ve güzelliğine ağzı açık kalarak baktı.

"*Oy anam, bu ne ya? Yuh diyorum, muhtemelen bizim evin salonundan büyük*!" diye konuşurken, hayranlıkla etrafını inceleyerek masaya doğru yürüdü. Tam kadehi bırakacağı sırada, arkasından gelen sesle birlikte önce poposuna bir şaplak, ardından beline dolanan kolla yerinden sıçradı. *"Aaaayyyy!"*

"Vay be, bak burada ne varmış! Yavrum, seni nasıl fark etmedim ben."

Şoka girdiği için ilk anda tepki veremeyen genç kız, adamın kendisini çevirmesiyle yakışıklı bir zebellah ile yüz yüze geldi. Neredeyse iki metrelik boyuyla televizyonda gördüğü Amerikan futbolcularına benzeyen çam yarmasına, dumura uğramış dimağı ile birkaç saniye boş boş baktı. Beyninden önce tepki veren refleksleri sayesinde dudaklarına doğru eğilen yüze, geçirdiği okkalı bir tokatla kendine gelmesi aynı anda oldu. Neye uğradığını şaşıran adamın sendelemesinden faydalanarak, güvenli bir uzaklığa kaçarken gardını alıp saldırıya geçti.

"Hööössstttt, hayvaaan! Amerikan mandası, ne zannettin ulan beni!" diye bağırırken siniri sağduyusuna üstten gelince, ayakkabısını ayağından çıkarıp adamın kafasına fırlattı.

"Yabancı mısın, ne dediğini anlayamıyorum! Bebeğim, biraz sakinleşirsen..."

"Ulan hâlâ bebeğim diyor, öldürürüm lan seni! Sen benim kim olduğumu biliyor musun, ayının?"

"Özür dilerim, bir dakika dur konuşalım. İngilizce biliyor musun? Aaahhh!" diye böğüren mandaya, ayakkabısının diğer tekini de attıktan sonra masada elime ne geçerse fırlatmaya bir taraftan da küfür etmeye başladı. Karşısında atlayıp zıplayarak dans eden öküze, genlerine kodlanan üstün fırlatma tekniklerini kullanarak hiç acımadan güvenli mesafeden, hırpalamaya devam etti.

***

Uzun zamandır ayrı düştüğü dostuyla konuşurken Asena'yı ihmal ettiğini düşünen genç adam, "Robert, seni nişanlımla tanıştırayım." diyerek arkasına döndü. Ortalıkta kimseyi göremeyince, yokluk hissiyle panikleyip çevresine bakınmaya başladı. "James, Asena nerede?"

"Bilmiyorum, yanımızdan ayrıldığını fark etmedim!"

"Tanrım, nereye gider bu kız? Yanımdan uzaklaşma diye kaç kere tembihledim!"

"Ortalıkta görünmüyor, ben yan salona bakarım."

"Tamam James, bulursan bana hemen haber ver! Kahretsin..."

Robert "Ne oluyor, Gabriel?" Deli gibi etrafında dolanıp çevresine bakan dostunun tepkilerine anlam veremeyen genç adam, yanına yaklaşıp "Neden bu kadar problem ediyorsun anlamadım, sonuçta yetişkin bir kadın değil mi? Belki makyaj tazelemeye gitmiştir!" demesiyle koridora yönelen adama hayretle baktı. Arkasına dönmeden verdiği cevap karşısında, ilk defa bu halde gördüğü arkadaşını şaşkınlıkla izledi.

"Görünce anlarsın." diyerek koridora fırlarken, içerideki yoğun gürültünün azalmasıyla koridorun sonundan gelen bağırma ve eşya kırılma seslerini duyunca dikkat kesildi. İçgüdüsel olarak o tarafa yö-

neldiği sırada, Asena'nın sinirli haykırışlarını tanımasıyla hızını artırıp koşmaya başladı. "Tanrım, Asena! Asena, ne oluyor?"

Panikle koridorun köşesine geldiği sırada kapı ağzında ki dev cüssesiyle Rick'in, atlayıp zıplayarak mutfak malzemelerinden kaçmaya çalıştığını görünce aptallaştığını hissetti. Savaş alanına dönen mutfakta, bir köşeden olayı izleyen garsonları ve durması için kıza dil döken adamın durumunu hayretle izledi. Ev sahibi ile Asena arasında ne gibi bir sorun yaşandığını anlamaya çalışarak, yaklaşırken üstüne doğru uçan bir elmadan kaçıp kapının kenarına sığındı. Hemen yanından servis tabağı uçarken konunun ciddi olduğunu anlayıp, genç kıza bağırmaya başladı.

"Asenaaa! Dur artık..." Kendi bağırmasından muhtemelen sesini duymadığını düşünerek kafasını uzattığı sırada, alnının ortasına yediği limon darbesiyle sarsıldı. "Aaahhh!" Canı yanan genç adam, alnını ovuştururken bu kadınla kesinlikle kavga etmemesi gerektiğini düşünerek sırıttı. Asena'yı tanıdığı kadarıyla ciddi bir mesele olmasa bu kadar sinirlenmeyeceğini bilerek, sığındığı yerden yüksek sesle bağırmaya başladı.

"Asenaaaaaa! Asenaaaa, benim Gabrieeeeeel!" diye başladığı sırada, Rick'in suratında patlayan yumurtanın şaşkınlığıyla dayanamayıp kahkahayı bastı. Üst üste denemelerine devam ederken, şaşkına dönen adamın üzerinde birbiri ardına patlayan yumurtaların aniden kesilmesiyle genç kızın nihayet duyduğunu anlayıp rahatladı.

"Gabriel!"

"Nihayet! Benim Asena, dışarı çıkıyorum sakın bir şey atma..."

Temkinli davranarak kafasını uzatırken, mutfağın ortasında dikilen güzelini intikam meleğine benzetti. Kapısı sonuna kadar açık duran buzdolabının önünde, elinde tuttuğu yumurtalarla yalınayak durduğunu gördü. Gözlerinden alevler saçarak bir kendine bir Rick'e bakan bebeğine, yavaş hareketlerle yanaşarak "Aşkım, iyi misin?" diye sordu.

"İyiyim... Ama onu öldürdüğüm zaman daha iyi olacağım!"

"Yaa! Bu kadar sinirlenme ne sebep oldu hayatım? Riiickk..."

Hemen müdahale eden genç kız, hayvan herifin ne yaptığını öğrenirse Gabriel ile olası bir kavga ihtimaline karşın "O öküzle arama girme, ben sorunu çözdüm." diyerek donuk bir ses tonuyla araya girdi. Olayı

kafasında tartarken, hâlâ utanmadan kendisine hayran gözlerle bakan adama en ters bakışını atmayı da ihmal etmedi. Kolay kolay peşini bırakmayacak olan Gabriel'e, aklına ilk gelen makul bir bahaneyi anlatmaya başladı. Mesajı alıp kendisini onaylaması için tek kaşını kaldırarak baktığı hayvana, "İçki bardağını koyacak yer bulamayınca mutfağa bırakmak için gelmiştim. Bu mandayla bir konuda anlaşamadık ama sorunu aramızda çözdük, değil mi?" diye imayla sormayı uygun gördü.

"Kesinlikle, evet!"

"Hangi konuda anlaşamadınız?" Durumdan gayet memnun görünen Rick'in, sırıtmasını engellemeye çalışan ifadesi karşısında gözlerini kısarak "Ne yaptın?" diye sordu.

"Üzgünüm dostum, hanımefendinin senin şu ünlü nişanlın olduğunu bilmiyordum! Sadece beline sarıldım, eee... Öpmeye çalışmış da olabilirim! Heyyy dostum, öyle bakma... İçkiyi biraz fazla kaçırmışım, inan yanlışlıkla oldu." derken o muhteşem popoya, attığı tokattan bahsetmemeye karar verdi. "Yediğim darbelerden sonra kesinlikle ayıldım, bunun bir daha tekrarlanmayacağına size garanti veririm. Çok şanslısın bir adamsın Gabriel, kendine mükemmel bir eş seçmişsin. Ve siz hanımefendi, çok özür dilerim, ne deseniz haklısınız. Lütfen, beni affedin."

"Şu an, hayır. Uzun bir süre gözüme görünme."

"Teşekkür ederim, kendimi affettirmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Şey... Artık o yumurtaları bırakabilir misiniz lütfen?" Hâlâ homurdanan kadına hayranlıkla bakarken *'Vay be ne ateşli hatun, şansa bak kaçırdık!'* diye içinden geçirdi. En ufak bir zayıflık belirtisi göstermeden, erkeğine bağlılığı ve samimi kızgınlığıyla şimdiden saygısını kazandığını düşündü. Artan seyircilerine aldırmadan, üstündeki yiyecek artıklarından kurtulmak için silkelenmeye devam etti.

"Hatanı anlaman güzel, yine de seni bir güzel dövmek isterdim, Rick." Gururla sevgilisine sarılırken "Sanırım şu durumda gerekli dersi almışsın." dediği sırada Asena'nın hâlâ elinden bırakmadığı yumurtaları nazikçe alarak bankonun üzerine bıraktı. Uzanıp genç kızın alnından öperken, Tanrı'ya Asena'yı karşısına çıkarttığı için şükretti. "Hadi bebeğim, ayakkabılarını bulup gidelim. Bu kadar heyecan bir gece için yeter."

34. BÖLÜM

Cumartesi gecesi yaşadığı çalkantılı anlardan sonra anca sakinleşen genç kız, haftaya yeni bir enerjiyle kendisini iyi hissederek başladı. Dersinin bitmesiyle okuldan çıkarak durağa doğru ilerlerken, partide yaşadıklarını hatırladı.

Eğleneceklerini düşünürken, ayakta dikilip konuşmaktan başka bir şey yapmamalarını saçma buldu. Sağda solda ayaküstü öpüşen çiftleri seyretmek de cabasıydı. "Ayıp denen bir şey var, insanda bir utanma olur canım!" diye söylenerek yürümeye devam etti. "Şöyle parti dedin mi iki döktüreceksin, yandan yandan kıvırtacaksın... Ne o öyle, çiftlerin tanışma ve kaynaşma, hatta kızışma organizasyonu gibi!"

Aklına yine Amerikan mandası gelince gerilerek "Tövbe tövbe..." diye kafasını iki yana sallarken duraktaki sıranın sonuna geçti. Otobüse binmek için beklediği sırada kapıların açılmasıyla, önündekileri takip etmeye başladı. Binmesine az bir mesafe varken, omzuna çarpıp yana savrulmasına sebep olan öküze kızmak için döndü. Kendisine iğrenç bakışlar atan 2 metrelik siyahî devle göz göze gelince, geri adım atarak önüne geçmesine izin verdi.

Mandayla yaşadığı deneyimden sonra tekrar benzer bir olayı kaldıramayacağına karar vererek *"Destur Bismillah! Ayyy, bu ne ya, lambanın cini gibi... Bakışlarını hiç beğenmedim ayının, yeşil yoldaki deve*

benziyor keltoş ama en azından o sevimliydi!" diye söylenip zaten dolmuş olan otobüse binmekten vazgeçti.

'*Bir sonrakini beklesem mi acaba?*' diye düşünürken karar değiştirip, havanın da güzel olmasından faydalanarak yürümeye başladı. Kabaca eve varmasının yarım saat süreceğini hesaplarken, her gün önünden geçtikleri alışveriş mağazasına uğrama fikri cazip geldi. 15 dakika sonra kapısından girdiği kıyafet dünyasının içinde kendisini kaybetti. Fiyatları da uygun olunca, hoşuna giden parçaları deneyip zamanın nasıl geçtiğini anlamadı.

***

Telefon açmak için Asena'nın eve gelmesini bekleyen genç adam, birkaç denemesinin ardından telefonunun kapalı olduğuna kanaat getirince Lauren'ı aradı. Henüz gelmediğini öğrenince iyice canı sıkılarak, varır varmaz kendisini aramasını rica ettikten sonra acele etmeden bir süre daha beklemeye karar verdi.

Aradan yarım saat geçtiği halde arayan soran olmayınca, Asena'nın telefonu hâlâ kapalı olduğu için küfrederek yerinden doğruldu. İyi olduğunu görene kadar rahat edemeyeceğini düşünerek ayağa kalktığı sırada, odasına dalan Jack ve James'i karşısında bulmasıyla tüyleri ürperdi. Huzursuzluğunun üstüne adamların yüz ifadelerini ekleyerek, Asena'nın ismi ağzından inlemeye benzer bir tonda döküldü. Sararan yüzüyle James'in yakasına yapışıp "Ne oluyor, Asena'ya bir şey mi oldu?" derken dünya ayaklarının altından çekiliyormuş gibi hissetti.

"Sakın ol Gabriel, biz de bilmiyoruz! Jack arayınca..."

"Jack!"

"Lauren ile konuştuktan sonra okulu aramış, Aysena'nın bindiği otobüs..."

"Evet! Jack, söyle artık şunu!"

"Otobanda zincirleme trafik kazası olmuş Gabriel, eee..."

"Tanrım, Aa... Asena, o! Ondan..."

"Hâlâ haber yok, yanına gelmeden önce Brandon'ı aradım, soruşturuyor."

Gözleri yuvalarından fırlayan genç adam, darbenin etkisiyle ayakta sallanırken şimdi zayıflık göstermenin sırası olmadığını içinden geçirerek dolan gözlerini yumdu. Titreyen elleri ile sarhoş gibi sallanarak, odadan çıktığı gibi arabasına yöneldi. Önüne geçen James'in, "Buradan!" diye yönlendirmesiyle arkadaşının arabasına binip kendisine güvenemediği için götürmesine izin verdi.

"Kaza alanına git, belki telefonu kırıldığı için haber veremiyordur. Ase... Asena, muhtemelen oradadır! Tanrım, lütfen orada olsun..."

"Onu bulacağız Gabriel, ben..." Ölmesi ihtimalini bile düşünmek istemeyen genç adam, dostu için güçlü durmaya çalışırken halini hiç beğenmedi. Ellerinin titrediği buradan bile fark edilen adama ne diyeceğini şaşırarak "Bulacağız, dostum!" diye inanarak tekrar etti.

"Bulacağız, o iyi... Evet, o iyi. Benim gidip kendisini almamı bekliyor, o iyi..."

"Eee, evet!"

Otobana çıkmalarıyla yanlarından geçen ambulansa inat, defalarca "O, iyi..." diye tekrarlarken, karşı şeritten trafik akışı kesilince kaza mahalline geldiklerini anladı. Bir yandan içinden dua ettiği sırada birbirine girmiş, yan devrilmiş araçları görünce delirecekmiş gibi hissetti. "Tanrım, Asena!" diye fısıldarken, bas bas bağıran zihniyle James'in arabayı durdurmasını zor bekledi.

Aşağıya fırladığı gibi yavaşlayan trafiğin arasından karşı yola geçerek, hayatta kalan kazazedelerin arasına karıştı. Sağlık ve polis ekipleri, ayakta tedavi görenler, olayı duyup gelenler ile mahşer yerine benzeyen alanın ortasında durdu. Ağlayıp bağıran insanların arasında, dört bir yanına doğru defalarca dönerek sevdiği kadını aradı.

"Asenaaaaaaa!"

"Gabriel!"

"James... James, Asena'yı görüyor musun? Otobüs, otobüs nerede?"

Yan yatmış büyük taşıtı arka tarafta fark etmesiyle, peşinden gelen James'i fark etmeden yanına doğru koştu. "Tanrım! Asena, güzelim neredesin?" diye söylenerek yol kenarında şaşkın vaziyette oturan ve hafif yaralı olan insanlara baktı. Sevinsin mi üzülsün mü bilemediği durum

karşısında aralarında olmadığını düşünürken, kenarda cesel poşetlerini görünce nevri döndü.

"Hayıımır, hayıımır! Hayır..."

"Gabriel..." Yan tarafında duran polis memuruna işaret edip nişanlısını aradığını söyleyince, deli gibi bir şeyler mırıldanan dostunun yanına gidip adamın yardımıyla torbaların baş kısımlarını açmasını izledi. Birbiri ardına açılan poşetlerin sonuncusunda da genç kızın olmadığını görünce, rahatlayarak yol kenarına istifra eden adamın perişan hali karşısında ne yapacağını bilemedi. Nihayet kaldırıma oturup başını ellerinin arasına alarak sallanan genç adamın omzuna dokunarak "Gabriel!" diye seslendi. Kafasını kaldıran dostunun ağladığını görünce, nutku tutularak boğazının sıkıldığını hissetti.

"O iyi, iyi olmak zorunda! Onsuz yaşayamam, James. Yapamam, o kadar güçlü değilim."

"Ben, ne diyeceğimi..." derken durup aklına gelen fikirle tekrar harekete geçti. "O iyi dostum, burada olmadığına göre hastanede olmalı! Güçlü olmalısın, Gabriel... Asena'nın, sana ihtiyacı vardır, hadi gidelim."

"Evet, haklısın! Hastanede olmalı, yaralanmış olabilir, James!"

Harekete geçtikleri sırada kaza alanını tarayarak yanlarına gelen Jack'e işaret verip, en yakın hastaneye gitmek üzere arabasına ilerledi. Bir yandan babasıyla konuşan dostunun söylediklerini dinlerken, karakolda da olmadığına göre Asena'nın hastanede bulacaklarını düşünerek iyi olması için dua etmeye geri döndü.

***

Elinde torbalarla mağazadan çıkarken saatin 6 olduğunu gören genç kız, biraz hızlanarak eve doğru yol almaya başladı. *"Kendini kaybetmişsin kızım ya, akşam olmuş! Neyse, aşkımın gelmesine az kalmış en azından oyalanmış oldum."* diyerek oturdukları sokağa girmesiyle evin önüne park eden arabalar ve kalabalığı gördü. Kötü bir şey olduğunu düşünerek hızlandığı sırada, adını bağıran sesle neye uğradığını şaşırdı. "Asenaaaa!" Bir taraftan koşturarak yanına gelen Gabriel'in, tekrar tekrar ismini bağırırken kendisini kollarında buldu.

"Asenaaaa, Asenaaaa!" İçine sokacakmış gibi sımsıkı sarıldığı kıza "Asena... Tanrım, çok korktum!" diye söylenirken, gözlerini yumarak başını boynuna gömdü. Gerçek olduğuna inanmak ister gibi farkında olmadan ismini sayıklayarak oldukları yerde sallanmaya başladı.

Etrafa saçılmış poşetleriyle aptallaşan genç kız, zor nefes aldığı halde Gabriel'e ne olduğunu sormaya korkarak öylece kaldı. Kalabalık gurubun çevrelerine toplanmasıyla, hep bir ağızdan konuşan insanların arasında iyice panikledi. Sakinleşmeye başlayan adamın bir adım uzaklaşıp, bırakmaya korkarmışçasına omuzlarından tutarak sarsmasıyla şoka uğradı.

"Neredeydin Asena, nerelerdeydin? 2 saattir her yerde seni arıyoruz, bakmadığımız yer kalmadı."

"Gabriel!" Gözlerinden kıvılcımlar çıkarken, bir yandan bağırarak hesap soran adamdan ilk defa korktuğunu hissetti. İstemsizce çekinerek "Alış... Alışverişteydim!" diye suç işlemiş gibi kısık sesle cevap verdi.

"Tanrım, alışverişte miydin, biz burada deli gibi seni ararken sen alışverişte miydin? Neden haber vermiyorsun, Asena? Telefonun neden kapalı?"

"Ben..." Genç adamın çok sinirli olmasından, kendisini sarsmasından kötü bir şey olduğunu anlayarak "Şarjım bitmişti!" derken korkuyla titremeye başladı.

"Heeyy, yeter artık!" Dostunun üzüntüyle yanlış bir şey yapmasından çekinen genç adam, Gabriel'i tutarken araya babasının girmesiyle rahatladı. Brandon'ın "Gabriel, Asena'yı korkutuyorsun oğlum, sakinleşmen lazım. Bak, kendisi gayet iyi, merak edilecek bir şey yok." demesiyle genç adamın omuzlarından çekerek kızdan uzaklaştırdı. Jack'in de Asena'ya sarılıp gözü dönmüş adamdan ayırmasıyla, her şeyi yoluna koyacaklarını düşünerek huzura kavuştu.

"Benim kadar korkmuş olamaz baba!"

"Üzgünüm!" Jack'in kolunun altında ağlayarak eve giren genç kız "Ama ben ne yaptım Jack, şarjım bittiği için telefon açamamıştım. Alışveriş yapmaya başlayınca zamanı unutmuşum. Gabriel, neden bana bu kadar kızgın?" derken olayları bilmediği için kendisini savunmaya çalıştı.

"Çok üzgün Aysena, kızgınlığı o yüzden!"

"Ama neden?"

"Anayolda zincirleme trafik kazası olmuş, bindiğini düşündüğümüz otobüs de kaza yapanlardan birisiymiş! Sana bir şey olduğunu zannedip çıldırdı hayatım. Ölü ve yaralılar olduğunu öğrenince deliye döndü." Sarıldığı kızı sakinleştirmeye çalışırken "Üzerine bir de sana ulaşamayınca tümden koptu." diyerek üzüntüsüne canlı şahitlik ettiği dostunu aklamaya çalıştı. Karısının getirdiği suyu, genç kızın titreyen ellerinin üzerinden tutarak içmesine yardımcı oldu.

"Asena, hepimiz çok korktuk!" Gözlerini silip kızı kocasından devralan genç kadın "Geçti hayatım. Gabriel aslında sana kızmadı. Seni hiçbir yerde bulamayınca, yaralı hayvan gibi nereye saldıracağını şaşırdı. Hiç geç kalmazdın bir tanem, bizi habersiz de bırakmazdın. Sana kötü bir şey olduğunu düşündük." diyerek o da genç adamı savunmaya başladı. "Bak, Gabriel de geldi. Yaşadıklarını kendisi sana anlatacaktır."

Nispeten toparlanan genç adam, koltuklardan birine oturarak bir süre Asena'yı izledikten sonra başını ellerinin arasına alarak gözlerini sımsıkı yumdu. "Biz, sizi yalnız bırakalım." diyen Lauren'ın, Jack ile beraber odayı terk etmesiyle, sakin konuşabilmek için cesaretini toplamaya çalıştı. Yanında hissettiği hareketle Asena'nın geldiğini fark ederek, adını söylemesi üzerine bir daha sesini duyamayacağı için ne kadar korktuğunu hatırladı.

"Gabriel!"

"Asena!" Dolmuş gözleriyle başını kaldıran genç adam, yakınlığına ihtiyaç duyduğu biricik aşkına elini uzatarak kendisine çekti. Kucağına oturttuğu kızın başını boynuna gömerek ağlaması üzerine, sessiz gözyaşları yanaklarından süzüldü. Bir yandan ipek gibi saçlarını okşarken, kendisine ahtapot gibi sarılan vücuda yaslanarak hıçkırıklarının kesilmesini bekledi.

"Özür..." Titreyen sesiyle "Özür dilerim Gabriel, ben hiç düşünemedim! Böyle bir şey olabileceği aklımın ucundan bile gelmedi. Seni korkutmak istemedim." diye söylenerek gözyaşı dökmeye devam etti.

"Ben de özür dilerim, aşkım! Seni aniden karşımda görünce, kendimden geçtim. Sana asla zarar vermem, veremem." Asena'ya kavuşmanın verdiği rahatlamayla uzanabildiği her yerini öperken "Çok korktum güzelim, seni kaybettim sandım. Her yerde seni aradım, nereye

baktıysam göremedim. Korkunçtu! Ağlayanlar, bağıranlar, hastaneye kaldırılan yaralılar ve benim gibi sevdiklerini arayan insanlar vardı. Ceset poşetlerinden birinde çıkacaksın diye deliye döndüm. Bütün bu süre içinde babanın gençken nişanlısını kaybetmesi aklımdan çıkmadı! Sürekli benim de başıma gelirse ne yaparım diye düşünmekten kendimi alamadım. Ben, baban kadar güçlü değilim Asena, sensiz geçecek bir hayatı yaşamak istemediğimi anladım."

Kafasını Gabriel'in göğsünden kaldıran genç kız "Ben de istemem..." diye fısıldayıp canından çok sevdiği adamın, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü elleriyle kurulamaya çalıştı. "O otobüse biniyordum, Gabriel! Kuyrukta beklerken iri yarı bir adam bana çarpıp iğrenç bakışlarıyla önüme geçince korktum. Sinirime dokundu, binmekten vazgeçip yürümeye başladım. Önünden geçmişken uzun zamandır uğramadığım mağazaya girmeye karar verdim. Haber vermeyi düşündüm hayatım, elimi telefonuma attığımda şarjının bittiğini fark ettim. Sonra da alışverişe başlayınca kendimi kaybetmişim. Seni üzdüğüm için çok özür dilerim."

"Tanrım!" Dinlerken bile ürperen genç adam, kucağındaki sıkıca sarıldığı kızla sallanmaya, kendine engel olamıyormuş gibi söylenmeye başladı. "Şükürler olsun ki, o adam sana çarpmış! İyi ki binmekten vazgeçmişsin bebeğim... Şükürler olsun ki yürümeye karar vermişsin aşkım."

"O ne oldu acaba?"

"Bilmiyorum!" Birbirlerinin kollarında bir süre oturduktan sonra derinden gelen sesiyle "Lütfen Asena, bu akşam benimle kal! Söz veriyorum, istemediğin hiç bir şeyi yapmayacağım. Sadece sana sarılmam lazım. Varlığını yanımda hissetmeye, kokunu duymaya ihtiyacım var. Yoksa bu ruh halinden çıkamayacakmışım gibi geliyor." derken geriye çekilip genç kızın yüzüne baktı. Normal şartlarda asla kabul etmeyeceği bir teklif olduğu halde, samimiyeti yüzünden okumasını istedi. Cevabını vermeden önce başını sallayarak onay verdiğini görünce rahatladı.

"Peki, seninle kalırım! Ben gidip küçük bir çanta hazırlayayım."

"Tamam aşkım, bekliyorum. Merak etme, Jack ile Lauren'a uygun bir lisanla durumu anlatırım."

"Hı hı, olur." Yerinden doğrularak ayağa kalkarken, genç adamın yanağına bir öpücük bırakıp kapıya doğru yürümeye başladı. Tam koridora çıkacağı sırada, kalbinin sahibine tekrar bakma isteği duyarak arkasını döndü. Bir süre duygu yüklü gözlerle birbirlerini izledikten sonra "Seni seviyorum, Gabriel..." diyerek yoluna devam etti.

"Ben de seni çok seviyorum... Asena..." diyerek gözden kaybolan kızın arkasından fısıldadı. Mutfağa geçip masanın etrafında oturan ailesine ve dostlarına bakarak, gözlerini bir süre kapatıp başını iki yana salladı. "Düşünebiliyor musunuz, bir adamın kendisini itmesi yüzünden o otobüse binmemiş!" diye hayretle olan biteni açıkladı. Asena'nın kendisiyle kalmasını istediğini, utanmasını engelleyecek bir üslupla haber verdikten sonra aşağıya inen kızı alıp evine götürdü.

Birbirlerine sarılarak ve sessiz bir atmosferde geçirdikleri akşamın, farklı sonuçlanabileceği aklına geldikçe istemsizce ürperdi. Kollarında uyuyakalan güzelini kucakladığı gibi odasına çıkararak, ölüm birbirlerinden ayırana kadar beraber uyuyacakları yatağa yatırdı. O günün çok uzakta olmasını dilerken, yanına olabildiğince sokulup bedenini kollarına aldı. Bir yandan gökyüzünü izleyip sevdiği kadının yanında olmasının etkisiyle gevşeyerek, uzun süre direndikten sonra kendisini uykunun kollarına bıraktı.

35. BÖLÜM

Çarşamba gününden beri ailesinden haber alamayan genç kız, bugünde eve ulaşamazsa Lauren'dan rica edip babasına telefon açmaya karar verdi. "4 gün oldu! Oooff, insan bir mesaj yazar, iyiyiz der." diye söylenirken, bozulan morali ile kalktığı gibi bilgisayarın önüne kuruldu. Ege'ye, bilgisayarın başında beklemesini tembihleyen bir mesaj attığı için heyecanla sayfaya girdi.

Görüntülü arama çağrısı yaptığı sırada "Allah'ım, lütfen kötü bir şey olmasın!" diye dua ederek doğuma kaç gün kaldığını hesaplamaya çalıştı. Karşıdan cevap gelince rahatlarken, ekrana yaklaşıp neyle karşılaşacağını beklemeye başladı.

"Abla!"

"Ablacığım!" Kardeşinin sırıtan yüzünü görünce, arkasına yaslanırken kötü bir şey olsaydı gülmezdi herhalde diye düşünerek şükretti. Günlerdir çektiği stresin etkisiyle sinirle söylenmeyi de ihmal etmedi.

"Kardeşim, neredesiniz siz ya? Burada ne hale geldim, haberiniz var mı? Çarşamba günü annemler kontrole gidecek her şey yolunda dedin, o deyiş..."

"Her şey yolunda..."

"Bu kız merak eder mi diye hiç düşünmüyor musun?"

"E söylüyoruz işte!"

"Oğlum sen ne geniş adamsın ya, bu mu yani?"

"Ya daha ne yapayım abla, izin vermiyorsun ki konuşayım."

"Bak hâlâ kendisini haklı çıkartmaya..."

"Abla, Allah'ını seversen bir sus ya! Annemden betersin, keyfimizden mi cevap vermedik. Bilir bilmez konuşuyorsun. Her..."

"Ay ayyy! Ege, anneme bir şey mi oldu? Annem, annem iyi mi?" Eli ayağı boşalan genç kız, titreyerek konuşurken ne söylediğini bile anlayamadığı kardeşinin arkasından babasının sesini duyunca sustu.

"Ya bir konuşturmuyorsun ki!"

"Oğlum, ablan mı arıyor?"

"Evet, baba! Çok şükür geldin, beni dinlemiyor."

"Tamam, ben anlatırım ablana."

"Babacığım!" Ekranda gülümseyen adamın yüzünü görünce, tuttuğu nefesini bırakıp bir oh çekti. "Annem iyi mi?"

"Kızım... Hey, ne oluyor, sen yine mi ağlıyorsun?"

Babası söyleyene kadar farkında olmayan genç kız, bir taraftan yüzünü silerken, "Baba ya! Anneme bir şey oldu zannettim, o nasıl?" diye sorduğu sırada, araya Ege'nin sesi girince bağırıp kovma arzusu duydu.

"Baba, yemin ederim söylememe müsaade etmedi! Kendi kendine yorum yapıp durdu. Sonrada ağlayıp bağırmaya başladı! Ya ben bu kadınları hiç anlamıyorum, vallahi çok uğraştım ama araya giremedim. Çık çık çık çık..."

"Tamam oğlum, tamam. Zamanla öğrenirsin. Asena, annen çok iyi bir tanem..." Kafasını yan tarafa çevirip sırittıktan sonra tekrar ekrana dönerek "Hatta kendi gözlerinle gör de rahatla..." diyerek yerinden kalkıp görüntüden çıktı.

Ekranı kaplayan pembeliğin ardından geceliklerinin içinde dikkatlice oturmasına yardım ettikleri annesini görünce, elini ağzına kapatarak, "Anneciğim... Anneeeee..." diyerek hüngür hüngür ağlamaya başladı. "Haydaaa! Şimdi neden ağlıyor bu?" diyen kardeşinin sesini duyduğu halde cevap veremedi.

"Asena, bebeğim... Tamam güzel kızım, bak geçti bir tanem. Kız kardeşinde, bende çok iyiyiz." Bir taraftan kızını sakinleştirmeye çalışan kadın, kocasının uzattığı mendille gözyaşlarını kurulayıp hıçkırıkları azalmaya başlayan çocuğuna anlayışla baktı. "Şu kadın milleti!"

diye çık çıklayarak söylenen oğluna ters bir bakış attıktan sonra kocasının kucağındaki kızını alıp yüzünü ekrana çevirdi.

"Eveeet, tanışma zamanınız geldi. Efendim... Bu görmüş olduğunuz küçük hanım, üç numara olup, Mine Korkmaz olarak tanınıyor. Hanım efendinin biraz acelesi varmış, bir hafta daha beklemeyi reddetti. Bizde mecburen kendisini kıramadık. Dayanamamış ablası, hepimizi çok özlemiş. Çarşamba günü sancılanınca kontrole gidelim dedik, gidiş o gidiş... Eh doğal olarak hoş geldin diyerek, Minnoşumuzu bağrımıza bastık."

"Anne!" diyen genç kız, beyaz battaniyesinin içinde uyuklayan küçücük surata sevgiyle baktı. Kendisini zorlayarak konuşma yetisini tekrar kazanmaya çalıştı. "Anneciğim, sizden haber alamayınca çok korktum. Sana bir şey oldu zannettim." O esnada kardeşinin küçücük ağzıyla esnediğini görünce içi bir hoş oldu. "Ayyy! Ah kuzum benim, ablasının bir tanesi. Anne, çok tatlı ya! Aaa, saçları sarı mı onun?"

"Hı hı, evet..."

"Aa-aaa! Sabuşcuğum, karışmış olmasın kız? Bizim ailede sarışın kimse yok!" Burnunu çekip gözlerini kısarak dikkatle tekrar bakarken durumu anlamaya çalıştı. "Allah Allah!"

"Saçmalama be! Babanın anneannesi de sarışınmış. Hem senin bebekliğinin neredeyse kopyası..."

"Hadi ya! Ay çok güzelmişim. Aman... Canım benim, aşkım ya... Bebişiiiim... Tatlıım... Aman yerim seni, ablasının boncuğu. Minnoşum... Abucubucubu aguuuu avauuun..."

"Bu ne be, vıcık vıcık! Yok ya ben dayanamayacağım, Hakan'lara gidiyorum. Anneannemin tansiyonu çıkınca böyle mi hissediyor acaba? *Cık, cık, cık, cık...*"

"Kıskanmayalım." Bir yandan Ege'nin sözlerine gülen genç kız, kız kardeşini uzaktan sevmeye devam etti. Mızıklanmaya başlayan küçük hanımı, kucağına alan babası, "Sabahat, acıktı herhalde, senin de dinlenmen lazım. Siz vedalaşırken ben de kızımızı yatırayım." diyerek uzaklaşmasıyla annesi kendisine kaldı.

"Anneeemm... Anneciğim, lütfen kendine dikkat et. Şu an yanında olmayı isterdim, sana destek veremediğim için çok üzgünüm."

"Bende bebeğim, bizi merak etme çok şükür iyiyiz. Allah razı olsun, baban çok yardımcı oluyor. Her şeyde bir hayır vardır, demek ki

böyle olması gerekiyormuş. Kim derdi Mine'nin ailemize katılacağını, sonra hayatımızı bu kadar değiştireceğini! Sen gittin diye kahrolurken. Allah yeni kapılar açtı. Bakma Ege Efendi'nin böyle konuştuğuna, ortalıkta kimseler yokken kardeşinin başına gidip, bebek dilinde sevgi gösterileri yapıyor. Saf oğlum benim, farkında değiliz zannediyor. Anlayacağın, küçük hanım evimize uğurlu geldi. Babanla beni birbirimize yakınlaştırdı."

"Vallahi anne, bu kadar sevmesem kıskanacağım ama kan çekiyor herhalde! Allah mutluluğunuzu daim etsin Sabuşcuğum, nazarlardan saklasın." dediği sırada arkadan babasının sesi yine duyulunca konuşmanın bittiğini anladı.

"Hadi bakalım Sabahat, senin de yatman gerekiyor. Güzel kızım, bize müsaade. İleride bol bol konuşursunuz, şimdi izninle evimin hanımlarını dinlendireyim. Kendine iyi bak çocuğum."

Babasının ekrana eğilen görüntüsüne "Sağ ol babacım, siz de lütfen." dedikten sonra arama sonlandı. "Anneeem... Canım benim, Minnoşum! Ay çok tatlıydı ya... Bebeğim, Minik aşkım, kuşum." Bir taraftan söylenerek nişanlısına telefon açarken, karşıdan Gabriel'in uykulu çıkan sesini duyunca, kafasında canlanan fanteziyi geri plana atmaya çalıştı.

"Asena!"

"Hayatım, lütfen kusuruma bakma, heyecandan uyuduğunu düşünemedim."

"Önemli değil güzelim, ne oldu?"

"Gabriel, annem doğum yapmış, şimdi onlarla görüştüm! Benim sarı kafalar gibi sapsarı saçları var, küçük suratlı bir şey. Öyle tatlı ki..."

"Vaayy! Çok sevindim, kaç gündür kendinde değildin."

"Sorma, inanılmaz rahatladım. Çok şükür ikisinin de sağlığı yerinde, çarşamba günü sancıları tutunca kontrole diyerek doktora gitmişler. Doğumun başladığı anlaşılınca hemen ameliyata almışlar."

"Harika! Bu evlilik durumumuzu bir hafta öne çeker. Diğer bir deyişle seni yatağa atma planlarımı..."

"*Allah'ım, arabın derdi kırmızı pabuç!* Yok anam, sen sapıksın durumunu vahim görüyorum. Nasıl bağlantı kurdun Gabriel, yaaa... İnsan şu söylediğinden utanır."

"Hiç utanmıyorum hayatım. Keşke şimdi yanımda olsan da beraber..." derken karşıdan "Sapık herif!" diye bağıran kızın sesini duyunca kahkahalarla gülmeye başladı. "Aman aman, anladık. Namusunuz emin ellerde, tabii şimdilik. Bugün ne yapıyoruz? Lütfen değişik bir yer olsun, gitmediğimiz park bahçe kalmış mıydı? Hıımm... Yok, sanırım kalmadı. Olmazsa bugün hayvanat bahçesine gidelim. Bak çok merak ediyorum orasını..." diye devam edeceği sırada genç kızın artık aşina olduğu kendi dilinde konuşmaya geçmesiyle dikkat kesildi.

"Yaaa, evet çok iyi olur. Arkadaşlarınla görüşürsün, kaynaşırsınız. Adama bak ya... Tövbe estağfurullah, herifin aklı uçkurunda çalışıyor. Beyniyle kıçı yer değiştirmiş. Terbiyesiz..."

"Asena bilerek mi yapıyorsun? Söylediklerinin genel içeriğini anladığımı belirtmeliyim. Hem yalan mı söyleyeyim, seni deli gibi istiyorum. Bunun neresi kötü?"

"Mesele başka Gabriel, son dönemde resmen saldırgan oldun. Bari çocukları da alalım, benimle zaman geçiremiyorlar diye sana bozuk atmaya başladılar bilesin."

"Olur aşkım. Her zamanki saatte gelirim. Selen'in adı geçmediğine göre daha konuşmamışsınız, şimdi kesin onunla görüşeceksindir."

"Kesinlikle evet..."

"Benden de selam söyle..."

"Söylerim hayatım."

"Ha, Asena..."

"Efendim!"

"Seni seviyorum aşkım."

"Bende seni seviyorum, Gabriel..."

"Ve hâlâ deli gibi yatağımda istiyorum. Görüşürüz bebeğim."

"Anam herif harbiden sapıttı!" diyerek elindeki kapalı telefonla bir süre olduğu yerde dikilip kendine gelmeye çalıştı. Kardeşinin güzel yüzü aklına gelince, içinden şükür dualarını okuyarak Selen ile konuşmak için bilgisayara uzandı. Çağrı attıktan sonra arkasına yaslanarak, ekranda görünen dostuna, "Selen, ne olduğuna inanamayacaksın!" diye başlayıp olanları anlatmaya başladı.

36. BÖLÜM

Okuldan gelince maillerini kontrol etmek için bilgisayara giren genç kız, sayfasını açmasıyla kardeşinden mesaj geldiğini görünce şaşırdı. Sebebini merak ederek mesajı açınca kısa bir metin gönderdiğini görüp okumaya başladı.

Abla, neler oldu neler! Nişanlanmışsın ve bana bile söylemedin öyle mi, alacağın olsun. Hesabını sonra soracağım. Asıl bugün olanları bir bilsen, evde resmen dananın kuyruğu koptu, haberin olsun...

"Allah, öğrenmişler!" Öğrendikleriyle heyecandan eli ayağı titrerken, kalbi deli gibi atarak öylece ekrana bakakaldı. Bir elini göğsünün üzerine bastırıp, endişeyle okumaya kaldığı yerden devam etti.

Hadi gene acıdım sana... Bu ihanetinin üzerine, yazmayı burada kesmek vardı ama eski günlerin hatırına devam ediyorum.

"Siktir oradan!"

Bu arada karşılığında GTA'nın ikinci oyununu da alırım. Bilginize sunayım... Konu sonunda tatlıya bağlandı. Şimdilik bu kadar anlatmak yeter. Yarın saat üçte annemle babam Mine'yi doktor kontrolüne götürecekler. Kaçta arayacağını, artık kendin hesaplarsın... Gelişmeleri istiyorsan ufak bir anlaşma karşılığı, 'BAKINIZ YUKARISI' bilgilerimi satmaya hazırım.

"Anaa! Ulan mafya mı olacak bu başımıza? Tövbe tövbe... Allah Allah, manyağa bak, bilgilerini satarmış. Hii, aayy konu tatlıya bağlan-

dı diyor! Aşkım benim, bebeğim, sen iste hepsini veririm. Ay ne oldu acaba ya? Geri zekâlı, insan biraz ayrıntı verir! Erkek milleti işte, bu mesajı bir kadın yazsaydı şimdiye kadar her şeyi öğrenirdim. Genleri bozuk bunların genleri çık çık çık çık... Öööfff Ege ya, şimdi o kadar saat nasıl bekleyeceğim? Saati sabah 5 gibi ayarlamalı, anca yetişirim." diyerek bilgisayarı kapatıp yerinden kalktı.

***

Tavşan uykusuyla geçen huzursuz bir gecenin ardından zil çalmadan kalkan genç kız, dualar eşliğinde sessizce aşağı kata indi. Bir süre çalışma odasında oturduktan sonra artık dayanamayacağına kanaat getirince kardeşine görüntülü çağrı yaptı. Ege'nin pis pis sırıtan yüzü ekranda görünce, gayri ihtiyari ses ayarlarını kısarak hemen konuya daldı.

"Oğlum, annemler gittiler mi?"

Aynı tonda konuşan delikanlı "Dayanamayacağını biliyordum." diye cevap verirken arkasından sesinin volümünü yükselterek devam etti. "Neden fısıldıyorsun kızım ya, beni de kendine benzettin! Evet, gittiler... Bu arada, nişanlandığını benden gizlemeni de kara kaplı defterime not olarak düştüm. Günü geldiği zaman intikamımı alacağımı belirtmeliyim, abla... Alacağın olsun, böyle mi öğrenecektim."

"Tamam oğlum ya, oldu bir kere! Özür dilerim, eşeklik ettin. Sadede gel, ne oldu?"

"Hah şöyle, demek kabul ediyorsun."

"Egeee..."

"Aman, tamam be... Abla, dün annem Minnoşu uyuttuktan sonra salona döndü. Zaten babam da sabahtan beri bir gariplik vardı. Beni de yanlarına çağırınca işkillenmiştim. 'Şöyle geçin, *sizinle konuşacaklarım var.*' deyince, bir bomba patlatacağını anladım. Hoş bu kadarını beklemiyordum."

"Deme! Annem çok mu kötü tepki verdi?"

"Ya evet... Ha, bu arada konuşmaya daldım, benim cukka garanti mi? Onu bir anlaşmaya bağlıyalım."

"Tamam ya uzatma vereceğim. Sonra ne oldu?"

"Hayır, ben emin olayım da. Eee, neyse... Önce babam; sevgiden, aile değerlerinden, seni ne kadar çok sevdiğimizden falan filan anlatmaya başladı."

"Hı!"

"Yemin ediyorum, bir ara arkadan bağlama sesi duyduğumu zannettim. *'Ne oluyor len?'* diye düşünürken, richter ölçeğiyle 7,4 şiddetinde deprem olmaya başladı."

"A-aa!"

"Aslında o kısmı tam anlayamadım!" Ablasının bir eşi hareketlerle ağzını burnunu büzüp kaşlarını kaldırarak, kafasını sağa sola oynattıktan sonra kaldığı yerden devam etti. "Sanırım senin, Gabriel midir nedir birisine âşık olduğunu, onu çok sevdiğini... Evlenmek amacıyla nişanlanmak için izin istediğinizi söyledi."

"Aaayy!"

"Tabii... Bana da kimse söylemediği için gafil avlandım. Hemen akabinde, bu arada parantez içinde annem bağırıp ağlarken, söylediklerinin çoğunu anlayamadım. O esnada aptal aptal her ikisine bakmakla meşguldüm."

"Ay şunu doğru düzgün anlatsana ya!"

"Lütfen, konuşmacıya ters çıkışlar yapmayalım."

Kardeşi kollarını birleştirdiğini gören genç kız, ağzını büzerek kafasını çevirmesi üzerine inadını bildiği için geri adım attı. Bağırmamak için kendisini zor tutarken, içinden küfrederek ikna çabalarına girişti. "Oğlum... Aşkım, hadi gülüm! Bak sinirlerim bozuluyor, hadi anacım..."

"Madem ısrar ediyorsun, eee... Devam edeyim bari. Nerede kalmıştım, hah evet... Annem, feryat figan ağlarken, *'Hüseyin, nasıl izin verirsin? Ben, kızım olmadan ne yaparım. O benim her şeyim,'* falan filan diye devam ediyor."

"Egeeeee!"

"Özet geçiyoruz kızım, o işkenceyi zaten 3 saat çektim. Arada Mine uyandı, beslenip tekrar uyutuldu. Neler yaşadığımı sen düşün artık."

"Hadi gözünü seveyim Egem, ne olur bebeğim eline düştüm."

"Eh, sen kaşındın. Hazır ol, başlıyorum. Babam dedi ki; *'Sabahat, kızımız bu yaşına kadar bizi bu tarz konularla üzen, problem çıkaran bir çocuk hiç olmadı. Sen de biliyorsun, boş hevesler peşinde koşup, ona buna takılarak sorun çıkartmadı. Bütün dürüstlüğü ile karşıma çıktı. Hamile olduğun için kardeşine ve sana zarar verme korkusuyla her şeyi bana anlattı.'* dedi. Annem dedi ki; *'Ama Hüseyin, nasıl böyle bir şey olur?'* Babam dedi ki; *'Çok seviyormuş Sabahat, inan üzüntüsünü görünce içim parçalandı. Bunları anlatırken hüngür hüngür ağlayarak konuştu. Hayır dersen, hiç kimseyle evlenmeyi kabul etmesem de asla itiraz etmeden evime geri dönerim.'* dedi. Öööööffff! Annem dedi ki; *'Çocuğuma hasret mi yaşayacağım Hüseyin, ömrümü bebeğimden ayrı mı geçireceğim.'* Babam dedi ki; *'Ağlama artık Sabahat, lütfen... Kızımızın bize ne kadar düşkün olduğunu biliyorsun. Sık sık arayacağına ve bizi kendisine hasret bırakmayacağına eminim.'* Oooffff! Annem; *'Ama Hüseyin,'* deyip burnunu çekti, *'Ya geçici bir hevesse? Dünyanın öteki ucu, tamamen bize yabancı insanlar, ya oralarda mutsuz olursa...'* Babam; *'Onsuz huzurlu olmaktansa, onunla birlikte mutlu olmak için çabalamaya...'*

"Iıyyyyy, yeter be! Deli ettin beni manyak, tamam bildiğin gibi anlat."

"Çok şükür. Eee, bak sözüme geliyorsun işte... Kızım, bugüne bugün ben, sözel derslerde ezber ustasıyım. Konu anlatmak değil, içeriği. Bir şey biliyoruz da söylüyoruz herhalde..."

"İyi, hadi uzatma. Sonra ne oldu?"

"Efendim, ilk 1 saat kadar süren deprem şokunu atlattıktan sonraki 2 saatlik zaman diliminde, ara ara meydana gelen artçı şoklarla ki, hayatımın kahredici, bende derin izler bırakan dakikalarıydı. Bu dram sahnesi devam ederken nihayet annem olayı kabullenmeye başladı ki, bu sefer de kapı çaldı. Ta taaam, bil bakalım kim geldi?"

"Anneannem! Anam, olayın kokusunu almıştır. Kambersiz düğün olmaz... Ne yaptı len, esas ondan korkuyorum!"

"Ne yapacak, içeri girip sadece annemin suratına baktı. Ama ne bakış, gözleri yuvalarından fırladı! Sonra *da 'Ne oldu burada, ay ay ay bir şey olmuş.'* diye bağırmaya başladı. *'Sabahat yavrum, ciğerim, fa-*

lan filan...' Duyduklarımı tekrar etmeyi reddediyorum, değil GTA bütün oyun setini versen bile beni ikna edemezsin."

"Tamam, ablacım!"

"Bıdı bıdı bıdı bıdı... Şeklinde olayı anlamadan bağırındı durdu. Bir ara az daha, *'Kesin ulaaan.'* diyecek kadar sinirlerim bozuldu. Yemin ediyorum abla, travma yaşadım!"

Kaşları çatılan kardeşine "Ay canım benim, kıyamam sana ya!" derken, pişkin bir sırıtmaya geçip kurbağa gibi yaydığı ağzıyla bakışlarını tavanda gezdirince yüzünü buruşturdu. Kendisini zora koşacağını tahmin ederek, gözleri kısılırken, arkasından gelecek yorumu bekledi.

"Eh işte öyle oldu. Neyse, o da halloldu olay tatlıya bağlandı."

"Oğlum nasıl ya? Bir şey anlatmadın ki!"

"Ablacım, hatırlarsan anlaşmamız annemin öğrenmesi üzerineydi, pazarlıkta Naime Sultan yoktu." diyerek masum masum sırıtarak ekrana baktı.

"Ulan var ya, dua et uzaktasın ve sana muhtacım! Yoksa ben sana yapacağımı bilirdim, Ege... Geri kalan için ne istiyorsun?"

"Fazla bir şey değil canım, mesela üçüncü oyunla bir de..."

"Tamam, anladık vereceğiz Spaiderman'in sadece ilk bölümünü veririm. Bekliyorum, devam et..."

"Güzel bir anlaşmaydı! Efendim, şimdi olayın uzun versiyonunu mu istersin, yoksa özet mi geçeyim."

"Anladık özet geç, yalnız biraz ayrıntılı olsun." İçinden de *'Ben sana sorarım, kakalak!'* diye geçirip ekrana gülümsedi.

"Anneanneme olay anlatılınca; ayıldı, bayıldı, tansiyonu çıktı, falan filan... Sonraki aşamada bağırmaya başladı. Hemen akabinde, ben size söylemiştim faslına geçti. O da bitince; tam anlayamadım ama evleneceğin adam mundar mıymış neymiş, helal değilmiş. Cenabet mi ne geziyorlarmış! Abla o ne demek?"

"Allah'ım!" Yorumun naifliği karşısında konuyu örtbas ederek "Ben sana sonra anlatırım ablacım." derken gözlerini devirdi.

"Tamam. Yalnız babamı takdir ettim, hiç istifini bozmadı. Seviyordan girdi, falan filanladıktan sonra bu kara sevdayla izin vermezsek, senin hiç kimseyle asla evlenmeyeceğinden çıktı. Öyle deyince işler

değişti, anneannem sadece *'Kimseyle mi?'* diye sordu. Hatırlamak istemediğim birkaç saatin sonunda; yıkılmış ama ayakta Naime Sultan, durumu kabullendi. Sanırım bu aralıkta, babamın nasıl becerdiyse araya sıkıştırdığı birilerini evlendirmesi talebi de etkili oldu."

"Ay bu adam süper ya!"

"Ha unutmadan, anneannem seninki *'Sünnetli mi?'* diye sordu. Babam da *'Ya evet, doğuştan sünnetliymiş.'* dedi. Annem araya girip, *'Nerden görmüş?'* deyince, biraz sinirlenir gibi oldu ama çabuk toparlandı."

"Tövbe tövbe!"

"Şimdi elimizde; memnuniyetsiz ama kabullenmiş bir adet Naime Sultan, üzgün ama onay vermiş bir adet Sabuşcuğun var. Ha, bir de sayende bunları yaşamak zorunda kalan, zavallı ve acınası bir adet kardeşin var."

"Ohhh, çok şükür yarabbi, sen büyüksün Allah'ım! Babam ya, biliyordum zaten bu işi ancak o başarırdı. Oh be, dayak yemekten kurtuldum. Egem, aşkım, bir tanem benim... Kakalağım, sağ ol len. Sana çektirdiklerim için de özür dilerim. Sinir ettin falan ama harikaydın, başka bir gelişme olursa mutlaka mesaj at aşkım." demesiyle duyduğu sevgi sözcüklerinden utanan ergenusun, kaşlarını çatmasına güldü. Erkeksi bir tavır takınmaya çalışarak lafa girince, kahkahayı basmamak için kendisini tutmak zorunda kaldı.

"Tamam ya bakarız, uygun koşullar altında neden olmasın."

"Ulan ne adamsın ya..."

"Eee, öğretmenim çok iyiydi ablacığım, soracağın bir şey yoksa ben Hakan'a gideceğim. Mümkünse psikolojim düzelinceye kadar, uzun bir süre bu konuyla ilgili konuşmak istemiyorum. İleride senin şu baş melekle ilgili sorularım olabilir. Hadi ablam, bay..." diyerek sayfadan çıktı.

"Len kapatmasana! Ulan daha soracaklarım vardı. Haydaaa, geri zekâlı çıktı bile... Erkek milleti işte, hepsi yarım akıllı. Çok akıllı olduğunuzu zannediyorsunuz ama nafile. Kendini çakal zanneden yavrukurt, daha çoook öğrenmen gereken şey var anam... O oyunları neden aldım zannediyorsun? Allah Allah, ne baş meleğinden bahsetti ki bu? A-aaa! Gabriel; Cebrail demek, ay bu onu kastetti! Anam ben bile yeni fark ettim, iyi mi? Tövbe tövbe, bu çocuk bazen beni korkutuyor. Bil-

meden bir canavar mı yarattım yoksa?" Dilini damağında şaklatırken, "Gabriel..." diyerek duyduklarını nişanlısıyla paylaşmayı düşündü. Henüz havanın bile aydınlanmadığını fark edip saate bakınca, geçen seferki gibi uyandırmamak için vazgeçti.

"Yok ya zaten bir erkek daha çekemeyeceğim, önce bir kadınla konuşmalıyım. Selen, Selen... Evet, kesinlikle bana o lazım." diye söylenerek hemen aramaya girişti. Arkadaşın gülümseyen yüzünü ekranda görmesiyle, derin bir oh çekerek soluksuz olan biteni anlatmaya başladı.

37. BÖLÜM

Annesiyle konuşabilmek için suların durulmasını bekleyen genç kız, bu aralıkta Gabriel'in başına sardığı yeni konuya boğuşmak zorunda kaldı. Ailesi nişanlandıklarını öğrendiği için sevinçten deliye dönen adamın, son talebini de savuşturmanın yorgunluğunu bedeninde hissetti.

Kafayı evlenmeye ve gerdek gecesine takan genç adamın, önce Amerika'da nikâh kıyma zorunluluğunu ortaya atmasıyla iyice aklı karıştı. Tek tarafı memnun eden pazarlığın ardından, uzun tartışmalar yaşadığı ve nihayet babasının evinden gelinlikle çıkana kadar beraber yaşamayacaklarına Gabriel'i ikna etmesiyle son buldu. Diğer türlü kabul etmeyeceğini ve önce Türkiye de evlenmeleri gerektiğini savunmasının etkisini de görmezden gelemedi. İşini garantiye almak isteyen sevgili nişanlısının, hoşnutsuzca onay vermesinin ardından babasıyla görüşmeyi kabul etti. Prosedürü anlatınca makul bulan ve olgunlukla karşılayan sevgili babası sayesinde sıranın annesine geldiğini düşündü.

Bir ara, acaba Naime Sultan'ı mı dinleseydim diye aklından geçen iğrenç fikri, hemen rafa kaldırıp Gabriel için çektiği zorlukların hepsine değdiğine karar verdi. Sabuşuyla yapacağı görüşme yüzünden kendi derdine düşmesi yetmiyormuş gibi üst üste gelen sorunlarla boğuşmanın ağırlığını duydu. Neyle karşılaşacağını tahmin ederek, derin

bir nefes aldıktan sonra on dakikadır başında oturduğu bilgisayara uzanıp görüntülü çağrı tuşuna bastı.

"Bismillah... Lütfen rabbim, sen yardım et, darbeyi en az hasarla atlatayım!" derken ekranda kardeşinin elini suratına siper etmiş vaziyette, garip bir pozisyonda konuşan görüntüsü geldi.

"Anne şunu benim odamda yapmak zorunda mısın ya? Senin kendi odan yok mu? Ayıp oluyor ama... Allah Allah! Sen, doğum yaptıktan sonra utanma duygunu da kaybettin."

"Ne saçmalıyorsun be, kardeşini emziriyorum! Bilmiyorsan söyleyeyim, aynı tesisten zamanında seni de besledim. Hem de bir buçuk sene, doymak bilmezdin, Ege Bey..."

"Haydaaa! Öğğğk, midemi kaldırıyorsun. Duymak istemiyorum ya..."

"Terbiyesiz, doğurduğum sütümle beslediğim sıpaya bak. Şimdi böyle mi oldu eşek herif, ananızı mı beğenmiyorsunuz? Çıktığın yeri hatırlatırım."

"Yuh anne, o olayı hatırlamayı ve bu konuşmaya devam etmeyi reddediyorum."

"Aman aman, tamam... Sen reddede dur, acı gerçekleri değiştiremezsin. Doğana kadar tam on saat bacaklarım ayrık bağırttın beni, hayatımın hem en güzel günü hem de kâbusuydu. Neden Mine de sezaryeni kabul ettim zannediyorsun?"

"Allah'ım, sen sabır ver, bir söyledim bin ah işittim! Kırk kere söyledin, iyi özür dileriz. Bitti mi emzirmen, ablam çağrı yaptı."

Tartışmaya dalan kardeşiyle annesini zevkle dinleyen genç kız, Ege'nin son sözleriyle gülümsemesi yüzünde dondu.

"Hah, abla! Abla, şu anneme bir şey söyle ya, beni dinlemiyor. Her önüne gelen yerde, ayaklı mandıra gibi şeyini... İşte anla, çıkarıp Mine'ye süt veriyor."

"Şey, eee! Hı hı, tamam..."

"Haaa, anladım! Konuşamıyorsun."

"Ege, oğlum tamam bitti."

Annesinin konuşmasına gök gürlemesi gibi bir geğirme eşlik edince, gayri ihtiyari bu kadar küçük bir bedenden çıkan sese güldü. Mi-

bebeyi kardeşine vermek için eğilen kadının, ekrana yaklaşmasıyla tekrar gerildi.

"Çocuğum, hadi kardeşini beşiğine yatır. Bak gene orasıyla burasıyla oynayıp uyandırma, sonra huysuzlanıyor."

"Tamam, anne. Minnoşum, gel bakalım abiye..."

"Kafasının altından tut oğlum."

"Anne, yüz kere söyledin ama... Okulda hocalar bile konuları bu kadar tekrar etmiyor. Ben geri zekâlı mıyım?"

"Eh, bazen... Hadi çocuğum hadi, sen yine de dikkatli yatır. Bizi ablanla biraz yalnız bırak, konuşacaklarımız var."

"Sağ ol anne, o dediğini de duydum. Sekiz yıldır bu eve boşuna takdirnameleri getirmişim. Gel aşkım sen, biz gidelim, istenmiyoruz. Kader arkadaşım benim, gör bak ne kadar çabalasan bu anne milletine yaranamazsın. Çık çık çık çık..." Söylenerek uzaklaşan oğlunun arkasından ağzı açık izleyen kadın, nihayet ekrana dönüp kızının güzel yüzüne hüzünle karışık özlemle baktı.

"Çenesi düştü bu veledin Asena, onun dilinden bir tek sen anlıyormuşsun. Ne komik, kendi evladım ama sen gittikten sonra fark ettim."

"Yok annecim, ergenlik işte hepsi geçecek!"

"Hı hı, biliyorum kızım. Eee..."

"Anneciğim!"

Ne diyeceğini bilemediği için kızının güzel yüzüne özlemle bakan kadın "Kuzum..." diyerek gözünün kenarından yaşlar süzülmeye başladı. Kızının hemen kendisine katılmasıyla, ana kız birbirlerine kıyamadıkları içinden geçirdi. Üst üste yutkunarak biraz toparlandıktan sonra konuşabileceğine kanaat getirince tekrar girişimde bulundu. "Güzel kuzum... Beni oralarda unutursan seni affetmem. Hele kendine hasret bırakırsan, yeminle gelir o bacaklarını kırarım."

"Anneeem! Sabuşum, yapar mıyım hiç gözbebeğim, sen benim kıymetlimsin! Bak söz veriyorum, vallahi de billahi de yemin ederim seni ihmal etmeyeceğim. Her hafta seninle buradan konuşacağız. Tatillerimde yanına geleceğim, tayinim çıkmışta başka bir şehirde yaşıyormuşum gibi olacak. Canım annecim, senden önce ben senin peşini bırakmam, hepinizi çok seviyorum."

"Ben de bebeğim, baban ilk anlattığında acımdan öleceğim zannettim. Seni kaybetmişim gibi geldi, tövbe billah aklım çıktı. Hoş hâlâ durumu tam hazmedebilmiş değilim! Baba kız, yine yapacağınızı yaptınız, alacağınız olsun. Her zaman uyanık oldun cadı kızım benim, babanın sakin tavırlarıyla beni ikna edeceğini kesin hesaplamışsındır."

"Şey, anne..."

"Hiç itiraz etme Asena Hanım, bu sene bizim yenilikler yılımız. Hepimiz için hayırlısı neyse o olsun yavrum. Uzun uzun düşününce, dizimin dibinde olacaksın diye senin mutsuz bir ömür geçirmeni istemediğime karar verdim. Zaten normal olmayan bir şeyler yapacağını biliyordum. Boşuna mı *'Manyaksın çocuğum sen.'* deyip duruyorum."

"Anne yaaa!"

"Ne var, yalan mı?" Eliyle yüzünü temizleyen kadın, tekrar ekrana dönüp gülmeye başladı. "Ayıp oluyor ama anne mi diyeceksin? Yavrum; Naime Sultan'ın torunu, Sabuşun kızı Amerika'ya gelin gidiyorsun daha ne? Akrabalar, anneannenin henüz çıkmayı başaramadığı şoka girecekler."

"Hadi ya!"

"Boş ver şimdi onları... Anlat bakayım şu benim damadı, kimdir neyin nesidir? Ayrıntısıyla alayım canım, dökül..."

"Zevkle... Babam da söylemiştir ama evinde kaldığım Jack amcaların patronunun oğlu annecim. Buraya geldiğimin üçüncü günü hep beraber markete gittiğimizde otoparkta beni görüp kafaya takmış. Sonracığıma .." diye başlayan genç kız, sansürleyerek olan biten her şeyi Sabuşuna anlatmaya başladı. Kaçırılma sahnesine gelince, vereceği tepkileri bildiği halde anlatmaktan kendisini alamadı.

"Aa-aaa utanmaza bak, ay baban duymasın, Asena! Kız resmen kaçırmış herif seni... Annecim, kötü bir şey yapmadı değil mi?"

"Saçmalama ya, öyle olsa anlatır mıyım hiç? Zaten nişanlanmayı kabul edince 1-2 saat kalıp geri döndük. Bana baksana sen, vallahi evi başına yıkardım onun yaparım bilirsin." Genç kız gözlerini devirmemek için kendisini zor tutarken, masanın altında ellerini çapraz yapmayı da ihmal etmedi. "Hem sevmesem teklifini kabul eder miydim hiç, tabii ailemden izin almadan gerçek sayılmayacağını da söyledim."

"Aman ne demezsin, çocuk senin cadının teki olduğunu biliyor mu?"

"Aşk olsun anne ya, ben o kadar kötü müyüm?"

"Eh, biraz tatlı cadı diyelim madem... Aklım sende kalmasın, Gabriel'in gönül eğlendirmediğinden kesinlikle emin misin bebeğim? Ona değişik gelmiş olabileceğini düşündün mü hiç? Kültürün, yetiştiriliş şeklin veya görüntün ilgisini çektiği için sana yaklaşmadığı ne malum!"

"Nişanlandığımız ilk hafta aynı şeyleri konuştum Sabuşum, merak etme... Geçici bir sevda uğruna bana yaklaşıyorsa, kendisinden emin değilse yol yakınken hayatımdan çıkmasını istedim. Onun için ailemi, arkadaşlarımı ve ülkemi terk edeceğimi anlattım. Anlaşamazsak boşanırız düşüncesi varsa, mutlu olmak için çaba harcamayacaksa kendisiyle evlenmek istemediğimi de belirttim."

"Eee!"

"Çıldırdı resmen, bir sürü söylenip ondan şüphe ettiğim için bana kızdı. Sonradan da davranışlarıyla samimi olduğunu kanıtladı. Ben ona inanıyorum, Sabuşcuğum..." dedikten sonra kaza olayında yaşananları da anlattı. Ağzı açık dinleyen anasını, en sonunda birbirlerini sevdiklerine ikna edince rahatladı.

"Allah korumuş yavrum, verilmiş sadakamız varmış! Çok şükür, iyi ki o otobüse binmemişsin. Aayy, tüylerim diken diken oldu."

"Öyle anneciğim."

"Asena, babanla mesajlaşıyormuşsun."

"Evet!"

"Bak bu sefer benden gizli işler çevirirseniz o saçlarını yolarım ona göre... Hüseyin'e de söyledim, telli duvaklı gelinlikle düğün isterim. Hatta evde kına gecesi bile yapacağım. İtiraz istemem, kafamı attırma vallahi üzerine Gizem'i salarım gününü görürsün."

"Aaayyy, annem benim ya!" Hafif çatlak ve bir o kadar tatlı kuzeninin adı geçince sırıtarak, "Gizem ile geçen gün konuştum, sana kalmadan o zaten söyledi. Tabii dedektif gibi her şeyi inciğine cinciğine kadar soruşturduktan sonra..." derken daha önce haber vermediği için yediği azarları anlatmaktan vazgeçti. "Tamam kız, ben de çalgılı çengili

eğlence istiyorum. O kadar el âlemin düğününde oynadıktan sonra tabii ki kendiminkinde dibine vuracağım."

"Haahh, şöyle."

"Merak etme Gabriel'e de bahsettim. Biraz kültür sokı yaşayacak ama halini izlemesi zevkli olacak. Hoş sebebini çözemediğim bir şekilde çok istekli göründü. *'Kına gecesine ben de katılıp seyredebilir miyim?'* diye sordu! Sözde internette araştırmış da adetlerimizi çok ilginç bulmuş. *'Kafana kırmızı örtü geçirip, ellerine çamur mu sürecekler?'* deyince ayrıntısıyla anlattım. Şimdi de tutturmuş yerel oyunlarımızı öğretecekmişim. Tariflerinden anladığım kadarıyla halayla zeybek oynamak istiyormuş."

"Aferin çocuğa, bak gözüme girdi şimdi!"

"Anne, eee..."

"Neee? Asena, hemen söyle bir şey gizliyorsun!"

"Şey... Annecim, babam sana söylemiştir. Haftaya Gabriel'in annesiyle babası, sizinle tanışmak için önden gelecekler ya hani..."

"Eee!"

"Evet, şey... Burada da nikâh işlemleri için başvuruldu tabii..."

"Asena, uzatma sadede gel!"

"İşte onlar gelmeden önce, burada nikâh kıyılması gerekiyormuş."

"Aa-aaa, o da nereden çıktı, öyle saçmalık mı olur? Ne yani 2 kere mi evleneceksin?"

"Aslında 1 kere Sabuşcuğum, Izmir'de yapılan bir nevi formalite icabı olacak."

"Ne diyorsun sen be? Zaten evli olursan düğün yapmanın anlamı ne?"

"Annecim, onu sadece biz bileceğiz. Aynı işlemler tekrar yapılacak. Babama sebeplerini anlattım, bana hak verdi. Diğer türlü bir sürü sorun ortaya çıkıyormuş."

"Yine en son ben mi öğreniyorum, Asena Hanım!"

"Ya hayır anne, öyle değil. Seninle daha ilk defa konuşuyoruz, nasıl anlatacaktım?"

"İyi, tamam! Ooff, her dakika yeni bir şey çıkıyor. Yani sen şimdi beyaz gelinliğini giymeden..."

"Asla, anne! Aklından bile geçirme, Gabriel'e de aynısını söyledim. Aslında biraz bozuldu ama '*Bu kadar bekledim, birkaç hafta daha beklesem* ölmem herhalde.' dedi. Türk kadınlarının çok inatçı olduğunu da ekledi, zormuşuz." derken kulaklarına kadar kızaran genç kız, annesi kahkahayı patlatınca dayanamayıp o da katıldı.

"Ha şunu bileydi, gülü seven dikenine katlanacak. Aferin kuzucum, ne o öyle düğünsüz evlilik mi olurmuş."

"Haklısın, olmaz tabii." derken anacığı kafasını çevirip bir süre kıpırdamadan bekleyince dikkat kesildi. "Ne oldu?"

"Kapı çalıyor, ya anneannen ya da Selen gelmiştir. Yavrum benim, ne kadar hayırlı bir arkadaşın varmış. Neredeyse her gün üşenmeden bize uğruyor. 2-3 saat kalıp bebekle ilgileniyor, ev işlerime yardım ediyor. Sanki sen gelmişsin gibi her seferinde içim bir hoş oluyor..."

"Canım benim ya, öyledir Selen'im "

"Hıımm! Yok, bu anneannen sesinden tanıdım".

"Iıyyyy, anne, ben kapatıyorum."

"Kızım, kadınla bir kere konuşsaydın."

"Yok ya, ben almayayım! Bir günde tek stres yeter, aynı şeyleri tekrar anlatmayı kaldıramam. Anne idare et işte... Hem daha onun siniri geçmemiştir, yalnız yakalarsa vallahi canıma okur. Öptüm anneciğim, seni çok seviyorum." diyerek karşı tarafın cevabını beklemeden sayfadan çıktı.

"Ay Allah korusun, az daha yakalanıyordum! Oh be, bunu da atlattık çok şükür. Aşkım, bekle beni sana geliyorum."

Yerinden gerinerek kalkan genç kız, Gabriel'in deli olduğu bademli kurabiyelerden yapmak için bir taraftan şarkı söyleyerek mutfağa yöneldi. "Uçan da kuşlara malum olsun, ben annemi özledim." diye başlayıp kına gecesinde söylemek üzere prova yaparken malzemeleri hazırlamaya girişti. "Hem annemi hem babamı, ben köyümü özledim."

38. BÖLÜM

Kocasına kaçamak bir bakış atan genç kız, sade bir nikâh kıyacaklarını zannederken bildiğin düğün yaptıklarını görünce kendisini bir garip hissetti. Kayınpederinin, Amerika'da yaşayan akrabaları ve dostları için organize ettiği eğlenceye minnettar oldu.

İmzaları attıklarına ve yanında oturan bu adamla artık evli olduklarına inanmakta zorlandı. Olayın ciddiyete binmesi ile gelinlik niyetine giydiği beyaz elbisesinin içinde, artık evli bir kadın olduğunu düşündü. Sevdiği dostları, yeni ailesi ve gelecekte yakınlık kuracağı onlarca yabancı simayla birlikte, otel salonunu dolduran insanları ilgiyle izlemeye başladı. Çevresine gülümseyerek baktığı halde, halinden hiç memnun olmayan Gabriel'e bakarak gönlünü alma girişimlerine geri döndü.

"Her şey çok güzel, şimdi biz evlendik mi Gabriel, hâlâ inanasım gelmiyor."

"Evet aşkım, evlendik. Benim de inanasım gelmiyor. Hiç birlikte olmadığımıza ve evlendiğim halde olmamaya devam edeceğimize, kesinlikle inanasım gelmiyor!"

"Ay yine mi o konu ya? 15 gündür, belki yüzüncü kere aynı muhabbeti yaptın! Şunun şurası düğünümüze ne kaldı, taş çatlasın 3-4 hafta..."

"Aaahhh, kahretsin! Keşke hatırlatmasaydın, o kadar uzun zaman olduğunu unutmaya çalışıyordum."

"Bazen çok komik oluyorsun hayatım!"

"Biliyorum, ben de kendimi öyle hissediyorum!"

"Abartıyorsun!"

"Kesinlikle abartmıyorum, neredeyse 6 aydır deli gibi seni arzuluyorum ve daha öpüşme aşamasını geçemedik! Hatta evlendiğim halde değişen bir şey olmadı."

"Oooff!"

"Olay başlı başına trajikomik bir hale geldi. İnsanlar durumuma gülmeye başladı. En çok da James ve Jack... Babam bile benimle dalga geçiyor. Hepsine ültimatom verdim, yaza kadar kimseyi evimize istemiyorum. Misafir kabul etmiyoruz, kış uykusuna yatacağız dedim."

"Neee? Yok artık, bunu söylemiş olamazsın!" Genç adamın pişkin bir ifadeyle sırıtarak, olumlu anlamda kafa salladığını görünce, omzuna bir tane yumruk atarken "Terbiyesiz! Hiç utanmıyorsun Gabriel, rezil ettin beni..." diye söylendi. İstifini bozmayan manyağın gülümsemesi genişleyince, yüzüne ters ters baktı.

"Yooo, hepsi hak verdi aşkım. Utanma aşamasını uzun süre önce aştım, duvara tırmanma kıvamına geldim. Karımla sevişmek istiyorum, ne var bunda?"

"Aa-aaa, sus yaaa! Sapık herif, duymak istemiyorum." *'Anam benim bu herifin elimden çekeceğin var!'* diye içinden geçirirken genç adamın tekrar söze girmesiyle temkinle başını çevirdi.

"Aşkım, hadi ama kızma, insanlar kavga ettiğimizi zannedecek. Kıyafetine bayıldığımı söylemiş miydim? Çok yakışmış bebeğim, harika görünüyorsun." Vücuduna oturan inci beyazı elbisesinin içindeki aşkını incelerken, meleklere benzediğini düşünerek yutkundu. Bedenini ele geçirmek için savaş veren dürtülerini baskılamaya çalışarak, resmen karısı olan genç kızı kaçırma arzusunu unutmaya çalıştı. Masum güzeliyle ayrı eve gitmenin çok acı vereceği aklına gelince, başını sallayıp nefret ettiği duygudan kurtulmaya çalıştı.

"Evet Gabriel, defalarca söyledin. Önce beni sinir ediyorsun, sonra da kendini affettirmek için konu saptırıyorsun. Yine de teşekkür ederim."

"O kadar konuşmama katlanacaksın artık, ne de olsa mağdur olan benim. Asena, hadi kalk güzelim dans edelim. Gerdeğe giremiyoruz bari seni kollarıma almanın zevkini çıkarayım."

"Ay yok anam, sen kafayı yedin! Ya, sus artık ama birisi duyacak şimdi... Dur çekiştirme, kalkıyorum." Beline sarılan kocasıyla piste doğru yürürken, yanından geçtikleri erkek grubunda ki Sam'in "Nasıl yani Jack, Asena düğünden sonra sizinle eve mi dönecek?" demesinin ardından onaylanınca "Vay be, ne kız ama! Dostum, patrona acımaya başladım." diyen sözlerini işitince kıpkırmızı oldu. "Anladın mı?" ifadesiyle pis pis sırıtan genç adamın kollarında dans etmeye başladı.

"Ya, işte böyle. İnan aşkım, sen değil esas ben alay konusu oldum. Olay Rick'in bile kulağına gitmiş."

"Mandanın mı?"

Yaşadıklarını hatırlayarak otomatikman kaşları çatılan genç kız, salonun köşesinde kendisi gibi iri yarı arkadaşlarıyla oturan ayıya ters bir bakış attıktan sonra kocasına döndü. Defalarca özür dilediği halde henüz tam anlamıyla affetmediği adamın, ne dediğini merak ederek kıstığı gözlerini Gabriel'i dikti.

"Evet, mandanın... James'i duydukları konusunda sıkıştırmış. Hepsinin doğru olduğunu ve ülkende yapılacak düğüne kadar ayrı yaşayacağımızı öğrenince, bizimkinin dediğine göre 15 dakika gülmekten kendisini gelememiş."

"Aa-aaa! Ne varmış ki o kadar gülecek, *manyak herif*..."

"Işin ilginç yanı, beni şanslı adam olarak nitelendirmiş ve mutluluklar dilemiş."

"Ya! Yine de güzel sözleri için sağ olsun... Gabriel, bu ne ya, *giy giy giy* içimi bayıdı. Şimdi memleketimin düğününde olacaktık ki, şöyle bir oyun havalarıyla döktürecektik. Halay çekmeden, göbek atmadan düğün mü olur?"

"Olmaz tabii aşkım, sen merak etme şimdi hallederiz. Heeeyy James..."

"Efendim."

"Tam zamanı dostum, verdiğim cd'yi çalmaya başlasınlar."

"Tamam adamım, geliyor."

"Ciddi olamazsın!" Hayretle ağzı açık kalan genç kız, oyun havalarının ilk nameleri duyulunca, "Allah'ım, harikasın aşkım..." diyerek kocasına sımsıkı sarılıp yanaklarını öptü. Kahkahalar atarak adamdan ayrılırken, piste fırlayan küçük dansözleri ile zevkle oynamaya başladı.

Nathalie ile karşılıklı göbek atıp kalça sallarken, etrafını saran kızlarıyla beraber çılgınlar gibi döktürmeye başladı. Danslarını şaşkınlıkla izleyen yeni ailesi ve dostlarının, yerlerinden ayrılıp yakından izlemek için pisti çevrelemesiyle yakaladığını ortaya aldı. Cesaretlenen bir kaçı beceriksizce aralarına katılırken, görümcesi ile Lauren da teşvik ederek nasıl yapacaklarını göstererek oynamayı sürdürdü. Göğsünde kollarını birleştirerek gözlerini ayırmadan kendisini seyreden kocasını görünce, öpücük gönderip yeni annesini kolundan tutup çekmeye devam etti.

"Tanrım, sen beni öldüreceksin aşkım! Nihayet canlı performansını da görmüş oldum. Şunda ki enerjiye bak, seyredeyim derken kendine işkence ediyorsun oğlum." diye söylendiği sırada, yanına gelen babasına kısa bir göz atıp tekrar karısına döndü.

"Gabriel, iyi misin? Ne o, yine kendi kendine konuşuyorsun?"

"Evet, baba. Lütfen yine alay etmeye başlama, kafayı yemedim sadece çok yakınım."

"Anlıyorum evlat, sustum. Vay be, bu kızın eğlence anlayışına hastayım. Şu oyun havası denilen danstan annene de mi kurs aldırsam acaba?" Oğlunun ters ters kendisine baktığını görence, "Aklıma ilginç fikirler geldi!" diyerek kahkaha atarken, daha fazla kızdırmamak için yanından uzaklaştı.

Kendisini oyuna kaptıran genç kız, kadınlarla eğlenirken müziğin değişip halaya dönmesiyle iyice şaşırdı. Eline mendil tutuşturup beline sarılan kocasını görünce, küçük bir sevinç çığlığı atmaktan kendini alamadı. "Aşkım, teşekkür ederim! Seni çok seviyorum..." diyerek dansın ilk adımlarını atmaya başladı. Lauren ile Jack'in, sarı kafalar ile kendilerine katılmasıyla, pistin ortasında halay çekmeye başladı. Önce küçük dansçıları, ardından cesaretlenen dostlarıyla beraber, müziğin ritmine

uyarak gittikçe hızlandı. Babasının Gabriel ile aralarına girmesi üzerine sevinçle adama sarılarak kendisini oyuna kaptırdı.

"Nasıl, becerebiliyor muyum Asena?"

"Harikasın, babacığım."

"Nasıl eğlenebileceğini kesinlikle çok iyi biliyorsun kızım!"

Sevdiği insanların arasında deli gibi eğlenen genç kız, ilk defa gördükleri çılgın düğünü hayretle izleyen misafirler ve otel çalışanları eşliğinde oynamaya devam etti. Müziğin bitmesi ile nefes nefese dağılan misafirlerin, birbirine sarılıp memnuniyetlerini belirtmesiyle kendisini memleketinde gibi hissetti. En çok da Amerikan mandası ismini taktığı Rick'in, halaya katılmasına ve hayatından çok memnun görünmesine hayret etti. Bu adam hakkında bir daha düşünebileceğine karar verdiği sırada, müziğin dansa dönmesiyle kendisini sevdiği adamın kollarında buldu. Aşkla baktığı kocasıyla salonun ortasında dönerken, yaşayacağı bütün zorluklara rağmen verdiği karardan asla pişman olmayacağını hissetti.

Gecenin ilerleyen saatlerine kadar Gabriel'in delici bakışları altında, eğlencenin tadını sonuna kadar çıkartmayı ihmal etmedi. Ayrılma zamanı gelince mahzunlaşan aşkına ne diyeceğini şaşırarak, memleketinde yapılacak düğüne kadar kalacağı evine dönmek için dostlarıyla beraber otelden ayrıldı.

39. BÖLÜM

Gabriel'in ısrarı yüzünden evinden getirdiği bavullara eşyalarını yerleştiren genç kız, kendisine hevesle yardım eden kocasıyla odasını boşaltmaya başladı. İzmir'e giderken yanında götürmeyi düşünmediği son kıyafetini de koymasıyla bavulun fermuarını kapattı. Kendi çantalarını yarın yapacakları yolculuk için hazırladığından, başka bir şey kaldı mı diye etrafına bakındı.

Sabah erken saatte yola çıkacaklarından dolayı, tamamen evine yerleşmesi için tutturan adamın inadına anlam veremedi. Balayından döndükleri zaman yeni hayatına adapte olabilmesi için gerekli olduğunda direten aşkını kırmak istemedi. Ailesine ve sevdiklerine kavuşacağı için hissettiği heyecanla, genç adamın yanına oturup konuşmaya başladı.

"Başka bir şey yok, hepsi tamam."

"Güzel, unuttuğun bir şey kaldıysa da sorun değil, dönünce hallederiz."

"Hı hı... Yanıma olabildiğince az eşya aldım, dönüşte çeyizlerimi koymam için annem hatırlattı."

Çeyiz olayını daha önce dinlediği için aşina olan genç adam "O konuyu sorun etme, getirebildiğimiz kadarını yükleniriz geri kalanı da kargoyla göndeririz." diyerek kızı rahatlatmaya çalıştı. İlk duyduğunda

hiçbir şeye gerek olmadığını düşünmekle birlikte, Asena'nın kendisini evinde hissetmesi için aldığı kararın arkasında durdu. Heyecanlı görünen aşkına gülümserken "Daha sana çaydanlık ve cezve alacağız." demesiyle gülmesi üzerine kaşlarını kaldırdı.

"Onların hepsi ve daha fazlası zaten mevcut, sorun da o zaten. Tencere, tava, vitrin takımı, çatal bıçak seti, elektrikli küçük ev aletleri ve olabilecek ağır şeyleri annemi kandırıp bırakmaya çalışacağım, geri kalan için yapacak bir şeyim yok. Hele dantellerimi ve yatak örtüsü takımlarımı kabul etmezsem çok bozulur. Sana söyledim, bizim ailede çeyiz başlı başına bir olaydır."

"Hıımm! Olsun, ne istiyorsan al. Hiçbir şeyi arkanda bırakmak zorunda değilsin."

"Sağ ol canım... Gabriel, anlattıklarımı unutmadın değil mi, özellikle Naime Sultan'la ilgili olanları. Karşı karşıya gelince, mutlaka elini öpüp başına koyacaksın. Babamla annem muhtemelen izin vermeyecektir, ellerini aşağıya doğru indirirlerse zorlama..."

"Tamam Asena, biliyorum. Defalarca tekrarladık bunları... Şu el öpme olayından hiç haz etmedim ama senin için katlanacağım artık. Yalnız James için söz veremiyorum. *'Çok yaşlı ve güzel kadınların elini öperim ama başıma koymam.'* dedi. Ha, bir de *'Erkekleri öpmemi aklınızdan bile geçirmeyin.'* diye ekledi. İşin gerçeği hak verdiğim için ısrar edemedim. Ne de olsa almak istediği kız yok, kabul etmek zorunda değil."

"Güzel kadınlar! Delirdi galiba, ya ben size ne anlattım? Gabriel, aman gözünü seveyim, lütfen onu tekrar uyar. Güzel veya çirkin fark etmez, sakın evli genç kadınları veya bekâr kızları öpmeye kalkmasın, aileleriyle ciddi problem yaşarız."

"Tanrım, sen sabır ver! Söyledim merak etme, kimsenin kimseyi öptüğü yok. Hele evli kadınlara karşı çok mesafeli davranacak. Asena, ne garip şeyler söylüyorsun, gözünü sevmek de ne demek?"

"Yeter ki şunu yap anlamında kullanılan bir rica, istek veya minnet içeren deyim."

"İlginç! Aşkım, hadi şu el öpme olayını çalışalım, gözünü seveyim pratik yaparız."

"Yaa, evet. Gabriel, sakın bana yaptığın gibi anneannemin elini öpeyim deme, yeminle kadın kalp krizi geçirir. James, Naime Sultan'a nasıl davranacağını hatırlattın değil mi? Unutmayım da giderken tekrar söyleyeyim, düğünde kadınları dansa kaldıramaz sonra..."

"Güzelim, biraz sakın olur musun? Problem etme artık her şeyi biliyor, sadece akrabalarınızla dans edebiliyorsunuz! Gençlerle beraber yetişkinlerden ayrı bir yere gidersek, o da kız yeşil ışık yakarsa ancak dans edebilir. Hepsini tek tek anlattım, yalnız bilmelisin acayip bozuldu. *'Ne yani, herkesin içinde kadına saldıracağını mı zannediyorlar?'* diye 2 saat söylendi."

"Ne yapayım Gabriel, yaşadığım çevrenin adetleri böyle... Göz göre göre tatsızlık çıkmasına müsaade mi edeyim ya da James için iyileştirme yapılmasını mı isteyim?"

"Benim hiç şikâyetim yok hayatım, durumdan gayet memnunum." Sahiplenircesine karısına bakarken "Rahat ol, sorun çıkmayacak." diye sırıtarak genç kızı rahatlatmaya çalıştı.

"Haklısın, elimde değil kendime engel olamıyorum. İçim kıpır kıpır, bir terslik çıkacak diye istemeden heyecanlanıyorum."

"Heyyy, ben yanındayım bebeğim! Asena, biz artık nişanlı değiliz, sen benim karımsın. Kim olursa olsun, sana kötü davranmalarına izin vermem. Her zaman ve her koşulda yanında olacağım aşkım, hiçbir şeyi kendine dert etmeni istemiyorum." Gözleri dolmuş olan karısına uzanarak dudaklarından öperken "Seni seviyorum birtanem." diye fısıldadı.

"Bende..." Kapıya doğru bakarak "Çocuklar her an içeri dalabilir." deyince geri çekilmesiyle konuşmaya devam etti. "Nathalie bizimle gelemiyor diye çok üzgün, dönünce onlarla yaşamayacağımı anlamış 2 gündür kucağımdan inmiyor. Küçük aşkım benim... Beni götüreceksin diye sana çok kızgın olduğunu bilmelisin. *'Ben sizinle kalsam olmaz mı?'* diye sorup duruyor."

"Olmaz!"

"Ya biliyorum, konuştuklarımızı anlatıyorum!"

"İyi... Yine de olmaz, bir an önce kabullensin."

"Haydaaa! Anlatmama bir izin vermedin, Gabriel ya..."

"Seni ilk gördüğüm zamandan bu yana 6 ay oldu karıcığım. Düğünden sonra benimsin... Kimseyle, hatta Nathalie ile bile seni paylaşmam."

"Yuuuhhh! Sana inanamıyorum Gabriel, küçücük çocuktan kıskanıyorum deme sakın."

"Yooo derim, ben yanına yanaşamazken o her hafta sonu koynunda yatıyor. Ne zaman sana yaklaşsam kucağından inmiyor. İşin aslı, aylardır en büyük rakibim, Nathalie... İyi ki Selen uzakta, yoksa o da ikinci olurdu.

"Yok artık, sen kafayı yedin. Normal tepkiler vermiyorsun, vallahi korkmaya başladım."

"Olabilir, bende aynı kanaatteyim. Düğünden sonra bir ara düzeleceğini umuyorum." derken karsına bakan genç adam, muhabbetin saçmalığı karşısında gülmeye başlayınca kendisi de katıldı. "Senin suçun, sonuçlarına da katlanırsın artık."

"Tövbe, tövbe! Germe beni Gabriel, anladık. Aklımdayken dün Selen'le konuştum, sana selam gönderdi. Bu arada Rachel annemi çok sevmiş, anlata anlata bitiremiyor. Tabii babamı da... Erkekler evde çocuk bakıp tavla oynarken, kadınlara tercümanlık işini devralmış. *'Eksikleri tamamlamak için çarşı pazar geziyoruz.'* dedi."

"Harika bir arkadaşın var. Babam da Selen'i çok sevmiş, hakkında güzel şeyler anlattı."

"Hiç şaşırmadım. Anlayacağın herkesin keyfi yerinde... Brandon babam, Hüseyin Efe'nin tavlada zorlu bir rakip olduğunu anlayınca, ondan işin inceliklerini kapmaya kendini adamış. İyi ki öğretmişim şu tavlayı ya... Naime Sultan bile aileni tanıdıkça yumuşadı diyor. İlk günlerdeki kaba tavırlarını bırakmış, Selen'i boş yakaladığı anda Rachel annemin karşısına oturtup sorularını sıralıyormuş. *'Merak etme, nasılsa anlamıyor dive arada kıvırtıp durumu idare ediyorum.'* dedi."

"İşte buna sevindim Asena, kadını öyle bir anlattın ki ister istemez geriliyorum! Bizimkilerin önden gitmesi iyi oldu. Hallerinden çok memnunlar, aileni sevmeleri bir yana İzmir'e de bayılmışlar. Bir tek trafiğinden hoşlanmamışlar, insanlarının çok sıcakkanlı ve güler yüzlü olduğunu söylediler."

"Memleketim ya, öyledir. Canlarım benim."

"Aysena, hâlâ işiniz bitmedi mi?"

"Hayatım." Odanın kapısından mahzun gözlerle kendisine bakan küçük aşkını görmesiyle, oturduğu sandalyede doğrulurken "Bitti bebeğim. yarın ne yapacağımızı konuşuyorduk." diyerek ellerini üzgün çocuğa uzattı. Teklifsizce kucağına tırmanan Nathalie başını göğsüne yaslayınca, kollarını sımsıkı bedenine sardı. Bir taraftan Gabriel'i kıskanç nazarlarla kesmeyi sürdürürken, defalarca sorduğu soru tekrar gündeme gelince yüzünü buruşturdu. Genç adama uğraşmamasını işaret ettikten sonra derin bir nefes aldı.

"Gitmek zorunda mısın, Aysena?"

"Evet hayatım, ben artık evlendim o yüzden kendi evimde oturmam gerekiyor. Söz veriyorum çok sık görüşeceğiz, hem sonra Gabriel yalnız kalırsa üzülür değil mi canım?"

"Öyleyse o buraya gelsin, olmaz mı?"

"Ah tatlım!"

"Nathalie, böyle yapma güzelim, bak Asena'yı üzüyorsun... Sık sık birbirinizi göreceksiniz, hem bebeklerimiz olunca bu eve sığmayız değil mi? Sende onların ablası olacaksın. Okulunuzun tatil olduğu zaman bize kalmaya da gelirsin."

"Sizin bebekleriniz mi olacak? Ne zaman, Gabriel?"

"Daha zamanı var, rahat bakabilmen için senin biraz büyümeni bekleyeceğiz. Bir de benim, karıma..." diye devam ederken, genç kızın gözlerinin büyüdüğünü görünce sırıtarak sustu.

"Nathalie, sen aşağıya in hayatım, biz de bavulları alıp geliyoruz."

"Peki... Ama ben kız bebek istiyorum Aysena, erkek olmasın tamam mı?"

"Oldu canım, söylerim. Ellerinde kalmışsa, artık öyle ısmarlarız."

"Ne?"

"Yok canım, önemli bir şey değil. Hadi yürü bakalım küçük cadı..." Hemen yanından kulağına eğilen manyağın, "Stoklarda mevcut aşkım, merak etme." diyerek sırıtması üzerine genç adama dönüp gözlerini devirdi. *"La havle ve la kuvvete illa billa! Bütün manyaklar da beni buluyor ya..."*

"Başını değil ama takip eden cümleyi anladım aşkım. Çok ayıp, insan kocasına *maniyak* der mi hiç? Gerisi, cık, cık, cık, cık mıydı?

"Yürü hadi Gabriel, sinir etme beni! İki ayağımı bir pabuca soktun zaten, tutturdun eşyalarını götüreceğiz diye... Sanki dönünce gelip alsaydık ne olurdu?"

"Olmaz, bütün düzenimi ona göre ayarladım. İki ayağımı bir pabuca soktun ha, ilginç! Sanırım, aceleye getirdin anlamına geliyor Asena, buraya döndüğümüz zaman hei şeyinle evimize yerleşmeni istiyorum, hem bir süre kapsama alanı dışında olacağız."

"Allah Allah, deli mi ne? Iyi aman, hadi şunları bırakalım. Yalnız oyalanmayalım hemen eve dönmem lazım, Lauren sabahtan beri mutfakta yemek hazırlıyor. Beraber geçireceğimiz son gecemiz diye özenmiş kadın, aklında bir şey varsa unut."

"Aaa, neden hiç şaşırmadım acaba? Yok canım içeri girmeyelim, bavulları kapıdan salona atar çıkarız."

"Öööfff Gabriel ya..."

"Öööfff Asena ya... Kendini hazırla son demlerin bunlar, yakında elimden böyle kolay kurtulamazsın."

"Korkutuyorsun ama beni..."

"Korkmayacaksın, Asena... Aşkım, hadi yürü ikimizde saçmalamaya başladık. Asma ama yüzünü, seni sevdiğimi ve incitecek bir şey yapmayacağımı biliyorsun. Benim için çok değerlisin."

"Sen de benim için çok değerlisin!"

"Biliyorum aşkım. Sabah beş gibi James'le birlikte geleceğiz. Pasaportun her şeyin tamam değil mi?"

"Hazır, her şeyimi çantama koydum."

"Güzel."

Bavulları eline alan genç adam, kızın önüne geçerek aşağı kata yöneldi. Sona yaklaştıklarını, nihayet karısına kavuşacağını düşünürken, gülümsemesine engel olamadı. Çantaları bagaja yerleştirmesinin ardından arabaya binerek, yanına yerleşen karısından öpücük çalmayı hesaplarken evine doğru hareket etti.

40. BÖLÜM

Sabahın erken saatlerinde Asena ve James ile havaalanına gelen genç adam, işlemlerin ardından Türkiye'ye gitmek üzere havalanmalarıyla karısını rahatlatma görevine geri döndü. Heyecanlı olduğu her halinden anlaşılan güzelini oyalarken, anneannesiyle karşılaşacağı için endişelerini bertaraf etmeye çalıştı.

Bir süre sonra omzuna yaslanıp uyuyakalan aşkını rahatsız etmemeye özen göstererek, diğer yanında oturan James ile konuşmaya daldı. Arada genç kızın güzel yüzünü izleyip saçlarını okşarken, dostunun seslendiğini duyunca diğer yanına döndü.

"Gabriel, inmemize yarım saat kaldı. Asena'yı uyandır istersen, anca kendisine gelir."

"Tamam, sağ ol..." Derin uyuduğu belli olan karısının ürkmesinden korkan genç adam, kısık sesle konuşmaya başladı. "Asena... Asena, hadi güzelim uyanman gerek."

"Hı!"

"Geldik sayılır, birazdan uçak inişe geçecek."

"Gabriel!" Derin derin esneyen, gözlerini kırpıştırarak kendisine gelmeye çalışan genç kız, halini gülerek izleyen adamla göz göze gelince boş bulunup irkildi. "Aayy!"

"Asena! Ne oldu?

"Hiç... Şey, seni aniden karşımda görünce... Yolda olduğumuzu unutmuşum, uyku sersemi şaşırdım. Geldik mi?"

"Az kaldı canım, toparlanmak istersin diye düşündük."

"İyi yapmışsınız. Naime Sultan bu halimi görse kesin çok kızardı."

"Neden?" Konuyla alakasını kuramayan genç adam, bu ünlü anneanneyle ilgili ne duyacağını merak ederek bakışlarını karısına dikti. Asena'nın sıntmasıyla gayri ihtiyari katılıp, kafasını yan çevirerek kaşlarını kaldırdı.

"Naime Sultan kanunları, madde; 123 veya her neyse... İki nokta üst üste, asla hazırlıksız yakalanma, özellikle kocanın yanında bakımsız uyanma. Ondan önce kalkıp, gündüz bakımını yap ve yatağa geri dön. Seni uyku sersemi, gözün çapaklı, ağzının salyası akmış veya saçların dağılmış görmesin"

"Yok artık!" Duyduklarına inanmakta zorluk çekerek, kuşkuyla karısına bakarken, "Asena, benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu.

"Hayır, yemin ederim doğru söylüyorum. Sadece madde numaraları yanlış olabilir, zaten pek önemli değil asıl olan içerikleri... Mesela; madde. 43, eşinin gün içerisinde seni eşofmanlarla görmesine izin verme... Madde 24, eşin evdeyken temizlik yapma... 32, eve gelmeden makyajını tazele, kıyafetinin bir davete gidecek kadar gösterişli olmasına özen göster. 64, çarşafların her zaman güzel koksun. 72, kocanın yanında asla salaş pantolonlar giyme, hatta mümkünse hiç pantolon giyme... Madde 273, bildiklerini asla kocanla paylaşma, senin doğal halin olduğunu düşünmesini sağla..."

"Sen ciddi misin hayatım?" derken konuşulanları ağzı açık dinleyen James de yan taraftan aynı soruyu tekrarlayınca tek şaşıranın kendisi olmadığını anladı.

"Evet, sen ciddi misin, Asena?"

"E, evet." Adamların ifadelerini gören genç kız, kahkaha atmaya başlayınca eliyle ağzını kapayarak sesini bastırmaya çalıştı. "Neden o kadar şaşırdınız ki? Size Naime Sultan'ın İGAP'ı olduğumu söylediğimde ne zannetmiştiniz? Yirmi yıldır beni bunun için yetiştiriyor, beraber geçirdiğim her dakika bir eğitimdir. Bunlardan ve daha niceleninden, zaman zaman sözlü sınav yapmışlığı bile vardır. Bu projesinin

kuramsal yanıdır, bildiğiniz gibi yemek içmek, temizlik ve ev idaresi gibi dersler de uygulama alanlarıdır."

"Hadi oradan sana inanmıyorum!"

"Ya, yemin ederim Gabriel, neden ülke değiştirdim zannediyordun ki... Basit bir baskı uğruna ailesinden kaçacak bir kıza benziyor muyum ben? Mesela, şu an saçım başım yapılmış ve jilet gibi ütülü elbisemde tek bir kırışıklık olmadan uçaktan inmemi bekler ve bahane de kabul etmez." demesiyle bu sefer de James atılınca, anlamakta zorlandıklarını tahmin etti.

"Deli mi bu kadın? Böyle söylediğim için kusura bakma Asena ama 2 değil neredeyse 12 saatlik yoldan geliyoruz."

"Biliyorum, hiç fark etmez James, senin için çok garip olan bu durum onun için normal ve olması gerekendir. 15 yaşındayken İzmir'den Edirne'ye yakın bir akrabamızın düğünü için gitmemiz gerekmişti. Otobüsle 11 saat yol gittikten sonra anneannem dışında herkes perişan hale gelmişti. Yol boyunca uyumadığı gibi inanılmaz şekilde saçının tek teli yerinden oynamamıştı. Üstüne üstlük ütüsü bile bozulmamış kıyafetleriyle hepimize kızmıştı. Kendimizi bırakmışız, kabul edilemezmiş."

"Hiç normal değil!"

"Olabilir, anneannem farklı bir şahsiyettir. Düşüncesine göre; asla dışarıya açık verilmez, ailene hatta çocuğuna bile... Örneğin ben onu, 21 yıldır saçı başı yapılmamış, davete gider gibi düzgün giyinmemiş görmedim. Beni bırak annem, 43 senedir tek bir defa pijama ya da ev kıyafetiyle annesini görmediğini söyler. Naime Sultan, Sabuşcuğumu çok vasat ve bakımsız bulur. Yüzüne karşı söylemekten de çekinmez. Allah'tan annem gırgır kadındır da takmadan güler geçer. *'Onun da huyu böyle ne yapalım, olduğu gibi kabul edeceğiz.'* der."

"Tanrım! Aşkım, nasıl dayanıyorsun bu eziyete..."

"Gabriel, sen beni dinlemiyor musun? Hayatım, o yüzden kaçtım dedim ya... Bu anlattıklarım Sultanımı sevmediğimi göstermez. İlginç ve esprili bir yanı da vardır. Ayrıca cin gibi uyanıktır, yanındayken sıkılacak zaman bulamazsın. Aslında kendisi tam olarak çözemediğim tek karakterdir. Ben de dâhil olmak üzere, hepimizi şaşırtmayı becerir. Sevdiği için canını verir, bir de tersi olursa saklanacak delik aramasına sebebiyet de verebilir. Anlayacağın zıt gitmek istemeyeceğin bir insan-

dır. Ailede dayımın kızı Gizem dışında kendisiyle baş edebilen kimse yok. Karşılıklı çatır çatır kavga ederler, bunun yanı sıra birbirlerine de çok düşkündürler. Anneannem şartlara uyum gösterir ama kendinden asla ödün vermez, bildiğini okumaya da devam eder. Zayıf noktalarını bilirsen idare eder gidersin."

"Vay be demek İGAP ha? İdeal gelin adayı projesiydi, değil mi?"

"Hı hı evet, James."

"Üzgünüm Asena, bunu söylemek zorundayım. Siz çok garip bir ailesiniz. Gabriel anlattığında senin abarttığını düşünmüştüm. Baksana kendi içinde bir eğitim programıymış. Aslında dostum, şu kuralları düşünecek olursan hiç de fena değilmiş! İçeriğine baksana; bakımlı, düzgün ve erkeğin hizmetinde..."

"Ne olursa olsun umurumda değil! Asena, olmak istemediğin bir insana dönüşmeni kabul edemem. Sabahın köründe kalkıp benim için hazırlanmanı istemiyorum. Seni çocuklarla sahada beysbol oynarken de seviyorum. Eşofmanlarınla ya da pembe pijamalarınla, dağınık saçlarınla da... Anladın mı aşkım?"

"Sağ ol Gabriel, biliyorum. Bugün büyük buluşma gerçekleşecek, zaten bana sinirliyken anneannemi daha fazla kızdırmaya gerek yok. İzninizle gidip üstümü başımı toparlayayım." diyerek yerinden doğruldu.

"Nasıl istersen, mutlaka bildiğin bir şey vardır. Ne de olsa ailenle ilk defa karşılaşacağım." derken oturduğu koltuktan kalkarak genç kızın geçmesi için kenara çekildi. Gözden kaybolana kadar karısının arkasından baktıktan sonra James'e döndü.

"Sanırım çok ilginç bir eşim olacak! Kendimi zorladığım halde, bazı adetlerini ve yapılarını anlamakta zorluk çekiyorum."

"Öyle görünüyor! Yine de dostum, harika bir kadınla evlendiğini düşünüyorum. Yanılıyor muyum?"

"Hayır James, kesinlikle yanılmıyorsun. Asena'yı birçok yönden anlamasam da kafamda en ufak bir soru işareti yok. Onu tanımamı sağlayan sebeplerden dolayı Naime Sultan'ı bile sevebilirim. Ne demek istediğimi anlayabilmen için hissettiklerimi deneyimlemen gerekir. Evliliğe karşı olduğunu biliyorum, ona rağmen bu duyguyu tatmanı isterim."

"Sağ ol dostum, ben almayım. Büyük aşk yaşayan annem ve babamın sonlarını gördüm. Bunun en yakın şahidi de sensin."

"Sadece ebeveynlerinin ilişkisine dayanarak kestirip atamazsın. Jack ile Lauren'a bak, benim aileme bak."

"Ve benimkilere bak... Hiç bir çocuğun o hayatı yaşamasını istemem. Senin adına gerçekten çok mutluyum Gabriel, Asena ile güzel bir aile olacağınıza da inanıyorum. Bazı konularda zorlansanız da sevginizle aşacağınızı düşünüyorum. Kendi adıma ise bunu öngöremiyorum. Ben böyle iyiyim dostum, merak etme... Farklı vücutlar, değişik tatlar ve bağlanmak yok. Tabii üzülmek ve doğal olarak çocuk da yok."

"Anlıyorum ama yine de..."

"Evet!"

"O özel kişiyle karşılaşırsan, bu söylediklerinin hiç kıymetinin olmadığını acı da olsa öğreneceksin." dedikten sonra Asena'yı unutmak için bir dönem neler çektiğini çok iyi bilen dostuna anlamlı bir ifadeyle baktı. Kaşları çatılan genç adamın, bir süre kendisini süzdükten sonra kafasını çevirmesiyle üzerine gitmekten vazgeçti. Dostunun mutluluğu bulmasını dilerken, bu konuda konuşmak istemediğini net bir şekilde anlatmasına saygı duydu.

***

Bavullarla yürüyen adamların önünden babasını arayarak ilerleyen genç kız, tanıdık bir sesin ismini bağırdığını duyunca sevinçle geldiği yöne doğru baktı. Burnunda tüten Selen'in kendisine doğru koştuğunu görünce, çılgına dönüp ismini bağırarak atıldı.

"Seleeeen!"

Ortada buluştuğu arkadaşıyla hasretle kucaklaşırken, mutlulukla hem ağlayıp hem de gülerek bir ağızdan konuşmaya başladı. Kendilerini şaşkınlıkla izleyen adamlardan bihaber, aylardır özlemini duyduğu Selen'i bağrına bastı.

"Gabriel, bu kadın da kim?"

"Selen!"

"Şu, Asena'nın ağzından düşürmediği kız mı? Vay be, bu kadar güzel olduğundan bahsetmemişti. Ne biçim saç o öyle, hiç böylesini görmemiştim. Dostum bak bu kızın elini öpebilirim işte..."

"Ben de deneme derim James, dediklerimi unutma, malum adetler."

"Ya, evet! Bu da otomatikman tehlikeli madde kategorisine sokuyor. Yine de çok sevimli bir kızmış, hoşuma gitti! Şansa bak, yazık oldu."

Dostuna alaycı bir ifadeyle bakan genç adam, yakın zamanda paylaştıklarından dolayı iğneleyici konuşmaktan vazgeçip önüne döndü. İnatçı herifin günün birisinde tükürdüğünü yalayacağını düşünerek, o vakte kadar kadınlar konusunda hassas olan James'i rahat bırakmaya karar verdi. Kendilerini unuttukları belli olan kızların, hasret gidermelerini sabırla beklemeye başladı.

"Asena, ah hayatım seni çok özledim!"

"Bende Selen'im, ay canım benim ya... Hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştık. Burnumda tüttün, inanır mısın saçını çekmeyi bile özledim."

"Bende tatlım, hem de nasıl. Coni bul diye şaka yapayım derken kalktın Amerikalara gelin gittin. Manyaksın kızım sen, utanmadan beni buralarda garip gibi bir başıma bıraktın."

"Sana da bulalım bir Coni, anacım."

"Ha ha, çok komik!"

"Vallahi kız. Bu fikir bir süredir aklımda, ben sessiz oralarda ne yaparım ha."

"Dalga geçme be! Canım, seni çok iyi gördüm."

"Ben de seni bir tanem." Onuncu kere sarılıp öpüşürlerken, arkalarından gelen boğaz temizleme sesine dönünce iki yakışıklı adamın sırıtarak kendilerini izlediğini gördü. Gabriel'e sırıtırken, "Hayatım, çok özür dilerim. Şey, Selen'i görünce..." diye söze başladığı sırada anlayışla gülümsemesi üzerine sustu.

"Fark ettim aşkım, inan hiç şaşırmadım."

"Sağ ol, canım." Diğer yanından gelen *'Destur Bismillah!'* sözlerini duymasıyla arkadaşına dönerek baktı. Selen'in, aklı sıra çaktırmadan James'i incelediğini görünce sırıttı.

"Asena, bu ne kız?"

"Alengirli kelimeler zikret tatlişkom... Bendenizin, evinin direği olacak bu zatı muhterem şahıs, bir süredir lügatımıza ilgi ve alaka duyarak, ziyadesiyle zikredemese de özünün muhteviyatını şey ettiriyor. Aman anla işte, sonunu tamamlayamadım."

"Hadi ya, eee!" O cihette ne eyleyeceğiz, cik cik lisanı mı şey ettireceğiz?"

"Ne diyorsun be? Haaa, kuş dili! Yok, o kadar da uzun boylu değil, özel diyaloglarla kıvırttıracağız."

"Bu civanım, gönlümü yeksan eyledi. Allah sahibine bağışlasın diyeceğim, boğazımda takılıyor, dilimin ucuna varmıyor."

"İşte böyle çarparlar adamı, ben seni uyarmıştım kaile almadın." diye laf yetiştirirken, sabrı taşan Gabriel araya girince hemen çark etti.

"Asena, ben sizin konuşmalarınızı neden hiç anlayamıyorum?"

"Bilmem aşkım, herhalde duymadığın kelimeler denk geldi. Hayatım, bildiğin gibi biricik arkadaşım Selen, nihayet yüz yüze gelebildiniz." Genç kıza sarılıp yanaklarından öpen kocası geri çekilince, bu sefer de yanındaki yakışıklıyı tanıştırma işine girişti. "Selen'cim, bu bey kocamın en yakın arkadaşı, James."

"Memnun oldum James, İzmir'e hoş geldiniz."

"Bende memnun oldum, Selen! Asena senden çok bahsetti, sadece bu kadar güzel olduğunu hiç söylememişti."

"Eee!" Kızararak bakışlarını genç adamdan ayırırken "Teşekkür ederim." diye cevap verdi. James'in bu kadar açık sözlü olmasını beklemediği için nasıl devam edeceğini bilemedi. Asena'nın bağırdığını duyunca, arkasından kendisini takip eden Hüseyin amcanın geldiğini anladı. Yüzünü ilgiyle inceleyen genç adamdan, baba kızın kavuşma sahnesine dönerek durumu kurtarmaya çalıştı.

"Kızım..."

"Babacığım!"

"Güzel kızım benim, seni çok iyi gördüm. Hey sulu göz, başladın yine. Sil bakayım gözyaşlarını... Hem onları iktisatlı kullan, daha annenlerle kavuşacaksın."

"Tamam." diyerek gülmeye başlayan genç kız, hemen yanında sırasını bekleyen Brandon babasına da sarılıp öptü. Bir süre ayaküstü konuştuktan sonra oğlu ve James ile selamlaşan kayınpederine göz atıp "Annem nerede baba?" diye sordu.

"Evde, muhtemelen şu anda balkonda dikilmiş gelmeni bekliyordur. İkinizin havaalanında buluşmanızı hayal edemediğim için Mine'yi bahane ederek getirmedim. Üşütmeden evvel eve dönsek iyi olur. Evet... Sanırım şimdi damadımla tanışacağım. Hımmm, bu yakışıklılardan hangisi bakalım?"

"Gabriel..."

Karısının "Seni babamla tanıştırayım." demesiyle öne çıkan genç adam, Asena'nın öğrettiği gibi uzanan eli öpmek için başını eğdi. Elini kaldırmasına müsaade etmeyen adamın, el sıkışmasına minnet duyarak gülümsemeyle karşılık verdi.

"Nasılsınız efendim?"

"Teşekkür ederim oğlum, iyiyim. Sizi mutlu gördükçe daha iyi olacağım. Kızım hakkında çok güzel şeyler anlattı. İkinize de şimdiden sağlıklı, huzurlu ve mutlu bir hayat diliyorum. Dualarım her daim bu yönde olacaktır."

"Çok teşekkür ederim efendim." Yanında konuşmalarını takip eden dostuna dönerek "Bu da kardeşim yerine koyduğum en yakın arkadaşım James..." diye tanıttı.

"Memnun oldum oğlum, hoş geldın."

"Bende efendim, hoş bulduk."

Onay vererek kafasını sallarken "Muhabbetimize evde devam ederiz, hanımlar merakla sizleri bekliyor." diyerek harekete geçti.

"Babacım, çok kalabalığız, eşyalarımız da var nasıl gideceğiz."

"Merak etme kızım, Fuat amcandan rica ettim, sağ olsun beni kırmadı."

"Okulun servis şoförü mü?"

"Evet yavrum."

"Allah razı olsun." Rahatlayarak Selen'in koluna girmesiyle, beylerin arkasından takip ederken muhabbete daldı. *"Seni burada göreceğimi beklemiyordum hayatım, güzel bir sürpriz oldu. Çok sevindim."*

"Aslında ben de bilmiyordum. Sen geleceksin diye sabah erkenden annenlere damladım. Hazırlıklara yardım ederim, hem de Mine'ye bakarım derken, öğlen üzeri..."

"Ne oldu?"

"Ay Hüseyin amcam ya, canım benim! Yanıma gelip hadi kızım hazırlan da Asena'yı almaya gidelim deyince, vallahi kendimi kaybetmişim. Adamın üstüne bir atladım, şap şup *amcacım diye öptükten sonra ceketimi almaya fırladım. Annen, 'Beni neden almıyorsunuz?' diye mızıklanırken, hepsinden önce bir terslik çıkmadan aşağıya indim."*

"Ay aşkım benim ya, anlayışlı babam!"

"Evet." Arkadaşına doğru eğilen genç kız, erkekler duymasın diye kısık sesle, *"Asena kız, James'in bu kadar yakışıklı olduğunu söylememiştin!"* diyerek aklının kaldığı erkek hakkında bilgi almaya girişti.

"Saçmalama, en az üç dört kere bahsettim. Sen ciddiye almadın."

"Aslında bu kadar iri yarı adamlardan hoşlanmam ama! Şey, bu... Aman ne bileyim işte, herifi çok beğendim. Kız, birlikte olduğu biri var mı?"

"Soruştururum ama ciddi bir ilişkisi olduğunu zannetmiyorum, mutlaka duyardım."

"Ya! Hoş bu kadar yakışıklı adam, benimle ne işi olur?"

"Salak, bir sen kendinin ne olduğunu kavrayamadın! Çevrene bir baksan, erkek milletinin sana nasıl deli olduğunu anlardın."

"Hadi oradan!"

"Kızlar, ne konuşuyorsunuz?"

"Gabriel! Ay ödümü kopardın. Öylesine canım, ordan buradan kaynatıyorduk işte..."

"Kaynatıyorduk!"

"Yani konuşuyorduk, demek istedim."

"Güzel, biraz bizimle de kaynatın o zaman. Merak ettik öyle değil mi, James?"

"Evet, adamım." Gabriel'in karısının yanına gitmesiyle diğer tarafa geçen genç adam, Selen'den uzak durmaya karar verdiği halde kendine hâkim olamadı. Kaplan gözlü, kıvırcık saçlı kıza yaklaşınca, dayanamayıp yine incelemeye başladı. Pembe beyaz cildini ön plana çıkaran yüz hatlarına, geniş alnının altındaki minik kalkık burnuna bayıldı. Aynı ebatlardaki dudakları ile tezat arz eden ela renkli iri gözlerine hayran oldu. Arkaya topladığı kıvırcık saçlarından, kendisine yol bulup ayrılan asi buklelerin çok güzel göründüğünü düşündü. İlk defa şahit olduğu farklı renkleri ve görüntüsü ile istemese de genç kızı çok ilginç buldu. En çok da kendisini sakınan çekingen doğasıyla yüzüne yansıyan masum ifadesinden etkilendiğini kendisine itiraf etti. Alenen bakmasına karşılık kendisine kaçamak bakışlar attığını fark etmesiyle, onun da ilgisini çektiğini hissederek sırıtmaya başladı.

İmalı bir boğaz temizleme sesiyle Selen'e seslenen genç kız, hemen tepki veren dostuna *"Seloşcuğum, selvi boylun sanırım suretinden etkilendi."* derken sadece gözünü oynatarak James'i işaret etti.

"Yaa, ne demezsin! Kız gerçek mi diyorsun, hakikaten mi? Şey, eee... Ben de..."

"Bunu söylemek için mi iki saat düşündün?"

"Ne yapayım kızım ya, senin kadar kıvrak zekâlı ve numaracı değilim. Hemen anlatamıyorum işte."

"Güzelim, ben; Hüseyin Efe'nin kızıyım, babamın konuşmasını anlatmama gerek yok herhalde. Diğer konuya gelince, mavi gözlü dev, sıfatına yiyecek gibi meşkle bakıyor. Abartısız, çarpıldığını dile getirebilirim."

"Asena, neden yine aranızda Türkçe konuşuyorsunuz ve ben neden ikinizin diyaloglarını anlayamıyorum?"

Sevimli bir sırıtışla kocasına dönen genç kız "Bilmem hayatım, yeteri kadar öğrenmedin herhalde. Alışkanlık işte, sonuçta anadilim. Gerçekten değiştirdiğimizin farkında bile olmuyorum. Özür dilerim." derken arkadaşına göz kırpıp muhabbete devam etti. Eşyalar minibüse yükledikten sonra içeriye doluşup, eve doğru yol alırken yaklaştıkça heyecanlanarak *"Selen, anneannem bugün nasıldı?"* diye sormaktan kendini alamadı.

"Öğlen civarı kraliçe edasıyla gelip salona kurulduk. Sakin görünüyordu ama yine de bir şey diyemeyeceğim. Naime Sultan bu, hiç belli olmaz."

"Ay bilmez miyim ya! Öfff, şu karşılaşmayı da bir atlatsam. *Hayatta altta kalmaz, kesin bir posta kapışacağız."*

"Eh, yapacak bir şey yok. Önüne geçemeyeceğine göre, bugün olup bitecek demektir bu iş."

"Sağ ol ya, çok yardımcı oldun! Bak şimdi kuş gibi rahatladım, kendimi daha iyi hissediyorum."

"Rica ederim, zaten geldik sayılır birazdan müsabakanızı yaparsınız."

"Sus be, sinir ettin beni!"

"Asena! Hayatım, ne oldu?"

"Bir şey yok, Gabriel... Nasıl, şehrimizi beğendin mi?"

"Hem de çok, açıkçası bu kadarını beklemiyordum!"

"Dur daha bu hiç bir şey değil, sana Karşıyaka'nın her tarafını gezdireceğim. Vapur sefasının ardından, Kemeraltı ile Alsancak'a da gideriz. Zaman ve araba ayarlayabilirsek, yakın civarı bile gezdiririm. Kesin annemler alınacak yapılacak bir sürü iş icat etmişlerdir. Ay geldik, bak şu restorandan sağa döndük mü bizim sokak."

Heyecanla cama yapışan genç kız, annesini balkonda görmesiyle dayanamayıp ağlamaya başladı. Araba durur durmaz aşağıya atladığı gibi, arkasına bakmadan apartmandan içeriye dalarak yukarıya yöneldi. Merdivenlerde buluştuğu anası ile sarılıp hasret giderirken, hallerini gülümseyerek seyredenlerden habersiz konuşmaya geçtiler.

"Anneeem, anneciğim... Sabuşum, kokunu bile özlemişim anacım."

"Yavruuum, güzel kuzum benim... Çocuğum, dur bakayım sana... Ah güzel bebeğim, gözyaşlarına kurban olurum senin, kuzuuuum..." diye bağırırken, bir taraftan hem kızının hem de kendi yüzünü silerek, evladının yanaklarını defalarca doya doya öptü.

***

"Selen!"

"Aayy!" Burnunu çekerek James'e bakan genç kız, titreyen sesiyle "Efen... Efendim..." derken kendisine doğru eğilen adamın mendil uzatmasıyla gönlünde taht kurdu. Kavuşma sahnelerine hiç dayanamadığı için salya sümük ağlarken, bir yandan gülümsemeye çalışarak mendili elinden aldı. "Teşekkür ederim, kendimi tutamadım işte!"

"Hı hı, fark ettim! Sanırım, Asena ile çok yakınsınız."

"Evet, o kardeşim gibidir." Kafasını kaldırmasıyla gözleri birbirine kilitlenince, bir süre birbirlerini inceleyerek kıpırdamadan genç adama baktı. Ne yaptığını fark etmesiyle hemen toparlanıp, kızaran yanakları ile yaşanan sahneye döndü. Her şey normal gibi davranmaya çalışırken, yüzünün önünde beliren elin yanağında duran saçını tutarak kenara çekmesiyle irkildi.

"Saçların çok güzel Selen, ilk defa böyle bir saç görüyorum!"

"Ya, eee!" Muhtemelen kırmızının en koyu tonuna bürünen yanakları ile kısa bir bakış attığı adamdan gözlerini kaçırırken, kısık sesle teşekkür ederek uzaklaşmaya çalıştı. Kalbi deli gibi çarptığı sırada, hislerini açık ettiğinden korkarak evden içeriye girdi.

Selen'in uzaklaşmasını kısılan gözleriyle izleyen genç adam, avına odaklanan hayvan gibi ilgisini çeken kıza kilitlendi. Güzelliğine rağmen cazibesini kullanmadığını düşünürken, kendisini etkilemeye çalışmadığı halde utangaç tavırlarından etkilenmesine şaşırdı. Dudaklarına yerleşen gülümsemeyle, iradesini ele geçiren dürtünün etkisinde ki bedeni avının peşine takılarak yanına gitti.

41. BÖLÜM

Eve girmesiyle kardeşi ile karşı karşıya gelen genç kız, *"Ege, ablacığım! Canım benim, evden ayrılalı 6 ay oldu boyun ne kadar uzamış."* diyerek özlemle üzerine atıldı.

"Abla!"

"Ablaaamm." Erkeksi pozlarla kendisine sarılan çocuğu bağrına basarken *"Tamam abla ya, bende seni çok özledim, abartma."* demesinin ardından genzinden öksürük benzeri bir ses çıkarması üzerine sırıtmaya başladı. Komik herifin geri çekilmeye çalıştığı sırada yüzüne bakarak, utandığını anlayıp tekrar sarılmamak için kendisini zor tuttu. *"Ergenus seni... Ha bu arada, sizinle bilahare hesaplaşacağız kakalak, yaptıklarınızı unutmadım."*

"Ne yapmışım ki ben?"

Masum masum sırıtan çocuğa aynı şekilde karşılık verirken *"Öğrenirsin aşkım... Sonra anam, şimdi sırası değil."* diyerek hızlıca sarılıp bir daha öptü. Rachel annesiyle de hasret giderdikten sonra tekrar Sabuşcuğuna döndü.

"Anne, Minnoşum nerede?"

"Uyuyor kızım."

"Tamam, sev... Anne, kız sormaya korkuyorum, Naime Sultan içerde değil mi?"

"Hı hı, evet... Sana kolay gelsin anacım, öğlenden beri büyük bir azimle seni bekliyor."

"Allaaaaah! Iıyyy, geri mi dönsem acaba, ne yapsam?"

"Yürü be zevzek... Bu sefer üşenmez, vallahi peşinden gelir. Konuş kurtul, birazdan Sultanından da duyacağın gibi korkunun ecele faydası yok. Canım benim. Allah yardımcın olsun."

"Ay aşk olsun anne ya! Ya Bismillah, benim için dua edin." derken koridorun diğer ucunda Naime Sultan belirince otomatikman yutkundu. Kalkık haldeki kaşları ile kafası yukarıya dikilmiş halde duran kadının, ellerini beline koyduğunu görünce kaçışı olmadığını anladı. Keskin bakışlarıyla karşılaşınca, saç diplerinin bile yukarıya kalktığını, tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

Temkinli bir şekilde *"Anneanne!"* derken arkasından dolanıp yanına gelen Gabriel'in, koruyucu bir tavırla elini beline attığını bile fark etmedi. Kadının gözlerini kısıp avının üzerine atlamaya hazır kurt gibi baktığını görünce, küçüklükten kalma alışkanlıkla bir elini gözlerine kapatıp *"Anneanne ya, lütfen öyle bakma!"* diye bağırdı.

"Benden kaçabileceğini mi zannettin, Asena Hanım?"

"Hayır, işte buradayım!" Parmaklarını aralayıp arasından kontrol ederken, kadının hâlâ aynı nazarlarla baktığını görünce tekrar bağırdı. *"Bakma diyorum öyle..."*

"Çek elini, korkunun ecele faydası yok."

"Bana ne, düzgün bak çekeyim."

"Asena, ne oluyor?"

"Bu mu kocan olacak herif?"

"Evet!"

"Asena, ne oluyor burada, bilmek istiyorum?"

"Ne diyor bu?"

"'Ne oluyor?' diyor. Adamı korkuttun tabii..."

"Söyle ona karışmasın. Bu ikimizin arasında, kozlarımızı paylaşacağız."

"Sonra yapsak olmaz mı, anneanne?"

"Olmaz."

"Asena!"

"Sen karışma Gabriel, bu onunla benim aramda."

"Ne demek karışma! Ben senin kocanım..."

"Asena Hanım, seni bekliyorum. Maşallah bir aydır ne zaman size gelsem, görüşmeyi şimdi bitirdi dedirtiyordunuz. Kaçacak yerin kalmadı, bu iş bugün bitecek."

"Tamam."

"Tamam."

"Sultanım, seni Gabriel ile tanıştırayım."

"O kadarını anladık, onunla sonra hesaplaşırım. Şimdi yürü bakalım küçük hanım, senin odana."

"Odana mı gidiyorsunuz? Asena, bensiz hiçbir yere gidemezsin! Neler dönüyor söyle?"

İki dil arasında gidip gelen genç kız, nispeten konuşmaları anlayan adama, "Hayatım, yok bir şey. Kozlarımızı paylaşacağız, zamanı geldi." diyerek derin bir nefes aldı. İzlediği garip sahneden dolayı tedirgin görünen Gabriel'i, rahatlatmak için gülümsemeye çalıştı.

"Neyse derdiniz bende yanında olacağım!"

"Sağ ol aşkım, olmaz. Bu onunla benim aramda, merak etme konuşup anlaşacağız. Lütfen içeri geç, birazdan bizde geliriz."

"Seni onunla yalnız bırakamam!"

"Saçmalama Gabriel, kasabanın cadısından değil anneannemden bahsediyoruz! Hoş biraz cadıdır ama olsun, beni döveceği falan yok. Sadece konuşacağız, biraz kızacak sonra akıl verecek, falan filan... Merak etme, ben onunla 21 yıldır baş ediyorum."

"Küçük hanım, hâlâ seni bekliyorum."

"Tamam anneanne, geldim. Hadi hayatım, içeri gitmem lazım."

"Asena, hiç hoşuma gitmedi bu durum..."

"Merak etme..." derken içinden, *'Benim de.'* diye ekleyip rabbine görüşmeyi hasarsız atlatması için dua ederek yaşlı kadına döndü.

"Sultanım, ben hazırım."

"Yürü..."

Her ihtimale karşın *"Yok, ben arkadan geleyim, önden siz buyurun lütfen."* demesiyle kendisine ters ters bakan kadının öne geçmesiyle

gözlerini devirdi. Hışımla odasına dalan yaşlı kadının ardından, isteksizce peşine takılıp Gabriel'in endişeli bakışları altında oda kapısını üzerlerine kapatarak arkasını döndü.

***

"Gabriel, ne oldu öyle dostum? Ne acayip bir kadındı öyle! Naime Sultan dedikleri o muydu?"

"Evet!"

"Vay be, kadından resmen ürktüm! Filmlerdeki kovboylar gibi, bir an belinden silah çıkacak zannettim. Nasıl bir bakış o öyle arkadaş! Az daha ben de gözlerimi kapatacaktım."

"Sağ ol James, çok yardımcı oluyorsun!"

"Rica ederim dostum. Sakin ol biraz, kızın ailesine baksana hepsi gayet rahat. Kötü bir şey olsaydı, anneannesi de olsa o kadınla yalnız kalmasına izin vermezlerdi."

"Bilmiyorum! Ben yine de buralarda olacağım, belki yardımıma ihtiyacı olur."

"Hıımm..." Eşlik etmeyi kısa bir düşündükten sonra karşı kapıdan kaybolan Selen daha cazip gelince, "Sen bilirsin adamım!" diyerek salon olduğunu tahmin ettiği odaya girdi. Rachel ve Asena'nın annesine çevirmenlik yapan kıza, yakın olmak için yanına oturarak ev sahibiyle çevirmen eşliğinde konuşmaya girişti. Kaçacak bahanesi kalmayan Selen'i kesmeye devam ederken, aile ilişkilerini sıcak tutmanın faydalarını yaşayarak gördü.

***

"İşte karşındayım anneanne, kozlarımızı paylaşabiliriz!"

"Evet, küçük hanım görüyorum. Nihayet o gün geldi."

"Sen yine de çok hırpalama istersen! Ya lütfen anneanne ya, ben kötü bir şey yapmadım."

"Daha ne yapacaksın, beni düşünmeden evlendin... Neler söyleyeceğimi herhalde biliyorsundur. Bunca yılın emeğini bir çırpıda heba ettin, o yüzden tekrarlamaya gerek duymuyorum."

"Çok kızacağını biliyordum, o yüzden sana söyleyemedim.

"Tabii ki kızardım."

"Hem hiçbir şeyi heba etmedim, sayende Gabriel'e iyi bir eş olacağım. Çocuklarımızı ve evimin kadını olmayı da üzerine ekle..."

"Dünyanın öbür ucunda yaşayan, tanımadığımız bir adam için uğraşmışım! İlk duyduğumda inanılmaz sinirlendim, hatta üşenmeden yanına gelip saçından tuttuğum gibi geri getirmek bile aklımdan geçti. Fakat ne fayda ki, onca uğraşmalarıma ve sözlerime rağmen, âşık olmuşsun... Babana başkasıyla evlenmem demişsin. Torunuma kızsam dahi ne de olsa seni çok seviyorum."

"Ben de seni çok seviyorum anneanne!"

"O kadarını biliyorum, Asena Hanım. Hem mutsuz olmanı istemediğim için hem de Naime Sultan'ın torunu evde kalmış dedirtmemek için eyvallah demek zorunda kaldım. Olay bu aşamadan sonra sadece boğazımı patlatmama ve daha fazla hırslanmama sebep olur. Nerden baksan 20 yıl seni mükemmel olarak eğitmek için mesai harcadım. Yılların hukukuna, sorumluluğuna dayanarak sadece şunu soracağım, sen aptal mısın?"

"Aa-aaa! Hangi konuda anneanne?"

"Ha şöyle, aptal olduğunu kabul ediyorsun da konusunu bilemedin. Çocuğum, o koca diye aldığın adama hiç mi bakmıyorsun?"

"Bakıyorum! Neyi var ki?"

"O kadar öğrettiklerim boşuna mıydı, kızım? Senelerdir ben sana, yakışıklı erkeklerden uzak dur, demiyor muyum?"

"Haaa, şu mesele!"

"Ya... O mesele."

"Ama anneanne, gönül bu ota da konar... Neyse işte, diğerine de konar. Ne yapayım, senin düşüncene göre ikincisine kondu. Şahsen ben, durumdan çok memnunum. Tamam, Gabriel çok yakışıklı bir erkek, biliyorum ama o da beni çok seviyor. Hem vallahi gözü benden başkasını görmüyor. Yanımdayken söylediğin gibi bakışlarını sık sık

takip ettim, tek bir sefer bile diğer kadınlara gözünün kaydığına şahit olmadım. Öyle olsa hiç evlenir miydim?"

"A aptal kızım, canım cicim ayları çabuk biter. Erkek dediğin mahlûkat ayran gönüllüdür, çabuk sıkılır. Bu sebepledir ki çirkini makbuldür, peşinde koşan olmaz. Eli yüzü düzgün olsun, kişilik sahibi olsun yeter. Bir de ailesinin şeceresini biliyorsan, tadından yenmez. Elinin altında daha güzeli varken, gözü dışarıya kaymaz. Aptal kızım benim, bunları kırk kere anlattım. Senin için seçtiğim adayları, görünüş ve kişilik olarak ince eleyip sık dokudum."

"Yaaa, evet! Hepsi biraz fazla sık dokunmuştu, hatta bir kısmı muşmula gibiydi. Hiç mi bana acımadın ya, her seferinde amca görünüşlü adamları karşıma çıkardın. Biraz ele avuca gelir denk gelseydi, belki de bu duruma düşmezdik. Ayyy! Allah korusun, iyi ki öyle olmuş."

"Terbiyesizlik etme."

"Estağfurullah... Bak Sultanım, ben bu adamı çok seviyorum, ondan başkasını da hayatta koca olarak düşünemem. O yüzden, istersen eski defterleri hiç açmayalım."

"Peki, 5-10 sene sonra nasıl elinde tutacaksın, Asena Hanım ha? Yakışıklı erkeğin peşinde kadınlar hiç eksik olmaz. Evli, bekâr bakmadan sahip olmaya çalışırlar. Erkeğinin gözü dışarıya doymuşsa ne âlâ ya da karısından başkasını görmüyorsa ona da eyvallah. Henüz çok genç ve deneyimsizsiniz, geleceği öngöremezsiniz. Eee ne diyorsun kızım, bunu hiç düşündün mü?"

"Ama beni seviyor!"

"Geç bunları, onlar geçici duygular. Rutin hayatınıza girdi mi her şey değişir."

"Anneanne ya, neden beni korkutuyorsun?"

"Öyle de ondan. Bunlar, hayatın acı gerçekleri..."

"Ama sen hep demiyor muydun: *'Dedeniz çok yakışıklı adamdı. Öyle olduğu halde,* gözü benden başkasını görmezdi, çok mutlu bir evlilik hayatımız oldu.' diye!"

"Orası öyle... Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın. Otuz yıl aynı yastığa baş koyduk, tek bir gün dönüp başka bir kadına bakmadı. Ama neden diye bir sor bakalım?"

Merakla oturduğu yerden yaşlı kadına doğru eğilen genç kız, "Ne-den?" diye sorarken gelecek olan cevabı heyecanla beklemeye başladı.

"Baktırmadım da ondan... Gözünün benden başkasını görmesine ya da zihnine yabancı bir kadının düşmesine asla izin vermedim de ondan."

"Ya! İyi de nasıl?"

"Tabii ki üzerinde uyguladığım yöntemlerle... Çevresinde sinek gibi dolanan kadınlar varken, yakışıklı bir erkeği elde tutmanın kolay mı olduğunu zannediyorsun küçük hanım, inan ki hiç değildi. İnsanoğlu zayıf bir yaratıktır, iradesi güçlü değilse kadın veya erkek aklı kolay çelinir. Bir de bunu sürekli tetikleyen kişiler çevrende çoksa, aklının kayması an meselesidir."

"Dedeme güvenmiyor muydum?"

"Bu kocama duyduğum güvensizlikten ziyade, insanların güzel olana sahip olma dürtülerini ve zafiyetlerini bilmemden kaynaklanıyor. O adam, şimdilik seni sevmiş olabilir ama bu yıllar sonra değişmeyeceği anlamına gelmez. Sırf benimle aynı sıkıntıları yaşamayasın diye çaba gösterdim. İşte bu yüzden senin için güzellikten ziyade oturaklı erkekleri tercih ettim."

"Hadi ya! Olsun, ben kocamı seviyorum, hem kurallarını da biliyorum."

"O kurallar bu durumda işe yaramaz canım." Kaşlarını kaldırarak. ünlü yan gülüşüyle, "Yakışıklı erkeği elde tutmanın tarifi başka..." derken kendisine duyduğu güveni ifade eden bakışını atmayı da ihmal etmedi.

"Ya!"

"Yaaa... Siz giderken biz dönüyorduk, Asena Hanım. Normal şartlarda yılların deneyimini kimseyle paylaşmazdım ama senin torunum olmam sebebiyle, mecburen bir güzellik yapacağım."

"Aslan anneannem benim be, Sultanım! Eee, neymiş şu kurallar?"

"Söylüyorum. Evet, madde 1..."

"Sultanım, dur dur not alayım." diye yerinden fırlayarak masasından kâğıt kalem olan genç kız, merakla kadının karşısına geçip defterin ilk sayfasını açtı. "Canım anneannem, söyle madde 1, yazdım."

"Küçük hanım, söyleyeceklerimi yazmadan önce kafana şunu iyice kazı, erkek denilen mahlûkat, bizlerin düşünce yapısına sahip değildir. Tamamen farklı bir ırktır. Mamafih onlarla birlikte yaşamaya mahkûmuz, o zaman neyle karşı karşıya olduğumuzu da bilmeliyiz. Bizi onlar yarattı, bu şekilde davranmaya onlar itti. İleride eşinden, hissettiklerine aynı şekilde karşılık vermesini beklersen yanılgıya uğradığını anlarsın."

"Hı hı, peki!"

"Ne demıştik, hımmm... Efendim, erkek milleti kadınlar gibi duygusal, ince, verici ve hisleriyle hareket eden canlılar değildir. Bedenlerini ilkel benlikleri idare eder, ilgileri kolay dağılabilir. Düz bir düşünce yapıları vardır, aynı anda birkaç konuyu birden incelikle düşünemezler. Bir an evvel bunu kafana sok ve böyle bir beklenti içine girme..."

"Tamam!"

"Bu durum muhteviyatlarına ters... Doğaları gereği sert, gerçekçi ve maddiyatçı yanı güçlü varlıklar. Bir yandan da çocuk gibi sürekli ilgi bekleyen, yenilik arayan ve hareketi seven canlılar. Bu durumda ne yapmalı, olay şundan ibaret; duruma göre şerbet vereceksin, bukalemun gibi eşine uyum sağlayacaksın..."

"Hıımm!"

"İşlerin kendi elinde olduğunu, erkeğin aslında idare edildiğini hissettirmeyeceksin. Yöneteceksin ama yönettiğini fark ettirmeyecek-sin. Evinin erkeği, senin sahibin olduğunu zannedecek ya da öyle düşünmesini sağlayacaksın. Bu da çok ince bir karakter oyunculuğunu gerektirir. Hele ki eşin yakışıklı olan bir üst ırka dâhilse, o zaman daha da dikkatli olacaksın. İş sadece güzellikle ve aşkla bitseydi, dünyanın en güzel kadınları ilk evlendikleri erkekle ömür boyu evli kalır ve hiç aldatılmazlardı. Ne kadar güzel veya meziyet sahibi de olsalar, onlar bile bu kurumu layığıyla sürdüremiyor ve defalarca evlenip boşanıyorlar. O yüzden kendini bilen bir kadın, sevdiği erkeğini bunları bilerek tehlikeli hemcinslerinden korunmalı ve kollanmalıdır. Anlayacağın, bu evliliği kocanla beraber mutlu bir şekilde devam ettirmek istiyorsan işin büyük kısmı sende bitiyor."

"Anladım, anneanne!"

"Evet... İlk ve en önemli kural; her zaman en değerli kişi sensin, hiç kimse senden daha değerli değil. Kendine güvenmeli ve ne istedi-

gini bilen bir kadınsın. Böyle olduğunu her zaman bileceksin ve asla seni ezmesine izin vermeyeceksin. Unutma sen değerlisin Asena, kocan dahi olsa başka türlü hissettirmesine asla izin verme..."

"Hımmm! Evet, en değerli benim."

"2, senin kadar olmasa da kocan da çok değerli, bunu ona hissettir."

"Hı hı evet, ona hissettireceğim!"

"3, asla bakımından ödün verme, her zaman şık ve güzel görün."

"Tamam, bunu biliyorum. Evet..."

"4, onun limanı ol..."

"Ne limanı?"

"Dinle, sözümü kesme... Yat limanı değil, onun limanı ol. Ne kadar stresli, sinirli, üzgün veya yorgun da olsa, senin yanına geldiğinde huzur bulacağını bilsin. Veya eğleneceğine, sıkıntılarından arınacağına emin olsun... Ne olduğunu soracağına ruh halini iyi oku, erkekler hemen anlatıp sızlanmayı veya sıkıntısını paylaşmayı sevmezler. Eşref zamanını bekle, duruma göre hareket et. Gerekiyorsa dinlenmesini sağla ya da gevşemesine yardımcı ol. Bu ihtiyaçlarını eşinden bulamadığı için başka limanlarda huzuru aramasına müsaade etme. Yanına koşturarak gelen adama, asla dırdırcı olma. Gerektiğinde kavga et ama ha bire dırdır edip başının etini yeme..."

"Ha, şimdi anladım! Tamam anneanne, o da tamam."

"5, ona yaşam alanı bırak..."

"Yaşam alanı mı?" Konuyu tam anlayamayan genç kız, seneler önce anneannesinin ısrar edip arka balkonu kapattırmasını ve bunu kızına yaş günü hediyesi diyerek yapmasını hatırladı. Hemen arkasından Ege'nin bebek yatağı, yatak odalarında çok yer kaplıyor bahanesiyle, kitaplıktan küçük televizyona kadar annesiyle hazırladığını ergonomik odayı düşündü. Kalorifer peteğini ısıarla taktırmasını, bir köşeye küçük bir masa ile 2 sandalye koydurmasını ve kullanmadığını söyleyerek evinden koltuk getirtmesi aklına gelince gözleri büyüdü. Her ayrıntısı düşünülmüş bir erkek alanı yapıldığını fark edip "Babamın, çalışma odası olarak kullandığı kapalı balkon gibi mi?" diye sordu. Zaman içinde evde kadınlardan ve çocuklardan yer kalmadığı için öğrencilerin

sınav kağıtlarını orada okuyan veya maçları izleyen babasının, özel mekanı haline gelmesini anneannesinin sağladığını anladı.

"Evet, tam olarak değil ama bir nevi. Babanın sürekli kalabalık bir ortamda oturmaktan sıkıldığını anlıyordum, adam haklı. Kendisine ait bir alana ihtiyacı vardı ve gittikçe kalabalıklaşan evdeki tek müsait yer de orasıydı. Gördüğün gibi fırsat buldukça o odaya kaçıyor veeee hoşuna giden aktiviteleriyle ilgileniyor. İşte vurucu nokta bu..."

"Haklısın, hiç düşünmemiştim!"

"İşte burada deneyim işin içine giriyor yavrum... Erkek ırkı, doğası gereği bencil mahlûklardır. Kadınların anlamakta zorlandığı zevkleri vardır, bizler kadar sosyal değiller ve o derece konuşmayı sevmezler. Saatlerce boş boş oturup balık avlamak, ekonomi haberlerini zevkle takip etmek, sabahtan akşama kadar yarış arabalarını ya da futbol izlemek veya buna benzer bize saçma gelen şeyi yapmak isterler. Aynı durum karşı taraf için de geçerlidir, senin zevk aldığın konular ona saçma gelebilir. O yüzden erkeğinin sakın kişiliğini, zevk aldığı şeyleri değiştirmeye kalkma. Rahatsız olduğun huylarını belki ama kişiliğini asla... Hatta kocanın sevdiği şeylerden nefret de etsen yapmasını destekle, saygı duy ve becerebiliyorsan ya da tahammül edebiliyorsan katıl... Balık avlamak istiyorsa gitsin, getirdiklerini krallara layık bir sofrada sun, arkadaşlarıyla görüşmek istiyorsa buluşsun, engel olma, fakaaaaatt... Mutlaka, o zamana ait senin de planların olsun, kös kös evde onu beklemediğini bilsin. Mutlulukla eşini yolcu ederken, olabilecek en güzel halinle yol üzerindeki aktivitene kendini bıraktır. Operek gönder gideceği yere ama aklı sende kalsın."

"Hadi ya, ilginç! Bir dakika yazıyorum, hmmmm... Sonra anneanne!"

"Madde 6, asla rutine girme, eşinin beklentilerini ve arzularını iyi oku... Değişiklik yapacağım derken, sevmediği şeyleri adamın önüne getirme. Seninle geçireceği her gün, yeni bir deneyim olsun."

"Vayyy be! Hmmmm, yeni deneyimler ha..." Yaşlı kadının söylediklerini büyük bir hevesle yazan genç kız, duydukları kafasına yattıkça kadını daha farklı bir hayranlıkla dinlemeye başladı.

"Madde 38, karşındakini küçük ve şımarık bir erkek çocuğu olarak hayal et. İlgileri çabuk dağılır, mücadele isteyen oyunları severler

Erkekler asla tam anlamıyla büyümezler, her zaman bir yanları çocuk kalır. İlgiye ihtiyaçları vardır ve sevildiklerini bilmek ister. Tabii abartma, sen onun annesi değilsin."

"Aaa, haklısın vallahi, anaokulunda staj yaparken fark etmiştim çok çabuk sıkılıyorlar! Her seferinde kızlar oynamaya devam ederken onlara yeni bir oyun üretmek zorunda kalıyorum."

"Tabii ki haklıyım, zamanla sen de anlayacaksın."

"Tamam anneannecim. Bunu da yazdım. Eee, sonra...

***

"2 saattir ne yapıyorlar içeride bunlar, yok ben dayanamayacağım!"

Bir taraftan Selen'i kesmeye devam eden genç adam, zorla oturtmayı başardığı dostuna bakarak "Saçmalama oğlum, bu beşinci girişimin yine gitme diye uyaracaklar. Görmüyor musun, millet koridordan bile uzak duruyor." dedikten sonra hedef kitlesine geri döndü. Kucağında oynattığı bebeğin, minik ellerinden saçlarını kurtarmaya çalışan kızı zevkle izlemeye devam etti. Bekâr, genç ve güzel bir kadında, ilk defa şahit olduğu anaç tavırlarına rağmen sevimli görünen Selen'e duyduğu ilgiyi kendisine itiraf etti. Mine ile oynarken sıyrılan eteğinin, açıkta bıraktığı biçimli bacaklarını çok cezp edici göründüğünü düşündü. Bebeği sevmek bahanesiyle tekrar yanına gitmeyi içinden geçirdiği sırada, Asena'nın nihayet geldiğini görünce çok geç kaldığını anladı.

"Gabriel."

"Asena!" Yerinden fırlayan genç adam, "Güzelim, iyi misin?" diye sorduğu karısının sevimli bir sırıtış eşliğinde onay vermesi üzerine gözlerini kısarak sebebini merak etti. İlk defa tanışacağı kardeşine yönelince, sormanın sırası olmadığına karar vererek peşine takıldı.

"Aaayyy, aşkım! Ah aşkım beniiim, küçük bebeğini... Ablasının kuzusu, çiçeğim. Ay ne kadar güzelsin sen böyle, Minnoşum..." derken dil değiştirip yanına yerleşen kocasına, dolan gözleriyle gülümsedi. "Gabriel, şuna bak ya, çok tatlı!"

"Evet canım, sana benziyor."

"Canım benim, dur bebeğim birazdan geleceğim. Ay bir doya doya sevemedim seni. Selen, anneannem bekliyor, ikinci karşılaşmayı yapacağız." diyerek öptüğü kardeşini Selen'e geri verdi. "Gabriel, içeriye geçmemiz gerekiyor canım, Naime Sultan seninle konuşmak istiyor."

"Neden?"

"Tanışacakmışsınız?"

"İyi de nasıl anlaşacağız?"

"Ben tercümanlığınızı yapacağım. Hadi yürü aşkım, bir an evvel bitsin Mine ile zaman geçirmek istiyorum."

Gözlerini deviren genç adam "Tamam! Hadi gidelim." diyerek elinden tuttuğu karısıyla koridora geçince, kimse görmeden uzanıp dudaklarını öptü. Karşılaştıkları anda tavrını açıkça ortaya koyan kadına karşı ne düşüneceğini şaşırarak, katlanmak zorunda kalacağı meçhul duruma kendini hazırladı. Odaya girdikleri sırada, yaşlı kadının kraliçe edasıyla dimdik sandalyede oturduğunu görünce gayri ihtiyari gerilip yutkundu. Kalkık kaşlarının altından dikkatle kendisini süzen Naime Sultan'ın yanına giderek, Asena'nın öğrettiği gibi kendisine uzanan eli tutup öptükten sonra başına koydu.

"Berhudar ol evladım. Madem torunum sana gönül vermiş, bundan böyle bana anneanne diyebilirsin."

"Asena, ne dediğini anlayamadım çok hızlı konuştu!"

"Teşekkür etti hayatım, bana anneanne diyebilirsin dedi. Sultanım, çok yavaş ve basit kelimelerle konuşursan, Gabriel ne dediğini anlayacaktır."

"Tamam, otur oğlum... Güzel. Şimdi, size mutluluklar dilerim." Damadının gülümserken komik bir aksanla teşekkür ettiğini duyunca, konuşmasına kaldığı yerden devam etti. "Asena, benim için çok önemlidir."

"Benim de Asena, önemili..."

"Sevindim... Demek ki bu konuda anlaşacağız."

"Evet, efenim biz anlasmak var." Konuşmasının ardından yaşlı kadın sırıtmaya başlayınca, sebebini anlamadığı halde aynı şekilde karşılık verdi. Asena'nın abarttığını, çekinilecek bir şey olmadığını

düşündüğü esnada, kadının tekrar kaşlarını kaldırıp keskin bakışlarını takınmasıyla yerinde dikelip gerildi.

"Sen kızımı seviyorsun, doğru mu?"

"Evet, dougru!"

"Ben de çok seviyorum. Eğer kızımı üzersen ve ağlatırsan ben kızarım. Sana çok sinirlenirim."

"Anneanne ya!"

"Sen karışma, Asena... Beni anladın mı oğlum?"

"Evet efenim, ben cok iyi anlamak var!"

"Güzel... Asena, ağlayarak İzmir'e dönerse, yani buraya geri gelirse ben çok kızar. Kızımı üzdüğün için ben çok kızarım." Adamın ciddi bir ifadeyle başını anladığını belirtir şekilde salladığını görünce, konuşmasına devam etti. "O zaman sizi, ikinizi ayırırım." derken elindeki nikâh yüzüğünü çıkarıp iyice kavramasını sağladı. Renginin attığını görünce torununu sevdiğini anlayıp tatmin oldu. "Sonra da Asena'yı başkası ile evlendiririm." demesiyle genç adamın yerinde doğrulup, "Aslaaaa!" diye bağırması üzerine istediğini aldı. Deli gibi bakan gözleri karşısında ciddiyetini korumak için kendini sıkmak zorunda kaldı.

"Asla, olmaz... Hayır, ben Asena seviyom."

"Aferin çok sevindim, o zaman Asena'yı üzme ve değerini bil... Çünkü ben de kızımı seviyorum."

"Asena, benim... O benim... Kimse vermem, o benim... Basksa evlenmez, ben izim vermez."

"İyi... O zaman ağlatma ve kalbini kırma ben de başkasıyla evlendirmeyeyim." Kaşlarını çatarak kendisine ters ters bakan adama aynı şekilde karşılık verip iki rakip olarak birbirlerini tarttılar. "Çok ciddiyim, sakın beni hafife alma oglum."

"Biz, Asena ve ben ölemcene kadar evli. Biz hep bereber olcak, ayrılmag yok. Aslaaa..."

"Ne güzel, Allah mesut etsin. Aferin oğlum, böyle devam edersen seninle iyi geçiniriz. Bu konuda anlaştığımıza göre, ben de torunumu başkasıyla evlendirmek zorunda kalmam. Tekrar mutluluklar dilerim. Evet, hadi bakalım içeri girelim. Şu yanınızda gelen delikanlıyı da ta-

nımak istiyorum. Ha bu arada Asena, o herifi uyar Selen'e bakışını beğenmedim. O kız için planlarım var, okulunun bitmesini bekliyorum."

"Pes diyorum anneanne, gözlerini benden bir saniye bile ayırmadın! Ne arada o kanaate vardın? Ya nerden çıkardın James'in, Selen'den hoşlandığını?"

"Bazen beni hayal kırıklığına uğratıyorsun Asena, ben her şeyi görür ve bilirim kızım. Sen dediğimi yap, yeter."

Konuşarak önünden yürüyen kadınları takip eden genç adam, yaşadığı anlara inanamayarak sarsılan bedenini toplamaya çalıştı. Karısının, Naime Sultan'la ilgili şimdiye kadar anlattıklarının abartısız ve doğru olduğuna kanaat getirdi. Kadının tavrından yola çıkarak, kesinlikle düşman olmak istemeyeceği güçlü bir rakip olduğunu düşündü. Kumazı da yanına ekledi. Sinirle sırıtırken, anneannesiyle konuşan Asena'ya bakınca ruhunun sakinleştiğini hissetti. Odaya girmeleriyle James'in yanına giden yaşlı kadının, uzattığı eli itirazsız karşılık görünce onun da aynı duyguyu yaşadığını anladı.

42. BÖLÜM

"Tanrım! Naime Sultan'ın elini öpüp başıma koyduğuma hâlâ inanamıyorum, Gabriel... İşin kötü yanı, her buluştuğumuzda kendimi aynı hareketi yaparken buluyorum!"

"Haklısın dostum, ilk seferinde kahkahayı basmamak için kendimi zor tuttum. Öyle komik bir halin vardı ki, tam fotoğraflıktı, James... Sanki her zaman yaptığın bir şeymiş gibi büyük bir doğallıkla yapman çok ilginçti."

"Biliyorum, kendime engel olamıyorum, kadında garip bir otorite var. Sadece önüme gelip elini tersten uzattı. Sonra da omzuma vurup bir şeyler söyleyip uzaklaştı."

"Aferin oğlum, böyle terbiyeli delikanlıları severim demiş."

"Gabriel, inan bu kadın beni çok korkutuyor! Bir adama her istediğini yaptırabilecekmiş gibi geliyor. Tanrım, yine bu tarafa doğru bakıyor! Yürümeye başladı. Ben kaçıyorum dostum, sana kolay gelsin."

"Heeyy!" Uzaklaşan arkadaşının arkasından,"Hain, sattın yine beni..." diye mırıldanırken, karşısında azametle duran yaşlı kadına gülümsemeye çalışarak selam verdi. "Anne-anne..."

"Oğlum, biraz evvel Kerem ile konuştum. Odada fotoğraflarınız çekilecekmiş... beni anladın mı?"

"Evet."

"Tamam... Nikâhta ne yapacağını tekrar edelim mi?"

"Hayır. Ben bileyoum... Asena, berraber calısdık. Cok..."

"Güzel, aferin çocuğum... Asena'nın gelinliğiini giydirmişler, artık yanına gidebilirsin."

"Tesekkuur ederim, o zaman ben izinlen gidiyoum, anne-anne..."

"Tamam çocuğum tamam, hadi git." Hızlı adımlarla kendilerine ayrılaran odaya doğru ilerleyen adamı takip ederken, hevesli kaçışı karşısında gülmesine engel olamadı. "Seni biraz daha konuşturmak vardı ama neyse..." diyerek otelin lobisinde misafirleri karşılayan kızının yanına geri döndü.

"Nihayet." Yaşlı kadının yanından ayrılmasıyla Gabriel'in peşine düşen genç adam, "Dostum, Naime Sultan benimle ilgili bir şey söyledi mi?" derken yavaşlayan adamın anlattıklarını dinledi.

"Hayır, ama imalı bir şekilde bir süre peşinden baktı. Sanırım senin kendisinden kaçtığının farkında..."

"Hadi ya! Neyse, nasıl olsa yakında dönüyoruz. Sen nereye gidiyorsun?"

"Karımın yanına... Anneannem giyindiğini haber vermeye gelmiş, yanına gidebilirmişim."

"Hıımm! İyi, Selen de oradadır, yapacak işim yok ben de geliyorum. Gabriel, şu Kerem ne iş? Herife fitil oldum, sürekli kızların etrafında dolanıyor."

"Saçmalama James. Kerem, Asena'nın kuzeni ayrıca Selen'le de iyi arkadaşlarmış. Ayrıca seni neden alakadar ediyor bu durum, anlamıyorum?"

"Herhangi bir sebebi yok, sadece heriften hoşlanmadım! Selen, iyi bir kız, o yüzden merak ettim."

"Yaaa, belli... Açıkladığın çok iyi oldu. Şimdi anladım, sen bu lafları kendine inanacak enayilere anlat." derken odanın kapısına geldi. Tam kapıyı çalacağı sırada açılmasıyla, kendisine gözlerini kısarak bakan Gizem ile göz göze geldi. Rahat bir tavırla elini havaya kaldırıp, işaret ve orta parmağını ile kesme işareti yapması üzerine gözlerini tavana çevirdi. Tek kaşını kaldırarak uzaklaşan hatunun ardından, beklenen soru gelince bu sefer de James'e döndü.

"Gizem ne yaptı öyle?"

"Kesme işareti!"

O da ne demek?"

"Asena'yı aldatırsam suç mahallinin icabına bakacakmış, yani benim küçük adamı kesecekmiş."

"Neee?"

"Uzun hikâye dostum, sonra anlatırım. Tehdit ediliyorum, bunların hepsi ayrı çatlak!"

"Tanrım!"

"Aynen..." Aralık duran kapıya yönelen genç adam, her şeye değen biricik aşkını beyazlar içinde görünce nutku tutuldu. Odanın ortasında duran meleği kendisine gülümserken, söyleyeceklerini unutarak öylece bakmayı sürdürdü. Karısının aşkla bakan yüzüne "Tanrım, çok güzel görünüyorsun." diyecek kadar dimağı açılınca, içeriye girerek yanına ilerledi. Üzeri minik inci taneleri ile bezeli gelinliği ile dağınık topuz yapılarak minik çiçeklerle süslenmiş saçlarına bayıldı.

"Sağ ol aşkım, sende çok yakışıklı görünüyorsun!"

"Senin yanında lafı bile olamaz!" derken nihayet gözlerini karısından ayırıp yanında duran arkadaşına dönebildi. "Selen, hayatım harika görünüyorsun."

"Çok teşekkür ederim, Gabriel..." Utanarak bakışları James'e kayan genç kız, adamın transa girmiş gibi delici bakışlarla kendisini izlediğini gördü. "Siz de öyle!" demesiyle beğendiği erkekten beklemediği bir yorum gelince, ne diyeceğini şaşırdı.

"Gözlerin yeşile dönmüş!"

"Eee, şey! Ela olduğu için kıyafetime göre renk değiştiriyor."

"O zaman yeşil senin rengin Selen, çok yakışmış."

"Sağ ol, James..." Boğaz temizleme sesini duyup Asena'ya dönünce, imayla kendisine bakan arkadaşıyla göz göze geldi.

"Tatlişkom, bu saftoroz Mecnun, Leyla'ya hâlâ aşkı-endam etmedi mi?"

"Oooff, maalesef! Mağrur ama hâlâ mağlubum. Mecnun'um, kaportamın gölgesinden endamını eksik etmediği halde, mağdurum... Ya sabır çekiyorum, hevesim kursağımda kaldı. Anlayacağın canımcım,

hey heylerim üzerimde... Yaaa, işte böyle. Ne etcem ben bilemiyorum. İki gün doğumu ardından, beni yaslara boğarak terki diyar edecek. Beni ortada bırakıp sahneden çekilecek... O cihette niyedir bu ilgi alaka, niye? Kafamı patlatıyorum ama cevap bulamıyorum."

"Yok canım, esas ben o kuş beyinlinin kafasını patlatacağım. Az kaldı, sabrımı sınıyor."

"Bak yine aynı şeyi yapıyorsunuz. Asena, ikinizin konuşması dışında neredeyse herkesinkini iyi kötü anlıyorum. Sadece sizin aranızdaki bir garip, sanki farklı bir dil konuşuyorsunuz. Arada bir iki kelimeyi yakalayabiliyorum, onun dışında hiçbir şey ifade etmiyor. Sakın bana yine duymadığın kelimeler denk gelmiştir deme! Bir numara çeviriyorsunuz, değil mi?"

"Aşk olsun Gabriel ya! Yani, hayatım..."

"Asena!"

"Öööff, tamam be... Sen de çok meraklısın, Gabriel."

"Biliyordum! Ben anlamayayım diye bir şeyler karıştırıyorsunuz."

"Ya hayır... Hah bak fotoğrafçı da geldi. Kıskanç herif..." diye söylenerek içeriye giren adama gülümsedi. Kurtarıcı gibi tam zamanında gelen genç adama duyduğu minnetle, Gabriel ile beraber verdiği direktifleri yerine getirmeye başladı.

***

Fotoğraf çekimi başlayınca sessizce balkona çıkan genç kız, otelin bahçesini izlerken kendisine gelmeye çalıştı. 15 gündür James ile yaşadıklarına rağmen, adamın ilgisini belli bir sınırda tutmasının sıkıntısını duydu. Kendisine açılmadığı için canı çok sıkılarak, ne yapabileceğini düşünmeye başladı.

Kapının açılmasıyla arkasını dönünce, yanına gelen James'e duygu yüklü gözleriyle baktı. Sürekli çevresinde dolanan ve kendisini varlığına alıştıran adama, bu kadar kısa sürede âşık olmasına hayret etti. Her zaman olduğu gibi dibine kadar sokulup kısık sesle konuşmaya başlamasıyla, içinin ürperdiğini hissetti.

"Bugün biraz dalgınsın!"

"Arkadaşım adına çok seviniyorum, diğer yandan onu kaybedeceğim için üzülüyorum. Beraber geçirdiğimiz 2 hafta, Asena'yı ne kadar özlediğimi tekrar hatırlattı."

"Sadece o kadar mı?"

"Başka ne söylememi bekliyorsun James, anlayamadım?" Kendisine doğru uzanan genç adamın, saçlarından bir tutamını öne geçirip lülelerini çekip bırakmasıyla sustu. Elini transa girmiş gibi izlediği sırada erkeksi sesi devreye girince, hareketinden cesaret alarak gözlerinin içine baktı.

"Onlarla beraber ben de gidiyorum, belki bu yüzden de biraz üzgün olabilirsin."

"Öyle mi, dersin?"

"Senden hoşlanıyorum Selen, bunu fark etmemek için kör olman lazım."

"Peki ya sen! Sen, benden ayrılacak olmandan dolayı üzgün müsün, James?"

"Önce ben sordum, güzelim!"

"Burası Türkiye, yakışıklım... Anlayacağın, iyi aile kızları her zaman ilk adımı erkeğin atmasını bekler."

"Evet, biliyorum!" diye homurdanan genç adam, ilk defa bir kadının karşısında bu kadar zorlandığı kabul etti. Tam olarak ne istediğini bilmediği halde bir süredir engel olamadığı dürtülere boyun eğip tekrar konuşmaya başladı. "Evet, senden ayrılacağım için üzgünüm. Seni çok özleyeceğim, Selen... Peki, bu durumu düzeltmek için ne yapabiliriz?"

"Bana bir teklifin mi var?"

"Evet, çok düşündüm." dedikten sonra genç kıza uzanarak usulca dudaklarını öptü. Şaşırdığı yüzünden okunduğu halde itiraz etmeyince, ikna çabasını derinleştirerek öpmeye devam etti. Beline sarılıp bedenine çektiği egzotik kadını, kollarından hiç bırakmak istemediğini hissederek kendisini yadırgadı. Selen'in, acemi bir şekilde karşılık verdiğini fark edince, bedeninde isimlendiremediği bir haz duydu. Sahiplenme duygusunu tetikleyen ve daha önce tatmadığı ilkel bir dürtüyü uyandıran kızı bırakmak istemedi. Öpüşmeleri derinleşip dudakları aralanınca, uyarılan bedeniyle daha fazla ileriye gidemeyeceğini anlayarak ürperen

kızdan yavaşça ayrıldı. Kuş gibi açık ağzıyla kapalı gözlerine ihtirasla bakarken, yanakları kıpkırmızı olan kaplan gözlü sevgilisinin en az kendisi kadar arzulu olduğunu düşündü.

"Benimle gel, Selen."

"Hı!"

"Ne gerekiyorsa, bütün ayarlamaları yaparım. Bursunu karşılarım, Asena ile beraber aynı okula devam edersiniz.

"James!"

"Lütfen teklifimi geri çevirme, ikimiz de birbirimizi istiyoruz. Ileride ne olur bilmiyorum, ilişkimiz devam ederse yüksek lisans ya da sana bir iş ayarlarız. Çalışma izni almanı sağlarım."

"Ne?"

"İlişkimiz diyorum Selen, devam ederse..."

"Sen neden bahsediyorsun be?"

"Selen, birbirimize karşı hissettiklerimizi inkâr edemeyiz, güzelim. Benimle yaşamanı istiyorum, senin de buna istekli olduğunu biliyorum."

"Nasıl yani; evlenmeden mi? Önce beraber yaşayalım sonra evlenelim gibi bir şey mi demeye çalışıyorsun, James?"

"Eee! Hayır, ben evliliğe karşıyım ama senden vazgeçemem. Gittiği yere kadar seninle birlikte yaşamak istiyorum. Şimdiye kadar hiç kimseyle uzun soluklu bir birlikteliğim olmadı. Selen, bir şey söyleyecek misin? Lütfen hayatım, bana evet de..."

"Demek böyle!"

"Çok şaşırdığını biliyorum ama biraz düşünürsen bizim için en iyi çıkar yolun bu olduğunu anlayacaksın. Bana artık bir cevap verecek misin?"

Yaşadığı şokla kendisini ihanete uğramış gibi hisseden genç kız, "Evet, sanırım vereceğim!" dedikten sonra elini kaldırıp adamın suratına okkalı bir tokat attı. "İşte cevabım James, tepe tepe kullan... Bok! Sen beni ne zannettın, geri zekâlı? Gittiği yere kadar beraber yaşayacakmışız... O teklifini al da uygun bir yerine sok... Tövbe tövbe. Cehennemin dibine git, James... Bırak hoşlanmayı aşkımdan gebereceğimi bilsem, seninle beraber yaşamam. Sana karşı duyduğum hisler-

den de utanıyorum. Bir daha yüzünü bile görmek istemiyorum. Çekil önümden be..." diyerek adamı göğsünden ittirdi.

"Tanrım, bu kadar kızdıracak ne söyledim ki? Sadece hayır da diyebilirdin! Bok mu?"

Aptallaşmış herifin yanından geçip içeriye girerken, gözyaşlarının baskı yaptığı gözlerini saklayarak banyoya yöneldi. Titreyen ellerini çeşmenin altına sokup ateşini soğutmaya çalışırken, aynadaki rengi atmış yüzünü görünce derin nefesler alarak sakinleşmeye odaklandı. Canından çok sevdiği dostunun en özel gününde, biran evvel toparlanması gerektiğini düşünerek telkinlerde bulunmaya başladı.

"Geri zekâlı! Esas sen geri zekâlısın, o değil. Ne bekliyordun ki, aşk ilanı mı yoksa evlilik teklifi mi? İlişkimiz bitene kadar beraber yaşayacakmışız, bana layık gördüğün bu mu? Bari hiçbir şey söylemeseydin de hatıralarımda seni güzel ansaydım. Allah'ım! Şışşşt şışşşt sakin ol kızım, ağlayamazsın. Bugün Asena'nın günü, bunu ona yapamam. Şimdi buradan çıkacak ve hiçbir şey olmamış gibi davranacaksın. Yarın istediğin kadar ağla, ne halt edersen et, şimdi olmaz. Evet, gül bakayım, biraz daha gerçekçi olsun... Güzel, hiçbir şey olmadı Selen, zaten yalnızdın yine yalnızsın... Aferin, şimdi harika bir oyun sahneye koyacağız, problem yok. Hadi bakalım, sahne açılsın..." diyerek derin nefesler eşliğinde banyodan dışarıya çıktı.

Fotoğraf çekimi devam eden çifte sıcak bir gülümseme gönderdiği sırada, bir köşede dikilen James'in utanmadan hâlâ kendisine baktığını görünce içi buruldu. Hiç istifini bozmadan arkadaşının yanına doğru ilerleyerek, saati hatırlatma görevini yerine getirdi.

"Hayatım, nikâh saati geldi, ben yerime gidiyorum."

"Tamam canım... Selen, çok heyecanlıyım!"

"Merak etme hayatım, her şey güzel olacak. Sevdiğin adam yanında, sadece onu düşün. Başka hiç kimseyi veya hiçbir şeyi kafana takma... Birbirinize çok yakıştınız, şimdiden ikinize de ömür boyu mutluluklar diliyorum. Ben çıktım." diyerek arkasını dönüp yürümeye başladı.

"Selen, bir dakika bakar mısın?"

"Pardon beyefendi, bir şey mi dediniz?"

"Ne?"

"James Bey, şu an acelem var. En sevdiğim arkadaşım evleniyor da... Onun bu güzel gününde kendi şahsi konularımla ilgilenemeyecek kadar meşgulüm. Ayrıca takdir edersiniz ki, sizinle hiçbir ortak noktamız olamaz. O yüzden izninizle sorumluluklarımın başına dönmeliyim. Size iyi akşamlar."

"Vaay be, çok ciddi!" Hızlı adımlarla uzaklaşan Selen'in arkasından hayretle bakarken, kendisinin de ciddi olduğunu düşünerek takip etmeye başladı. İşin aslı ne yapmaya çalıştığını kendisi de anlayamadığı için etkisinden çıkamadığı kızın peşinden yürümeye devam etti.

Yüzünden düşürmediği gülümsemesi ile tanıdıklarıyla konuşarak dolanırken, Kerem denilen herifin yanına geldiğini görünce gerildi. Genç adamla konuşmasını sinirden çatlama raddesinde izlediği sırada, düğün müziğinin çalmasıyla kapıdan içeri giren yeni evli çifte döndü. Asena'nın şahidi olan Selen'in yerini aldığını görmesiyle, hemen yanına giderek öğretildiği gibi diğer koltuğa oturdu. Selamlaşma ve yeni çifti karşılama faslı da bittikten sonra Gabriel'den gelecek işareti beklerken masanın altından genç kızın elini tuttu.

"Bırak elimi! Delirdin mi, ne yapıyorsun?"

"Evet, delirdim. Henüz seninle işimiz bitmedi, tekrar konuşacağız." diye fısıldarken çaktırmadan savaş veren kızın elini sımsıkı tutarak, nikâh memurunun anlamadığı konuşmalarını dinlemeye başladı.

"Sevgili Asena Korkmaz, hiç bir baskı altında kalmaksızın, hastalıkta sağlıkta, iyi ve kötü günde, bir ömür boyu kendi arzunuz ve isteğinizle, Gabriel Harrison'ı eşiniz olarak kabul ediyor musunuz?"

"Eveeet..."

"Siz... Sevgili Gabriel Harrison, hiç bir baskı altında kalmaksızın, hastalıkta sağlıkta, iyi ve kötü günde, bir ömür boyu kendi arzunuz ve isteğinizle, Asena Korkmaz'ı eşiniz olarak kabul ediyor musunuz?"

"Eveeet..."

"Sevgili şahitlerimiz, bu iki güzel gencin evliliklerine tanıklık etmeyi kabul ediyor musunuz?"

"Evet..."

Gabriel'in işaretini alan genç adam, Selen'den sonra kendisi de "Evet..." diye mikrofona bağırdı.

"Değerli konuklar, Medeni Kanunun bana verdiği yetkiye dayanarak, Asena Korkmaz ile Gabriel Harrison'ı karı koca ilan ediyor, ömür boyu mutluluklar diliyorum. Gelini öpebilirsin..."

"Bas, bas... Baaas..."

Kadınlardan gelen tezahürata sırıtmaya başlayan genç kız, ayağını uzatıp kocasınınkinin üzerine denk gelecek şekilde topuğuyla ezdi. Gabriel'in irkilmesinin ardından bağırması üzerine dayanamayıp gülmeye başladı.

"Aaahhh! Asena, neden ayağıma bastın?"

"Gelenek canım, nikâh masasında gelin erkeğin ayağına basar."

"İyi de neden?"

"Sonra anlatırım aşkım... Gabriel, sakın dudağımdan öpme yanaklarımdan öpeceksin."

"Yemin ediyorum saydım, bu sekizinci söyleyişin hayatım!" dedikten sonra uzanarak ikinci defa evlendiği ama henüz beraber olamadığı karısını yanaklarından öptü. Şahitleriyle kucaklaşırken dans müziğinin çalmasıyla, karısını dansa pistine çıkararak herkesin hayran bakışları altında ilk danslarını yapmaya başladı.

***

Asena ve Gabriel'in dansa kalkmasıyla hemen ortamdan uzaklaşan genç kız, peşinden masasına gelen James'i kenara çekip "Ne hakla elimi tutarsın?" diyerek posta koydu. Herkesin yeni çifti izlemesinden faydalanıp, alev fışkıran gözleriyle adama bakarken işaret parmağı ile göğsünü dürttü.

"Senden hoşlanıyorum!"

"Manyak mısın sen be? Ahlaksız bir teklifte bulundun ve ben de cevabımı verdim."

"Evet, önce tokat attın sonra da bok dedin! Ayrıca teklifimde ahlaksız olan hiçbir şey yoktu. Selen lütfen biraz makul ol. Hadi gel, dans ederken konuşalım."

"Sen akrabam değilsin, dans falan edemem."

"Oooff! Şu adetlerinizden nefret etmeye başladım."

"Ben de her geçen dakika daha fazla sevmeye başlıyorum. Uzak dur benden James, seninle konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadı. Sen benimle ilgili planını ortaya koydun, ben de çok net bir şekilde kabul etmediğimi belirttim."

"Ama birbirimize karşı boş değiliz, ilişkimiz böyle bitemez."

"Ne ilişkisi be, saçmalama! Ben George Clooney'den de hoşlanıyorum ama bu onunla yaşayacağım anlamına gelmiyor. Aynen seninle olduğu gibi... Bana yaptığın teklif, bizim kültürümüzde bir genç kıza söylenebilecek en büyük hakaretlerden biridir."

"Kahretsin!"

"Bence de..."

"Selen..." diye başlayan genç adam, yeni bir deneme yapacağı sırada kızın arkasını dönüp uzaklaşmasıyla olduğu yerde öylece kaldı. Kendilerine ayrılmış olan masaya geçerek Selen'in, Ege ile dans etmesini izlemeye başladı. Hemen akabinde sevgili Brandon amcası ve Hüseyin amcası ile devam etmesini kafa karışıklığıyla seyretti. Masaya döneceğini düşünürken, yanına gelen Kerem adındaki sevimsiz herifin kollarında dönmesini hazmedemedi.

'İyi de o akrabası değil ki!' diye içinden geçirdiği sırada, oturduğu yerde sinirden kudurdu. Nihayet dans müziği bitip heriften ayrılmasıyla, ünlü oyun havalarının başlaması üzerine rahatladı. Piste fırlayan çoğunluğu kadınların oluşturduğu gurubun arasında, yanında hiç uğramayan genç kızın bütün gece oynamasını hayranlıkla seyretti. "Tanrım, şimdi ne yapacağım?" diye fısıldarken, yanına gelen Gabriel ile Asena'nın ayaküstü tartışmalarını dinledi.

"Asena, hadi aşkım lütfen, odamıza gidelim artık."

"Ya saçmalama Gabriel, daha eğlenmeye yeni başladım! Hem çok ayıp olur, bu saate kalkılmaz. Hadi gel, oynayalım."

"Of! Oynamayalım. Tamam, madem düğünden ayrılamıyoruz o zaman otur, biraz dinlen."

"Aa-aaa, neden? Daha yorulmadım ki!"

"Sabahın köründen beri ayaktasın, kendini zorlamanı istemiyorum."

"Gabriel ya, lütfen... Kendi düğünümde bir köşede mi oturacağım? Ben iyiyim merak etme, vallahi bak bir şey olmaz. Öptüm canım, görüşürüz."

"Asena!" Karısının lafı ağzına tıkayıp piste fırlamasıyla, "Tanrım, yine gitti! Kahretsin, deli olacağım ya. Benim başka planlarım var sevgili karıcığım, sonunda yorgunluktan bir kenarda bayılıp kalacaksın. Şu hale bak, 6 aydır bu günü bekliyorum." diye söylenmeye geri döndü. Kendisini oyuncağı elinden alınmış çocuk gibi hissederken, yan tarafından gelen gülme sesini duyunca James'e döndü. "Ne, haksız mıyım?"

"Kesinlikle haklısın dostum, gel otur şöyle... Bu insanlar çok garip, hiç böyle eğlenen bir kitle görmemiştim! Çılgın gibi oynuyorlar ve durmak bilmiyorlar."

"Al benden de o kadar! Tanrım, ne kadar güzel görünüyor değil mi? Aralarına daldığım gibi karımı sırtıma atıp kaçırma arzusu duyuyorum. İnan James, kendimi zor tutuyorum!"

"Ben de!"

"Ne?"

"Haklısın dostum! Biraz daha sabır, bu kadar bekledin bırak eğlensin."

"Zaten yapacak başka bir şey yok!" diyerek dostunun yanına oturan genç adam, zaman geçirmek için muhabbet ederken bir yandan aç gözlerle güzelini izledi. Birkaç sefer karısına katılıp halay çekmek de dâhil olmak üzere oynadıktan sonra pes edip yerine geri döndü. Pasta kesme faslı ve yemek yenmesinin ardından tekrar oyun tantanası devam edince, huzursuzca yerinde kıpırdanmaya başladı. Gecenin ilerleyen saatlerinde kendisini çağıran karısı ile misafirleri yolcu ederken nihayet düğünün bittiğini düşünüp gözleri parladı.

Akrabalar dışında herkesi göndermelerinin ardından, yanakları kıpkırmızı olan karısının sürekli güldüğünü fark ederek sebebini merak etti. O konuyu odalarına çekildikleri zaman sormaya karar vererek, "Artık gidebilir miyiz?" diye asıl meseleye geri döndü. Cevap önce kıkırdama, ardından da hıçkırıkla gelince eğilip dikkatle genç kıza baktı. "Asena, sen iyi misin?"

"Çok iyiyim, Gabriel."

"Neden kıkırdayıp duruyorsun? Asena! Yoksa sen içki mi içtin? Tanrım, alkol kokuyorsun!" derken tekrar hıçkırınca yüzünü buruşturdu.

"Aayy, pardon, hıçkırık tuttu. Çok az içtim, Gabriel... Sadece, eee... Galiba 2 bardak kadar... Aayy, pardon yine tuttu."

"İyi de neden, hani sen içki içmezdin?"

"Cesa... Aayy çok özür dilerim. Cesaret verirmiş, öyle dediler."

"Neee? Ne için cesarete ihtiyacın var?"

"Şey için anla... Aaa, bak kızlar geldi." derken kuvvetli bir hıçkırık atağını da bertaraf edip gülerek anlatmaya geri döndü. "Şimdi beni odama çıkaracaklar sonra delikanlılar da..." Yine kıkırdadıktan sonra, "Seni de para karşılığı galiba biraz pataklayarak... Aayy, başlayacağım ama ha, bu ne ya! Ne diyordum, haa... Senin odaya girmene izin verecekler. Orasını tam bilmiyorum, daha önce görmedim ama öyle duydum."

"Bir bu eksik! Parayı önden versem de beraber odamıza çıksak, olmaz mı? Hatta çek yazayım, pos makineleri varsa kredi kartıyla çekeyim. Yeter ki şu işkence bitsin!"

"Oooff, ayy pardon. Ya hıçkırmaktan göğsüm acıdı!"

"Asena, sen beni dinliyor musun?" Cevap hıçkırığın ardından kıkırdama şeklinde gelince, pes ederek gözlerini tavana dikti. Daha neler yaşayacağını düşünürken, içinden sabır dilemeye geçti. Nihayet güle-rek yanlarına gelen kadınların Asena'yı balayı odasına götürmelerinin ardından, kendi akıbetini bekledi. Hep bir ağızdan anlamadığı bir şeyler bağırıp duran erkek gurubu, kendisini çekiştirerek önüne katınca şaşkınlıkta level atladı.

Daha önceden uyarıldıkları için durumu sırıtarak izleyen James'in nezaretinde, odasının kapısına kadar geldi. Yediği hafif darbeleri görmezden gelmeye çalışırken, çok rahat olayı anlamadığı için karşılık vereceğini düşünerek bu konuda aydınlatıldığı için şükretti. İştirakçileri verdiği paradan tatmin olunca, odaya itilerek atılmasını heyesle onaylayıp suratlarına kapıyı çarptı. *'Nihayet!'* diye içinden geçirdiği sırada, ortalıkta görünmeyen karısını aramaya başladı. Yatak odasında oldu-

ğunu düşünerek, salona açılan kapıya doğru ilerledi. İçeriye girmesiyle ağzının sonuna kadar açıldığından habersiz, gördüğü sahne karşısında donup kaldı.

"Hayır! Hayır! Hayır... Sana inanamıyorum Asena, bunu bana yapamazsın! Kahretsin, hayııır..."

Beyaz gelinlikleri içinde horul horul uyuyan karısına hayretle bakarak, yanına giderken duvağını bile yüzünden kaldırmadığını gördü. Bedeni yatağa yanlamasına uzanmış ve ayakları yerde durduğuna göre muhtemelen 3 dakika önce kendisini beklediğini düşündü. Kafasını sağa sola sallarken, belki bu da adettendir diye düşünerek yavaşça duvağını kaldırdı. Sevdiğinin güzel yüzünü görünce, sinirden çıldırdığı halde aidiyet duygusuyla içi bir hoş oldu.

"Aşkım, lütfen uyumadığını, bana şaka yaptığını söyle!"

Yavaşça omzunu sarsarak, kalkar hevesiyle tekrar tekrar ismini seslendi. Baygın vaziyette yatan karısından hiç tepki gelmeyince, çok derin uykuya daldığına emin olup vazgeçti. Hüsranla genç kızın yanına oturarak "Tanrım, sabır ver! 6 ay Asena, 6 aydır bu günü bekliyorum ve sen uyuyorsun... Cesaretmiş, al sana cesaret. Bütün gece dakika durmadan oynadın, sana kendini yorma diye kırk kere söyledim. Ooofff Asena, oooofff... Ağlayacağım ama artık ya..." diye söylenirken tekrar karısına baktı. Masum yüzünde tatlı bir gülümsenin takılı kaldığını görünce, haline kıyamayıp uzanarak dudağına öpücük kondurdu.

"Demek cesarete ihtiyaç duydun öyle mi aşkım? Güzel karım benim, seni çok seviyorum."

Bir taraftan konuşarak ayağa kalktıktan sonra Asena'nın üstündeki kıyafeti nasıl çıkaracağını çözmeye çalıştı. Belki soyarken uyanır diye heveslenip sağını solunu incelemeye başladı. Olduğu yerde doğrultup oturttuktan sonra bir yandan tutarak tek eliyle sırtına uzandı. Eline gelen küçük bilye tanelerinin, düğme olduklarını tahmin ederek miktarı karşısında hayrete düştü. Genç kızın bedenini kendisine yaslayarak iki eliyle birden faaliyete geçince, bir yandan düğmeleri çözerken söylenmeye geri döndü.

"Bu kadar da olmaz ya! Adetlerinizde bu da mı var, anladık evlenene kadar birlikte olmak yok da bari ilk gecelerinde işkence etmeyim. Kahretsin, bitmiyor!"

Nihayet son düğmeyi de çözmesiyle üstünden sıyırdığı gelinliğin içinden, karısının beyaz iç çamaşırlarının sardığı muhteşem göğüsleri ortaya çıkınca istemsizce yutkundu. Hemen tepki veren bedeni uyarılırken, küfürler eşliğinde yatak örtüsünü açıp genç kızı yatağa yatırdı.

"Eee, şimdi ben nasıl uyuyacağım? Siktir! Gelinlikle mi yatırsaydım acaba?"

Elbiseyi alttan sıyırıp bedeninden çıkarttıktan sonra ikinci bir şok dalgası yaşadı. Karısına baktıkça pantolonunda çadır kurmaya karar veren erkekliği ile gözlerini kırpıştırarak çektiği ıstıraba inanamadı. Jartiyere tutturulmuş dantelli çoraplar ile avuç içi kadar külotun yer aldığı üçgen bölgeden gözlerini alamadı.

"Asena!" küçük bir ihtimal de olsa bir ümitle tekrar karısına seslenirken, önüne serilen mükemmel vücudu izlemeye bu arada üst üste yutkunmaya devam etti. Hiçbir uyanma emaresi göremeyince, görüntüyü gözünün önünden kaldırma dürtüsüyle üzerini örttü. Daha güvenli görünen başına uzanıp, bu sefer de duvağı çıkarma işine girişti.

"Haydaaa... Yandan, oh oh..."

Genç kızın ağzından şarkı söyler gibi çıkan sözlerini duyunca, yaptığı işi bırakarak hevesle "Asena! Güzelim..." diye seslendi. "Kadına bak, uykusunda bile oynamaya devam ediyor! Sen beni öldüreceksin..." dedikten sonra elindeki duvak ve tokaları da yerdeki yığının üstüne fırlattı. Yastığa dağılmış saçlarıyla mışıl mışıl uyuyan aşkının, haline gülerken yerinden doğrularak üstünü çıkardı. Banyoda işini halletmesinin ardından yatağa girip, baygın haldeki karısına sarıldı. Bir süre işkence çektikten sonra günün yorgunluğu baskın gelince uykuya daldı.

***

Konuşma seslerine uyanan genç adam, vücudunun yarısı üzerine uzanmış halde yatan karısının rüya gördüğünü tahmin etti. Sevgiyle saçlarını okşarken içinde yanan ateşi yok saymaya, başka şeyler düşünmeye çalıştı. Kalın perdenin köşesinden havanın aydınlanmaya başladığını fark etmesiyle, komedine bakıp saatin yediye gelmek üzere olduğunu gördü.

Cieç yattığı halde uyarılmaya yüz tutan bedeni yüzünden uykusu kaçınca "Tekrar uyuman lazım dostum, daha çok geceleriniz olacak. Asena, artık sana ait..." diye mırıldandı. Önce hareket eden kızın, ardından kendisine seslenmesiyle gözleri sonuna kadar açıldı. Ağzı kulaklarına varırken, nihayet karısının uyandığını kavrayarak şansına inanamadı.

"Gabriel!"

"Asena! Aşkım, ne olur bana uyandığını söyle..."

"Aaayyy! Gabriel, ne işin var senin burada?" Panikle elini adamın göğsüne koyan genç kız, uzaklaşmaya çalışırken çıplak olduğunu fark ederek ağzından ufak bir çığlık kaçtı. Göğüslerinin ancak yarısını kapatan sutyenin üzerinden ellerini kapatıp, şoka giren dimağıyla geri çekilmeyi sürdürdü.

"Şşşıışşştt, sakin ol! Asena, benim. Dün gece ikinci kez evlendiğim adam, Gabriel. Hayatım, hatırlamıyor musun? Sonra sen, içki içtiğin için ve beni dinlemeyip düğünümüz boyunca çılgınlar gibi oynadığın için yatağımızda uyuyakaldın... Hani 6 aydır beraber olmak için beklediğim yatağımızda, yorgunluktan bayıldın."

"Ahhh!"

"Evet hayatım, kesinlikle ahhh."

"Ben, şey... Seni aniden karşımda görünce, eee! Yani dün gece bir şey olmadı."

"Evet güzelim, hem çok şey oldu hem de henüz hiç bir şey olmadı. Büyük bir sabırla karımla geçireceğim ilk gecemde, onu soymak ve yanına uzanıp uyumak zorunda kaldım. Bu sana bir şey ifade ediyor mu?" diyerek bir elini beline diğerini de boynuna götürdü. Gözlerinin kısılmasına, kan basıncının hızlanmasına sebep olan bedeni, usul usul okşarken karısının gerildiğini hissetti.

"Ama. A-Ama... Gabriel, sabah oldu ama!"

"Hayır aşkım, olmadı. Şşttt, korkma... İstemediğin hiç bir şeyi yapmayacağım." Karısının gerginliğinin geçmediğini, gözlerini sağa sola kaçırdığını görünce, kafasını dağıtacak başka bir taktik uygulamaya karar verdi. "Aşkım, Selen ve James'in gece boyunca garip davrandıkları dikkatini çekti mi? Birbirleriyle hiç konuşmadılar, sanki kavga

etmiş gibiydiler." diyerek Asena'nın sevdiklerine karşı korumacı ve meraklı doğasını tetikledi. Bu arada boş durmayıp genç kızı okşamaya, arada dudaklarına küçük öpücükler kondurmaya devam etti.

"Yaa! Aaa, bak ben hiç fark etmedim. Emin misin? Sen nereden anladın?"

"Hı hı, evet... Selen, gece boyunca yanımıza hiç gelmedi, hatta oturduğumuz masaya dahi bakmadı. Tabii ki James'e ne olduğunu sordum."

"Eee!"

"Hiç bir şey yok diye homurdandı. Dostumu tanırım, ciddi bir sorun olmasa sorma sebebimi deşer ve konu hakkında rahatça konuşurdu. Lafı ağzıma tıkayıp susmayı tercih etti. Bütün gece kaşları çatarak oturduğu yerden Selen'i izledi."

"Hadi ya! Aa-aaa, ben nasıl kaçırırım böyle bir şeyi? Ay Gabriel, çok merak ettim şimdi ya! Ama Selen bana bir şey söylemedi?"

"Neden acaba?" Çaktırmadan karısının sutyen kopçasını açarken, yöntemin çok başarılı olduğunu düşünerek girişimine tam hız devam etti. Bir süre genç kızı öptükten sonra hiç bir şey olmamış gibi okşamalarına ara vermeden konuşmasına geri döndü. "Muhtemelen düğün gecemizde canını sıkmak istemediği için söylememiştir. Bence her ikisi de birbirlerine âşık oldu Asena, ayrılacakları için panik yaptılar. Ortada kavgadan öte bir durum olduğuna eminim."

"Nerden anladın?"

"Düne kadar çok iyi anlaşıyorlardı, sonra birden bire biri kaçmaya ve kayıtsız davranmaya diğeri ise uzaktan takip etmeye başladı. Aralarında ne geçtiyse, Selen'in hoşuna gitmediğinden ve problem yaşadıklarından şüpheleniyorum."

"Olabilir! Hay Allah, ne oldu acaba? Selen'e bunun hesabını sorarım, böyle bir şeyi benden nasıl saklar. Gabriel, ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey güzelim." Masum bir ifadeyle sıyırırken jartiyerin diğer kancasını da açan genç adam "Haklısın nasıl olur da sana bahsetmez, çok ayıp etmiş. Kesinlikle bir dolap çevirdiklerinden eminim. Hmmm, mm. ne olabilir sence?" diyerek çalışmalarına ara vermeden sürdürdü. Meraklı karısının ilgisini canlı tutmaya devam ederken, gevşediğini

ve kendisine karşılık verdiğini hissedip dudaklarına uzandı. Hararetle ağzının derinliklerine uzanarak bir yandan öptüğü sırada, incecik beline sarılıp bedenini kendisine çekti. Elleri kıvrımlı vücudunu okşarken nefeslerinin sıklaştığını ve etkilendiğini anlayınca, taktiğini bozmadan boynuna doğru yolculuğuna başladı.

"Na-Nasıl bu- Bu kadar ke-kesin konu-konuşuyorsun?"

"James'i tanıyorum, adamım hiç çekingen değildir. İstediği bir şeyin peşine düşer ve mutlaka el-elde eder." derken sınır ötesi uyarılan bedeniyle konuşmakta zorlandı. Karısının olaya uyanmamasını dileyerek, yavaşça dönüp üstüne çıktı. "Aşkım."

"Ahhh, Gabrieeel!"

"Yanılmıyorsam James, Selen'e birlikte olmayı teklif etti?"

"Ne? Yok artık, saçmalama! O- oda-ne-ne demek?"

"Bir dakika anlata-anlatacağım. Biraz-birazdan, kafamı toplar topla-toplamaz." dedikten sonra kendinden geçen karısının dudaklarına saldırdı. Daha fazla tahammül edemediği konuşmaya, son noktayı koymak için yolculuğuna ara vermeden devam etti.

"Tanrım, Aa- Asena!" Kendi zevkini geri plana atıp sevdiğini incitmemeye çalışarak, yaklaşan o ana hazırlamaya girişti. Genç kızın aylardır özlemini duyduğu göğüslerini yoğururken, nihayet dudakları ile buluşmasının hazzını duydu. Boş durmayan elleri bedeninin kıvrımlarına uzandığı sırada, irkilen aşkını öpmeye geri dönüp itirazlarını dudakları ile durdurdu. Karısının kendisini kabul etmeye hazır olduğuna kanaat getirince, usulca bedenlerini birleştirmek için harekete geçti. Deneyim sahibi bir erkek olmanın vasıflarını kullanarak, derin bir soluk eşliğinde gözleri sonuna kadar açılan karısına yoğunlaştı. Varlığına alışması ve sakinleşmesi için dudaklarına öpücükler kondurarak hareket etmeden beklemeye başladı.

"Ga-Gabriel!"

İsminin Asena'nın dudaklarından fısıltıyla çıktığını duyunca, öpücüklerine ara vermeden yavaş bir tempoda bedenine biraz daha sokulmayı sürdürdü. Kendisini kabul etmesi ve karşılık vermeye çalışmasıyla, harekete geçmek için kendisine izin verdi. Güçlü kollarıyla nihayet kadını olan karısını, sımsıkı sarmalayıp dudaklarından boynuna kadar ulaşabildiği her yeri ateşli öpücükleriyle damgalamaya başladı.

Hissettiği azgın duygulara rağmen bedeninin talepkar isteklerini dizginleyen genç adam, deneyimsiz aşkının ilk beraberliğini mükemmel yaşaması için bütün iradesini ortaya koydu. Her adımda genç kadının tepkilerini takip ederek, karşılık verdikçe ateşlenen bedeniyle daha derinlere sokuldu. Sevdiği ile bütünleşmenin heyecanı ile mutluluğun en yalın halini yaşarken, zaman zaman her şeyi unutup kendisini kaybetti. Karısının kalçalarına sarılan bacakları ilkel arzularına boyun eğdiğini kanıtlayınca, hızlanarak kendi isteklerini serbest bıraktı. Ağzından dökülen inlemeye kadınından karşılık gelmesiyle, onun da sona yaklaştığını anladı.

Dokunuşları henüz acemi olan genç kadının bedeninde gezinen elleri, rahatlama isteğini ayyuka çıkarırken kendisini tutmak zorunda kaldı. Asena'nın tırnaklarını sırtına geçirmesinin hemen ardından, bütün bedeninin kasıldığını hissederek sonunda kendi özgürlüğünü de ilan etti. Vücudundaki bütün kaslar gerilirken kollarındaki aşkını yatağa bastırıp hiç olmadığı kadar büyük bir arzuyla rahatladı. Birbirine karışan inlemelerin ve vücut kokularının arasında, kesik kesik nefes alarak bedenini kadınının üzerine bıraktı.

İlk defa tattığı doygunlukla gevşeyerek, hayatının en muhteşem anlarını yaşatan kadınına sevgiyle sarıldı. 6 ayın gerginliğini atan beden duyduğu anların rehavetiyle huzur bulurken kendisini çok mutlu hissetti.

"Ben Gab-Gabriel!"

Yaşadığı yoğun hazla kocasına seslenen genç kadın, duygularını anlatmaya yetmeyen akıl tutulması yüzünden devamını getiremeyeceğini anlayınca sadece bedenine sarılmakla yetindi. Başını hafifçe kaldıran Gabriel'in dikkatle yüzüne bakması üzerine, hâlâ tek beden olan terli vücutlarını hissederek istemsizce utandı.

İyi misin aşkım?"

"Bil-bilmiyorum!"

Karısını ezmemek için dirsekleri üzerinde doğrulan genç adam, garip cevap karşısında gözlerini yüzüne dikti. Kızaran yanakları ile ter içinde kalan Asena'nın muhteşem göründüğünü düşünürken, bakışlarını kendisinden kaçırmasıyla sırıtmaya başladı.

"Heyyy! Ne oluyor?"

"Bakma öyle Gabriel ya, utanıyorum!"

"Hâlâ mı? Aşkım, sen benim karımsın, yaptığımızda utanılacak bir şey yok."

"Alışkın değilim bu şeye... İşte anla!"

"Çok şükür... Senin sadece bana ait olmandan çok memnunum Asena, hiç şikâyetim yok. Evlendiğim kadının deneyimsiz olmasından bu kadar etkileneceğimi söyleseler kesin gülerdim. Şu an ise bu durum beni fazlasıyla memnun ediyor aşkım." diyerek kaşlarını oynattı. Bir yandan haince sırıtırken eğilip, ilk defa karısının çıplak vücuduna bakmaya kalkınca, ismini bağırarak göğüslerini kapatmaya çalışması karşısında kahkahayı bastı. Homurdanan güzelinin naif doğasına gülerken, daha fazla ezmemek için kendisini yanına attı.

"Aşk olsun Gabriel ya! İkimiz de çıplağız!"

"O dediğin iş, giyinik olmuyor canım." Hâlâ gülen genç adam, kızın halini gördükçe toparlanmaya çalışarak konuşmaya devam etti. "Aşkım, yakında sanırım bu utangaç halini özleyeceğim."

"Niye ki?"

"Anlarsın canım, zamanla anlarsın merak etme. Hayatım, iyi misin?"

"İyiyim! Sağ ol da neden sordun?"

"Yine utanacaksın ama hassasiyetin var mı? Yani iyiysen, anlarsın ya..."

"Aaayyy! Gabriel be, sus artık."

"Yok öyle yağma, artık benden saklanamazsın." Örtüyü başına çekmeye çalışınca karısına izin vermeyen genç adam, iyice yaklaşıp merakla cevabını beklemeye başladı. "Aşkım, ne diyordun? Şu haline bak, bir insanın yanaklarının bu kadar kızarabileceğini bilmezdim! Hadi bebeğim, benimle beraberken utanmanı istemiyorum. Bana cevap ver."

"Oooff! Şey, biraz."

"Ya! Eh, yapacak bir şey yok, en azından biraz dinlenelim."

"Olur. E bu şekilde mi yatacağız, önce giyinseydik!"

"Hayır, böyle iyi..." Bir bacağını karısının bacakları arasına sıkıştırırken, beline sarılıp bedenini kendisine çekti. Aralarında sıkışan gö-

güslerini şimdilik unutmaya çalışarak "En kısa sürede çıplak uyumaya alışsan iyi olur." diye ekledi.

"Aa-aaa, o neden?"

"Çünkü..." diye başlayan genç adam, masum karısının kulağına eğilerek hayatın gerçeklerini fısıldamaya başladı. Gözleri sonuna kadar açılan kadının, elini kaldırıp omzuna vururken "Terbiyesiz!" diye bağırması üzerine adam tekrar kahkahayı bastı. Asena ile mutlu bir geleceğin kendisini beklediğini düşünerek, alnından öptüğü güzelinin sakinleştirici okşamaları eşliğinde uykuya daldı.

***

Uyanır uyanmaz Selen'i arayan genç adam, telefonuna cevap vermeyince üzerini giyinip kapısına dayandı. Bütün ısrarlarına rağmen içerden açan olmadığı için hemen istikametini değiştirip resepsiyona yöneldi. Kimse kalkmadan genç kızla bir kere daha konuşmayı kafaya koyarak görevliden yardım istedi.

"Günaydın 327 numarada kalan Selen Öztürk'ü arıyordum. Odasına baktım ama cevap veren olmadı."

"Günaydın Efendim, 327 numaralı oda boşaltıldı. Selen Hanım, yarım saat kadar önce otelimizden ayrıldı."

"Ya! Her hangi bir not bırakmadı mı?"

"Hayır, efendim!"

"Anlıyorum. Teşekkür ederim."

Selen'in kendisinden kaçtığını düşünerek canı sıkılan genç adam, temiz hava alma ihtiyacı duyarak bahçeye çıktı. Ağaçların arasında yürürken tekrar aradığı kızın yine karşılıksız bırakması üzerine, "Hadi Selen, aç şunu!" diye sinirle söylendi. Operatörün anlamsız sözleri devreye girince, hayal kırıklığıyla küfretmeye geri döndü.

"Kahretsin!"

Bünyesine yabancı olan duygular ile nasıl baş edeceğini bilmediği için bir süre boş bakışlarla çevresini izledi. Gece yaşadığı strese uykusunun kaçması da eklenince, ağrımaya başlayan başına elini götürdü. Bir yandan şakaklarını ovarken, nerede hata yaptığını bulmaya çalıştı.

Selen'in, Asena ile kıyaslandığında nispeten rahat hareket ettiğini düşünerek, yanlış bir yargıya kapıldığı anladı. Genç kızın, yakınlaşma çabalarına kayıtsız kalmadığı için teklifine sıcak bakabileceğini varsayarak çok yanıldığını kabul etti.

"Bu kadar uzun süren bir flört yaşamadığın için Selen'den etkilendin, oğlum!" diye kendi kendisine söylendi. Beraber geçirdikleri 2 hafta boyunca sevimli tavırlarıyla kalbini fetheden kızın, her zaman güler yüzlü olmasının yanı sıra sinirli halini bile çekici bulmanın şaşkınlığını yaşadı. İlk defa bir kadınla beraber yaşamayı isteyecek kadar kanına işlediğini kabul etti.

Tanımadığı bir ülkede, doğalarını tam kavrayamadığı insanların arasında, geldikleri aşamada Selen ile aralarını düzeltmek için ne yapabileceğini düşünerek eli kolu bağlı hissetti. Lobiye geri dönüp yeni evli çiftin aşağı inmesini beklerken, defalarca genç kızı aradığı halde cevap alamayınca iyice sinir oldu.

"Hadi ama aç şu telefonu artık!"

"James, kiminle konuşuyorsun dostum?"

Gabriel'in sesini duyunca başını kaldıran genç adam, ışıl ışıl parlayan gözleriyle gülümseyen çifti görünce oturduğu yerde doğruldu. Telefonu cebine atarken arkadaşının tatmin olmuş yüzüne bakarak, Asena'ya çaktırmadan göz kırptı. Duygularını kayıtsız bir maskenin ardına saklayıp, çok mutlu görünen dostlarına belli etmemeye çalışarak söze girdi.

"Seni arayacaktım dostum, saatlerdir gelmenizi bekliyorum. Az kaldı, neredeyse meyve verecektim."

Karısı kızararak başını çevirirken gülümseyen genç adam "Meşguldük adamım." derken mutluluğunu paylaşan dostuna kaşlarını kaldırarak oynattı. Yanından aldığı darbeyle yerinden sıçrayarak, ağzının ucuna gelen kahkahayı baskılamak zorunda kaldı. "Şey, eee... Evet, beklettiğimiz için özür dilerim. Yemeğe gidelim mi?"

"Olur."

"James, babam ve annem nerede? Bu saate kalmazlar, şimdiye kadar kalkmış olmaları lazım." diyerek yemek salonunda göremediği ailesini sordu.

Biraz evvel Brandon aradı. Babalarınızın rövanş maçı mı ne varmış, akşamdan anlaşmışlar. *'Hüseyin Efe'den acayip numaralar öğrendim.'* diye övündü durdu. Çok kurnaz bir rakipmiş, eve dönünce karşısında kimse duramayacakmış. Size haber vermemi istedi."

"Tamam, sağ ol. Bir şeyler yiyelim, biraz sonra çıkarız."

"Tamam." Hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi genç kadına dönerken, oturmak için sandalyesini çektiği sırada "Asena, Selen nerede?" diye sordu. Anlayamadığı bir şeyler homurdanan kadının, konuşmaya başlamasıyla duydukları karşısında canı sıkıldı.

"10 dakika önce aradı, özel bir durum ortaya çıkmış ayrılması gerekmiş. Bize iyi yolculuklar diledi, vedalaşmaya gelemeyeceği için hepinizden özür diledi.

"Ya! Çok üzüldüm, kötü bir şey yoktur umarım?"

"Yok." Sorun her neyse gelemeyeceği için kendisini idare etmesini isteyen dostuna, ortak çıkarak "Ailesi bir konu için memlekete çağırmış, acilen gitmesi gerektiğini söyledi." diye kıvırdı. Anlatır hevesiyle imalı bir ifadeyle James'e bakarken, duyduklarından bozulduğu belli olan adamın cevap vermesini bekledi.

"Hı hı, anladım!"

"Böyle işte. James... Üzgünüm, maalesef bir daha Selen ile görüşemeyeceksiniz." İğnelemeyi de ihmal etmeyip son kozunu oynadıktan sonra genç adamın tepkilerini izlemeyi sürdürdü. Hızlıca bir iki lokma atıştıran adamın, başının ağrıdığını bahane ederek yanlarından ayrılmasıyla kocasına döndü. Odasına giden dostunu, endişeli bir ifadeyle takip eden Gabriel'e canı sıkılarak baktı.

"Ne oluyor, Asena?"

"Bilmiyorum! Selen de aynı durumda, sesinden hemen anladım. Yalan söylemeyi hiç beceremez, eline yüzüne bulaştırır. *'Sorun yok, her şey yolunda.'* diyip durdu! Bir anda aydınlanmış, James ile birbirlerine uygun olmadıklarını anlamış, falan filan... Yani bütün söylediklerinin özeti, aralarında her ne döndüyse ondan, dolayısıyla benden de kaçıyor! Konuşmuyor da manyak... Sözde kendisi düşünüp karar vermiş, ben de yedim .. Eh, bu durumda olan da bana oldu. Selen, ortalıktan kayboldu, muhtemelen çok üzgün ve saklamaya çalışıyor. Ben de gitmeden önce

en yakın dostumu göremeyecek olmamla kaldım. Ne halt döndüğünü öğrenememiş olmam da cabası..."

"Evine gitsek, belki sıkıştırırsan konuşur."

"Hayır, mesele beklediğimden daha ciddi. Telefonda aynı teklifi yaptım, çok sert tepki verdi. Abarttığımı söyledi. İşime bakacakmışım, artık evli bir kadınmışım diye devam eden bir sürü laf dinledim. Damarı tuttu mu benden daha inatçıdır o keçi, Nuh der peygamber demez. Katır tırnağı gibi sert bir tarafı vardır. Oooffff ya, şimdi sırası mıydı? Bir de utanmadan, *'Her şey yolunda, Asena. Yemin ederim* çok iyiyim, *sakın James'e çıkışma onun suçu yok. Sen* önüne bak, *hiçbir şeyi kafana dert etme.'* diye bir sürü zırvaladı."

"Anlaşıldı, sorunu öğrenemeyeceğiz!"

"Gabriel, acaba sen..."

"Olmaz. James'i tanıyorum, hazır olana kadar hayatta konuşmaz. Tabii hazır olursa..."

"E, ne yapacağız?"

"Yapacak bir şey yok güzelim. İkisi de yetişkin insanlar, çocuk gibi ellerinden tutup öpüşüp barışın diyecek halimiz yok. Kendi seçimleri, biz görevimizi yaptık. Senin bunları düşünüp üzülmeni istemiyorum. İlerde durum ne gösterir bilmiyorum, o zaman bakarız tamam mı?"

"Tamam! Eve varır varmaz, ilk iş Selen'e görüntülü çağrı atarım."

"Nasıl istersen. Güzelim, yemeğini bitirdiysen bir an evvel annenlere gidelim. Malum yarın sabah çok erken kalkacağız. El öpme âdetinizi de layığıyla yerine getirelim, oyalanmadan odamıza döneriz. Kendini nasıl hissediyorsun aşkım, biraz daha iyi misin?"

"Sen ne biçim adamsın ya, sana inanamıyorum! Koyun can derdinde, kasap et derdinde... Yürü ya, sinir ettin beni. Sapık herif..."

"Sadece senin sapığınım aşkım. Yalnız o koyunlu şeyi anlayamadım?"

Elinden tuttuğu tatlı cadısıyla otelden ayrılan genç adam, bir an evvel gece olmasını dileyerek taksi durağına doğru yürümeye başladı. Bir yanı dostları adına üzüldüğü halde, yaşanan tatsızlığı sonra düşünmek üzere rafa kaldırdı. Evliliğe karşı olan James'in ilk defa bir kadına âşık olduğunu içinden geçirirken, genç adamın nasıl bir tutum içine gi-

receğini öngöremedi. Kendi yaşadıklarını baz alınca, gelecek günlerin ilginç olaylara gebe olduğunu tahmin ederek zamanı geldiğinde destek olmak üzere konuyu kafasından atıp sevdiği kadına odaklandı.

***

Düğünün dağılmasıyla odasına çekilen genç kız, berbat bir gecenin ardından her ihtimale karşın iradesine hâkim olup ağlamadan sabaha çıkmayı başardı. James ile tekrar karşılaşmaktan çekinerek, otelden ayrıldığı gibi evinin güvenli duvarlarının arkasına sığındı.

İçeriye girmesiyle gözlerinden taşan yaşlar, yanaklarından oluk oluk süzülürken bütün ifrazatını atarak bedenini terk etti. Hıçkırıkları sessiz evinin duvarlarında yankılandığı sırada, benliğini sınayan kaderine lanet ederek yenilgiyi kendisine yediremedi. Yeni aldığı kararla silkinirken eve girer girmez çöktüğü koridordan kalkıp küçük salonuna geçti.

En çok sevdiği köşesine oturduktan sonra çıkarken çantasına tıktığı telefonu eline alarak, konuşamayacağından korktuğu için Asena'ya mesaj atmayı düşündü. Düğünün arkasından James'in defalarca aradığını ve mesaj gönderdiğini görünce, okuma arzusunu dizginleyip hepsini sildi. Geleceği ve hayatı için senelerdir verdiği savaşı, aşk adına iradesine yenilmeyi reddedip telefonu sehpaya bıraktı. Sessize aldığı telefonundan arkası arkasına arandığını görünce, donuk gözlerle arayan kişiye bakarak tepki vermeden oturmayı sürdürdü. Olmayacak hayaller uğruna ideallerini riske attığı için önce kendisine kızdı sonra da gönlünce yaşayamadığı aşkına üzüldü.

Saatin dokuza geldiğini görünce, mesaj çekip Asena'yı başından savamayacağına karar vererek telefon açtı. Nispeten sakinleşmenin etkisi ile hayatının en güzel günlerini yaşayan dostuna, James'i kötülemeden derdini anlatmaya çalıştı. Israrcı kadının bütün yorumlarını bertaraf etmesinin ardından, arkasına yaslanıp boş duvarı izlemeye geri döndü.

James'i gördüğü ilk andan itibaren, ruhuna nüfus eden ve kalbini kazanan adamla geçirdikleri zamanı düşünmeye başladı. Bir nevi veda ettiği yaşanmışlıklarına, usulca yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla eşlik etti. Keskin hatlara sahip yakışıklı yüzünü, gülümsediği zaman

sıcacık bakan gözlerini, kendisiyle konuşurken dikkatli bakışlarını içi acıyarak hatırladı. İlk aşkı, hayallerinin ve rüyalarının erkeğini, yalnız hayatının kurtarıcısı olarak düşünerek ne kadar büyük bir hata yaptığını anladı. Sevdiği adam tarafından ihanete uğradığını ve yenildiğini düşününce, silkinerek saçmaladığına karar verdi. James, ona karşı dürüst davranmıştı, evliliğe karşı olduğunu söylemiş ve sahte aşk söylemleriyle kendisini kandırmak yerine ne isteğini açıkça ortaya koymuştu.

"Evet, hoşuma gitmese de hoşlandığını göstermekten başka hiçbir şey yapmadı, kendi kendine gelin güvey olan bendim. James..."

Genç adamı ömrü boyunca unutamayacağını bildiği halde, hissettiği umutsuzluğu en kısa sürede atlatmayı umdu. Daha önce de yaptığı gibi sadece kendisine güvenerek güçlü durmaya, ayaklarının üzerine sağlam basmaya devam edeceğini düşündü.

"Bunu da yeneceksin kızım. Çocukluğundan beri nelerle mücadele ettin, aşk acısına mı yenileceksin? Hepsi geçecek, acıyı alt etmenin tek ilacı zaman... 1 gün, 2 gün, 3 gün, 20, 100... Gün be gün ıstırabın azalacak, bir de bakacaksın ki sonunda sadece sızısı kalmış. James'i unutmuşsun, geriye dönüp baktığında hatıralarının arasında buruk bir anı olarak yer almış. Sadece zaman meselesi... Sabredeceksin ve yine sen kazanacaksın. Kazanmak zorundasın... Allah'ım, sana sığınıyorum, lütfen emeklerimi boşa çıkarma. Yılların meşakkatli çabalarını görmezden gelme, bu yalnız kuluna yardım et. Senden başka sığınacak hiç kimsem yok, beni sensiz bırakma. Şefkatini, o güzel sabrını benden esirgeme. Beni bu acıya esir etme... Parça parça sök al göğsümden aşkımı, gelecek için kurduğum hayallerime engel olmasına izin verme. Sana sığınıyorum yarabbi..." diyerek boş odaya doğru fısıldadı.

Sessize aldığı telefonunun ışığı tekrar yanarken, derin bir nefes alıp yerinden kalktı. Kızaran gözlerini ovuşturarak, biraz sakinleşmesini sağlar ümidiyle duş almak için banyoya yöneldi. Kıyafetlerini çıkardığı gibi suyun altına girer girmez, üzerindeki baskının azaldığını, bedeninin gevşediğini hasetti. Ancak saçlarını kurutacak kadar oyalandıktan sonra bir gün öncenin yorgunluğu ile uykusuz geçirdiği gecenin üzerine, ağlaması eklenince ayakta uyuklamaya başladı. Yatak odasına geçmesiyle bornozunu bile çıkarmadan yatağına girip, uzun ve derin bir uykunun kollarına kendisini bıraktı.

43. BÖLÜM

Selen ile görüşmesinin ardından salona dönen genç kadın, kendisini bekleyen kocasının karşısına oturarak bacak bacak üzerine attı. Elindeki gazeteyi bırakıp merakla yüzüne bakan adama, yapay bir gülümseme atarak son durumu ortaya koydu.

"Anlaşılan yine sonuç alamadın! Aynı şekilde mi davrandı?"

"Evet! Evleneli neredeyse üç ay oldu Gabriel, başta mutluluğuma gölge düşürmek istemediği için sustuğunu düşünüyordum. O kadar ısrar etmeme rağmen, en ufak bir gelişme kaydedemedim. Şimdiye kadar bana on kere açılması gerekirdi!"

"Biliyorum! Nasıl görünüyor?"

"Hesapta iyi, tabii yersen... Gülüyor, okuldaki kızları, Nacıye'nin yaptıklarını veya stajdaki çocukları anlatıp duruyor. Sanki hiçbir problem yokmuş gibi davranıyor. James'in adını asla ağzına almıyor, hatta hiç yaşamıyormuş gibi davranıyor. Benim konuyu açmama da müsaade etmiyor."

"Hıımm! Yani hâlâ James'ı unutmaya çalışıyor, kayıtsız olsaydı onun hakkında konuşmaktan çekinmezdi."

"Aynen öyle. Ama Selen'i çok iyi tanıyorum, gözlerinde ki hüzünlü ifadeyi görebiliyorum. Yüzüne yerleşen üzüntü ve mutsuzluk, gülerken bile orada duruyor. Daha fazla üzmekten korktuğum için sormayı

da bıraktım, zaten çok sinirleniyor. En son denediğimde '*Yeter artık* çok uzattın Asena, sana her şey yolunda dedim. *Niye ısrar ediyorsun?*' diye terslenince geri adım attım. Çok ciddiydi Gabriel, gözlerinde kendisiyle mücadele eden bir insanın acısı vardı. Selen'i öyle görmeye dayanamadım, içim parçalandı."

"Kahretsin!"

"Selen, en kötü zamanlarında bile benden hiçbir şey saklamazdı, şu durumda kendisinden bile hislerini sakladığı kanaatine vardım! Çok acı çektiğini anlayınca, bir daha konuyu açamadım."

"İyi yapmışsın güzelim... Merak etme James'in de ondan aşağı kalır yanı yok. Ortalıkta her an patlamaya hazır barut gibi dolanıyor! Çalışanlar bile çevresinde dolanmamaya başladı. Mutsuz olduğu yüzünden okunuyor. Hayatın tadını çıkarmayı seven dostumu, sıkıntılı bir ruh haliyle görmekten hiç hoşlanmıyorum."

"Beter olsun diyeceğim, dilim varmıyor! Kötü bir insan olmadığını biliyorum, yine de tutumuna anlam veremiyorum. Uçaktan indiğimiz andan itibaren Selen'in peşinden ayrılmadı, ilgisini açıkça ortaya koydu. Düğün günü ne yaptıysa artık, her şeyi mahvetti. Nasıl bir yapıya sahip olduğumuzu biliyordu, madem ciddi değildi o kızı da üzmeyecekti."

"O kadar kolay değil Asena, muhtemelen kendisine engel olamadı. Benzer bir süreçten geçtim, biliyorum. Kendisiyle birkaç kez konuşmaya çalıştım, anlattığına benzer tepkiler verince aynen senin gibi vazgeçmek zorunda kaldım."

"Oooffff! Bu ne yaman çelişki, birbirini seven iki insan var ve ayrı ayrı üzülmeyi mutlu olmaya tercih ediyorlar. Aptallar... Ay canım çok sıkılıyor Gabriel ya!"

"Merak etme bebeğim, yakında her şey yoluna girecek."

"Nasıl?"

"Ben de tam olarak bilmiyorum! Bizim yaşlı çakal, geçen ay beni sıkıştırıp James ve Selen'in arasında ne geçtiğini sordu. Zaten fikri varmış ama ne kadar ciddi olduğuna dair detayları öğrenmek istiyormuş. Uzun bir konuşma yaptık, tabii ağzımdan her şeyi aldı. Ardından James ile görüşmüş, inatçı herif ona açılmış. Babama karşı zaafı vardır, anladığım kadarıyla kendisine her şeyi anlatmış."

"Ya, ne söylemiş?"

"Ayrıntısını bilmiyorum! Babam sadece, *'Gergin olma sebebini öğrendim.'* dedi. Ortada ne döndüyse, bizimki o günden beri nispeten biraz daha sakin."

"Bak sen!"

"Babamla bu konuda en son konuşmamızda, *'Bu böyle devam etmez, henüz düşünüyorum yakında bir çaresine bakacağım.'* dedi."

"Aa-aaa! Ay neden daha önce anlatmıyorsun ya?"

"Selen için zaten çok üzülüyordun, ortada bir şey yokken ümitlenmeni istemedim."

"Şimdi değişen ne?"

"Dün babam, *'O meseleyi hallettim, öğrenmek için kendini yorma, merak etme.'* dedi. Ne halt çevirdiyse çok emin görünüyordu. Sonuçta babamdan bahsediyoruz, adam İtalya'da doğsaymış bu kafa yapısıyla kesin mafya babası olurmuş. Defalarca sordum, anlatmıyor. Üstüne üstük, gözlerini kısıp alaycı bir ifadeyle sırıtıyor! *'Taşlar yerine oturduğu zaman, ağaçlar çiçek açacakmış'* ve benzeri acayip cümleler kuruyor. Anlayacağın vaziyet bu..."

"Hadi ya! Allah Allah, ne yaptı acaba? Ay çok merak ettim Gabriel, öğrenmenin bir yolu yok mu?"

"Al benden de o kadar! Senden bulaştı herhalde, meraklı bir adam olup çıktım."

"Ha ha, çok komik... Aşkım, annemle konuşsan, belki bilgisi vardır?"

"Tabii ki denedim, ya haberi yok ya da söylemiyor! Mecburen bekleyeceğiz, yapacak bir şey yok." diyerek nihayet yüzü aydınlanan ve gülmeye başlayan karısına aşkla baktı. Bir türlü doyamadığı kadınını incelerken, her zamanki gibi muhteşem göründüğünü düşünerek kaşları havalandı. "Hayatım, bugün çok güzel görünüyorsun. O eteğin boyu, biraz kısa mı?"

"Sağ ol aşkım. Hayır, kısa falan değil, neredeyse dizimde sayılır."

"Hıımm! Bizim çocuklara söz vermeseydim, yukarı çıkıp..."

"Aa-aaa! Yok artık, daha neler. Olmaz aşkım, hem Lauren'a gideceğim diye söz verdim, ayıp olur."

"Ööf, tamam."

"Zaten sayende yeteri kadar rezil olduk, herkes kış uykusuna yattığımızı söyleyerek alay ediyor. Efendim, kimseyi eve kabul etmiyormuşuz, beraber geçiremediğimiz zamanların acısını çıkarıyormuşsun! Daha devam edeyim mi, Gabriel? İlk baştan haberim olsaydı, emin ol canıma okurdum. Evimize gelmek isteyen misafirin, bu sebeple geri çevrildiği nerede görülmüş?"

"Ne olmuş, sonuçta herkes hak verdi."

"Ya evet, yanında alayla gülerek... Hiç hatırlatma, aklıma geldikçe hâlâ sinirlerim bozuluyor. Ben de *'Bu insanlar neden bize, hayırlı olsun demeye gelmiyor?* 'diye üzülüyordum. Lauren'a sormasam haberim bile olmayacaktı. Yüz ifadem ne hale geldiyse, kadın 2 saat halime güldü. Bahane bulma Gabriel, git keyfine bak. Her seferinde ekiyorsun diye bozulduklarını kendin söylüyorsun." İsteksizce başını sallayan adama sırıtırken, Naime Sultan'ın öğretisini uygulamanın tam zamanı olduğunu düşündü. Yanında getirdiği paketi kocasına uzatıp "Ha, bu arada... Al canım, yaş günü hediyenin ilk parçası." diyerek eline bıraktı.

"Vaayyy, hediye ha? Bu ne Asena, yaş günüm yarın!"

"Biliyorum. Devamı var, geri kalanı sonra vereceğim."

"Devamı mı var!" Merakla hediye paketini açan genç adam, içinden çıkan koyu renk şalvar ile üstü simle işli olan kırmızı yeleğe ağzı açık kalarak baktı. "Bu da ne?" derken küçük bir kutunun içindeki küpe ve takıları görünce gözlerine inanamadı.

"Sence neye benziyor hayatım?"

"Şey, eee! Anlayamadım! Bunların, bana ait olduğuna emin misin?"

"Evet."

"Nasıl yani? Elini kafasına götürerek kaşırken, altından ne çıkacağını merak ederek kıyafetleri incelemeye başladı. Yüzükleri parmaklarına takıp, bilezikleri koluna geçirerek saten yeleği anlamsızca süzdü. "Asena, cehaletimi bağışla ama hâlâ anlamadım!"

"Çok tatlısın aşkım... Bunları senin için aldım, şalvar ve yeleği çıplak bedenine giyecek ve takılarını takacaksın." derken elindeki kü-

penin özellikle klipsli olduğunu göstererek havada salladı. "Ayaklarına da bu uçları kıvrık işli terlikleri geçireceksin, Şeyhim..."

"Haa!"

"Sonra, önceden hazırladığım salona kurulup, senin için özel hazırlayacağım yemeklerini yerken, Şeyhim... Ben de kendi kıyafetlerimi giyerek ki... Çok özel kıyafetler olduğunu söylemeliyim, yaş günün şerefine arap ezgileri eşliğinde sana özel dansımı sergileyeceğim." demesiyle genç adamın gözleri fal taşı gibi açılınca, nihayet olaya uyandığını anladı. Elinde tuttuğu yeleği düşüren kocasının, yutkunarak açlıkla kendisine bakmasıyla gelecek ısrarlara hazırlandı.

"Ne zaman?"

"Aslında yarın akşam vermeyi düşünüyordum ama biraz öne çekip yeni yaşına mutlu girmeni istedim. Ayrıca ön hazırlık gerektirdiği için partiden sonra uygun olmazdı."

"Şimdi olmaz mı? Hemen bir koşu yukarı çıkıp giyinirim!"

"Olmaz, akşam. Ayrıca biraz sonra çıkmamız gerekiyor."

"Hemen arar gelemeyeceğimi söylerim!"

"Hayır Gabriel, olmaz dedim."

"Lütfen Asena, ne olur şimdi olsun!"

"Hayatım, lütfen ısrar etme... Hem daha hazırlıklarımı tamamladım. Gabriel, sakıncası yoksa geçerken beni Lauren'a bırakır mısın? Dönüşte taksiyle gelirim. Sakın erken ayrılmaya kalkma, sen dönmeden önce halletmem gereken işler var."

"Ama Asena, akşama kadar nasıl dayanırım? Keşke söylemeseydin, bugün geçmek bilmeyecek!"

"Çok ayıp Gabriel, ne acelen var? Bütün gece bizim, size özel cariyeniz olarak hizmet vereceğim. Sence beklemeye değmez miyim?"

"Tanrım! Yok ya vazgeçtim, ben hiçbir yere gitmiyorum."

"Olmaz, dedim.

"Lütfen!"

Kafasını olumsuz anlamda sallayan genç kadın, gözlerini kırpıştırırken, "Sonra..." diye fısıldayıp kocasına bir öpücük gönderdi.

"Ama..."

"Gabriel, hadi yürü aşkım. İnsanları daha fazla bekletmeyelim."

"Offf Asena, oooffff!"

Gülümseyerek yerinden kalkan genç kadın, hâlâ söylenen kocasıyla beraber evden dışarıya çıktı. Kendi isteğiyle gitmek istemediğini zanneden Gabriel'in, defalarca en güzel kıyafetleriyle eve geri dönmesini ya da kıskandığı için yanında kalmasını zevkle andı. İçinden verdiği tüyolar için Naime Sultan'a şükrederken, "Aslan anneannem benim..." diye fısıldayarak aç gözlerle kendisine bakan adamla beraber arabaya bindi. Otururken eteğinin biraz sıyrılmasına özen gösterip, aklının kendisinde kalmasını garantiledi.

Jack'in evinin önünde park ederken, memnuniyetsiz görünen genç adama "Hadi ama aşkım, asma yüzünü, insanlar tartıştığımızı düşünecek." diyerek kapıya uzandı. Cevap homurdanma şeklinde gelince, sırıtarak aşağıya inip sevgili eşini el sallayarak uğurladı. Arkasından gelen bağırma sesiyle Nathalie'ye dönmesinin ardından, gardını alıp üzerine saldıran kızla beraber yine yere devrilmemek için yere sıkı bastı.

"Aysenaaaaa... Aysena, geldi."

"Bebeğim. Ooyy, bir tanem benim."

Nathalie ile öpüşüp koklaşma faslının ardından ev ahalisiyle hasret gideren genç kadın, hep beraber içeriye geçerek muhabbete ortak oldu. Artık usta bir ev hanımı ve aşçı olan Lauren'ın, hazırladığı yemeklerden yerken ev sahibi ve çocuklarla güzel zaman geçirdi. Dert ortağı ve buradaki en yakın dostuyla sözleşerek, hafta arası kuracakları turşu için program yaptıktan sonra izin isteyip evden ayrıldı. Lauren'ın ısrarlarına rağmen taksiyle döndüğü evine girer girmez, harekete geçip hazırlıklarına girişti.

Önceden düşündüğü köşeyi tasarlamak için salona geçerek, bitkilerini koyduğu kısmın yanına gidip malzemeleri yerleştirmeye başladı. Yere bir kilim ve duvar kenarına koltuk yastıklarını sıralayarak, yer sofrası yerine geçecek yufka açma tahtasını da ortaya yerleştirdi. Üzerlerine şifondan renkli kumaşlar atmasının ardından, bir kaçını da sağa sola tutuşturup ortamı renklendirince mutfağa geçti. Önceden hazırladığı Türk usulü yemekleri sofraya yerleştirdikten sonra eserini incelemeye geçti.

"Gayet güzel, abartmaya gerek yok."

Hemen akabinde Gabriel'in kıyafetlerini göz önüne koyarak, üzerine yazdığı notu bıraktığı gibi yatak odasına yöneldi. Genç adamın kendisini dinlemeyeceğini ve erken geleceğini bildiği için zaman kaybetmeden hazırlanmaya girişti. Önce makyajını abartıp kendisini sürmeli bir arap kadınına çevirirken, aynadaki yansımasına hayretle bakarak kahkahayı bastı. Kırmızı ruju ve iri dalgalar halinde arkasına salınan saçlarını da halledince, sıra beyaz dansöz elbisesini üzerine geçirmeye geldi. Göğüslerinin yarısını ve belini açıkta bırakan kıyafetin işçiliğine ve her yerinden sarkan tüllerin zarafetine bayıldı.

"Vay be, bu kadarını ben bile beklemiyordum!"

Naime Sultan ile konuşmasının ardından İzmir'den ayrılmadan önce Gizem'e çıtlattığı konunun, sonuçlarına bakarak inanmakta zorlandı. Giyim bölümünden mezun olan genç kızın, her zamanki gibi harika bir iş çıkarttığını düşünerek, el becerisine hayret etmekten kendisini alamadı. *'Bakarız.'* diye geçiştiren hatunun, geçen hafta kargoyla gelen sürprizi karşısında yaşadığı şoku hatırladı. Gabriel'ın yaklaşan yaş gününü hesaba katarak, bugüne sakladığı hediyesi için sevgili kuzenine içinden tekrar teşekkür edip aksesuarlarına geçti.

"Deli kız, her şeyi düşünmüş!"

Aşağı kapının açıldığını duymasıyla, sevgili kocasının tahmin ettiği gibi erken geldiğini düşünerek hızlandı. Alnından başlayıp boynuna ve bileklerine taktığı takıların ardından, en son hal halını ayak bileğine geçirince son parçaya uzandı. Eline aldığı tülden peçeyi biraz inceledikten sonra kafasından geçirip burun hizasından yüzüne oturtarak hazırlığını tamamladı. Aynadaki yansımasına tekrar bakınca, kendisini tanımakta zorluk çektiği için peçenin ardından sırıtmaya başladı.

Derin bir nefes almasının ardından, bedenine sirayet eden heyecanla odayı terk edip alt kata yöneldi. Parmak uçlarında merdivenlerden inerken ortalıkta Gabriel'i göremeyince, direktifleri doğrultusunda salona geçtiğini anladı. Özellikle loş hale getirdiği odaya girmeden önce, müziği açıp arkasından havaya girmek için olduğu yerde oynamaya başlayarak salona ilerledi. Sessiz evde yankılanan egzotik ezgi eşliğinde, önce bir kolunu hemen ardından hareket ettikçe kasığına kadar açılan bacağını kapıdan uzattı. En son bütün marifetini göstererek salona girerken, duyduğu garip sesin sahibine bakarak oynamaya başladı.

Hazırladığı düzeneğin başköşesinde oturan aşkının, yastıklara yaslanarak büyük bir hevesle kendisini beklediğini gördü. Şalvarı ve yeleği içindeki küpeli erkeğini günaha davet ederken, yaptıklarının mizansen olduğunu unutup kendisini seksi bir arap kadını gibi hissetti. Gözleri bedenine kilitlenen şeyhinin aç bakışları altında, utanmayı bir kenara bırakıp hayatının en cezp edici dansını sergiledi. Her an üzerine saldıracak gibi görünen Gabriel'e yaklaştıkça, kendisine uzanan adamdan cilveli bir edayla kaçarak dansını sürdürdü.

Müziğin ezgisi değişip daha yavaş bir parçaya geçtiğinde, nefes nefese kocasına meylederken rolünün ikinci perdesine geçti. Eğilip bükülerek, yılan gibi kıvrılarak yaklaştığı adama, kendisini kaptırmadan en son dizlerinin üzerine çöktü. Güvenli bir mesafeden usulca sokulup, sofradan aldığı yaprak sarmasını aşkının ağzına doğru uzattı. Gözlerini yüzünden ayırmayan genç adamın ağzını açmasıyla, yemesi için dudaklarının arasına bırakarak küçük bir köfteye uzandı. Konuyu kavrayan şeyhinin itirazsız izin vermesi üzerine, dizleri üzerinde biraz daha yaklaşıp beslemeye devam etti. Özellikle göğüslerini ön plana çıkarıp şuh bir edayla erkeğini yedirdiği sırada, dikkatini dağıtan şalvarındaki tepeye bakmamaya çalıştı. Arada parmaklarını peçesinin arasından ağzına sokup yalarken, genç adamın gözlerinin büyüdüğünü gördü.

"Asena!"

"Şıışşştt..." diyerek ıslak parmağını dudaklarının üzerine sürdükten sonra değişen müzikle geri çekilirken ayağını kocasına kaptırdı. Bir iki silkelemenin ardından kurtulmak yerine çekilince "Gabriel, ayağımı bırak!" diye seslendi. Cevap tanımlanamayacak boğuk bir sesle gelmesi üzerine çırpınmaya başladı.

"Hiç şansın yok kadın! Tanrım, burada ölüyorum."

"Ya bıraksana, daha dansım bitmedi. Aaayyy, ne yapıyorsun be?"

Üzerine atlayan adamın altında debelenirken, kurtuluşu olmadığını anlayınca bu sefer daha mülayim bir sesle ikna etmeye çalıştı. "Aşkım lütfen, henüz..." derken konuşması, aşkının kenara çektiği peçesin altındaki dudaklara kapanmasıyla son buldu. Yerde birbirleriyle savaş verirken, dudaklarını kurtardığı sırada bu sefer de son kozunu oynadı. "Biraz sabır edersen, sonu çok güzel bitecek. Daha meyve... Aayy! Aaaaa, manyak. Isırma be, yaaa bak çok kötü yaparım."

"Yap, sana serbest!"

"Gabriel, ay delirdin galiba ya? Dans ederek seni yukarı kata çıkaracaktım. Ya dursana... "Aa-aaa!" Hayvani sesler çıkararak üzerindekileri çekiştiren genç adama "Ya, dursana bir dakika, elbisemi yırtacaksın!" derken dımağına ulaşmaya çalıştı. İlkel bir dürtünün etkisine giren aşkının kendisinden geçtiğini anlayınca, mecburen yardım etmeye girişti. Ne kadar uyarıldığını şüpheye yer vermeyecek şekilde karnında hissederken, deli gibi ağzına saldıran adamın altında teslim bayrağını çekti.

FİNAL

Muhteşem geçen hafta sonunun ardından kayınpederinin ricası üzerine havaalanına gelen genç kadın, şirketlerinde kadın eleman yokmuş gibi kendisini öne sürmesine bir türlü anlam veremedi. James arabayı park ederken Gabriel ile dış hatlar bölümüne geçerek karşılama alanına doğru ilerlemeyi sürdürdü. Çıkış kapısının karşısına gelince, dayanamayıp kocasına yine söylenmeye başladı.

"Gabriel, isim levhamız yok. Gelecek olan kadın, bizi nasıl tanıyacak?"

"Babam *'Bütün bilgileri verdim, akıllı kadındır o sizi bulur.'* dedi."

"Haydaaa, bu ne ya bulmaca gibi! Ne isim var ne cisim, yeni işe aldığım eleman gelecek onu karşılayın. Kadın olduğu için eşini de al git, ayıp olmasın. Kimdir, nedir, neyin nesidir hiçbir bilgi yok!"

"Haklısın, çok garip!"

"James nerede kaldı, o da mı bir şey bilmiyor?"

"Hayır güzelim, bak işte geliyor."

"James, kadının adını öğrenebildin mi?"

"Asena, hayatım... Arabada zaten iki kere sordun, bende cevap verdim. Bil-mi-yo-rum."

"Aman be, anladım! Brandon ile konuşacağım deyince, belki babam söylemiştir dedim. Size de bir şey sorulmuyor."

"Özür dilerim. Sordum, cevap vermedi!"

"Asena, birazdan merakımız giderilecek. Uçak piste ineli neredeyse 1 saat oldu, muhtemelen gelen gurubun içindedir. Hıı! O... Selen! Asena, şu Selen değil mi?"

"Ne? Nerede? Selen!"

"Asenaaa..."

"Seleeeen!" Arkadaşını görmesiyle bağırmaya başlayan genç kadın, çantasını bıraktığı gibi kendisine koşturan Selen ile orta yerde bu-

luştu. Bir yandan ağlarken biricik dostuna sarılıp, insanların gülümseyen bakışları altında hasretle kucaklaştı. Nihayet sakinleştikleri sırada, genç kızın gerildiğini hissederek James'in yanlarına geldiğini anladı. Koruyucu bir tavırla dostunun beline sarılırken, kocasının gülümseyen yüzünden şoka girdiği okunan James'e doğru döndü. Harekete geçen Gabriel'in bir yandan konuşurken, Selen'e sarılıp yanaklarını öpmesini gözlerini James'den ayırmadan dinledi.

"Hoş geldin Selen, müthiş bir sürpriz oldu, seni beklemiyorduk! Vay be, demek hepsi numaraymış. Yaşlı çakal, yine yapacağını yaptı. Seni gördüğüme çok sevindim."

"Sağ ol Gabriel, ben de çok sevindim. Şey... Aslında tam anlamıyla numara değil, buraya çalışmak için geldim. Brandon amcam, geri çeviremeyeceğim çok iyi bir teklif yaptı."

"Tanrım, bu adamdan korkulur!" derken James'in söze girmesiyle, üzerine atlayacak gibi duran karısına sakin olmasını işaret edip aradan çekildi.

"Selen!"

"Merhaba, James."

"Eee..." Yaşadığı şokla kıza sarılmak için uzanırken "Hoş geldin!" diyen genç adam, geri çekilmesi üzerine kaşları çatıldı. Elini tokalaşmak için uzattığını görmesiyle, dişlerini sıkarak mesafeli bir tavırla elini sıkmasına müsaade etti.

"Teşekkür ederim, hoş bulduk."

"Seni tekrar görmek çok güzel!"

"Hı hı, sağ ol." James'i görmenin kendisini bu kadar kötü etkileyeceğini öngöremeyen genç kız, içinde fırtınalar eserken donuk bakışlarını adamdan alarak Asena'ya döndü. Hangi akla hizmetten işi kabul ettiğini düşündüğü sırada, gülümsemeye çalışarak, "Hayatım, sana neler neler anlatacağım. Ha bu arada, Brandon amcamlarda kalacağım, sakın başka bir şeye heveslenme..." diyerek koluna girdi. Sinirle kısılan gözlerin kendisini takip ettiğinden habersiz, havaalanının çıkışına, yeni hayatının girişine doğru yürümeye başladı.

*** SON ***

İDEAL GELİN ADAYI PROJESİ

IGAP-

En büyük hobisi; uygun gördüğü çiftleri bulup evlendirmek olan bir anneannenin, torunu için girişimde bulunması beklenen bir durumdu. Hele çocukluğundan itibaren kendi kızını yetiştirirken eksik gördüğü yönleri, torununda kapatıp Naime Sultan'a yaraşır özelliklerde yetiştirdiyse... Tabii ideal bir gelin adayı olarak yetiştirdiği Asena, evlenmek istemediği için okuma bahanesiyle Amerika'ya kaçmasaydı.

Ailesini çok sevmesine rağmen üzerindeki baskıya daha fazla dayanamayan Asena, özgürlüğü için savaş verirken hesaba katmadığı bir şey vardı. Gabriel... Beklemediği bir anda hayatına giren Gabriel'e âşık olmasıyla, kızdığı halde ailesine düşkün ve geleneklerine bağlı olan genç kızın bütün planları tepe taklak oldu.

Yetişme şeklinden dolayı herkesi hayrete düşüren Asena ile Türk geleneklerini öğrendikçe ne yapacağını şaşıran Gabriel arasında; **iki arada bir derede duyguları ve mantığı arasında kalmalarının komik hikâyesi...**

978-605-9522-48-1

350

twitter.com/paroleyayinlari facebook.com/ParoleYayinevi

instagram.com/paroleyayinlari